MS 123

b

HISTORIA ECCLESIASTICA
Veteris Testamenti
Nexa
Secundum Ætates Ejus Periodos
ab
HERMANNO VENEMA
Theologo Franekerano
Excepta
Per
LUDOLPHUM HENSLER
Theologum Harderovicæ
ANNO MDCCXCIV-VI.

nunc possidet nepos illius Emericus Hensel 1825

nunc quæ possidet
filius Emerici: Gabriel Hensler
1870

Nescire quid, antequam natus sis, acci-
dere it, id est: Semper esse puer.

Cic. in Orat.

Optime Consultant, qui rebus futuris ab exem-
plis ex Preteritis Sumunt. Dio Lib. 10

MS 123

Historia Ecclastica

PROLEGOMENA

1.

Historiæ Eclāsticæ quanta sit utilitas, præstantia et jucunditas? tum rationib⁹ providentiæ divinæ investigandis, tum in originib⁹ rituum, cæremoniar⁹, sectar⁹ pandendis, tum in vita et moribus per exempla moderandis? oib⁹ notū esse supponō, et ex Cicrōnō præfatur⁹ deincēps expetebit, quare! hīc loci ejus laudib⁹ prædicandis super sedeo. Nunc

1. Ad ipsa Prolegomena

2. Ad Corpus Hist. Ecl. tractandum me accingo

In Prolegomenis inquirendum est.

1. In gnre: Quid sit Historia Eclastica?

2. Quæ nam sint ejus **Principia**?

1. Quod ad prius attinet. Nobis Historia Eclastica est narratio rer⁹ in mundo Eccla gestar⁹, certis temporis notis et criteriis adstricta. Ex qua definitione patet Chronologiam ēē animam Historiæ, vt ps. Quæ o tūm est simplex narratio rer⁹ gestarū; sed certis criteriis et notis tēporis alligata, sine qua Historia ordine tractari nequit, ne dicam de Geographia, cujus pariter magnam hic ēē utilitatem animosus quisq⁹ videt.

Quid Historia Eclastica.

Chronologia tempora certis notis à se invicem distinguit rēr⁹ gestas suis terminis alligat, quos duos habet: à quo, et ad quem. Ejus Chronologiæ Signa sunt: Epochæ, æra mundi conditi, exitus Israel ex Ægypto, Abrahami ex Ure Chaldæorum, Templi conditi, Nati Xti, Si quæ: Quo tempore hoc, aut illud acciderit? R: Tot et tot annis ante Natum Xtum, Templum conditū etc unde quisq⁹ videt: Chronologiam habere suos terminos, eamq⁹ tempora certis notis et criteriis distinguere.

Quid Chronologia?

Signa Chronologiæ

Duæ

MS 1

2.

Prolegomena

Duæ partes Chronologiæ α: Καιρικὴ.

Duæ verò sit Chronologiæ partes, altera Καιρικὴ quæ Temporis naãm ac partes explicat, altera χρονικὴ Ἀστρονομικὴ, quæ notas ac Criteria Temporis tradit. α: Καιρικὴ agit de Temporis naã ejusq; partibus Civilibus in quas Subdividit.

Quid ē Tempus?

Tempus est Successiva duratio rebꝰ Creatarꝰ, quatenus Conferta et Commensurata Cum ordinato motu Corporꝰ quorundam Cœlestium. Seu! Est mensura Successivæ duration, quam sortiuntur Corpora Cœlestia, Præsertim Sol et Luna.

Quotuplex? Ejus partes.

Tempora sit Varia respectu partium suarꝰ, quæ Temporis partes Variæ sit, quarꝰ omnium minima ē Scrupulum Sein! horæ, dies, hebdomades, Menses, Anni, Cycli solis, Lunæ et Indictiones, Periodi, quæ Julianæ. Citeꝰ! Egerunt de his: Scaliger de emendatione Temporꝰ, ejusq; adversarius, C. — Jesuita, Petavius de Doctrina Temporꝰ et alii, nemo tn Clarius Beveregio, quem oib; Chronologiæ Studiosis Commendamus. Nos q̃ de his singulis Periodis dicemus.

Quid ē Scrupulus? et quotuplex?

α: De **Scrupulo**: Scrupulus e minima pars Temporis, Estq; duplex, Vel Diurnus, 60ma pars diei, vel horarius 60ma pars horæ, Qui Scrupuli primi apellantꝰ et Subdividuntꝰ nonnunqm in alios 60. Scrupulos Secundos, et ex istis his Scrupulis in 60. Tertios, quilibet Tertius in totidem quartos, quilibet istus in totidem sextos, et sic usq; ad decimos deducuntꝰ. Qui Scrupuli primi apellantꝰ et Subdividuntꝰ nonnunqm in alios 60. Scrupulos Secundos, et ex istis his Scrupulis in 60. Tertios, quilibet Tertius in totidem quartos, quilibet istus in totidem sextos, et sic usq; ad decimos deducuntꝰ. Caldæis et Judæis in 60 Scrupulos fuit divisa una hora, qui Scrupuli Chaldaici הלקים Seu particulæ dicꝰ, et quidem Scrupuli Communes in 60, Chaldæi in 76 דגשים Seu momenta nonnunquam Subdividunt.

Nomina Chaldaica Scrupulorꝰ.

β: **Hora** duplicis sit generis, Vel enim Sunt.

Horæ quotuplices?

I: Æquinoctiales Seu æquales, Præcis: 1ðημερινὰι. 24tuplum in 24. æquales partes distribuunt. Vel!

II: Καιρικὰι et inæquales, 12 diei Naãlis partes ab Ort. ad occidentem, et Vicissim 12 Noctis, ab occasu ad Ort. dictæ sit hæ horæ Καιρικαὶ, quod! Κατὰ Καιρὸν, Sca! per tempestates Varientꝰ, aliquando enim longior et brevior

MS 123

e brevior e Nox, quæ in Nox Curta pariter in 12 partes dividitur; ac longa dies. A quo tempore dies in 12 partes incepit dividi? disputatur inter Viros doctos: Salmasium, Petavium, Scaligerum, Scaligeriumq; quam disputationem ingredi Nolumus, & illud verò observandu volumus: Jam à Græcis antiquissimis esse observatum: diei in 12 partes factam divisionem ut ex Herodoti Lib. 2. colligere e, unde Scaligeriu de emendatione Temporu Cap. 5: apud Judæos jam tempore xsti usitata fuisse st, & hoc Clarissimè patet ex Joh: 11. v. 9. Imò ipsis Ezechiæ temporibus obtinuit divisio diei in aliquas partes, forte 12, ut ex 2 Reg: 20. conjicimus, hic memorata verò horologium fuis se: heliotropicu, gnomicu vel Sciatericu putamus.

Quando Dies in 12 partes incepit dividi?

Dies est Systema horar. Sunt 2plicis generis: Naales vel Astronomici. Naalis dies e: Spacium temporis orientem & occidentem Solem interfluens, Seu! est spacium temporis, quo Sol horizontem nd illuminat Gen: 1.

Quid & quotuplex e dies? Naalis Selct!

Q: Num Judæi diem distinxerint in 4 Horia? ita ut à prima ad Tertiam, à Tertia ad Sextam, inde ad Nonam? A Nona verò hora Diei Naalis interfluens Spacium pro uno reputatu fuisset Horio? R: Ambigunt Eruditi. Huic occasionem dedit Historia passionis xsti Matth: 27. v. 45. 46. Marc: 15. v. 25. descripta, deniq; alia quædam Loca, ut: Act: 10. v. 9. &c.

Num Judæi diem in 4 Horia distinxerint?

Quidam existimant rem sic se habere, Judæos diem Naalem in 4. Horia distinxisse, ita! ut 4. tunc fuissent in uno die horæ dictæ, quas singulæ tres in se continebant, Sed! illos, Morinus, Vir eruditus refutavit de Horiis Salvificæ passionis. Neq; apud Veteres Scriptores Seu Sacros, Seu Profanos est ullamentio hujus Horii, Nam! q̃d adferunt Nehem: 9. v. 3. inde nõ liquet

MS 123

4. Licet illa Trihoria Veteribus usitata, adversatur huic Sententiæ Friderici Spanhemius, Chronologiæ Sacræ proleg. 66. in fine. Græci & Romani distinguunt diem naturalem in Matutinum, Meridianum & Pomeridianum. A die distinguitur nox, cujus Crepusculo & Vespera. Judæi habebant duas Vesperas, Sole inclinante ad occasum, putà à Tertia usq; pomeridiana hora vel Judæis Nona, qua Xs expiravit, alteram ab occasu Solis ad Tenebras Aben Ezra in Exod: 12. primam Vesperam appellat occasum Solis, alteram occasum Lunæ. Noctem distinxerunt Judæi in tripartitas Vigilias. Prima Vigilia durabat ab occasu Solis toto Trihorio, hujus est mentio Thren: 2. V. 19. dicta & hæc Vigilia Caput Vigiliæ. Secunda Vigilia Noctis Vesperæ prima durabat à fine cedentis trihorii ad Medium Noctis, unde media Vigilia apellata est, Mentio hujus Judic: 7. V. 19. Luc: 12. V 38. Tertia, quæ matutina dicebatur, à medio Noctis ad horam usq; Tertiam durabat, Mentio hujus Exod: 4. V. 24. apellata usq; & hæc Vigilia Gallicinium quòd tum audiebat Galli Cantus, Huc pertinet Locus Marc: 14. V. 30.

Duæ Vesperæ Judæis.

Prima Vesperæ Noctem Judæi distinguunt in Vigilias.

Accessit denique Tempore Pompeji et Romanos, ad hæc Vigilia 4ta, quæ durabat ad Tempus Matutinum, à Tertia Nocturna Matth: 14. V 25. Marc. 6. V 48.

Quis est Dies Astronomicus?

Dies Astronomicus est 24. horarum Spacium, quo Sol ab uno Eclipticæ puncto ad idem redit, pergendo à media nocte in mediam noctem ab oriente in occidentem. loquimur NB. Secundum Systema Vulgare; nobis enim perinde! quodcunq; observetur.

Varia hujus initia apud Gentes.

Varium fuit hujus Diei Astronomici apud Gentes initium. Non nulli ab occasu diem auspicabantur, ita ut ab occasu uno ad alium occasum unum diem instituerent, ut Judæi, Athenienses, Arabes. Alii ab ortu Solis, ut Babylonii, et Græci recentiores. Alii à Meridie ad meridiem, Alii à media nocte ad mediam noctem, ut Ægyptii antiqui, Romani.

Judæi pares partientur diem

Ater hæc diviserunt Tempus diei, Judæi: in Matutinum, Meridianum & Vespertinum, & hoc! respectu

Publicab

MS 123

publicab Cum & Sacrificiob, quib ter de die Solebant peragi, unde jam Tacito & Davidis Ps. 55. V. 18. & Dan: 6. V. 11. quo distinctio Romanis usitata & Græcis antiquitus usitata fuit,

Quid sit Hebdomas? et unde orit?

§. 4. Hebdomas est Systema seu Circulus 7. dier astronomicor, quod originem repetit à Deo et ab Exordio mundi, Ita distincti fuit a: In memoriam 6. diebus absolutæ Creationis, & quietis Dei, in die 7mo, unde quidam tradunt. Adamo & aliam fuisse mensuram temporis; quam Septimanas, per quas procederet subputatio, nondum per Menses, imo, usq; ad Enochi annos 165. & 6: In Not Hominis quieturi Dei exemplo 7mo die, et Vacaturi contemplationi operis divinor

Antiquus usus Hebdomadis.

C. In Not Chronologicam, Luna enim post 7. quovis die exactos novam accipit faciem ita, ut quod octavo die statim fit dimidiata SIXOTOB. die Sta fiat plena, 23tio die iter dimidiata. & Fuit autem Circulus hic, sive Systema 7. dier jam antiquissimis temporib in usu, & quidem jam tempore diluvii Noachidj Gen: 8. V. 8. 10. & tempore Patriarchæ ut Jacobi, Judic: 14. V. 13. Mentio etiam hujus injicitur. & Vet. & Non tm Judæi, sed alij quoq; Gentes multo plurimq orient. & occidentales Hebdomadibus usi St liquet hoc vel ex Vetustissima adpellatione diei Septimanæ: ab ΕΠΤΑ. Quæ vox ἑπτὰ potest respectu habere ad planetas Orbi septem; Solem, Lunam Martem etc, quib singulis veteres 7. adsignabant dies et iis eos Planetas præ Credebant

Menses St Astronomici vel Civiles

& E. & Menses & Græcis μηνες à Μην Sive secundum Ciceronem à Mensis Spatiis veniunt, Sunt & Astronomici vel Civiles

& 1. Astronomici St, quor ratio ad Solis & Lunæ motum extenditur, unde alii Solares Sunt, alii Lunares. & Mensis &

Prolegomena

6. a. Mensis astronomico Solaris, est spatium, quo 12ma Zodiaci pars seu signum unum pertranssit Sol motu ab occidente in orientem, nam solis duplex est motus, ut suis Notum, Illi aut menses astronomici Solares vel st aquales, vel inaequales. Aequales faciunt intervallum dies 30. Sob 14. Inaequales, quiet adparentes dd. st. Cum Sol in uno signo diutius hæret, ymin alio pter anomaliam Zodiaci, unde hic 29. dies cum horis aliquot.

b. Menses Lunares st, qui oriunt a motu Lunæ, Sunt vel periodici, vel synodici.

M. Lunaris Quadruplex?

Synodicus Quid?

c. Mensis Lunaris Synodicus, est intervallum ab uno solunio ad alium. Seu! ab una Conjunctione Solis atq; Lunæ ad proximam Sequentem, quod spacium est dies 29. 5. 12. Sctupul. 44. Ab adparitione vero, Seu a Lunæ falcei visione mum erarunt Judæi et alii orientales, ac plerique Gentes Barbaræ, nec non Romani Menses suos. Unde retro ratione adparitionis uno die citius aut tardius, quandoq; bidui, tridui. his et illis fuit initium mensium. Menses verò hi contemplabant vel complectebantur 20 dies spacium ferè.

Civiles M. Quid? Quotuplex?

d. Civiles Menses pro institutis Gentium, Quidam æquales anni partes fuerunt, qui tn, quia diebus sempet integris absolvunt, ita minus exactè respondent Solis et Lunæ motui, st verò! hi M. Civiles vel æquales, vel inæquales. Æquales st 30 diebus, adscriptis in fine anni dies 5 q̃s. Inæquales sttq; Cavi vel pleni. Cavi Lunares dicti st Menses dies 29. quales erant pleriq; Menses impares, Tertius, quintus, Septimus. Pleni Lunares dicti st dies 30. quales st ocs. pares.

Quid et quotuplex Annus?

3. Annus est systema Mensium, estq; astronomicus vel Civilis.

Astr. quotuplex? Lunaris Quid? Quotuplex?

a. Astronomicus item duplex: Lunaris vel Solaris

a. Lunaris annus, est spacium 12 Lunationum seu Conjunctionum Lunæ cum Sole, post quas non procul a priore loco ad Solem rursum accedit.

Hic Lunaris Annus item est vel communis, vel embolismalis sive intercalaris.

Communis

MS 123

Ms.

Hist. Eccl

a. Communis est, qui efficit 12.
Systema 12 Lunationum, Sic
fulta 45. b. Mis annis Commu
Intercalaris est, qui comprendit
dito uno Mense intercalari.
ditus vero ratio est, ut dies
ri redeat in gradum, unde
exierit. Seu Luna Solaris
tis Solari, fere totis 11. di
tertio quoq; anno recurre
itercalatio fuit, ad orabant
ac Solem, ac proinde in gra
nabant, quod quia alter
lationi utebantur.

B. Annus Solaris est il
Sol ab uno Cœli puncto, ad
diaci Circulo, revertitu
or ū, notissimum est, Nu
nostra. Cum aut Sol ab
et per totum Circulo
ctum repetit, annum
ris annus est item du
vel Vertens græcè χρονι
us vel astricus.

a. Tropicus, is annus
græcus ἀπὸ τροπῆς ἐπὶ
tropicis vel æquinoctia
Ecliptica sive Zodiaci
eadem fere punctum
erum 365 dies 6 hor: 5.
reg. pag. 39.

b. Astricus, is annus
furatis ad Stellas fix
dem Stellam unde egre
ad Caniculam, Estq; d

MS 123

a. Communis est, qui efficit 12. Menses Synodicos, seu Annus Communis
est Systema 12 Lunationum, sive dies 354. hor 8. Scru-
pul ob 48. Is annis communib utuntur Turcæ, Arabes

b. Intercalaris est, qui complendit Systema 13 Lunationum ex Intercalaris
addito uno Mense intercalari, sive dies ordinarii 384, Ad-
ditivis vero ratio est, ut identidem annus Lunaris cum Sola-
ri rediret in gradum, unde Tertia quædam anni forma
exurrexit, seu Lunæ Solaris, Minor enim, ē annus Luna-
ris Solari, fere totis 11. diebus unde. Secundo aut
tertio quoq; anno recurrente ejus fada unius Mensis
intercalatio fuit, adorabant enim Antiqui Lunam ejq;
ac Solem, ac proinde in gratiam ejus rediyere Co-
nabant, quod quia alter fieri o potuit, intercca-
latione utebantur.

β. Annus Solaris est illud Spacium Temporis, quo Solaris annus Quid?
Sol ab uno Cli puncto, ad idem, perlustrato toto Zo-
diaci Circulo, revertit. Puncta Cardinalia quatu-
or ea, notissimum est, nimir: duo Solstitia et duo Equi-
noctia, Cum aut Sol ab altero utro horum punctor abit,
et perlustrato Circulo Zodiaci, unde receperat, pun-
ctum repetit, annum Solar absolvit. Ille Sola Quotuplex?
ris annus est iter duplex: Naalis sive Tropicus
vel Vertens græcè ἐνιαυτὸς temporalis, et Side-
us vel astricus.

a. Tropicus, is annus apellatur, quem Sol efficit re- Tropicus annus Quid
gressus ἀπὸ τροπῆς εἰς τροπὴν ab uno ex punctis
Tropicis vel Equinoctialib, vel Solsticialib, ad eq;
Ecliptica sive Zodiaci longitudinem emensus, atq;
ad idem illius punctum reversus, Est q: Systema di-
erum 365 hor: 5. Scrupulor 49. Vide Bevе-
rey. pag. 39.

b. Astricius, is annus censetur, quo Solis motus men- Astricius
sura ad Stellas fixas, vel erroneas, atq; adeun- Quid?
dem Stellam unde egressus fuerat, puta a Canicula
ad Caniculam, Est q: Syst. 365. hor: 6. 9. 11. 22. Quem
annum

§. I

Prolegomena.

Quem Annum Ante Ptolemæum Hipparchus ab amo Tro
jico, quo Majores Scrupulos II. 23. o distinxere. Prim
Hipparchus Sub Ptolemæo dominata observavit Stel
las fixas, quæ ad Planetas tardiore nominis motu fri
entem Versus resolvi.

Anni civ. quo-tuplices sint? I. **Anni Civiles** Sunt quibus Civitates vel gentes pro
Solares quid? arbitrio utuntur. Sunt vel Lunares vel Solares,
Quotuplices? a. Solares St. qui ad Solis motu exiguntur, Sunt vel Va
gi vel fixi. 1. Solares fixi St, quorum initia in eadem tem
pestate fixa manent, Quales St: Julianus, Gregorianus.
2. Solares Vagi St, quorum initia per ad
Anni Tropici partes vel Tempestates Vagantur, Cujus-
modi St: Nabonassareus, Hegirgerdicius.

Lunares quid? b. Anni Lunares St, qui ad Lunæ motu accommodantur
Quotuplices? Offi St diem fixi vel vagi. 1. Lunares fixi St, qui
embolismo in eadem propemodum anni Tempestate
perpetuo cohibentur, Cujusmodi sunt: Atticus et Judai-
cus. 2. Anni Lunares vagi St, qui singulas anni Tem-
pestates effrenatè percurrunt, qualis est Solus anni
Mahumedicus.

Hic nudas Annorum Civilium definitiones exhibuisse sufficiat, non enim Vastissimum hic se annis Civilibus Campus
ingredimur, variamque anni formam et rationem
sive Hebræorum, sive Gentium Cæterarum ac Civitum, Negue
prolixos Munsteri, Scaligeri, Petavii, Seldeni
Capelli, Burtorgii, Usserii, Jacobi Golii, aliorumque
ingenuos Operum. Hic omnes illi anni Civiles Sigil-
latim exposiți, videndi St apud Beveregium, Chrono-
logiæ Lib: I. Cap. 3. pag. 42. et Sequentibus.

Quid Cycli? Quotuplices? II. **Cycli** Sunt Annorum Systemata, Stellæ Lunæ,
Solis, et Inductionis.
a. Cyclus Lunaris est Systema, sive Periodus et
Revolutio Annorum Julianorum 19. Annis enim
totidem elapsis, Sol et Luna sibi in Cælo fere in eo-
dem occurrunt puncto, unde digressi erant.

unde et

Ms.

Hist. Ecc

unde et Cyclus decemnov
Ortus est hic Cyclus ex ec
Lunæ motui adstringebant
te se componere instituer
solaris, 12 Menses Lunaris,
naris 12 mensibus lunaribu
solaris coirent, et, post a
12 Communi alium Embo
Sanctis eodem anno 19. la
to Cycli veniunt in Comp
to dabebant.

Author hujus
Athenienses, filius Pausa
insignis Mathematicus.
Cyclus hic inveniendæ
diam Cyclicis diebus Paschatis de
gnoscendis.

Quem v

a. Numer

b. Epac

c. Ter

d. Numerus au
Apellatus aut Numeru
Lunis investigandis
despingi solebat.

e. Epactæ Sunt ex
Annum superat, Et
anni adjiciuntur, quæ
ΔΕΚΤΑΙ dies 10. adfer
ΕΠΟΥΤΑΙ.

C. Terminus Pasch
Etate Christianis o

Ms. 1231/2

Hist. Ecclastica

I.

Origo hujus Cycli.

unde et Cyclus decemnovemallis dictus. Selct!
Ortus est hic Cyclus ex eo; cùm Judæi, Sacra Sua
Lunæ motui astringebant, Lunares et Solares annos in-
ter se componere instituerint, idcirco quoniam annus
Solaris, 12. Menses Lunaris, diebus 11. excedit, ut annus Lu-
naris 12 mensib lunaribus constitutus intra terminos Lunares et
Solaris coerceret, post aliquot annos Mensibus suis Solares Ju-
12. communib alium Embolimeum diem interserebant, dæi Compo-
Spatio enim anni 19. labentē, Lunam in eodem fun- nunt
to Cæli, venient in Compunctionem cum Sole prio Cæ-
to habebant. Author hujus Cyclī: Meton. Astrologus

Author Cycli.

Athenienſis, filius Pauſaniæ, emendavit poſtea Calippus
inſignis Mathematicus. Inſignem habet uſum hic
Cyclus ꝗ in inveniendis Novilunijs et plenilunijs, tam
etiam et diebus Paſchatis definiendis et terminis ejus co-
gnoſcendis. Quem in finem hæc ſtria nobis obſervanda.

Usus Cycli

a. Numerus aureus.
b. Epactæ
c. Termini Paſchalis

a. Numerus aureus eſt ipſiſſimus Cyclus 19. annor. Quid Cyclus?
appellatur autem Numerus aureus, vel ob aurum in No-
vilunijs inveſtigandis uſum, vel ꝗ in Calendarijs auro Quare dictus aureus?
deſcripti ſolebat.

b. Epactæ ſunt exceſſus dier, quib annus Solaris Lu- Quid Epactæ?
narem ſuperat, et ꝗbus Numerus 11. dier, quin fine
anni adjiciuntur ſequentibus ergo. Nam ἡμέραι ἐπ-
ακταὶ dies 10. adventitiæ dicuntur, ſupereæ, quia ἐπ-
ἐγγουται.

c. Termini Paſchalis ē Semper 14 Luna. Sic voca- Termini Paſchales
ta ā Chriſtianis ō antiquitate Paſchalitia, quia
Sic

Prolegomena

Sic 14ta Luna vel in Æquinoctium Vernum incideret, vel à Nicenis Temporib in 21. Martii, vel illud proximè sequenti usq ad 08. Aprilis. Hic est Terminus Paschalis ita dictus, quia proximè sequens Dominica Paschali Solemnitati dicabat. Nunc igitur beneficio Usus Epacton Numeri deprehendimus Epactas. Epacta cognita nobis manent cum Novilunia, & Terminos Paschales. Modus, quo inveniri queat Numerus aureus, ex Beveregio petitur.

Terminus Paschalis

Usus Epactarum

6. Cyclus Solis in Juliani anni forma, est Systema sive Periodus, vel Series 28. annor Juliani. Ratio appellationis: Non quòd sit mensura motûs Solaris, aut quasi spacio exacto; ea fiat nova aliqua Solis revolutio, aut ἀποκατάστασις; Sed quod ejus beneficio intelligatur, quotannis, Litera, quâ dies Solis signatur, & consignentur feriæ aliæ hebdomadis, ejus Cyclo exacto redeant in orbem eadem series, & Literæ Dnicæ, hinc & Stata festa.

Litera Dnica est una vel duæ à Septem prioribus alphabeti Literis A. B. C. D. E. F. G. Has Septem Literas dicimus Dnicas, quia Dnicum diem in Cyclo Hebdomadali per totum Annum ostendunt in Calendario, acquotannis mutantur has Literas ordine retrogrado: G. F. E. D. C. B. A. at si hoc Anno fuit A. proximo futurus erit G. & sic per Consequens usque ad A. Cum vero Sequatur in toto Communi, una tantùm Littera Dnica notatur, in toto bissextili duæ, quarum prior, locum habet à Calendis Januarii ad 24. Februarii, sive Sextas Calendas Martias inclusive, seu ad diem intercalat per dies 52. posteriori à dicto Termino ad finem dictæ anni. Ratio autem Cur in Anno intercalari duæ sint Literæ Dnicæ est: Quia ille Annus habet dies 366. Cum Annus Communis unum diem supra 52 Septimanas. Hinc Cyclus ortus est ex Annis intercalaribus, Annus enim bissextilis, dies colligens 366 præter completas Septimanas, duos relinquit dies superfluos, quia Communem Feriarum motum perturbant, & quoniam hæc Feriarum Series, quæ cum

Literæ Dnicales

alioquin

Ms. 12312

alioquin Annis absolvere Ab, quarto quovis intercalato. Hinc fit, quod Annis 4ter 7em sive 28. totus ille Feriarū Circuitus, ob sublatā Varietate Cyclī Completū. Annis itaq; Julianis 28. Cyclus hic Solis totus absolvitō

De auctore hujus Cycli ō Constat. Usus

Sunt satis egregii: 1. Ut Statum Constet: Sitne Annus bissextilis an Communis? & quotus à bissextili? Usus Cycli

11. Ut intelligantō in quas Feriās Hebdomadis incidunt Festa, sive! immobilia? quæ perpetuum diem & Mensem retinent, quæ pro ratione Feriæ quotannis cum Literis mutentur.

111. Ut dato in Hist. V. T. in Festis die, Mense, Anno, Constet Cycli & Septimanæ Feriā, quæ Feria cum Cyclo semper eadem in orbe redeunt. Atque Nobilissimi Cycli hujusce usus est, Cum Scimus diem in Hist. Ecl. in qua persæpe Menses & dies expressi, hujus vel illius eventus, o expressa in Feria Septimanæ, ut ex. gr. Natus 25 Decembris, Anno Cycli Solis 9no. de Arato unittem & habeo 24. addo Feriam initialem 1Vam, Cum erit 28. de Arato nunc ex 28 per 7 tum remanent 1mus dies Sabbathi. Praxis

Demonstrandus nunc est modus, Sed licitē Auditores nros ad Beveregium legamus.

C. Cyclus Indictionis, est Systematicum Lustrum Romanorum, sive! Annorum Julianorum 15, semper in orbem rediens. Qui Cyclus triplex est. 1. primus Cæsareus, sive Constantinianus, a Const. M. in Vsum Cæsarius Quotuplex? Qui Cyclus Indictionis?

statutus Anno Christi 312. die 24. Feb. sive! in octava Calendas Octob.

11. Constantij

Prolegomena

11 Pregus

II. Constantinopolitanus vel Pregus, qui à Calendis 7bris incepit, vixit sub Imperio Justiniani

Pontificius sive Romanus, incepit ea Calendis Januarii sequentis. Ille Cyclus est Circulus Annos 15, vita Solet Computatio institui, ut dicamus: prima, secunda, &c tia inductio, & sic de cæteris, quod intelligendum de primo, secundo, tertio inductionis anno non confundenda ipsa inductiones cum annis ipsis inductionum, non magis, quam Menses cum dictis Mensium.

Periodus

C. Periodi ex Cyclis St duis vel tres.

Dionysiana

I. Prima e Dionysiana vel Victoriana a Victorio Aquitano, qui vixit Seculo VIto, sub Hilario Papa. Est hæc periodus Systema vel Series Annor 532. è Cyclo Solari in Lunarem è 28vo Cyclo Solis, in 19num Lunæ multiplicato conserta, quâ peracta, iidem Cycli Solis & Lunæ, iisdem Annis iterò concurrunt. Hinc orta periodus Victoriana, dicta cum illa nondum sufficeret Annos, æras, ambitu suo non complecteretur. Successit

Victoriana

Juliana

II. Periodus Juliana ita dicta; quòd constat Annis meræ Julianis, quos exordiam semper è Calendis Januarii Julianis, Auctor è M. Scaliger, Hujus Auctor

Hujus duo series Armachanus Stationis in annales memorat Robertum Lotharingum Herefordiensem in Britannia Episcopum, qui Seculo XImo floruit; sed demonstravit Scaliger in diss. de periodo Jesco Romana, laudem debere illi Scaligero; & Roberto. Est autem illa periodus Series Annor 7980 Composita ex tribus Cyclis: Solis, Lunæ, & Indictionis. Scilicet Istos tres Cyclos in se invicem multiplicavit, primo quidem Cyclum Solis 28. in Cyclum Lunæ 19. & productum 532 in Indictionem 15 duxit, cujus productum est 7980. Hoc autem Spacio evoluto redit exacta Complentio trium illorum Cyclorum.

Quid hæc?

Usus hujus periodi

Usum hæc Periodus habet egregium, quia ambitu suo omnes reliquas Æras, & Epochas Comprehendit

Quare &

Ms. 1231/2

quare Historici, ut plurimum usi sunt Post M. Scaligeri
hac periodo, & Observari nō debet Gram xsti vulgatam Gra xstiā-
incipere Anno Periodi Juliani 4714. Gram aut Olympi- ci pitt
ad dm Anno p. X. 396 Cyclo Solis 13. Cum p. Indictio-
nis: 1.

Extendit se hæc periodus ultra Mundum Con-
dit, Nam xs natus ē ut dixi Anno Periodi Juliani
4714, in quo nihil ē mali, Nam Periodus ē tuti-
ca. P. Pagi Monachus Franciscanus Censuit Nuper:
hac Periodo Juliana nihil opus ē, nec Cyclendam Jul. Pagi perio-
Scaligero Periodum Novam; Sed ex prioribus periodis dus &
aliquam ē adplicandam anno Jul. & Cum Cyclo Jul-
Comsponendam. Novam itaq; inuenit Periodum, quam
vocat Rōco Romanam, Conflatam ex Gra Dionisi-
ana, Gra Antiochena, & Xstiana, quæ ē Annor 5293
Sed rectius fecisset, Similiter hic monuisset Pagi, si Refellitō
enim Historici diversis utanti Periodis, Confun-
untur Lectores, Nos sequimur hanc Periodum. Unde!

1. Deveniendum ē Nobis ad Eclipses, quæ sit Luna- Eclypses.
res & Solares, In Luna per Nob Terræ So-
lem inter & Lunam posita effecta, insignem aut
effectu habet & usum de Rectus Solis & Lunæ ut so- Ejus effecta.
te! Qui diligenter observat, & fideliter posteritati
tradit, Tempora Futurita à futuris exquisitissi-
mè distinguunt. Sol verò deficit popularitèr lo- Cap
quendo, Cum Luna media sit inter Solem & Terram,
adeoq; lucem Solarem Nobis Terram habitanti-
bus nonnunquam intercipit & Luna deliquium patitur Cap iii
quatenus per Terram intercipit lux Solis, à quo
tanquam fonte eam mutuatur, Terram vero inter &
Solem Luna nunquam interjacet, nisi in plenilunijs
nec in iis oib! Ratio hæc! Quia Luna non decurrit
recta per Ecliptica, sed vagatur, Secans eam à su-
abus partibus, qui dicuntur Nodi Ecliptici in Capite
& Cauda Draconis, qd passim bis in mō Contingit.

B. Pars

Prolegomena.

II. Pars altera Chronologiæ exhibet Epochas. Comprehendit Æras et Epochas.

Æra Quid? Æra dicitur Terminus, a quo incipit Supputatio annos vel in quos desinit. Unde vero sit origo vocis: An ex Arabico ⟨ṣb⟩ à Verbo ⟨ʾṢ⟩ - quod in Secunda Conjugatione adscripto Tempore, notare Sit. Cui multum dissonat Latinum Vocabulum: Æra. Sive! Era, ut! subinde scribitur aut! ex Literis initialibus hæc dictionem: Annus, Erat, Regni Augusti, unde AR. Nobis perinde est. Primus Certe, usus latinè hâc Voce hoc Sensu, legitur Josephus Scaliger in Chronico Suo Clarens Medio Seculi 5ti P. Epocha vox notioris Sensûs est, Latinè: Terminus, radix, punctum, nota fixa, in Historiis ac Monumentis Veteri seu jam Terminus sit, in quo Sistitur vel Terminatur Annorum Supputatio, seu Terminus a quo eadem inchoatur, perinde erit. Hæc autem Æra et Epocha, Sive! fixi Characteres, fixa Capita, Supputationum, à Variis ducenda principiis et ex diversissimis Causis ducenda fuere varia inter Gentes. imò! ducta! Alii enim ab insigni aliqua Clade vel Casu aliquo insigni instituere, Hinc jam! Mundi Conditi, Æra immissi Diluvii, Exilii Babylonici, notabilis exstinctionis, Nativitatis Xsti. Hinc

Cæ

I. De Æra Xstiana quædam monebimus. Æra Mundi Conditi usurpata est etiam à Xstianis et Judæis Christianis triplex in usu fuit Æra Mundi Conditi Xstianis triplex Sitii

I. Historica à Julio Africano orta, qua Xs natus est Anno M. C. Græ Antiochenæ 5501 Annô inquam! M. C. Græ Alexandrinæ 5501

II. Ecclastica II. Ecclastica, eaqs Antiochena in Computu Sabbathi adhiberi Solita, qua Xs Natus est: 5492

III. Civilis III. Civilis sive Constantinopolitana, qua Xstus natus est: 5501, Cujus usus erat in edictis publicis et novellis.

B. Jud

Ms.

Hist. Eccl

B. Judaica Æra insigni ecl
M. Circa 273 annis rat
Calculi sin hac Æra quam C
vi eo Not. ad Cedr: Sub
stit 365. quando multi
pedam, Deo! Gram! non u
ti. Et Contabuerunt Annos
qui pepererunt Mess
sub sex Diadochi: Nondu

Messiæ

II. Gentis Ignorantia
est ab Annos Monarchiæ
adeoque Annos 150
fecerit autem Æra Judai
353. Cum Vera Mundi Æra
Juliana 710. Christus
periodi Jul. 3761. Si E
re velit illi, oportet hac
imò! Anno Judaico
et habeat annum, quo Ex
puta Judaico memoretu
Hujusmodi passim uti Solen
mero Millenario, brevitt
sionis, qui adeo! millenar
specialim observandum
sibi! Quatuor millenarios
Æra passim notati ad Ex
patulis minoribus.

III. Habent et Gelo
Annis Judaicis C
Solis ubique Idem, In
Decurrunt anni Judaici,
Cyclus primus Julian
18; Cyclus vero primus
sibi Sequentis.

Ms. 1231/2

B. Judaica æra insigni erat Metacronismo in fingenda
M. Cæra 243 annis. ratio aut definientis fuisse
Calculi in hac æra quam Confirmavit Rabbi Hillel, Ja-
bi ad Not: ad Cred: Seu Jud 4116 æræ Contract 670.
xti 356. quando multi fecerunt hanc ipsam Con-
pactam, Seu æram non una fuit.

¶. Ut Contraherent Annos, et quidem Textu Sillibato,
Qui Scripserunt Messiæ nostri adventu, sinequè
Suis persuaderent: Nondum tunc advenisse Seculum
Messiæ

¶. Denique ignorantia Historiæ exoticæ, qua fact
est ut Annos Monarchiæ Persicæ mirè Contrahant,
ac demant totos Annos 150.

Incidit autem æra Judaica in Annum periodi Jul.
953, Cùm Vera mundi æra incidat in Annum periodi
Julianæ 716. Christus & in æra Judaica, Natus e
periodi Jul. 3761. Si Q. Judæos Libros intelligere
re velit, illi, oportet hac ratione instituat.

Imò: Anno Judaico proposito objicere debet 3761
& habebit annum, quo ex Natus est. Si in quam ex Con-
putu Judaico memoretur Annos numerub. Cæt. &
Judæi passim uti solent æra minore, omisso Nu-
mero Milleuario, brevitatis Caũ, additõ tñ signo omis
sionis, quia deo millenarii passim Sk addendi &
speciatim observandum in Computu Judaico 4000
Vel 4. Quatuor millenarios Semper ex Suppletendos. Hæc
æra passim notata ad breviaturam sic: æra, Seu Com-
putus minoris.

¶. Habet & Cyclos rationem in Conferendis
Annis Judaicis Cum Julianis, Nam Cyclus quidem
Solis ubique Idem, In Cùm Cyclo Solari, Juliano
Succedunt anni Judaici, hoc Cum discrimine sit, quòd
Cyclus primus Julianus incipit à Calendis Januari-
is; Cyclus vero primus Judaicus demum à memoria
sexti Sequentis.

¶. Principia

Cæd Requisita Judicis

Cautela in intelligendis Libris Judaicis

Prolegomena

16. ב. Principia ex quib Hist. Eclastica petenda
est, antequ prolegomena absolvimus, monstre-
mus necesse est. Principia st monumenta hist.

Principia Hist. Eclast. rica, sive Annales sive Historiq, Nam! Veteres di-
stinxerunt inter Annales & Historiam
Quid Annales? Annales Continebant res ante sua tempora gestas
Quid Hist.? Historiq, res, quæ suo tempore Contingerent, & Uti-
citus suos Libros hac Methodo digessit. Veb! illa di-
Alia principia. stinctione missâ, Sunt duplicis generis alia, à Vi-
ris divinitus inspiratis profecta. alia, humana
industria Confecta ab hoib errori obnoxiis.
Ideo Ipsa. Imò: Monumenta divinitus inspiratæ ipsa no-
bis Mine venient, In ijs habemus Historiam,
usq3 ad finem Exilii Babylonici, postea alia mo-
numenta Consolenda st. Cæterū
Cum illa monumenta, divinitus inspirata dicimus
hoc sensu intelligendum e: Non quòd ac si Deus ip
sas Literas, eadq3 Materias inspiraverit, Sed Hom:
Qualiter in- Spiritu suo Sancto Deus Scavit. ne Historici Sacri
spiravit Deus quid falsi traderent & Non in quam! eo sensu
Ipsa hominib Sp. Sui Nam Deus o solet quid revelare ubi industria hu
mana sufficit, quod sit in Historiis colligendis enar
Liber Geneseos Mosi randis &c Imò! Neq3 ipsem Moses e immediata
o immediate inspiratæ. revelatione accepit Historiam Libri Geneseos, sed
ex Variis fragmentis & Monumentis patriar
charum Compositum, ut ex Exemplis, quæ in ipsa
Mosis Historia extant manifestum est. ex gr.
Scripta 2. Gen: 2. v. 4. dr: Hæ st Generationes Cæli & Terræ &c
Gen: 5. v. 1. dr: Hic e Liber Generationis Adami &c
quæ, ambo, novam Scripturunt inscriptionem, e exem-
plar Cæteræ, habuisse Mosen dicunt.

11 do: & Mo

Ms. 1231/2

Hist. Ecclastica

77 do: Quod ad Monumenta relig. à Viris ex-
rori obnoxiis attinet. Hic Majore adcura-
tione opus e, ut Ves à falso distinguamus, & Inge-
nere duo Vicia notanda sc. & nimia Credulitas,
& incredulitas tota. Prius impedit rect Judici-
um in Veris & falsis narrationibus distinguendis,
posterius introducit perbonismum & scepticis-
mum, quod insani foret Lodie attendendum ijdt:

2. Virob ex-
rorib obno-
xiis Nar-
rationes

a: Ad facultatem Vera Scribendi, quam habent Historici. B. Ad Voluntatem.

aa. Habuit facultat Vera Scribendi Historicus, Si ipse fuit testis oculatus et auritus. ijdt.

Con-

Situ

1. Etas Historici Cognoscenda est & tempus quo floruit.

Cogno-

2. Si Scripserit res ante tempora sua gestas, ad Monumenta e adtendendum.

scendi

3. Adtendendum est ad Ingenium & Indolem; Num fuerit Credulus? an non? Num inquisiverit in Veritem, propt Quæ oportet

fide

bb. Accedat Voluntas Sincera; non affectibus Suis indulgens, &c

Signi

1. Ad mores Historici adtendendum, Num fuerit prius nec ne?

orem

2. Ad affectum, quo ipse in Hanc vel illam partem fuerit latus, & Num factiosus Homo fuerit?

Histo-

3. Observare debemus, quod Vis Conjunctæ et debent Causæ, quæ ipsum ad Scribendu impulerunt.

ricus

4. Stylus & Narrandi modus in Censum Venire debet, &c Hæc sit Prolegomena

Prolegomena

II. Corpus

Introitus in Hist. Ecclastica

II Corpus Historiæ Ecclasticæ per tractatores

Quid Eccla? — Ecclesia est Cœtus hominum vel per Verbum promissionis vel per Evangelium è Mundo Sepa-

Qrg Historiæ Ecclasticæ — ratos. Historia aut Eccla à primordiis Mundi ad nostra usqꝫ tempora ducta scinditur in duas magnas Qras. Prima a M. C usqꝫ ad Messiam

M. C. — Secunda a Messia usqꝫ ad tempora nra extensa.

M. C. — Prima Qra secundum Computum Codicis Hebraici admodum Annos Millia complectitur et ea

M. C. — Qra M. C. altera aut è Qra Nati Christi

M. C. — Abutrag Qra presens subputari ami nostri, imò! Qra Xti sufficeret, sed Qra M. C. fuit in usu, & apud Xtianos; ym etiam Gentiles fuit

Quotuplex Qra Xtiana? — aut Qra Xtiana triplex: Historica, Eclastica & Civilis ut supra vidimus. Christiani Sequuti LXX Interpretes, Sd Judæi falsis Sepè opinionibus abrepti, illam Qram decurtarunt.

M. C. — Nos primo Intervallum à M. C ad Messiam usqꝫ pertractabimus, Sed cum illud sit Magnum utile fuerit in minora dispescuisse intervalla sive periodos, quæ ab aliquo Casu extraordinario deducentur.

Analysis Tujus Qrg. — Prima Periodus à M. C usqꝫ ad diluvium,
Secunda à diluvio usqꝫ ad exitum Abrahami ex Vre Chaldeor
Tertia ad Exitum Israelitar in Arabia
Quarta usqꝫ ad Templum exstructum à Salomone
Quinta usqꝫ ad Exilium Babylonicum
Sexta usqꝫ ad principat Maccabeor sive Asamonear
Septima ad Nat Servatoris N. Jesum Xtum

Periodus

Ms. 1231/2

Periodus Ima

Ante C. usq; ad Diluvium Comprehendit Annos 1656.

Summa Hist. Ante diluvian.

Summa Cujus Hist. petenda est ex 8. primis Capitib. Gen. q Deum Sctm per Sex dies Spectum Mundum creasse, et Terram in usum Hominis et cætiu aptasse, Sexto die Compendium rei Creatæ Hominem ad imaginem Dei Condit accepta in Consortem Evam in Paradisum locat Imperium in Terram, et mandat de o Comedendo arboris Scientiæ Boni et Mali fructu accepisse, Sed Satanæ astu et blanditiis muliebri indoctum illud violasse, hinc mortis obnoxium et Captivum ipsi Deo exactum ee, et facto de Semine mulieris, Caput Serpentis Conteriturum promisso, Evangelii initia data fuisse, Collem felicitatis æterna miseris hoib. sic apertum visse, inde filios Dei! apellatos fuisse filios Dei, impios! filios Adami, Immundum fuisse, per Commixtion filiol Dei factam cum filiabus Adami, Semen sanctum, sic Corruptionem factam fuisse universalem et horrendam, quare Deum, Salvã sua justicia mundum tollere ac protrusse denunciari jussisse diluvium universale per progenitam. Hæc e Summa Hist. Ante diluvian. q

Hos hic duo agemus

1mò: Chronologiam hujus Intervalli instituem. q

2do: Illustrabimus hanc Hist. ubi opus erit. q Scopus Sctæ prof. q

Porro!!

1mò: Chronologiam illam ita Genere definiemus. q

2do: In Specie determino à quo et ad quem hujus Periodi dicemus q

1mò: Oro

Hist. Eccl. Sacra V. T.

1mo: Chronologia illa Triplex Sabet Principium Chronologiæ cum ex quo petit pott, Et necessario primo tripsi Intervallian- lex illud principium mem obrabimus, dein. 2do te diluvian- ad Calculos sedere dinguirere: Quænam Chronologia sit optima, pergemus

Quod ad primum attinet Triplex illud Principium est:

Tria principia

& Codex Hebreus.

B. Græcus

Y. Samaritanus

& Codex Hebr. & Codex Hebreus hoc intervallum, cui Contentu, Constat ab 1656 Solaribus. Successio Progeis humani constat ex 10. Generationib ab Adamo ad Noachum, ut ex Schemate patet, primus a Pen: 5. x. 3. & Sequenti: Cap. 7. x. 11 anni, annotant sub Patriarchis genuerunt illos, imo! & tas illis figebatt Pen: 5. x. 3. enim dr: Adam genuisse Sethum, sed tu habeat annos 130. annotat vero Codex specialiter Sethum, quia in ipso erat successio figenda. &

Ad Chronologiam hanc conficiendam nihil aliud requiritur, quam ut illos annos ante Liberos procreationem colligamus, &! Eurbant nos hic Progei interpretes, quia 600 annis plures numerant Selct!

B. Codex Græcus B. & Secundum Codicem Græcum, apud Josephum, Conservat Hoc Intervallum Constat annis 2256. & Secundum & Veriss:imam Lectionem Tom LXX ——— variant hic Codices ut in Annis Mathusalæ & Lamechi Selct! Mathusala Secundum Vaticanam L. habet Ann: 167. Secunda Alexandrinam 187. & illa L. Codicis Alexandrini Verior est, nam Secundum L. Vaticanam Mathusala Superfuisset post diluvium per 14 annos, quod est absurdum.. Porro! Natus Mathusala Ao M. C. 1287. Vixit Secundum L. Codicis Alexandrini, ante procreationem Liberor 187. post genitum Lamechum 782, Summa ita Intervalli erit 2256 & Sed Si dicas Secundum L. Vaticanam: Mathusala &

Ms.

Periodus

Mathusala ante procrea
post 190 vixisse, tum Inte
Sethe Superfuerunt Anno
Altera difficultas e in Lame
ibus gignendi addunt 600 Ann
& Sic Secundum Codicem Hebr
non 167 & Secundum
aut 187 & Secundum
eg: Adam, Seth, Enos, Cainan
ante Terrogeniam, totidem
sta Numeri Codicis Hebrei,
Hebr, habuit 130 annos Cu
Jam Petr habet 230. &
his ut observata, occasio
introduxerant Samaritan
etiam Scaliger accessit a
gressus a Persione Samar
multi juvit &

Cui Codici Sit fides adhibend
Imo: observat Codicem S
non dicere, quia
Hoc differentiam Codicis
lutariam Sed maxime
fatam, & hoc facile
Adami demptis ruerus
procreationem liberor
vit habuit annos 800
& Sic porro & Et
Illio: Dat & magnum
qui hic Corruptu
phice voluntaria, per
nas facta. &

Imo: Patres excepto
sisse usq ad Venet. B
Sit Calculum Græcum.
sulum Hebreum Sequ
Imo: Nobis Textum He

Ms. 123 1/2

Periodus 1ma.

21. ℓ

Mathusala ante procreationem Liberos annis 167
post 790 vixisse, tum Intervallum illud erit Annos 22½
Sehinc Supererunt Anni 124. de quib Sententia dixi ℓ

Altera dificultas e in Lamechi Annis, Idem enim Lame-
cho gignenti addunt 600 Annos supra Calculum Hebreos,
& sic Secundum Codicem Hebraeum hoc Intervallum e tri-
nos 1656 ℓ Secundum LXX. 2256 ℓ Difficultas
aut hic inde orit, quod LXX, Annis, quos Sex Patriar-
chi: Adam, Seth, Enos, Cainan, Mahalaleel, Enoch, vixerant
ante Texoforiam, totidem Centenarios adjiciant su-
pra numeri Codicis Hebraei, Selet! Adam, Secundus Seth
Hebr, habuit 130 annos cum Seth genuit, Sed Secun-
dum LXX habet 230. ℓ Hæc differentia cum à doc-
tis et observata, occasione acceptâ, magno affectu
introduxerunt Samaritanum Codicem, illum Codicem
etiam Scaliger accepit à Samaritanis, Sed bene distin-
guendus à Versione Samaritana, Sed qui eosdem non
multi juvit ℓ ℓ

Dificultas in Annis Lamechi

Orit Super placito LXX Interpretum.

Cui Codici Sit fides adhibenda? ℓ Et Resp: ℓ
Imò: observat Codicem Samaritanum posse in censu
non venire, quia ille e corruptus. ℓ
Do: Differentiam Codicis Regii ab Hebreo & ex invo-
luntariam Sed maxime voluntariam Lata opera
factam, & hoc facile liquet ex eo, quod illi Sexcen-
tilami semper recursus St illis Patriarchis post
procreationem libelos, Selet! Adam post Texofo-
riam habuit annos 800. Codex Regius addit hic 100 ℓ
& sic porro. & &c!

Cui Codici ad fidem.

Differt Regius ab Hebreo data opera.

IIIio: Dat A magnum Judicium illi Codici Exari
qui hic Corruptus est, quia Corrup-
tiole voluntaria, per violentas illi illatas ma-
nus facta. ℓ

Judicium Creat Hebreo.

IVto: Patres excepto Augustino et Hieronimo
usus ad Venet. Bedam, Seculo 8vo adsum
sisse Calculum Regium. Ermmachus Seculo 11mo Cal-
culum Hebraeum Sequutus est. ℓ

Patres Legr Graecu Codicem

Vto: Nobis Textum Hebr pro vere Textui Regio,
contra

Nos Hebraeus ℓ

22. Contra oppugnatores nuperos: Ludovicu Capellu, Joh. Morinum, Brianum Waltonu, & Vossium &c placet Nostra dicta & Sequentia:

a. Quia Lectio Codicis Hebrei passim rectior & Ver
ae Lectione Tuae Lxx: ne ipsis quidem omnibus ex adver
riis dissentientib: Textum pregunt ut plurimum Corru
ptior, Si & Notabilis sit differentia, ratio suadet Te
xtum Hebraeo Cæteri debere.

b: Contendimus Judæos: nec voluisse, nec potuisse Cor
rumpere Text Hebr. 1. Non voluisse!

a. Quia maxima Semper adhibita reverentia erga
Codicem Sacr. Saltem majori, quam ut pollutis ma
nib eum contaminassent, & hoc ocs probant docti
b. Quia nullam habuerent rationem id faciendi, de
Cit illis ratio impelles; Finxit hr P. Vossius ex Dis
putatione de Nativitate Filii, ex Traditione quadam
apud Judæos servata de Sexto mundi Millenario:
Jam vero Cum Messias venit, Currebat Sextus
M. Millenarius, Judæi & videntes se ad Terminos
ee resactos, instituerunt tempus decurtare, ut si
fidem facerent: nondum advenisse Tempus Messiæ
tum Cum xtus venit, ut adeo xs nr quarto the
Millenario natus sit, Cum debuerit Sexto nasci.

P. Vossii Conjectura

non est Solida

Resp. ō e Conjectura Solida

a. Quia illa opinio o e antiqua Traditio, non ab
Ecta antiqua prophecia, nec Josephum, nec Philo
nem Gabet auctorem, nec apud alios nota

b. Ex ipsis xtianis habuit originem illa Traditio
Si Vossius o recte intellexit illam Traditionem

II dō Non potuisse Judæos depravare Co
dicem Hebr. patet

a. Quia Codices Heb. nimirum erant multiplicati
eo Tempore, quo, Secundum Hypothesin, violentas
manus illis intulissent Judæi

b. Nec ora Consensu id facere potuerunt, Quia
Tum Temporis Codices, o the quaqua versum per
Judæos erant dispersi, Synagogis np adeo multi-

plicatis

multiplicatis; Ad
adeo, ut illis omnes
si voluissent impo
II Pro auctoritte Codicis
& potuerunt Textum
se Conferi queant Corru
a. potuisse eos id face
Textum Hebr in Serm
ratt: Num rationem
Regi Text Hebr Co
Chronologica? dice
b. Sunt inter doctos, qui
tibus, Longevitatem
irent, voluisse per fraud
nec Solares, sed Menst
Quia auth. Textus Hebr
nec alibem Liberos Tem
cebat Patriarchas ad
addidisse ante TEXTO
menstrui Complerentur in
Patriarchis ad Genera
Hesis non est Vera
c. Quia Dantes ex ip
erant non Mensi
adeos illud prorsus a
B. Quia o unum Centen
Sed plures, Addere
ante TEXTO ovidav ou
Centenarius Sufficie
Intellige hæc pro Anno
Patriarchis. Selct!
cundum Lxx. Cum na
bos et menstruos, e
duxerit, Jam aut
avit Adam habuit

Ms. 123 f 2

multiplicatis; Sed iam apud Xtianos fuerant adeo, ut illis omnes Codices Corrumpere & si voluissent impossibile erat &

7. Pro auctoritte Codicis Hebr. inde quis Argmb, qd LXX et potuerunt Textum Corrumpere, et rationem habis- se Cedere queant Corrumpendi Codicem Hebr. &

a: Potuisse eos id facere liquet, Quia transtulerunt Textum Hebr in Sermonem Græcum. Jam! Si quaratr: Num rationem habere potuere LXX, vel quis Græci Text Hebr Corrumpendi, aut mutandi in illa! Chronologica? dico: &

6. Sunt inter doctos, qui Censent illos Interpres, ut Gentibus, Longevitatem Patriarchar Tridentib obviam irent, voluisse persuadere: Apud Mosen & Lunares, nec Solares, sed Menstruos intelligi debere annos. Quia aut! Textus Hebr Lectio, ita, patriarchis ad Generationem Liberor Tempus o Sufficiebat = ineptos dicebat Patriarchas ad generationem Liberor, ideo illos addidisse ante Texvoxoviav Centenarios; ut sic tm menstrui Complerent in id Tempus, in quo apti erant Patriarchi ad Generationem Liberor; Sed illa hypothesis non est Vera &

Quare LXX. Mutarunt Cronologiam Text Hebr.

Refutatio Rationis istius &

a: Quia Gentes ex ipso Mose facile Colligere potuerant: Non Menstruos; Sed Solares intelligi annos adeoq illud prorsus ære erat alienum

β: Quia o unum Centenarium addidissent Interpres; Sed plures, Addere debuissent Singulis Patriarchis ante Texvoxoviav oino plures, Quia ne additis illis Centenariis Sufficiebatt Sat Temporis ad Liberos intellige hæc pro Annis Menstruis / procreandos Patriarchis. Sclct! Adam sd genuisse Sethum, Secundum LXX. Cum natus ei Annos 230. intellige hos ei menstruos, et habebis annos Vetos 20 - & qd excurrit. Jam aut & Temporis Cum Sethum procreavit Adam habuit Suos Filios majoremes. unde!

Quivis

quivis videt viginti octo Annos ad Sufficisse Sethi procreando?

I. Quia, quæ ratio impulit eos ad Centenarios addendos ante Diluvium, post Diluvium etiam impulit, quia eadem est Corruptio Textus? Illa autem ratio tiquam competit Patriarchis post Diluvianis, quæ Selach et genuisse Hebet, cum annos, secundum LXX habebat 130. si Menstruos intelligas, utique Sufficit procreando Heberi. Et

Fundamentum Rationis

Alia ratio danda Corruptionis Textus Hebraici aperte in LXX. Quis Selech LXX. moverit ad Textum Hebr. Corrumpendum? Illa autem in manus venit, si attendamus ad Quæstiones, quæ exurgebant antiquitatem Annalium. et si quis attendat ad Genium illorum Interpretum, qui ad Populos se se accommodarunt in Vertendo Textu, ne Selectos exponerent risui. Nec possunt dari Exempla talia plurima; Multi Populi Annales suos in longum extendebant, ut in Sesy patebit. Et adeo LXX Mosen Conformarent

Ipsa ratio, cur LXX Textus Hebr. Corruperint.

ad eas opiniones in longissimis Temporibus, quæ fuerunt ante Sua Secula, instituerent Tempora prolongare, erat enim nimis breve Tempus inter Diluvium et Creationem. Et hinc Concludimus Textum Hebr. et Ferendum Judico.

II. Do: In Specie ad exactiorem Computi Examinem, duo igitur Quæsita nobis restant ventilanda

Exactior Computus a. inierit b.

a. Alterum de Termino à quo, et ad quem.
b. Alter de Annis, quibus usi sint Patriarchæ et Moses, Sintne Selenitici Solares vel anni Lunares?

a. Prius duo Comprehendit: Terminum à quo, et ad quem.

Termini à quo &c.

I. Terminus à quo est mundus Conditus, et definitio illius Quæstionis dependet ab illa: de Temporate M. C. de qua

Periodus

Dequa verbo dicemus m
Dicti sunt scinduntur
mundum ee Condit: qq
in Signo arietis Sive
in Equinoctio autumna
Quæritur jam: Quanam
Illud Quæsit quamvis m
probabilius videtur: Mu
Rationes autem nos
1. Quia Nea ipsa sit V
se, adeoque ibi incepisse
ipsum. Quia oes Populos
ne in Terram in Creat
non Veris Prorogativa.
II. Quia Orientales
incepere ab aut
et patet ex Mense Siv
et Moses dicente Exo
dit, Cum Mensem Nisan
berationis Populi à
III. Adi potest. Creati
Hypothesi Convenire
perfecta et Consum
Conveniens ee M. C
pott maxime utilis
debatt, nulla vero
mali, qua arbore
de Serpente Suis S
generare prosiit
Suum ad sequantur
de liquet ex Hist. Cr
IV. Deinde! Cain et o

Ms. 1231/2

Periodus 7ma

De qua verbo dicemus missis aliis opinionib:
Doctl ppue scindunt in duas partes: Alii putant
mundum ee Condit: æquinoctio Verno, Cum Sol est
in Signo arietis circa Mensem Apr: aut Maji. Alii
in æquinoctio autumnali, Sole existente in Libra.
Quæritr jam: Quænam ferenda sit Sententia? Id
Illud Quidsit quamvis maxime dubium sit, Nobis in
probabilius videtr: Mundum Condit ee in Autumno.
Rationes autem nostræ Sunt Sequentes:

I. Quia Naa ipsa hic videtr finem ora reb posuis-
se, adeoqs ibi incepisse diam res ocs probabilius
ppue. Quia ocs fœtus venerant in sua perfectio-
ne in Terram in Creatiois Sexto die, quæ autumni,
non veris Prœgativa.

II. Quia orientales Annum Civilem passim hinc
incepere ab autumno, imò ipsi hjus Hebrei
at patet ex Mense dicti Exod: 23. v. 16. et 34. v. 22
et Moses dicente Exod: 12. originem Novi Anni stan-
dit, Cum Mensem Nisan Constituit in memoriam li-
beratiois Populi à Servitute Ægyptiaca.

III. Addi potest: Creatiois Historiam rectius nostra
Hypothesi Convenire, quia Deus ora die Creatæ
perfecta et Consumata, et ratio diam docet.
Conveniens ee M. Condi ea Anni Tempestate, qua
potr maxime utilis ee hominj, prœsertr quem Con-
debatr, nulla vero adeo Commodior fuit autu-
mali, qua arbores onerantr fructib, et plan-
tæ Seminib suis et gravidæ, ut adeo tunc alias
generare possint plantas, et Complementum
Suum adequantr. Deum ora perfecta Condidis
se liquet ex Hist. Creatiois &c.

IV. Deinde! Cain se obtulisse ex fructibus Terræ in fine diei

I. Ratio

II. Ratio

III. Ratio

IV. Ratio

Hist Ecclastica 1.3.

fine dict Jen: 7. qua Praxis annum Circum scribit, u
Lev. 25. v 23. / Sam: 1. v. 3. & finis anni est, in quo
fructus st Consumati, Cum Mensis Nisan et Sacer
fructuum &

V. Ratio & V. denique ex Hist. diluvii idem Colligi prott. licet ex
Argt meum liquido petj posse existimavet, Select. di
vidan incepit Mense Secundo anni Jen: 1. v. 11. Jam
na Mensem 2dum incidere in Ver, atq3 difficile videbit
fellecta, quomodo Ita aquae Copia incidere, sed prona
incidere in autumnum, et facile Concipies. Practipuè
Unde Noach alimenta pro tot animantib Collegi pot
Si Verno Tempore in arcam intrasset & Sed ab altera
Contraria ratio. & parte pro Verno 99s Tempore, ex diluvii Hist. Argtu
tale petit: & Quo Tempore Noach ingressus est arcam
eo etiam Tempore egressus est, ponas aut eum autum
no ingressum et exisse Tempore autumnali, Sed
unde alimenta tanta pro Sustentatione animantiu
habere potuerat? Vide R. 11

Resolu tio. & a. Tantum alimenti Super mansisse in arca ut per
hyemem sustentari potuerint animantia. &
6. Licet Quastio sit dubia, probabilior tamen opinio
Cateb. nihil hic apodictice unum demonstrabit

Termin ad Quem probatio & 11do: & Termines ad Quem Quaritur: Num annus diluv
sit Ostissimus annus Noachi 600mus, an verò Ccssett
diluvium? ita, ut inciderit in Annum Noe 601. R. Nos
Annum vitae Noe 600mum habemus pro ipsissimo
diluvii anno. et hoc patet: &

α. & α. Ex Jen: 7. v. 11. ubi diluvium incepisse dr Mense
Secundo Anni 600mi Noe, & erat annus 600mus Noe in Fluxu

β. & β. Ex Jen: 9. v 28. ubi dr Noa Vixisse post diluvium pec
Annos 350. v. 29 dr Noam in Numero habuisse Annos 95
Post diluvianis ejus annis adde 600 et Concludes in Jes
minum à Nobis Pensum, E. diluvium incepit Mense
Secundo Anni 600mi Noachici, desiit Mense Secundo
Anni 601mi ejusdem Noe. &

Quaritur &

Periodu

Jugrit Secundo
Qui st Patriarchæ
Quali anno usus
Libro: Annus Jen
Moses menses 30 die
constituent apud eum
et Cap. 8. v 4. & In
die 17ma Mensis S
ro Loco Cap. 8. v. 4. d
tes stetato die 17mo
dicat quis: Menses
30ta efficiant R.
se tmos Egyptiacos,
morem addit ad finem
Setta horis minor Jul
te minor Tropico &
tevertens die uno am
6. Quibus usi st Patres
Resp. Potuit Moses
Et hoc tm, quod ille in
12. diet 30, adhibuer
Anni antiqui fuere
imperens facilius
Illud & dubiis accen
temere definiendo
Hactenus hic tractan
stremus hanc Hi
α. & circa Loca, in qu
β. & circa Munuscu
& in illis sit ad Mu
α. & quod attinet
prima & Ante
mes Manisse in

Ms. 123 12

Periodus 7ma

27.

Quæritᵗ secundo de Annoᵗ vetere: Quo & Qualibᵗ Annis usi sᵗ Patriarchæ & Moses? &

Usi sᵗ Patriarchæ? & quo Moses? &

a. & Quali anno usus fuerit Moses? Stabit ex Gen: Libro: Annus nempe Solaribus, adhibet enim Moses menses 30 dier, quot Mensium 12, annum constituent apud eum, Confer Gen: 7. v. 11 & 24. & Cap. 8. v. 4. & In primo loco sᵗ: Mense 2do, die 17ma Mensis sᵗ diffudisse aquas etc & In altero Loco Cap. 8. v. 4. sᵗ: arcam quievisse super Montes Ararath die 17ma Mensis 7mi etc v. 5to vide. & Si dicat quis: Menses 30 dier, duodecim, annum hic 360ta efficient. R: Scripturam Sacram adoptas Se Annos Ægyptiacos, hoᵗ 360ta dieb⁹ cᵗᵒ Ægyptior morem addit ad finem diei 5ᵍᵃᵐ ut annus et dier 365. & Sexta horis minor Juliano. Quingᵗ horis Gregoriana minor tropico & Singulis 400 quadriennijs antevertens die unᵒ annum Julianum. &

Qualib annis usi sᵗ Patriarchæ & Moses usus Solaribus annis. &

probatᵗ &

Resolutio &

6. & Quibus usi sᵗ Patriarchæ annis difficilius definitᵗ & Ostendᵗ. Potuit Moses adhibere annos sui temporis, Ex hoc tn, quod ille in Genesi annos Solares, Mensium 12. dier 30, adhibuerit. Colligi nequit. Forte itaq; Anni antiqui fuere Lunares, quia Luna in ortu oculos inuertens facilius tempus definit, quam Sol & Illud & subijs accensendum potius, quàm aliqd temere definiendum

Qualib annis usi sᵗ Patriarchæ difficilius definitᵗ & &

17. & Sed hic tradendum nobis occurrit. Ut illustremus hanc Historiam. Illustratio & Verba sibi & Circa Loca, in quib primi homines fuerunt. & B. & Circa Munera & Pagan⁹. Nu Selat. aliqd in illis sit ad illustrandem hujus Hist. faciens. & α. & Quod attinet Loca hominum primor Sacᵗᵉ & Prima & Ante Lapsum dicimus primos homines Manisse in Paradiso, fabu ut sit hic locus &

Sequitᵗ illustratio hujus Hist. &

ante lapsum primi homines manse re in paradiso &

Hist. Eccla stica V. T.

Locus agendi de Paradiso, ejusq; Situ, quem de-
scribit Moses Gen. 2.
antiqui Scri, Vet! circa Paradisum, quotl fere St Caprita, tott
ptores para, Sunt Sensus & Mistici & antiquis allegorice interp
i sum allego retè interpti. antiq; usq; Epigaeorum, & diversas recentiores
rice interpti.
Sebitus Sententias

a. Calvinus — a. Calvinus ut Paradisum collocat infra Armeniam
Babylonem, in Terra dejecta Babyloniq, ad austru
post ea adornavit hanc Sententiam Bochartus, nec
non Jonebius in eleganti libello: de Situ Libelli

b. Paro — b. Nicolaus Serarius Paro, Paradisum Consti-
tuit in Canaeq tractu, circa Jordanem, qui est
à mari Galileq ad Sodomeq

c. Clericus — c. Joh. Clericus, qui in re Literaria bene audiri
meretur, in singulari dissertatione constituit
Paradisum in Aedene, Eriq regione ad orientem,

d. Tillius — d. Cl. Tillius in dissertatione doctissimè conscripta &
Conjuncta cum Commentario ad Malachiam, Para-
disum quaerit in Mesopotamia

e. Relandus — e. Cl. Relandus in Armenia, adeo. ut videas jam Val-
de discrepantes Viros doctos

f. Nos — f. Nobis maximè placet Sententia Calvini. Confir-
mata à Bochartо & aliis.
Ad hujus rei intellectum Deo nobis Cognoscenda Sunt

1. Situs Edenis
2. Concursus fluviorum quatuor

N. Criteria Situs Edenis

1mo: Moses Gen: 2. v. 8. dt Hort fuisse in Edene,
N. Eden e Terra Conjecta Babyloniq ad austrum
o Circa Babylonem, nam Terra dicar e Circa Baby-
lonem. Rationes hujus opinionis sit sequentes:

α. Ratio. α: Quia Terra Nod, ad quam Confugit Cainus Gen: 4
ad ortum Edenis fuit, ut mox videbimus. Trans
Tigrim in Persia.

β. Ratio β: Quia Phison Terram Cus Circumivit, atqui Ter
ra Cus, Stilo Scr̃ę e in Arabia deserta &c.

Ms. 1

Periodus Ju

Reges Assyriq gloria
Ezech. 31. 42. quo ind
in Mesopotamia
d. Ezech. 27. 23 Comedia
Sabaei, trabic Vel Cis incola
& Quia Edenenses dicti in Bala
Caesar autem e Balata ur
ut Bochartus probavit
Alterum Criterium Situs
Quatuor fluvii: Pischon,
Stat Moses ex Edene egredien
Tabur est in Edene, unde et di
eius e vita intelligendus est,
parte Sorti egressus in
Nam hunc quinq; fluvii
tra eum,
Dicimus. In Paradiso, Nam
Erat situs in Terra Sabaeorum
vero de Terram Persicum
Erat e Euphrates, et
situs inundationem, quate
adumbrans se se in Terram
rum est ac figuris, Vbi
& sensu conveniunt! Select
ca & Medica Lib. Sect. Sapie
nis Composita ex Hada
Sect. 2. cap. 11, dicit aut
Phrygiae et figuris sagitta
Pison et Phison dicunt Cir
Phison vero Terram Hav
Prima opinione Pis
Phison occidentalis, Eu
quos fluvii circumeunt
Indus & Circumire, Ch
Hiri, filii Joctanis Gen
ubi e Antiquissimum

Ms. 1231/2

Periodus 1ma

Reges Assyriæ gloriantur cum Terra Edenis
Esa: 37. v. 12. quo indicatur illam Terram esse
in Mesopotamia.
Ezech: 27. v. 23. Media ponitur hæc Terra inter
Sabæos Arabiæ Vicinos incolas, et inter Chanaanem.
Quia Edenenses sunt in Thalassare Esa: 37. v. 12. Thal-
assar autem e Thalata urbe Babyloniæ ad Tigrim
ut Bochartus probavit.

1. Alterum criterium situs Paradisi, e confluxus
quatuor fluviorum: Pischon, Gichon, Hiddecel, Euphrates
Dicit Moses ex Edene egredi fluvium, non ac si ortus
fuisset in Edene, inde est divisi in 4. capita, sed lo-
cus ita intelligendus est, ac si fluvius ab unica
parte loci egressus in 4 capita se divisisset
nam tunc quinque forent fluvii, unus in loco, 4 ex-
tra eum, Ita Ez: ubi e talis 4 alveos concursus 2
Tigrim: In Paradiso, nam 3 horum versus Assyriam:
Phrat fuit in Terra Sabæorum et Hiddecel, Pischon et Gichon
vero ad Sinum persicum
Obs. Phrat e Euphrate, et Arabibus ἀφορισθὲν Scal: Euphrates un-
de ob 2
Aquas inundationem, quatenus ille fluvius aquis
abundans se se in Terram effundit Hiddecel i- Hiddecel quid?
dem est ac Tigris, hodie Arabibus apellatur: Sidzlet
et Sensu Convenient! Selct: Tigris est Vox Persi- Tigris quid?
ca et Medica ſ. n. Sct: Sagittam. Hiddecel autem est
vox Composita ex Hada חד quod a Verbo חדד
Sct: acuit ee, Dicitur aut propter rapiditem flux-
us Hiddecel et Tigris Sagitta, ut est apud Diod. Sic. l. 2.
Pison et Gichon dicuntur Circumire Terram; Gichon Cus,
Pischon verò Terram Havilæ.

Opinio de Pischon et Gichon

Extra opinione Pischon est fluvius orientalis
Gichon occidentalis, Esse aut id liquet ex Terris
quas fluvii circumeunt Pischon Terram Ha-
vilæ circumire, Havila autem fuit frater
Ogiri, filii Joctanis Gen: 10. a quo nominata re-
gio, ubi e præstantissimum aur Alter fluvius

Gichon

30.

Quanta Pison et Gehon dicrepent.

Pichon, et Circumire Terram Hus. Ebus in Sfra Scat Arabiam desertam, vide hac de re Dillmann in dissertatione supra laudata. Et Nomina aut Pison et Gehon discrepant multum, nam Pichon Scat: abundantiam, Gehon aut: ereptionem.

Ubi paradisus fuit vide:

Ergo ex hijs Conclusionem: Paradisum ex inter Babylonam aut: versus Orientem versus Sinum Persicum.

Videamus porrò! ubi primi hoes fuerint post Lapsum? et 1.o Secesserunt paululum ad orientem Gen: 3. v. 24. ubi deus Ejecisse Adamum et Evam

Ubi postea primi hoes habitarint?

II. Facta divisione Cainitæ et Sethitæ, diversa Sedes occuparunt: et a: Cainitæ manserunt in oriente

a. Cainitæ

Gen: 4. v. 16. Terra Nod, a Caini obervatione sic dicta

b. Sethitæ.

b. Vicinam Sethitæ Orientalem partem regionis transeuntes occupasse Gen: 8. v. 4. Quod Colligimus ex Monte Ararath, Ararad enim Mons fuit in Armenia ut patet ex 2 Reg: 19. v. 37. Collato Gen: 8. v. 4. Et ibi Ee cum Montem, Constantem, qua Xtianor, qua Pontificum opinio, Et! Bochart Geograph. S. Lib. 1. Cap. 3. demonstravit. Cum autem area requiesceret in Montibus Ararath ipse Assyriam, inde non procul fabricata fuisse, ratio est:

Quia sacra probat

a: Quia tanta molis fabrica, neq; diu mansisset rata, fuit enim forma quadrangulari, et vicinis locis provecta per aquas.

Mr Maarsch. et Cupressus

b. Quia facta fuerat ex ligno Cypressino, id autem nullibi Pontum Stare potuit commodius, quam in Assiria vel Babylonia, ubi nulla est alia Materies, unde fabricentur Naves, quod Classis ingens, quam Babylone Constituxit Alexander, Constitit ex sola Cypresso.

Nunc restat: Videamus num Monumenta Exotica quædam Suppeditant ad Illustrationem hujus

Periodus

hujus Historiæ duo a

a Historia

b Fabul

a Quod ad Monumenta

Gentilis pag de originibus primi habita St, observem

Este meminere Veteres

Sfera Historias, et gr.

d Profectus Magnitudinem

Sacer Hist. in formam Antiq

e Eusebius Syncrat. Evan

f Gentilis Contra Julian

Git Verba Polyhistoris

runt Diluvii universal

denis Armenia, ubi re

nobis Subpeditant Mo

6. Fabulosa Monimen

Certa est Fabulas explic

Sfra Historiam illis ori

modum est incerta, et tot

Nominibus Contendunt: Hebr

ritis fama est in Jane: Sa

vero Memoriam superes

Jubalcaini in Vulcano,

vis Jubalcaini, memori

ni Venens; Sed hæc mitt

Vossius, de Idololatria

Ms. 1231/2

Periodus 1ma

Cujus Historiæ duo autem sunt Monimenta:

a Historica
b Fabulosa

a. Quod ad monumenta Historica attinet, missis illis quæ de originibus rebus et Statu hominis primi habita sit, observemus: diluvii et arcæ fere meminere veteres qui barbaricas conscripsere Historias, ex gr.

a. Monimenta Historica

c. Josephus Antiquitatum Lib. 1. Cap. 4. multis probat Sacras Hist. Veritatem etiam ex Libris Sibyllinis.

c. Josephus.

β. Hyeronimus memorat Ægyptium quendam, qui Sanchoniat. in Phœnicum Antiquitates Conscripsit. &

β. Hyeronimus.

γ. Eusebius Præparat. Evangelic Lib. 9. Capite 12.

γ. Eusebius.

d. Cyrillus contra Julianum Lib. 1. pag. 8. exhibet verba Polyhistoris & alii auctores meminerunt diluvii universalis, meminerunt & Navigii, deniq; Armeniæ, ubi resederit arca, Adhuc insuper nobis subsidiant monumenta Historica.

d.

b. Fabulosa Monimenta pro sic Curamus, quia incerta est Fabulæ explicatio & Vulgata opinio est. Sacræ Historiam illis originem dedisse, sed res illa admodum est incerta, & tot illud Studium valde lubricum. Nonnulli Contendunt: Jubalis Filii Lamechi memoria reliquam esse in Pane Pastor Deo apud Sentes, Jubalis vero Memoriam superesse in Apollinis auctore Musices. Jubalcaini in Vulcano, Thami Filiæ Lamechi sororis Jubalcaini, memoriam quæsitant in Uxore Vulcani Venere; Sed hæc mittamus, quia larga manu dedit Vossius, de Idololatria &

b. Monimenta fabulosa &c.

Nonnullorum opinio de Lamecho &c.

32 ℣

Hist. Ecclastica V. T.

Periodus IIda

Periodus 2da est annor 361 ℣ go: 427. ℣

Quæ à Diluvio se extendit ad Exitum Abrahami ex Ure Caldæor, est q̄s Annor, ex mea opinione, 361. vel quod sequens tractatio docebit.

Historia hujus periodi ex Mose iteram petenda, et quidem ex Libro Gen: Cap. 9. 12. quam jure suspo nimus nemini non notissimam.

Nos tria hic capita memorabimus: ℣

A. ℣ Duos Casus illustriores. ℣

B. ℣ Chronologiam hujus periodi ℣

C. ℣ Monumenta Exotica ℣

Analysis Periodi

A. ℣ Casus illustriores duo St:

Primus Casus ℣

N. ℣ Quod ad divisionem Terræ intr Nos Posteros ℣

a. ℣ Tempus nobis est monstrandus ℣

b. ℣ Divisionis modum. ℣

c. ℣ Partes Terræ singulis filiis designa

divisa est a. ℣ Tempus Moses testatur Gen: 10. v. 25. ubi dr: Ind Terra post Cebes Galeg terram ea divisam. Galeg natus e: ann Diluvium 101. ℣ post diluvium 101 ℣ ut constat ex Gen: 10. ℣ Et hanc fa ta ē divisio Terræ ℣ Sed q̄: Super ē: Quam intel Quis divisurus sit divisionem? ℣ An qua Deus Terras distribuit. An qua illi populi Terras occupare cepe

Venema dr. Nos Consilio Dei Noachо manifestato factam Terræ di Deus. ℣ visionem intelligimus; ō dispersione populor factam Terræ divisionem. Nam! ℣

7. Ratio. ℣ 7. Voces sr diversæ: divi sio et dispersio, quæ differunt. Hinc Gen: 11. dispersionis mem nit Moses. ℣

11. Ratio. ℣

11. ℣ Divisio hic facta est inter ces posteros Noæ; Sed d persio minime, ō enim ces illi tanti facinoris erant

Succe

Ms. 123 1/2

Periodus 7ma

Huc ducit Locus egregius: Deut: 32. ℣. 8. Quando- possessionem distribuebat Excelsus gentibus, Cùm- dispararet filios adam & Diversas hic vocas adhibendi diversas res indicantes, & distinguendum est inter dispersionem & divisionem Terræ &

B: & Jam 2ª: & Quomodo illa distributio facta fuerit? An ipsorum motu? & Quomodo facta divisio Terræ? &

Item expresso Dei Mandato? An ipsorum motu? &

R: Nos putamus Consilio Dei destinato id ēē factum. Rationes sunt Sequentes: &

a. & Quia alteroquin multæ rixæ ortæ fuissent inter filios Noæ, si non Deus ipse illas Terras suo Consilio divisisset & a. Ratio &

b. & Quia tunc explicari potuit: Quare Deo displicuerit ædificatio Turris babylonicæ, erat Scitu illis animus in Turris unius substructione inutiliter consenescere, at. ideo dispersit eos Deus, ut pontes & Orbes plurimas conderent in toto orbe terrarum, & fundamenta jacerent totius Regnorum, quæ hodiegs florent, & rectius statuit & Terram Consilio Dei fuisse divisam. & b. Ratio &

X: & Quod ad partes, quas occuparunt Filii Noachi & Quas partes qui occuparõ? &

Adjunct. Observa: &

Imò. & Scitu dignum a Deo ēē destinatum: Asiam superiorem & inferiorem, ut adeo 7 Orientalia fuerint occupata à Japheticis, & Chamiticis data fuerit Cananæa terra & Scitu dignum & Chamitis Arabia deserta cum Africa tota quam postea occuparunt & Scitu dignum & Japhetitis Europa & Moses illas dispersiones clare exhibet Gen: 10. & Bochartus in G. & C.

32 Edificatores St Filii Adam Gen: 11. quo Titulo καὶ ἐξοχ

Qui qdi- Si solent insigniri Voces Carnales; oppositè ad Semen Sanctu
ficarent o enim existimandum è oes posteros Joachi reos facinor
Turrim Ba- ee, & Conspirasse in Jam insanq Substructionis fabricam
bilonicam? Jam Gen: 6. vr. 2. Filiab hominum ostenderunt Filii Dei u
fideles infidelib; Si Cygitt insinuat moses Solos filios
minum & solos infideles ipsi obseri Sese mancipasse.

Vbi 2 B. Locus est Terra sicar circa Babylonem, Vallis
Sinar vertit vox Hebrea; Sed pro Valle Substituamus
Regionem, & Campum Sinar. Non enim vallis, Sed Re
gio plana longè latèq extensa fuit, & Campus fer
tilissimus.

Quærat quis; Quo Scopo & Consilio primi ill
Quo Scopo? Homines tanq molem incœperint? R. Sunt qu
dicunt: Eos ea ratione voluisse Seipsos munire
1 R. refelli- Contra novum diluvium, Sed perverse, tum enim in
tur. Monte Ararat ædificassent, o verò in Campo
deinde! ex promisso Dei facto satis Certi et poterant
se Diluvio amplius ommittendo.
Alii dt: Eos vel Religionem Conservare voluisse
2. R. idem ut quasi Synedrii aliquod erigerent, ne civis eretu
refellitur. postulus; Sed maneret una professio, B. Adjunda
& huic Sententiæ illa Cogitatio: Propter allegoriam
Sed quæ falsa est. Nam!

& tegt 3. Moses dt: Eos voluisse Sibi facere Nomen. Sed N
men o pott Significare. Synedrium. dicunt!: Scati
tudo rittem, Sed nusquam ita usurpato. Significat
equidem Potiam & auctoritatem sibi Conciliare, S
pro Synedrii auctoritte nunquam Venit.

P. tegt 11. Quare Jam alt Turrim ædificassent, quis nes
init Synedrium & Turrim alt, an postrea tanta
molis acquirit altitudo? Q

f. tegt. 111. Dici hoc pacto nequiret, Quare Deo hoc opus d
placuerit.

f. tegt. 1V. Denigs! Moses, Contra, dt: Eos propositum fu
buisse

habuisse, ut sibi Signum
rent. &! Scopus ipsor
sibece dispersionem m
quam reddunt Intercpt
Sct: Signum dat & d
Set ejus radix Clarè al
Jaciamus nobis Signum
Sufficit Turris & Sed Mus
Sic E. in animo ipsis fu
Num ipsis mani festato
tuta.
2. De Successu hujus
Moses dt: Deo sibi plic
quæ renda, Cum illi hom
opposuerint, qui or
di & humanum genu
Cupiebat. Utiqs Deus
re & tollere. &! o
singulari aliquo me
dot Sermonum ve
unum fuisse labium
Confudisse labia eo
Cepto desistere & ali
Vulgata opinio loca
Applicatione Lingu
imò dt inflictam ee
Linguas illas toto C
mox post hoc mo
Linguam Hebr, qu
eam Gamitas &
Babylonica pero
tis laborat in
1. Lingua Hebrea

Ms. 123 f 2

habuisse, ut sibi signum constituerent ne dispergerentur. Sc! Scopus ipsor erat: Nomen facere & scribere dispersionem metuam, Hebrea vox enim, quam reddunt Interpretes: Nomen potius hoc loco Sct: signum dat & alt aliquod, nam apud arabes Sct ejus radix dat alt ee & Sc! Verbd Vertenda sc: Faciamus nobis Signum aliquod alt, ne dispergamur Super Terra & Id unu Semper in oculis habeamus, Sic Sc! in animo ipsis fuit: se opponere Consilio dei per- Nam ipsis manifestato, quo Sct Terra fuit distributa. & Vide hic Specialiter.

§. 6 De Successu hujus operis jam dicendum: Sct! Moses dt: Deo displicuisse. Ratio hujus o è longè quærenda, Cum illi homines deo, ejusq; Consilio se opposuerint, qui orbem Terræ totum inhabitari, & humanum genus per eundem disseminare Capiebat. Utiq; Deus illos opus impune & potenter re & tollerare. Sc! opus illud est disturbatum Singulari aliquo medio, quod erat: Confusio labiorum Sermonumve & Ante illud Tempus unum fuisse labium testatur Moses, Vid! Deum Confudisse labia eor, ita! iratos eos, ab opere Cepto desistere & alios ab aliis recedere coacti sunt. & Vulgata opinio locat Confusionem illam: in multiplicatione Linguarum, quas inter Homines obtinet, imò & inflictam ee prono loco hominib- adeoq; Linguas illas toto Orbe diversas loquem habuisse, mox post hoc Molimen, ante aut in usu fuisse, Linguam Hebr, quæ mansit apud Semitas; Sed eam Gamitas & Japhetitas post Molimina, Babylonica perdidisse. Sed! quæ opinio multis laborat incommodis & Nam! 1. Lingua Hebrea mansit apud Gamitas & Japhetitas & Refellit

Qualis Successus?

Distrubatus est. &

Confusio labiorum Sermonis est. &

Vulgata opinio. &

Hist. Ecclastica V. S.

30.

I. Argt. Japhitas, et apud multos Semitas evanuit, Cris enim et Arabes ex Joctanide Semem agnoscunt Patrem, illos vero populos idioma, procedente Tempore deflexisse ab idiomate Hebraeo quis ignorat?

II. Argt. II. Mutatio et multiplicatio Linguarum formam pronq.

III. Argt. III. Vtigs Experientia docet. diversitatem Linguarum naales habere Causas, oritur enim diversitas illa: ex multiplicatione Hominum.

IV. Argt. IV. Tempore Abrahami illa diversitas non obtinuit ita, ut populi orientales inter se non potuissent Colere Commercium Sermonis. Abrahamum enim in Chaldea versatus est ut et in Chanaea, Aegypto &c. Id nusquam memoratur diversitas Linguarum. At familia Labanis et Nachoris usurpata e Lingua Hebraea, ut ex Nominib: רחל, נחור, לבן patet. Et demonstrari nequit, eam inductam et Jam Temporibus Patriarchab Linguab Varietatem quae postea obtinuit, et ad quam Sequentia Secula devenerunt

V. Argt. V. Adversatur illa opinio Mosi, qui nihil de Novis Linguis meminit, dumice de Confusione Labii. Strasis aut: Confusio labii, non Sententiarum Linguarum, Et! Statuit postea Labia et Sermones Significare Consilia et Sententias, ut: Confusio Labiorum hoc loci Significat: dissensionem animorum, per quam factum Sit Cum Raiis. ut, qui Turrem Babilonicam struebant, sibi adsint in Contraria Studia et Consilia, quia revera Rai. 1 etiam in Stra Labia Significant: Sententias per Labia prolatas et Consilia ex ratione ducta Rai. 2 Strasis Similis illi, qua usus est Moses, occurrit

Vera opinio Hebraeorum

41.55.

Gl. 55. V. 10. et ubi de malum impetat: Divisionem et diversos sint Constitutionem dici posse etiam, quod ex tum hic obtinuisse id, sioni populos, sive illi quod est: balbutire vocabulum, sive aliud Cel. Vitringa in observa Linguas agit

Tradendu

B. Chronologia constituendam tenda est.

N. Collatione

Posterior ex

N. Quod ad Textus, cum insignis ex

a. Textus Codex

Aras post Diluvium usq Hebraeus. Nam inter Arg ecunt aliquem Cainan ante TERAHOVIDEM, q eosq illos ipsos amo

B. Differentia Sex Patriarchis ade in Textu Codice ad eun dum e in Patriarch

In amis M minis Codex Hebrae rem Patr Abraham Sed Lxx habent 79 179.

Ms. 123 f 2

Periodus 11da

fl: 55. v. 10. & ubi David Hostib sibi magnum malum imprecatr: Divide fait: Linguam eor: & effice: ut diversos sint Consilior & Sententiar.

Secunda vera opinio

Dici pott etiam, quod extraordinarie ad tempus tum hic obtinuisse id, quod tunc inserviebat dispersioni populor, sive illud medium fuerit vitium loquel: quod e: balbutire. Cui respondet Hebraicum vocabulum, sive aliud quid. Pulchre hoc pandit Cel. Vitringa in observationib. ubi de Confusione Lingvar agit.

Tradendum jam nobis venit

B. Cronologia Cujus Periodi, adqua constituendam duplex disputatio instituenda est.

Cronologia Cujus Periodi incipit tradi.

1: & Collatione Textus Hebrei & Graeci &

ב: & posterior ex ipso Textu Hebreo: &

ה: & Quod ad prius attinet, Inter Textum Heb & Gr cum insignis est differentia & quidem triplex

Triplex differentia in Text. Heb. & Gr.

ℵ: & Graecus Codex plures numerat patriarchas post diluvium usq; ad Abrahamum; quam Codex Hebreus. Nam inter Arpaxadum & Selachu interserunt aliquem Cainanem, cui adtribuunt annos 130 ante TERVOVIDIV, quem ignorat Codex Hebreus, adeoq; illos ipsos annos non habet. &

ℵ

B: & differentia rursus oritur ex Centenariis Sex Patriarchis additis ante liberor procreatior in Graeco Codice ad eundem prorsus modum, quo factum e in Patriarchis ante diluvianis. &

B. &

ℶ: & In annis Nachoris 79 aliquid discriminis. Codex Hebreus habet: Nachor genuit Thamar Patr. Abrahami cum habuisset annum 29. Sed LXX habent 79. licet nonnulli Codices habeant 179. &

ℶ

Ex ha- &

38. & hac triplici differentia orito discrimen a diluvio usq; ad exit. Abrahami ex Ure Chaldeor. Si nameq; & Differt de Annor Patriarchar numeres ante TEKVOTOVIAV utru Textus Hebr. Codice stant, Sabebis Annos 367. Sed Secund ab Hebreo LXX. 1147. & Quod ad Codicem aut Samaritanu fis 1780. & adinet, ille per dia Consentit hic Cum Textu Hebr excepto Cainane & Est itaq; magna differentia, Sele Annor 1780.

Cui Codici & jam: Cui Codici primu & tribuendu & psalmu a. resp adscrend. ista Cainanis, & respectu Centenariorum sex patriarchis unt & additor? & R. Docti quidam ubiq; in partes scin Codex Hebr. cus respu- dit & Sunt: Qui Cainanem agnoscunt, multi ex Pontifi ciis. At habent suum fundament, quia Luc. 3. xx memorati hic Cainan- Plurimi in tot doctos resp unt eum, ut ex Pontificiis Sixtus Senensis, Genebr lus, Cornelius a Lapide, Protius, Bochartus, Jacobu Capellus, Usserius & alii ex nostris.

Nos jam Sacrosanctum Statuimus & Nam & 7 Quia va- riat Gen: 11 x. 12. & 1 Chr. x. 18. & 24. 7 Arg. nobis Suppeditat Hebrei Codicis Constantia & Regi in constantia & Codex Hebreus Constan ter habet Arphaxad genuisse τὸν Selach absq; Cai la mentione & Cainan Gen: 11. x. 12. 1 Chron: 1. x. 18 Sed Codex Regius sibi hic Constat, Nam 1 Chron: 1. Cainanem habet, Sallo ces Codices. Occurrit quo dem, in nonnullis Codicibus aliquis Cainan, se incerti: Num in Regio Textu fuerit ante Evange lii Tempora, quia illi qui Versione τῶν LXX us St, tunc hominem Permiscerunt, velut: Josephus Philo Hebraeus, Theophilactus &c velut & tam Vers tiones: Persica, Arabica, Vulgatus q̄s Interpres, licet dubium sit: Num in Italica Vetere fuerit.

11 Quia ne 11. Et Gentiles nulli, qui Cainanem agnoscunt Gentiles agnoscunt Cainanem? Berosus apud Josephum Antiq

Antiq Lib. I. Prae
gnoscit; Cum Abr
tratione a diluv
set Cainanem, tum
& sic undecima ge
dixisset, Sic Sint
cebium Eparat. E
sum Cainan Sal
Heberis Abron
Sequitur Regius
non constare,
cit in Textum
tia dissentii.
imo ex hac sola
demonstrare Cai
Gentibus. Sic Ca
vel in curia
enim St. Mosen
curia Librar
nimis Scrupul
scribendo, & n
bimus, at Supre
Sed Quaerit quis
angelio est A
fuisse τὸν
S. Scriptores
ter Librarios
Sunt docti, qui
se tunc Cainan
tium Commi
braciis. Nimir
de Cainane

Ms. 123 1/2

Berosus o agnoscit Cainanem.

Antiqr Lib. I. Iracis Interpr. ab antiquior non agnoscit; Cùm Abrahamum florui sse decima generatione à diluvio st, imò! si adfuisset agnovisset Cainanem, cum fuissent undecim generationes & sic undecima generatione floruisse Abramu dixisset, Sic sentit Empolemus etiam apud Eusebium Iparat. Evglicæ L. I. Cap. 6. Dubium E Num Cainan sint antiquitus in Sextu Iraco. Osserii Chronologiæ Sacræ pag. 36, quem Osserii subitatio. Sequitur Iracius de Vitiis LXX pag. 240, st: Sibil non constare, si absit Cainan, unde accesserit in Sextum Lucæ, unde Colligi pott Sententia Osserii. Sed illi vix adstrere possumus imò ex hac sola Conjectura nunqm probarum demonstrare Cainanem: revera fuisse in Sextu. Manet subitatio

III Denigs! Si Cainan genuinus sit. malitia, vel incuria Librariorum excidisse debuit, nemo enim st: Mosen, hunc studiose emisisse. Incuria Librariorum id fieri o pott, qui illi nimis scrupulosi fuerunt in Sextu suo describendo, & nos Toib LXX hoc Vitium adscribimus, et supra observasti. Incuria Librariorum emansit Cainan. & Vitiue in Toib LXX

Sed Quærit quis: Quomodo apud Lucam in Evangelio exstet? R. dici pott: Lucam Seguentes Septuaginta potuisse Tov LXX, quod in aliis etiam casibus S. Scriptores faciunt. Vel etiam dici pott: Vide. Per Librarios in Sextu Lucæ irrepsisse. Sunt docti, qui dicunt: ut Protius. ex Luca venis Protius se hunc Cainanem in LXX, adeoqs primum Vitium Commissum ee in Luca; o abipso, sed à Librariis. Nimirum! Evglm Lucæ Cap. 3. V. 37. agit de Cainane filio Enos, facile fieri potuit

Scribæ

Scribas incuria, ut vocum ordine perturbato, tra-
ta fuerit vocula ex illo X. in Seqdentẽ

B. Centenarios quod attinet! Censemus eos a-
ditos et eundem probsus in modum, quo ante Diluv-
um, Et idem prorsus e nostro judicium, q̃ de Cen-
tenariis illis, Patriarchas ante Diluvianos, Sele-
Et sic agnoscimus Textum Hebr, Tam LXX. rest-
imus. Imò addimus: LXX Versionem Septua-
ginta Interpretes potuerunt facem possibilem
aliam, Cùm Cogitare potuerunt: Interrval-
lum Temporis ad sufficere Casib, qui in San-
periodum incidunt. Nimirũ. Intervallum con-
stat annis 367. Quomodo! in specie explicari
possit: Orbe ea dispersum Circa Ottem Saleph
Quomodo! Tempore Abrahæ etiam regia fue-
rint erecta?

1. Respondeo: Falsum est: illo spacio immensam
ortuisse Nati hominum multitudinem, Sele-
Ex tribus filiis Noæ, spacio unius Seculi
potuerunt nasci supra 500 hominũ millia
Et! Tempore Abrahami magna potuit esse
multitudo hominum, v. g. C. Tempore Ex-
pedit Turris Babilonicæ

Ita Ipsam hypothesin negamus, Magnam imm
fuisse Copiam tunc Temporis in Terra pro
ferendi victum. Dicunt Terram esse divisam
Cum Natus Saleph Anno post Diluvium 101
Ego dico: Voluit Textus de divisione Terræ, o
non dispositione populor, Et nulla difficultas
III. Patet ex Sequentibus Actis: Nondum fuisse
tunc ingentem Hominum Copiam.

Ea. Hom

B. De Centenariis additis Patriarchis

Possibilis ratio LXX. accedendum Temporibus repotti.

Responde ad illi rationi.

Periodus

X. Plendum homines
B. Idem liquet ex Scop
Me tempore quidem
multitudo, Abraham
Chananæam vagatus est, ne
non potuisset. Si magna
Quod ad Regna aut
Quis nos regna

Alia Limasith e
Quod ad Annum,
Selct. Anno 70mo
Num. Anno 130mo
Respondent hic Chron
inter alios tovet prio
Abrahamum nat. ad 70mo
alii Sententiam profe
qs Sententia fundamen
Prior nititur diserto
stat tare Anno 70. nat
Thor et Haranum. Se
Suo destituit, vide
Capitis 12mi. Ex his,
Fautores, patere dictum
tris tara 130mo
ũ Cum Haberet Anno
mum egressum ẽ Char
Sine vero orit Sum
volunt Abrahamum e
spondent; Quod: Ex du
tis erant: Abraham
Semel vivo adhuc Pat
est mortuus. De pr
X. 7. Cap. 12mi, Stega
stione posteriori,
deoqs statuunt Abr
Anno Statis 75. D
extra Caranem, Pa

Ms. 1231/2

Periodus 1.da

X. Nondum homines transierant Tigrin fluvium
B. Idem liquet ex Scopo ædificationis Turris Babilonicæ
Ne tempore quidem Abrahami magna hominum
multitudo. Abraham enim magno cum grege per
Chananeam vagatus est, neminè contradicente, quod fieri
non potuisset si magna jam fuisset hominum multitu
do. Quod ad Regna attinet dicimus. Fuere tùm Societes,
quas nos regna appellamus.

1. Ilia Q. nascitur ex ipso Textu Hebreo; nimirum
Quod ad Annum, quo Natus est Abraham. Fuit
Selt. Anno 70mo Thare patris natus est Abram
Num. Anno 130mo ejusdem Sui Patris

R. Scindentes hic Chronologi in partes: & Scaliger
inter alios tovet priorem questionem: opinatur Selt.
Abrahamum nat. tot 70mo Patris Thare. Sed plurimi
alii Sententiam posteriorem fovent. Habet utra-
que Sententia fundamenti satis solidum.
Prior nititur dicto loco: Gen: 11. v. 26. ubi dr, Et e-
rat Thare Annos 70. natus, & genuit: Abraham, Na-
chor & Haranem. Sed & alia Sententia fundamento
suo non destituitur, vide v. 32. ejusdem Capitis, & v. 4.
Capitis 12mi. Ex his, posteriorum hujus Sententiæ
fautores, patere dicunt: Abrahamum Nat. ex Annos pa-
tris Thare 130mo. Nam! dr. Terachum mortuum
ex Cum haberet Annos 205. & v. 4. Cap. 12. Abraha-
mum egressum ex Charane, Cum ipse natus Annos 75.
Hinc verò oritur Summa Annos 130. Sed illi, qui
volunt Abrahamum ex Nat. Anno patris 70mo re-
spondent; Quòd: Ex duobus illis Locis inter se Colla-
tis eruitur: Abrahamum bis ex profectum Charane,
Semel vivo adhuc Patre, altera vice: Cum Pater jam
ex mortuus. De primo profectu loquitur Moses
v. 4. Cap. 12mi; Stephanus verò Act: 7. loquitur de pro-
fectione posteriori, post mortem Patris instituta.
Adeoque statuunt Abrahamum Charane ex egressum
Anno ætatis 75. Deinde annos reliquos moratus est
extra Charanem, Patr & Fratres subinde visitando

Quando Natus ex Abrah?

R.

1. Vide Gen: 11. v. 26.

2. Vide v. 32. & Cap. 12. v. 4.

Prior Sententia refellit posterior.

Sonet

donec post mortē Patris plenissime deseruit Charane.
Sed hoc R. nostriquam satis facit sententiq illi re-
Insufficiens fellendq. & Nam!
ee Sententiq. 1. Duplicis profectionis Abrahami ex Charane, nu-
post. per pri- quam mentio occurit, nec probabile est. Patrem
od fact refut- ejus Semper Charani Substitisse &
dem cxstrati
11. Steganus Act. 7. siserte dt: Abrahamum, Cum
Charae egrederetur post mortē Patris, nullum habuis-
filium &! si Steganus loqueretur de 2da profectione
Abrahami, jam tunc longe supra 100 Annos dicere
nat, adeoqb. jam habuisset Isacum, &! sup lex illa pa-
fectio Abrahami conciliari nequit. &
ab altera parte! Excipitur ad difficultatem illam
Selct. Qui Abrahamum statuunt Anno 130 pat
Nat, omnia clarissimo loco Gen: 11. v 26. ubi dr
Annos 70. habuisse Terachum, Cum genuit Filios su
Abraham à Juda sta- Sed Contra excipiunt Docti sicentes: Abrahamum
tus & primus Nominari primum, non Nativitatis, sed dignitatis
tio dignitate respectu, quatenus dignitate primus ejus erat, &!
ceptionem suam firmant Simili loco: Gen: 6. v. 10. ubi
Noach dr genuisse: Semum, Chamum et Jaget, ubi Sem
primus Nominatur, Cum in major natu sit: Jaget.
ut illud patet &
1. Ex Gen: 10. v. 21. ubi Jaget Semo major natu dr
11. Ex eo, quod Noach dr genuisse hos filios Anno
Statis 500. Diluvium incidit in 1650 Annum
Noā 600. & si Sem fuisset primogenitus jam
tum 100 Annos fuisset natus, Sed hos annos d
mum natus est post diluvium ut ex Gen: 11. v. 10
tet & hac ratione solvent Docti illam dificulta-
tem, Sed quam Solutionem ō existimamus ee suffi-
Non necessa- cientem &
rium. Suffici- v. Quia per eam R. et interpretationem, tuja
ens resolu- Loci Chronologia, et Nativitas Abrahami, profu
tio ipsius di-
ficultatis.

Nusquam

Periodus

nusquam memorati ab
mot, Cum hanc Chrono
sibere; annos à diluvio
si auth Abrahami Nati
ea transiisset Chronol
le dixisse: Anno Varo 13
Chronologiq gratia, vi
N. 22. quam Curiose
B. Intervallum 60 Anno
dut Generali graji pot
dr: Vera 70. Annos Gab
Nachor et Haranum; Si
tractum Abrahamum, in
Annos, Nec Simile erit
inter eos discrimen fu
&! Si Abrahamus Natu
nuisset filium ō & Stat
fuisset Sara
d. Abrahamum ō
ret à Patriarchis Su
totem illum Catalogu
inveniet, qui tam Ser
Sed postea: 29. 30. 32
E. Denigb! Si Abraha
tris, & Pater mortuu
instar debet haberi in
enim ex Patriarchis
venit Annum. &! Exis
mi dificultatibus.
Quinquies sic faciemus
ad R. Confugimus ad
Colligimus Terachum fa
um ō 205 & 145. &
est Abraham, & 75 Ab
genitus est mortuo Pa
Annos. Et autem illa
Antiquo. Vide Euseb. in

Ms. 123 1/2

nusquam memoratâ ab Historico Cui fuit in animo, cum hanc Chronologiam texeret, accurate exhibere; annos à diluvio, usq; ad exitu Abrahami, Si autu Abrahami Nativitatem ô memoraset, manca manifiset Chronologia illa. Potuisset facile dixisse: Anno Cara 130 Nat. ee Abrahamum, sed Chronologiæ gratia, vide Gen: 12. v. 4. 16: v. 16. 17: v. 24. quàm Curiosè Abrahami Annos adnotat. &

B. Intervallum 60 Annoꝝ magis longum est, quam ut Generali Graci potuisset uti Historicus, qui dt: Cara 70. Annos Gabebat & genuit Abrahamum Nachoꝝ & Haranum; Si aut ab 130mo genuisse Terachum Abrahamum, intervallum omnino erit 60. Annoꝝ, Nec Simile erit exemplum Filioꝝ Noꝗ. quia inter eos discrimen fuit 100 Annoꝝ, hic 60 erit. &

C. Si Abrahamus Natus ēēt ab 130 patriꝫ, & genuisset filium ab Statis 100. Nucus Cara non fuisset Sara

D. Abraham am ab 130 patriꝫ ee nat, abhorret à Patriarchis Sujus Periodi. Legat quis totum illum Catalogum Sujus Periodi, nullum inveniet, qui tam Sero genuisset Suos Liberos; Sed passim: 29. 30. 32. 35. Nemo Anno 130mo. &

E. Genes: Si Abraham Natus Sit Anno 130 patriꝫ, & Pater mortuus Anno 205. hic miraculi instar debet haberi inter Patriarchas, Nemo enim ex Patriarchis Sujus Periodi ad hunc ab his venit Annum. Et Existimamus utiq; Sententia Venema dt. Secundum Text Hebreum manet insolubilis illa dificultas. &

Imi dificultatibus.

Quis igitu hic faciemus ad dificultates, Superan & Confugimus ad Codicem Samaritanum, & Colligimus Terachum Patrem Abrahami non ee nonaginta Confugit ad Text antiquu Samaritanu & Solvit dificultatem &

um ab 205 ad 145. Nam ex ab 70 Cara, quo natus est Abraham, & 75 Abrahami, quo ipse Cadere is egressus est mortuo Patre exsurgit numerus 175 Annoꝝ, Est autem illa Lectio in Codice Samaritano Antiquo. Vide Euseb. in Chron. pag. 10. & Ad Locum &

Hist. Ecclastica V. S.

Ad Locum auth Gen: 11. v. dicendum e: Mendum irrepsisse in Characteres Textus Hebraei. Sic A. Vide C. Bochart ad calcem Geographiæ Sacræ, ille hanc viam presso pede emensus est.

Illustraci incipit de periodus:

C. Tertium caput jam requirit, ut illustremus hanc Historiam.

Noe Monumentis Fabulosis: Quæ Noachum confert cum Saturno

1. & Monumentis tam Fabulosis, quàm Historicis.

2. Et de ad feramus quas Regnor illustriores:

3. Quod ad Monumenta fabulosa attinet, erimus Noe brevissimi, quia haud multa tribuimus explicationi fabulæ ipsâ. Notari debet Conventia inter Noam & ejus 3. filios, & Saturnum ejusq 3. filios: Jovem, Neptunum & Plutonem, ubi Saturnus respondet Noacho, tres filii ejus tribus filiis Noachi Sclet!

I. Saturnus dictus Natus è mari ubique; Noach Secundo vice ex diluvio.

II. Saturnus nomen habet à נוח = latitando ut Noach in arca latitavit.

III. Noach fuit vir justus; idem Estanti de Saturno.

IV. Saturnus S. oes Filios devorasse tribus tribus Superstitibus; sic Noachus tribus tribus cum filiis mansit superstes.

V. Saturnus S. Vini repertor, Salt in Saturnalibus vino se inebriabant Gentiles, ideo de Noacho dic.

VI. Denique Noach universum divisit orb inter Eos filios; at Saturno dicitur Jovi Cœlum, Neptuno Maria, Plutoni infernum adtribuisse.

Filios Noe Jam! Jupiter respondet Cham, Cui sedes adsignata erat in Ægipto, quæ ansam dedit fabulæ de Cœlo Saturni. quia proscia Sabebatti Soli & Cœlo, hinc Jupiter Ammon dictus est.

Deinde! Neptuno dicunt contigisse maria,

finc

Periodus

finc respondet Jagetho
ungis & Maris Cidesa.
Plutus respondet Ja
in Geographia Sacra
Vossius Bochartus,
in Paro & alii.

Ad eras illustrior
pergemus nr: Babyl
Assyriaci Regnor, quam
aggeriat, & nobis tra
Assyriaci & Babylon
vel fuerint divisa. Ad tem
Sclet! Communis habet
nos initia in Oriente
Sclet! Beli Filium ma
in Assyria, Metropoli N
Fœdere inito cum Vicinis
Babylonios adgressum ce
Decies Septies Centenis
millibus Equit. & Babyl
Semiramide Uxore sua
Sedem Regni Constituss
Annos 1300 quando
Sardanapalo, ab Arba
& ab eo transisse R
tinuisse per Annos 3
das sub Cyro. & Cri
cidunt in Annum 130
tentia.

Auctor hujus tradi
qui tomo nobis Natu
urbe, ubi Natus & N
tempore Artaxerxi

Ms. 1231/2

hinc respondet Japeto, cui contigit Europa
undiq; Maribꝰ Cincta. & Pluto ad inferos
detrusus respondet Semo, cui Asia obtigit.
In Progressia Sacra plura dabunt alii: ut
Vossius, Bochartus, Nicolaus Abrahamus
in Paro' et alii &c Nos &

2. Quras illustriores hujus Intervalli
percgemus nros: Babylonici, Assyriaci, et Ægy-
ptiaci Reges, quam tractativem antegre
adgrediar, q: Nobis tractanda est, de Regnis
Assyriaco & Babylonico: Num hoc tempo-
re fuerint divisa? Num sub uno Capite unita?
Sclct! Communis habet hypothesis: Prima Re-
gnorum initia in Oriente respicienda et ab Assyriis
Nec Sclct! Beli Filium magnum Regnum struxisse
in Assyria, Metropoli Ninive Condita, deinde fœ-
dere inito cum Vicinis populis, cum Rege Arabiæ
Babyllonios adgressum et memorabilissimis mellibus,
decies Septies Centenis millibꝰ pedit, et ducentenis
millibus Equit. Babyllonia Subjugatis, Nec Cum
Semiramide Uxore sua Condidisse Babelem, eamq;
Sedem Regni Constituisse, Illud aut Regnum Abis
se Annos 1300 quando defecit a Nomine malli
Sardanapalo, ab Arbace & Medis præfecto, Victo,
et ab eo Transiisse Regnum ad Medos, Illos re-
tinuisse per Annos 300. quando tralat & ad Per-
sas Sub Cyro. Cyri initia diu Consensu in-
cidunt in Annum 1300, ut Communis fert Sen-
tentia

Auctor hujus traditionis & Ctesias Cnidius, Auctor hujus
qui Nomo Nobis Notus et debet a Cnido Caricæ traditionis est
Urbe, ubi Natus et Nomen accepit ab ea. Floruit Ctesias Cnidus
Tempore Artaxerxis Mnemonis, Regis Per-
sæ &

2. Qrs hujus Intervalli Circumsi-
cientib. &

An hoc Tempore Regna essent divisa?

Fundamenta Quæstionis &

Regnum Babil contra Cond. se Nec. defecisse a Sardanapalo.

Transiisse ad Medos

Ad Persas &

Quis Ctesias fuit? vide

"Persar. Cujus fuit medicus, adeoq; Herodoto
"est recentior ut Vossius ostendit de Hist. Grec.
"Hic Scripsit Persica & Medica, quod excerpta
"habet Photius, Illa Collecta subjuncta sit Iam He-
"rodoto & de hoc Ctesia extat judicium Aristote
"lis Historiis animalium Lib. 8. quo ea δικαίως
"Tiberius dicit, quia multa mendax erat.

Eum Sequentes multi, imo ex Xtianis.

Junctim Sequuti sit: Diodorus Siculus, Trogus Pompejus & Imò! accedit: Illius Traditionem a Xtianis ec exceptam, quia respondere videbat Mosi, ubi de Nimrodo dr Jeh: 10. V. 10: & hac Terra egressus ē Nimrod i. Ego Condidit Ninivem, Et illis Verus est Nimrod, qui et Babilonem et Niniven & si ficavit & Vel! Doctissimi Xtianorum quasi Conspiracunt in hanc Sententiam defendam, Selt in Anglia Usserius Hemachanus in Germania Cotringius in adversariis Chronologicis, In Gallia Nicolaus Abramus in quo Cujus hic Summopere pdicanda est diligentia, & Nobis ejus opinio placet, Cum Statuit: &

Contra eum

Verum Cum Nicolao Abr. dicit &

1. Hanc Traditionem nec Mosi Convenire,
2. Nec aliis Sctæ Locis
3. Herodotesibus falsis vestitam ee &

Mosi o Contra venit &

Imò & Adversatur Loco Notabili Gen. 10. ubi Regni origines standuntur, Principium Regni Nemrod dr Babel, ex ista dr Assur ec egressus. &

Doctissimi Sacratione interstant Sententiam Autores pro Nero, quòd Principium Regni Neri fuit Babel &

Ms. 1231/2

Babel, et ex hac terra egressus e in Assyriam, ubi Nimrod Niniven condidit, seo!

a. Illa traditio repugnat Stephano, nam ea habet Regnu Assyriacum prius ee fundat Ninive, hic! Contradicit: Nimrodum primum fundasse in Babilone Regnum, et deseruisse illam terram. Refutant

b. Illa interpretatio multis laborat incomodis

Imo. Si Nimrod fundaverit Regnum Assyriacu, et condiderit Niniven, unde Nomen: Assyria? Ab Assur utiq! qui fundavit illud Regnum, cui jus Padeo et de Nomine, et nullo modo hoc Nomen consequi poterat Regnum à Nimrodo Condit. Vide Raios:

IIdo: Voces Hebreas illam interpretationem patiu
tur: In Textu: Ex hac terra egressus est Assur, non אשור ita Selct, ut Sit: ex Assure, et quemadmodum Nimrod est Nomen proprium viri; ita etiam Assur. Et duos hic habemus Conditores: Nimrodum, qui Condidit Babyloniã Regn et Assur, unde Regnum Assyriacum

IIItio: Denigs! improbabile e: superstite Noa et ejus posteris Semitis, Nimrodum occupasse Terras Assyriæ, ubi illi patriarchæ Sedes habuerunt

IIdo: Dico: Hanc traditionem multis Locis Sctæ adversari: Bellecalios Sctæ Locis convenit

a. Scra docet primos inter illos Regulos in oriente Adorlasmeb fuisse

P: Scra docet: illo Tempore singulas fere urbes fuisse totidem Regna, adeogs eo extitisse tam amplum Regnum, et hoc patet ex Gen: 14. ubi quott urbes tott Reges nominantur

x. Scra discrte distinguit duo illa Regna: Assyriacum et Babylonicum, cum Stephana narratio illa confundat, et pro uno habeat et illud patet

Gen. 10. ubi principium Regni Assur

Sententiam Veri sui

Babel

& illud patet ex Gen: 14. ubi Amraphel Rex Schinearis memoratur, quia Rex Schinear est Rex Babylonis, Arioch R. I. Rex Elassaris est Rex Assyriæ, quia ל est articulus הַ vero Assiria. Item etiam illa Regna distinguuntur in signi illo Loco Mich: 5. v. 5. b. & dispescent Terram Assur & Terram Nimrod, in quo Loco respicit ad Condita illa regna, ut Moses Gen: 10. narrat, Terra adeoq; Assur est Assyria. &

d. & Sra nobis ex Sacr. Reges Assyriæ potentissimos; quo tempore Secundum Persianam traditionem jam extinctum erat hoc Regnum & ad Medos transierat, quemadmodum Petavius Calculat, & longè ante Tempora Regum illorum Assyriæ, qui in Sra memorantur Condita illa erant Regna & Ad figmenta Confugientes loca non amplius Curamus & Sed

III. & Subjungamus ultimo Loco Persianæ Hypothesi Seos absurdas Circumstantias, quas Beam valde reddunt improbabilem. Nimirum! Quod ipse narrat de Amplitudine Regni Assyriaci, Regnis à Nero Subactis, & exercitibus numerosissimis Supra memoratis, quales Nero nunquam habuit Mundus de molitionibus Semiramidis, illa olia Stantissimis illis Temporibus, quando initia erant

Hactenus destruit Narrationem Persianam

Sic ad structa Narratione Persianâ, Substituimus ei Narrationem Herodoti Historici fide digniorem,

Herodotus substituitur

quæ occurrit Libro ejus Imo & Secundum quem Regnum Assyriacum à Nero ibi fundat. per 520 Annos duravit; quando ad Medos è Arbelatum, unde pat

Periodi

unde patet, Cum Me
ra incidant, Regni
cidere in Tempora
fit, quo utiq; longe
re Judicum fuerunt
acum & Babylonicum,
ab Assure & Nimrodo
ca caput Capit extollet
illa Regna ee divisa, e
Nos sic agemus

I. de

II. &

III. &

I. Quod ad Regn

2. &

6. & De

a & Origines Babyl
qui vixit Tempore
ex Tatiano Cap. Cap. 5
& ex Alexandro Polyh

Sic Berosus

Numerat annos. Imo
rum observationes a
lonios, & illos Assy
Naalis Lib. 7. Cap. 56
observat & in Orig

Dividit Berosus
& post diluvianum.

Ms. 1231/2

unde patet, Cum Medor initia in Asiris tempora incidant, Regni Assyriaci demum initia incidere in Tempora Judicum, qd 590 Annis stetit, quo utiqs longe St probabiliora, Et tempore Judicum fuerunt divisa illa regna in Assyriacum et Babylonicum, quo initio fuere fundata ab Asure et Nimrodo, donec monarchia Assyriaca Caput Capit extollere. Et! statuendum est: Duo illa Regna ee divisa, et diversis fundata Auctoribus Et diff: Ex eo Conclu

Nos sic agemus

I. de Regno Babilonico:
II. de Regno Assiriaco:
III. de Regno Aegyptiaco:

Clarius jam agett de 3b Regnis

I. Quod ad Regnum Babylonicum

a: Annales Babyloniot investigabimus: Quid sabeant ad originem Regni Babylonici Specian 5.

I: Babylonico:

b: De Veritte Cujus Regni disserem.

a Origines Babyloniot conscripsit Berosus qui vixit Tempore Alexandri Magni; ut liquet ex Tatiano Cap. Cap. 58. apud Euseb in Chronico, ne o ex Alexandro Polyhistore

Berosus vixit Tempore Alexandri M.

Sic Berosus suos ad sua tempora 472000 numerat annos. Imo Diodorus Siculus: Cott Annorum observationes Astronomicas habuisse Babylonios, ex illoi Annalibus refert. Plinius Nat. Naalis Lib. 7. Cap. 56. 480000 Quod a Berizomio observat e in originib Babyllonicis

Berosus Conficit. Diod Siculus Confirmat. Plinius differt ut Beriz. refert.

Divisit Berosus Tempora in antediluvianu e postdiluvianum. Tempus antediluvianu dicit Constare

Berosus divisit Tempus

Constare 2432 annos Millibus, Sclt! & Constare 120 Zarès, Singulas Zaras habere 360 annos, unde! Hi numerus modo memoratus exsurgit. Facile au-

Vana & Confutatio Berosi.

patet hæc vana ee, & prout adducentes, ita Silentio refutantes.

Quod verò Callisthenes refert: Quò Tempore Alexander M. Babylonem occupavit, ibi inventas ee Observationes Astrologos Chaldæos ab initio usq;

Patet ex Callistene.

ad Alexandr M. annos 1903 & ideo inquam ligatas Porphirio, ex quo refert Simplicius de Cælo Lib. 2. pag. 123. Et! observationes astronomicæ im-

mensam illam Summam & tam complexa, quæ tamen Secundum Ejusdem rationem extendendo ad annum 115 post diluvium, nempe ratione principii Regni Babilonici & Missis & annos Numeris ap-

Berosum, dici potest cum ex Mose, Sua desumsisse quod ex Variis ligaet indiciis, Si adplicentia Subjecta Sermonum ejus, Subjectis Sermonum Mo-

sis, Imò! illi 120 Zaræ ejus, desumta dicantur ex Tumis longanimitatis Dei ante diluvianæ &

Hunc ex Veritate Historiæ erit describendum hoc Regnum Babylonicum. Et!

6. Ex Veritate Hist. describitur origo Regni Babylonici

1. Fundatorem ejus videbimus. &
11. Circumstantias Loci & Temporis &
1mo. & Fundator fr Nimrod, quemadmodum discimus & Mose Gen: 10. & Stat, ubi dicit: Eum mas-

In Claro Im. Contradicit.

ynum & potentem Coram deo ee Venatorem, quas nihil Patrius; tamen! Magnes Nicolaus Abra-

in Claro se se opposuit: Statues: & ee Nimrodum

Periodus

Nimrodum, Sed frequa
diante Confusionem
ii, vel per dispersionem
tuebat & illum veni
quæ est Palestina &
Regnum Caldæor Ian
dus est, quòd Caldæi
dodo habeant origine
et iam eundem.
ment Regnat. in Baby
1. Caldæi
2. Caldæi en
in Babyloniam trala
vocantur נשרים à
Nachoritratris Abra
ab Nimrodo Caldæi
dæi. quemadmodum S
B. Consistere n
stra, quia de Nimrodo
se ipsi ante Confusio
1. Nimrod in ædific
nicq ne quidem
11. Dicit Hist. stri
bolem non post
de structure &. Eum
ficationem Turris, a
1. Dò: Circum
2. Loci.
2. Locus &. Babe
me Linguar ab Sic
sita in Campis Bab

Ms. 1231/2

Nimrodum, sed Arphaxadum & Semp. Nimrodu
st: ante Confusionem Babel aliquid molitum
ee, vel: per dispersionem illud molimen ee tur-
bat & illum venisse in Terram Gigantum
que est Palestina & Egressse illas Terras, ibiq;
Regnum Caldæor fundasse. & Argumentum
ejus est, Quòd Caldæi ab Arphaxado; sed a Nim-
rodo habeant originem, & Conditor ejus Regni
ee etiam eundem. & Sed falsum e hoc funda
ment Regnor: & Babylonicum ee Regnum Cal-
dæor & Refellit
& 2. & Caldæi enim haud dici possent
in Babyloniam trahati. Et Caldæi perpetuo
vocantur כשדים à patre suo Chesed & filio
Nachor & fratris Abrahami Gen: 22. V. 22. Nec
ab Nimrodo Caldæi unquam sunt dicti: Nim
rodæi, quemadmodum Suo loco Marcabitur.
B. & Consistere nequit illa hypothesis Scri-
Sræ, quæ de Nimrodo Gen: 10 narrata, Contigis-
se ipsi ante Confusionem Linguar, Statuit, Quia
1. Nimrod in ædificatione Turris Babyl-
onicæ ne quidem memoratur.
11. Dicit Hist. principium Regni ejus ee Ba-
belem, non post Conditam, quemadmodum
de Assure dr: Eum Condidisse Ninivem post ædi-
ficationem Turris, adeoq; e Babele?
Ido: & Circumstantias jam videbimus: Circumstan-
α. & Loci. & B: & Temporis. & tiæ originis
Regni Babyloni-
ci &
α. & Locus dr Babel. Metropolis. à Confusio-
ne Linguar Sic dicta Gen: 11. Urbs magna & Locus &
Sita in Campis Babiloniæ ad Euphratem fluvium
Secat &

& Secatt autem illa Urbs media per fluvium Euphr. ejus q̃ ripas habuerunt suis Temporibus Monumenta, Muro amplissimo hæc Urbs fuit Cincta; ita ut duo quadrigæ inter se occurrentes tuto commeare potuere. Hinc Jer: 51. v. 58. Muros Babylonis ille altissimus &c. præter Nimrodum memorant hos fœminæ quæ ampliarunt hanc Urbem, Semiramis Selct Uxor Neri, quæ floruit Circa Tempora Judicum, & Nitocris Uxor Nebucadnezaris. &

Marshami & Consentit

Ves! quod hic de Babele diximus multis dis placet V. C. Marshamo in Cronico ad Seculu 17mu, Cujus primo satis singularis & paradoxa; Selct: Hanc Urbem et antiquiori Temporib Esaiæ Propheta: quæ ipse Colligit ex Esa: 23. v. 13. & apud Mosen ille intelligit tractum Babylonicum, ubi postea Urbes Babel & Calne structæ. Selct! & cum ille Euphratis exundationib nimium exp̃ositus, vult Nimrodum illuc tractum deseruisse & Ninivem condidisse. Sic enim ille interpretatur Mosen.

Ipsa Verba Marshami:

Ex hac terra egressus est Nemrod & condidit Ninivem &

Refellit

Quæ Sententia & interpretatio! & Repugnat Hist. Sacræ & Exoticæ, quia Locus Gen: 10. v. 10. principium Regni ejus Constituit Babelem, & hoc nimis est manifestum, imo magis quàm ut detorqueri queat. Non verò ibi per Babelem agrum Babilonicum; Sed ipsam Urb intelligi liquet.

1. Quia Babel distinguitur a Terra sincat, significante tractum Babilonicum & E!

2. Quia v. Sequenti Selct 11. ubi de Nimrodo agitur &

Periodus

agitur, utique per Nimr
tractus aliquis, & v.
tur agi de Urbe &

III. Datum e: Nemrod
Gregis hoc de eo, si de
fundationem attinet,
care voluerunt Urb in
B. Tempore Esaiæ
cruit Babel summo pre
Si Babel fuerit
Quod verò ad Locum E
dicit eam fundasse,
care ibi dicat: antequ
care Urbi, Nec illud
ne ante vide Cel. Wi
ad hunc Locum

B Tempus
definitio patet, Cir
Diluvium condit di
nis Exactionem ini
pus, quod ab Abene
nib; tempore occup
Nonis fluxisse refe
tia Babylonica in
2248; qui à Dilu
1791.

III. Quod ad
Fundator ejus
Res hujus ratione

Ms. 1231/2

agit, utiqs per Ninivea intelligit Urb, o
Tractus reliquis, & U. Decedenti quaratõe negat
Ut agi de Urbe

III. Factum e: Nimrodum reliquis e illo Tractu
Regib hoc de eo, d de Assure e capiendu, q Ve-
ro emendationem adinet, ex Concilio illor, qui Edifi-
care voluerunt Urb id factum Statt.

B. Tempore Esaiæ & Jeremiæ progressu floruit Babel summopere, ut ex variis Locis illor Prophetarum patet.

X. Si Babel o fuerit Metropolis, quæ alia fuit?
Quod verò ad Locum Esa: 23. v. 13. ubi Assur
dicit eam fundasse, adinet, Sciendum! Fun-
dare ibi Scat: amplificare, robur Summum
dare Urbi, Nec illud factum Temporib Esaiæ,
sed ante vide Cl. Witringam in Commentatio
ad hunc Locum

B. Tempus quo Condita e Babel recte definitio potit, circiter Sexqui Seculo post Diluvium Condit dicimus. Secundum Calistenis Traditionem initium incidit in illud Tempus, quod Calisthenes ex Caldæor observationib, tempore occupata ab Alexandro M. Babylonis fluxisse retulerat, incidit inquam initia Babylonica in Annum Periodi Julianæ 2981, qui à Diluvio est Annus 1271 à M. C. 1771.

B. Tempus quo Condita e Babel recte definitio potit, circiter Sexqui Seculo post Diluvium Condit dicimus. Secundum Calisthenis Traditionem initium incidit in illud Tempus, quod Calisthenes ex Caldæor observationib, tempore occupata ab Alexandro M. Babylonis fluxisse retulerat, incidit inquam initia Babylonica in Annum Periodi Julianæ 2981, qui à Diluvio est Annus 1271 à M. C. 1771.

II. Quod ad Regnum Assyriacum. Fundator ejus est Assur Gen: 10: 11 Selct! Res hujus ratione erit alligandæ: Samitio

II. Sequab & R. Assyriaw

post &

post Confusionem Labiol & Terra Sinear ejectis. Assur & Jemitæ illam Terram occuparunt, sed postea Nimrod. Cum nomen sibi per Vexationem faceret adeobus, desiderio subditorum illius Terræ Captus, & acceptis Secum, expulisse Assurem, Sicq; ideo Assur Terra illa relicta Construxit Ninivem & Metropolim Regni Assyriaci, quæ est urbs magna & celebris; imò! Major Babylone, Nam Circuitu 480 Stadia & 15 Milliaria Permanica, Sita est in illustri Assyriæ parte, Initia ejus fuere tenuia, / Quod ad Tempus originis hujus dico: Quod Regnum Babylonicum à Nimrodo, mox hic fundatum est. / Deleta est post à Medis

III Regnum Ægyptiacum

III. Restat de Regno Ægyptiaco dicamus

A. Traditiones, quæ de eo extant repræsentabimus

B. Quod definiri queat cum Antiqua Certitudine exhibebimus

A. Quod ad Traditiones:

De origine rei Ægyptiacæ

cap. Ante ora observandum, Veteres diuinxisse Tempora in Deos, Semideos, et hominum

Tempora Ægyptii qualiter distinxerint? vide

per Deos intellexere Patriarchas, per Semideos intellexere eos Patriarchas, qui diluvium secuti sunt, Progenitores Scilicet Sive / Primeceres Ægypti: Chamum, Nep, et ex eo genitum Misraimum, qui primi fuere Ægyptiorum Progenitores Ægyptii dixere: Osiris et Orim ejus filium. Osiris est in Theologia Mystica ipse Cham, / Distinguendum autem est inter

Periodus

et inter Mysticam et
giam. Mystica erat, quâ
Sifica, quâ Mas
et Historica loquimur. /
lius

Nunc Sequuntur

Traditiones Veteres de
Sunt Variæ et diversis
quem Consectum in Pa
Vetes in scire volunt,
re volunt, aut a posunt

N. Traditiones

2. Adam Judi

N. Antiqua Traditio
qui distinguit Succe
in suas Magnas Period
mo Rege Ægypti ad Me
jes, Menes fait decess
incipit à Sesostri, Ejus
usq; ad Lebanem Vul
tempore Regis Ninive
fuerunt Reges 11. qui in
quib; sat Annos 1134
Sequitur jam Chronic
Tabulis, Cujus Schema no
in Chronographia, Vixit
sub initium Ptolomeo
tio Regum Ægypti pec
ad Ochum Persas Rege

Ms. 1231/2

Periodus IIda

est inter Mysticam et Physicam Veterum Theologiam: Mystica erat, quâ progenitores Colueré Physica, qua Naam rer. Nos de Mystica et Historica loquimur. / et ores. Misraim ejus filius

Quid Mystica et Physica Theologia? Vide

Nunc Sequunt Homines.

Traditiones Veteres de Regno Hominum in Ægypto Sunt Variis et diversissimis. Dabimus eorum aliquem Conspectum in Quam eos, qui monimenta Vetera inspicere volunt, et qui eos authores legere volunt, aut a possunt.

Regnum Hominum in Ægypto.

N. Traditiones Simpliciter repræsentabo

B. Adam Judicium

1. Antiqua Traditio est Herodotea Lib. I. qui distinxit Successiones Regum Ægypti in duas Magnas Periodos: Prior a Mene primo Rege Ægypti ad Merim usq; et ad 330. Reges, Menes fuit decessor Sesostris. Posterior incipit a Sesostri, Ejus Nomen in Hist. illustre, usq; ad Sebbanem Vulcani Sacerdotem, qui vixit Tempore Regis Hisbis, hoc Successio 2da Comprehendit Reges 11. qui in universum 341 faciunt, quib. dat Annos 11340 Herodotus.

1mò Describit Herodot.

1. Periodus Regum

Posterior Periodus est

Sequitur jam Chronicon antiquum incertis Authoris, Cujus Schema nobis reliquit Cyrillus in Chronographia, Vixit Autor hujus Chronici Sub initium Ptolomeor in Ægypto, Nam Narratio Regum Ægypti perducit ad Neotarebychum ab Ocho Persar Rege. Ab hoc recenset 30 Dynastas

2. describit incertus aliquis Chronographus

50

Dynastas hic Auctor, et illos à Variis Orbis Cond
latos et Completi Annos 2924.

III. Manetho occasionem accipit ab hoc Auctore

Sextio venio ad Manethonem, qui ab hoc Gron
co antiquo accipit occasionem Dynastias suas
promendi. Constitutum hactenus ex solo Cyrillo
tere deberem, Digesserat illas Julius Africanus
Sed illius opus periit. Georgius Cirillus Scrip
tor Seculi 8vi ex suam Chronographiam tra
tulit has Dynastias, ibi videndum.

Manetho quis?

Manetho unguam fuit Ebionita Sacerdos Helio
politanus, vixit sub Ptolomeo Philadelpho, hist
riam Conscripsit per dinastias, quas Sortitus qu
admodum Regum Successiones, ab Urbibus, habet
Manetho ejusmodi Dinastias 30, ita! ut 31ma
Sit Dynastia Persab, in universum illis ad tri
buit Annos 5355

IV. Eratosthenes.

Quarto Eratosthenes, qui suo Tempore Clarissi
mus fuit ex Ptolomæi Euergetis jussu in quis
vit in Regum Thebanor Annos, Regum 38 Catalo
gum exhibet, illi Reges Comprehendant Annos 1077.

V. Diodorus Siculus

Quinto succedat Diodorus Siculus, qui sub Ca
sare Julio et Augusto floruit. Is tradit primum
Regem ex Menem, et ad Sua Tempora Reges nume
rat 470. Annos aut à Mene usq; ad Suam
Item numerat 15000 Lib. | Bibliotecæ & In
ter Xtianos opes Suam hic posuit Cirillus
Supra memoratus, Cujus institutum profus
sit est Singulare, ille Continuam Seriem Regu
ex hibet à Mene usq; ad finem Amasis, illu
adtribuit Annos 2210. Dynastias aut dicit
ee 10. Cæterum Singulare in Cirillo, quòd prio
res ejus

Periodus

priores ejus 25 prop
Manethonis, sed Sequen
Vnde Cirillus illos 2
Dosi hic interpretes ab
Jamus et putant eum
co Vetere supra laudat
originis, putat eum Se
Septem Manethonis
alii dicunt ex Solo arb
tum. Nobis perinde
reit

Quod ad Judicium
dicere possumus
ram, qui cum ista Ge
nere instituerunt, Q
ge excidit Chronolog
XXX Chronologia Sin
nici antiqui et ejus Gr
venire possent; Sed C
nobis placet, et Cyril
leat sine nihil lucra
perunt illa traditione
discrepant, ut discrep
se in illis secta mon
principi ad sint admo
Cum fieri possit, ut
Secutus sit Traditionem
Quod ad Herodotum
Syncellus in adversa
dos dicimus: Chronol
periodo nullum ad
Herodotus, nihil memo
narrare posse sibat, ex

Ms. 123 1/2

priores ejus 25 prorsus sint diversi à Regib
Manethonis, sed sequentes comparari possunt.
Vnde Cyrillus illos 25 desumserit Reges 26
Dodi hic interpres abeunt in partes: Mars-
hamus et putant eum eos excerpsisse ex Croni-
co Vetere supralaudato. Sed Perizonius in
originib. putat eum hos Reges desumsisse ex
Septena Manethonis dinastiis priorebus.
Alii dicunt ex solo arbitrio hic egisse Cyril-
lum. Nobis perinde e, unde cunq; eos desumse-
rit &

1 Quod ad Judicium nostr. attinet. In genere
licere possumus: inutilem eos navare ope-
ram, qui cum Syncello has narrationes compo-
nere instituerunt, quia numerus Annorum lon-
ge excedit Chronologiam Sacram. Secundum
LXX Chronologia si instituerett, & Historia Chro-
nici antiqui, et quæ Cyrilli dinastiis in censum
venire possent; Sed cum nec Chronologia Sacra
nobis placet, et Cyrilli auctoritas hic nihil va-
leat sine nihil lucraretur, imo auctoritatem
perderent illæ traditiones, quia adeo à se invicē
discrepant, ut discrepantia eas notet: nullaq; es
se in illis certa monumenta unde petitæ sint &
principi eas sint admodum lubricæ. Verum &
Cum fieri possit, ut unus aut alter meliorem
secutus sit traditionem, in specie dicemus: &

α: Quod ad Herodotum, cui primas defert Cor-
ringius in adversariis Chronologicis Sua. & α. Hero.
Nos dicimus: Chronologiam Herodoti in priore sati in
periodo nullam adhuc posse, quin imò ipse Specie &
Herodotus, nihil memorabile de Regib illis, se
narrare posse dicat, excepto Mene, quo demon

Orig. Tra-
ditionaria
Regni Ægy-
ptiaci assot
componi cum
Chronologia
Sacra &

brat

demonstrat aliquos Sacerdotes ex quib Aliquis
fuerit, & illud magnum Creat Judicium Herodoti.
In posteriori periodo Chronologia Herodoti sib
neutiqm Constat, nam inter Protheum, cujus tem-
pore bellum Trojanum accidit, & inter Sosthe-
nem Vulcani Sacerdotem sexto anni numerandi
Contingius & alii Statuunt Sesostrim, a quo tertius
fuit Protheus ee Rehabeamum, qui everterunt oem
torigm Vetercm
Historia Herodoti multis fabulosis narrationib
est referta, adeo ut videri possit: Credulitatem le-
torum voluisse tentare, & hac in parte nos ei o
credimus.

B Manethonis & B. Manetho, cujus opus exhibet Scaliger, multis vitiis laborat. Super est the nudus Catalogus Regum, Et quemadmodum Julius Africanus & Georgius Cirillus Confecerunt: & multis mendis & vitiis in eo et Nomina Regum & anni laborant, ut doctissimi viri hisce ejus reliquiis manum admovere Num Select. Cum fructu conciliari possit? Operæ pretium erit Si brevem delectum hic exhibuero:

Delectus inter Josephum & Eusebium. Eusebius in Chronico Suo solvit: Dum Secat Modum Cum Reges Dynastiis 15. transfert in dynastia 17ma 16tam autem pro arbitrio format, cumq Principit Cum Noto Abrahamo, sed hoc recenseri & refutari

B. Lud. Capelli & Usserii & Idem fere Commiserunt viri docti: Ludovicus Capellus & Usserius in Annalib, licet Cum aliqua immutatione.

P. Prudentiores & Prudentiores inter doctos Dynastias Manethonis pro Successionibus habuere, quia eab multo ante eodemq Tempore fuerunt: Vocatione Sua Vossii rem intellexerint post Nicolaum Abraham
I. Vossius, in Diss: de Ætate mundi distinctius egit

Magna

Ms. 123 2

Periodus

Magna opera pretium e
rico & Lectionem
Comparandus Cum his
ubi agit de Egypto.
Mos & putamus opus
ticum et fabulosum, o
rum Regi, Cujus Jussu
tus illi erat annales
mentat autem 5355. Cant
ne quo Cum Signa Sus
ea, quæ ad decem Sua
ficiunt: ut V.C. Dominat
Nos illius opus o plane
Scilicet ea opinione: Q
fuerunt 6 Vixpovso-
rales & o successivo,
ribus plures in divi
runt, ut ex Gen: 14. pate
Suos habuisse Reges
tam facile Colligi pot
laterales, Erat enim
Quo tempore Pa
Idam alios fuisse
quisse! Manetho
2. Hæc intelligi pot
si, si una Serie Succ
nib apellari potuerint.
ri negavit. quia Sed
bili Sic & probabile
tam posse decessisse, u
qB! Neutiqm proba

Ms. 123 12

Magna opera p̃stitere ℓ Marshamus in Gro
rico ℓ Pezronius in instauratione Tempor
Comparandus cum his C. Vitringa ad Esaiam
ubi agit de Ægypto.

1. Marsha-
mus ℓ alii.

Nos ℓ putamus opus Manethonis planũ
fictum ℓ fabulosum. ℓ enim potuit ille impo-
nere Regi, Cujus Jussu Scripsisse dicit. Sco-
pus illi erat annales Ægyptior numerare, Nu-
merat aut 5355. tantum annos, Imò! hic, illic-
ve quos Jam Signa sua sinceritatis exhibet cum
ea, quæ ad decem Sequentis faciebant non re-
dicunt: ut V.C. Dominat Pastor in Egypto. ℓ
Nos illius opus ℓ plane spernimus. Sumus

Nos.

Scopus Ma-
nethonis.

Scilicet ea opinione: Quod plures Dynastiæ ejus
fuerunt ℓ Vix pleræq; Contemporaneæ, Collate-
rales ℓ non successivæ, quia antiquioribus Tempo-
ribus plures in diversis Urbibus Reges fue-
runt, ut ex Gen: 14. patet, ubi Singulæ fere Urbes
Suos habuisse Reges ℓ ex ipso Manethone e-
iam facile Colligi potest dinastias habuisse Col-
laterales, Clat enim est.

Opinio Ve-
terum.

1. Quo Tempore Pastores Dnati sr in Ægypto
Etiam alios fuisse Reges à quib expulsi sc,
ℓ quisnam! Manetho diserte Dinastias memorat

Manethonis
partes tue-
tur.

2. Hæc intelligi potñ, quomodo Principes El-
ti, si una Serie Successerint, à diversis Nomi-
nib apellari potuerint? Nam aliomodo explica-
ri nequit: quia Sedes habuere in diversis Ur-
bib. Sed ℓ probabile Successiones familiarum
Eam fuisse decessisse, ut hic Manetho tradit deni-
qß! Neutiqm probabile est illas diversas Dy-
nastias ℓ

Dynastias; Sedes Regni, habitabiles fuisse V. C. E-
legantidis, quæ è insula parva supra Thebas. In
probabile è ingnam ea sedem Regibs? Statuendo
Ejst: Summè plures fuisse Reges in Ægypto, qui
sus vel tres vbi totam eam rexisse aliquando.
3. Manethonem in illis dynastiis digerendis Neu-
tiquam bono ordine processisse patet
Refutatj. 4. Quia omisit Thebanos Reges, cum in illis fu-
erè antiquissimi, quorum Series ab Eratos-
thene nobis est Conservata
B. Manetho, qui in initiis fuerint Dynastiæ Col-
lateralis, quæ successivè annotavit.
5. Historiæ neutiquam sit Vera Sed de Regib
Multa ficta, et multis laborantes naso Repu-
gnant, Ej! si quis eum cum Scra velit Con-
ciliare, Ille
1. Magis ad Personas, quam ad Dynastias
debet attendere
11. Adeoq; Dynastias debet Separare à Regibus.
Laborarunt atq; viri docti, ut Sacratione al-
quod Systema componant ex Manethone: Mar
shamus et Perizonius et Nuper Vignoilius in
Chronico Suo. Illi suo: Marshamus et Per-
zonius habent pro Commune, q; Dynastias Ma-
neth Regis habeant pro Collateralib, dq; qua
nam fuerint Collaterales? hic dissentient.
Marshamus et Per-zonius tudunt. Marshamus Dynastiæ Memphitæ et Thi-
oris Ægypti pro Successoriis habet et Collate-
ralibus, quib subjungit quartam Dynastiam
Id deniq; ejus error est in Marshamo, quod
Secundo post diluvium incipiat Anno, Deniq;
Dynastias aliquas movit loco, Deniq; Con-
fit

Ms. 123

Periodus

Confudit Se
dit tempore Re
vid fidendum
Scriptio ad huc
mus: Illas Dynast
vio posse cum S
de posse illustrar
debilius Dynastiis
Restabunt ad
Diodorus
est, quod dic
Supputatio
eodem labor
nudo Catalo
De Eratostene, qu
Regum Thebano
est notus, dico: E
Me à Mene primo
trabant tum
Sed quando ille Am
sus inter reliqu
num Judicis Isra
id facial auctor
Acoq; Nec Erato
post.
Hoc
B. Conjun
dici que
Nos per Ætates Se
Complectemur

Ms. 1231/2

Periodus IIda

Confudit Seſoſtrim cum Seſago, qui vixit tempore Rehabeami, unde patet: Ei in ois fidendum non ee

Horizonio adhuc minus, adeoq; Concludimus: Illas Dynaſtias Manethonis Comparatio poſſe cum Sra, nec Hiſtoriam Sra intelligi poſſe illuſtrari, adeo! ut deſperandum ſit de illius dynaſtiis recte digerendis.

Concludit in illos

Reſtabunt adhuc duo: Eratoſthenes & Diodorus Siculus, de hoc ō opus eſt, quod dicamus, & quòd in Amot ſuppputatione minus ſibi conſtet, & quòd eodem laboret Vitio, quo Herodotus. nudo Catalogo Selectt Regum contentus

Eratoſthenes et Diod. Siculus

De Eratoſthene, qui nobis reliquit Catalogū Regum Thebanor, Si nobis terminus adhuc eſt notus, dico: & hoc multū lucrabimur: Ille à Mene primo Rege uſq; ad ultimum Amuthantheum ſuum produxit Catalogū Sed quando ille Amuthantheus vixerit? prorſus incertū reliquit, Cyrillus confert in annum 3 dicis Iſraelitar ab Eliudis; Id quā id faciat authoritate? prorſus eſt ignotum Adeoq; Nec Eratoſthenes hic, nobis uſui ee poſſt.

Eratoſthenes

Concludit in illum

Hoc de traditionariis

B. Conjungendum eſt: Quid ei Vero dici queat de Regno Aegyptiaco? Nos per theſes Sequentes totam illam rem complectemur.

B. Vera Conjectura

1ma. Non eſt dubium

Hist Ecclastica V. I.

Ceses. Una. Non est dubium, quin ab antiquissimo Tempore jam Regnum fuerit in Ægypto. Ipso jam Tempore Abrahami memoratur Rex Ægypti, et hæc prima ejus mentio occurrit Gen: 12.

IIda. Hæc putandum est: In Ægypto tam vetus esse Regnum, cum late ea patuit, et hoc abhorret ab initiis Tenuissimis rei, et ex Gen: 12 liquet, ut supra ejam memoravimus, Singulas fere Urbes Suos Habuisse Reges.

IIIta. Subinde in nonnunquam Contingere potuit Cit: ut minora illa Regna ad unum vel tria fuerint redacta.

IVta. Subinde ejus Contingere potuit: ut Dynastiæ quædam exortæ fuerint in Ægypto Causa ni-mirum et occasione motuum, quod Colligitur ex Dynastiis Manethonis, inter quas, tales principatus fuerunt. Sic Elegantina insula versus Æthiopiam exorta, Deque brevi Concidit, Tales ingm ad Certum Tempus oriri potuerunt et forte orta St, unde multiplicatioes Dynastiar exorta.

Vta. Nec illud est improbabile: Continuam aliquem Regum Ægypti, vel Saltu unius aut alterius fuisse Successionem, qui Selecti Se in alicujus Regno Continuo excepserunt: licet forte o unitus domus et familiæ, Neque in Statuendum est, Successiones illas pro Tempore o ee turbatas, Colligi hoc potest ex Erato Bene Sepe laudato.

VIta. Plus quam probabile dicitur: Antiquissimum Regnum in Ægypto, ee Thebanor, Quia Selecta Terra ista est multo planior, Cum inferior Ægyptus sit magis palustris, adeoque Thebanor Regio aptior Cultui erat et inhabitationi hominum.

Sic Cham

Ms. 123

Periodus

Sic Cham ibi Sedes 3
Herodotus testa
trosam per Thebam.
accipiendum, Nam
Ægyptus Thebaïca di
tas, Sed et Regnum fuit
de Regno Ægyptiaco.
Ius ad Historiam Æg
randam, et ad Stram
rem Habemus, pro Ægyp
ptiaca ab origine
Reges nimis Te Discer
Sunt fixus aliquis Ter
Te aut Historici Sacri
deis Comparari pos
certo: Quis ille Rex Æ
gus Conversatus est
ti. Trojæ excidium C
gra, fortè aliquid
quam Terminus
quentibus, ubi
Historiam Reg
tis. Sub finem
si, ubi egregia
Utilitatem.

Ms. 1231/2

Periodus IIda

Sic Cham ibi Sedes habuisse dr. unde Deba dicta de. Herodotus Testatr totam Aegyptr ee pa-
lustrosam fuer Debam, illud in Cum Grano sa-
lis accipiendum, nam Tempore Josephi inferi-
or Aegyptus Deba dicta. Suos o tm habuit mo-
las, Sed & Regnum fuit. Hæc St, quæ dici possunt
de Regno Aegyptiaco. Vel!

Conclusio.

Quæ ad Historiam Aegyptiacam adinet ordi-
nandam, & ad Stram ex ea illustrandam, illa
rem habemus, pro desperata, Historia enim Æ-
gyptiaca ab originib formari o potst, quia fu-
tores nimis hic discrepant, & quia nobis hic
deest fixus aliquis Terminus, quo-Cum Historia
hac, aut Historici Sacri, vel Epocha aliqua illu-
stris Comparari posset; Si Selt Sciremus
Certo: Quis ille Rex fuit Aegypti, quocum Jose-
phus Conversatus est, vel quo Sub rege Æ-
gti. Trojæ excidium Contigit, aut Simile aliqua
æra, fortè aliquid Stari posset; Sed nus-
quam Termines figi potest, nisi in Se-
quentibus, ubi Selt perveniemus ad
Historiam Regum Judæ & Israe-
litis, Sub finem illius inquam perio-
di, ubi egregiam nobis Stabit
utilitatem.

Ord. Periodus tertia complectitur res ge-

Periodus 3ª c. annos 430. ✠ stas ab Exitu Abrahami ex Ure Chaldæorum usq; ad exitu Israelis ex Ægypto in Arabiam, 2dus Peri odus est Amos, secundum Locum Celeb. Exod: 12 v. 40. 430. ✠

Historia Ejus periodi unice petenda ex Mose Gen: 12. usq; ad finem Libri. Igitur jure merito supponere possumus: & lectione Je neses illam Historiam semini ō ee gratissima Historia Ejus periodi petenda a Cap. 12 Gen. ad finem Libri. gleare summatim capita percensebimus: ✠

Corpus Historiæ

"Cum totus Orbis Idololatria eet infectus, & mu-
"tus eet: ne Verus Dei Cultus inter Homines evane-
"ret, Deus vocavit Abrahamum ex Ure Chaldæorum, ut
"in Posteris ejus Vera Religio Conservaret, Abra-
"ham Dni Jussu egressus per Carras Cananeam, ib
"peregrinatus est per totam Vitam, Sub finem Vit
"Cum jam haberet 100 annos, postquam ex ancill
"Hagare genuit Ismaelem, Deus ipsi Concessit Fœ
"dam Semem promissionis. Isaacus ex Rebeca ge-
"nuit Esavum & Jacobum. Jacobus emit pri-
"mogenituram ex Esavo, & per artes stipuit be
"nedictionem ipsi paternam, Sicqs odium Esavi
"Versus autugit in Mesopotamiam, ubi fami
"lia Abrahami vigebat, ad Labanem Matris
"Fratr, ibiqs per 14 Annos Spacium, pro Sec
"vitio duas accepit Uxores: Leam & Rachel,
"ex quib 12 Patriarchas genuit, & Inter eos.
"Sper Dum Singulare fuit Factum Josephi
"ex Rachele Filii primogeniti, qui in odium
"Fratr incidens abiis ē Venum datus, Sicqs Trans
latus ✠

Ms. 123

Periodus

translatus per Me
ubi in Carcerem Con
rem Somniat in
gis Ægypti venit, &
Patrem transferen
Gosen, ubi habitarun
a Pharaone, favente
Servitute, per Mose

Hæc est Summa

I. Ad Illustrationem
proferemus, atq;
cemus: ✠

II. Chronologiam C

III. De Regnis Vici
hac Periodo or

I. Casus Celebrior
Jamum, vel ad Jo
& Josephum.

N. De Abrahamo
Ure Casus Sin

a. Vocatio

B. Itinera

α Lugrat quis:
ex Ure Chal
lis & brevis; ap: &
ligio Conservare
a De Loco; un
b De Tempo

Ms. 123 12

Periodus IIIta

translatus per Mercatores in Egyptu, ubi in Carcerem Conjectus, per interpretationem Somniorū in Notitiam Pharaonis Regis Egypti venit, et occasionem sibi dedit domui paterne transferendę in Egyptum ad Terram Goſen, ubi habitarunt posteri, donec adfuit a Pharaone, favente Dei Manu ex dura illa Servitute, per Mosen, Vindicati et in Libertē.

Hæc est Summa Historiæ. Hic!

I. Ad Illustrationem hujus Periodi prædictæ proferemus, atq; Casus Celebriores producemus. — Analysis Periodi Generalis

II. Chronologiam Constituemus.

III. De Regnis Vicinis et Epochis novis hac Periodo ortis dicemus

I. Casus Celebriores pertinent vel ad Abrahamum, vel ad Posteros ejus: Jacobum et Josephum. — Specialis

N. De Abrahamo dicimus: ejus duos occurrere Casus Singulares: — N. Casus de Abrahamo.

α. Vocatio ex Ure Chaldæorum

β. Itinera per Chananæam.

α. Quærat quis: Quare vocatus est Abraham ex Ure Chaldæorum? Responsio est facilis et brevis; nempe: Ut in ejus Familia vera Religio Conservaretur. Sed agendum: — α.

a. De Loco; unde Abraham est eductus.

b. De Tempore: quo. — a. Locus

a. Locus apellat⁹: Ur Chaldæor Gen: 11.

Obi: Ubi quærendum sit Ur Chaldæor?

Obi ē Ur Chaldæor? Spanhemius

R. Viri Docti Dispentiunt: Sunt enim qui hunc Locum sit ee putant infra Babelem in Babylonia: ut Spanhemius in Hist. Jobi, ubi postea Sedes habuere Chaldæi, vide e apud Eusebium Præparat. Evangel. Lib: 9. Cap. 12.

Bochart Alii hunc Locum ponunt in Mesopotamia ad Tigrim fluvium, ubi Ammianus Marcellinus Lib: 25. memorat Castellum, Ur dictum, qd Castellum et nostr Ur, ita P. Bochartus Geogr. Sacr Lib: 1. Cap. 6. pagina

Alii e Nos Alii eodem modo Sentiunt plures. Et nobis hæc Sententia Videtr probabilior, Quia!

Ratio I. Imò: Diserte dr Patres Abraha dr: Eum habitasse trans flumen ÷ Eugraten Jos. 24. v. 2. Abraha ips Mesopotamiam apellat Patriam suam, Gen: 24. & Act: 7. v. 2. 3. 4. qbus Loca Confer. Ergo! Ur Chaldæor quæri debet in Mesopotamia & ē in Chaldæa. Abraham enim deserta patria sua, Sedem suam in Chaldæam transtulisse ex Mesopotamia probabile est.

Ratio II. IIdò: Ur Chaldæor ponatr in Babylonia, quid movit Abrahamum ire per Charras in Mesopotamiam? Quare ō legit oram Eugratis? quia fuisset multo Compendiosius per Arabiæ deserta ivisse, Si dixeris: Abrahamum ipsa deserta vitasse! Regeri potr: Iter per Mesopotamiæ Solitudines ō minus fuisse in Commodum, quod palam Constat ex Xenophonte, Maxime! Cùm illac euntib, Eugrates vastus annis, tam numerosis Fluviis, multis torrentis & Precipitibus, bis fuerit trajiciendus, quod fuisset molestissimum.

IIItiò: Nec est probabile, Cum Sedes Familiæ fuerint in Babylonia, Abrahamum ÷ Semitam inter eos habitasse. Unde Q: illud Nomen Ur Chaldæor? ad hoc enim Nomen Deipsuè Confugiunt docti. Respondeo: Ex hoc Titulo nihil Concludi

Perio

Concludi, quia Ur Chaldæi in rei Mãa Vacheris, Erant & sis, qui Genesin Cosmi vacant in Babylonia St. Sed de his p enim Tempore Mosis antes, Nomades, Se mia, & Moses Loc os; o ac si Tempore suo Tempore ibi Se derivatio. Qu illa ō Scat ignem Esa: 24. v. 25 bus Celebrate Dom vbs dr in valle fu via ut plurimum Sed Erect, ut in Ge

B. Quæritr porrò Gen: esus ex Ur Ch dicit eum habuisse Sed nunquam dr. qu ffic ibi & Scinditr dicunt & Vulgata eum exisse ex Ur mo ætis 75. & mo ætis 70 Ab quinq; Annis Ch ria Neutiquam est Cæter! verè hic n ob has quidem 2 1. Quia diserte dr Gen: 11. v. 31. Gen Se Abram Saraim

Ms. 123 f 2

Periocsus IIIia.

Concludi, quia Tempore Abrahami nulli erat Chaldæi in rei Vaa, orti enim si erant à Filio Nachoris, Erant & ibi Urbes, imò! Tempore Sis, qui Denesin Condidit Sive Composuit, o cum e- rant in Babylonia Chaldæi, & per Nih cofta- lati St; Sed de his pluribus cubi de Nino. Chaldæi enim Tempore Mosis erant Vagabundi, latrocin- antes, Nomades, Sedesq; habebant in Mesopota- mia, & Moses Locum hunc apellavit Ur Chaldæ- orum; ac si Tempore Abrahæ Sic dictus fuisset, Sed usus ille hac voce: per anticipationem: quia Suo Tempore ibi Sedes haberent, & facta is e derivatio. & Quòd verò ad Ur attinet! Vox illa o Scat ignem; Sed vallem apud Hebreos, ut Esa: 22.v.25 כברו יהוה בְּאֻרִים: In valli- bus Celebrate Dominum. Itaq; Ur: Regio vel Urbs St in valle fuisse, ubi Chaldæi Sua Tento- ria ut plurimum fixerunt, Nec Oribe est Ur Sed Ereb, ut in Denesi habetur. &

Ur Quid Scat?

B. & Quæritur porrò! Quo Tempore Abraham est egressus ex Ur Chaldæor? Moses Gen: 12.v.5. dicit eum habuisse 75 Annos cum Charris exiit Sed nunquam dt. quod ex Ur exierit, Quare! Hic itaq; Scinduntur Docti in partes: Plurimi dicunt & Vulgata est opinio: Eodem ipso Anno eum exiisse ex Ur Chaldæor quo Charris, Nimir! Anno ætis 75. & Vel! Petavius existimat: Anno ætis 70 Abrahamum ex Ur exiisse, et quinq; Annis Charris habitasse, Quæ Senten- tia Neutiquam est Spernenda; quin Probabilior Cæter! verè hic nihil quicqm ad sit maci potest ob has quidem rationes: &

Quando Abr egressus ex Ur Chaldæ ob? &

Petavius

ō e Spernen dus &

Ratio &

1. Quia dicerte dr Abraham an habitasse Charris Gen: 11.v.31. Gen: 12.v.2.3. verò dr: Assumsis- se Abram Saraim Uxorem Suam, & Lothum Filium &

68.

Filium Fratris Sui, Cum universis facultatibus quas Comparaverant, et animis, quas acquisiverant Charris, et profectum est, ut abirent in Regionem Chanaanis, tandemq̃ pervenerunt et

Vel. Illud Colligi potest ex eo q̃, quod à Nato Isaco, usq̃ ad exit Israelis et Egypto numerantur Anni 400. Gen: 15. Jam vero. Si sbrahas egressus sit ex Charris Anno ætis 75 Jam à Nato Isaco, usq̃ ad egressum Israelis ex Egypto, erunt Anni 400. Sed 405. Sed Si Statuas Abrahamum egressum ex Anno ætis 70. et exactè ad idem Tempus erunt 400 Anni. Si numerantur anni 430 ab exitu Abrahami, usq̃ ad exit Israelitar ex Loco Exod. 12. V. 40 exinde; quid Isacum genuisse d. Anno ætis 100, à nato Isaco autem ad exitum Israelitar colligunt Verisse 430 Annii, Unica hæc exurget difficultas. Probabile non est vel per quinq̃ annos Abraham Charris moratum ex, nulla ratio tantillæ dilationis.

Vel. Dico: possumus dicere nobis illam rationem ex ignotam, interim! Non est improbabile eum diutius ibi hæsisse, Quia Aut itineris ejus erat Pater Therach, et debuit Commorari quoadusq̃ Pater voluerit; aut Deus forte Cooperat, Et Dominus forte voluit, ubi moraretur. Addi etiam potest: Quia Deus Abrahamum in Terram Chanaan Translaturus volebat, sic eum expectare debuisse novam revelationem, Obtigisse aut illi hæc duplex revelatio: in Ur

prior

Conjicit V. annis moratum fuisse Abr Charris.

Vide Rationes.

Venema

Rat. I.

Rat. I.

Periodu

prior, altera Charr
Sem est: Moses non m
Gen: 11. & Sed Hoc inde
tus Patriarchas, illa
bat, revelationem
permisit, Sed altera
quæ pertinent ad Abr
absolvimus

B. de ejus itine
Ingressus est Cana
tionali parte, unde
Cap. I. Selat: Eum
gem fuisse. Ven
chemem juxta Elon
Gen: 12. Inde Bethel
versus Gratum meri
stitit, ubi uxoris rap
bit periculum, unde rev
tus est à Fratris filio
Venit Abraham Hebr
bit in Mamre, Tunc
num et sic genuit
dixit excidium Sodom
Mamre profectus e
ubi habitavit in B
Neot, item in Beer
mors ejus Sarræ Co
cam, quæ peperit
mortuus est Abra

I. Jacobus. V

Ms. 1231/2

prior, altera Barris. Gen: 12. & Verum qui
dem est: Moſen non meminiſſe revelatiõis in Ore
Gen: 11. & Sed hoc inde est, qd Sequutus fuerit Sche-
das Patriarchab, illa alth Sebeda ex qua hqc Scri-
bebat, revelatiõem in Ore Abrahamo factam
otermiſit, Sed altera quq ē Cap. 12. meminit. Sic
quq pertinent ad Abrahamem ex Ore evocatum
abſolvimus &

B: & De ejus itineribb verbo dicemus: Sclct. Ingreſſus est Chananeam, per Syriam, Septem-
trionali parte, unde orta narratio Joſephi Lib. I. Cap. 9. Sclct: Eum habitaſſe Damaſci, et ibi Re-
gem figß fuiſſe. Venit Abraham primùm Schi-
chemem juxta Elon manere ppe montem Ebal
Gen: 12. Inde Bethelem sive Craſum Luz, et inde
versus Craſum meridianum, et fame ejus gntß
petiit, ubi uxoris rapta et Adulterio viciand &
iit periculum, unde reverſus est Bethelem, ubi Sepa-
tus est ā Fratris filio Lotho Sodomam tendente
Venit Abraham Hebronem, ubi aliquamdiu habita-
vit in Mamre, Tunc factum bellum pentapolita-
num et sic genuit Ismaelem, Hoc tempore con-
tigit excidium Sodomq et Gomorrhq. Explanitie
Mamre profectus est ad regionem meridianam
ubi habitavit in Beerſeba, dein in Terra Phi-
steor, item in Beerſaba, ubi Isaacus ipſi natus
mors gnß Sarhq contigit, Isaacus duxit Rebe-
cam, quq peperit Esau et Jacob, tandem mortuus est Abraham annõ ętatis 175. & Sequitß

B: Sequun-
tur itinera
Abrahami.

Joſephi Narratio
de Abrahamo.

Ipſa itinera
Abrahq:
et Fata: &

Mortuus est
Abraham

1: & Jacobus. ubi quatuor observanda: & 1: Casus de
Jacobo

2. Circumſtantiq &

prior &

Hist. Ecclastica V. S. &

a. Circumstantiis Nativitatis &
6. Historia itineris Continuati in Mesopo &
c. Egressus inde, usq; ad ingressu in Egyptu
d. Circumstantiis mortis ejus &

a: Ubi & quando Natus Jacob?

a. Quod ad Circumstantias Nativitatis! Natus est Jacobus in Tractu Beersebæ, ad Meridiem Cananeæ, ut est Gen: 22. V 62. Quod ad tempus Nativitatis! Natus est nostro 60 Isaci ut est Gen: 25. V 26. Is autem 60mo Isaci
" Annus, e 90mus exitus Abrahæ ex Ure, nam Abraham
" genuit Isacum, cum esset 100 annos natus, egressus
" est ex Ure anno ætatis 70, Anno aut post egressum 30.
" Natus est Isac, Et 70 Annis additis 100 Isaci
" habes Annos 130. Jotto enim Anni Sr inter illos Termin.

6. Hist. itineris.

6. Quod ad Historiam itineris in Mesopotamiam attinet. Hic notabimus:

1. Tempus, quo eo Venit
11. Eventus ejus in Mesopotamia &

Quando Venit in Mesopotamia?

Imò: Tempus, quo eo venit est annus ejus 77mus
Quod Colligitur ex Anno Nati Josephi. Sclt. Natus
ille est Ao Jacobi 91. & 12to anno Servitutis in Meso-
potamia; quemadmodum postea demonstrabo, Et 12tus
annus Servitutis Jacobi, incidit in Annum ætatis ejus
91. Hinc autem facile initium Servitutis ejus Colligitur
demas illos 14 annos ab 91. & habebis 77 quo ve-
nit in Mesopotamiam. Moratus ibi per 20 annos
ut Gen: 31. V. 38 &b, Et egressus est inde Ao ætatis 97.
Nempe: 77 & 20. dant 97.

Quot annos ibi moratus & quando inde egressus?

IIdo: Eventus ejus in Mesopotamia nunc Sr illust.
Grandi & Distinguimus illos in Tria Intervalla.
Servire enim debuit Labano per 20 annos; primo:
Item ppter

Ms. 1231/2

Periodus IIIia

VI.

Primò Item ppta Rachelem, dein Lea cet
Substituta deinde Item e tertio 6. ppta Mercede
Intervallum primum e ppta Rachelem, in
cujus fine data et est Lea uxor Gen: 29.v.21. Ubi
dixerat dicit Jacob ad Labanem: da mihi uxorem
meam, quia dies mei impleti sunt: utrisq; amissis
vitiis, o vero maturo ultrò dies, et sol discrete
colligit ex v.25: Nome ppta Rachelem Ser-
vivi tibi. Hæc verba protulit Jacob, cum dece-
pta Se vicisset à Labane, et exspiraverat Servi-
tus ppta Rachelem

Per dies 7a
cob quidin
tellexit

β Rachelem accepit in initio novi Item ii Ser-
vitutis: postquam Item annos servivit, o post-
quam 14. Nostra itaq; hypothesis patet.
Jacobum Rachelem duxisse, o finito altero Item-
nio; & initio Item ii sequentis, et hoc demonstrab:

Quando du-
xit Rache-
lem Jacob?

Imò: Quia in discrete significatb v.27. ubi
Laban dt: imple Septimanam hujus, et dabo tibi
Rachelem ppta Servitutem Item alios 7 annos
Hic Item 7 mna memoratb, quæ Item dies dt, qui
erant destinati festo nuptiali secundum mos
veter, et dt imple Item 7 imanam: Item dies spaci
um ad nuptias celebrandas, sic autb Item 7 mna di-
ving vitb à 7. novæ Servitutis annis, et

Ratio Ima

Festu nupti-
ale 7. diebus
Constabat apd
Veteres.

Ratio IIda

IIdo: v.31. Clare Significatb: Jacob jam habu-
isse duas uxores, quoniam dnus vidit Lean exo-
sam ee, aperta est vulva ejus, At verò Si in fi-
ne Item ii posteriorib cet sulta Rachel, fum
utisq; Lea per Item annos fuisset sterilis.

IIIIto: Ioseph natus est ex Rachele anno 14to
Servitutis Gen: 30.v.25 et 31:v.41. Ubi post
nat Josephum adhuc dt Servisse Sex annis, et
sic fuit certius: Rachelem in initio 2di septe

Ratio IIIIta

duxisse

Sudsam. Octav! Duodecim patriarchæ nati
ex partim ex Lea: ut! Ruben, Simeon, Levi, Juda,
Isschachar, Zebulon, partim ex Ancillis Leæ, et
Rachelis, Dan, Naphtali, Aser, partim ex Rachele
ut! Joseph et Benjamin.

V. Tertium intervallum est spacium sex
Annor, quo de novo servivit septr mercedem,
Annos in universum 20. ut ex Gen: 31. V. 41. pa
tet.

C. Secuit nunc intervallum ab exitu Jacob
ex mesopotamia ad venditum Josephum, q
est ii Annor. Et! ejus Hist. Gen: 31. usq ad 37. narra
tur. Select! Josephus Anno 17mo servitutis Jacob
natus, Et! natus e sex Annos ante egressum Ja
cobi ex Mesopotamia. Habuit aut Josephus 17.
Annos cum venditus est Gen: 37. V. 2. Spacium
intermedium est 11 Annor, Si enim 7 illos an
nos servitutis Jacobi post nat Josephum de
mas ab Annis 17. venditionis ejus restabunt
pro intermedio Anni dicti 11.

C. Secuit nunt exitus ex Mesop. et introitus in Ægyptu

Itinera ejus fuere Sequentia.

Itinera Jacobi. Imo: Venit in Sucoth Gen: 33. V. 17. ubi vagatus
fixit tentoria, unde ejus nomen Loci. Hic aut exitus
" Sententia moras traxit vel 6. vel 9. annor, quas
" Supponimus, ut commodius explicare queamus
rapt dinæ et excidium Sichemitar.
" IIdo: Venit in Sichem, ubi dina violata, quæ
ficri potuit, Si statuas eam habuisse 15 annos
" per quam hypothesim tollit ois difficultas,
" Octav! Cum duo Filii Jacobi Simeon et Levi

Dina violata fuit Visciari:

sicuti

Periocha

dicunt ingressi ci
cidisse, id o ita e in
fecissent, erant enim
Sed intelligendum est
Jacobi, qui hoc fac
ibi adeo Sueob, qd
enim Jacob domum
am, oportet e Sich
admodum de Abra
IIIstio: Post eadem
ubi mox jus debora
hic exercit majus e no
ibi collocati, illudq
IIIto commoratus est
Suo tristis ei acci
mortualis, e inde
minis denominatus
Vto: Venit Hebron
deo expiravit, ob
quod facile sic Coll
potamiam cum Jac
per 20 annos, perc
nem Venit, qui in
in Ægypt 130 Jaba
mas 185 ab annis
Ægypt. Jabebis pr
Jam Sequit Iter
Quatuor St No
α. Quott
β. Quo

Ms. 1231/2

Periochus IIda

Simeon et Levi facinus

dicunto ingressi Urbem, ūersus mares ibi occidisse, id ō ita e intelligendum, ac si soli id fecissent, erant enim adhuc admodum Juvenes, Sed intelligendum est: Eos Duces fuisse Servor Jacobi, qui hoc facinus perpetrarunt, Tributim adeogs suos, q exercitus fecerunt, Cum enim Jacob tam ensam haberet greyem Cogitiam, oportet e servos habuisse armed, quemadmodum de Abrahamo Sc Gen: 14.

Debora nutrix Rebecq moritur

IIIstio: Post cadem sic emigrat Bethlem venit ubi mor jua Debora Nutrix Rebecq; Monimentum hic erexit majus e nobilius loco lapidis ante hac ibi collocati, illudgs sollemniter Consecravit Gen: 35.14

Rachel moritur

IVto Commoratus est in territorio Bethli, ubi Cui tristis ei accidit: partus nempe Rachelis emortualis, e eadem denominatione filii Benjaminis denominatus.

Venit Hebronem ad Visitandu patr quando expicavit, ubi Substitit per annos 22. quod facile sic Colligis: Venit Jacob in mesopotamiam Cum haberet annos 77. Substitit ibi per 20 annos, peregrinatus est 11 Sonec Hebron nem Venit, qui in universum 108 St. Cum Vere in Egypto 130 habuit ut est Gen: 47. V. 9. Si demas 108 ab annis 130 quo venit Hebronem in Egypto, habebis pro mora in Hebr. 22. Annos.

Jacob mo ratus est Hebr. 22 annis.

Jam Sequit Iter Jacobi Egyptum versus, ubi Quatuor St notanda:

It Egypt

α. Quot personæ veniunt Egypto.

β. Quo tempore?

γ. Quo in

Hist Ecclastica V. T.

I. Quo in Loco Sedes fixerunt
II. Causa occasionalis

I. Personæ in universum descendentes fuere

Text Hebr 70. Vel! Hic discrimen e Text Hebreo
quomodo di- inter & τῶν LXX. Solt! Textus Hebr Gen:
cat 70 ani- 46. V. 27. dicta habet animas annumeratas:
mas descen- „Jacobo, Josepo & duobus filiis Josephi: Egra-
disse in Ægy- „ptum? Ephejimo & Manasse. Nam in illo Capite Histori-
„cus numerat: Leæ, Zilpæ & Rachelis familias
„ex illis recensitis bis Colligit Summan, pri-
„ma e 66. Gen: 46. V. 26. Sein V. 27. addit Jose-
„phum cum filiis & Jacobum, & sic numerat: 70.
Quomodo intelligenda Phrasis: 70. as. Quum vero Moses & illas ãas 70. venisse in
Ægyptum, id secundum Stylum Sꝛæ Sæpe posita
sit & loquentis e intelligendum, Solet enim
oib tribui qd paucis Convenit. Sed!
τῶν LXX Interpres turbare volent hunc numera-
tionem, numerantes 75 ãas. Discrimen
inde ort: quod Act: 7. V. 14 dicat & 75 ãas accepis-
visse Josephus. Sic sic jam 26.
Cui Textui adstruendo Cui Textui primum & defendendo pollicitus? Respon-
deo: Pro LXX. militat Specificatus Locus: Se
Nos Sequentes habemus rationes, quibus Text
Hebreum defendimus. Sed Alia
1ma. Quia Textus Hebreus sibi Constat. τῶν
LXX & ita, in eo enim. V. 22 filii Rachel &: 18; Se
legendum: 14. & Hoc primum vitium

Mss. 123

Periocha

1ma. Lex
ibi Gaden 70. ō 75
pendum est hoc vitium
Quid faciemus Cum
ãas accessitos ee. d
ciliare studeant Cum
risci Junii Bitur ig
mi parallelum X
constare Textum He
Calculavit & addidit
cobi & suos filios J
& onanum, Sed Sic
dicunt: omisisse Ja
as. Ad hoc o e sero
a. Quare Stephanu
Presbyter Calc
6. Er & Onan, filii
cluguti ab Historico
cob, quia V. 12. Ma
Senabanis. Ergo M
Dubii aut Scremus:
irrepsit in Text
dici potst: Vitium or
non per ipsum Luca
Justa τῶν LXX. o
lendis emendandum
Conjectura Bezæ, quæ
incepisse, nec Hav
quia Syrus, Arabs,
vent Vulgata Lectio
tam Lectionem non

Ms. 123 f 2

Periocus 11ia 75

11ma. LXX Sequunt Text Hebreus
ibi Gaben 70. ō 75. forte igitt Librariis im
putandum est hoc vitium. Sed Qd
Quid faciemus cum Stegano Act. Cx. 14. 75
Caas accersitos ee, dicente? Sunt qui Con-
ciliare Student cum Textu Hebreo, vide Fran-
cisci Iunii Biturigis Sacror Parallellor Lib.
Imi parallellum XCIIdu. Statuentes: Sibi
Constare Textum Hebr, Sed Steganus aliter
Calculavit et addidit: quatuor uxores Ja-
cobi et suos filios Josephi imò Judæ: Eorum
et onanem, Sed Sic exuxgecent in Caas. Et
dicunt: omisisse Jacobum Patrem famili-
as. Sed hoc o e probabile Non!
a. Quare Steganus novam viam fuisset in
gressus Calculandi?
6. Er et Onan filii Judæ Gen: 46. diserte exclu-
sunt ab Historico ex hoc numero filiorum Ja-
cob, quia Cx. 12. Mortui erant in Regione
Cenabanis. Ergo nos merito illud rejicimus.
Dubii autem hæremus: Num vitium ante Cæ
irrepserit in Text Græcum? Deinde! Etia Text Hebr
dici potst: Vitium irrepsisse per Librarios; Qui Occu-
non per ipsum Lucam, qui Collata Versione pisse potuer
Græca Vet LXX. ō Hebræo Textu, illum ex Hel- Secundum ex
lenistis emendandum Suscepere. Non placet emendare sus-
Conjectura Bezæ, qua dt: ΠΕΝΤΕ pro ΠΑΝΤΕΣ cipientes Lib-
irrepsisse, nec ΠΑΝΤΕΣ ullo summatim Scat, racii
quia Græcus, Arabs, et Latinus Interpres fa-
vent Vulgatæ Lectioni. Quicquid sit. Nos
hanc Lectionem non possumus habere pro
Certa

Hist. Eccla stica V. J.

Certa, adeogs Dext Hebr dicimus Sequentem
Ex! Venerunt 70 homines in Ægyptum
C. Hactenus viam Sequendus ē Textus Hebr,
Quia Filii Josephi V. 27. in Textu Græco i-
dem fuisse: S. Si vero fuissent tanti, 75 v.
iam superarent numero in Ægypto intrantes.

B. Tempus est ab exitu Abrahami ex
Ur Chaldæorum imò! Statis Jacobi 130 an-
nus, Josephi vero 39. quod ex Sept videbimus.
Imo ante Statis 130. venisse Jacobum in Ægyptum
Hra disserte docet Gen: 47. V. 9.

Quo Tempo
re Jacob
Venit in Ægy
ptum

C. Locus quem Jacob cum familia occupavit
Capellatus Mose Terra Josen, et rationem ad-
dit Moses: quia Israelitæ erant pastores, pastores
enim abominationi erant Ægyptiis Gen: 46. V. 34.

Ubi Consedit

Sic nobis Cognoscendum:

a. Situm Terræ Josen.

b. Rationem, quam Moses dedit inquirendum.

Ubi Josen.

a. Quod ad Sit attinet, passim existimant Docti,
Et hæc fere Vulgata opinio, Sitam esse hanc
Terram in Ægypto inferiori, in Nemore Heliopoli-
tano ad aut versus Arabiam; Ved! Rectius nos nu-
per docuit Situm hujus Terræ Cl. Jablonski in Dis-
sertatione doctissima, hac de re edita. Sclct! Fuisse
in Ægypto & inferiori, & superiori, Ægypto Inferio-
ri, inter et Thebaidem in Nemore Heracleopolitico
sive! in Insula, quæ Supra Memphim e, in Fluvio Nilo,
Hæc Sententia multis Argtis probatur.

Jablonski.

Imò: Juxta illa Regio in Nomo Heracleopolitico
et totius Ægypti Sanctissima, Sola fert ob
vas et Ficus, et talis describitur Josen, Gen: 45. V. 10.
et 47. V. 6.

Ubi Jo-
sen.

Mo: Regio illa e Se
Chi aut Sesertis ta
Mio: Exod: 10. V. 19. Q
tas Ægypto et tul
duit et ad ort Terra
locari Commodius
Mio: Transitus Jud
venit. Nam Terra Jo
ort; Si aut ponas in Ex
per mare Rubr o neces
Mio: Haud procul ibi
Qua vel Memphis fuit
Terra Josen e Colloca
tatt Thebaidem et inferio
Gen: 47. V. 11. ab Israelit
gentis. Nomen verò
pronunciatt illis: Joc
iam, nam Vox et Terra
am, quæ olim pluribs v
b. Hunc de ratione dice
Ceperunt illam Terra
minatione et aversatio
Difficulter aut explica
us fuerint abominati
a.
Politica.
a. Politica Spectabat
posa ad Israelitas
erat in ea sita, qd: Pa
Optimæ conditionis ad
passim erant, quippe!
ut Arabes, Hirtiq.

Ms. 123 12

Periodus IIIa

IIIa Rō: Regio illa ē separata ōi parte, dnt Montib⁹ aut desertis arenosis circumvallata Gen: 46.

IIIbiō: Ex Ex: 10. v: 19. dr: Vent occidentalem Locus-buit ee ad ors Terra Josen, adeoqs post ubi Collocari Comodius

IVtō: Transitus Judæor per Mare Rubr ideme-vincit, nam Terra Josen Cursus rectior ē Versus ors; Si aut ponas in inferiore Ægypto, & Judæi per mare Rubr ō necesse habuissent tendere

Vtō: Haud procul ubi fuisse Regiam Pharaōis Qui vel Memphis fuit vel Heliopolis, vel utraqs E. Terra Josen ē collocanda in superiore Ægypto Sitt Thebaidem & inferiorem Ægypt, dr: Rahmesis Gen: 47. v. 11. ab Israelitis Villam Pastoritiam a gentib⁹. Nomen verò Josen. Ægyptiaca cum ve pronunciatū illis: Sochon, qd st potentem Terram, nam ꝙ st Terram X^i v robur, potentiam, qs ota pluribus vide apud Jablonskium.

6: Hunc de ratione dicendum ē: Quare Judæi occupaverunt illam Terram? Cum illa sita ē in abominatione & aversatione Ægyptior ut dr Gen: 46: 34. Difficulter aut explicatū: Quare Pastores Ægyptiis fuerint Abominationi? Ratio duplex Est:

α. Politica. β. Religiosa.

α. Politica Spectabat ad oes Pastores, Religiosa ad Israelitas Pastores. Politica erat in ea sita, qd: Pastores apud Ægyptios erant vilissimæ Conditionis adveng, qdq⁹ ferociores passim essent, quippe! Sub dio vitam agentes ut Arabes, Scythæ.

Huc accedit

Quare Josen quare dr Rahmesis? Gen: 47. v. 11

Quale nome Josen?

Quare eam occuparunt Judæi?

Quare fuerunt abominabiles Ægyptiis, Pastores? & quotuplices? & obrades?

Hoc accedit, si ejus fuerit temporis, quod Scaliger in Notis ad Eusebii Chron. pag. 19. dt: In Egypto Scaliger Imò & alii erant Sacerdotes Summo in honore. 2do. ri Observa- Alii 666 Veri militares itidem honorati. 3tio: Texvitoi, qui artem aliquam exercebant fio & qui in nullo quidem erant honore majati, in liberi. 4to: Ποιμενες Pastores vilissimus omnium genus. Dubium est: Num illa distinctio hominum fuit ista ante descensum Judæor in Egyptum. Vel

Religiosa Ratio: Cur fuerint Judæi abominabiles Egyptiis? B.l Religiosa est Ratio, quæ hic ultro omitti potest, Procerum respectum habens ad Israelitas Pastores, Quia animis illi sacrificabant, & comedebant animalia Egyptiis sacra, Esse quid Religiosi in hac abominatione patet ex Gen: 43. v. 32. Ubi fratres Josephi seorsim collocantur ad mensam, Sic Exod: 8. v. 26. Negat Moses se posse sacrificare, quia abominationi eet Egyptiis. Et

An Egyptii coluerint ea-lia? Ita. 2do: Num adeo cultus animalium viguerit inter Egyptios? Et hoc certissimum est. Imò: Ex loco: Exod: 8. v. 26. Ubi Sacrificare Jehovæ dt: abominatio Egyptiis. 2do: Idem liquet ex Idololatria Judæor in deserto Cum recentes ex Egypto eent egressi, Num Vitulum aureum adoraverunt. 3tio: Ex testimonio Herodoti Cap. 41. in Euterpe, Ubi hanc ob rationem Jugos abominationi Egyptiis dt, quia nimis ella, quæ Egyptiis erant Sacra, Jugo cil Mactabant. Et prosterea Israelitæ Locum occuparunt Separatum. Hæc de Jacobo.

A. Casus de Josepho. A. Josephus Sequitur, de Cujus Historia Verbo quoniam ex Commentatoribus nota est. Nos circumstantias Nativitis, Et

B. Abdu-

Ms. 123 12

B. Abductionis in Ægyptum.
P. Mortis Videbimus.

Obi nat Joseg

Q: Natus e in Mesopotamia, dum Jacob versabat in domo Labanis, anno Jacobi sa-tis 91. quod supra tu posuimus, nunc demonstra-dum, Sct! Quando Jacob venit in Ægypt habuit annos Jen: 47. Eo tempore natus erat Jo-seg annos 39. Si jam subducas illos Joseg annos ex annis Jacobi 130. pro nativitate Jo-segi habebis annum Jacobi 91. Sed unde li-quet Josegum eo tempore fuisse nat annos 39.? R: Ex Jen: 41. Nam ibi dicit: Joseg cum staret coram Pharaone, habuisse an-nos 30. Jam! Septem sti 7. anni fertilita-tis Ægyptiacæ ut e Jen: 45. v. 6. Et! Si 30. natis Josegi annis addas hos 7. fertili-tatis annos cum duob sequentibus famis; habebis an-nos Josegi, quo venit Jacob in Ægyptum, 39.

Quando Nat.

Demonstra-di: Joseq quando Ja-cob venit in Ægyptum, habuisse an-nos 39.

B. Abductionis Josegi in Ægypt Historia est Quando Venit Jo-
Nota. Si & Quæras: Quo tempore Jo- seg in Ægy-
seg in Ægypt venit? R: Decimo septimo ætatis tu.
anno, Jacobi anno, fuit enim in Ægip-to per 22 annos antequam Jacob illuc Veni-ret. Exaltationis Josegi annus, est ætatis ejus 30mus Jen: 41.

P. Quòd ad Mortem ejus dico: Ille in univer- Quando
sum vixit annos 110. Jen: 50. v. 26. Hacte- Mortuus?
nus est. Hactenus Illustratio Historiæ S.S.

II Chronol

Hist. Ecclastica V. S.

II. Chronologia Cujus periodi est Controversa

Lector: Circa quam magna est Quæstio et dubitatur: Quum Select. Ab exitu Abrahæ ad exitum Israelitarum ex Ægypto fluxerunt anni 645? anni 430? quam in has duas partes scinduntur posse docti.

Qui anno numerant 645, ita constituent Computationem:

a. Ab egressu Abrahæ ex Ure anno ætatis 75, usque ad natum Isaacum, qui anno 100mo natus est Abrahamo, sunt anni 25.

b. A nato Isaac ad natum Jacobum sunt anni 60. Et ut videre est Gen. C. 25. V. 26.

c. A nato Jacobo usque ad descensum ejus in Ægyptum sunt anni 130. Gen: 240. V. 9.

d. A descensu autem Jacobi usque ad exitum Israelitarum ex Ægypto sunt anni 430 secundum Exod: 12:40. Nostramos: 25. 60. 130. 430. Si simul Summas, habebis annos: 645.

Alii conveniunt fere in annis, sed differunt in mora Israelitarum. Cui dant annos: 215. vel 210. discrepant. Illi numerant in universum ab exitu Abrahæ 430 annos. Et patet totam Quæstionem versari circa mor Israelitarum in Ægypto.

Utraque Sententia magnos habet patronos habet etiam Argumenta sua satis solida, ita, ut quis dubius hæreat, quamnam eligere possit? Priorem Sententiam, quæ statuit Annos

Ms. 123

Periodus

Israelitæ in Ægypto mor
magno conatu defend
pulsata in Faro et Pe
Israelitarum Chronologi
Israelitæ in Ægypto per
Et si verò dubia sit
certa, Nos tamen in sin
posteriori adcoq; statuim
illi evectatos in Ægypto.
Nostra Hypo

1mo: Ut mittam Paradoxia, ipse: Deum pe
fuisse differre implemen
populosq; ejus adfligi
ipsa nostra via Sente
statum fuisse per anno
cus: Gen: 15. V. 13. et 16.
num: Semen tuum erit
non sua, redigent eos
400 annos. Contendim
quadrare in moram
Sed et repetendos à Na
solute loquitur de Semi
ipsum promissum era
2do: Initium istor an
Generatione Semin
Nec possunt illi 400 an
intelligi; ō enim ad
pit, nisi post mortem
bent referri ad Peregr
et Chron:
Regerunt hi docti:

Ms. 123 12

Periodus IIIia

Iudæos in Ægypto morados 430 annos
Magno Conatu defendit M. Nic. Abramus
Jesuita in Paro et Peronies, Sed alteram
Ejusm Chronologi Statuent, fuisse minus
Iudæos in Ægypto per annos 215.

Prior. Statuent. qui? vide

Et si verò dubia sit & haberi velit pro in
certa; nos, tamen inclinamus in Sententiam
posteriorem adeoq; Statuimus Israelitas 210 annos
fuisse versatos in Ægypto.

Venema inclinat in posteriorem.

Nostra Hactenus Sunt Sequentia

1mò: Ut mittam Paradoxa, quæ Sunt in alia Sententia, nempe: Deum per 600. aut ultra annos voluisse Sufferre implementum promissi Abrahæ facti, Posteros ejus affligi per tria Secula, cum in ipsa nostra etiam Sententia paradoxum sit, id factum fuisse per annos 200. Atq; Suspecta Locus: Gen. 15. v. 13. et 16. Ibi Deus dicit ad Abrahamum: Semen tuum erit peregrinum in Terra non sua, redigent eos in Servitutem, et affligent 400 annos. Contendimus illos 400 annos non quadrare in moram Israel in Ægypto, Sed et repetendos à Nato Isaaco. Quia Deus absolutè loquitur de Semine Abrahami, At Semen ipsum promissum erat Israel.

Paradoxa alterius Sententiæ.

Nostræ Sententiæ

1. Argt. Veneme.

2dò: Initium istor annor Sumendum est: à peregrinatione Seminis Abrahæ in Terra non sua. Nec possunt illi 400 anni de Tempore afflictionis intelligi; ō enim ita afflicti St, Afflictio enim non cœpit, nisi post mortem Josephi. Et 400 illi anni debent referri ad peregrinationem, vide Ps. 105. v. 12. et 1 Chron.

2. Argt.

Vis Argti

Rigerus hic docti: Terram non suam, non posse designare

Instantia

82

designare Terram Cananis in qua peregrinati
sit, quia erat promissa Semini Abrahami, Sed sig-
nificare Hebream peregrinos, quum enim ad ipsos
illa Terra pertinebat. Sed Respondeo:
Respondetur. Hoc sit respectu possessionis non promissionis
Excipiit. Porrò! si dicti illi dicunt: Terram non suam si-
gnavi à Canaane, Nam sit: 4ta generatio huc
redibit. Illud: huc redibit, pertinet ad Terram
Cananeam, qua gradi adeogs significavit ab
R:— Ellysion ee in ea gradi, quippe! qui significa
et in hac et in illa Terra, et tunc sit recte: redibi
4ta generatio huc!

III Argt. Petit ab Hebreo Lurdo Adversario Fas. Alii Respondent to Vete: Raio: IV Argt. Seguens argumentum Cajetis: Obi deus sit: Quarta generatio huc re-
sibit. Loquitur hic deus de Israelitis in Terra
Egypti degentibus, et sit: Eos tamdiu ibi ee Ve
duros, donec 4ta generatio illuc, ubi tunc
Abraham erat redeat. Sic docti viri in ar
Coguntur, respondentes: per 4. generationes
intelligi

III Argt: Petit ab Hebreo Lurdo Adversario Fas. Alii Respondent to Vete: Raio: Rio: Addo nunc ut demonstrem: illos 400
annos ab initio peregrinationis ee sumendos.
Secundum doctos illos, o per 400, si per 430 an
nos ibi moratos fuisse Israelitas, quod falsum
Excipiunt hic docti illi: Numeri ee rotundum
et laxiori, adeogs 400 poni pro 430. Alii
Illos 430 annos incipere à descensu Jacobi
sed fuisse in Egypto! Si nec hoc Verum est, Nam ita
fuerunt: 422. Intervallum enim 22 annorum
est inter Josephi et Jacobi ingressum, Ego sum
le numeras hic efficit! Porrò! recte observan
dum: Moram Josephi hic venire in Censum
quia ille ibi latuit, Vel! à quo tempore Jacob
venit in Egiptum, et peregrinatus est in ea.

IV Argt: Seguens argumentum Cajetis: Obi deus sit: Quarta generatio huc re-
sibit. Loquitur hic deus de Israelitis in Terra
Egypti degentibus, et sit: Eos tamdiu ibi ee Ve
duros, donec 4ta generatio illuc, ubi tunc
Abraham erat redeat. Sic docti viri in ar
Coguntur, respondentes: per 4. generationes
intelligi

Sumimus ex V. 16. ejusdem

Ms. 123/2

Periodus

intelligi: 4. Secula,
susceperunt in Terr

α. Nusquam
β. Negatiam
Cadmutti post.
Seculo ingre

tygtum Suppeditan
ipses recenset Exod: 6.
Levi Cabat, cujus
Jochebed! 4ta Gener
Cananeam. Hic
tiones ee integras; o
dicunt, ut hoc Argt

1mo: Quia illa Gen
Eem modo se
IIdo: Probabile o e, Mo
Coribus his emitter
IIIio: Cabio nulla dari
pas de curtas et, C
IVio: Non ee detrancu
Vis Matris Joche
genuit in Egypto Num
intelligi o potest, Do
D. X. 26. Si fuit ami
Cebat, Soror Cebe
suam in Uxorem
misso tertia Cabat
sunt 430 annos imp
Videamus Catal
usgs ad egressum
Levi vixit
Cabat ejus
Amram

Ms. 123 f 2

intelligi: 4. Secula, ut! suus sit: 4to Seculo redibunt in Terram hanc. Sed!

α. Nusquam hæc vox 5to Seculo occurit.

β. Negetiam illo modo, ita interpretatio admitti potest, quia tunc 4to, sed 5to Seculo ingressi fuissent in Canaan.

Argtum Suppeditant Genealogiæ, quas filios recenset Exod: 6. ubi 4. tm memorantur Levi Cahat, cujus Amram, cujus item Moses Sicq; dico! 4ta Generatio in Mose rediit in Canaan. Hic supponimus illas genealogiones ee integras, o truncatas, qd in Docti dicunt, ut hoc Argt effugiant. Sed! Seria ratione.

Imò: Quia illæ Genealogiæ ōib; in locis eodem modo se se habent, in qua conspiciunt.

IIdò: Probabile o e, Mosen voluisse aliquos ex Majoribus his emittere, in quorum locum succenseret.

IIIio: Ratio nulla dari potest: quare illas Genealogias decurtasset, cum o erant prolixæ.

IVto: Non ee detruncatas patet ex Genealogia Matris Jochebed, quæ fuit Filia Levi, quæ genuit in Ægypto Num: 26. v. 59. qui Locus aliter intelligi o potest, dcc! si amita Amrami Exod: 6. v. 26. Si fuit amita, utiq; sebuit ee Sororem Cahat, Sororem Chebati e filia Levi, Et! amitam Suam in Uxorem habuit Pater Mosis. Hoc admisso tertia Cahat necesse est, nam 4 illi o possunt 430 annos implere. Sed!

Videamus Catalogum annorum vitæ Lob 4tuor, usq; ad egressum Israelitar ex Ægypto.

Levi vixit annos -- 137.
Cahat ejus filius - 133.
Amram annos 137.

Moses

Ms. 123½

824

Periocsus Assia.

Moses cum egressus ex Egypto habuit annos 80. Si hos nun Sibtul Sumamus ori- ad Summa: 487. annos. Hanc Summa Arabendi stilli anni, quos habuit Levi cum venit in Egyptu, habebat vero tunc annos 43. Nam anno 10mo Servitutis Jacobi natus est ab illo vero anno, usqs ad egres sum Jacobi 43. quib sub sublis restant 427 Nondum hæc summa hic consistere potest, sunt enim adhuc subducendi oes anni Levi, quia filius ejus Cehat jam Naverat tempore de cens ex Gen: 46. v. 11. Eg! numerandi hic nobis sunt anni Cehat, Amram, et Mosis. Si aut hos vi oes annos numeremus usqs ad egressum Mosis, habebimus 350 annos, adeoqs mora Israelitar o potuit 430 annos esse. Nec illi 350 anni adhuc subsistere possunt Non possunt inquam! Nisi statuamus Amram nati et sub finem vitæ patris Cehat, si enim non fuerit natus. Tunc, oes anni vitæ o pos- sunt numerari. Sic patet Clarissime! Si Genealogiæ sint integræ, non posse 430 an nos impleri à quatuor.

Excipit: Excipit: Hic Amramus excipit filios natos in Egypto memorari illo Capite! R. Falso S. Nam Moses distinguit inter familiam Jacobi quæ in Egypto erant, ab iis quæ o erant ibide Denig: nec possunt illi adnumerari, qui non venerunt in Egyptu. Eg! Moses hic numerat illos, qui ex Jacobo nati extra Egyptum st. non ex Joseph in Egypto.

R. 11

Vltr Argt. Argumentor ex Gal. 3. v. 17. Vbi Apostolus

Sucaiour

Act. Eccla

duration em promi dicit, ee Annos 430 nus a quo sit sumendus Abrahami exitu ex Ur ab ingressu Jacobi in Eg sive de tempus p Patet id etiam. Quia in quatus erat Apls de Abr promissionem, Eg! ut promissionis locatus d intervallum totum Co dicunt Sn: Apostolum Exod: 12: v. 40. a J. Hebr Egypto et in Canaan pe intervallum, porro dic storicis N. Ti. & Sed habebat in alio, sic Sn fesso et cum Judicio lo Jumentati: dicit Selde tum factum per Leg Lex diu post latam ad Scopum nis Apostol vallem latissime exten pus promissionis fu annos duxisset, adeogs quæ ee Apolus, Nisi quidem cum LXX, e novisse, quos minime ne quid Statuendum

Ms. 123 12

durationem promissionis usqs ad Legem
dicit, ee Annos 430. Q! 2ō: Unde Termi-
nus a quo sit sumendus? Q. Ostendimus nos: Ab
Abrahami exitu ex Ure Chaldeor. Alii sumunt
ab ingressu Jacobi in Aegyptum, qd neutiquam Con-
sistere potest. Loquitur enim Apostolus de promis
sionis duratione; D vero durat promissio fidelibus
quam a Jacobo usqs ad Mosen. incipit enim Tem-
pus Promissionis cum egressus e Aeg ex ure Chal-
daeor. Q! inde Tempus promissionis est supputandū
patet id etiam. Quia in antecedenti Q. dicebat lo- Vis Argti.
quutus erat Apls de Abrahamo: ipsi dat ee Selct.
promissionem, Q! utiqs intelligit Tempus
promissionis Abrahae data. manifestū proinde est.
Intervallum totum Comprehendere Annos 430. Q
Dicunt Tres: Apostolum hic Sequi LXX. qui Selt: Et cipiunt Q:
Exod: 12: V. 40. a J. Hebreo discedentes habent in
Aegypto & in Canaan per annos 430 absolvi hoc
Intervallum, porrō dicunt. & hoc Sepe fit a Scri
ptoribus N. Ti. Q Sed illa Exceptio licet locum
habeat in alijs hic Tres Patres, Quia Apls ex pro- Respondet.
fesso & Cum Judicio loquitur, exqs durationē ar-
gumentatur: dicit Selt: promissum o ee verī-
tum factum per Legem, Quarenon? Quia!
Lex diu post lata. Q. Argtō ex promisso. Q
Ad Scopum nrm Apostoli faciebat, ut illud inter-
vallum latissime extenderet. Q Si totum Tem-
pus promissionis fuisset 600 annor, Apls 600
annos dixisset, adeoqs Patres LXX Se-
quuti ee Apostū, Nisi! Indicas eum errasse &
ipsum Cum LXX, & Vel post examen non Cog-
novisse, quod minime est vel excogitandum,
ne quid Statuendum. Q

Obj. 1ma. Q

Periodus IIIa

1. Obj:

Obj: 1ma. Sed quid Sum faciemus Cum Loco Exod. 12. v. 40. Ille Locus ut in S. Hebreo jacet, ita Clarus Sb ut Cum Sententia nostra Concitari o queat: Et Habitatio filiorũ Israel quã Habitabunt in Ægypto est 430 annor, Locus utiqs Sb Clarus est apertus, Sermo est de filiis Israel, o. de Abrahamo et Isaco, Et Statui deberet: Israelitas totts annos in Ægypto fuisse!

Respondet: R. Nulla difficultas! Patet enim ellyptice legi Historicam, et sub filiis Israel Comprehendere Majores, et sub Habitatione in Ægypto Completi Epocham totã, Habitarunt nmo filii Israel, et ipsi! et in Majoribz in Ægypto et in Canaana, et jam memoratã Habitatio in Ægypto, quid Compleret illam peregrinationem posteror Abrahami= Incipit verò in exitu ejus, finita in exitu posteror ejus ex Ægypto, Et! κατ' ἐξοχὴν ita illa Habitatio memorata, Non desunt similes ellypses in Historiis Gen: 46. v. 15. Sb: Hi sũt filii Leæ, quos peperit Jacobo in Mesopotamia, Vel. recensentur postea filii ejus Nati in Canaana, Et Nati in Mesopotamia adde: et in Canaana quia Stirpes et Origines ibi Stirpis hujus locum prorsus ee similem videbis; Sic enim et nostro in Loco Sb: Dicitur rursus Gen: 46. v. 27. Oes animæ domus Jacobi quæ venerunt in Ægyptũ Sunt 70. adde; per ellypsin et quæ

Plures Ellypses in Historiis S.

Ms. 1231/2

et qui fuerunt in Egypto ad eam pertinentes familiam, Nam Joseph, ex lumbis Jacobi prodiens, cum duobus filiis erat in Egypto. / Et sic alibi: Gen: 15: v. 3. Semen tuum erit peregrinum in terra non sua, proprie sic dictus intenditur ad Egypti; Sed subinde eligit Chananea. Sic apud profanos aliquando quis tributi, qd majores fecerunt. / Elliptis

Habemus et alias rationes, quib illa Interpretatio superstruitur. / Aliq rationes nrq interpretationis

a. / Quia paraphrastæ Locum hunc ita intellexerunt et verterunt. /

b. / Quia LXX totidem verbis habent: In Egypto et Chanaea, sive in Codice suo ita illi legerint, sive Locum ita intelligendum censuerint. Utcunq vel hujus loci sensum hac sua versione monstrare voluere, sic etiam Apls hunc Locum intellexit ad Gal. 3. v. 17. Concludimus itaq: Israelem per 210 annos fuisse in Egypto, et tot inter vallum fuisse 430 annos, quia ex dictis Conat. / Hipothetica Conclusio.

c. / Est adhuc quædam Quæstio inter Chronologos de termino: a quo: Sed ut unde inciendum numerare 430 illos annos? / 2. de Termino: a quo. /

R: Sunt qui existimant illos annos ex Pactis tandos a tempore, quo Charris exiit Abr[aha]m Alii: Quo natus est Isaac, nempe anno ætatis Abrahæ 100 Alii: Quo jussus Deus Abraham egredi Gen: 15. Sed cum non est mo scripsit Deus quid de exitu ejus ex Charris sucendi sint / 1ma Ratio /

Ms. 123 12

88 &

Periocsus IIIa

Ima Ratio: Quia ab initio peregrinatio Abrahæ et Posterorum ejus memorandum est hoc intervallum docet Exod: 12: v. 40.

IIda: Apostolus Gal: 3. v. 17. restituit initio promissionis Abrahamo factæ illa vero prima facta est in Ure Ch: Quomodo vero jam anni 430 computandi sint Abrahamo anno ætatis 70 egressus ex Ure genuit Isaacum anno ætatis 100. Et ab exitu Abrahæ ad genitum Isaacum 30 anni. Jacob anno ætatis Isaaci 60 natus est Gen: 25. v. 26. Et à nato Jacob ad Jacobum 60. anni. Jacobus descendit in Ægyptum anno ætatis 130. Gen: 47. v. 9. Habemus jam 220 annos ab egressu Abrahæ ex Ure. Mora autem Israelitarum in Ægypto est annos 210, et sic Intervallum hujus periocopæ est 430. annorum, ut est Exod: 12: v. 40.

IIæ de Chronologia.

II. Obj. IIda Obj: Impossibilem et tam stupendam Israelitarum multitudinem, tam brevi tempore intra 210. annos ex 70. hominibus posse nasci: nimis 600000 homines!

Respon- R. Fuisse possibilem in spacio 100 annorum ex tribus Noæ filiis, quod nascantur homines supra 15000, ut ex ejus temporis tabula Constat, Et! et hi facile in tantum numerum excrescere potuerant, Deniqs! Multiplicatio Israelitarum Exod: 1. et alibi Considerata ut miraculosa, Ipse enim uno partu plures pueri

Sunt

st editi. Accedebat
Denique Spacio 90
multitudinem excreve
ni superarent. quem
annis Levi, qui pro
Venit in Ægyptum am
ingressum fabuit
Sic absolvimus
logiam hujus Ch
Venio ad hujus

Apud III

t. Vicinos
R. Exodus illu
ub st: Regni Argi
standam
t. De Regnis vicinis

a. De Situ Lob
2. Duos illustriores
bellum, ut fo. Penta
Sodoma, Gomorra
N. Populos Terræ Ca
Quod attinet, Gen:
recensentur, fo ibi
occurrit Catalogus
Item Populi tum oc
Septem fuisse nobil
et Gen: 15. in fine vid
et locos apud Engr
Celebriores Critici, E

Ms. 123 12

st editi, Accedebat etiam polygamia
Deniq; Spacio 90 annoꝝ Israelita in ea
multitudinem excreverunt, ut Egyptios pe-
nè superarent, quemadmodum patet ex
annis Levi, qui mortuus est anno 137.
Venit in Egyptū anno ætatis 43. Et post
ingressum habuit 90 annos. Et
Sic absolvimus quicquid ad Chrono-
logiam hujus Intervalli spectat. Jam
venio ad hujus Intervalli Et

Analysis Capitis

Capvt III tium Et vbi

I. Et Vicinoꝝ populoꝝ fata. "
B. Et Epochas illustriores hujus Periodi, qua- "
les st: Regni Argivoꝝ, Attici et Beotici in Græcia "
pandam Et
I. Et De Regnis vicinis et quidem! "
1. Et De Cananeis populis & "
2. Et De Regnis: Assiriaco, Babylonico et Egyptiaco. Et Cæ. "
2. Et De Situ horum populoꝝ dicemus Et
2. Et Duos illustriores Casus memorabimus: Alter "
Bellum, et ꝙ. Pentapolitanum, Alter Subversio
Sodomæ, Gomorræ et Vicinarum Civitatum Et
IV. Et populos Terræ Cananeæ tempore Abrahami "
Quod attinet, Gen: 15. recensentur, Gen: inquam: 15
recensentur, ꝙ ibi 10. populi memorantur, Phæa
Occurrit Catalogus Deut: 7. V. 10. Jos: 3. V. 10. ubi
Item populi hum occurrant. Unde Colligimus:
Septem fuisse nobiliores populos in Canaan,
et Gen: 15. in fine vidente additi: Incolæ Libani,
et loca apud Euphraten fluvium, Hi verò sunt
Celebriores Hittæi, Emorrhæi, Jebusæi, Perizæi,

X. populi Et

Et de populis Canaan. Et

adventi Etc.

Gergesæi Et

Ms. 123 12

Gergesæi, Hivvæi, & Chanangi,
Chittæi, Emorræi, Jebusæi sederunt Vicini, et in
tractu australi, Montano Chananæa habitarunt
qui postea Judæa Montanum dicitur Num: 13. v 29

α. Vicinos primi sint Chittæi. α. & Chittæi noti ex Hist. Abrahami, qui circa Hebronem erat agrum Machpela Gen: 23.

β. Emorræi ubi habitarunt. β. & Emorræi habitarunt in Chatzatzone Thamar Engaddi, ubi Psalmus 54. Jacobo Gen: 48. v. 22. & Emorræi medii inter Abrahamitas ac Jebusitas habitarunt, postea occuparunt Terras Moab.

γ. Jebusæi ubi? γ. & Jebusæi habitarunt Hyerosolymis usq ad Urbis tempora Jos: 15. v. 63. Jud: 1. v. 21. 2 Sam: 5. Inde Hyerosolyma dicta e Jebus Jos: 15. v 8. a filio nimis Chanaanis sic dicto Gen: 10. v. 16. Sed Hierea dicta est: Salem, quemadmodum patet ex Melchisedeco sic dicto ejus Rege. & Caeterum Fuisse Melchisedecum Regem Hyerosolymæ patet ex Gen: 14. Confirmatur ex Adonisedek & Melchisedek, quæ nomina st affinia, & Verisimile est: ex Adonisedek factum ee Melchisedek Regem unde illud nomen ad posteros manavit.

Jerusalem st Jebus: & Salem. Melchisedek fuit Rex Hierosolymis

Num fuerit homo? & De γ. Num fuerit homo an Messias, quod a Theologis spectat hic q dicemus, Sufficerit nobis Sitz Jebus demon strasse.

δ. Perizæi. δ. & Perizæi habitasse videntur ad Hetrionem Jebusæos circa Sichemum ut ex Gen: 34. v 30 Colligitur, insederunt loca vicina Bethel Gen: 13. v 7. Jos. 11. postea sedem latius extenderunt.

ε. Girgasæi. ε. & Girgasæi, de quor Sita nihil aliud Constat, quam Eos habitasse cis Jordanem Jos: 24. v. 11. &

ζ. & Chivvæi

Periodus

1. Chivvæi habitar
reales Chanangæ Jos
Hermonem 2 Sam:
Bocbarus apellati
tales Per: 15. Nam
ad orientem Capaag
η. Chanangi ad Jordan
Num: 13. v. 29. Jos:
dem posseserunt pro
sone ad Gazam usq
melech memorati Je
Philistæos, Sed per pro
nis oris nondum era
δ. Jam duos illos illu
trahimus: & Bellum
& subversionem 2 e
ere ee Locum Argal
ι. Prior Casus e Notabi
Orlaomero Rege Elam
Assiriæ & Babylonis, yo
rum Pentapolitanor. q
Regi Elamitis, debell
Tadeos, Cedorlaom
ream ingressus, illam
Lothum Sabduxit, q
tus, vict. Hinc patet
omes prima fuisse in
temporis. & quippe
ejus Reges habuit

Ms. 123 f 2

Periodus IIIia

¶. Givvgi habitarunt ad limites Boreales Canaanæ Jos: 11. V. 3. prope montem Hermonem 2 Sam: 22. V. 7. ¶ Hospitat Bochartus apellat: Cadmonæos Orientales Gen: 15. Nam Hermon vergebat ad orientem Canaanis. ¶ ¶. Givvgi.

¶. Canaanæi ad Jordanem Mare habitarunt Num: 13. V. 29. Jos: 11. V. 3. primum vicinum possederunt prum Mediterraneam à Sidone ad Gazam usqꝫ Gen: 10. V. 19. & Rex Abimelech memoratus Gen: 26 & 20. dicitus Rex Philistæor, sed per prolepsin, Nam Philistæi in his oris nondum erant ¶. Canaanæi.

¶. Jam duos illos illustriores Casus memorabimus: ¶ Bellum Pentapolitanum Gen: 14. & Subversionem 2 Urbium Gen: 19. Quarum ora ee Locum Asphaltidis pronunciamus. ¶ ¶. Segunt illustriores duo Casus

1. Prior Casus e notabile Bellum gestum à Chedorlaomero Rege Elamaidis, adjuto à Regib Assiriæ & Babyloniæ, qd ipse gessit post rebellionem Pentapolitanor, qui subjecti ante erant Regi Elamaidis, debellatis itaqꝫ Regibus Amraphel Arioch & Thideo, Chedorlaomer à Tyrione Canaanam ingressus, illam longe lateqꝫ devastavit, Lothumqꝫ abduxit, quem Abrahamus persequutus, victit. Hinc patet Consectarii loco: Chedorlaomer prima fuisse in terra inter Reges ejus Temporis. ¶ quippe. qui in Canaanam Venit & ejus Reges habuit Vectigales. Itaqꝫ hinc liquet 1. Prior. & 1 Consectariu

Ms. 123

2. Confectat liquet: Transtygranos se jam misc[uis]se hoc tempore cum Cananæis, ut Reges Assiriæ & Babylonis postea. 3tio Notandum hos Reges transstygranos Cananeam pervasisse à Trione, ut ex Locis occupatis patet, qui Pen: 14. occurrunt. 4to: Colligimus hinc: Non tam Reges, quàm Regulos fuisse qui hoc tempore eo nomine insigniri solebant, nam pentapolis quinq; habebat Reges.

Alter Casus. 5. Alter Casus complectit Subversionem Urbium quatuor: Sodomæ, Gomorræ, Zeboim & Adamæ, servatâ 5ta urbe Zoar ppter Lotum. Quæ Subversio notabile profert Judicii Divini Signum, & ad eam sæpè respiciunt Progeta, Cum hac Subversione ortus & locus Asphaltis Sic dicti à bitumine, quod alias mare Salsum ppter insignem Salsedinem. Mare mortuum apellatur, quia piscibus orbum est. De hoc loco multa mirabilia narrantur. M.

Mare aliqs mottau tendit ad sp?

a. Ex Confusione Similis Locus & ortus in Babylonia, de quo his locis vide Relandum in Palæstina Lib. II. Cap. 18.

Communis opinio: 6. Communis opinio habet: Asphaltidis lacum ortum esse ex Subversis 4tuor Urbibus eodemq; in loco, ubi istæ Urbes fuerunt, adeoq; illas Urbes esse Subversas; Sed hic error deponendus est, quia Urbes fuerunt Subversæ, & Submersæ, cujus tristia rudera, adhuc longo tempore post Superfuere, ut ex Josepho & aliis Constat, Ex Sacra Scriptura! si Conferas Loca.

Pen: 19. v. 2

Refellitur

Gen: 19. v. 24. Deut: 2
v. 18. 2 Petr: 2. v. 6

Qua autem ratione Narrat Moses Gen: 1 per fulmen, ignem & bituminis, qui quemadmodum [illegible] tat Clericus, in Dr vio in genesin. Qu adest, illud ex Comm est, & nullum hab ra vide apud Cella pag. 2da.

1. Quod attinet cinos: Assyrii nihil habemus gium. Quæ autem ad tempore: Moræ Jose Ægypto, ea videbimu quent. Nunc Ex

Illustriores quæd sunt demonstranda: vallum Epocha res Res Præcoc ante Oly nas; sed putandum se seq ulterius non ex Catalogum antiquo Africano ex Castor quib fides deneganda nij Regni Successio Licet Veteres, In Co cia Regnum fuisse Successionem Regum

Ms. 1231/2

Periocus IIIta

Gen: 19. v. 24. Deut: 29. v. 22. Leq: 20. Jer: 49. v. 18. 2 Petr: 2. v. 6 Jud: v. 7. Reland. Cap. 38.

Qua autem ratione eversio contigerit? Narrat Moses Gen: 19. & probabile e, fuisse per fulmen, ignem Coelitus demissum in putei os bituminis, qui hic magna erant in Copia quemadmodum haud improbabiliter disputat Clericus, in Diss. subjuncta Commentario in Genesin. Quod autem de Terra motu adest, illud ex Communi Hypothesi orium est, et nullum habet fundamentum. Plura vide apud Cellarium Diss. Academicas pag. 2da.

Quare eversus sit Orbes dicis?

1. Quod attinet ad reliquos populos vicinos: Assyrios ntos. & Babylonios, hic nihil habemus Sti. nudum Catalogum Regum. Quæ autem ad Curationes pertinent. Tempore: Mortq Izrahelitar egressum ex Egypto, ea videbimus ad Periodum Sequentem. Nunc &c.

Illustriores quoddam Æræ & Epochæ nobis sunt demonstrandæ. Incidit nimirum in hoc intervallum Epocha rei Procaæ. Vel quidem est. Res Procor ante Olympiadas valde ee obscuras; Sed putandum non est. Eos memoriam se se ulterius non extendere, habemus enim Catalogum antiquor Regum, ab Eusebio. Julio Africano ex Castore & Pausania & Assyrio, quib fides denegada non est. In Specie Successionis Regni Successiones apud Eusebium Sunt Licet Veteres, In Constanter primum in Asscia Regnum fuisse Assyrios dicunt, & in illa Successione Regum Scijanios, &c. Eusebius &c.

Ms. 123 2

Eusebius in Chronico Hyamemonem Zem Sici-
nios sive Sycionam transtulisse ad Mycenas
At, quo pacto Interuallum Regni Sicyonio in Su-
periorem incidisset periodum in unum Selct 1820
sed cum haec valde sint incerta, plura de hoc Regno
non dicemus. Vide Marsamum in Chronico-
Regnis Gr! Supra memoratis dicendum. Selct

2. Argivos

6. Attico

6. Beotico

2. Regnum Argivos fundat in Argia, quae Argos
Elis in Peloponneso ad Sinum S. Regnum illud
fundat est ab Inacho a Saronico ejus filio. Inachus
Vero Chic Num fuerit Aegyptius an Phoroneus Gr!
licet nomen videatur Phoronei habuerit, Convenit
cum nomine: Enoch quam proxime, Praecipuus in
ejus Regni fundator Gr! Phoroneus primus homi-
num habitus, ipse enim in urbes coegit homines
et Leges iis Scripsit, Natus est ex eo Pelasgus
qui et in Regno Successit, unde Pelasgi nomen
Vulgatum est.

Inachi Nomen Convenit cum Nomine Enoch, Quia primus fundator ejus Regni fuit. Vide.

A Regno Argivos fundavit Inachus.

Quando fundatum?

Hoc ad Tempus huius Hist. Regnum Argivos
fundatum est Tempore Mosis, Res Veteres quas Christiani
quia Judaei, et Pagani uno fatentur ore, ut Sexronius
in antiquorum Temporum restitutione. Solus Euse-
bius in dissentit, et initium refert ad Isaacum
quam ab Eam Castigatus est a Syncello, At Si ipse
Chronismus rectus proferendus sit, Synchronismo nu-
merus Sesonchosis erit Eusebius, Et! sane in numc-
ris errores facile esse possunt. Euentus in Eusebium
Viri Magni et Eusebium impugnant Euentus: Scaliger, Petu-
vius, Marsamus. Eusebius ex Castore Rhodio,
qui tempore Julii Caesaris produxit Seriem Re-
gum Argivos, a Phoroneo ad Danaum numerat
annos

Eusebius.

annos 332. Danau
Israelitas in Aegyptu.
Hyamemonem respectat
Is incidit in tempus peri
Quem hunc Calculum Sy
incideret 2872 Periodo
quod est Tempus vitae J
sum Petit annos 500.
coeos, Nu Indem inter
pue annos 332. quando
raelitas ex Aegypto Sebi
amo Selct Greg Attico 7
filiis Cum sibi metuer
sibique vendicasse Regnum
utbarestius se unirent
maritos occidisse excep
Urges in Attica Simil
res ejus turbata per di
Urgicum. Incipit Ogyg
Eusebium ante Troj et ex
ann 2935. de ipso ejus
annotationes Doctor a
pag. 7. Cateri Graci
multa dicunt, et quicqu
fuit pariter, hic Gilla
6. Regnum Atticum
Cecrope Attico, unde
qui fuit homo Solers e
mo e infra Serpens,
manitas sum Prudent
fuisse volunt Hygyn
ad duplicem ejus Origi
us et de fundavit Reg
Stat: Graecos illo Temp
vitam, ab ipso in ord

Ms. 123 A 2

amos 332. Danaus fuit sub finem Mor
Israelitar in Ægypto. præcipuè! ab Inacho ad
Agamemnonem numerat amos 615. Excidium Tro-
jæ incidit in Annum periodi Jul. 3505. Ex! secun-
dum hunc Calculum Æra Argivor. Circumcisa
incideret 2872 periodi Jul. M. Conditi 2167!
quod est Tempus vitæ Isaaci. Regnum hoc indivi-
dum fuit annos 500. quando fratal est ad Mr-
coreos, ne Indem interrupta Successio duraret
per annos 332, quando Danaus sub egressu Is-
raelitar ex Ægypto sibi vindicavit illud Regnum
anno Selct Præ Attico 72. Danaus enim cum 50.
filiabus cum sibi metueret, si' aufugisse in Italia
sibiq3 vendicasse Regnum Argivor. filiæ ejus 50.
ubi arcessitus se unirent cum Argivis, ut suos
maritos occidisse excepta Hypermestra.

Oggyes in Attica Simile quid sibi fecisse, vel!
res ejus turbata per diluvium, quod est diluvium
Ogygium. Incipit Ogyges anno 597 secundum
Eusebium ante Trojæ excidium, Ex! periodi Juli-
anæ 2935. de ipso ejusq3 Successionibus vide
annotationes Doctor. ad marmora Oxonienſia
pag. 7. Cæter! Græci de hoc diluvio Ogygico
multa dicunt, et quicquid Noachico tribuere solent,
huic pariter, licet illa ob. Confundenda.

6. Regnum Atticum fundat in Celebri Græcor.
Regio Attico, unde Æra Attica à Cecrope dicta
Qui fuit homo Solers et ingeniosus, ut Superiora
homo et infra Serpens, ut significaret ejus hu-
manitas cum prudentia Conjuncta, unde dicta
fuisse volunt Græcorum, quod alii in referant
ad duplicem ejus originem, Nam fuit Ægypti-
us et sic fundavit Regnum in Attica. Illud Con-
stat: Græcos illo tempore ferinam ducentes
vitam, ab ipso in ordinem et redactos. Legibus
Scriptis

Æra Argi-
vor.

Transfertur
Regnum Argi-
vor.

Danai 50 fi-
liæ.

Facinus eat.

Rex Ogyges.

Ogygium dilu-
vium.

6. Regnum
Atticum.

Cecrops quis
et qualis

fuit Ægypti-
us.

Ms. 123/2

Hist. Eccastica V. I.

Quando Jun-dat Regna Attica?

Ratio.

Scriptis & Religione ordinata. Dubium tamen manet: An dict Egyptius Regnum vero hoc fundatum Tempore Mosis & Aronis. Sub finem Mora Israelitas in Egypto. Possumus autem quid Certi dicere de hoc Regno fundato ex marmoribus Arundellianis, in quib exstat Series Continua Regum a Cecrope ad Tempora Ptolomæi Philadelphi, quæ annos 1318 St Secundum illa marmora, Incepit aut regnare Cecrops anno period. Jul 2132, Vul 3133.

Quando Cecrops Cœpit regnare?

Cæt. Hæc marmora St a Sario o Cat Auctore Sed ut sint Confecta in insula Paro, una ex Cyclad, Contin Atq; Series Regum & Archontum usq; Cad trahunt Sarium, Attaracten. Annis vero in eo ind Cab hujus Sarii Tempore retrosuputant. Vel! Marmor Arundellianum St à Roma se Arundell vi Britannia Comite Arundelliis, qui primus hoc sibi Comparavit, prout ea ab Hæredib ejus translata Oxonium, unde St Oxonium et Oxonensia dicta. Habent vero hæc marmora Seriem annos 1318. Edidit hæc Marmora cum Seldenianis D. Prideaux, adjunctis & doctissimis Lydiati observationib.

Marmor Arundellianum unde St et Oxonium Se.

C. Beoticum Regnum fundat à Cadmo.

C. Beoticum Regnum fundat hoc Tempore in Beotia à Cadmo, Ille Sclet Cum Agenor Rex Phœnicis filiam suam Europam rapt sperdidisset Missus à patre ad eam quæ rendam Sic interim Occasio "natione: Ne amplius ejus faciem videret, nisi in Conditi ju- "venta sorore, Cum aut eam invenire o potuisset jus Regni. "hæsit in Beotia, hocq; Regnum Condidit, sunt "vero Cadmus Ægyptius minus imo Phœnicius po- "tius, ut etiam Homen docet. Nam Cadmus dicit

Omentale

Ms. 1231/2

Periodus IIIa.

Omen Falem. Et Literæ Fenicis in Græciam illatæ idem evincunt Collatæ cum Græcis, Ille nimis 16 Literas Græcas ab reliquis addidisse, quæ Conveniunt cum Literis Hebraicis. Fundatum aute hoc Regnu Secundum marmora Arundelliana Anno 620 ante Atticæ, adeoq; Periodi Julianæ 3195 Sub finem horum Israelitar in Ægypto Cum exitus ipsor ante fores esset De Cadmo et Regibus, qui ipsi succesſerunt, Vide ante Pausaniam in Beoticis Apollodorus Lib. 3. Diodorus Siculus Lib. 4. et Eustatius ad Homeri Iliada Lib: 2.

Quando hoc Regnu fundatu?

Ms. 123

Hist. Eccla. tica V. T.

Periodus vita

Anni hujus periodi describuntur 1 Reg. 6.

Hæc Periodus se se porrigit ab Exitu Israelis ex Ægypto usq; ad fundat Templum Salomonis, Ann. 480.

Hæc Periodus describit 1 Reg. 6. ubi illi fmi re consentb. Summa hujus Hist. petenda ex libris Mo sis, Josue, Judicum, Samuelis, &c. Selct.

Summa hujus periodi quæ petenda?

Cum Israelitæ gravissimè affligerentur à Rege Ægypti, & Deum Vindicem inclamarent, Deus promissi Suorum memor, Mosen miraculosè ex aqua servatu Historia: misit, eumq; instruxit donis miraculosis ad Pha ,raonem vindicandum, Cum aut Pharao populum dimit ,tere nollet, Moses jussu Dei Ægyptios variis plagis ,affecit, dimissi, per Mare rubr miraculosè tran ,verunt, Ægyptiis ibi submersis, et in desertum ,Arabiæ vexerunt, ubi formati sunt in Reps. mo ,rati per Annos 40. quando Mose mortuo per J ,suam trans Jordanem miraculosè ducti, Canaa ,brevi tempore occuparunt eâ Sorte divisa.

,Vel. Cum deficerent à Deo, traditi sunt in manu ,populos vicinos, et servi erant modo Ammonita ,modo Philistæos, Jonicum, Chebaos, Cum in re ,piscerent à Deo sunt liberati, quos Judices Varietas ,pulum Composuit ad Regem petendum, et accepta ,Saulem Benjaminitam, Ille aut Cum Deo displicere ,prostratus per Philistæos. David illi Successit, p ,rebsperrimum efficiens Regnum, id longè latiùs ,propagavit, Cum aut ipse in aprimem inducere ,Templum ædificare, prohibitus est à Deo, quòd ,vir Sanguinis esset, per Salomonem ideo id Indem ,perfectum est anno Regni 4to.

Hoc eun dem ordinem hic etiam observabimus, nempe:

I. Hanc Historiam illustrabimus.
II. Chronologiam instituemus.

III.

Ms. 123 2

III. Monumenta exotica consulemus-
Historia hujus periodi se se divisit in tria
I. Intervalla:
1. Abegresse Israelitas ex Egypto ad ingressum in Canaanam.
2. Ab ingresse, usq; ad Regum ortum.
3. Inde usq; ad Templum fundatum à Salo-
monte

1. 2. In primo Intervallo 4. casus illustres in id incidentes, hoc ordine illustrabimus: Intervallum illustrem incipit 4.
A. Afflictionem Israelis in Egypto.
B. Exitum Israelis ex Egypto.
C. Miraculosum Israelis transitu per Mare.
D. Moram in deserto per 40. Annos.

A. Primus Casus e Afflictio Israelis in Egypto. Primus Casus
Post mortem Josephi, et illius Regis, qui meritis Josephi cognoscebat decessum, nova Dynastia de exorta Israelitas gravissimis malis fuerunt subjecti, et quidem
1. In Servitutem redacti et adhibiti, tanquam Mancipia, ad Cædendos lapides, urbes Condendasve
2. Jussit Rex; ut ois masculus nascens Suffocetur.
Operæ pretium mihi videtur de rationibus et vero Conspectu hujus afflictionis quædam dicere.
Non enim et peculiari quodam odio eam Gentem adflixit Rex, nec etiam Religionis Causa, sed ex rationibus mere politicis. Imò! Salus Regni derivabat ex oppressione hujus populi. Nimis. Respondetur
verebat: Ne superior evaderet ille populus in Egypto. Habebat autem justas rationes metuendi:

Quando incepit Israel adfligi in Egypto?

Primus gradus adflictionis.

Secundus gradus

Quare Coepit adfligi?

a. Quia jam

Ms. 1231/2

Hist. Ecclastica V. T.

1 Argt.

2. Argt.

3. Argt.

4 Argt

a. Quia jam fere æquabat numerus Fil. Israelitar Numer Ægyptior Exod: 1. v. 10.

b. Quia populi hujus Religio multū distabat ā Religione Ægyptior, unde animor diversitas a odium oriri solet.

c. Quia populus sic habebat promissionem Terræ Canaan, ps Rye latere ō poterat.

d. Quia populus sic sanguine erat junctus Idumæis et Ismaelitis, & justa erat metus ne scilicet juncta cum Arabibus mane Terram ptī subjicerent.

Errarit Faraō.

Imò: Hinc ad Salutem Regni sui, Rex incepit eos dura Servitute obprimere sed in eo erravit, hac enim ratione meb ō potuē medio tollere, manebat enim Religionis divortium, et desiderium Terræ Canaeā.

Imò: Alia adeoq; ratione egressus est illos è sine dubio scopum fuisset adsecutus, nisi Deus intervenisset. Fuerit ns. ut oēs Masculi suffocarentō, quod si obtinuisset, femina fuissent reliqua et mares defecissent, unde Copula cum viris Ægyptiis evenisset et sic unus populus, sicq; Religionis divortium Sublatū fuisset. Verū Deus intercessit, Suscitavit Mosen, miraculose ex aqua ereptū, et in aula Pharaonis educatū, qui cum throno, et aquam instrumento usus est ad Populum, secundum promissum patribus factū, educendum et liberandum.

Totus Casus B. Ejus 2dus est Populi Israel exitus ex Ægypto.

Quando egressi sint ex Ægypto?

Tempus quo egressi st est annus 430 ab exitu Abrahami. 210 ab ingressu Israelitarum in Ægyptum, Egressi sunt die 15 Mensis primi; nimirum Sacri, qui est Nisan. Locus unde exierunt est Terra

Terra Gosen. Dies Jovis, quod Servitute insigne Fuisse aut diem Jovis 15 tes Mensis Secundi fu primus Mensis 2di diem 1 Emes Mensis primi fue erant 30 dieb. Sis 2di fuisse diem Sab tas fundata. liquet illius mensis 2di Cecidit diei 10ti illius mensis pr Mama, et Collegerunt pe nam diem, hunc duplice quinti die Sabbatum era erat Sabbati, diam 1 ex hypothesi clare liq istius primi mensis in die primo deus promu bationem, quæ Celeb dit Novilunio et Fe Mosen in memoriam annunciatio istius Se primi. die 10. qui est les est Sepositi. die 1 inter duas Vesperas, primogeniti quo Jsr Rameses, et Succoth Judæos post ea incepe Selct. Cum dies antea Tuce et nox Sequens a in Sacris et festis p Persens pertinebat a

Ms. 1231/2

est Terra Joseph. Dies quo egressi sit est Dies
Jovis, quod scribitur insignem habet rem.
Fuisse aut diem Jovis colligitur ex eo, quia dies
15tus mensis Secundi fuit dies Saturni, Ex! dies
primus mensis 2di etiam fuit Saturni, Ex! dies
16tus mensis primi fuit dies Jovis nam menses
ferme erant 30 dier. Qtet diem 15tum Men-
sis 2di fuisse diem Saturni! in qua hypothesi to-
ta res fundata! liquet ex Exod: 16. Nam die 15.
illius mensis 2di Cecidit manna vesperi, et mane
diei 16ti illius mensis prima vice collegerunt
Mama, et Collegerunt per 6. dies, ade ob ad 21-
mum diem, hunc duplicem collegerunt, quia se-
quenti die Sabbatum erat, Jam! Si dies 22dus
erat Saturni, diam 15tus, et sic veritas ipsi-
us hypotheseos clare liquet, primus diam dies
ipsius primi mensis incidit in diem Jovis, quo-
die primo deus promulgavit Sabbatis Cele-
brationem! qua Celebratio postea occasionem
dedit Novilunior et festor Celebrationi per
Mosen in memoriam hujus rei, Contigit eam
annunciatio istius beneficii primo die Mensis
primi. Die 10. qui est Saturni, agni Pascha-
les St Sequestrati. die 14. Mercurii comederunt
intra duas vesperas, et eadem nocte occisi st
primogeniti, quo Israelita Congregati st in
Rameses, et hujus noctis memoriam festa
Judaor post ea inceperunt cum nocte precedente,
Sclt! Cum dies antea numerarentur prima
luce et nox Sequens adnumeraretur diei, postea
in Sacris et festis a nocte incepit dies et nox
precedens pertinebat ad diem Sequentem. Die 15. qui erat

Israel die Jovis
egressus ex Ae-
gypto.
Probatur.

Hist. Ecclastica V. T.

Die 15. qui erat Jovis, egressi sunt, et venerunt Sucbot, Die 17. qui erat Sabbathi venerunt in Chirotaberum Num: 13. v. 20. et 14. v. 2. inter Migdolum et mare. ✠ Vox מִגְדֹּל Significat Castrum inter Migdolum et Mare rubrum.

Die 18. qui erat dies Solis Cecinerunt illud Canticum Exodi 15. Et nocte inter Diem Saturni et Diem Solis transierunt per mare, ita, ut primo mane diei Solis transitus jam sit factus, et liberatio sit perfecta à Servitute Egyptiaca. Circumstantia Temporis ergò est notanda, propter institutum Sabbatismum Deut. 5. quia liberatio perfecta fuit die Saturni; sive nocte qua transjecerunt mare rubr. Cum etiam observatum sum Mysticum, Nam dum ex Jesus resurrexit primo illo mane diei Solis post baptismum mortis, cujus figura in Mari rubro vide 1 Cor. 10. ✠ Locus ubi Superius dixi, fuit Terra Gosen, Loca autem in quae profecti St Israelitæ, et intermedia illa inter desertum Arabicum et Terram Gosen, ad occasum Maris rubri, sive Sinus Arabici, insumserunt aut tricesimum huic itineri, Nam tres memorantur Stationes.

Ions Ramesis Sive Pharaosen, Sive Planities in ultimis ejus finibus versus mare rubr. ✠ Ramesses est vastissima

Vs. 50: Inde venerunt Sachoth, qui locus à Castris eo Nomen accepit, Et sic ad סֻכּוֹת Quod Nomen Lingua Aegyptiaca St: Locum tentoriis Hic cum essent mensib Con-

clusi

Ms. 123

Periodu

Clusi, et via illis o
Sinus Arabici versu
versus mare medit
tia sua Curavit, ut
transire cum ab Eg
ere in loco, ita ut
Jussrat Luis:
Populum hunc ver
rapei facere? Ra
d. Quia juxta
pabilis erat
bulosum, et arene
6. Deus voluit
Egyptiis ne respe
pe. ejus defiderio
dere est Exod: 14.
c. Voluit qu
formare in
ut Scutius
d. Milites qq
cebant transi
bant Selct illi
raneum et qui
Arabici, ut ex
Pharaonis Pri
Forus Siculus
Murum ee sub
jus Selct Cont
le erat Israe
bici Sinus

Ms. 1231/2

Clusi, et via illis ō pateret, nisi juxta oram Sinus Arabici versus Pelusiacum ostium, et ita versus mare mediterraneum. Deus sic providentia sua curavit, ut Coacti fuerint magis rubrum transire Cum ab Ægyptiis undiq; obsessi fuere hoc in loco, ita ut Secus pereundum illis erat.

Quærat Quis: Quare deo visum fuerit populum hunc versus oram maris Mediterranei ducere? Rationes has do.

Quare hæc fecit Deus Israelem?

a. Quia juxta mare Mediterraneum vix pedibus erat transitus propter Solum salsuginosum, et arenosum.

R. 1ma.

b. Deus voluit impedimentum objicere Ægyptiis ne respiceret Israelem populum, quippe ejus desiderio vehementi ardebat, ut videre ejus desiderio vehementi ardebat, ut videre et Exod: 14.

R. 2da.

c. Voluit quoq; Deus eum populum formare in Remp. fecit Ex[illegible] ita, ut diutius in itinere moraretur.

R. 3tia.

d. Militares quoq; Ægyptios Sidiabii redebant transitum impossibilem, habebant Selt illi Sidia ad mare Mediterraneum et quasi in extremitate Sinus Arabici, ut et Exod. 1. Pros Thesaurarii Pharaonis Pithom ibi erat Sita N. II. Portus Siculus à Sesostre Rege longum ibi Murum ee subsumsit, ut muniret Ægyptius Selt Contra Arabes. Vix & possibile erat Israelitis oram hujus Arabici Sinus legere.

Tertius Casus

Hist. Eclastica V.S.

Mare rubr. unde dictum.

Pertius Casus è miraculosus Transitus Israelis per Mare rubr, quod ita appellatur in Scra ab alga et junci copia.

Conjectura alia

non nulli sic dictum id fuisse ab Edom 1 Reg: 9. 26. quoniam extendebat se ad Edomi Terram, cujus nomen St: rubr. Sed illud consistere nequit. Totus Oceanus illud Nomen habuit, et quidem Oceanus Meridionalis, unde Arabes ad suos ejus sinus Persicum et Arabicum. Sinus per quos Israelitæ transierunt, St à Lxx rubr. Mare, nomen autem id repetens a propinquitate Zonæ torridæ, cui est adjectum vide Relandum in diss. de Mari rubro.

Sinum per quem Israelita transierunt, quare St.

Duo hic St disputanda:

1. Quomodo Israelitæ transierint per mare?

2. Fuerint ne illi transitus miraculosus?

1. Disputatur inter doctos: Num Semicirculum Israelitæ redierint ad eundem litus unde fuerant ingressi in mare, an contra ad litus oppositæ recta transiverint?

Imò: Recta Israel transierit M. rubr?

Non nulli subintelligunt, quin transitus fuerit rectus ad ripam oppositam, Nam!

R. 1. Affirm.

1. Illius Circuitus nulla fit mentio, Contra: Israel transisse mare rubr. Num: 33. V. 8. aliud verò est transire, aliud Circulo fa regredi.

II. Affirm.

II. Si quis conferat Exod: 15. V. 22. Num: 33. V. 8. ille observabit:

a. Israelitas non legisse oram Maris, sed projectos ex à mari.

b. Patebit inde per tridui Spatium eos navigasse-

Period

Venisse in mare
si Circumvisent
1. Hic patebat
unum idemq;
salibi Ebanum
2. Neutiquam, i
dum ingressi
adorti fuissent Israe
tes? Neq; Circulus
novissime cum ingr
Habent in ad
objicere queant;
ressi ex deserto
ressi erant. R.
mine fuit appella
Nam! Eban St hi
Ex. quia ab utraq;
de ipso Nomen ei
ex Exod. 3. Di
Sententiæ Patron
cio non potuisse
sed dico: Trans
ci, qui Sinus Suo
sorem versus Me
sus Elam. Tam
tio suad vel tri
illam transiri;
neratio Suo. ex
lus in Bibliothec
1. Quæritur
2. Transiti

Ms. 123 f 2

venisse in murab, quod fieri non potuit si Circumivissent Mare rubr

℣. Hic patebit desertum Shur et Etham unum idemq3, venisse enim ab in Shur et alibi Etadam

℟. Neutiquam intelligi potest, quare Aegyptii cum ingressi fuissent litus mare, Mare o adorti fuissent Israelitas ad idem litus revertentes.[2] Nec Circulus iste erat adeo longus, ut ad novissimum cum ingressi erant, egredi debuissent.

Adversa Sententia.

Habent in adversa Sententia Patroni, quod objicere queant; nimir. Num: 33. v. 8. dicitur egressi ex deserto Etham, Ergo si eo rediisse unde egressi erant. R. Desertum illud utrumq3 hoc nomine fuit appellat. Ipsumq3 nomen hoc evincit, Nam! Etam et Hadya Aegyptiacâ: Termino Maris Ergo quia ab utraq3 parte Mare Terminabat, indeq3 nomen ei deserto desumptu est, ut liquet ex Exod. 3. Dicunt quidem adversa hujus Sententiæ Patroni: Israelitas tam brevi spacio non potuisse transire ad oppositum litus. Sed dico: Transierunt linyedm sinus Arabici, qui sinus duos habuit recessus, alter ma- jorem versus Heliopolin, alter Minorem versus Etam. Tam vero Testantur Historici: Spatio duab vel trium horab potuisse linyedm illam transiri; ita Petrus de La Valle in itinerario suo. ex Veteribus Strabo, et Dio. Siculus in Bibliotheca sicut de instar suos Milliabus.

Excipiunt regulæ Sententiæ Patroni. R. illis.

Ultò. Quæritur: Fuerintne verè miraculosus Transitus Israelitar?

R. Sunt

Hist. Eclastica V. T.

§§. 2

Mens adversa partis

, Sunt, qui putant: ō opus ee Miraculo sed profect
, rem sine ō explicari, Scil: Fuisse exsiccatum illu
, mare per fluxum e refluxum, nimir! Supponun
, ventum fuisse Aquilonalem; e ō orientalem, ut ff
, 17. Vehementissimum, vox enim קום de ō vento
, vementiori usurpatt, q̄d Veb est. Ef! At fuisse vehe
, entissimum refluxum sequuntur quippe ipsa via
, venti vehementia, adeo, ut aquæ refluentes sic
, cum illud mare deseruerint, Cum-igitō Israelit
, opportuno tempore illuc venissent, sine pericul
, transire poterant, Veb! Cum Ægyptii idem fec
, tarent iterum aquas versus Aquilonem fluxis
, Sed illa hypothesis nequaquam ferri potest. I

Refellitur Tericus in hac hypothesi.

cet erudite à Clerico, in Diss. Subjuncta Commen
tario in Pentateuchum defensa Sit. I Rationes mea

1. Regula.

α. I Quia S. Scra vult, ut pro miraculo ce
lamus, cum ea diserte appellat miracula
Exod: 15. Ps. 106. V. 9.

II. Regula.

B. I Quia aquæ fisse fuere, e abutrasq; part
steterunt, instar muri, quæ si vera sit illa
dicia illa ratiocinia, id aut patet Exod: 14. 15. V. 2
29. Ps. 36.

III. Regula.

γ. I Si vel Supponatur effectus tales potuis
tractari per leges Nas, in id hic locum
bet, quia Moses dixit: mox aquas fore ex
candas, quia ad percussionem baculi mosis
aquæ refluxerunt, et cursus suum antiquam
occupaverunt, denique Ægyptii istius refluxus
erant gnari, quamobrem si Commissent
Quòd si cessasset post transitū Israelis Natu
Adeoq; Collisimus: revera illum transitum
ipse miraculosum. Non quidem censemus

Mirac
cula

Mirac
Sufficiant, Si nec he

D. I Quartus C
in deserto

ε. I Quia hu
B. I Tempus
γ. I Itinera
ones Cele

α. I Quod ad Natu
Patrum minus
enim arenosum e
scribit, ubi ne ve
arenas leves. Se
vane destruunt. N

a. I Quia hoc
fuit incolis
cola ejus recensen
ts ut e Num: 13.
non undiquaq; p

6. I Israelite
Ejus pecoris a
mulieribus e pare
runt Quod sine
fieri non potuisse
prege facere Sur
Exod: 3.

C. I Neutiquam
Clusum sit,
fluere potuerit
ut est 1 Cor: 10. V.

δ. I Intelligi

Ms. 123 f 2

Miracula ee multiplicanda ubi Leges nãq
sufficiunt, sed nec volumus immiscuit.

D. Quartus Casus est mora Israelitar
in deserto Arabiq, ubi Segr. St explicanda:

α. nãa tujus deserti.

β. Tempus mora Israelitar in eo.

γ. Itinera memorabilia sive Stationes Celebriores Israelitar.

α. Quod ad Natur tujus deserti attinet
Passim minus recte explicari Solet, dr
enim arenosum et fabulosum à nonnullis de-
scribit, ubi ne vestigia quidem maneant ob
arenas leves. Sed multa St, quae Sententiam
hanc destruunt. Numi:

a. Quia hoc desertum aliqua sui parte
fuit incolis habitabile, Deu: 21 et 25. In-
colae ejus recensent. Imò! Israelitae, maledi-
cta ut e Num: 13. ibi habitarunt, unde patet
non undiquaq sui se tale.

b. Israelitae secum duxerunt gaudentia
ergà pecor armenta et greges, ipse cum
mulieribq et parvulis hoc desertum peragra-
runt, quod sine continuo miraculo eo modo
fieri non potuisset. Accedit: Mosem ibi cum
grege soceri sui Jethronis versatum fuisse
Exod: 3.

c. Dentiquam intelligi potest, si tota Sabu-
losum sit, quomodo ex petra aqua pro-
fluere potuerit et castra Israelitar sequi
ut est: 1 Cor: 10. V. 4.

β. Intelligi nequit, quomodo Israelitae tunc

α. Quae nãa deserti tradit?

Adversa Sententia destruitur.

I. Argt.

II. Argt.

III. Argt.

IV. Argtu.

Ms. 123 f 2

tunc vitam ibi potuerunt trahere per tot annos spatia.

V. Argt. Cl. Dennys. Scriptores exotici longe aliud nobis de eo nobis tradunt: nimirum Si quis deserta illud Arabia petrea transire vellet ad orientem, ille

I. A mare mediterraneum offenderet solum vasta extensionis, planè arenosum et sabulosum

II. Ubi vero superaret arenas solum occuparet sterilius, solidius, et sterilius et infrugiferius

Inter fauces extremas Sinus Arabici et Cananeæ progrederetur, occurreret ipsi solum petrosum, in quo varii montes, ut: Faran, Sinai, Horeb, inter quos valles conspicientur amenæ, nec infrugiferæ

Israelita illud desertum petrosum pertransierunt ubi pabula erant exigua. Vide de hoc deserto C. Vitringam Patt. in Obs. Lib. 5. Cap. 15. p. m. 174 & 175

B. Quott annos moratus Isr. in Deserto?

B. Spatium temporis, constat intra annos 40. Isti eos per 40. annos in hoc deserto, et hoc vera sæpè affirmat. Exod: 16. Deut: 2. Jos. 5. Neh: 9. Act: 7. Liquet ergo ex annis vitæ Mosis in universum 120. qui decurrit ejusdem anno ætatis 80. ut est Deut: 34. V. 7. quia de 120 annis 120. semas 80. restabunt 40. &c.

X. Quott Stationes habuit Israelita?

X. Mansiones sive Stationes Israelitarum universum fuere 42. Et ea recensentur Num. 33. dicta ab egressu ex Ægypto ad ingressum in Chananeam. Has Stationes in tres Classes dividi possunt.

In quott Classes dividendæ?

I. Classis.

II. Classis.

I. Ante transitum per mare 21. fuerunt.

II. Post transitum usque ad apparitionem Dei in Sinai fuerunt 42. Sunt autem inter illas nonnullæ memorabiles, quemadmodum in Rapidim ubi

ubi petra percussa aqu
nas 12ma tribui ex est Sat
III. Finis cum ad mortem
22. quemadmodum pat
mortuus est ille ad mon
38 ab egressu, sive 22 da

Intervall
Ita Historian
Stat in terram
et ortos Reges

In hoc intervallo data
quæ animadversionem

I. Ingressus in
patria debellatis
B. Distributio Ter
facilitat.

C. Varii Casus

I. Primo se offer
litat in terram
a. Observandus
Tempus, quo po
missam ingressus est.
7. X. 19. Et nimis Mensis
anni 7mi ab exitu ex

b. Ingressus fac
Fluvii Jordanis
qui transitus prorsus
num transierunt Cir

Ms. 123 f 2

ubi petra percussâ rivus aquæ fluxit, ad si
nai 12ma tabi Lex est data.

III. Hinc aut ad Mortem Aaronis et Stationes
22. quemadmodum pateat ex Num: 33. v. 38.
Mortuus est ille ad Mont Hor. Cum Statio ejus
38 ab egressu, sive 22da à promulgata lege.

I. Intervallum Secundum Complexi-tatem Historiam ab ingressu Israelitarum in Terram Canaan usqs ad Exortos Reges.

I. Intervallum hujus Periodi.

In hoc Intervallo tria occurrunt Singularia, quæ animadversionem merentur.

A. Ingressus in Canaan, ejusqs occupatio Rebellatis Cananæis.

B. Distributio Terræ inter Tribus Israelitarum.

C. Varii Casus ejusdem Sub Judicibus.

Anatome hujus Intervalli.

A. Primo se offert hic ingressus Israelitarum in Terram Canaan, ubi

I. Casus.

a. Observandus Terminus à quo, sive Tempus, quo populus Terram promissam ingressus est. Constignatus ille est Jos: 4. v. 19. Et nimirum Mensis primi dies decimus Anni 2di mi ab exitu ex Ægypto.

Terminus à quo.

b. Ingressus factus est per transitum fluvii Jordanis, ut Jos: 3. narratur, qui transitus prorsus fuit miraculosus eum transierunt circa Trajectum Ayeri

Terminus ubi.

Continuus

Duo Transjecti Jordanis.

Hyericuntinum, Erant vero duo Transjectus per quos ab oriente versus occidentem transibant fluvium hunc, alter circa Hyericuntem, alter prope Hydropolim, per Transjectum Hyericuntinum per transierunt Israelitæ.

25.

Quæritur jam: Num miraculosus fuit ille Jordanis transitus Israelitarum? Respondeo, aquæ enim fluvii partim Hyerichuntem versus recesserunt, ita ut steterint instar cumuli & acervi, tum versus mare Salsedinis, & Dumgod, recesserunt aut ad ingressum Israelitarum in fluvium, quæ à 12. Sacerdotibus deportabant, qui in medio alvei manserunt, donec totus populus transiret, quando transierunt & ipsi, 12. lapides in monumentum rei exerexerunt. Erat ergo hic totus Transitus Israelitarum miraculosus, & primus, quod tempore messis Jordanis alveus plenus fluxerit, Israelitæ vero eo tempore transierunt, ut Jos. 3. diserte notatum fuit &. Transitus miraculosus.

R.

Israelitæ cuperant Terram Cananæam.

Jordanem Israelitæ Terram promissam occupaverunt, brevissimo quidem sub tempore, spatio nimirum 7. annorum, quemadmodum mox demonstrabimus. Non quidem omnes hostes deleverunt illo tempore, cum adhuc olim post multi fuerint superstites. Sed duobus primis decretoriis Superiores facti sunt in tota Cananæa occupata Hyerichuntem & aliis duabus celebrioribus urbibus, & pace facta cum Gibeonitis, prædictum habitum est cum Regibus septentrionalibus Cananæis, qui Gibeonitas invadebant, quemadmodum Jos. 3. narratur.

Postea

Ms. 123

Periocha

Posterius cum 7 [illegible] suis duobus Gibeonitis [illegible] servato liquet: [illegible] runt illi subjecti

B. Parti

ubi

a. Circ

6. Mo

a. Circum

c. De tempore

Post ingressum [illegible] Nam Zamor Israe- runt. Demonstratio Calebi, qui fuit [illegible] Mose missierant [illegible] cum missus est [illegible] 20. ut est Jos. 12 ratores anno 20 pto, ut est Deut. 2 ta in deserto per rationem tantum 20. Calebi vis 38 Calebi, & Israelita- timo statis Calebi obtinuit Caleb Gab- ingressi & cum St

Ms. 123 12

Periodus IVta

Posterius cum Patrionalib Gen. 11. V. 5. 7.
Ipsis suob Filiis Superiores fuit, quo ob-
servato liquet: quàm brevi spacio potue-
runt illi subigere Cananeam. Nunc!

B. Partitio Tujus Terrae videnda,
ubi!

a. Circumstantias.
b. Modum ex Tribebimus.

a. Circumstantiis sunt:
α. Loci.
β. Temporis.

α. De Tempore, qd est annus 7. Vel 8us post ingressum Israelitab in hanc Terra, Quo Anno Jam Jamor spacio totam Terram occupa-
runt. Demonstratb aut id ex annis ætatis Calebi, qui jussit ipses explorator, qui à Mose missierant ex Cades Barnea.

Cum missus est Caleb habebat annos, 40. ut est Jos: 14. V. 7. Missi st explo-
ratores anno 2do post egressum ex Ag-
pto, ut est Deut: 2. V. 14. Fuerunt Israeli-
tæ in Deserto per annos 40. Ex! post explo-
rationem tantum per annos 38. Addimus,
40. Calebi his 38 habebimus 78. ætatis,
Calebi, Ex! Israelita ingressi st Cananeam,
Anno ætatis Calebi 78. Cum terra partitio,
obtinuit Caleb habuit 85 annos Jos: 14. V. 10.,
Ingressi & Cum st anno ætatis ejus 78.

Quoto Anno post ingres. Sus par tita est Terra C.

Sub quot annis occupatum totam?

demonstra tæ ex annis Calebi.

distributio

Ms. 123 f 2

, distributio aut fuerit anno ætatis ejus 8
, patet: inter egressum et distributionem
, tant annos intervenisse, si enim 78. ad
7. Jabebis 85.

Termi- B. Locus est illa ipsa Terra promissa
ni Terræ Cananæi. Totus hic est terminos fi
Terræ figendi: Terminus adeoq; Trionalis
est Mons Libanus vel Anti Libanus. Ter
nus orientalis Jordanis fluvius, Austra
lis Nilus fluvius Ægypti κατ' ἐξοχήν Sit
situs. Occidentalis mare Mediterraneum
Ex his Ter- Circa quos nulla est dificultas; nisi circa
minis hic cir- Terminum orientalem, qui est Jordanes
ca Or. e dif- Dificultas hinc orit, quod Trib Rub &
ficultas aliqua. misia ½ Ruben, Jad, & dimidia Manassis
, caparent Terram trans Jordanem
Ipsa difi- his Regibus ammonitas, unde Sr. Colligen
ficultas. , dum: Illas quoq; Terras pertinuisse ad
, Terram promissam. Sed Claras Rationes
Jabemus, quibus demonstramus: Jordanem
Resolvi- e Terminum orientalem. Selah!
tio. 7. Quia fluvius ille si certe Terminus
Cananæi appellatus e Terra promissa Num.
34. v. 11. Ezech: 47. v. 18.

11. Deus Mosi interminatus erat
si Tres: Eum Populum o ee subsid in Ter
ram promissam Num: 20. v. 24. Vidit
eam sub finem vitæ; sed o introivit in eam
Deut: 34. at vero ille Terras illas Tran
Jordanes

Trans Jordanenses ingre
us est in Monte Nebo C
cas Israelitis inhabita
Terram promissam in
III. Dem clab est et
tratus Regem petentes
rium ad Terram promi
winterionem Mosis: &
trare. Negs E! pertinebat
Sed Ill. Dus dum face
ri Terminus Cananæ
graph. adeoq; longe late
fines, ut Gen: 15. v. 8. E
R. d. Terminum Eu
Centalem & Trion
nalis Terminus Eugra
R. b. et dificultatem
Terminus Trionalis pro
es & Libanus, observa
dum illis in Locis Spem
promissa extendens ut
potentiam Suo Tempor
sensam, ut Sæpe illas
Subjectas & tributarias
Conditione parerent. E
Suos Limites propagar
Salomonis 1 Chron: 18.
de tempore Hiscani v
Lib. 3. Quod vero ad
am Manassis pertine
velatam intentionem
Hoc de Circumstantiis

Ms. 123 12

Transjordanenses ingressus est, ubi mortuus est in Monte Nebo. Concessitq; illas Terras Israelitis in habitationem, unde Constat Terram promissam intra Jordanem esse Causa.

¶ 11. Dem dab est ex Deut. 2. V. 26. ubi Moses Legatos misisse ad Sichonem illius Gentis Regem; petentes libere cum pace Transitum ad Terram promissam, unde dab est: ō intentionem Mosis: Terram Sichonis occupare. Neq; Ex! pertinebat ea ad Terr promissa.

Sed ¶ Quid tum faciemus cum iis Locis, ubi Termini Canaan extendit usq; ad Euphrat, adeoq; longe latèq; supra Terminos fixos, utt Gen: 15. V. 8. Exod: 13. V Jos: 1. V. 4.

R. a. Terminum Euphratis ō respicere oriental Centalem & Trionalem Terminum. Trionalis Terminus Euphrates & oppositè ad Mare.

R. 6. Et si ficultatem plene tollamus. Si Terminus Trionalis pronat ō Euphrates, quas alias & Libanus, observa id ita capiendum esse. Dum illis in Locis Spem fecisse Judæis Terræ promissæ extendens usq; ad Euphratem: eos potentiam suo Tempore eo usq; fore extendam, ut Solt illas Terras sibi habere Subjectas & tributarias si omissi Fœderis Conditionib parerent. Et! verè eo usq; Judæi suos limites propagarunt Tempore Davidis & Salomonis 1 Chron: 18. V. 3. 2 Sam: 8. Quod & Tempore Hircani Veb ē testatō Joseph. Antiq. Lib. 3. Quod vero ad Tribus suas & similiam Manassis pertinet! Illud factum Contra revelatam intentionem dei ut infra videbimus. Hæc de Circumstantiis.

¶ Vers.

¶ Vers. ¶

R. ¶ a. ¶

R. ¶ 6. ¶

6. Quomodo Terra promissa divisa est?

6. Verbum dicendum de modo. Quomodo sc. illius Terræ Divisio facta est? Eodem modo illa Terra divisa est, ac dividi debuit ex intentione Dei per Metatores. Forte tribus divisa est inter 7. Tribus ut ex Jos. 18. patet? debuisset inter 12. Tribus dividi? Sive in æqualibus partibus æqualibus? Sive inæquales, nam hoc definiri nequit. Quòd illa Divisio sorte debuit fieri, at vero portionem vix intelligi potest: quomodo portiones inæquales fuissent factæ Tribuum? quia Tribus fuerint æquales. Porrò! Dici etiam potest.

An in æquales veluti æquales partes debebat dividi.

6. Terram esse divisam in partes per Metatores exactè ita ut termini fuerint metati, qui possent extendi et etiam contrahi.

Vide ex intentione Dei quomodo debuisset dividi Terra promissa.

B. Dein Terrâ sic divisa sub singendo erant Urnæ, in quas unica Nomina Tribuum in altera Terræ portiones erant inscriptæ, ita ut ex una Urna Nomen Terræ, ex altera Nomen Tribuum eximi debuisset. Sic Terra divisa Si ex intentione Dei facta fuisset, Deb. ubi dixi mus: intra 7. Tribus fuisse divisam!

Quærat quis: Unde hoc?

7. Quia Tribus sua et dimidia Manasses Terras occuparunt trans Jordanicas.

Quomodo sua et dimidia Trib. cis Jordanicam occupavit Terram.

7. Quia Tribus Ephraim, Juda, et pars Manasses Terras occuparunt per anticipationem quod utrumque factum Contra intentionem Dei pusillanimitati et incredulitati Judæorum tribuendum. Quod ad Terras Jordanicas attinet jam observavi ad Terram promissam illas non per

Quid dicit de Terris trans Jordanicis?

Ms. 123 f 2

Periocus

non pertinuisse regn
intentione Dei ideo e
historia, Nam Moses
rem Regem Amor Deo
qui transit cum rege
Regna illa in manu
Deus! Moses insigne
terras petiisse, et ne
ut Num. 32. narrat
Altes quod dixi est: th
Josephi et Judæ seas
Tribus Josephi Com
midiam Manasses Jo
Cum jam duobus illa
sent! Contra. plures
erant Israelitæ Cast
sine Tribubus illis d
narunt, inter quas
Ephraim versus Trio
stram occuparunt C
medio tuerentur Con
est, quod illæ Tribus
erant consecutæ, qu
rant dilatari et Co
fuit. Hæc de prac
nim longum foret
latim explicasse, v
Contigerant, Vide
plerunt.

C. Nunc C

quod est à
ortum Regum, Vid

Ms. 123 12

non pertinuisse regiones, unde patet. Ex
interpretione Dei ipso ee factum, quod docet
Historia. Nam Moses misit Legatos ad Sicho-
nem Regem Amorrhæi ut transitum sibi peteret
qui transire cum negasset, ortum est bellum. Sic-
q3 Regna illa in manus Israelitar venerunt
Deniq3 Moses insigne tulit Israelitas illas
terras petiisse, & nequidem consuluisse Deum,
ut Num. 32. narratur.

Alter quod dixi est: Ante Sortitionem, Tribus
Josephi & Judæ suas jam terras occupasse.
Tribus Josephi Comprehendit Ephraimum & di-
midiam Manassis Jos. 15. & 16. 5. Scilicet
Cum jam duobus illis Tribus hostes debellas-
sent, Contra plures populi superessent, Volu-
erunt Israelitæ Castra sua munire in Silyal,
hinc Tribubus illis duab Sortes suas adsig
narunt, inter quas media essent Castra, Nam
Ephraim versus Tribunem, Juda versus Au-
strum occuparunt Terras; ut sic Castra in
medio duerent Contra hostes, & ex eo ort
est, quod illæ Tribus suas jam Sortes Pu-
erunt Consecutæ, quæ terræ postea pote-
rant dilatari & Contrahi prout necesse
fuit. Hæc de partitione Terræ, Nimis e
nim longum foret illas Terras singu
latim explicuisse, quæ singulis Tribubus
Contigerant, Videndi, qui de Canaan Scri-
psserunt.

Tribus Jo
segi quæ?

Quomodo oc-
cuparunt
Josephi & Ju-
dæ Tribus
suas Terras
ante Sortitio-
nem?

C. Nunc Certum Intervallum
quod est à Terra distributa adusq3
ortum Regulm, Videndum, qd Vale memo-
rabile

Sequitr
Stium Inter-
vallum.

Fata Israelis. Seniores defuncti ff.

Israel defecerunt ad Idolatriam. Baal & Astaroth quid.

Ultima Capita à 1mo Selct Libri Judicum referebant ad initium Libri.

1. Argt.

11. Argt

111. Argt

Libri Judicum ccntia.

memorabile. Completis enim Vatibus Jud: fatal. postqm Josua & Seniores, qui post eum superstites fuerunt Jud: 2. defuncti sunt Israelitæ à deo lapsi ad Idololatriam illorum populo Colere cœperunt Baal & Astaroth. Solem & Lunam. pstis moribus illorum factis se corruptissimi, ut ex ultimis Cap. Libri Judicum manifestum est. Hæc. Illa ultima Capita à decimo 1mo Selct Loco suo mota sit, pcrnent enim ad hoc Intervallum, quod Auctà morte Seniorū ad primam Servitutem Ea & Capita ad initium Libri referri debere manifestum fuit. Lightfoot in Chron. V. ex eo quod 3 hoc patet

1mò: Quod Danita Jud: 18 narrentes pro fecit ut Terram aliquam occuparent, in initio Judicum ut factum fuerit necesse e

11dò: Quia Pinchas pontifex eo Tempore supervixisse ff. Cap. 13. V. 28.

111tio. Prope ad idem Intervallum respi insignis Locus 2 Chron: 15. V. 2. ubi increpta illa vivida descripsit. Cum defecissen mores et Cultus corrumpi cœpissent, deu punivit deficientem populum Evadendo Servitutem vicinis populis, Cum vero si pœnitentiam egissent, ipsis procuravit Heroas s dices, qui eos Judicarent ac gubernarent, Historia adeo Judicum est Continua oppre

sionum & Lib

Periodus

oppressionum & Lib

& exhibebimus

& Chronologi

& constituemus

à Servitutes Is

narrando Sex

Prima e Cuschano

Topetanda per 8.

tandem est tunc Ch

tojus Mesopotamiæ,

Chaborcam et Eug

hi aut St per Ath

et Goatie Ceradi m

evit terra per an

Secunda Servitus e

ravit per annos 18

suas haberent ad

lem ad ort ejus, i

onabis fuerit anti

hoc Tempore vero

Liberati aut St

udem, et quievit

3. V. 20 et 30.

Tertia Servitus

Sunt Genices, qui

ritimum Mari op

ravit illa Servitu

y. V. 3. Et liberat

deboram Jud: 5.

ff quievisse am

Ms. 123

Ms. 1231/2

Periodus IVta

oppressionum et Liberationum Historia, Hos
d. Illas Servitutes et Liberationes
exhibebimus.
Et Chronologiam hujus Intervalli
constituemus.

d. Servitutes Israelis Sub Judicibus narrantes Sex, hoc ordine. d. Servitutes Israelis Sub Judicibus.

Prima e Cuschano Risathaima Rege Mesopotamia per 8. Annos. Non quidem putandum est hunc Cuschanum Regem scripsse totius Mesopotamiæ, Bellius, quæ est inter Chaborram et Euphratem fluvios. Liberati aut St per Othoniel Calebi Nepotem ex fratre Cenazi minore Natu, à quo victi evit Terra per annos 40. ut e Jud. 3. v. 11. 1. Servitus Mesopotamica. Liberat eos Othniel.

Secunda Servitus est Moabitica, quæ duravit per annos 18. Moabitæ fixerat Sedes suas habuerunt ad mare Mortuum, et quidem ad ortum ejus, ita ut Terminus eorum Orientalis fuerit antiquitus Fossa fluvius Hoc Tempore vero transfluvius St. Liberati aut St hac ex Servitute per Eundem, et quievit Terra per annos 80. Jud. 3. v. 20 et 30. 2. Servitus Moabitica. Ubi habuerunt Sedes Moabitæ. Liberat eos Et iud.

Tertia Servitus est Cananea. Cananei sunt Gentes, qui tractum Cananeæ maritimum Terrigenam possidebant, duravit illa Servitus per Annos 20. Jud: 4. v. 3. Et liberati St per Baraach Ducem et Deboram Jud: 5. v. 1. 2. 3. quando Terra St quievisse annis 40. 3. Servitus e Cananea. Qui Cananæi Liberat eos Baraach, et Deboram

Quarta Ser

Ms. 123½

4 Servitus e Midianitica. Liberat Gideon. Gideoni quis Successit?

Quarta Servitus est Midianitica per 7 annos Jud: 6. V. 1. Illi populi Siti fuere ad orient Moabitas. Liberati St Israelitæ ab his per Gideonem, et Terra quievit annos 40. Jud. 8. V. 28. Gideoni Successit Abimelech per annos 3. Illi Thola Jud: 10. V. 1. per annos 23. Illi Jair per annos 22. ibidem.

5 Servitus Ammonitica. Liberavit eos Jegtam.

Quinta oppressio est Ammonitica Jud: 10. V. 8. Siti fuerunt illi Supra Rubenitas et Gaditas ad orient, atcogb haud procul a Midianitis, duravit Servitus eos 18 annos. Liberati St per Jegtaeum, in Cujus Hist. est memorabilis immolatio filiæ. Notandum hoc est immolatios fuit. adeogb Quæstionem de ea o ingredimur.

6 Servitus Philistæa.

Sexta et ultima oppressio est Philistæa Jud: 13. V. 1. Quæ duravit 40. Annis, quo Tempore Judices et Vindices Israelitarum fuere: Samson, Eli, et Samuel 1 Sam: 4: Samson per Annos 20. Jud: 15 et 16. Eli per annos 40. 1 Sam: 4. V. 18.

Et Chronologia Suyus Intervalli, jam instituitur.

Jam Constituenda est Chronologia Judicum, Sive Intervalli Suyus. Si vero annos Servitutum et Liberationum et Judicum Colligamus Summa ad 450 annos, usgb ad finem Sclæ Eli pontificis.

1. Servitus Mesopotamica Habet annos — Pro liberatione quiete Habet annos — 40

11. Servitus

2. Servitus Moa
Pro Liberatio
3. Servitus Can
Quies Terræ
4. Servitus Midi
Quies Terræ
Gideonem Secu
tola filius
Jair Galgadita
5. Servitus Ammon
Jefta judicavit
Ibzan Beth Lech
Elon Zebulonita
Abdon. Jud. 12.
6. Philistæa Ser
Simson Judic
Eli annos —
Qui Catalogus ex Lib
Sat nobis Su
Summam hanc
Silo, ubi V. 20.
hem ædisse per
Hæc Chronologia mul
bus, et quem adpodu
fecimus Consistere n
a. Quia adversus
V. 1. ubi ab exitu
datum Templum n
Si autem Chronolo
450 annos, tant

Ms. 12312

2. Servitus Moabitica habet annos 18.
Pro Liberatione et quiete annos 80.
3. Servitus Cananea est annorum 20.
Quies Terræ est annor — 40.
4. Servitus Midianitica est annor — 7.
Quies Terræ sub Gideone annor — 40.
Gideonem secutus Abimelec Jud. 9. an — 3.
Tola filius ejus Jud. X. V. 1. per an — 23.
Jair Galgadita Jud. X. V. 3. per annos 22.
5. Servitus Ammonitica est annor — 18.
Jefta judicavit per annos — 6.
Ibzan Beth Lechemita Jud. 12. V. 8. an — 7.
Elon Zebulonita Jud. 12. V. 11. per annos — 10.
Abdon Jud. 12. V. 13. per annos — 8.
6. Philistæi Servitus est annor — 40.
Simson judicavit annos — 20.
Eli annos — 40.

Qui Catalogus ex Libro Judicum Collectus
dat nobis Summam annor — 450.
Summam hanc confirmare videntur Act.
3tio, ubi V. 20. dr Deus Judices ad Samue-
lem dixisse per 450 annos. Vel
Hæc Chronologia multis omissis subtrahi-
bus, et quemadmodum ex Libro Judicum Con-
fecimus consistere nequit.
a. Quia adversatur diserte Loco 1 Reg.
6. V. 1. ubi ab exitu Israelis usque ad fun-
datum templum numerantur anni 480.
Si autem Chronologia Judicum est tant
450 annor, tant anni 30. forent pro Mo-
ra Israeli

Hujus Chronologiæ adversatur Locus 1 Reg. 6. V. 1.

Vide quomodo

pro mora Israelitar in deserto, religui prof
Sua, Saule, davide &c Locus aut Status aliam
non admittit inter Stationem, ut post ea videbimu

6. Ex Jud: 11. V. 26 patet Israelitas Terra
Amorrhæor trans Jordanem possedisse, a
ß ad oppressionem Ammoniticam —

c Patet ex Libro Judicum Tempora Samu
Simsonis & Eli incidisse in ipsam Servitutem q
listæor, adeoqß Cum Servitus 40 dr durasse per
annos, Simsonem fuisse per annos 20. Eli per
illi 40 Eli, & 20 Simsonis numerari o possunt, e
quod inciderint in annos illos Servitutis Philis
Patet de Simsone Jud: 15. V. 20: illum judicasse te
pore hujus Servitutis, item de Eli ex Hist. Samu
is. Et Cronologia judicum ut jacet consistere neq

Solvitr di- Quod ad Locum Act: 13. V. 20. putamus illo
ficultas ex- annos 450 o ee à monte Pauli aut Lucæ profecto
Locum Act. 13. 20. sed primum ad Marginem ee notatos, deinde irrepsis
se in Textum. Habemus hujus rei indicium aliu
quia Codices Variant, nonnulli enim habent 50
inser tos V. 19. alii V. 20. quod est manife
mentum Stensionis, et fane id probe Confir
mat, nam Narratio Pauli sibi recte Constat
sine illis annis, Eumqß o habuisse in animo C
nologiam texere liquet, quia annos Senio
Josuæ omisit, et illum annos Chronologiæ Ju
cum sic habet, Sic! etiam annos Patriarc
rum antecessit ex Egypto, omisit. Cum igitur di
varies insideret Narratio Em Lucæ, obser
varetqß Judicum ibi decesse, ad magnu

eos

Periodus
eos notavit. Aliar
cum Conciliandi Cu
Sacræ Chronologiam
ad respondent qua
timus cum nihil
one suppetant.
Quomodo Chronologia
Judæi instituant C
tentia habet. Amm
annis quietis, Sel
Mesopotamea durar
40. annos, Volunt il
tendi diam annis
numerandos, sed ill
pertinent ad annos
octo annos Servitutis
Sit illa opinio, in Co
1. Manifeste repugn
quæ dicere docet
sed mox quievis
II. Tempora qualit
quod in to Se C
in el Sub Servitu
adeoqß anni Ser
III. Idem patet ex
Curavit 18 an
Sint numerand
Non possunt Conc
ille 6 annis III Jfu
festa illos libe
patet & illos 18 a
IV. Annis magn
Computatis tem
mes. festa num

Ms. 123 2

eos notavit. Alia via nobis suppetit Lucam Conciliandi cum Veritate. Certum est. cum Secutae Chronologiam Judicum, quia tam ad respondent quae ocs Conciliationes mittimus cum nihil ctes supra dicta cum ratione suppetant. Hinc:

Quomodo Chronologia Judicum. ordinanda sit? Lialia.

I. Variè instituunt Chronologi. Communis sententia habet. Annos servitutis includendos Communis sectio. in annis quietis. Selt! Cum Sr: Servitus Mesopotamica duravit annos 8. quies vero 40. annos, Volunt illos 8 annos Servitutis Comprehendi diam annis 40 quietis, et sic 48 ee numerandos, sed tte 40. quia anni Servitutis pertinent ad annos quietis, sic ades lucramur ocs annos Servitutis. Sed! Licet vulgata Refellitr sit illa opinio, in Consistere nequit. Nam! 1. Manifeste repugnat Simplicitati Historicae, 1 Arg. quae disertè docet Servitut totti annos duras sel et mox quievisse.

II. Temporis qualitates nimium sit diversae, quàm 11 Arg. quòd ita se confundi queant, ut ille simul Sub Servitute Contineatr quies, debent adeoque anni Servitutis et quietis distingui.

III. Idem patet ex Servitute ammonitica, Illa 111 Arg. duravit 18 annos, illi 18 anni sinon Sint numerandi, quomodo excludendi? Non possunt Concludi in annos Jesta, quia ille 6 annis ltr Gnit. Nec! Successor ejus, quia Jesta illos liberavit ab illa oppressione, patet & illos 18 annos seorsim ee numerandos.

IV. Imis magna junctae differentia inter IV Arg. Jesta Judicem Jesta et hunc annos numer. Jesta numerat annos 300 à possessione

Ms. 123

1024 Hist. Eclastica V. T.

à possessione Terræ transJordanensis ad oppressionem Ammoniticam, Sed si tollas 6es annos Servitutis, & 300 anni assurgere non possunt. Vide

Alii alio modo Conantur Conciliare

Alii St, vel alio prorsus modo, eò dein conatum fenderet, ut minimum anni Servitutis excludant. Illi hac ratione instituunt: Selet! Cum terra requievisse 40 annis, illi vertunt. anno 40mo ita ut annus ille 40simus sit initium liberationis a quietis, illos annos ab Epocha quadam antecedente repetentes, cujus liberatio et quies Servitute Mesopotamica duravit per annos 40. Sed

Quæro: Unde illi incipiunt annos 40? putant à Sexto anno Josue incisse et pergere eos usq ad initium quietis et finem Mesopotamicæ Servitutis. Quies St Terræ quievisse à Servitute Moabitica per 80 annos. Secundum illos anno 80simo incepit terra quiescere à Servitute illa. Quæro: Unde illi 80 anni St putandi? Dicunt à Superiori Epocha, ubi desiit à 80 annis Josue usq ad Servitutem Moabiticam. Hac ratione rem intellexit M. Esperius doctissimus Pful Armachanus, quem alii Secuti St, Sed Sententia hæc vera, Nam!

Ad Praxis Hebraica illam interpretationem Non patitur. Historicus disertè St: Terra quievisse 40. annis, 80 anno 40simo, et annos Servitutis et quietis eodem modo recenset. Duravit 8. annos Servitus Mesopotamica, vel Ego potius Capit; pro: incepit anno octavo.

6. Luculentissimè illa Sententia ex Jud: 8. V. 28. Confutatur, ubi Terra St quievisse 40. annis in diebus Gideonis, ubi dies Gideonis, et 40 anni Coæquantur, quemadmodum aut sici nequit. Ubi dies

Dies incepisse sicut
Se 40 annis Gideonis
cimus ut facilius
lopiam instituamus
vallum in suas P

I. Prima pars
Ammonitica
II. Altera usq

I. Prima pars usq
Cham. Jud: II. V. 28. 8
usq ad Servitutem Ab
annos, Israelitæ enim
scripsse illas Terras
Hinc locum Historici
Jam! Quære: Quom
Chronologiam Jud
ad Servitutem anno
oppressionum et libe
quidem anni. Erece
moribus nulli anni
cuerit Nobis Marsh
Ejus opinio est: Ser
lete. quæ est 80 annor
Terræ à Servitute
Sub Eliude duravit an
admitti potest. Quia
Jordanenses, Cana
ranum Siti. Qua
anensis quiescebat
ses à Cananæis ad
Et: At Terra quevit
se Terra Transjor
enim durante quiet
stis St à Cananæis

Ms. 1231/2

Periodus IVta

Dies incepisse diebus Psconis, ita nec desis-
se 40 annis Psconis. Quid itaqs nos fa-
ciemus ut facilius & clarius hanc Chrono-
logiam instituamus? distinguimus hoc inter-
vallum in duas partes:

I. Prima pars se se extendit in Servitutem
Ammoniticam.

II. Altera usqs in finem Servitutis Chu-

Parius hoc Chronologia à Venema in-stituit.

I. Prima pars usqs ad Servitutem ammoniti-
cam. Jud: 11. v. 26. Dicit: St à Morte Mosis
usqs ad Servitutem Ammoniticam fluxisse 300.
annos, Israelitæ enim Trans Jordanenses 300
sedisse illas Terras per annos 300. Hinc
Hunc locum Historicis ponimus pro fundamento.
Jam. Jugre: Quomodo Concilitare poterimus
Chronologiam Judicum, à morte Mosis usqs
ad Servitutem ammoniticam? Si enim annos
oppressionum & liberationum colligamus, St
quidem anni Crecenti, Sed Sic pro Josua & Se-
nioribus nulli anni superman[illegible]ebunt, Vel: Suc-
cessit nobis Marshamus in suis notis
Ejus opinio est: Servitutem Cananæam Cum qui-
ete. quæ est 80 annor, incidere in annos quietis
Terræ à Servitute Moabitica & liberatio Terræ
Sub Ehude duravit annos 80 St. Et hoc facile
admitti potest, Quia Moabitæ erant populi trans
Jordanenses, Cananæi vero ad mare mediterra-
neum siti. Quando itaqs Terra transjor-
danensis quiescebat, potuerunt Cis Jordanen-
ses à Cananæis affligi. Quod & Jud: 3. v. 30.
St: Et Terra quievit 80 annis. id intelligendum
de Terra Transjordanensi, Cis-Jordanem
enim durante quiete, Transjordanenses ad-
flicti St à Cananæis.

Marshamo in Notis, Succurrente. Marshami opinio. Probabilitas ejus Argumenti. Demonstratio.

Coteb!

Ms. 123 12

Obstaculum amovet.

Steph. Juic Septentrio ō obstat, quo Ds Jus: 4 Israelitas post mort Eliudis, defecisse & tra sitos et Cananæis affligendos, quia quies Sub Eliude diutius duravit, quam Vita Eliudis, ad ut nova Servitus incesserit ō statim post mo & ejus. Sponamus! Eliud mortuus est 20mo Cæmo Quietis, & post eum per Viginti annos Christ. & Hæc autem quis miretur Israelitas uno eodemq; Tempore & quievisse & obpressos fuisse, Cobsideret unus quisq; sico! eos fuisse Hans & Cis Jordanenses. Porro! Habemus simile exemplum in Silistris, qui eo Tempore quo quievernnt Israelitæ à Mitannis, à Cusarsathaim obpressi, St Jus: 3. V. ult. Sic & Canaan a diam obpressio eodem potuit Tempore Continuisse. Lucratur itaq; Marshamus hoc pau 60 annos, qui ab eo dicti bunt Josuæ Senioribus, illi quidem dant 25. his 35, & sic habemus à Morte Josuæ usq; ad primam Ser vitut 60 annos, inde vero erunt 240. Ra tione rectè Consistet Chronologia Judi usq; ad Servitutem ammonitidem.

Conclusio.

Alia via si placet,

Si quis Marshamum Sequi nolit, nihil Sy erebse video, Ofeqm! Jud. 3. V. 30. pro 80 legat 40. literis: MD. & Sitr Se permutabi Necid ab oi veri similitudine est remot, Nem 40 annos St quievisse Terra, nusquam 80. & Sic erit hoc intervallum annor 261. ex qui Josuæ & Senioribus Sandi St 40. anni, Si autem Sit 240 annor, & 60 anni Sandi Sunt Josuæ & Senioribus. Quicquid Sit! Ad Servitut ammo nitic and, St anni 300. & Jam! 6

II. Posteriores partes Chronologia Con

Situem

Constituenda est
patuit ann quem adm
bium, efficient annos
unt. & Vitaq;
quot fuerit. & Hic
biter dubium est. & Jud
lonis & Eli è medio e
cisunt in Servitu Silis
lon dominavit, in qua
Eli per 40. Sed Samson
Ptione, Eli ergo fuit
& lucrantur 40 annos
universum
Si humilli stare deb
Sed ad hæc 40 ēē in fere
tutis Silistrq. & Ille
tutem ēē Contemporan
pressioni facta ab illa
fundamento Cujus Se
rissimo Ofud: 10. V. 7.
se populum in man
nitat, & ille oppressi
pore Contigerunt, Cri
40. Sicrim 40 anno
nemas, dott restavit.
1. Quia dicente St Jud
dam oppressionem am
nem de quietem, rur
& tractos fuisse in
Silistra ō e Con
monitic.
11. Historia ergo Egra
ctos Jud: 12. Hanc

Ms. 1231/2

Periodus VIa

Constituenda est hujus Interv alli. Si supputentur anni quem admodum extant in Libro Josue, efficient anni 49. Sed illi anni stare nequeunt. Quott ergo Servari debent? Quott Seleucidarum? Hic aliquid certum, aliquid liber dubium est. Primo certum est: Annos Simsonis & Eli è medio ee tollendos, quia illi incidunt in Servitutem Philistæam, ea est 40 annorum. Simson duravit, inquiam! judicavit per 20 annos Eli per 40. Sed Simson judicabit durante obsessione, Eli ergo fuit pontifex eodem durante. Et lucrantur 40 annos Eli, et 20. Simsonis, in universum

Secunda pars huius sexti Valli instituitur in crisi Chronologia.

Anni Simsonis & Eli hinc sunt tollendi.

6

Marshamus

Q: Humilli stare debent? Marshamus negat. Sed adhuc 40 ee in ferendos sunt, qui 8 anni Servitutis Philistææ. Ille putat Philistæam Servitutem et Contemporaneam ammonitioni, et liberationi factæ ab illa per Elam et Ebsan.

Fundamenta Marshami.

Fundamentum hujus Sententiæ est in Loco Vexatissimo Jud: 10. v. 7. ubi dr: Deum tradidisse Populum in manum Philistæorum et ammonitarum, et ille oppressionis uno eodemque tempore Contigerunt. Erit itaque Summa annorum 49. Si enim 40 annos Servitutis Philistææ demas, tott restavit.

Vexatio.

1. Quia dicitur dr Jud: 13. v. 1. postea: postillam oppressionem ammonitikam et liberationem de quietem, rursus Judæos à deo defecisse et traditos fuisse in manus Philistæorum, Ergo obsessio Philistæa et Contemporanea Servitutiammonitica.

Philistæi.

2. Historia ergo Egressionis, et dr: Josephi Successor Jud: 12. hanc Sententiam oppugnat, si

Ms. 123½

Hist. Eclastica V. J.

Philistæi &c. oppressissent Ephraimitas, Ehud Illi abstinuissent à Tributo Cum Jephta, & Jephta Contra Philistæos stetendisset, quo Tempore autem Jephta & Successores ejus vixerunt, nullum est indicium aliud, quàm brixa ejus Cum Ephraimitis Jud: 12. Et ò videnti illas diu oppressiones eodem Tempore Collocandæ. Quod ad locum Jud: 10. v. 7. Et. sic: alia oppressio ibi intelligenda, ac est Philistæa Jud: 13. Sæpè enim Philistæi illos invaserunt, adeoqs. fieri diam illa potuit, quo Tempore Transjordanenses à Philistæis fuerunt oppressi, Et probabilis est eos annos 89 debere stare, Adeoqs. Intervallum à Servitute Ammonitica, usqs ad finem obpressionis Philistææ Conclusit in Marshamum: & ee annos 89. & ò 49. at putat Marshamus.

1. Intervall describi incipit. & Ultimum jam Intervallum ab ortu Regum usqs ad Templum à Salomone fundatum videndum est: Docet Selecta Scra: Judæos Captivitatem Regii regiminis, Monarchici, Gmutatione à Selecta Vicinorum populorum, qui Reges habebant, & textum in Alium Pixerunt. Et Samuelem jam dictis decretis inducerent ad filios Suos Seelestos deputandos à Judicio, Jam: 8. v. primis. & Præcipuè Se indigere Regevindice ob ammonitas eorum obpressiones, Jam: 12. v. 11. & Quicquid sit! Deus indulsit illis Regem, primo Saulem, & Davidem, post. Salomonem, Cujus ytò amb. Templum fundatum

Judæi Regum desiderant.

De Singulis Regibus Verbo:

2. Saul. & 1. & Rex Saul, filius Kis, è Tribu Benjamin

quibin &

1. Primus est Textus.

11. Textus Judæor.

Rex dis ingulgett

qui in primo Regnum fuit
populos ammonitas, P
res fatis erant pro
se nobilem Pistit, à
tus est, et pp. malus cum a
orta per decretio Davidis, pe
mum Pistit, donec in Ma
tus, ipse sibi necem intul

a Initium.

6. Ducati

a Initium distinam

Imo: & Or

10. v. l. quando inaugurat
Populi: Vivat Rex! Sam

Deo. & Vel

adest in Saulem, ille In
ammonitis vindicando
et dignus habitus ab eis
tem gereret! Sam: 11. v.
poris spatium inter
tuendum? Et Colligi po
ubi pp: Et Saulus erat
regnare inciperet, et reg
Quem Locum, a
tum facratione explic
filius unius anni, Cum re
altera vice in Regno
per annum regnaverat.
anis regnavit sup Is
sunt absolute intelligen
nos regnasse Saul; De r
quem Pistit in illo Capite
tabor Locus tollerabilem

Ms. 123 12

qui in initio Regnum tuitus est Contra vicinos populos ⁊ ammonitas, Philistæos &c, ejusq; res satis erant prospere in initio, donec desobedientem gessit, à quo tempore retrojectus est, & Sp. malus cum agitare cæpit, unde orta persecutio Davidis, per quam se se infamem gessit, donec in manus Philistæor tradidit, ipse sibi necem intulit. Duo hic notanda.

a. Initium.

6. Durationem Regni Saulis

a Initium existimamus ex Textu:

Imò: Unctus à Samuele 1 Sam: Inauguratio 10. v. 1. quando inauguratus est acclamationis Populi: Vivat Rex 1 Sam: 10. v. 23. &c.

Imò. Vel! Cum à nulli malevolentes assessori Saulem, ille Incolas Jabes Galead ab Inaugurationis ammonitis vindicando senus e inauguratus, & signus habitus ab eis, qui Regiam Majestatem gereret 1 Sam: 11. v. 12. Quantum ad temporis spatium inter hæc duo initia S. Scriptuendum? S. Collegi posse ex Loco 1 Sam: 13. 1. ubi S.: Et Saulus erat filius unius anni cum regnare inciperet, & regnavit duob annis super Israel. Quem Locum, ab interpretibus varie intellectum hac ratione explicamus: Saulus erat filius unius anni, Cum regnare inciperet: Cum vide altera vice in Regno est confirmatus, jam per annum regnaverat. 4B: Addit: & duos, annis regnavit super Israele, quæ Verba non sunt absolutè intelligenda, ac si per duos annos regnasset Saul; sed restrictè ad Casum illum quem Hist. in illo Capite inciperit narrare, hac ratione Locus tollerabilem admittit interpretationem.

Quanto tempore vis Servetur suas ejus inaugurationes?

Sensum Loci, qui est 1 Sam: 13. 1.

6. & 2di: &

Ms. 123 f 2

Hist. Ecclastica V. J.

Quamdiu regnavit Saul? J. Historic

Quamdiu re- gnavit Saul?

Q. V. J. id nusquam dicunt, S. Paulus Act. 13.

Hist. Silent. V. 21. attribuit Saulo 40 annos, quemadmodum

Paulus Act. in Codicib. nostris legitur, qui Locus rursus Cr

Locus occa- sionem

nem fixit Chronologis, et vere ibi Consistere

nequit, Saul Ergo potuit per 40 annos regnare, p

potuit Sequentes rationes.

1. Ratio- nes.

1mo. Quia rejectus fuit a Deo, et in ejus Re

locum Suffectus David, Si vero per 40 annos Rex fuisset

locum nunquam obtinere ejus repudiatio. pro

rò, Regnare 40 annos potuit, quia nec David, nec

Samuel plures post fuerunt Israeli.

2. Ratio- nes.

2do: J. S. Samuelis quo & tardo gradu, quis

que! Qui jam Senex erat, Cum Saul electus est, Da

vid. Sic item Samuel in Davidem unxit in Regem

David habebat annos 30. Cum Rex factus est

2 Sam: 5. V. 4.

Q.V. Quot annos habuerit David, Cum unc

tus est? Sane jam tunc temporis pascebat

3. Ratio nes petitæ ex gra- vitate Davidis- et Samue- lis.

oves, et erat aptus ad bellum, ut ex 1 Sam: 16. grate

Q. Sal. 20 annos jam & habere debuit, Cum R

ro Rex factus est, habebat 30 annos, Q. unctus

est 10. annis ante mortem Saulis, Porro jam Sa

lem regnasse 40. annos, & Samuel debuit supe

vixisse post Saulem regem electum, quod nu

quam patitur gravitas ejus, quippe jam provecta

Quid itaq; faciemus Cum Loco Act. 13. V. 2

Locus Act: 13. V. 21. Conci- liatio.

Alternatim dicendum! Selct. Vel annos Samuelis

et Saulis in unam Summam Collectos intelligi, ita

ut Samuel et Saul totos annos regnaverunt ambo, q

4 Communio- nes opinione.

est Communis opinio, Vel dicam Statui prote

Numeb à Librario ee insert, primo ad Margin

vel deny.

vel denique transpositus
ricus adnotat Act: 13.
annos David et Sal
sus de David? Q. pot
positi ex V. 22. ad V.
ad Davidem. Quid? Sit
priorem? Samuelem
fuisse, tum necesse e
referrantur ad annos
ginti anni Sequentes
obsessionem Philistæam
3. Secundus Rex
berimus in Hist.
Cujus lumbis Messi
sio de Messia, fuit re
posteros! Ille postquam
tidem in Solium eve
Limites Regni quaqua
ad Euphratem et Nilum f
pulos sibi subjectos.
Copiam Congessit in
sic in ipse David Com
cisimus, quemadmodum
miliis ejus acciderunt
mone, hic occisus ab
redux, David ipse ser
de et Confisera. Victo
teris cum Bethsaba,
nitas et Moabitas,
manimus, et omni Vir
nipse Dei progenitor ad
tet, ipse docet 2. Sa
Statis 30. regnavit
Selct! Hebrone super Tu

Ms. 123 f 2

Periodus IVta

vel denique transpositum ex V. 22. Selat. Histo-
ricus adnotat Heb: 13. annos Saulis, et o adnotat
annos Davidis, Sed! est ne probabile eum nihil di-
cisse de Davide? Q! potuerunt illi 40 anni et trans-
positi ex V. 22. ad V. precedent, adeoque pertinere
ad Davidem. Quid sit! Si eligamus Sententiam
priorem: Samuelem et Saulem 40. annos ex-
stitisse, tum necesse est. Viginti anni priores
referantur ad annos Servitutis Philistea, et Vi-
ginti anni sequentes referantur ad Tempus post
obsessionem Philistaeam, Q! illud manet subinde

B. Secundus Rex Israelis est **David**, de quo David.
loquimur in Hist. populi Dei, Vir Dei, ex
Cujus lumbis Messias oriretur, quam promis-
sio de Messia, licet restricta ad Davidem ejusque
posteros. Ille postquam a Saule fuisset vexatus
fidem in Solium evectus, Rex Israelis factus,
Limites Regni quaqua versum extendit, ita, ut
ad Eufratem et Nilum fluvios habuit vicinos po-
pulos sibi subjectos. Prae Magnam devitatem
Copiam Congessit in usum templi aedificandi,
Hic in ipse David domi fuit infelix, foris feli-
cissimus, quemadmodum patet ex fortunis, quae
miliis ejus acciderunt. ut: Thamar vitiata ab am-
mone, hic occisus ab Absolomo, Absolo relegatus
redux, David ipse per eum Thronu depositus. Vi-
de et Confisera. Vitia ejus notanda; adul-
terii cum Bethsaba, et Crudelitatis in Ammo-
nitas et Moabitas, O Q! fuit Vir pius, ma-
gnanimus, et omni Virtute Carus, Spiritu de-
nique Dei prophetico adflatus; ut ex Odis ejus pa-
tet, et ipse docet 2. Sam: 23. Regnare Capit Ao
Aetatis 30. regnavit in universum annos 70.
Sel! Hebronae Super Judaeis annos 7. menses 6.

Venena
Conciliatio.

Conclusio.

Narratio
Davidis.

Casus fami-
liae ejus.

Vitia.

Virtutes.

Initium Regni
Summa Tot.

Hierosolimis

Ms. 123 f2

Hyerosolimis annos 33. ut est 2. Sam: 5. ℣. 4. 5.

X. Salomo. Tertius Rex est Salomo, Successor David, Cujus 4to Templum dei fundatum, de quo ad Seq. Periodum dicemus, Nunc Sequatt: duo Conspectus hujus Chronologiæ.

Sequatt 2plex-plex Conspectus Chronologiæ

I. Primus Conspectus est ab Egressu Israelitarum Templum fundatum. Hic vero in re, Cum jam supra plura sint occupata breviores ee posumus.

I. Conspectus dissentientium.

Hic duo à nobis St notanda:

N. Locus illustris 1 Reg. 6. v. 1. vindicandus est & supputatio annorum totius Intervalli faciendæ.

B. Locus 1 Reg: 6. v. 1. habet ab egressu Israelitarum ex Ægypto usq; ad fundat. Templum 480 annos, Cùm hunc Locum Conciliatores potuerunt Viri docti cum Chronologia Judicium hinc sadt, quòd diversos modos eam tentarunt Conciliationem, vel Lectionem mutando, vel aliam dando Interpretationem, Operæ pretium est & Locum hunc vindicare.

a. A Corrupta Lectione.

B. A falsa Interpretatione.

a. St mtb Doctos, qui putant Locum ee Corruptum & Historicum Scripsisse 440 annos, S. 680 Seracius 648 - Vignerius & vel 580 - Quemadmodum Lud. Capellus, Vossius, Perizonius in Originibus & alii, e. qe cobse, ut ex rectius hunc Locum cum Chronologia Judicium conciliarent cum Chronologia Judicium, Sed nos Contendimus: Locum hunc ee integrum, annos 480 ē retinendos.

a. Quia Locus est magis Singularis & ex Usu quam ut probabile Sit: mendum Subrepsere potuisse, Sed & Notabilis adeo! ut Circa eum magna Cura Versati

Cura Versati Sint Judæ
num intervallum hic
6. & 4. Interpres
Stantes tenent, in q
Stantes habent 400. o
Si mendum irrep
Majorem Statuatis
minor pat utilitatis hic
tet 500 legato, Da ille
si Chronologia ita Sit
mesas ille 580 et Sr
Do sic ego nulli relinqu
morth, & eodem Suffic
nimis & emendatio hu
& Denig & et Supra
Hanc & posse, ut j
annos Contemporaneos,
vandam ee Censemus,
haud facilem admitti m
B. Alii & Lectio
Exere Conantes dif
Commodam
mis. Sunt qui ex
Stantes, ut Cum de
ex Ægypto usq; ad Templ
si ego sum Israelitarum
telligunt, Sed!
a. Si hoc voluit
Cabinge sum in Cun
b. Gratis illa Loc
Ingressum in Can
gypto, quia Epocha ind
mesus intelligendum
& Negamus & ra
ex sumi posse, S

Ms. 123 i 2

Cura Versati sint Judgi imprimis. quia magnum intervallum hic definiretur.

6. Ex. Interpres eandem Lectionem Constat tenent, in numero Sept majori Constat habent 400. v 500. aut 600. annos.

Si mendum irrepsit in numero, oportet. in majorem Statuatur irrepsisse, nam numerus minor paret utilitatis hic affert. Et pro 400. oportet 500 legatur, Sed ille numerus eum Sufficit si Chronologia ita sit accipienda, ut jacet. Numeras ille 580 ex Chronologia Superiori citat Sed Sic ejus nulli relinquuntur anni pro Josua & Seniorib, Et eodem Sufficient, anni aut 480 St nimis Et emendatio sic nobis usui esse potest.

5. Denique ex supradictis patet Chronologiam hanc posse, ut jacet, stare, Sed ea omnibus amos Contemporaneos, Nos itaque Lectionem servandam ea censemus, et in re tam singulari haud facilem admittimus mutationem & Conjectura.

C. Alii Et Lectionem retinentes succurrere Conantur difficultati per Interpretationem Commodam.

1mo. Sunt qui exit ex Egypto laxe intelligunt, ut Cum dr: ab egressu Israelitar ex Egypto usque ad Templi Condit St 480 anni. obs. si egressum Israelitar Cum fine & implemento intelligunt. Sed!

a. Si hoc voluit Historicus, quare non dixit: Cab ingressu in Cananam, verti sic debebat. Refellitur.

6. Gratis illa loc in Casu, nequit Significata Ingressum in Canaan ab egressum Aegypto, quia Epocha inde desumitur, Utique Et initium ejus intelligendum.

C. Negamus Gratis Hebream unquam tam latam esse sumi posse, Si בשנה legeretur posset admitti

admittere laxiorem Interpretationem, verùm Cum
neutiquam, quippe Cum quo necessario pro init
Epocha sumitur.

Alii Laus interpretantur. 11bò: Sunt alii, qui volunt Historicum ha
buisse in animo definire de Tempus ab exitu
Isr. lapsum usqs ad Templum Conditum, vel illu
ud, qub liberè & prospere egerunt, adeoqs ōēs amo
Servitutum & oppressionum hic in Cesse o Venie
Sorrò. Populus quando cyit Sub mose Judicib
& Regib. illud de Tempus in unam ℔ Summam Col
ligi Volunt. Sed! & illa Interpretatio neutiquam
Non valent. Consistere potl, quia Historicus o qualitatem
Ratio Ve- Temporis Supputat, & Tempora, & ita qs hic lo
rum est cus est intelligendus, in quo adeo nos adquiescim
& eumqs pro fundamento Chronologiq ab exitu, as
qs ad Templum fundat Collocamus. unde Ej
1. Supputatio jam instituta ex dictis
ℸ Ista Chronologia, Sive Supputatio est Cons
fuenda, qus ex Supra dictis erit facilis:

1. ℣ Pro deserto & mora Isr. in eo Sandi St ami — 40
2. ℣ Ab ingressu in Cananeam ad Servitt ammonitic 300
3. ℣ Servitus ammonitica duravit Annos — 18
4. ℣ Judices post illam Servitat fuerunt amos 31
5. ℣ Servitus Philistqa duravit Annos — 40

Anni Simsonis, Eli & Pontificis, priorezqs 20 anni Samu-
Eli. 20 Samuelis rejiciun- elis, Sic Q! illos annos rejicimus, quippe! Con-
tur. temporaneos Philistqs Servituti!

6. ℣ Pro Samuele & Saule post Servitt Philistea St ami- 20
Nam Samuel & Saul existimantb per 40.
annos Duisse, quot 20 pertinent ad Ser-
vitut Philisteam. 20 Numerandi Sunt.
7. David Regnavit annos — 40
8. ℣ Pro Salomone dandi St anni — — 3
Hos annos Si Colligamus sant Summa annor 492

Debebamus

Ms. 123

Periocha
Debebamus verò
dum Locupl. Reg:
per sua, illi sub fac
stosq & seni &
ser. usqs ad Servitut
annos, Sed 288, ob
rotundo, quando ex
Vel diam Statui pro
intelligendos, licet
Selct. Servitus amm
Summatim & in choa
hic luxamur unum
12. possunt ejici.
hypothesis, qus pro
quos celebris ille C
nologia anni, quo

II. Videamus
Valli, alio anno,
I. Mora Israelit
2. Pro Josua & Se
3. A prima Servi
4. A morte Eli a
5. Pro Samuele
6. Pro Samuele
7. Pro David pro
8. Pro Salomone
Summa
hus Chronologia
umentis est Co
Primum Argt de Jesu
hujus Chronologiq
oportet Summa

Ms. 123 12

Periodus IVta.

Debebamus verò habere 480 annos secundum Locum 1 Reg: 6. V. 1. Et 12. annis hic et superflui, illi aut facile possunt detrahi dicti Josue et Seniorum ita, ut Intervallum ab egressu Jsr. usq ad Servitut ammonitic. sit 300 circiter annor, sed 288, ut Statuatt. Jegh usurpe Numero rotundo, quando exactè hæc Summa exoriatt 280. Vel dicam Statui prott. annos hic inchoativos et intelligendos, licet Completè in Jesta occurrunt, Selecti Servitus ammonitica duravit 18 annos — Summation et inchoative illi intelligendi sit, quare hic lucramur unum annum, sic in reliquis, et 12. possunt ejici. Salt nobis nulla occidtia hypothesis, quo propius accedat ad annos 480, quos Celebris ille Locus requirit. Hoc de Chronologia anni, quo hic Liber est dictatus.

II. Videamus Chronologiam hujus Intervalli, alio amo, sequimodo à Venerta producti.

1. Mora Jsraelitar in deserto habeat annos 40.
2. Pro Josua et Senioribus damus annos — 43.
3. A prima Servitute ad mortem Eli — 450.
4. A morte Eli ad initia Samuelis — — 20.
5. Pro Samuele Solo Judice damus annos — 12.
6. Pro Samuele et Saule damus annos — 40.
7. Pro David pacifico — — — 40.
8. Pro Salomone — — — 3.

Summa est annorum — 648.

Jus Chronologia ab aliis diversa, nunc Argumentis est confirmanda.

Primum Argt desumo ex Sigulis partibus hujus Chronologiæ, quæ, si ita se habeant oportet Summa se recte habeat, dtyp. E.

Secundum

175.

Hypothesis.

2da hypothesis

II. Secundus conspectus Chronologiæ hujus ejusdem Intervalli.

1 Argt

Ms. 123

Hist. Eccl. Sec. V.

2. Argt. Secundum Argt. suppeditat hujus notitiæ fontes possessos cum Calvisio passim dictis, passim etiam volentis. ℣ Selct! Scripsa dificultas versatis Circa Chronologiam Judicum, et docti circa eam variant scindunt in partes. ℣ Jantum 3. vel 4. Sententias celebriores proferam, et quibus patebit, quantopere veteres docti in constituenda Chronologia hujus Intervalli. ℣

Variæ Sententiæ Veterum doctos.

a. Communis Sententia est adoptata à C. Stanlemio, quæ habet: Annos Servitutis in Judea dos ee annis quietis, quam Videre refutatam supra. ℣

a. Communis Sententia.

6. ℣ Usserius aliam Hypothesin habet, quam vide refutat pag. ℣ Scripsi, quia Secundum Usserii Sententiam ita inversa redeunt, Nam illa Usserii Epocha nusquam in Scria memoratur.

c. ℣ Tertia Sententia est Marshami, quam Vide refutat pag.

3. Argt. ab. Jertiam Argt. pro mea Sententia suppeditat Locus Act. 13. v. 20. ubi Paulus diserte tradit post Josuam et Seniores fluxisse usq; ad Samuelem, sive Mortem Eli inclusive 450 annos, qui exacte Conveniunt in ab Sententiam. Hic Locus est ob exceptione Major, o enim admittit aliam Interpretationem, Nec etiam dici potest hunc locum ee intrusum in Text, quia locus est notabilis, et nulla ratio suaderet Paulo Chronologiam mutare. Adeoq; nos in eo, Sententiam nostram redditam fundamus. Sed obstat Sententiis nostris Locus valde celeberrimus, ubi 1. Reg. 6. v. 1. fatus egressu Israelitar ex Egypto ad fundat Templum numerantur Anni 480. Quid igitur Cum hoc Loco Rx existimamus Lectionem hujus Loci stare o posse

1 Quia

1. ℣ Quia nulla rat
mittant Hypothesis
hujus Loci vide pa
2. ℣ Repugnat huic N
Loco. ut: vel Locus A
set ℣ superest, quam
fecit mendum, in Ac
recte respondet Judic
3. ℣ Accedit! Veteres,
spatium abisse à Ex
Chronologia ordinar
habuerunt rationem
sequi ℣
4. ℣ Accedit adhuc, qu
Normalibus Codicib. pr
numeris 580. Quæ o
Lectione hujus Loci
manus Vitium ver
Sententia ab aliis
sumta. Sunt enim
Librarius ee Corrup
veram Lectionem.
ee 580. Aud. Capell
legant 580. Sed
fit 640. quæ et Nob
de Vignolium in

III ℣ Ec

Populis Vicinis
vicib, quæ in Ha
1. ℣ Narrada
Ammonitas, Sy

Ms. 1231/2

Periodus VIa

1. Quia nulla ratione potest Conciliari Chronologia Judicum, nisi violentæ admittantur hypotheses. Interpretationes falsas hujus Loci vide pag. 113–14–15.

2. Repugnat huic Numero Locus Act: 13. adeo. ut: vel Locus Act: 13 stare nequeat, vel hic stil & superest, quam ut in Locum alterius incesserit mendum, in Act: Locum e irrepsit, quia recte respondet Judicum Chronologiæ. &!

3. Accedit! Veteres, cum Josepho, et post eum Chronologia ordinanda hujus Loci nullam habuerunt rationem, hunc locum illis ô visum sequi.

4. Accedit adhuc, quod Beda alibi testatur: In nonnullis Codicib! pro Numero 480, legumen Numeb 680. Quæ cùm docent: Licere nobis à Lectione hujus Loci discedere, adeoque existimamus Vitium irrepsisse in eum Locum, quæ Sententia ab aliis etiam Viris doctis est assumta. Sunt enim qui putant Locum hunc à Librariis et Corruptelis. licet. ô Consentiunt in veram Lectionem. Serrarius vult legendum 680. Lud. Capellus Perizonius et Vossius legunt 580. Sed doctissimus Vignolius legit 640. quæ et nobis videtur verior Lectio, vide Vignolium in Chronol. V. T.

Lectio Loci 1 Reg. 6. est Corrupta.

III. Caput agit

Populis Vicinis et de Urbis et Epochis Celebrioribus, quæ in hanc Periodum incidunt.

1. Narrada hic est Historia: Moabitar Ammonitar, Philistæor et Damæor.

B. Regnor

Ms. 1231/2

Hist. Eclastica V. J.

B. Regnor: Assyriol, Babylonioł, et Egyptiorum agendum de eris Posteriorubus.

C. Ad populos Vicinos quod attinet quos Regna in hoc Intervallo inciderunt

A. Videndi sr Moabitæ. Hos cum ammonitis

Historia Moabitar

Conjungimus, quia eandem habent originem

& Ammonitar

& sedes vicinas incoluerunt, et fere iisdem

fatis

fuerunt obnoxii Gen: 19. prandit. Sect! Moabitæ

a. Origo eor. Gen: 19. prandit. Sect! Moabitæ

Quid Moab? Quid Ammonitæ sciant.

et Ammonitæ ex incestu Lothi cum filiabus, ita, ut ex filia majore nata orta sit Moab, quod nomen dt: a patre genitum, ex minore nata filia, natus sit: Ben-Ammon, quod nomen dt: filium ex populo meo, et ejus posteri dicti: Beni-Ammon: fortissimi gentis populi, nam orti vel ex Termonatum, multitudinem infecti.

6. Sedes hor populor

6. Sedes hor populor fuerunt ad ort Jordanis et maris mortui, ut! qui se extenderunt ad illud latus, usq; ad fluvium Jabbok Jotamy; adeo Eradicarunt illum a Jzoor, qui cidit in Mare Jyberiadis, usq; ad Mare Jordanis, quos possederunt, unde ille Jeadus Cam, postea Moabi, dictus. Vet! Amorrhæi, eos Cananæi, qui insidebant montana Judæ, Gen: 13. v. 29. Egressi enim hinc, Jordanensem Regionem Moabitæ interfecerunt. Num: 21. v. 26. et sic Terminus est Moabitis Arnon fluvius est. Israelitæ aut Jerichuntinam petentes Moabitas reliquerunt

intactos,

Israelitæ transierunt, Moabitæ rum non nullas ex

Ammonitæ

sedes habuerunt ad or vii stadiis versus ag bourn fluvium, qui p v. 27. 3: v. 26. Num: 2 bolis S: Rabba, qua de Joseph. Antiq. Lib. 2 Quos ad Religionem, inter se communes D rum Deus Baal-peo Camos vel Camos Jer us Malcol vel Mol manifeste fecerunt ientalibus præsim Cult Monte ubi est Cultus

tis Num: 23. v. 32. Regem Colol, sive Sa ea fecit, hoc nomen rum, penetrant, do gratis: Copulate se aliquam Cerimon junxerunt Cultui tat, ut iis placeren Quod ad Sacra Sol Camillos Terras Ca a Deo Sciscerent, eo Sit, & objectos I vit, at Supra dic

Ms. 1231/2

intactos, & subegerunt Amorhæos, à quo Em-
bræi & Transjordanenses ibi Sedes habu-
erunt, Moabita aut Sub Regno Israelita-
rum non nullas urbes acceperunt trans
Arnonem.

Ammonita Vicini Moabitis Sedes habuerunt ad orb moabitab, seu ad orb fluvii Arnonis versus aquilonem, ad tigerunt ejus fabbocum fluvium, qui fuit Terminus Deut: 2. v. 21. 3: v. 26. Num: 21. v. 24. Ammonitab Metropolis Rabba, quæ postea Philadelphia dicta, vide Joseph. Antiq. Lib. 4. Cap. 5.

Quos ad Religionem, habuerunt eosdem Deos inter se Communes Moab, & Ammon, Moabitarum Deus Baal-peor dictus Num: 25. v. 3. & Camos vel Camos Jer: 48. v. 7. Ammonitarum Deus Malcob vel Moloch, 1 Reg: 11. v. 11. Quæ nomina manifeste ducunt ad Solem, qui à populis Orientalibus passim Cultus est & Baal peor dictus à monte ubi est Cultus. Peor enim est Nomen Montis Num: 23. v. 32. Baal, Dna significat, adeoque Regem Cælb, sive Solem. & Camos idem nos eo ducit, hoc Nomen enim Scæe: Celerem, festivum, penetrans, docuerunt Viri docti. Cæterum Græcis: Copulabe se Baal-peori Num: 25. Scat aliquam Cerimoniam, qua Israelitæ se se adjunxerunt Cultui hujus Dei, in Græam Moabitab, ut iis placerent.

Ammonitab Sedes.

Metropolis

Moabitæ Deus Baal peor

Ammonitarum Moloc & Baal peor dictus

Quod ad facta Dei Populos, postquam Judici Cæsa Dei illos Terras Cananeam ingressi, moxque populos. à Deo deficerent, eos Eglon Rex Moabitarum obsedit, & subjectos 18. annis tenuit, Eliud liberavit, ut supra dictum, post hoc Tempus

verò &

vero Moabita & Ammonita pacem Coluisse Cum
raelitis. Utiss tr ō legimus se se Israelitas rebus
immiscuisse. Notabile est exemplum in Historia El
melech, pra fame Versantis in Terra Moabitica
ubi filii ejus duas uxores duxerunt: Orpa & Rhut
que tu venint in Terram Judah, de quemadmodum
Hist. Libri Rhuth docet, que Historia quando acciderit
pro Certo adfirmari o potest. Ammonita quoq;
mox invaserunt Israelitas, Sed Vindicavit eos Jeph
Quo Vero Tempore Reges exorti sint inter Israelitas
gravius adflixit & abiis Moabita & ammonita,
dus enim Nachaschum Regem Ammonitarum Subeg
1 Sam: 11. & habuit ipse Moabitas sibi Subjectos
1 Sam: 14. V. 48. Vespasianus graviora passi & sub David
quippè qui Moabitas post Magnam Stragem 2 Sa
8. V. 2. Durius tractavit, Legimus enim duobus fu
culis mensuraisse eos ad Mortem, & uno pleno
Locus 2 Sam: 8. V. 2. Male à nonnullis intelligitur. Exponitur. niculo ad vitam, Qui Locus male intelligitur a no
nullis, quasi una pars occisa, & alia Conservata
fuisset & sicretò. Sensus Ex. est: Davidem men
se uno ad mortē & altero pleno ad Vitam, Suppli
ri Ex debet ante Vocem: Mortis, hac voce ms. un
S. m: & mensus est illis duobus funiculis uno a
mortē, altero pleno ad Vit.

Quod ad Ammonitas attinet. Cum Hanus
Qualiter illos Legatos davidis pessime tractasset, David bell
David Ammonitas adflixit? illato superavit eos & Severissimè tractavit, ut est
2 Sam: 12. in fine, nam dr V. 31. Subjecit Serrā, ac
bulis ferreis ac Securibus ferreis &c quæ Sane
cia St Severitas, quam nemo excusare potest, &
mitari debet Nemo. & Dici tu potest
2.) Davidem vicis rependisse Ammonitis, Mo
enim erat hæc pœna insueta illis, quippe! Filiabus
tis qui sic fecerunt: Amos. 1.
2.) Dici debet: Non ocis civis ita fecisse tract
tos & Milites tum Stipendiarios, qui postuli Nomine

Venire

Ms. 12

Perio
venire solent a
sit, tu nimis Sev
damandum & in
rentes de Severi
Sumebit hoc jus
B. Philist & di
Maritimum ubi
Cusus ad Continga
Cui Montano ub
erat planities; al
re Mediterraneum.
Canaanæi, sive Peni
buerant urbes: Ja
dum has in qui
divisi fuerunt Gen
Baliunde in Capta
nomen Scat: advena
& Captivorum Je
mo. Antiquibus tu
ri, & Captivorum al
os ut est Deut: 2. v
tigisse, quo Tempor
ti ut ex Deut: 2.
Justio aut ē Sam
ei & Captivorum
Bochartus intelli
per Captivos: Ca
gravis Omitte di
Captivorum sicuti
& probabilior est
Lucros intelligun
Ortenses. Quam
rit Cl. Vitringa a
1. Sam: 30. V. 12.
Confirmant idem
de Urbibus ad
non Suscepisse ad

Ms. 123 1/2

venire solent apud Hebreos. Sed quicquid
sit, in nimis severum, et neutiquam imitandum
dammandumq; in David, adeo! ut teste Iosephe
rentes de severitate Davidis, alio intendisse
se velint hoc judicium, ut quidem nobis videt.

B. Philist & dicuntur populi, qui Iraci Cananei
Maritimum inhabitarunt. Selet. Medii Cananei,
Cuiq; ad Continua Sabileq erat totum montanum
Cui Montano ab oriente et Occidente ubiq; subjecta
erat planities; altera Circa Jordanem, altera Circa Ma-
re Mediterraneum. Insederunt hanc Cananaeam à Ithione
Cananaei, sive! Jenices, à Meridie Philistaei, qui 5 ibi-
buerant urbes: Jad, Ascalon, Azoth etc, Secun-
dum has in quinq; principatus sive Satrapias
divisi fuerunt Philistaei, ut originibus & Cananaei,
Baliunde in Cananaeam venerunt, unde Philistaeo etiam
nomen Scat: advenam & Orti sunt hi & Casluchaei
& Caphthoreis Jen: 10. v. 14. Qui est in Migraimo.
mo. Antiquitus hunc Tractum tenuerunt Chivi,
vaei, & Caphthorei alio sum Migrantes expulerunt
eos ut est Deut: 2. v. 23. Qua transmigratio sic con-
tigisse, quo tempore Israelita in deserto sit mora-
ti ut ex Deut: 2. patet.

Quaestio aut e satis difficilis: Quinam illi Casluchaei
Chaei & Caphtorei unde Philistaei orti sint? R.
Bochartus intelligit hic Casluchaos; Calchaos,
per Caphtoreos; Cappadoces,
gravis omitti difficultatibus, quae scripta est, quod
Caphthorei sicuti ex Insula Caphthor Jer: 47. v. 4.
Et probabilior est Sententia aliorum, qui per Cas-
luchaos intelligunt Cyreneos, et per Caphthoreos,
Cretenses. Quam Sententiam multis demonstra-
rit Cl. Vitringa ad Esaiam, Rationes obs. Sae-
1. Sua disserte apellat Cretenses Zegan: 25-
1 Sam: 30. v. 14. Ezech: 25. v. 16.

Confirmant idem Historici Exotici: Steganus
de Urbibus ad V. Saza tradit: Regem Mi-
non suscepisse ad has oras expeditionem

Venema Dav
dem Regem Cal
pat.

Historia
Philistaeo

Quale fuit me
um Cananaeo

Ubi habitar
Philistaei?

Unde orium
Philistaei?

Qui sint Casla
chaei & Caphtorei

Bochartii R.
refellitur.

Vitringa
sentit.

vide

Hist. Eclastica V. T.

Vide Bochart Geograf. S. Part. 2. Lib. 1. Cap. 15.

111. Hinc Clarissimè patet, quoniam illi St milites Stationarii e Electi dividis, qui noti sunt sub Nominibus Creti ec, e Cretenses hanc ob Causam dicti sunt, quia Notum est eos Velasse e Obsedisse Sedes Judæos, quos ab iis vindicavit Samuel, Saul, David.

f. Hist. Idumæor. Idumæi sunti ab Edom dicti. Hic Edom fuit Esau, unde dicti Idumæi Esau quare Edom dictus est ob petitionem cibi rubri, quem petivit à Jacobo Gen: 25. vel! Dictus est à rubicundo pilo Suor Colore.

Sedes eor. Sedes habuerunt hi Idumæi in Montana, quemadmodum ex Gen: 36. v. 20. Deut: 2. v. 12. manifestum est. Illud aut montanum in habitarunt, quod ad Ab Cananeo se se extendit, præ maxe Sodomæ versus orientem se se dilatans, ut mox videbimus. Insederunt hoc montanum Esavitæ, Esavus enim vivo adhuc patre transtulit se ad montana ea, ibiq; Sedes fixit versus ent usq; ad Arnonem fl. ut videtur ligvere ex Hist. ejus e Jacobi Gen: 32. licet Mortuo patre suo Sedes fixerit ibi habuit, quia Sequentibus Temporibus, Sedibus Idumæor à Chaldeis vastatis, reliquiæ Idumæor occuparunt australia Terræ Cananeæ quæ ab Idumæa Exilium Babylonicum. Hæc de Sede Idumæor.

Status Filistæor politicus: x. Status Filistæor e Idumæor descriptus, ad politicum Filistæor Statum spectat, 1mo. Singulæ eor Urbes habuerunt Suos Reges e quidem fere ocs junctos, hinc apud Josuam Cap. 3. Satrapæ eor Memorantur. Ad Eclasticum vero eor Status

Eclasticus: spectat: Coluerunt Idolum Ascaloni, quo Venere et Martem designasse, Coluerunt Gazæ Idolum quo Jupiter Cretensis designatus ee. Hecronitæ Deus erat Baal Zebul 2. Reg: 1. v. 16. qui dicit Deum Muscarum e significabat malor averruncator iis. Azotii Dagon, qui sicubat Pisces ee Agriculturæ. Plura de his Idolis pro Certo adfirmari nequeunt.

Fata Filistæor: Quod ad fata eor Filistæor Select attinet cum Israelitis.

Perio

litis! Fuerunt illa
dos prima vice
Idē: Quos Idumæos
Pag: 36. ubi d. Duc
memorant & Select
dynastias, in Princi
quid in provinciis
ex habuerunt,
Dynastæ fuerunt Su
Reges Dynastæ num
cessisent Regibus,
eo Tempore.
De Fatis Idumæor
Idumæi fuerunt De
vi repressentans. O
quo tempore Cana
ras eor & petier
ralitis Num: 20.
mittere. Olti Sunt
per per Saulem
habuit Subjectos,
ex 2 Sam: 8. v. 14.
ticinium Isaaci
reliqua fata in Se
pulis. Nunc.

B. Agett

d. In hoc inter
Ovi Assyriaci à
Ninus, qui Assyria
& ampliavit, Cha
re aut Judicis Di
I paket, qui à Nino
Destruct aut est
& Chaldæos Sub
Medi Anno 124 Ante
re pugnandi St mer

Ms. 123 12

litis! Fuerunt illa pertetua Contentiõ postym in-
sgos prima vice Philistæi irruerunt
Vide: Quod Idumæ ob Statum spectat! describit ille:
Gen: 36. Ubi 11. Duces. 8. Reges. 7. Reges e suces eor
memorantõ. Selct! Primo Idumæos fuisse divisos in
dynastias, in Principatus e Ducatus non est dubitandu,
quid in provinciis suis singulæ Tribus suos Ductores
habuerunt, Secundo Regem dixerunt, Cui e
Dynastæ fuerunt subjecti. Hinc videre est, quare post
Reges Dynastæ numerentur. Non, Selct! tu si illi fue
cessissent Regibus; de quatenus illis erant subjecti
eo Tempore.

Idumæi ob Status-

Quare Idumæi ob Dynastæ numerantur post Reges ebr.

De Fatis Idumæi ob in genere dicimus: quòd Ipsi
Idumæi fuerunt Pertinaces, vindicativi repsentans, Oderunt Semper Judæos adeo, ut
quo tempore Cananeam petebant, venerunt adversus eos e petierunt transitum, sed negarunt Is-
raelitis Num: 20. adeo ut Circuitum debuerint Com-
mittere. Ulti sunt Judæi diam Injuriam
per per Saulem e Davidem, qui eos plenissimè
Gabuit Subjectos, e inter eos Collocavit Præsidium
ex 2 Sam: 8. V. 14. patet, e sic impletum est Va-
ticinium Isaaci Gen: 27. V. 40. Fratri tuo Servies-
reliqua fata in Septuaginta narrabantur. Hæc de Vicinis Po-
pulis. Nunc.

Fata Idumæi ob.

B. Agitur de Regnis: Assyrio, Babilonio e Ægyptio.

B. de Regnis

a. In hoc intervallum incidit æra, fundati Re-
gni Assyriaci à Nino e Semiramide ejus Uxore
Ninus, qui Assyriam valde extendit, Ninivem ornavit
e ampliavit, Chaldæos quos habuit Subjectos, Tempo-
re autem Judicis Phœnicis floruit ut ex Herodoto Lib.
1. patet, qui à Nino annos 520 numerat.

a. Assyriaci

Quis fundavit

Destructum autem est Regnum Assyriacum per Medos
e Chaldæos sub Regibus Israelitar. Detexerunt
Medi Anno 124 Atticæ ab Assyriis, ab illo e tempo-
re putandi sit memorati Anni 520. quia sic veni-
emus

destructum.

veniemus ad Tempora Tideonis. Xantus Lydus
Vetustissimus Scriptor referente Laertio in Prooe
narrat annos 600. à Zoroastre ad expeditionem
Xerxis, Zoroaster vero à Tempore Nini vixisse Cen
Sect. Porphirius apud Eusebium Hist. Lib. 1. C. Ino
ait Semiramidem aut Niacis Temporibus fu
perior, aut aequalem ee Trojanis, excidium aut
Troj in hec ipsa incidit Tempora ut in Lege di
Eo Tempore primo Ninus munivit Babelem, d
expulsis Arabibus, Caldeos in eam transtulit
abuzq; Regnum Babylonicum tenuerunt.

Caldei accuratius Considerantur.

Cum eium primò hic nobis occurrant Caldei,
à Nino Tradi in Baldeam, paulò accuratius de
scribserendum est. Gens, Caldea fuit antiqui
ma Ser: 5. X. 15 Ort & habere ex Syria, vel Meso
tamia quemadmodum Lingva eor satis prodit, cum
Ur-Caldeor in Mesopotamia Ser: 22. St ex Chesu
Filio Nachoris; unde Chasdim appellanti, Fuerun

Fuerunt Latrones &c.

hi homines Vagabundi, ex rapina protinus v
rentes; quem admodum Strabo Lib. 16. eos voca
Κατὰ δὲ λῃστικὸν, καὶ πολεμικὸν, diffuder
se per varia Mesopotamiæ loca, nunc hic nunc
Territoria figentes, donec eos dictus Rex Assyrio
Babylonem transtulit, at nimis adversus Arabes
fuere. Hunc Translatum Esa: 23. X. 13. hoc est: As
rium fundasse Teram Chaldeam respectu ad Bab
Vide Vitringam in origini & Babylonicis. Et

Incipiunt servire Assyrius!

Tempore servierunt Chaldei Assyrio Regi, ex
quib e Nabucadnezar, à quo Babel est amplificat
& fortificata. Vel!

Diod. S. ex Ct. fia narrat de Nino. fides vix habenda.

Diodor Siculus Lib: 2. bibl. ex Ctesia adhuc p lux
narrat de Nino, ejusq; Regni amplitudine, qu
fides vix haberi potest. Sel. St: Ninum, tracto Ba
Arabum Regi subire, spatio 17 annor to Assiam
Ctes

Ms. 1231/2

Ptr Indos et Bactrianos in suam redegisse
potten, seu et ipsos Bactrianos cum ipso Re-
ge Zoroastre. Vid. Siculum Justinum et Trogus
Pompejus Sequitr, Sed hæc!

C. Vix cum illis, quæ Ssra narrat Conciliari
possunt, nam et Ssra patet talem monarchiam
hoc tempore in Assyria locum habuisse. Me-
morat Rex Mesopotamiæ, qui Judæos adflixit
sed ille erat subjectus Regi Assyriæ, neq; Rex
Assyriæ se immiscuisse huic bello mesopota-
mensi, cum Judæos davidis tempore et Adar-
Ezer in Asia primos tenuisse 2. Sam: 8. David
Deniq; dr: Regnum suum extendisse versus Eupra-
tem 2 Chron: 9. V. 26. quæ aliqs Conciliari
o possunt cum traditione Assiq de Regno
Assyriaco per totam Asiam fundato.

B. Dionys. Halicarnassensis Antiq. Romanæ Lib. 2 Dionys. H.
I. refert: eriquam Ill. asiæ partem Assyriis fu- probabilius
isse subjectam, quæ narratio est longe probabilior. loquatur.

C. Dicamus jam de Regno Babyloniæ vel Syriæ 6. Babyloniæ
Catalogum Syriæ Regum, ex Menandro Ephe- vel Syriæ.
sino, qui Syriæ Annales Græcè vertit, apud Jose- duplex Catalo
gum contra Appionem Lib. 1. S. 18 et 25, ha- gus Regu Sy-
bemus duplicem, alter à Tempore Davidis, al- riæ.
ter à Tempore Nabucadnezaris. Cum Josepho con-
ferendus Theophilus Antiochenus Cap. 3. et Cinel-
lus in Chronographia. Incipit primus Ca- Primus Ca-
talogus cum Hiobalo, cujus anni 6 adsunt, Fi- talogus in-
lius et Successor sr Hiram, qui vixit annos 53. cipit.
et regnavit

Ms. 123/2

Hist Ecclastica V. T.

& regnavit annos 32. & Dicit hic eo Fragmento
Hujus Hirami Anno 32. Templum Salomonis fui
fundat. incipit & Hiram hic regnare anno Da
dis 32. hinc! Colligit hunc Hiramum diversum
Distingvendum & distingvendum ab Hirame, qui in Hist. David
Hiramum memoratur, adeoqs & hunc Hiramum Secundum
Hiramum. 4 A. & 4. & Quia Hiram vixit in annis Regn
Davidis, vide 2 Sam: 5. V. 11. 1 Chron: 14. V. 1.

Rationes: B. & Quia 2 Chron: 2. V. 12. Hiram, in
stola ad Salomonem missa, meminit Hirami
teis Sui, qui aurifabr misit ad Salomonem; fi
enim ille Locus intelligendus. / Obj. Cum Hiram
Secundi pater & Abibalos, oportet; hic sit pat
C. & In initio hujus Regni & bellum a
quod saisto ortum inter Davidem & Hiramum,
gus eventus fuit, ut Hiram fuerit factus Davi
Tributarius & amicus, & hujus rei initium e
D. & Apud Eupolemum, apud Eusebium Lib. 3. C
Præparationem Evangelicæ cap. 30.
M. & In eo, qd Hiram Davidem et Salomonem appel
lat Dominum Suum, & Se Servum. &
VI. & Quòd 220 talenta auri miserit Salomoni
mine Tributi / Reg: 9. V. 14. Obj. Hiram
Promeria Urbis Tyri extendit, aggere facto ip
sam junxit Continenti. Aulam transtulit in
tinentem, Templa deniqs in ea Condidit Hercul
vide Joseph. Antiqs Lib. 8. Cap. 6.

Vulgata ō= Vulgata est opinio: Tyrum Continentis et ant
primo de Tyro quidē Tyro insulari, imò! vult Marg. Tamen
duplici: Insulam ō prius et factam, quàm post Tyrum
Mersham: Continentis, à Caldæis destructam= Refuta

Refutatus hic è
insignem Typ ee longè an
fuisse Navale Tyri Contin
Typ: antiquissimam ee Tyrum
Tempore Mosis aliquod
& hujus mentio è Josue
hoc Castellum. Sqq tempo
ut stat prasum Hoc. Ve
qui à R
Considerant Tyrum in
vide Justinum Lib. 18.
manit, donec Civium Copi
Urbis extendere, & Con
Tyr in Continenti Qe fac
Urb in Insula Conditæ, V
Cap. 2. denqs: & Secun
Copita per Hiramum
Hoc Tyrus destructa pos
quando Tyrii denuo rec
Tyrus postea è expugna
in Continenti aut aspel
antiqua Tyrus respecta
rata. & Obj. Tyrus
ruptem, & specia ipsa
gito Rapid, hinc Nomen
Tyrii specie Sidonii o
23. ubi filiis Sidonis
monijs exoticis, vi
aut sint primogenitu
adeoqs Clonicos St Can
bementi Doctissimo- Stra
primeva, quando Conten

Ms. 123 12

Refutatus hic ē à P. Vitringa, qui existimat: Insulam Tyr ee longè antiquiorem exilio Babylonico, & fuisse Navale Tyri Continentis; SS probabilius nobis SS: Antiquissimam ee Tyrum insulatem, quia in ea jam tempore Mosis aliquod Castellum fuit extructum, et Isaiæ mentio ē Josuæ: 19. ubi tres Monumenta SS. Hoc Castellum. Sequi tempore urbe aliqua ē Zinti, ut sit passim Hæc urbs in Insula Tyri fundata est à qui à Rege Ascalonis expulsi Sidone Considerent Tyrum insularem tempore Sidonis vide Justinum Lib. 18. & Hæc insularis Tyrus sola manfit, donec Civium Copia Tyrii Coacti & pomeria urbis extendere, & Considerent Novam aliquam Tyr in Continenti (ad lacum 500 fere annis post urb in Insula Condit, vide Josephum Antiq. Lib. 8. Cap. 2. denique SS Secunda Tyrus in Continenti fuit Coppita per Nabucadnezare, ut supra dixi. Hæc Tyrus destructa postea ē à Nabucadnezare, quando Tyrii denuo receperunt in insulam, quæ Tyrus postea è expugnata ab Alexandro M. Tyrus in Continenti aut appellata fuit: Sale- Tyrus antiqua Tyrus destructa Tyri insularis denuo instaurata. Cæterū! Tyrus est nomen Hebreum, denotat rupem, & propria ipsa insula SS Tyrus, quia Cingitur Rupib, hinc nomen traxit in urb. Sunt autē Tyrii propriè Sidonii origine, ut patet & ex Ebr. 23. ubi filiæ Sidonis appellant, tum etiam & Testimoniis exoticis, vide Justinum Lib. 18. Sidon aut fuit primogenitus Canaanis; Filii Cham, adeoq; Nepotes Noachi & Cananæi Gen: 10. Erant & Vc hementer Doctissi- Scaligerum, Morinum de lingua primæva, quando Contendit: Sidone Orbe et Dumgis.

Vitringa refutat Mac. ganum: & Venema.

Qui Considere Tyr insulas.

Tyr Continentis quis Condidit?

Destruitur. & alia destruentur. Nominatur.

Quid significat Nomen Tyrus

Origine Tyre & Sidonii.

Sidon quis fuit?

Qui & hic erant. Vide.

Etymologia Nominis Tyri.

Hist. Ecclastica V. S.

C. Regno Egiptiaco. — C. Dicamus jam de Regno Egyptiaco, Hujus Regis Successores apud Manethonem, adeoque de factis illius patefacere profitemur. Et Hh: Nam ex fragmentis Hist. Egyptiacæ Momentosa scitatur: Demonstrari queant Pharaones illi, qui Judæos afflixerunt, et quos Moses aquis Maris tabescentes suffocatos? Videamus Et per partes: Quid Nomen Pharaonis significet? Nomen Pharaonis fortè! Conservatum est in Nomine Pharao Jer. Exeuntis, quo appellatus fuit Filius Sesostris teste Herodoto. Illud Nomen tempore Israelitici in Egypto erat Commune Regibus Egyptiacis, et significare Sceptri Principem, ex articulo quidem vel Pixo Coptico ⲡⲁⲣⲁ, et Hebraico ⲡⲁⲣⲁⲟ, quod licè Pastor sit, qui Deus et Regum Titulus. alias Sed! Veniamus ad rem ipsam!

Vide hic: Juis fuit Pharao Jer. affligens.

I: Quando Herodot. Consulimus, Characteres Pharaonis, qui Israelitas afflixit, neminem Eorum Conveniunt, quam Cheopa aliqui Ramsen Successori. Ille enim Cheopa Sepositæ Deorum reverentia gravissimè Israelitas afflixisse Suos Cives, eos tractasse Instar Servos et adoperasse Servilia Comtulisse ac damnasse. Idem etiam Nomen Ramses Urbis ab Israelitis ædificatæ videtur Conspicuum reddere. Subsistat Tempus Calculatt. a V. differentia, nam Secundum Herodotti Calculos Cheopas vixit post Temporca Trojana, quod in Pharaones neutiquam quadrat, adeoque Vel contendum: Temporca fuisse Confusa ab Herodoto et Reges ipsos et perverso loco positos, aut Nomina Regum et Transpositu; ut in hac Historia Egyptiaca plus una vice Contigit. Veniamus

II: Ad Diodor. Siculum: In ejus Hist. nulla persona Comparet, Cui gesta Pharaonis aptes, sui

Ms. 1231/2

possis penitias aptare, quàm. Amaso, qui vi-
olento Rex usus fuisse in Cives Imperio, ꝯ proxi-
lus obpressus aliquam diu sustinuit, sed cum
Rex Egiptios bellum ipsi inferret, plures de
fecisse, qui o male pedrant in Israelitas oppres-
sos et deficientes, et sane tempora diam o male
Conjecunt, adeoꝰ potuit hic Amasis et ille ja-
cao, ꝯ ego o edyeb, pab enim lucis nobis fenestr.

III. ℣ Ad Manethonem nos Conferimus, et quidem ad illustre ejus fragmentꝫ de dominatu pastor in Egipto, ꝯ reliquit Josepus Contra Apionem Lib. I. editionis novæ Sect. 14. et 26. Manetho ibi: Sub Amasi primo Rege pastores postquam 511 annos dominium tenuissent in Egipto, egressos et in Palestinam ibiꝰ Condidisse Hierosolimam. Alter fragmentꝫ habet: Haud alii post illos pastores in Egiptum redisse, Leprosos et revocatos à Leprosis male habitis et afflictis à Rege Amenophe, Sethonis Nepote, Rege tertio dynastiæ 19næ Diospolitanæ. Illos autꝫ Leprosos et male affectos homines in Egiptum depopulatos et, et postquam in 13 annis in hoc et Sacra servissent, magna Cadꝫ afflictos et ejectos et ab Amenopoli. Hæc ꝛt fragmenta.

III Ex Manethonis illustratimento de pastoribus ℣

II dynastiæ 18æ Diospolitanæ

℣ Num ex illis quid lucis oriatur Historiæ Israelitar in Egipto? putant id Veteres et recentiores Patres, nam passim per pastores intellexerunt Jacob cum familia sua in Egiptum descendentꝫ, Cujus filius Joseꝫ Summus Egipti Administrator fuit. Sic Israelitæ essent egressi ex Egipto, cum Rex Egipti esset Amasis, primus Rex dynastiæ 18æ. Vel.

Jam lucis sine ortus? patet R.

Discepta-ri ad Hist. Israelitar in Ægypto, & hi St Nico-
Super fragmentis Manethonis.

Hanc Hypothesin postea rejecerunt Viri Docti Jos. Scaliger, Marsham, Bochartus. Alii in existimant: non sine ratione illa fragmenta Josephi ad Israelitas referunt, quos Sesostrin vixisse post Tempora Trojana, seu temporibus Judicum. Alii ita existimant: utrumq; illud fragmentum ad intelligendos, adeoq; ipsos Ægyptios referri sub Amenophe Quarto, cujus tertius Rex dynastiæ 19na, quam Sententiam sedulò defendit Jesuita Nicol. Abramus in Jaco. Ejusdem utramq; diam illud fragmentum adsum existimat in Amenophim rectium ee intelligendum Sub quo Israelitæ Ægressi. Sed! Amenophis est ultimus Rex dynastiæ 18æ, cujus frater Sethos sive Sesostris, cui Successit Ramses sive Ramsis, cujus Amenophis quartus, de hac Sententia Ussérii è imprimis habilis. & quidem!

Ussérius o bene sentit.

Quid Sesostris tunc Successit, quando Ægyptus Judiciis Dei misere lassata & afflicta & Aquis maris rubri cum exercitu è suffocatus

Si nunc ad animum revocemus, quæ Historici reliquerunt de Sesostri, ejusq; expeditionibus mirabilibus, utriq; illa maxime Conciliantur cum tu afflicto Ægyptio, & nos Amenophim & Censemus cum Nicolao Abramo.

Verò! Num utrumq; fragment adplicandum sit an prius? Existimamus in illis fragmentis

Ms. 123

Periodi
fragmentis multa
ejusq; confusionem ter
bantis 500 ann. N
refert ad Sesul
Jen: 50, ubi magna
Sed licet in fragmentis
verisimilia, quod
Pastoribus & leprosis
ex eos egressos
tis 1898; sed sub
a: Quia hoc pacto
pota pertineret,
Trojani, quod nimi
b: Sesostris
quem supra memo
tris antiquior fu
tam Israelitar
personam in orig

Celebrior
verbo
et
Era tu
revolutionem
periodica sacra
anni Sabbatici
est revolutio
ticus. Singulis
a Cultura, et li
Judæi quidem amos
ut illi objecerunt
anno Sabbatico
et annotationib

Ms. 123 12

fragmentis multa falsa cum veris ee confusa,
eq3 confusionem tempor cum pastoribus adscri-
bantt 500 ami. Nisi quis velit prior egressu
referre ad Sepultur Jacobi, ut facit Abrdams
Gen: 50, ubi magna pompa delatus in Palestina
Sllicet in figmentis illis occurrant o nullo minus
verisimilia, quod adrem tn existimamus: Sub
pastoribus et leprosis latere Jzraelitas, vita!
ee eos egressos o sub Amasi primo Rege dyna-
stis 1898; ss sub Amenophi 9to, et hoc patet
a: Quia hoc pacto Sesostris ad recentiora tem-
pora pertineret, atq3 adeo ad tempora belli
Trojani, quod nimis foret recentissimum, cu tn!
b: Sesostris pater est ipsissimus Danaus
quem supra memoravimus, q. oportet. Seso-
stris antiquior sit e incidat q3 ejus in Mo-
ysen Jzraelitas in Egypto. Vide plura apud
personium in orig. Babylonicis, ttc non H. Abrm

Celebriores Epochas hujus periodi Epochæ Hu-
verbo ostendemus, quæ sit Judaicæ jus periodi
et Exoticæ. Exoticæ.

I. Era Judaicæ habemus hic originem I. Judaica
revolutionem 7ti amor, quæ revolutiones
periodicæ sacræ apud Judæos h. t. erant Sabbati
ani Sabbatici et Jubilæi. Annus Sabbaticus Quid e annus
est revolutio 7ti amor, quor primus est Sabba- Sabbaticus.
ticus. Singulis 7ti annis erat quies Terræ
a Cultura, et liberatio Servor Lev: 25. Deut. 15.
Judæi quidem amos illos sæpe male observarunt Judæi inqua
ut illis objicerent sæpe Prophetæ, attamen Era
anor Sabbatici manstit et duravit, ut patet
ex annotationib Historicor vide Josep. Antiqu
Lib. 10.

Ms. 123

Vide Lib. 10. Cap. 14. 1 Maccab. 6. v. 53. Hic autem annus in
origo annor Sabbaticor incidit in periodi Juliane 4551. Hinc facile ocu
incidit in annos Sabbaticos invenire possumus.
p. J. Anno 4551. Posterior aut revolutio est Annor Henor annor,
sive 7 annor Sabbaticor; adeoq 49 annor, ita
Annus Jubilq ut Hebræis fit et Sabbaticus et Jubilæus, secus ac alii
ex Veterib. putant, qui volunt annum 50mum ee Jubilæum
idem ac Sab. ab anno Sabbatico diversum, sed plures stratices
Annus Contrarium demonstrant, qua de re hic agendi
locus e. Hoc aut observandum: Quinquage
simum annum dici Jubilæum, quia ultimus Cy
minus a quo et ad quem includit: si ab anno
priore inchoso numeres, idem e 49nus sic
exclusas. Vel! Anni Jubilæi o 7 annorum
ab Historicis nisi referre hucvelit quis, qui
Matheus Parisiensis habet, Annum Sabbati
bilæum ee, quo tempore Richardus Coronatus
est, Sedqis occisi Londini tempore Jubilæi
Annus vero Coronationis Richardi Regis fu
git e annus post Xtum 1189. Hac si vera
sit narratio habemus certam Epocham, unde
os anni Jubilæi ante et post facile possum
derivari. Vel!

Vel de initio annor Sabbaticor. Quam proxime ad Chronologos de ini
tio ut Astronomi loquuntur: de ratione revolu
tionum annor Sabbaticor et Jubilæor: unde
sciat illi numerari debeant? R. Multi pro
Scaliger existimant: Numerari debere ab anno
ultimo vel 8vo Josuæ, qui e annus divisionis
terræ e 7 egressus Israelitar ex Ægypto.

R. rectius Sed alii rectius primum annum Josuæ stat
uunt pro radice et quidem ab initio, ita! ut a
nus 1mus egressus Israelitar e primus

Josu

Periodus

Josuæ sit primus
quæ, et hic jam
ubi de hac dicete qua
ad Hist. Josuæ et
Convenit. Vel! annu
no e primis annu
petit sic Justus. J
litæ sextæ terre
hinc adeoq numer
nus primus ingre
Sabbaticus Edit
divisionis Terræ

II. Quod jam

Ca. In hoc in

ultima æra
tium Trojæ, de quo tu
lum fuerit gestum
scripserint adeo ut pro
tempore bellum ill
bis constat et Nobilis
secundum qd incidit
Periodi Jul. vero
necessario in tempo
facile patet et initi
riod speciosum eg
bellum Trojanum
tica ab Hebræis Ju
dem ad Vellus aur
injuste detenuisse
Colchos delatum a
ibi a Custoditum
Draconem. Expe

Ms. 1231/2

Periodus IIda

Josuæ sit primus Sabbaticus Annus Jubilæus, et hæc jam rectius Convenit Legi ubi dicere quando ingressi fuerant Ecclesiasticæ Hist. Josuæ et antiquæ traditioni rectius Convenit. Et primus Josuæ ab autem hic primus Annus Sabbaticus, licet impressio sic sistus. Illo anno quo primus Annus Sabbaticus, hinc habitæ fructuum terræ absque proprio labore tecimmensitæ fructuum terræ absque proprio labore tecimmensi hinc adeoque numeratio fieri debet. At sic annus primus ingressus in Chananeam annus Sabbaticus fuit propriè dictus, fuit etiam divisionis Terræ annus. Hæc de Anis Judaicis.

II. Quod jam attinet Æras Exoticas! In hoc intervallum incidit Nobilissima Æra belli Trojani, sive etiam dicium Trojæ, de quo tot multi dubitant; Num illud bellum fuerit gestum nec ne? licet Homerus et alii de scripserint adeo ut profecit his probari. Quo verò tempore bellum illud Trojanum gestum fuerit? Nobis Constat his Constat et Nobilissimo Marmore Arundeliano Secundum quod incidit in annum Æræ Atticæ 372. Periodi Jul. vero 3505, adeoque ex hoc Calculo facile patet exinitio Æræ Atticæ de quo ad superiora speciosum egimus. Hoc vero illustre bellum Trojanum precessit Expeditio Argonautica ab Heroibus Græcis suscepta in Colchidem ad Vellus aureum reportandum, quod injuste sibi tenuisse Æetes Colchidis Rex, erat ausus eo delatum à Phrixo, Narrat Ovidius ibi fuisse Custoditum Suob Draconis immani Dracone. Expeditionem illam, in qua fuerunt

II. Æra Exotica jam Seqq.

de bello Trojano dubitatt.

Nobis Constat ex Marmore Arundeliano.

Vellus aureum apud Colchidis Regem

Ms. 123½

fuerunt ppri Heroes: Hercules, Jason, Hector
Castor & Pollux, usqs ad 50. o ee fidam, Ch
rum probavit Strabo Lib: 1. Geograf. Catalog
aut Argonautar exhibet & recentioribus C.
mamus in Stat. ad Valerium Maximum imò
Flaccum. Et: Unde illa fabula de Velleree
Unde fabula de Velleree illo aureo? ejusqs Custodia. K. demonstravit Bochartus
Geograph. S. Lib. 4. Cap. 31. ex ignorantia lingu
Ghmidq illam ee ortam. Vel! Vox Hebrea
גז vellus, & Pesaut Significat, proinde Vellus
illud aureum nihil quicqm fuit, tm Jaza vel de
Taurus Regius, quem Argonautq expilarunt.
Deinde! quod ad Tauros pertinet, notum e Vocu
Hebream Significare & Taur & Mab. Quod au
Draconem vero adtinet נחש & Serpentem
& portam quam, Hac Homonimia abusi, u
inuerent gratium in arce Servari muse
Suppicii Sclt Cinstr & abqneis portis obsig
tal, Suos Tauros fixerunt & Draconem Vell
eis aurei Custodes. Hqc de expeditione Arg
nautica, ubi observandum obit: quo tempo
apud Israelitas Heroes floruerunt, eo te
pore fuisse qqs Regeis suos Heroas. &

P. de reditu Heraclidar. P. Iter qram belli Trojani & expeditio
Argonauticam, incidit qqs in hanc Periodum
reditus Heraclidar in Peloponesum, qui
Serior e excidio Troj & 80 annis, quemadmo
patet ex Marmore Arundelliano, ubi Comes
Ab Cum qra Attica anno 454, qd Conveni
in tempora Jegtq, erant Scilicet Ei Ag

Periodus

Herculis posteri ejecti
X: Post hanc Epocham
in hanc periodum M
Cannis 60 post resti
tio ἀποικία Ionica
col in Asiam ubi Sci
incidit Secundum Mar
tics 514. abqs adeo! quo
rum.

Integram ad

facerem, observant
raculosq liberationis
per Mare rapti existe
res. Et! Justinus
Natis Compulsos fuisse
Sequentis. Lucius
At. Apud Ichthyophagos
rubri ot incolebant. ee
habet tot Sinus Arabici
reflux fuisse desiccat
diffuso. Vide qqs Ad Do
apud Eusebium Par
Memoria hujus exitu
bus Bacchi, de quo idem
rubr, pterea! Cum Ino
fluvium Hydaspen Vi
exercitu transiverit, Q
transitu Israelitar
Dionysiacis.

Ms. 123 12

Periodus IVta

Herculis posteri ejecti Peloponneso.

X: In hanc periodum Migratio Ionica, quæ accidit Annis 60 post reditum Heraclidar! Illa Migratio ἀποικία Ἰωνική dicta e, sive! Migratio Græcor in Asiam ubi etiam sedes suas fixerunt, incidit Secundum Marmora in annum Græc Attic 514. aliq adeo! quo Saules erat Rex Israelitarum.

fid de Migrac Ionica.

dicta e: vide

Tempore Saul Contigit.

Attigimus ad Periodum VIam transitu quem facturi sumus, observandum vestigia quædam miraculosæ liberationis Israelitar, et transitus per Mare rubr. extare apud Exoticos Scriptores. Ex! g. Justinus Lib. 36. et Ægyptios tempestatib Compulsos fuisse reversos ab Israelitis per Sequanis. g. Cacius diod. Siculus Bibliot. Lib. 3. pt: Apud Ichthyophagos, qui occidentalem Maris rubri ob incolebant, ea antiquam traditionem, jux Habet tot Sinus Arabici Regionem, ingenti quoda refluxu fuisse desiccat, mari in oppositam littora diffuso. Vide ejs Agathonem Græcum Scriptor apud Eusebium Præpar. Evgel. Lib. 9. Denig Memoria hujus exitus Israelitica in expeditionibus Bacchi, de quo idem dr, q transierit mare rubr, fabula! Cum Indos persequeretr, fertur, q fluvium Hydaspen Virga percusserit, et Cum exercitu transierit, Castibus insatis, dr hoc ex transitu Israelitar est desumt; Vide Nonnum in Dionysiacis.

Sequanti Narrationes Scriptor tob Exoticor de Israelitar fabis.

I. Justinus.

II. diod. Sicul

Transitio Rubri.

Sequanti &

Ms. 12

136

Hist. Eccla stica V. T.

Sequantur Seculi hujus quæ dam Annexa

Definiemus Selct Sacationem intervalli in Canaan
a mort Josuæ, Et hoc intervallum ē Pesturæ to
suæ, Ille enim populum in Terram duxit, e dis
sit eam, Quott ami aut huic Pesturæ sint
Sandi ex Hra Xaverii Sequit Josephus e Chro
ni con Samaritanum di sant amos 25. nec
impro babile, quia roboris aliquid addit ætt
Josuæ Comperata cum ætate Calebi Josua
tuus ē Ao ætis 110. ut e Jos. 24. v. 29. e Jud.
2: v. 8. Missus e Josua cum Calebo to 2do
gressus Israelitas ex Egypto ad Terram Ca
neam explorandam. Caleb t habebat Amos
40. Josua aut 5 paulo Senior fuisse, quia
Pesura ei e Septandata longa, ut probabi
est, Seniori, In ab ætte Calebi o potuit longi
ve, nam adhuc Juvenis Ministrat Mosis 38,
Semus ei amos 47. e Sic ōia dies amplectabi
rabant. Selct! ætis 47 adde 38 to pro mora
Egypto, sein pro Pestura Josuæ 25. Sic ætt
Calebis annos 110. Sit & hæc opinio proba
lis pro primo hoc intervallo. t Sed!
Sequitur Sum usqs ad initium Servitutum

De Senioribus post Josuam dr, quod illi prolon
tunt dies, & generatione illa Superstite Israe
tq asserunt leges Mosis, extincta vero ea ætte
lapsi st ad Idololatriam vide Judic: 2. v. 7.
Josuæ: 24. v. 31. fuit itaqs hæc Temporis pe
ries Variæq Species, qua Summa reb penes

Sen

Ms. 12

Perioc

penes Seniores
rit hoc interva
post affirmaci
utiqs de his mel
plurima Con
rioribus dat 1
2mò: Quia æta
Judices annos 4
Appionem Lib. 1.
ad ingressu in Ca
loca Citta, Si &
oportet tott ti
ad mort Senio
oris 18 & erasse
3tiò: Accedit
protongasse di
longare annos,
ut est 1 Sam: 7. v
4tiò: Accedit
posse statui,
tigerunt, ar
tunt, plura ac
stupenda, Selct!
Judicum, in
indeqs orto
ribus Israelis
valls Sermonem
in antecessu

28
Cons
Judic

Ms. 1231/2

penes Seniores erat. ℭ Qf: Quamdiu durave
rit hoc intervallum? Illud ex Sra versus o
pott affirmaci, sd succurit itet Josephus, qui
utiqs de his melius judicare potuit secundu
plurima Monumenta & Scriptoria, Ille se
nioribus dat 18 Et hæc Sententia sic matt:

1mò: Quia dies hæc Complectit Secundum
Judices annos 23. Sic diserte Josephus Contra
Appionem Lib. 1. Jam vero Generatio ea duravit
ab ingressu in Canaanem ad Seniorum mort, vide
licet Josue, Si & generatio Contineat 23 annos
oportet tot etiam fluxerint ab ingressu in C
ad mort Seniorum, atqui 18 dies Josue 25 et Seni
oribus 18 & evadet habes 23. ℭ

2dò: Accedit: Seniores post Josuam di
pro longasse dies 17 annos, Atqui gradis pro
longare annos, refertur ad 20 annos Spacium
ut est 1 Sam: 7. v. 2. ℭ

3tiò: Accedit etiam: pauciores annos negs
posse statui, quia ques in hoc intervallo con
tigerunt, arctius Spacium Temporis non admi
sunt, plura acciderunt hoc tempore prorsus
Stupenda; Scil: ques narrant sub finem libri
Judicum, in Specie: de facinore Gibeonitar
indegs orto bello inter Benjaminitas & reliquas
Tribus Israelis. ℭ Antequam de Tertio Inter-
vallo Sermonem uberiorem instituamus, duo
in antecessum observanda St. ℭ

Excipit

N: 1 ℭ Constat ex Vicissitudinem Israelis.
2: ℭ Judicum & pervasor populi. ℭ

N: 2

Ms. 123/2

Quales fuere illa Servitus, vel quænam fuerant illæ Servitutes
Servitus Isra- quarum hic fit mentio, & fuerunt oppressiones to-
elitar post va- tales Israelitar; quales fuere Servitus Assiriaca
riis temporibus Babylonica; vel Status Servitutis fuit Status Tri-
vide hic: butarius, talis Status Servitis Selet, in quo Israelitæ
Tributa debebant pendere illis populis qui eos in-
debant & spoliabant sæpe, & hoc ex Hist. Judicum
cile probari potest - Attendendum saltem! has Servi-
Servitus plena. tutes fuisse plenas ad tempora simsonis, absque
tempore aliquo modo Mutatæ St. Selet in Statum
Semiplena fiunt. Semiplenæ Servitutis, quia Simson liberavit eos a
Servitute Philistæa; ita! ut plena servitus & Cessave-
rit & Semiplena Successerit, quæ duravit ad
hæc duravit ad videm, de quo vide 2 Sam: 3. V. 18. Ista aut Semiplena
Davidem. Servitus in eo sita erat; q.d. nunc Philistæi nunc
Quid Servitus Semiplena, quid plena? vide hic: Israelitæ & superiores, quid fuerit plena Israelitarum Servitus hinc vide.

2. Quod ad Judices, qui hic memorantur & unde
Judicum, attinet & illi proprie fuerunt
Origo & Munus Judicum, Vindices populi, originem habent
& necessitate, Cum nempe! oppressiones nimis
sic describitur. Israelitas ad arma compellerent & iis duce opus
elegerant talem Judicem qui Imperator & Dux
erat, sic Jud: 2. V. 18. & 19. Sed! Quare Judices
Quare Judices ita dicti? cuncti, si proprie Consyderata fuerant: Servatores
Vindicatores Imperatores? R.
a. R. a. Quia erant vindices ergo Judices, & hoc Sen-
tentia vox Judex frequenti occurrit
b. R. b. Quia Quam populi vindicat armata manu sua
St. Populum liberat in pace & Quiete conservant
c. R. c. accedit: eos tempore quietis fuisse suppremos
Curatores & proprie sic dictos Judices, Cum Selet
berat populi Servarent, sponte sua debebant
veri

Ms. 123 12

Periodus IVta

veri Judices et Rectores populi; ut se Samuele Constat ex Libro Samuelis. Tales vero Judices Coperunt ex post Josuam et Seniores, Josua enim his non est annumerandus, Judex enim ille nusqm fit, sed Confertur cum Mose; vide Deut: 34. fol. 1. et 4. Josua fuit, ut statim dixi, Successor Mosis post eum fuit ANARCHIA, et Secuti sit Judices. Josua non fuit Judex sed successor Mosis

His omissis veniamus nunc ad Singularia et Servitutes et quietes percurramus eo scopo ut Chronologiam ipse tradamus.

Ima est Servitus Mesopotamica, habet annos — 8.
Pro liberatione et quiete habent Israelitæ 40.

IIda est Moabitica, hæc Servitus sub Rege Eglone duravit per annos — 18.
Liberati sit per Eliudem, et terra quievit annis 80.
ut est Jud: 3. v. 12. et 30. Sed huic periodo
Contemporanea est oppressio per Philistæos et
Liberatio per Samgdem Jud: 4. v. 1. Et non
fuit Servitus Philistæor: sed subitanea irrue-
ptio Philistæor, quib se opposuit Sabarbar.

IIItia est Servitus Jabinis sive Chananæa Jud:
4. v. 2. 3. licit hæc Servitus fuisse annor 20.
ab hac Servitute liberavit eos Barach et de-
borah, et tunc terra quievit per annos 40.
vide Jud: 5. v. 31. hic periodus hæc est annor-
60. Vel hic turbat nos D. Marshamus existi-
mans Servitutem hanc et Contemporaneam
cum quiete simul, quieti sub Eliude; dixi-
mus modo statim: Terram ab oppressione Moabi-
tica vindicatam quievisse 60 annos sub Eli-
hude in hanc quietem putat ille incidisse
eam Servitutem Chananæam et liberationem per

Marshamus hic ô cum nobis agit.

Barachum

Ms. 123½

Hist. Eclastica V. T.

Difficultates habet III. Sententia

Barachum fact, ac si Cananæi à parte Septentrionali Moabitæ à parte Orientali simul eos Israelitas sæpe obsiderent. Sed Marshami Sententia habet difficultates quasdam. Ptreas! Series historica satis evincit! Servitus Cananæa Conjicitur post quiet 80 annor. Jud: 4. v. 1. Cum Historicus narrasset eam Servitutem Moabiticam et liberationem ab ea facta, & perrexit narrare: deinde = Israel à Deo defecisse desiit mortuo Ehiudis &c. - Et hoc cum brevitate ibi nullum est indicium, ita etiam debuit narrare, quia Scopus illius libri est: Chronologiam tradere Judicum. Et hoc facile colligitur ex eo, quòd Judices non nullos ita memorat Historicus, ut nil aliud de iis referat, quàm eos totot annos regnasse.

Scopus libri Judicum vide &c.

Vta e Servitus Midianitica, estque annor. quies ab hac Servitute est annor. — 7
— 40.

Vta est Servitus Ammonitica, duravit annis — 18.
et est Jud: 10. v. 8. ab hac obsessione liberavit eos Jephta, qui judicavit per annos — 6.
Illi successit in Prefectura Ebsan per annos — 7
Hanc excepit Elon per annos — 10
Deinde Successit Abdon per annos — 8
vide Jud: 11. v. 12. Itaque ut ami Servitutis Ammoniticæ ac Quietis sub Jephta et successoribus fuerit annorum videlicet 4

Vide.

Obs. Notabile aliquid in hoc Libro Judicum memoratur quoad Chronologiam; Nempe: Jephta cum Legatos misisset ad Ammonitas, eos deterreret ab Israele obsidendo, Argumentum sumit à Longa possessione Terræ Transjordanensis totius, & cum sit 300 jam ee annor. illi

illi anni numerandi
Israelitæ eas terra
Moab eos in Deser
Sed ubi sit termina
vel in initio oppre
fine, si terminent
325, si in fine ejus
vit 18 annos, si
potius terminamus
ta enim loquitur
Israelitica; antequ
re inceperant liti
tandi sit ab anno
tium obsessionis
si et annis supra
quomodo Jephta
R.mo: Hæc difficulta
ad eam opinionem
et quietis sub Bara
ranæos annis quiet
dum quàm hypoth
sic duraverint 33
occupata ad finem
hanc hypothesin
instituendum, Re
11o: à Jephta u
o agit Chronologu
riori aliquo numer
meret, quæ ex Chro
6. Argth et Long
Obsinth et Contin
timonius probavit

Ms. 1231/2

illi anni numerandi st ab eo tempore, à quo Israelitæ eas terras occupaverunt sub finem Moræ eos in deserto, sed viam st sustentandi, sed ubi st terminandi? R: possunt terminari vel in initio oppressionis Ammonitici, vel in fine, si terminentur in initio, & fluxere anni 325, si in fine ejus oppressionis, quæ fuit vix 18 annos, & fluxere anni 363. Nos verò potius terminamus in initio eos annos. Jeptha enim loquitur de possessione ead terræ Israelitica, antequam Ammonitæ de hoc jure inceperunt litigare cum Israelitis, Ergo pugnandi st ab anno 40 Moræ in deserto additium oppressionis. Sed! Cum ex ista hypothesi si et anni supra dictis exurgant anni 325. quomodo Jepta 300 annos numerat? R. Imò: Hæc difficultas ipsum movit Marshamum ad eam opinionem, qua annos Servitutis Cananææ et quietis sub Barocho et Debora statuit contemporaneos annis quietis Terræ sub Elihude, Secundum quam hypothesin lucrarentur anni 60. et sic fluxissent 33 a possessione ead regionum occupata ad finem oppressionis. Sed Cum nos hanc hypothesin supra refutavimus aliter est instituendum, Respondemus Ergo!

2. nostra.

Cui opinioni Marshami.

& R. ma.

Imò: à. Jepta utitur numero rotundo, quia eo agit Chronologum, et latius existimavit laxioti aliquo numero uti, ut oes illas lites diuturnet, quæ ex Chronologia possent moveri.

6. Argutur ex Longa Descriptione, quæ seculo definitur et Continet 500 annos, ut multis testimoniis probavit Grotius de Jure Belli ac pacis, Jam!

Ms. 123 12

Hist. Ecclastica V. I.

Jam 300 memorat amos ut indicaret tres longas Descriptiones fluxisse ab indicato termino Non poterat addere amos 25, quia tum quarta Descriptio longè ab eo erat memoranda, Cum tres necdum fluxerit

Vta est Servitus Philistæa, de hac supra dixi supra vide. Nunc Lectoribus attendendum

Varię Quæstiones.

a. Num oppressio Philistæa sit Contemporanea oppressioni Ammonitię

b. Num ami 20 Simsonis Contemporanei sint oppressioni Philistęę

c. Num 40 anni Eli Judicis Pontificis incidant in easdem Servitutes Philistææ et Oppressionem Simsonis

Primus Respon. Quod ad primum attinet. Martinius Cleri opinio habet amos 40. oppressionis Philistææ Successivos, ita ut oppressio Philistea inceperit post Ammoniticam, Sub Judicib modo memoratis nactam post quiet. Contra hos rationes nostras expedivimus, nunc unica hȳe addenda; Selecti Ammonitæ o hȳ Transjordanenses, Sed etiam Cisjordanenses oppresserant Israelitas, vide supra V. I. 40 Clare demonstrat: Philistæos eodem tempore o oppressisse Israelitas, et hujus argumenti repetitæ post poero etiam et superioribus, Selecti Philistæi oppressi fuissent à Philistæis etiam, Cum Israelitæ nullo Lites suas Continuasse neglexissent.

2da Respon. refutando.

b. Quod ad Secundum attinet. Multi putant 20 annos Simsonis, fuisse Contemporaneos 20 annis Philistæis, Nos Negamus. Nam

a. Secundum eam Sententiam Simson debuisset Judex ee factus, Cum 18 hȳ annos fuit Nabal

Sed hoc

Sed hoc nullo modo
mus publicum illo
et hoc facile colligitur
durante oppressione
ravit 40 annos et op
fuit 20 annos, pro
anno 2do nat Sim
sionis annis Judicii
i.ē. 22os Subtrahe,
b. Simson discrete
tor populi, vel si
raeli offuerit, Judi
tunc, quia Liberato
c. Scopus hujus
Contexere Israel
ann Contemporanei
fuisset eos necesse
listæam oppressem
mus &! oppressem
plenam et tunc Sim
Semiplenam diam
raelitæ à Philistæis
pontificis fuit
b. Quod attinet
Sententiam 40
Philistea, quam ab
seperatim St Nu
a. Non incidunt
1. quia nullum
2. Si incidissent
tempo eodem
est ab hȳ Ant

Ms. 123 12

Sed hoc nullo modo probabile est, Quam ad Manes publicum illo 8tis anno admittio poterit. et hoc facile colligitur ex eo, q Simson Notas fu durante oppressione philistæa Jud: 13. v. 3. et 5. duravit 20 annos ea oppressio. Simson Judex fuit 20 annos, prone jam oppressionis ejus anno 2do nat Simsonem, et illis 20 oppressionis annis Judicii ejus 20. et Nativitatis duos i:e: 22os subtrahe, manebunt 18.

6.ª Simson discrete St Judex, vindex et Liberator populi, vel si durante ea servitute Israeli officerit, Judicis nomen mereri o potuit tunc, quia Liberator vindicemve ut erit.

C.ª Scopus hujus Libri e Chronologiam Contexere Israelis, si fuissent Simsonis anni Contemporanei cum oppressione philistea o fuisset eos necesse urgere, Cum aperte e: Philistæam oppressionem fuisse annos 40. et Decimus Et! oppressionem philistæam 40. annos fuisse plenam et tunc Simson o fuit Israeli, Semiplenam viam oppressionem passi St Israelitæ à philistæis, et tunc; tempore Selct Eli Pontificis fuit Simson Israeli.

X.ª Quod attinet 3tium! Secundum nostram 3tiæ Rpsti Sententiam 40 anni Eli et à Servitute philistea, quam ab annis plerosq Simsonis seperatim St numerandi. Selct!

a.ª Non incidunt in Tempora Simsonis,
1. Quia nullum hujus vestigium in 3tiis.
11. Si incidissent, et suos Judices fuissent
Tempore eodemq tempore, quod alienum
est ab hystoria hujus Libri.ª

6. Nec dum

Ms. 123

Hist. Eclastica V. T.

b. Nec diu tempora Eli incidunt in tempora offitiis Philistæ. Nam!

I. Nati Samuelis et adolescentiæ ejusdem Samuelis Eli's, ad annum 25, quo in Tabernaculo Gilgal fecit servire, tempore nulla fit mentio offitiis Philistæ. Contra! Populum pacè fuisse gavisum facile Colligitur ex Libro Judicum, et aut tempore Judex erat Eli, et hoc patet inde quia se in Throno Sedisse cum Mater Samuelis ad Deo supplicabat Samuelem! Sam: 1. Et to illo tempore à Servitute plena. Et

II. Supra jam demonstratum, Servitus Philistæa cessavit cum Simsone, Et! tunc Eli possunt Judices et Contemporanei huic offitiis.

III. Non obscurè innuitur 1 Sam: 4. 4. 9. tunc Israelitas ô fuisse subjectos, Tempore Et Simsonis Eli fuit pontifex, Mortuo Simsone Eli factus est Judex, Cum haberet annos 58, judicavit per annos 40. Et Obs. In! Cum Samson vindicando populum, à Philistæi est captus, dicunt Philistæi denuo Cœnobia exercere Sed Eli per 40 suos annos Continuo vindicavit populum à plena offitione.

Ex Sequelis, sive et singulis tractatus hucusq; Continuati partibus planè elicitur: à prima Israelis Servitute ad mort Eli elabi fuisse summam annor 450. Hæc æra Sententia, hæc egregiè Confirmatur ex Act: 13. v. 20. ubi 450 anni numerantur post mort Josuæ et Seniorum usq; ad mort Eli, Sive Samuelem licet non planè.

Calculus Vemus, quadrat huc Act: 13. v. 20.

Pergimus

Pergimus nunc ad
Mort Eli & infelix
4. Judgi in magnam
ruerunt Judice, adeo
Anarchiâ, ut post
Seniores existente.
Clarè 1 Sam: 4 eluce
lum temporis amo
fica à Philistæis
berth dimissa post
et Atalatæ in Re
20 annos, quando
Israelita ad Deum
ri Dei Cam egit, ac
Hinc clare patet
mort Selati Eli, et
fact. Hoc fuit
pore Samuel Pr
dex factus est à q
beravit.

Quotot
si sint? Non liq
Judicij sat 12. a
quo in Calculo stan
egerit? Et Hist.
promimus.

Huc usq; Jud
Judices, Quia
et ei præceptes
similem ad exemp
mnele petierunt
mulli; 6th, vel

Ms. 1231/2

Pergimus nunc ad ea tempora, quæ exspectant
Mortẽ Eli & infelix filium cum Philistæis 1 Sam:
4. Hæbræi in magnam reciderunt Servitũ, & Ca-
ruerunt Judice, adeoq; fuit Species quæ dam
Zvaqxiãs, ut post mortẽ Josuæ ÷ regimen penes post mortẽ El
Seniores existente. Hoc Intervallum Zvaqxiãs fuit Zvaqxia
Clarè 1 Sam: 8 elucere facit, & ibi simul-ut dicit vide 1 Sam: 8.
lum Temporis annotãt. Selct:

Arca à Philistæis erat Capta, & mox in li-
bertã dimissa post plagas divinitus inflictas
& Arolatæ in Keriat Jearim; ubi quievit
20 annos, quando Deum clamare Cœperunt Samuel post
Israelitæ ad Deum, & quando Samuel pœna- 20 annos fit
li Dei Cæam egit, ac Philistæos profligavit, Judex.
Hinc clare patet Tempus intermedium, inter
mortẽ Selct Eli, & Liberationem per Samuelem
factã. Hoc fuit Tempus Zvaqxiãs, hoc tem-
pore Samuel Proget egit o Judicem, fu-
tex factus est à quo Tempore Israelem li-
beravit. Quot anni Samueli ut Judici dan-
di sint? Non liquet ex Scra. Josepus ei, qua
Judici dat 12 annos, & hoc Antiqt. L. 6. Cap. 14. Finis Judic.
quo in Calculo standum & censemus. Quis aut
egerit? Ex Hist. ejus nemini o notũ & ob-
scurum. Observa:

Hucusq; duravit forma regiminis per Mutatã
Judices, Quia Israelitæ ejus formæ pertæsi forma regi-
et ei præceptes formam regiminis Monar- minis:
chalem ad exemplum populor vicinor, à Sa- vide Cæa.
muele petierunt Regem. Hæc petitio eor Sa-
mueli; Deo, vel etiam Deo displicuit, ita tñ, ut Deus

Hist. Ecclastica V. T.

Samueli ℣ Concesserit populo Regem, & tu approbaverit, &
ipsi Deo ita Cujus rei Signa dedit Deus & per Samuelem, &
displicuit. per fulmina, Tonitria, Ergo mali, quib. D.
Signa vide: pulus ad sui criminis Confessionem perven
Si quis jam Quærat: Quare Deo Regia illa
Quare Deo Dignitas displicuerit?
displicuit
petitio Theocratiæ
elidat 2

R: Quia ea forma administrationis Consistere & poterat cum Libertate
populi ut in Oriente obtinebat, quemadmo
dum ex explicato Jure Regio, per Samuelem
in Clara luce locatum erat, Reges enim pro
arbitrio magis; quam Secundum justitiam
& Leges agere Solent, Quæ in Oriente, Consi
dera Porta hodiedum Ottomanicam. &

R: 2da. 1mo: Quia cum Theocratia Consistere
poterat illa forma administrationis, illa cum
Theocratia obtinebat inter Israelitas publi
cosque, quia Rex populi Solus Deus erat
Effecti reliqui vero Sub Deo Salutariter pop
tum ad nutum dei regebant, Hanc Theocratiam
jam vel diminuebat, vel destruebat Mon
archica regiminis forma. Sed!

Ad Texen- His missis, nos Texamus Seriem Histori
dam Chro- co Scopo, ut Chronologia hujus intervalli
nologia demonstretur. Et!
hujus Intervalli diam Primus Rex est Saul, Nos observamus de
finem Regni Saulis Epocham; prima, Cum Sa
electus est 1 Sam: 10. V. 2 & 17. & regnavit cum
Samuele, 2 Sam involvit regimen ejus post mo
ti Samuelis, Quatt Annos vero Saulis regni
Cit Tex Hist. S.ti Constat Veteres Sequen
cuti, Saulo a priori Epocha dant 20 annos
à posteriori 20. adeo ut ipse cum Samue

regnav

Ms. 123

Seriosa
regnaverit 18 ann
nobis aliquid opitul
& Saul conjungunt
minis. Quæ hypothe
sistabant 18 annis,
Epochas Commode
priore vice unifes
silium, Sed Cum pr
e, jam habuit Fil
gressa est; ad
adeoq regimen ejus
18 illos annos; quos
posteum regnasse 22.
plendum et Locum
signum fixit Cruce
tinuerunt Lectione
Text Hebr: Erat Sa
re Cœperet & reg
in Textu nato: in
Loco mendum Cau
Constanti Stylum
solere exprimere
pit regnare, & an
& hic Locus & annu
altera vice, & annos
& nos hanc Locum
lus Cum regnare in
Et hoc facile Conce
I. excidisse Literam
Literam Quæ 20
Viginti suos annos
communis Tradi
ne belligerante

Ms. 123 12

regnaverit 18 annos, Solus 22. Ast Traditio nobis aliquid opitulatᵗ pro Ad: 13. ubi Samuel & Saul Conjunguntᵗ, illisq; dantᵗ 40 anni regiminis. Quæ hypothesis si vera Sit, Epochæ illæ duæ sistabunt 18 annis, ne pauciores intᵗ suas illas Epochas Commode admitti possent, quia Cùm priore vicè unctus est Saul, & Cum habebat filium, Sed Cùm posteriore vice inauguratᵗ, jam habuit filium Jonathanem ad arma gerenda aptᵘ; adeoq; ad minus 18 annorum adeoq; regimen ejus primum Commode involvit 18 illos annos; quos Selet regnavit Cum Samuele, post eum regnasse 22 annos Concessimus, & sic Supplendum & Locum 1 Sam. 13: 1. Locus hic insignem fixit Crucem Interpretibus, qui ejus re Jexta Hebr: Erat Saulus filius anni, Cùm regnare Cœpisset & regnavit duos annos. Ego hic in Genere noto: insignem Librariᵒ Curæ huic Loco mendum Causavit. Accedit: Secundùm Constantᵉ Stylum Scriptᵘ, hæc Verba: Filius anni solere exprimere & annos & his, quo quis incepit regnare, & annos, quos quis regnat, Complevit & hic Locus & annos Saulis, quo regnare incepit altera vice, & annos, quos regnavit, Complevit & nos hanc Locum Sim: Filius anno peratᵗ Saulus Cum regnare incepit, & regnavit 22 annos, Et hoc facile Concediᵗ, si statuamus: & X illo l. excidisse Literam D. numeralem i.q 40. st, & Literam ℸ. i.q 20 st, & hunc rotundum nᵐ pro mᵗ. Viginti suos annos Regnum illud Saulis fuisse & communis traditio Confirmat, & ex Jonathane bellig erante facile evitᵗ. &

Locus 1 Sam 13. 1. ut Crux Interpretibus Solvitᵗ.

Hist. Eclastica V. T.

Periodus vta jam incipit, Hac se se porr
git à fundato Templo Salomonis, usqs ad illud
destruct per Caldæos, estqs annor 430, Ejus
storiæ hæc e Summa:

Summa Hist. hujus Periodi.

Mortuo Davide ipsi Successit Salomo; Rex Potentiâ, Sapientia, divitiis Celeberrimus, Sub eo R
gnum insigniter florcuit. Ipse anno 4to Regni fund
vit Templum magnificum, Spacio 7 annor exstruc
Per 40 vita Tempus fuit felicissimum donec nimia
indulgentia erga mulieres Idololatriq se immisuit
quam ob Eas à deo punitus e brevi extinctus e. Suc
cessor habuit Rehabeamum, Qui cum spreto Senior
Consilio, Juniorus usus Consilio, populo noll A favet
in levandis oneribus e Tributis, scissum e ejus Re
gnum in duo, Ille Ephraimiticum vel Israeliticum
alter Judaicum sicum.

Scinditur Israel.

Regnum Ephraim.

Sedes Regni Ephraimitici; qd ex 10. Tribub Constabat
fuit primo Sichem in Tribu Ephraim, de hinc
Tribu Manasse ipse Samariam, e de ipsa Samar
Hanc Mutationem Status politici, mox qqs Secut
est immutatio Religionis Idololatriæ in Regno
Ephraim introducta, quia duos Vitulos aureos
fecerunt tnqm Numina, quam ob Eam à deo qq
deserti sunt; ita! ut in horrendam demum qm
dam Idololatriam delapsi sint; donec tradit
eos deus in manus Assyriorum; à quib sunt depul
si et delati in exilium postqm stetissent Regni
ibi per annos 263.

Regnum Judæ.

Regno Judæ aut se se adjunxerunt Benjamin
e Sacerdotes, et Levitæ, ac ex omnib Tribubus Israel
II. Chron. XI. 12. e florentius fuit, e diutius stetit, Reg
Ubi passim meliores e insigniores fuerunt Reg
eos: Asa Selt, Josias, Ozias, Jotham, Hischias
Josaphat. licet! e defuerint etiam impii, qui
Jo

Ms. 123

Periodus

Agere, vel Consilio
Copulati. Nam aut
fecerit sub Achaso &
latriam, dedit deus eos
lus Babyloniam in ex
Hæc Historia et Libe
da est, qui Compendium
lium Reip. et Eccls. Pro
annales de singulis R
pexerant in magnum
vide 2 Chron: 9. vv. 29.
Addendi his sunt
multa ad genuinum
tientia Fauricii pos
ad progetica hujus In
telligenda vio Consule
sunt fragmenta et Me
dotib Regum Tyrior, e
pho Hyramus, Salo
menta illustravit M
adhuc utilitis et mo
et Ptolemæus ad re
intelligendas, et cum
comparandas. Justi
St momenta, et
I. Historiam
II. Chronologia
III. Gras et Exo
Sicqs Historia
exoticis illu
I. Histor
A. Regni uni
A. Vnitum fuit Regn
signiter diam

Ms. 1231/2

Jgdere, vel Consegio cum Regib Jzraeliticis exam
Cosulati. Quam aut illud Jps Regnum à Lege de-
fecerit sub Achaso & Manasse ad absurdam Idolo-
latriam, edit deus eos in manum Chaldæor, & popu-
les Babylloniam in exilium abducus e.

Hæc Historia è Libris Regum & Chronicor petenda est, qui Compendium quoddam Complectuntur Annalium Reip. & Eccl. progetas diam aliqui Psillos amalles de singulis Regibus Considerant, & illi periecant in magnum Historiæ hujus detrimentum & vide 2 Chron: 9. v. 29. & 13. v. 22.

Jons hujus Historiæ periecant

Addendi his fontib proget Libri, & quib multa ad genuinum Stat Reip. & Eccl Judaicæ per-tinentia hauriri posunt. & Observius in amplib ad progetica hujus Intervalli Scripta probè in-telligenda eo Consulendus est, Sunt fragmenta è Menandro & Dione, de Succes-sorib Regum Tyriæ, in quib celeberrimus Elsa-lus Hyramus, Salomonæ Coxovòs. Hæc frag-menta illustravit Marshamus, hæc majoris adhuc utilitatis & momenti St. Et Herodotus & Ptolemæus ad res Ægyptior & Assyriorum intelligendas, & cum Narrationi S. Scriptor Comparandas. Suppeditarunt, Cadeoq! Hæc St monimenta, è quib nobis nunc è fapiendo E!

Fontes Cæter St Libri proget Observius etia Consuli pott.

Marshamus maxime &

Historiam hujus periodi illustremus.
II: Chronologiam ejus Constituemus.
III: Eras & Epochas illustriores adducemus,
Sicq! Historiam Ecclasticam & monumentis exoticis illustrabimus.

Analysis & Tractatus hujus periodi.

I: Historia Populi Dei è duplex:
A: Regni uniti. & B: Regni divisi. &

I. Historia Populi Dei traditur. &

A: Unitum fuit Regnum Jzraelis sub Salomone.

A: Unitum fuit Regnum sub Salomone, sub eo in-signiter diam floruit tum-

a. &

Hist. Eccla stica V. T.

2. Quoad Civitt.
6. Quoad Religionem

2. Florvit Regnante Salomone.

2. Ad Civitt. qd attinet, Regnum Salomonis longe latèqs erat dilatat, usqs ad Euphr. Sc. a Syene usqs ad Nilum ab Austro. Sinus Arabicus erat in potte Salomonis & ibi Ophiriticam ædificavit, Eot & Arabiam sibi fecit obnoxiam. Præcipuæ Civitates & opibus fluebat ejus regnum, hinc! Cum & Sapientia ejus longè latèqs Erat disseminata, potentissimus famigeratissimusqs e habitus. In Structis ad vitias ejus Regni multa Contulit ejus expeditio et Navigatio duplex Ophiritica 1 Reg. 9. V. 28 & 10. V. 11. quæ Semel quotannis suscipiebatur, Versus Tharsis 1 Reg. 22. V. 2. Semel Completo triennio suscepta.

Discursus de sita ogiris.

De Sita ogiris longa & disputatio inter Viros doctos: Josephus in elegantiis dixs. de Salomonis, quærit in Affrica Æthiopica solitis enti obversa, ubi e Regio Sagala, Sed alii Communiter & rectius in India, ubi fuit Ogir Gen: 10, Ad sitentrionem quoad Locum, alii ultra Gangem in aurea Chersonesum Gangem fluvium, qui versus sitentrionem, Secundum Bochart e in Insula Taprobana, ver Secundum Lucam Holstenium & Cl. Relandum e Co tinens illi Insulæ proxima, supra eam, aut in ejus vicinia, Vide hac de re Relandum de Navigatione Ogiritica.

de Tharsis.

Quod attinet Tharsin, de eo Tartessum Hispanicam circa fluvium Bætis ejusqs ostia; ut Bochartus in Galeo Lib: 3. Cap. 7. & ante eum D. Bochartus eruditi

Ms. 123

Perioc

eruditè demonstra
Cap. 1. Hactenus
occidentali; de vero
Quod vero ad Locum
2 Chron. 22. V. 36
Jarsis de disputata
trabico, adtinet, d
Bochartii, nisi exp
Naves Tharsis ad
las & Ophirem.
De hac prosperim
Vaticinium Jacobi
suum tempore ad

Quod ad Relig

tempore ornat
extruit, ac vari
ppii Hacer, fuit al
plo, ubi deus sec
B. Salomo in hoc
stans, in Sequidem
nimia usus erga
ipsis Cultu Dolos, q
regnavit per amo
ditavit, quæ hodie e
cum, proverbia.
Conscriptus est. Sen
quas parva par

B. Post mor
in deo. &
2. & Cæ
6. & Stat
2. & Cæ livi
2. & Oc
& Ve

Ms. 123 12

erudite demonstravit in animadv. Sacris Lib. 4. Cap. 7. Hactenus quæsivit Tarsim in Africa ora occidentali; Id verior et rectior ē Sententia prior Quod vero ad Locum illum satis difficilem intellectu 2 Chron: 22. v. 36. ubi Classis Iosaphati versus Tarsis dr dissipata in Hetzrone, Sebere, in Sinu Sirbabico, adinct. Sificulti Conciliatr Cum Sententia Bocharthi, nisi explicett ex parallello 1 Reg. 22. ubi Naves th Tarses appellantr, et dicerte dr eas mittendas ee Ophirem. Hæc de Navigationib Salomonis.

De hac prosperima Conditione Salomonis erat Vaticinium Jacobi Gen: 49. v. 8. id implendum Suum Tempore Davidis et Salomonis videt

6. Quod ad Religionem attinet, ea maxime hoc Tempore ornata ē per Templum à Salomone exstructum, ac varie auro et argento ornat, cultui ppriū sacer, fuit allegatus Hierosolymis d. Templo, ubi deus decreverat nomen Suum Collocare Dt. Salomo in hoc saluberrimo proposito ō fuit Constans, in Sequidem ō videtr Tarse idolatra, sed nimia usus erga mulieres indulgentia, permisit ipsis cultū Dolor, id utiqs Legi Mosis adversabatr, regnavit per annos 40. et Scriptis Eclam egregie ditavit, quæ hodie etiam Supersunt: Ecclastes, Canticum, Proverbia. Liber Eclastes in Senectute ejus Conscriptus est. Sententias pronunciavit 3000. quæ parva pars apud nos.

6. Religio hoc tempore maxime ē ornata

Scripta Salomonis.

B. Post mort ejus Regnum mox est divisum in duo. Dt. Succedit Hist. Regni S. divisi. ubi

Regnum Salomonis divisum.

2. Causam divisionis

6. Statum utriusqs Regni explicabimus

2. Causa divisionis Regni ē

2. Occasionalis

Et. Vera.

2. Causa occ

Ms. 123

Hist. Eccl. V. T.

α. Caa occasionalis divisionis Regni S.

α Caa occasionalis | Reg. 12 ℣. Cum nimis popu-
lus valde fuisset sub Salomone, ffugiens enim Regis
potentes et splendidi populo st admodum oneri. | Popu-
post mortem ejus à Rehabeamo petiit mitigationem on-
eris, sd Rehabeam Seniorū Consilia Sequutus, duriū re-
spondit, quare Egraimitæ cum reliquis tri-
bus se se à Rehabeamo separarunt, hic nulla difficul-

β. Caa Vera ejusdem rei.

β Caa Vera è expectenda ab æmulatione Egraimi-
tarum et Judæorum, quæ emulatio in Caa erat, quare
Egraimitæ vixerunt separati à Judæis. Duravit illa
æmulatio jam à Temporib. Judicum, et semper Contra-
navit; ut ex Historia Abdeonis patet Jud: 8. v. 1. et
non seqtis Jud: 12. v. 1. Et hæc Caa, quare primus
Rex ex Tribu Benjaminis è electus, ut Selet illi æ-
mulationi obviam iret. ℣. Postea cum David ad Regni
venit sott. suam æmulationem demonstrarunt Egra-
imitæ, dum nolebant se se ei subjicere; imo cum
Absolone se se contra eu Conjunxerunt. ℣

Rationes æmulationis Egraimiticæ.

Quærat quis: Unde hæc æmulatio? Quare Egra-
imitæ tadeo invidebant Judæis? Rationes st Sequ.

1mo: Quia Judæi cum Manasse et Benjamine
hæ enim tribus initio pertinebant ad Egraimitas qui
ex Hist. Semei liquet 2 Sam: 19. v. 20. maximam et
rentissimam totius populi partē faciebant. ℣

2do: Quia mediam et munitissimam Cananeæ p
tem tenebant o Egraimitæ, sd Judæi. ℣

3tio: Quia per Josuam illi imperium Cenuerunt
Egraimitæ Selet, et multa bona in reliquas tribus
Contulerunt Num: 13. v. 8. ℣

4to: Quia ipsum Sanctuarium Silonense diu
buerunt in potestate. ℣

5to: Quia Judæi oriebantur ex principe
Lego Rachelis filio, qui Jacobo erat dilectior, e
ipsum Judæi erant benedicti Gen: 49. Et Joseph

primogenitura erat
ias Progativas t
re & potierant. ℣

C. Jam Stat
cus enarrabimu
visois fuerant tristi
à Religione Judaica
nam exigentibus.

ad. De R

aa. Hi

BB. Cad
qu
à Jer
Secun
bi Ca

aa. In Hist. Re

N. ב

N. Quod ad Stat
ejus Continuat

d. & Familia Re
Roboamus ipse, e
1mo: Jeroboam
Salomonis; sd tn, ut
Cum ipse eet Regnum
ambitioni suæ frabul
um Salomonis, quam
unde post mortem Sal
sidit & per 22 annos
11do: Filius ejus

Ms. 123 12

Periodus VIa

Primogenitura erat Concessa respectu haereditis. Has Progativas tribus Jud: & Ephraimitq tollerare & poterant.

6. Jam Stat 2plicis hujus Regni adcuratius enarrabimus, Consequentia enim illius divisionis fuerunt tristia, Israelitis à civitate; oth! Dei à Religione Judaica se se separantib & novum Regnum exigentibus. Sclct!

6. Statu 2plicis hujus regni enarr ri jam incip

ad. De Regno Israelis dicemus, ubi videlicet Historiam hujus Regni Stantis, Cadentis & ad ruinam vergentis & quia stetit specie hoc regnum 11 à Jeroboamo primo ad Jeroboamum secundum per annos 190, & vero collabi Capit.

ad Regn Stantis

aa. In Hist. Regni Israelitici Stantis inspiciendum

aa Ejus H Stocia.

N. Status politicus.

B. Status Eclasticus.

N. Quod ad Stat politicum attinet, Successio in Regno Continuavit per 4. Familias diversas,

N Status litticus

a. Jeroboami.
b. Baasaeq.
c. Omri.
d. Jehu.

d. Et Familia Jeroboami duo fuerunt Reges: Jeroboamus ipse, & Filius ejus Nadabus.

d Familia Regum

Imò: Jehroboam Ephraimita erat primum Servus Salomonis; Deus, ut Sr in ejus florente Graa, dein! Cum ipsi eet Regnum Ditum à progeta Ahia ipse ambitioni suq frabulum Dbuit, & ppter ea incidit in odium Salomonis, quam ob Caam exul fuit in Pgpto unde post mortem Salomonis reversus regnum hoc Considit & per 22 Annos tenuit.

1. Rex Jeroba

Ejus fata.

11do: Filius ejus Nadab brevissimo Tempore hoc Regno

11. Rex Nadab ejus Filius.

Hist. Ecclastica V. T.

1524

Regno potitus est, nam anno Regni Secundo à Basa Basesba cum ot familia Jeroboami occisus e 1 Reg. 15: 29.

Venit itaq; Regnum ad Familiam Basaschq, in qua viam suo fuerunt Reges.

Ejus breve fatum.

6. Familia Regum

1. Rex Basa-sha:

1mo: Ipse Basasesba, qui per 24 Annos regnavit, 1 Reg: 15. quo tempore Israelitas afflixit Rex Syriæ Ben Hadad ab Asa, Rege Judæ Contra Israelem evocatus 2 Ch 16. Observa hunc Basasebum ee ex Tribu Issachar, ô Ephraimi ut liquet ex 1 Reg: 15. 27. et videbis: in Trib Ephraimi o semper fuisse Sceptr.

Ex qua Tribu oriti?

11. Rex Ela Filius Basasch. occisitr à Zimri, fit à populo.

11mò: Successit ejus Filius Ela, qui per duos annos fuit, à servo suo Zimri occisus e in ipsa ebrietate Secundum Prædictionem Progetæ Eliæ 1 Sam: 16. Nec hic Zimri suum regnum firmare potuit, populus enim Israel eum, quare post 7. dies occisus e, hinc!

C. Familia Regum.

1. Omri.

111tiò: Regnum venit ad familiam Omri. Hæc Familia habuit 4. Reges in Israele.

2. Ipsum Omri, qui Zimri occiso regnum Israel tenuit per 12 annos, sex annos regnavit Tyrsæ, sed in reliqua Samaria, ipse e, qui Condidit Samariam Metropolim Regni Ephraimitici. Urbe illa in monte Sichimitica, Samariam appellavit Seir 1 Reg: 16.

Fata ejus.

11. Achab impius.

6: Successit ei filius ejus Achab; impia sua impietas Celebris, Celebratior in exore; Filia Regis Tyri, Jezebele. Hic Idololateriam Phœniciam detestandam introduxit in Regnum Ephraimiticum, et Cuncta, quæ a Jeroboam Idololatriâ et Sceleribus, implevit. Inter hæc insignis fuit injuria illata Nabotho, Cujus vineam rapuit et quatenus Progetas ad mortem usq; persecutus

Fata Scelestia.

In hoc tã Corrupto Regno Suscitavit Deus Eliam de se Hoc Elia, qui Codicem St. Officium Canonicum, insigniter de eo Scribit. Achab postquam 22. annos regnasset mortuus est.

Eliam Deus Suscitat.

C. Ach

C. Achasia filii Ach

Ceille, qui Cum Eleonis impedit

S. Successit ei J accideranț

1. Bellum ipsum cerunt, ubi Suo pe

d: Quòd Cum Ti est ne getam ag

B. Quòd Re angustia obtulit in candos, tendos.

11. Secundum me quòd! ejus Ce culis clarus. Regn quidem fecisse fi suis, in melior fu 2 Reg: 13. in eo

S. Successit ito Ejus ergo Fab

1. Ipsum Jehu, qu

Omnem stirpem Ac lem è fenestra Pe Idololatras occidit sic ipse suo Zelo m usq; ad 4ã Itter 28 annos, qd sanctu buendum ejus Idol floruit Jonadab bita nec plantaban

Ms. 123 12

c: Achasia illi Succeſsit, fuit ℔ Duos annos. Hic
E ille, qui cum Syrotaret Legatos misit ad Deum
Ekronis & impeditus è à Procella 2 Reg: 1.
d: Succeſsit ei Joram frater ejus, erga quem duo
accideruut memorabilia.
1. Bellum ipſum cum Moabitis, qui ab ipſo defe-
cerunt, ubi suo pariter occurrunt notatu digna:
α: Quòd cum in deſerto exercitus ejus penè si-
ti ęet necatus, Deus miraculoſe pręter pro-
pętam aquam ſubpeditavit 2 Reg: 3. 20.
β: Quòd Rex Moabitar cum muris inclusus et.
angustia ſuus, filium ſuum unigenitum
obtulit in Holocaustum, ſive! ad Deos pla-
candos, ſive! Hostes ad miſericordiam flec-
tendos.

Joram
II. Secundum memorabile ſub Rege Achasia accidit
quòd! ejus Tempore floruerit Eliſa 17 mira-
culis clarus. Regnavit Joram per 12 annos. Mala
quidem feciſſe ſt in oculis Dni cum parentibus
ſuis, In melior fuit illis, quare ad ſaciſſe ſt Deo
2 Reg: 13. in eo Concidit familia Omri.

d. Familia R
gum.
d. Succeſsit itaqß 4ta Familia Regia Jehu,
Cujus 5qß Habuit Reges.

1. Jehu.
1. Ipſum Jehu, qui Dni juſſu unctus è in Regem,
Omnem Stirpem Achabi delevit, ſuperbam Jeſabe-
lem è fenestra ejicitandam juſſit 2. Reg: 10. Deß
Idololatras occidit, Templa & altaria deſtruxit, &
ſic ipſe ſuo Zelo meruit, ut Regnum in ſua familia
usqß ad 4th Steterit generationem, Ipſe fuit per-
2. 8 annos, qd diutius in Regno ō Steterit ſi Stri-
buendum ejus Dololatriq 2 Reg: 10. v. 30. Sub hoc
floruit Jonadab Rechabita 2 Reg: 10. v. 15. Re cha-
bitq nec plantabant, nec ſerebant, nec Vinum bibe-
bant

1. Jehu.
Facinora-

bibebant, Do sic Rex o fuit primus Ac Lucas rei; veb! Confirmavit H institutum à prima Gentis origine repetendum, qđ fixa domicilia o habebant 1 Chron. 2: v. 55.

II Joachas ejus filius. Fata ejus.

II. Successit Jehu filius ejus Joachas, qui itidem Jeroboami vestigiis incessit, quare Deus in manus Hazaelis & Benhadad Regum Syriæ eum dedit, regnavit per 17 annos. &

III. Joas. Sub hoc morit Eliza.

III. Successit ei filius ejus Joas, qui bellum gessit Cum Amasia Rege Judæ 2 Reg: 13. & 14. & fuit 17 annos. Sub eo mortuus ē Elisæus, quem in infirmitate ne visitavit, ubi 2 Reg: 13. miraculosus ille Sagitt. fus accidit. &

IV. Jeroboam 2dus.

IV. Successit ipsi filius suus Jeroboam 2dus, qui cet à peccatis Jeroboami primi o recesserit, gnum in reddiderat florentissimum, quam fuerat, extendit enim usqß ad Damascum quam Hamat. Regnavit per 41 annos, & Cum ipsius mo te Regnum dilapsum ē, licet successerit ei, & re naverit post eum per 6 menses Zacharias quidā Hoc usqß sidum & esto Status politicus Regni raimi Stantis. Nunc

De Statu Eclastico dicendum. Hic duo obser

a: & Defectionem Israelis ad Idololatriam.

6: & Media, quibus Deus eos Conatus ē ad versionem adducere, frustra à Deo adhibita.

a: & Idololatria fuit duplicis generis

α: & Ægyptiaca, Auctore Jeroboamo primo

β: & Phœnicia, Achabo impio promotore. &

a Defecit Israel in Idolatriam duplicem:

α: & Hic in antecessum aliquis Conspectus est dus Idololatriis Ægyptiacis, ut eo rectius intelligat

Perio

intelligat illam

Ex Idololat

tica, qua coluerunt fusa in Oficie & hac mutata ein Coluere Corpora bat illa Theologia passivas. & Potent Luna & Terra. & ginib & emblemat set & Iridis. & Ju ois ferè generis, quem emblema Lung. & Bos ab lis, & ob secundi stit. Unde N ipsum Nomen of bovis aliquo mo Isis ab ITUN e os Lung, utrumq potentis passivæ,

α: & Jeroboam

Calles in Bet in limitib Regni Ictionali Dan. bovis figuras? N ab iis adsumser Hanc Videos po gra habebant e ta referebant, in in reliquis ritib

Ms. 123 12

intelligat. illam Jeroboami ee conformatam ad Sanc-

Ex. Idololatria Aegyptiaca antiquissima fuit my- Idololatra
tica, qua coluerunt suos progenitores, quemadmodu Aegyptiaca qua
supra in Osiride et Jside diximus; Ad postea Theologia his fuit. &
haec mutata ein Physicam, qua iisdem sub nominibus
Coluere Corpora Celestia et Terrestria. & distinguebat illa Theologia Maas res in potentia activas et Maa Idola
passivas. & potentia activa illis erat Sol, passiva; triq eod.
Luna et Terra. & Has maas res coluere sub imaginib et emblematib Maris et Luminq; Osiridis
Set & Isidis. & Imagines aut erant aalium, et quidem fere generis, quq Aegyptiis erant Sacra, ita, ut Emblema Solis
Quum emblema solis fuerit Osiris sive bos, et Isis Osiris = bos
Lunq. & Bos ab Aegyptiis Cultus e ut emblema so- Lunq Isis =
lis, & ob fecunditat, & ob magnos Oculos quib boves
Pollent, Unde ⲡⲱⲃⲉ Hebraice à videndo, unde ipsi
ipsum Nomen osiridis derivari potest. Quae Cornua
bovis aliquo modo ad solis radios accedunt. &
Isis ab ⲡⲱⲛⲉ erat Emblema Terrq, secundum alios Lunq, utrumq; rectè, nam Terra et Luna erant
potentiq passivq, et à sole Collustrantb. Istis similiq

A: & Idololatria Jeroboami & Jam vide
B: & Origo ejus e demonstranda & Idololatria
A: & Jeroboam fecit duos Vitulos aureos exstisse. Jeroboami.
Alter in Bethele, alter in Dan, quq duo Loca sit.
in limitib Regni Israelitici, in Australi Bethel, in
Ultionali Dan. & Num aut Jeroboam integras
bovis figuras? an ⲡ Capita? incertum est quos Set
ab iis assumserit Calendo.
Hanc Videtur bono D.m. Quia Aegyptii & aalia inte-
gra habebant eiam Statuas. quq ⲡ baum Capi-
ta referebant, in reliquis membra humana. Ob-
In reliquis ritib adcommodavit se Se Jeroboam
ad Mosaicos

Ms. 123 12

Hist. Eclastica V. C.

In quo diffe- rebat ritus idololatriq Jeroboami a ritib Mosaicis

Sclt! Ille Sacerdotes ō ex Tribu Levi sumsit, quis. Sc! Sacerdotes e Levitq Tribui Judq se se jūxerant Sed ex populo universo sine discrimine; ut proxim

ad Mosaicos ritus paucis mutatis e exceptis ab extremis petuli, quia significat populum

Sd, q dvel o e, ort enim th ex male intellecta praxi universum ad extrema se se usq extendentem.

Præcipue instituit ipse fest quosdam die 15 Me fis sbi celebrandum, q dalq nullum erat à Mo instituit. Hgc e Idololatria à Jeroboamo in stitutâ, vide hanc 1 Reg: 12: v. 2. 2 Chron: 11.

Quis origo Idolatriq ejus?

B. Qr: Quisnam origo hujus Idololatriq fuerit?

1mo: Quod ad raiōem movent quq Jeroboamum impulit, Illa o e long Exquirenda, merē est politica; Verebatr npre: Ne populus suus rursus Conjungeretr Cum Tribu Judq, q facile fiebat, si dem manebant sacra, e quidem alligata Hyerosol mis, e Tribui Levi.

Unde orith

2do: Quoad Vitulos assumtiōem, o subitaverim quin respexerit in iis assumendis ad mores Hgyptiorū, adeoqs Idololatriam Hgyptiacam introducere in populum, Cum enim Cultus animalium fuerit Hgyptiis peculiaris e Vitulos instituerit Jeroboam Quis q Cum ratione Conjunctius, quam ipsum Hgyptios ee imitatum, Accedit, q dille diversatus sit in Hgypto 1 Reg: 11. ipsiusq populus semper erit inclinatus ad hanc Idololatriam, quem modum demonstravit in deserto per Vitulum aureum.

Sunt inter Theologos, qui putant Jeroboamum respexisse ad Cherubos supra arcu fœderis; q illudab ei verisimilitudine ab horre

Quidam Theologi.

Negamus Rais. a.

a: Quia Cherubi nunqm habuerunt bovis habuerunt pr Vitulinos pedes, et Cum facie

facies habebant, ipsa th e quæ pr oem subita Dei b: Præcipue nunquam Cherubis Idololatriam Co eas ee formas Hyeroglifica nec venerabant in conspectu babilius est Jeroboamum Hgyptiof

B. Videamus jam Hgc ab Ecclesiastico inter erat admodum fœ na Hgyptiacum erat

2. Hercules

6: Asbaro

2: Hercules dictus est e ptius. omnino hic distingu tor, ampliationis, e alemen antiquior, sic Hercules en solem designat, Macrob. Sa ἡμῶν τὸν ἐσπέριον ἡλιον à nomullis derivatum ipsi st הר־אמון qui ora vi cromatonis st Hercules Cytor, cui nomen בעל apud Philonem Biblicum Melicharton = Rex orbi אדרם מלך = Rex Ma quid sub hoc nomen lig & Nostra Sententia st Re involvit.

Cultus hujus delis, nam!

1mo: Primogeniti Cari ter in honor hujus quæ humanæ formæ, a

Ms. 123 1/2

facies habebant, una H erat vitulina ut ex Eccli-
quet Hoem subitaneam.

b: Præcipuè nunquam legimus Judæos cum
Gentibus Idololatriam Commisisse, oēs enim sciebant
eas ee formas hyeroglificas, e erant in S. Sanctorum
nec veniebant in Conspectum populi, Et! Longè pro-
babilius est Jeroboamum mutuat ee Idololatriam
Ægyptior.

Ratio 6.

B. Videamus jam Idololatriam Jeniceam,
Hæc ab Aegabo introducta erat in populum
Erat admodum foeda, Crudа, Libidinosa. Numi-
na Jonicum erāt:

B. Sequat. de Idolatria & Jonicæ Conspectus.

a. Hercules.
b. Astharoth.

Numina Jonicum.

a: Hercules fictus est e Tyrius, e Thasius, e Ægyptius. omnino hic distinguendus est ab Hercule Phœnicis, amgitionis, e alemenæ filio, Nam hic longè antiquior, Hic Hercules enim in Theologia Φοίκη Solem designat, Macrob. Saturn. L. 1. Cap. 20. Hercule ἡμῶν τὸν ἐντὸς καὶ διὰ πάντα dicitur, unde à nonnullis derivatum ipsum nomen Herculis, qd est הוֹר אֵה כל - qui ora videt. In fragmentis Sanchoniatonis sit Hercules בעל שמים - Dominus Cœlor, Cui Nomen בעל - Baal in Hebræa Convenit. Apud Philonem Biblicum adpellatur מלך קרתה Melicharton - Rex Urbis Theopalis Cabiros, Hebræis אתמלך אדרם מלך - Rex Magnificus, denique quid autem hoc Nomen significet, non adeo liquet, Ex nostra Sententia est Regem opulentum qd radix עבה in volvit.

a: Hercules: Quotuple est?

Unde et quid Nomen hujus significet.

Cultus hujus Numinis erat valde Cru-
delis, nam!

Quales ejus Cultus fuit?

1mò: Primogeniti Carissima pignora offerebantur in honor hujus Statuæ. Erat nimis Statua
Jnea humanæ formæ, ardentis, manib. resupinis et apertis

1. Ratio.

Ms. 123 f 2

Hist. Ecclastica V. T.

& apertis, per quas infantes cadebant in ignem
Status Subjectum ut scribit diod: Sicul. Lib: 20. & me
minit Ezra Deut: 12: 31. 2 Reg: 17. v. 31.

11 Sō: q Per ignem q̄s lustrabant, & vita Moloch Con-
secrabant ut Comburerent & hoc dion-Halicarnasen-
sis tradit Antiq. Rom: Lib: 1. in Hist. Romuli, Civitt mo
post tratis Eidem lustrantis, ubi d: Populum pa
culi Ca per flammam salire jussum. Sic Lastli
ratione Cultus fuit Hercules Phœniciæ, Uterq; Bitte
ritus notari potl per phrasin Hebraicam: Phrasis
facere per ignem Molocho = Consecrari ipsi per ig
nem ut Comburantt infantes = lustrari per ignem
2 Reg: 16: 3. 2 Chron: 16: 3. ubi de Achabo dr Hæc

6. Numen Phœnicium erat Astharoth

6: q Alterum Numen Phœniceq Idololatriq Hæc
Astharoth 1 Reg: 7: 5 quæ fuit Dea Sidonior, & ima
ginem ovis Phe tulisse Censett verius unde ipsum Nu
men Hebreum derivatum, Emblema Lunæ, Jer: 7: 1
Hæc Regina Cœli, Colebatt hæc dea maximè in Luna
& quidem exercitiis Veneris, unde Achab dr fecisse
אשטרות 1 Reg: 16: v. 33. Sd Notandum e: Illud
cabulum aliquando Significare; Simulacrum Dea
Sel A. Isidis, quæ ipsissima e Astharoth Jud: 3: v. 7.
1 Sam: 7: 4. 1 Reg. 12: 23. 2 Reg: 21: 3. & A. Astharoth
potl ee Osiris, ut vox Fit Composita ex אשה
Uxor & תור sive Osis, Sd hæc nunc suo relinqu
loco. q Accessit ad hanc Idololatriam Achabi via
Contemtus dei, progetaq; Abominatio, Legum Mo
ralium post habitio, ut ex progetarum querimon
Manifestum est. q Hæc fuit Idololatria Israelitic

6: q Media Conversionis Israelitæ jam videamus: 6: q Quod nunc ad media, quib deus eos Conatus
ad Conversionem adducere, adhibet, Deus di
Colleravit hunc Populum, & sæpè per Vicinos Popul
Castig

Castigavit gravissimè
Baasche, Jeroboam
tavit progetas; Ho
ut à Vitiis & idol
illa via media frustra
lus & dr adhæsit Idol
mis Generis Crimina
tas Contempsit, ade
hunc Populum ampl
Collabi, & via in inte

BB: Epoc

cessit Zacharias fil
lumo qui Regnum
Menseⁿ occisus à
Padi, Qui tyb per 10
q invasit Terram R
nomisi magno pacto
genti Talentis 2 Reg
filius ejus Sechaja
sub hoc 2da Assyri
Assare Contigit, pe
Transjordanenses, e
ilium deportati &
Clades Regni Israel
V. 6. Dixerat Esa:
ie ultimus Indem Re
rationem è Sublatus,
Hoseq è Duplex initiu
di vectimo Achasi Re

Ms. 123 12

Castigavit gravissimè Judiciaqs exercuit in Domos Vide hic Mo
Baasche, Jeroboami, Omri & Jehu, Quae exci
tavit Prophetas; Hoseam, Joëlem, Amosum, Jona
ut à Vitiis & idolis avocaret populum; Sed
illa via media frustra adhibita est, Nam popu- Frustranea
lus totus adhaesit Idolis, Vel Conjunxit cum iis o- sunt.
mnis Generis Crimina, Verb Dei Sprevit, Proge
tas Contempsit, adeoqs Deo erat integrum
hunc Populum amplius tollerare, Coepit & Regn.
Collabi, & via in interit Vergere.

BB: Epocha Cadentis Regn. repetenda BB: Casus Re
Vesta Morte Jeroboami IIdi, Cui suc- jam exponet,
cessit Zacharias filius, sed occisus palam à Sal Reges Jeroboa
lumo qui Regnum ad se rapuit, & post unum mo 2do Succeden
Mensem & occisus à Menachemo, qui erat filius tes brevibus
Gadi, Quitqs per 10. annos, sub ipso Rex Assyri- rant. &
& invasit Terram Regnumqs ab eo accepit, quod Prima Regis
nonnisi magno pacto redimi potuit, 1000 Sclet ar- Assyriis expedi
genti Talentis 2 Reg: 15. Excepit Menachemum tio Contra Israel
filius ejus Pechaja, qui per 2. Ann amos regnavit
Sub hoc 2do Assyrios expeditio Sub Piglath Pi- Ejusdem Contra
lassare Contigit, per hanc Expeditionem Israelitas eandem expediti
Transjordanenses, & Superiores Galileq. Stirpi- Secunda.
lium deportati & Terrq cob desolatq. Fuit hqc
Clades Regni Israelitici Gravissima 2 Chron: 3.
V. 6. Dixerat Esa: 17: & 5: 6. 8. & Successit hu
ic ultimus Indem Rex, à quo Pechaja per Conspi-
rationem è Sublatus, Hic fuit Hosea & III. Cujus
Hoseq è Duplex initium, prius è post mortem Pekaje Hoseq 2plex
si vero Anno Achasi Regis Judq 12to, à quo Ezechias initium.
regnavit

regnavit ipse 15. annos. Vel. quia per multas Cur
Regnum amiserat, altera vice anno Sclt Achasi 12mo
recepit & regnasse St 9. annos 2 Reg: 17: 1. &

Hic Hosea Constituit cum Rege Aegypti Sō
tra Regem Assyriū, unde ira Regis Assyrij in ips
& tot populum e accensa, adeoq3 tertiam Succes
expeditionem in Regnum Israelis, Samariam po
Tertia Regis Assyriæ expeditio in Israelem, deducit eum in Assyriam &c
Cleemnii obsidionem Egerit, & postea Novos Col
nos in Terram Israelitas deduxit, illos vero dedu
in assyriam & mediam. Novi aut Coloni St d
ducti in Terras Israelitas ex variis locis; Selc
Babele & Hava, quæ e Terra ab Havatis inhabi
tata, illi vero habitabant ante in Palestina, u
Varios ex Locis novos Colonos ducit in Terras Israelis. de expulsi à Philistæis habitarunt in Chittea, qu
chittea e Terra Arabiæ deserta. Ducti semiß Ara
Coloni Legarvaimis, Legarvaim erat Terra Ur
bis Legarq sita in Mesopotamia ad Euphratem
Observandum e: Intō deportationem Israelis e
Intō Hæc duo intercedit intervallum ingens. Translationem hōb populoß in Terram eōb in
gens Temporis intervallum intercessit, Non enim St
tim ea Coloniæ deductio facta est, sed 213 demum
post annos, Selt! & Rex Assyriæ qui Colonos
transtulit ō e idem Salmanassar qui Israelitas
subegit, sd Asarhaddon; Senacheribi filius, ut e
Esdræ: 3: 3. 4. patet. & Sic aut Asarhaddon regnav
13 annos, & mortuus e Anno Ærę ejusdem 80m
Ponamus jam eum adduxisse Colonos anno Ærę
Nabonassareq 7 duo I: 913: fuit Rex anno Ærę hujus
67mo: Jam vero Æra Nabonassarea incidit in
initium Jothami Regis Judæ, ut in Seq: videbimus
Ponamus etiam: incidere illam Æram in annum
3tiam Jothami Regis Judæ, & inter annum 3tium
hunc e intō Deportationem Israelitas deflluxisse 7
annos deprehendemus, Nam!

1mō:

Ms. 123

1mō: Deportati St Israe
inter quem & 3tium ill
11do: Novi veri Coloni
tati St. Jam!
111tiō: Annos illos 35 de
um subtrahe ex anni
78. & habebis interva
Tempore aut illo in
Habitasse in Terra
adeoq3 sine populo,
Sub Æratio 65 annor
quæ Prophetia edita es
de destructione Assyrio
tas, quæ orta ex num
rius & Capellus exis
te de illo Tempore, qu
in Terram Israelita
rat incommodis, & fa
quod interfisse in Es
tator conjecit & dem

66. De Regn

A. Dicemus de St
B. De Statu ejus
N: Regni
1: Regni
AN. Quod ad St
Stilisse id Cens
annos 372. Satis
cessio Regum, quia de

Ms. 123 f 2

Imò: deportati St Izraelitæ anno 8to vel 9no Hiszchiæ, inter quem et illum Iothami, St anni 35

IIdò: Novi verò Coloni tò qrs Nabonassareæ 78. deportati St. Jam!

IIItiò: Annos illos 35 deportationis Izraeliticæ in exilium subtrahe ex annis deportationis novor Colonor 78. et habebis intervallum inter utrumq; annor 43. Interea Vide intervallum Imentro natum.

Tempore aut illo intermedio, reliquiæ Izraelitarum habitasse dr in Terra 12 Tribuum, St Sine facie Reip. adeoq; Sine populo, et hoc ē quod Esa: 7. v. 8. dr: Sub spatio 65 annor Izraelitas essetueros ee populus. Fat Sub Go intervallo Izrae

que prophetia edita est Anno 2do Achazi Regis, et agit de destructione assyriæ. Est quidem gravis difficultas, quæ orit ex numero isto 65. annor, Hinc Exegetæ et Capellus existimant: Prophetiam illam agere de illo Tempore, quo Novi Coloni St translati in Terram Izraelitar; Dilla intervallum multis laborat incommodis, et facilius est statuere: Mendum alicui quod irrepsisse in Esaam, ut magnus ejus Commentator conjecit et demonstravit, Qui loco 65. lege 21. Mendum aliqui repsit in Esaa

66. Ad Regnum Judæ jam transimus, et

A: Dicemus de Statu ejus Regni politico. 66: Ad Regnum Judæ transeamus.

B: De Statu ejusdem Ecclesiastico. Judæ!

N: Regni Stantis

I: Regni Cadentis.

AN. Quod ad Statum politicum Regni stantis, Stitit per annos 374. Stitisse id censeri debet ad mortem Josiæ per annos 374. Satis æquabiliter se se habuit successio Regum, quia octo fuerant ex domo Davidis, pas-

N. Historia Regni Judæ Stantis.

Stitit per annos 374.

sim

Hist. Ecclastica V.T.

Catalogus Regum Iud. — Passim diam plures fuere boni; quam mali; Ss non Sesuere pessimi diam. quod Catalogus Sequenti ordine se curcrit - Sclt!

I. Rebabeam - 17. Fata. — Imò: Salomoni Successit filius ejus Rbebabeam, & bono malus & Idolatra, regnavit per annos 17. 1 Reg: 4. v. 21. In hoc Tempus incidit Nob. expedi. tio Sesaci Regis Ægypti 2 Chron: 12. qui magnam sgis Eadem intulit, & Templum Spoliavit, Sub ipso diam 10. Tribus St abscissi:

II. Abia. 3 Fata. — IIdò: Successit ei filius Abia & Mabaca Absolo mis filia 1 Reg: 15: 1. 2. Hic regnavit annos 3. Pater fuit bello Cum Jeroboamo, in quo 500000 Israel. tas St Ejus 1 Reg: 15: 2. 2 Chron: 13. Religione in he um fuit impius, floruit sub eo progeta Hiddo 2 Ch. 13: v. 22.

III. Asa. 41. Vitia ejus — IIItiò: Successit Asa filius ipsius, qui laudatis & bonis Regib accensett, furia e via diam suam amovit ab Eorum augusta, & Turpissimum Idolu in Luco Collocasset 1 Reg: 15: 15. Culpati tn in ipso: a. Fœdus initum ex diffidentia Cum Benhadad Rege Syriæ. b. Compedes injecti Hanano progeta ob pugnam dictam. c. Quod in morbo Confugerit magis ad Medicos qua Deum tn regnavit annos 41.

IV. Iosaphat 25. — IVtò: Successor habuit Iosaphat Regem optimum, fe me melior, regnavit in universum annos 25. fata ejus vide 2 Chron: 17. 1 Reg: 22. 2 Chron: 20. 35. hinc vide Joel: 3. v. 2. &

V. Joram. 8 — Vtò: Joram filius ejus Successit, Sub hoc implen tum Sortitum est Vaticinium Isaaci Gen: 27. 42. 2 navit annos 8. 2 Chron: 21.

VI. Ochasia. 1. — VItò: Habuit Successorem Achasiam filium sibi diam Azariam, Hic erat à matre Athalia Corrupt 2 Reg: 8: v. 26. vide Cætera fata 2 Chron: 22. v. 5. 2 Reg. 9: v. 24-27. regnavit tn per 1. annum. 2 Reg: 8. v. 26

VIImo

Ms. 123

Period

VIImo: Excepit ipsum ria & Crudelis, qua habebat & tirpare amos, misere & p

VIIIvo: Joas Regnav 2 Reg: 8. v. 11. in Zacharia fo tatia, Vb: Hic allud rachias; o Zacharias & Nomen Barachia dam Versionem Tar amos 40. Sacri leg

IX. Successit ei fil tus Dni 2 Reg: 15. 2 2d. Joasum postqm

X. Habuit Succesor fuit laudatus, qu regnavit in univ

XI. Successit ei fi licet pessimus,

XII. Ochaz ei Successit Reges: Retzin Sy dis in eum impet Esa: 7. Duo h

a. Quo Achazi an

b. Num una? a ones?

a. Quod prius adtu hoc Conjunctio. Der Certum Achazi am sit pecha incidunt

b. Quod ad posterius 21 ingenti Cade ex

Ms. 123 1/2

VIImo: Excepit ipsum Mater ipsius Athalia; femina im- VII. Athalia
pia & Crudelis, quæ & Stirpem davidicam in animo 6. &
habebat extirpare 2 Reg: II. v. 1. et 2. regnavit per
6. annos, misere & periit

VIIIvo: Joas Regnum capessivit, fata ejus vide in VIII. Joas.
2 Reg: 8. v. 11. Crudelitis hujus exemplum vide 40. &
in Zacharia Joiadæ filio occiso in Templo in Athal-
taria, NB: Huc alludit Dns Matth: 23: 35. ubi Sp: Ba- vide quo al-
rachias; & Zacharias, quæ nomina eodem redeunt, ludit ex Matth
& Nomen Barachiæ desumbē ex Esa: 8. v. 2. Secun- 23: 35. &
dam Versionem 70 vir LXX. Joas hic Cum regnasset
annos 40. Sacrilegii pœnas dedit per Servos. &

IX. Successit ei filius Amasias, qui rectus Dni in ocu- IX. Amasias
lis Dni 2 Reg: 15. v. 3. defecit, regnavit annos 29. &
29. Joasum postqm 2 Reg: 14. infelici successu provocatat.

X. Habuit Successor Uzziam, qui & Azarias Dn, Rex X. Uzzias.
fuit laudatus, quid tn in eo culpett? vide 2 Reg: 15: 5. 52.
regnavit in universum annos 52. &

XI. Successit ei filius ejus Jotham, Rex felix XI. Jotham.
licet pessimus, regnavit annos 16. & 16.

XII. Achaz ei Successit, hic fuit impiette celebris, deo XII. Achaz
Reges: Retzin Syriæ, & Pecha filius Ramaliæ Isra- 16
elis in eum impet fecerunt 2 Reg: 12. 2 Chron: 28.
Esa: 7. & Sub hic Quæruntur: &

a. & Quo Achazi anno hæ Clades acciderunt? ei Duplex &
b. & Num una? an plures? fuerunt hostium expediti-
ones?

a. & Quod prius attinet: Cum initio Regni Achazi bello prioris Rs.
hoc Conjunctū, deniqs! Pecha desiit regnare post
Certiem Achazi annum, initia enim Hoseæ, qui Succes-
sit Pechæ incidunt in 4tum Achazi annum. &

b. & Quod ad posterius! & Chron: 28 si exercitus Acha- posterius Rs.
zi ingenti Cade ce fusus ab hostibus Regis, Sed quia Esa: 7. &

Ms. 123/2

Hist. Eccla stica V.S.

Esa: 7. & 2 Reg. 12. narratb expeditio hostium Hyerosolimam versas, existimamus expeditiones illas esse diversas, & Pecksse Eadem exercitus ac Rasi, adeoqs & exitio Rasin & Oron. exhibita prior est Statuenda. & Rasin

1ma. Acha Achaz in expeditione illa Hyerosolimitana valde Commotus fr Esa: 7. v. 2. quod factum & fuisset in regno ejus exercitu.

Et Ratio ipsa id docet, illi enim suos Reges & Principes fuerunt Consilium inire de occupanda Hyerosolima, nisi prius vires Achaz fregerint, vide hos fractas & 7. v. 20. & fuit Achaz annis 16. &

XIII. Hizchias. 29. XIII. Successit ipsi Hizchias, pietate Satis Celebris, fuit Eccla insignis Reformator, licet populum vix mutare potuerit ut ex Esa: 1. patet. Solemne sub hoc fuit Pascha, Anno ejus 6to deportatio 10. Tribuum in exilium Contigit, sevicit idem Philistæos 2 Reg: 1 regnavit 29. annos, Successit

XIV. Manasse. 55 XIV. Ei impiette insignis Manasse, qui in prima tentiam egit in exilio Assyriaco, quã meruit het Situerat, ab hoc Tempore insignem Reformatorem egit Eccla, & fuit annis 55.

XV. Ammon. 2. XV. Cujus filius ejus impius Amm Occidit ipsius implevit & post duos annos in domo sua necatus 2 Chron: 33

XVI. Josias 31. XVI. Regnum reliquit Josiæ olim Celeberrimo, vide hunc 1 Reg: 13. fata, Exech: 4. 2 Reg: 22. re navit & per 3. annos, posteum Regnum Collapsum est, adeoqs hic Terminatur Hist. Regni Judæ Stantis.

B. Stum Ecclasticum Judæor videamus jam.

B. Jam de Statu Ecclastico Judæor dicendum est, ubi

N.N. Deficiunt.

N.N. Defectionem eor à Deo Vindebimus.

ב. Media à Deo ad Conversionem adhibita

N.

Periodus

N. Epocha defectionis rep Habeamus ut adnotatu Epocha defectionis apud E dum modo videbimus. &

d. Idololatria

B. Effusione & Contemptu

d. Idololatria fuit

a. Levior.

b. Gravior.

a. Levior illa dicebat in excelsis. NB. Nullu vulgatius, nullum go min ius, quia Reges fere pro in beatis Judæor durarit ab Idololatris, qui olim in montib. Terrestres in Scrobibus aut fossis in Montibus colebant, quum Veteres: eõ se Dis conscenderent, quia Deus Judæi vero illapsi St in gentes vicinas observabo se et Remp. suam, et hinc eor et melior Lua.

b. Altera Species Ido

I. Persica.

II. Babyllonica.

III. Unica.

Ms. 123 12

Periodus vta

1. Epocha defectionis repetenda est à Tertio Anno Rehabeami: ut adnotatū 2 Chron: 11. v. 17. et evincit Epocha defectionis apud Ezechielem Cap. 3. quemadmodum mox videbimus. & Ipsa defectio in 3b sita fuit. &

Epocha defectionis unde repetenda?

a. In Idololatria.

B. Effusione Sanguinis innocui.

γ. Contemptu Progenitor.

a. Idololatria fuit duplex

Defecit Iuda in Idololatria

a: Levior.

b: Gravior.

Idololatria fuit duplex:

a: Levior illa dicebatur, qua deo Sacrificabatur in excelsis. NB: Nullum peccati fuit Iudaeis vulgatius, nullum gd minus potuerit extirpari ex iis, quia Reges sepè prohibuerunt illum Cultū, tempus in loc in Iudaeos duravit. & Repetendus est ille mos ab Idololatris, qui olim Deos Celestes colebant in montib, Terrestres in plano Terra, Inferos in Scrobibus aut fossis. Cur aut Deos Celestes in Montibus colebant, facile explicatū, putabant enim Veteres: eō se viis propiores ei si montes conscenderent, quia Deus in Celis habitare censebatur. Iudaei vero illapsi in hanc Idololatriam, quia gentes vicinas observabant magis florere, quàm se & Remp. suam, & hinc existimarunt Religionem eor ee meliorē sua. &

a. Levior. & Quid sit?

Unde repetenda. &

b. Altera Species Idololatriæ fuit gravior, eaq3: &

1. Persica.

11. Babylonica.

111. Phœnicea. &

b. Gravior. &

Hujus Species 1. Persica erat

Hist. Eccl. V. T.

I. Persica. Ima. Persica Idolatria erat, qua Equos Soli sa-
cros Colebant, eosq; ad ortum Solis educere so-
lebant, & hujus fit mentio 2. Reg. 23.

II. Babylonica. IIda: Babylonica Idololatria erat, qua Centoria &c.
bant Veneri, quæ ibi dicebatur עשתרה quòd in Lucis fo-
rimè Colebat.

IIItia. Syrica Idololatria erat, qualis? Vidimus ja-
Hæc in Judam erat introducta per Manasse
ad primogenitos Moloch Consecrandos 2 Reg: 21.

B: Judæi in specie se reos fecerunt effusionis
Equinis innocui. Hoseæ 4. exemplum hujus
rei est in Joæ, qui Zachariam juxta altare occi-
sit. Sed.

Judæi rei hujus St facti Contemtûs V. D. ejus
Ministros & Legis, vide modo: 2. Chron: 36.

ב: Media Conversionis Judæor, quæ Deus a
tribuit, Sunt Varia Judicia & progeta ad
missi, qui licet nunquam penitus defecerunt, tu
signi Copia ee Coperunt post Temporis hujus Reg
Sub Hischia maximè floruit Esaias.

ג: Quod ad Historiam Regni Judæ Cadentis

1. Defecit Juda in effusionem sanguinis innocui.

2. Contemtûs V. D. progeta hujus.

2 ב: Media Dei ad Convertendum Judæos adhibet.

3 ג: Historia Regni Judæ Cadentis.

XVII. Succesit Josiæ filius Joachaz, qui alias
Sallum adpellatur 1 Chron: 3:15. Sed regnavit hic
Sex menses, quia à Pharaone depositus & in Egy
tum deportatus frater ei è Juffectus fuus

XVII. Joachaz. 3. menses.

XVIII. Jehojachimus, Sol qui brevi factus tri-

XVIII. Jehojachim. 15.

tarius Nabucadnetzaris, qui anno 4to Jehojachi
plures abduxit in exilium. ב: Hinc incipit Epoc
exilii Babylonici. regnavit Jehojachim in universu

XVIII.

Ms. 123

Periodus

XIX. Successit
as Jehojachin
per Nabucodonozar
deportatus in Ba
fuit Conjectus, ut
Venerab. R

XX. Regem Sede
Cabatur. Sed à Nabu
justicia Dni, ut nim
hic Rex Judæ; juram
ri dati, cujus vinc
impius & rebellavi
dmos Regni II. Ero
nata, & Compusta,
tempore Regnum

II. Chrono
Commode
tum ei ponimus
profecta jubetur in
dies 390 diebus
ut tollat defection
comprehendit ggs Jud
decies se vertere,
totalem per 40. di
40. dies incidunt
idem anni St patano
ab eo tempore St ac

Ms. 1231/2

XIX. Successit ei filius Jechonias, qui-as Jehojachim dr, per 3. menses regnavit, & per Nabucodnezar depositus & Indem in exilium deportatus in Babyloniam, ibi in Carcerem fuit Conjectus, mox ex eo liberatus, ut suo loco. Denq; Regnum pervenit ad ultimum

XIX. Jechonias. 3. m.

XX. Regem Sedechiam, qui prius Mattania vocabat, sed à Nabucadnezare e dictus צדקיהו Justicia Dni, at nimis ex hoc nomine memor ejus hic Rex Judæ, juramenti fidelitis Nabucadnezari dati, cujus vindex foret Dns, si fuit ingnio impius & rebellavit contra ipsum, quando post annos Regni 11. Urbs à Nabucadnezare expugnata, & Compusta, populus deportatus, à quo Tempore Regnum Judæ e extinctum.

XX. Sedechias

II: Cronologia hujus Periodi ut

Commode Constitui possit, Fundamentum ei ponimus Celebrem locum Ezech: 4. ubi Propheta jubet in latus sinistrum decumbere per dies 390, diebus pro annis putatis & additis, ut tollat defectionem Israelis, ubi Sub Israele Comprehendit ipsa Juda, nox debebat enim in latus dextr se vertere, & Speciatim defectionem Judæ totalem per 40. dies portare, NB: Illi diam 40. dies in ci sunt in illos 390. Illi in ingm totidem anni st putandi ab Ao 18vo Josiæ Regis, quia ab eo Tempore st ad destruct. Hyeros. 40. annl.

II: Chronologia hujus Periodi Institutio.

Fundamentum Locus Ezech. 4.

Ms. 123

Hist. Ecclastica V. L.

Ps: A quo Tempore illud Defectionis factum inchoavit
& Supra demonstravi: ab Anno Certo Rebabeami, &
sic abillo Tempore ad destructionem Hyerosolimæ fuit
390 anni. A die jam his 3. annos pro Rebabeam
& 37. pro Salomone, nam ipsius anno 3 Certo e
fatum Templum, habebis in universum à Templo
dato ad destructionem ejus annos 430 &

Vel:

Longe difficilior redditu Chronologia est
Regum Judæ & Israelis, operæ vero pretium fuerit
eam ex illis Confirmasse, Ut igitur hic ordine pro
cedamus nec obruamur, Aio erit totam periodum
in 4. intervalla distinguere:

A: A Salomone ad Rebabeamum

B: A Rebabeamo ad Defectionem 10. Tribuum, &
Ab Abia ad Jehu in Regno Israelis, & Athalia in
Regno Judæ.

C: Ab Athalia & Jehu usq; ad deportationem
10 Tribuum, Sive annum 6tum Hiskiæ 2 Reg: 18

D: Ab anno 6to Hiskiæ ad excidium Templi
& Hierosolimæ.

Chronologiæ Regia & periodus in 4. Intervalla & Subdivisa.

Continet Annos.

A 37. A: Intervalli primi Chronologia est liquida, Salomon
enim 40. annis regnavit, Templum fundatum est
Regni ipsius 4to, & tres anni St Idemendi, & sic pro
intervallo habebimus annos 37. Salomonis. &

B 5inc 95. inde 98 B: In 2do hoc Intervallo Reges fuerunt Segq:

Vide in summis, mox Sicilan-dis.

Reges Judæ.		Reges Israelis:
1. Rebabeam regnavit aos	17.	1. Jeroboam regnavit amos: 22.
2. Abia amos	3.	2. Nadab amos — 2.
3. Asa amos	41.	3. Baasha amos — 24.
4. Josaphat amos	25.	4. Ela amos — 2.
5. Joramus amos	8.	5. Zimri diez — 7. — 12.
6. Achasia amus	1.	6. Omri amos — 22.
Summa annor	95. &	7. Achab amos — 2.
		8. Achazia amos — 12. &
		9. Joram amos — 98
		Summa annor —

Periodus

d. Sic mox mit alicu
mas Regum Judæ
unum Sibimetipsum e u
mit videbit cum
Judæ o posse Star
los, quia Jos filiu
sumtus in Societ
posagat vero hic
soriam idem, filius
& hos ab anno 22
4. illi anni quos Jora
gato, quia iidem Sun
tiplicare, sic demi de
valli hujus Regum
Judæ o facere nun
si Regum Judæ, pe
& qd excurrit, qui
B: Hæ difficultas hæ
raelis angit, Cum
98. Regum Judæ jam
idem initium & finem
ceperunt & regnare
facile disparebit C
raelis & ce Complete
tmos Regum Judæ
22os amos regnas
Nadabi Successoris
Jeroboamo # 21.
intervallo ad hoc occur
singulos sic lucrar
mus Convenientiam
Israëlis inchoative
rei Certa habeo sem
Sci.t! 1 Reg: 15. v. 25
no 2do Asæ Regis J

Ms. 1231/2

Sic mox mihi alicui accidere posset & debet. Sum-
mas Regum Judæ & Israelis sibi o respondere, cum
unum sit initium & unus finis ambor. Magis vero
mihi videbit cum demonstravero annos 95 Regu
Judæ o posse stare integros, & 4. illis et semen-
tes, quia Jos filius Josafati à patre erat ad
sumtus in societate Regni anno Regni Josafati 22.
Josafat vero hic pater istius Joram regnavit annos 25.
Joram idem, filius istius Josafati regnavit annos 8,
& hos ab anno 2.do Regni patris sui Josafati, jam
4. illi anni quos Joram regnavit cum patre suo Josa-
fato, quia iidem sunt cum 4. ult. patris sui annis, mul-
tiplicare, & demi debent è numero annor 95 inter-
valli hujus Regum Judæ. Sic! hoc Intervallum Regum
Judæ o facere num. annor 95, ut ad Calcem Catalo-
gi Regum Judæ, pag. antec. Notavimus, sed ℔ 90.
& 4 excurrit, quibus videt. &

B: Est difficultas hæc è Collatione Annor Regum Is-
raelis angitq, Cum Summa annor Regum Israelis sit,
98, Regum Judæ jam demonstravimus è 90. & quòd
idem initium & finis utriusq; eodem tempore in-
cœperunt & regnare & desiere! Sed! Dubium hoc
facile dispracebit Cum observavero: Annos Regum Is-
raelis o è Completè; & inchoativè sumendos, Contra!
Annos Regum Judæ Completè. Sic! Jeroboam 21,
22.os annos regnasse; & ita ut 22.dus sit primus;
Nadabi Successoris ejus, adeo! ut numerandi sit pro
Jeroboamo ℔ 21. & sic porro! Quia vero in hoc
intervallo ossa occurrunt Reges Israelis & quot annis;
singulos sic lucrari possumus, egregiam deprehendi-
mus Convenientiam. & Quòd aut dixi: Annos Regu
Israëlis inchoativè & o Completè è sumendos, ejus
rei certa habeo demonstrativem è ipsa Hist. Sacra,
Sc.t! 1 Reg: 15. v. 25 de Nadab incepisse regnare an-
no 2.do Asæ Regis Judæ, regnavitq; annos duos, &
Cum &

Vide! Intervallum hoc Regum Judæ o annos 95. & ℔ 90. & excurrit. &

B: Difficultas

Resolvitur, & demonstratur annos Regum Judæ hujus intervalli, & quos Regum Israelis. &

Fundamentum Concordantiæ vide hic

Ms. 123½

Hist. Ecclastica V. T.

Sed Cum A. 33. S. Boasa Successor ejus incepisse
gnasse anno Asæ 3tio, Nadab anno Asæ 2do, Quid
Colligis? Ego Colligo: Nadabi annos 2. in Boativeu
telligendos, & sic unum annum illi Comperere, alte
ad Boasam pertinere, & sic porro vide Cap: 16.

V. Difficultas. 1. Quærat quis: Unde illud discrimen? sive! Quom
in eodem Libro anni Regum suos, plenè, &
gum Israelis inchoativè sumendi sit? Ri: Ratio
Resolvitur: „la ē repetenda à diversis monumentis, et quib
„ille regum ē Compositus. Notum enim ē: Asæus
„dos ex Chronica Regum suos & Israelis, et
„st Compositi Regum Libri, Jam verò illa Monu
„ta Regum Israelis & Judæ, diversos habuerunt
„tores, & inde ē, quòd diversa ratio subputandi
„illis occurrat. Hæc de 2do Intervallo, 1d Constat 90. an

C. Sine 165. Tertium hoc Intervallum incipit ab Ahe
Inde 143 et Jehu, usq; ad finem regni Israelis & annu
et menses 7. tum Assyrios se porrigit. Hic Similem nu
Catalogum Certioris Chronologiæ suæ ponem

Vide illam Summam pag. 175.

Hanc pag. 176.

Hinc! **Reges Judæ.**

1. Athalia	regnavit	amos- 6.
2. Joas	— — —	amos- 40.
3. Amasias	— —	amos- 29.
4. Uzzias	— —	annos- 52.
5. Jotam	— —	amos- 16.
6. Achaz	— —	amos- 16
7. Hischias	—	amos- 6

In Summa 7i Reges Judæ regnaverunt sub annis — 165.

Inde! **Reges Israel**

1. Jehu	regnavit	amos- 2
2. Joachaz	—	amos- 1
3. Joas	— —	amos- 1
4. Jeroboam 2dus		amos- 4
5. Zacharias		menses 6.
6. Sallum		mensem 1.
7. Menachem		amos- 1
8. Pechaja	—	amos
9. Pechah fil. Rem.		amos- 2
10. Hoseas	—	amos-

In Summa amos 14
Menses 7.

Periochus

1. Quibus ex hac Collation
Jus ea discrimen amot
rursus idem sit eor in
discrimen licet inter ea
hinc illud tolli per bvalg
tionem filiorum Regum Cu
instructas regnationes

a. Regib
b. Regib

2. pro Regibus Jud
1mo: Joaso in loc
anni, quia Amas
Regni ē adsumtus à pat
ā 38vo, Ej. 37ti anni St
quitties pertinent ad
dunt in annos ei tribu
potiores ē facillima
v 17. 1. Select. In pri
raelis, factum ēe anno
potentiori loco adsim
successit, Regem ēe fact
sic vero ē annus 38. J
si regnasse currentes
ties annos Cum eo r eg
Ej. ties annos demendum
anni 163.

2do: In hoc inte
interregnum alliquod 12.
masiæ, Inter Amasiæ ns. m
et duab hypothesibus
a. Amasiam morbum
b. Uzziam incepisse r
Ej. Interregni hujus Int
a. prior hypothesis

Ms. 123 12

Periodus VIa

d: Quibꝫ ex hac Collatione facile videt: magnum tum hos ee discrimen amor Regum Judꝫ et Israelis licet rursus idem sit eor initium idemꝫ Terminus!

d. Difficultas

Discrimen licet intercedat inter hos amor 22. prout in illud tolli per bivalexidꝫ et 2valexidꝫ: per sociationem filior Regum cum patribus, vel etiam per instructas regnationes sive interregna: & Attende Eꝫ!

Modus tollendi, Duplex: &

a. & Regibus Judꝫ.
b. & Regibus Israël. &

a. & Pro Regibus Judꝫ observemus Sequentia

a. & Ratione Regum Judꝫ.

1mò: & Joaso in hoc Computu tribuendi St ℔ 37 Cammi, quia Amasias filius ejus in Societatem Regni ē assumtus à patre amo Regni sui 2do Joasi fi 38vo, Eꝫ! 37 ami St tribuendi Joaso, ō 40, Eꝫ! reliqui tres pertinent ad filium ejus Amasiam & inclusi in amos ei tributos. Demonstratio hujus hypothesios ē facillima ex Collatione Locor 2 Reg: 13: 10. & 14: 1. Sclt! In priori Loco dr Joasum, Regem Israelis, factum ee amo Joasi Regis Judꝫ 37mo; In posteriori Loco affirmatr: Amasiam qui Joasо successit, Regem ee factum amo 2do Joasi Israelis, hic vero ē amo 38. Joasi Judꝫ: Jam! Cum Joas Judꝫ dr regnasse Currentes 40 amos, oportet: duos vel tres amos Cum eo regnaverit filius ejus Amasias Eꝫ! tres annos demendum ē Regibus Judꝫ, restabuntꝫ Jami 163. &

1. Joasi.

Hypothesis.

Demonstratr.

2dò: In hoc intr Vallum Regum Judꝫ, incidit interregnum aliquod 12. amor, et hoc post mortem Amasiꝫ, Intr Amasiꝫ ꝛc. mortꝫ et Ozziꝫ initium, et hoc et duab hypothesibus hisce liquet: &

a. Amasiam mortuum ee Jerob. 2di amo — — 15.
b. Ozziam incepisse regnare amo Jerob. 2di — 27. &
Eꝫ! Interregni hujus Intr Vallum est amor — — 12 &
a. & prior hypothesis: Amasiam ee mortuum amo 15 &

Jerob. 2di est

Ms. 123½

Jeroboami 2di, est certissima, Nam!

1.° Jerob. 2dus anno Amasiæ 15 factus ē Rex 2 Reg. 14:23. Amasias post mort Joasi Israelis, Cui succ. fit Jeroboam vixit ad hæc annos 15. 2 Reg: 14:17.

2.° Idem patet ex his ex annis Regni Amasiæ, nam ex. Cgnavit annos 29. Cum & anno 15 ejus factus ē Rex J. roboamus, oportet: ille sit mortuus anno vicesimo ejus 15

b.° Altera hypothesis: Ozziam regnare incep. Se anno 27. Jeroboami. siserte ss 2 Reg: 15:1. & Co. Hactenus Venema. ligimus intr Amasiam & Ozziam fuisse intr regna 12 annos

Alii Chronologi fine Consideratione hujus intricatæ difficultatem. **NB: Sunt Chronologi**, qui ex alia hypothesi hanc difficultat tollunt absq; Statutione intricatæ. Sel.t! **Volunt** Jeroboam per 12 annos regnasse Cum patre suo Joaso, adeoq; 2plex ee initium Regni Jeroboami, Alter Cum patre 12 annos gesti, Alter proprio mort patris integrè ad se devoluti, adeò! ut queant ss Jerob. Rex ee factus anno 15 Amasiæ Jud. illud intelligendum ē de Regno solus possesso, ss Cum ss: Ozziam Regem ee factum anno 1mo, Dicunt: Initium illum annos ducendum ee ab illo Tempore, quo Cum patre Regnum Cæpessivit. Adeoq; Sic Historicus 2plex initium Jeroboami Statueret, Sed quæ hypothesis neutiquam est probabilis. Quia.

Sed hypothesis est impro-batt. R.1. 1.° Jeroboam annos 12.° ō regnavit Simul Cum patre Joas pater ejus 16 annis per annos regnavit, quos mor statim in initio Regni sui sibi asseret eum in societ. acc.

R.2. 2.° Magna oriet Confusio, si Statueamus Historicum eodemq; Loco 2plex initium Supputationis ob. vare, & modo huic; modo illi Locum sibere applicare.

R.3. 3.° Denicq; Nostra Sententia Chronologiæ Sacræ ctius Convenit, nam si hoc intr regnum tollas, 12 annos erit defectus, nusquam Supplendus. Ex! Colligamus nu.

tantum rationes ntas: D. annos Regum Juda in hoc demonstrati demendos ex iis Regni descripti annos, & hoc intervallo est numerus

b.° Videamus jam de eum, quia in hoc ē enim, sicut nos etiam Como Regum Israelis, intervallum ta, propti idem initium & nis Israelitici cum Judaica. Ex. Notandum hic est: &

1mo: De Joasum Israelis

Se per annos 2. vel Israelis Stare & posuerunt in

2.° Demonstratio hujus

ss Joachas incepisse regna Mortuus vero anno Joasi nasit per annos 17. hoc filius 2 Reg: 13:10, in cesti 37mo, non 40 ubi patet Is Israelis regnavisse Cum adeoq;.° posse Stare illo quos supra exhibuimus. annos supplebimus. quia

3tio: Statuendum e 22 annos, inter Jeroboa jus Zachariam & Nec de gumentis. Selct. Jerob. 2 & regnavit per annos 41 Ozziam Judæ | vide pag. 1 gnum annos 12, mortuus Zachariæ ō Successit a roboamo 2do, sed juxta Pace vides interregnum 22 4tio: Ultimo loco not

Ms. 123 1/2

tantum rationes nras: Diximus superius: Summam amor Regum Judæ in hoc Intervallo ee 165, dixi & demonstravi demendos ex iis ee 3. addendos vero in ee 12 in-tregni descripti amos, Ergo Summa amor Regum Judæ hoc Intervallo est numerus amor 174.

b. Videamus jam de Regno Izraelis Intervallum, quia in hoc ē major difficultas, dicitur enim, sicut nos etiam Commotavimus ad Calcem Catalogi Regum Izraelis, Intervallum hoc durasse amis 143, Cum in, propter idem initium et eundem finem administrationis Izraeliticæ Cum Judaica, deberemus habere amos 174. Ergo Notandum hic est:

1mò: Joasum Izraelis Cum patre Joachazo regnasse per amos 2. vel 3. adeoqʒ illi 143 amis Regum Izraëlis stare ō posse integri, Do illis 2. vel 3. Stamen si. Demonstratio hujus rei ē facilis, Nam 2 Reg: 13:1. Joachas incepisse regnare anno 23tio Joasi Judæ, Mortuus vero ē anno Joasi 40, quia unus Joachas regnavit per amos 17. hoc modo, et quia Joas Joachazi filius 2 Reg: 13:10, incepit regnare anno Joasi Judæ 37mo, non 40 ubi patet Joas ē mortuus, Quare ē Joas Izraelis regnavisse Cum patre Suo Joachazo 2. vel 3. amos adeoqʒ ō posse stare illos 143 amos Regum Izraelis quos supra exhibuimus. Sed 2ò: Unde reliquos amos supplebimus? quia Jam ne 143 habemus!

1175

Ergo Numerus Ergo amorum Intervalli 3tii Regum Judæ est.

174.

b. Ratione Regum Izrael.

1. Joasi.

1. Hypothesis

Demonstratio

Non sufficit.

1mò: Statuendum ē interregnum in Regno Izraelis 22ob amor, inter Jeroboamum 2dum Selet et filium ejus Zachariam & Nec destituit hæc Hypothesis suis argumentis: Selet. Jerob. 2dus factus ē Rex amo 15 Amasiæ et regnavit per amos 41 Ergo Quia inter Amasiam et Uzziam Judæ (vide pag. 173 ad numer 11.) fuit interregnum amor 12, mortuus ē amo 15to Uzziæ, Jam Quia Zacharias ō Successit amo 15to Uzziæ patri suo Jeroboamo 2do, sed juxta 2 Reg. 15. V. 8. amo 38vo Uzziæ, Clare vides interregnum 22ob amor in Regno Izraelis.

2. Hypothesis

Demonstratio

2dò: Ultimo loco notandum: Osee ee annos ō 9. sed

3. Hypothesis

Hist. Ecclesiast. V. T.

Demonstratio. Sed 18 annos, quia duplex fuit initium ejus & ultimus annos dico 9. quia o distinguit.

Et certus Catalogo 143. mensium 7. prima Hypothesis demit numerus annorum illis annos suos, secunda addidit annos 22. Tertia not Intervalli novem addidit annos, & pro hoc 3tio intervallo Regum 3tii Regum dum viam Israel eadem fere summa annos 172 mensium iam Israel 7. exurget, adeoqs amice sic Conspirabunt duo fere 172. Regna Judæ & Israelis est 172. mensium 7. & Quartum hoc Intervallum Verbo potest absolvi

D. & Incipit ab Hischia anno 6to excurrit ad Zedechiam

D & 133,, 6, 10.

& Reges Judæ:

1. Hischias regnavit annos 23.
2. Manasses — — annos 55.
3. Ammon — — annos — 2.
4. Josias — — — annos — 31.
5. Joachaz menses 3.
6. Jojachim — — — annos 11.
7. Jechonias menses 3. dies 10.
8. Zedechias annos regnavit 11. &

Summa annor — 133,, M. 6. d. 10

NB. & Instituei hic nequit Collatio, nec possumus Ere: Num Complete vel inchoative etiam sint sum di anni Regum hoc, Hypotheseos in Qua ex hocce numero annos demo annos 3. ut habeam pro hoc intervallo annos 130, ex Precedentis Intervalli etiam numero demo 1. ut habeam pro eo 173, & Sic!

A. Pro Intervallo primo ut habeam annos 37.
B. Pro Intervallo Secundo — — — 90.
C. Pro Tertio — — — 173.
D. Pro Quarto — — — 130.
Pro Tota Periodo ut habeam annos 430. &

Ms. 1231

Periodus

Quia fundamentum Chr
requirit, et hoc e ut Sup
Maximus hic illas
latione Locorum: 2. Chr
2 Chron: 36:9.10. Cum 2.
et tribus o posumus re
Libacio, adeoqs per

III. De Vicinis Pop

Cit Judeis et Isr de
ores quidam Qrq et E
incidunt, St demonstr

A. De Vicinis R

α: & Assyr
β: & Babyl
γ: & Ægypt
δ: & Dama
ε: & Deniq

α: Quod ad Regnu
ius in Hist. S.
mum Regem Israelis
Israelis. Occurrunt au

1mo: Jul. qui afflixit
demi ab initium incidit
hic Rex Assyriæ grave tr
2 Reg: 15.

2do: Tiglath-Pilasar
lium abduxit trans Jorc
malig filio, vide 2 Re

3tio: Salmanassar, Cu
Sedironici, Sic finem t
tando eum in exilium

Ms. 123 2

Quia fundamentum Chronologiæ Periodi hujus is requirit, et hoc ē ut supra Præmonuimus Locus citt. Eccl.

Mittimus hic illas Quæstiones, quæ oriuntur ex Collatione Locorum: 2. Chron: 22:2. cum 2. Reg: 8:26. et 2 Chron: 36:9.10. cum 2. Reg: 24: 8. quia illis Contradictionibus ē possumus respondere, nisi per lapsum Librariorū, adeoq; per errores ab ipsis ortos. Et

Quare Cæt. hæ Quæstiones hic sic positæ sequantur? Videa.

III: De Vicinis Populis, quib cum rest- cit Judeis et Israelitis agendum, et Celebriores quosdam Ærs et Epochas, quæ in hanc Periodū incidunt, Et demonstrandæ. Et! Agemus:

III. Jam ad Lucamus Vicinos Populos Videamus et et illustriores

A: De Vicinis Regnis etcc et quidem!

α: Assyriaco.
β: Babylonico.
γ: Ægyptiaco.
δ: Damasceno.
ε: Denig; Arabū.

A Vicina Regna.

α: Quod ad Regnum Assyriacum! nullaeus in Fast. S. Mentio fit ante Menachemum Regem Israelis, quando Collapsum est Regnum Israëlis. Occurrunt aut Reges Assyriæ Sequentes:

α Assyria cum. Regūm ejus

1mò: Pul, qui afflixit Israelitas sub Menachemo, Menachemi aut initium incidit in 39 annum Asischis. Imposuit hic Rex Assyriæ grave tributum Israëlitis et sic discessit 2 Reg: 15.

1. Pul. Facimus ejus

11do: Tiglathpilasar, qui plures Israelitas in exilium abduxit trans Jordane dcc et hoc sub Pechaja Remaliæ filio, vide et 2. Reg: 15.

11. Tiglathpilasar Fac. Facimus ejus

111tiò: Salmanasar, cujus nomen et Regem pacificum Sedironicē, Hic finem imposuit Regno Israelis, deportando eum in exilium sub Hosea, ultimo rege Israel, qui Conspirav-

111. Salmanas Fac- Facimus.

Hist. Eccla stica V. T.

Cætera facinora Tr Salmanasar.

qui Conspiraverat Contra Syrum Cum Ægypti Rege
Soo 2 Reg: 17. & hoc Contigit anno 6to Hiskiæ. Hæc
flixit Salmanasar Philistæos, est enim ut scribit Sargon
memoratus Esa: 20. & ad hanc Cladem respicit Esa: 14.
v 31. Præcipue obsedit Salmanasar Tyrum, ut ex Fra-
gmentis Menandri patet apud Josef. Antiq. Lib: 9. Cap. 14.
Cum Rex Tyriorum esset Elilæus. Denique Cæsari et Ægyptii
magna Clade St affecti à Salmanasare Secundum Pro-
fam Esa: 20 & 23: 3. quo respicit Legatos Sebenach
ribi quando Ægyptum appellat: Calamum fractum in
Bello Cum Hiskia 2. Reg: 18.

IV. Senacherib. Nomen ejus St. Facinora

IVto: & Sebenacherib, Cujus Nomen St: Vastatoris osten-
qui ita Vastationem longe lateq; Circumtulit. Hic Se-
nacherib memorabile accepit Nomen per expeditionem
in Terram Judæ susceptam, & per Miserabilem illam
Cladem ab Angelo Jehovæ exercitui ejus, sub Rege His-
kia, anno ejus 14to, inflictam.

Cæterum accuratius hæc expeditio Considerett.

Stile erit de hac ejus expeditione accuratius quid di-
cere, quia maxime facit ad progetiam Esaiæ illustrandam
Imò Eg! Rex Assyriæ, Hiskiam, qui mox post Salmana-
sacis mort defecerat, puniturus, & Ægyptum ejus Subac-
turus, per Cæsyriam Cæle Transjordanensem Regionem à Septentrione
pergit in occidentem & tutt. W: 1. Loca hæc Cito Transiit
festinans in Ægyptum. 2. Hæc Hypothesis desumitur ex Esa
bilis, quia agit de hac expeditione. 10. 24. 28. & seqq. qui Locus haud in rem maxime eo est Notabi-

I. Facinora

IIdo: Senacherib hic se se detinuit. Sed aliqua parte
exercitus in urbibus occupatis relictâ mox petiit Ægyp-
tum cui erat Rex. Sed hærebat apud Pelusium
& se motu Tiracha Chusæi Regis audiens, quia festinabat
batq; munitis Locis, quidve à Tergo relinqueret non ha-
bebat, removit Pelusiam, obsedit & primo
Laciscam, in Australi Judæ longius distant ab Hierosoly-
ma. Hinc prima vice misit Legatum Hierosolymam, qui
Seditionem ejus peteret.

II. Facinora

IIIio: Interea Libnam Hierosolymæ propior Cum
exercitu

Ms. 123

Periocha

exercitu tetendit, ibi
Sed! Cum exploratione
eum eet delatus, alt
cum ad hæc hæreret
divina plaga exerci
storia, tum ex Esa:
IVto: prostratus e
vulgaris & hypothesi
sesegi, hic hallias au
da, grandines, ut Coll
Cap: 29. v. 6. 30: 37.
sulendus & hujus
nacherib ipso, à fi
IVto: & Asscharhadon
19: 37. & W: 1
Loco.
Nunc videndum;
ca, ut ex illis Hist
riam. &
Duplex Vete
riot, altera à Pe
Persas narrat: Reg
per 1300 annos,
mine molli, deyß ee
Rem hac ratione na
& alii, Arbaces nimi
logo & Babylonio
sprivatione inita Cum
Satrapis, narrat
Sardanapalum aut init
na Cade ejus exer
et obsessum, Lucas
fluvii inundatione,
bus aditus patuit,
Regiam suam Cum
ita ipse Cum Regia

Ms. 123 12

exercitu tetendit, ibiq; Legatos reversos excepit Sed! Cum exploratione de motu Terdeq; nuntiuq; ad eum est delatus, altera vice tentavit Hyerosolimam cum ad hoc faceret ad Libnam, Ver! Ea ipsa nocte divina plaga exercitus est deletus, quæ ex Hist. tum ex Esa: 37. & 38 patescunt. & Qtò! VIò: prostratus e exercitus ejus o per pestem, quæ vulgatis e hypothesi, & fundata unice in Testimonio Josephi, hic nullius authoritatis. Ver! per Continua, fulmina, grandines, ut Colligit ex Variis Esaiæ Locis; Selct! Cap: 29. & 30: 37. 38. ad quem posterior Locum Consulendus e hujus Libri Commentator. & Hæc de Senacheribo ipso, à filiis in Templo Deor ipsor occiso. & IVtò: & Asarhaddon filius Senacheribi. vide 2 Reg. 19: 37. & IIB: Hæc Constant ex Sra de Regno Assyriaco. &

Nunc videndum; quid habeant monumenta exotica, et ex illis fieri possit illustremus hanc Historiam. & Duplex Veter Traditio extat de rebus Assyriis, altera à Ctesia, altera ab Herodoto profecta. Ctesias narrat: Regnum Assyriorum postquam stetisset per 1300 annos, e terminat in Sardanapalo, homine molli, idq; e fact annis 300 ante initium Cyri. Rem hac ratione narrat idq; ex Ctesia Diod. Siculus & alii, Arbaces nimis medus ab amico Suo Belesi Assiologo e Babylonio Ofesto incitatus e adjutus, Conjuratione inita Cum aliis Regis Assyriis Ctesias vel Satrapis, narrat adgressus Sardanapalum, Sardanapalum aut initio Sortitu oppositisse, e magna Clade ejus exercitum e delatum, e Ninivem e obsessam, tandem obsidionem per 3. annos, quando fluvii inundatione, magnâ muri parte dirupta, hostibus aditus patuit, Sardanapalus ad incitas redat Regiam suam Cum thesauris suis flammis trasisset, ita ipse Cum Regia e thesauris Combustus. Hæc Ctesias. & Ver! &

iii. Facinora

Fundit Deus exercitum ejus

iv. Non per pestem quæ vulgatis e hypothesi posita a Josepho

iv. Asarhaddon

Hæc ex SSra

Videamus monumenta exotica de rebus Assyriis. &

Duplex e Veteris Traditio.

& Ctesias narratio. &

ex eo alios.

Ms. 123 f2

Judicium de hac Narratione Tesiæ

Verum! Si attendamus ad hanc Narrationem habet etiam quid veri, Utiq! Prophetiam Verbi & hac Narratione illustrari potest, & hoc e Nahumi quia agit de destructione Ninivitæ: Sed Si ad Chronologiam restringamus Narrationem hanc nequaquam Consistere potest, ut nunc respectu in superioribus dictum est de pugna Sardanapali Chronologica, nimirum ea Sra directe refutat hanc traditionem,

Ratio Judicii. Nam! quo Tempore ea Concidisset Regnum Assyriæ, floruit maximè Secundum Sram, Concidit enim Secundum Tesiam Tempore Amasiæ Regis, & eidem anno ejus 19. Ill. 19 anni vero Amasiæ distant ab eo Cyri 300 annis

Ratio Judicii. quia Amasias fuit Pater Ozziæ, cui successit Jotha,

Ratio Judicii. Achaz, quia Sra memorat primum Regem Assyriæ qui Jehe misceat primum reb Israëlitas, qui sub Menachemo vixit: Pulem, Tiglathphilasar, Senacheribum, Phuè! Ninivenem & Cito destructam, & Jona, Nahumo, & Rezania prophetis Constat, Sclt! Jonas, qui ad

Jonas prophetavit quo Tempore floruit? hanc Orbis Floruit sub Amasia, Nahum sub Ezechia,

Quo Nahum? Quo Rezanias? Rezanias sub Josia, illi vero supponunt Ninivem quàm maximè floruisse.

Qualitè incedant Viri Docti Cum Chasiantes? C. Videamus jam qua ratione Viri docti instituant qui Chasiis adhærent? Et inter eos, qui fingunt Imperium Assyriacum post Sardanapalum in duas divisum partes, & alter Mediam Sclt & Persiam Cesse Arbaci Medo, alter vero Assyriacam Sclt & Babylonicam Belesi, qui adjuvit Arbacem, & qui deinde Babylonicos Assyrios aut Belesi Successores dolent ea hos Reges, quos Sra memorat, Infeliciter.

Refutantur: R. 1. 1. Quia Chasias quidem habet Arbacem Medum, & hunc Belesim profectisse Babylonem, Sed nil de novo Rege habet.

R. 2. 2. Quia Sra memorat Reges Assyriæ & Babylonios distinctos, nam Tempore Sennacheribi Merodach memoratur, qui Legatos Misit ad Hyscham.

III.

III. Quia Regnum Sclt fuisset destructum & hoc Sra narrat ora sine fundamento

IV. Constant etiam Segthi Sclt! Exercitus in molliciem, virtutis ab iis defecisse, & Sacrificasse, sicque instaurasse Cujus Sra meminit

visos totalitè distinctos et evectos, ut narratio ita Systemata Chronologicis adstructum, Secundum

α. Imperium Assyriacum primum Medi, mox Persarum et Arbaces primum Medi, mox Persarum et Arbaces pugnat à Cyro, ambo ejus inciderit in annum bet ratione Marsham Secundum quem incidit ab hac Chronol

β. Narrat Sra Assyriaci Semen non longè ante Cyri destructa è Semen tre Nabucadnetzar

γ. Habet Herodotus Assyriis, illum Sclt fuisse Clade adfectum hac traditione Hero us Asiam Cum in finem Novum

δ. Tenet existit ges Assyrios,

Ms. 1231/2

III. Quia Regnum Assyriacum ita una cum Metropoli
fuisset destructum, nec tam brevi resurgere potuis-
set, et hoc! Sfra narrat de Regibus ipsius. Et hæc
ita sine fundamento vno dicunt. Et sed hic!

IV. Constant etiam ea J. Setavii, quæ ipse imponit
Seqbi Selct! Et olescentib. Medis ad ignaviam et pro
lapsis in molliciem, viribq; eos labefactatis, Assyrios
ab iis defecisse, et Vires acquisivisse, Ninivem qui-
ficavisse, sicqs instauratum ee novum Regnum illus
cujus Sfra meminit, Sd! quomodo intelliges Assy-
rios totalit. distinctos, tam brevi ad tt fastigium
ee evectos, ut narrat Sfra. Sub Salmanassare? Hæc
cio. Neq; tt figmenta, quare nos, missis et his, et Cy-
ri q; Chronologicis rationibus, Conferimus ad Hero-
dotum, Secundum quem!

α: Imperium Assyriacum floruit 520 annis, quan-
do primum Medi, mox alii q; Gentes defecerunt, qd fa-
cem ē q; Nabonassares 39. ante Babylonium e-
pugnat à Cyro, annis 171. ante Cyri initia, qui an-
nus incidit in annum Periodi Julianæ 4006. Ita la-
bet ratioc Marshamus, à quib; pat abit Vorstius
Secundum quem incidit in annum 3999. Minus via
abit ab hac Chronologia, ut mox videbis, Vsserius.

β: Narrat Sfra Herodotus: Ninivem Sedem Imperii
Assyriaci demum subversam ee à Cyaxare, adeoq;
non longè ante Cyri initia. Actit aliquo tempore, q
destructa ē demum à Cyaxare et Nabopolassare pa-
tre Nabucadnetzaris.

γ: Habet Herod. Narrationem de Senacheribo Rege
Assyriæ, illum Selct! cum Ægypt bello peteret magna
fuisse Clade affectum st, de his mox! Qd: Quis de
hac traditione Herodoti erit Statuendum: Vsseri-
us Ætiam cum Herodoto Conatb Conciliare, et hunc
in finem Novum aliquod pandit Systema; Selct!

δ: Tenet extitisse vere Sardanapalum inter Re-
ges Assyriæ, et illo regnante, q quidem penitus

Subver-

R:3
Concludit Contra eos

Refutat et J. Setavium

α:
Herodotus de Regno Assyriaco floruit 520 annis
Deficit quando vide: Marshamus, Vorstius, Vsserium.

β:
Narrat porro Herodotus

γ:
Narrat porro Herodotus

Vsserii Novum Systema Conciliationis Ejus et Herod.

δ: Hypothesis Vsserii

Hist Ecclastica V.I.

Subversum; sed potius ea ⁊ fractum Regnum per vari-
os populos Defectionem.

b. Hypothesis Esserii. b. Sardanapalum vult ea filium fuisse, qui Menaché-
rem ⁊ Confirmasse in Regno Israelis, ⁊ abeo Tri-
butum accepisse, Et illum existimat apellari in Scra
Figlathphilasarem, sub hoc aut ⁊ populos illos. M.
Sos nr. et Babylonios defecisse Circa annum per-
odi Juliani 3567. Cum aut!

c. Hypothesis Esserii c. Regnum Assyriq fuisse Distinctum, Et in anti-
quos ea redactos terminos, vide Hypotiposin
C. Vitringi pag: 14. S. 50. Denique Et:

d. Hypothesis esserii. d. Sardanapalum habuisse Successor Ninum Juni-
orem, qui in Scra ⁊ Figlathphilasar. ⁊ Hac a-
eo ratione Secundum Usserium hoc Regnum acce-
ruatum fuisse, Sed habeant Verba ejus Specie Ve-
Alii docti rectius hic instituent, ex his Et Marsham
& Vorstius. Vide institutum hoc in Hypotypos. C. V
pag: 14 & 15. S. 51. & 52.

B. Babyllonicum. Regum ejus 1. Merodach Baladon. Facinora ejus. B. Quod ad Regnum Babyllonicum attinet
Hic primo in Scram prodeunt Reges alqui Babyll
1mò: Merodach Baladon, qui misit Legatos a
Hischiam, ut e 2 Reg: 20. v. 12. Cujus Tempus e
amus Hischiq 14. Sqtrea aut misit Legatos, ut
quirerent in prodigiosum illud factum 2 Chron.
32. v. 3. 4. & Sicut in animo habebat, occasionem
Captaret ambiendi amicitiam Hischiq, ut jun
manibus se opponerent Assyriis.

II. Nabucadnezar. 2dò: Nabucadnezar, fastuosus ille, de quo suo
loco, qui ex historia Judq etiam est satis notus.

III. Evilmerodach. Facinus ejus. 3tiò: Evilmerodach, qui Jechoniam Regem e Carce-
re eduxit 2 Reg: 25. W: Hæc Scra nobis reliqui
de Regibus Regni Babillonici, Sed. ⁊ Succurri

Hæc nec plura ex Scra. ⁊

Ms. 123

Period

Succurrit Hist. Ecc
tur his rebus, quia
byloniol nobis ex hi
ne aliqua Astronomic
Seculo II. post Obsum
et maxime tuetoritat
Alter à Nabonassare
Alter à Cyro ad Alex
Berosus ille Celebris,
est annol 424. ⁊ Vi
nis Hypotyposin C. V
ipsum Canonem ad
Petavii. Editus ab e à
ones Cypriani ad fin
Et eos nunc e illustran
An Reges Babyllon
in hoc Canone?
An Reges ibi recen
an idem?
An illi Reges Si
Juris? an Assyr
Ubi Inquirendq Et p
Num à Nimrodo, 2
primus in Canone
do Regni initium St
gressus? qua via? 2
nis prevenit ad H
Quod attinet prædi
mihi posse, quia.
An Scra memora
Baladon, qui amo Hisc
Hischiam, ut ex 2. Reg:

Ms. 12312

Succurrit Hist. Exotica, unde ingens lumen oritur his rebus, quia integram seriem Regum Babylonior nobis exhibet, quia series extat in Canone aliquo Astronomico à Ptolomeo Confecto, qui Seculo II. post Ctum vixit, unde Canon ejus ille est maximè Authoritatis. Habet suo Latercula: Altef à Nabonassare ad Cyrum, yo e amor 209. Altef à Cyro ad Alexandr M. Cujus Auctor Sr ee Berosus ille Celebris, e est amor 215. Eutgs est amor 422. Vide de emendatione hujus Canonis Hypotyposin C. V. pag. 76. S. 54. Sr Vide ipsum Canonem ad Calcem rationarii Temporis Petavii. Editus gs e à Dodvello inter Dissertationes Cypriani ad finem. Et!

Succurrit Historia Exotica per Canonem Ptolomæi, qui

Habet suo Latercula. 1. amor 209. ad Cyr. 2. amor 215. ad Alexandr M.

Ex eo nunc e illustranda hæc Hist. erga Sept Quæst.

a. An Reges Babylonis in Sra memorati extent in hoc Canone?

b. An Reges ibi recensiti Sr distincti ab Assyriis an idem? Sr si distincti fuerint, fuerint sui Juris? an Assyriis Subjecti.

c. An illi Reges si distincti fuerint, fuerint sui Juris? an Assyriis Subjecti.

d. Ubi Quærend Sr primæ origines hujus Regni, Num à Nimrodo, Num à Nabonassare, quæ primus in Canone memoratur. Et! Si à primordio Regni initium Sr pretensum, quis fuerit progressus? qua viâ? quibus mediis Regnum Babyloniis pervenit ad Hoc fastigium

Ex eo illustrandum hanc Hist. Sr idem erga hæc recensitas.

Illustrari hic incipit.

2. Quod attinet priorem Q. Contendimus facillime admitti posse, quia.

a. In Sra memorat Merodoch Baladon filius Baladon, qui anno Hiskiæ 14to Legatos misit ad Hiskiam, ut ex 2. Reg: 20:12. e Esaia patet, hic est

a.

Marodempad

Hist. Ecclastica V. T.

Mardochempad, qui in Canone 5tus occurrit, Et hoc Em-
pus etiam Evadet, quia initium Nabonassaris primi in
hoc Canone Regum incidit in annum 12mum Jothami Re-
gis Judæ filii Hischiæ, A 12mo vero Jothami ad 8tum His-
chiæ, e à primo Nabonassaris ad initium Mardochem-
padi, Compositi Cujus Nomen est Secundum Scaligeri ex his
per annos 12. e Sic ova hic egregie Conveniunt.

B. Rex Asarhaddon, qui Successit Senacheribo in Re-
no Assyriæ, ille in Canone Ptolemæi inter Reges Baby-
lonis Computatur, et adpellatur Asarhadinus. Et quidem, qui
istimant, at inter alios Vorstius, hæc duo nomina ee diversa, fa-
2.a Non recte, quia Et prorsus eadem illa Nomina.
b. Convenientia Temporis idem docet, quia Successit
Asarhaddon patri Senacheribo anno 14. Hischiæ, à quo Em-
pore ad Tempus, quo tribuit Asarhadino in Canone Et 13
anni, jam vero 14tus ille Hischiæ incidit in 8vum Mar-
dochempadi, qui e primus Asarhadini.

C. Denique Asarhaddon Babelem e Agrum Babylo-
nis sibi Subjectam habuit, hic enim e, qui Novos Colonos in
Agrum Israelis transtulit 2 Reg: 17. v. 24. e hoc etiam
patet ex Esdr: 4. v. 2. Imò! Idem Asarhaddon Et Manasse
Regem Judæ Captivum abduxisse Babylonem 2 Chron: 33.
v. 11. Et! Censendum e: Cum Babylonii e Medi defecissent
ab Assyriis e Asarhaddon Successit patri, e vites eo-
subjugavit, nec donec vixit rebellare potuerunt.

D. Nabucadnetzar, qui in Canone 7mo occurrit, manife-
Ete adpellatur a Beroso: Nabugodonosor; in Canone Va-
Bonodabbzardi, e fuit pater Et Nabugodonosor, Sanctæ
iam illi ibidem anni 43. e Convenienti, quia ab anno
12mo Jothami Regis, ad primum Nabucadnetzaris, seu
quart Jothami Regis Et 41 anni.

E. Evilmerodach patri Nabucadnetzari Successit
hic pariter in Canone illo Ptolemæi occurrit,
Et! Reges Babylonii in Stra occurrentes in Canone Sun-

6. Quod

Ms. 123

Period

6. Quod ad L 2
teribus, qui pu
rem, adeoq Reges
bus Assyriæ; Sed m
1. Isto tempore M
tiglum Rex Babyl
chiam, Comparet ali
Successisse patri Suo
eodem tempore misit
addon tos Legatos a
11. Si ai nomina
Chol Regum in
in oculos incurret,
ges: Salmanassar, Si
in Canone Ptolomæi,
versa, Et Concludim
Reges Assyriæ, Et
C. Quod ad L. 3
Subjectos Assyr
seu Merodach Balad
Assyriis defecit, M
vires, quia Legato
citis Captandæ Occ
Assyriæ per Asar
solassaris seu Nab
mam edixit Signifi
d. Quia Esaiæ
v. 13 Et: Populu
populum celebr. ad
ticolis e populis C
Chaldæum populu
num Regem Assyri
os Et, ut Contra

Ms. 123 1/2

Periodus VIa.

b: Quod ad 2 2dam attinet! Dico: Sunt ex Ve- b: pag. 183
teribus, qui putant Nabonassarem et Salmanassa- exhibita Quæsti
rem, adeoq3 Reges Cujus Canonis habent pro Regi oni Varie in
bus Assyriq; Sed manifesto errore, Quia! cepit responderi
sed erronee.

1. Quo Tempore Merodach Baladon in Syria memora- R: 1.
tur Rex Babylonicq, is np. qui Legatos misit ad Hiz-
chiam, Comparet alius Rex Assyrius Assarhaddon, qui Hi
Successisse Patri Suo Senacheribo 14to anno Hizchiq; Sed
eodem Tempore misit viam Rex Babylonicq Merodach Bal
adon hos Legatos ad Hizchiam

II. Si ad nomina attendas, eaq3 Conferas cum Nominib: R: II
Chor Regum in Canone Ptolomæi, discrimen Statim
in oculos incurret, quia in Syria occurrunt Syriq Re-
ges: Salmanassar, Teglatphilaser, Senacherib. Ho Nomina Ep St diversi.
in Canone Ptolomæi, at quisq3 videre potest, St longe di-
versa, Ex! Concludimus: Reges Canonis Ptolomæi o ee
Reges Assyriq, Ho Chaldæi seu Babylonicq.

C: Quod ad 2 2dam etiam attinet! Tenemus eos fuisse C: Quæstioni
Subjectos Assyriis usq3 ad Marodochempradum 3biq nos respon
seu! Merodach Baladon, qui cum Medis primus ab demus.
Assyriis defecit. B: Defectio illa o magnas adquisivit
vires, quia Legatos misit ad Regem Hizchiam ami-
citiq captandæ Syria, Ex! denovo Ceciderunt in Servitut
Assyriæ per Assarhaddonem usq3 ad Tempora Nab-
polassaris seu Nabucadnetzaris, qui Regnum hoc insum- Raiones mtq
mam eduxit Signitt. Raiones mtq St Sequentes: R: I.

d: Quia Esaias id plus uno Loco affirmat, Cap: 23.
V. 13 St: Populus Chaldæor: Babylonios o ee fuisse
Populum Celeb. addit Indem: Assur fundavit eam deser-
ticolis: Populis Chaldæis, qui ibi intelligunt, na St:
Chaldæum Populum o ee Celeb. Factum hoc e per Ti-
gum Regem Assyriq, qui in eam Terr intulisse Chald-
os St, ut Contra Arab incursiones tutaretur. Fuerunt
aut

Ms. 123 2

Hist. Ecclesiæ V. T.

aut Caldæi Astrologi ex quib Ninus sd sunt esse Babylonem, patet ergo eos Assyrios fuisse subjectos. Sic Cap: 8: 7. Euphrates fluvius Babylonis. Constituit sd Symbolum Regis Assyriis Senacheribi, qui Terr Judæos in basserat, qd vi. argto est Babylonios fuisse subjectos Assyriis. Ppue Cap. 14. 9 sd de Babylonis Rege dixerat prophetæ, mox fert V. 25. ad Assyrios, sd supponens: Reges Babylonis ee Assyriis obnoxios.

L. Et Babylonii Assyriis fuerunt subjecti.

B. Ipsa ergo Assyriorum Historia id exigit, quia Gentes Reges dilatarunt suas, et populos vicinos intactos non liverunt, sd subjectos tenuerunt.

B. Et Babylonii Assyriis fuerunt subjecti.

V. Et Reges in Canone Salomonis appellantur Reges Assyriæ imò. Ipsa Assur sd Babilonia in Scra. vide Esa: 7. V. 18. et V. 20. Et apud Exoticos Assyria appellatur, Jurisdictio vero ē ō alia, quam qd ipsis Assyriis fuerunt subjecti, Inde etiam te, qd Nomen Assyriis olim adhæsit Babyloniis.

V. Et

L. Et

L. Si ad Nomina Regum attendamus, spirant etiam Originem Assyriacam, quia Assur in eis occurrit Selet! Vides in Nabonassar, Salmanassar, Nabopolassar et hoc, quia sunt Compositæ ex אשר, qd pertinet ad Assyriam, et ex Jen: 12. patet, ubi occurrit Elam sed.

E. Et

E. Denique ex 2. Reg: 1. V. 1. Manifestē Babylonios ee subjectos Assyriis, Nam Israelita transportati st Babylonium, qd fieri ō potuisset, nisi Assyriis obnoxia fuisset Babylonia.

E. Et

E. Et

L. Deliberat super L. 9ta.

L. Quod ad L. 1ā attinet! Dico: Cum in superioribus de Nimrodo ejusq Regno egerim, Nunc ū de satis sequentes tantum quædam monebo.

Thesis 1ma.

1. Probabile ē Babylonios medio Tempore, qd a Nimrodo fluxit ad Ninum usq, suos Ppios, ō subjectos habuisse Reges, Liquet ex Jen: 14. vbi Rex Babylonis distinguitur à Rege Assyriæ. Ppue illud

Conve-

Convenit cum more
qui habebant singu
riam singulq Ethn
II dò: Illos Reges
Nimrod enim fundat
sequos; sic Esa: 13.
Arabs ō amplius sig
transtulit in Babyl
Caldæos factum ē, qd
Africanus apud Eu
ante Ninum Caldæos
se, aut Dinastiam Ass
la narratio qua ver
III tiò: A tempori
Cit, alia Se
Babyloniq, Cum enim
Ninus subjecit sibi
tuit Reges subjectos
statu usq ad Nabo
tinuisse Babylonios
Lib. 1. Berosо, Alex
qui locus ē egregi
populi ejusdem Tem
bis sevitiis Regem
tulo Regis Regum
Nabonassar. unde
cuerat in Canone, i
si ille primus fuer
sum ē ut stat demons
tuit Collegium Vi
tempore observati
fuere fact, qua vera
occurrat, ē hoc via
B: In hac
quib mediis Reges

Ms. 1231/2

Convenit cum more & consuetudine populor antiquor qui habebant singuli suos Reges, nonnumq; eam diam singulq; Orbes. &

11 so: & Illos Reges fuisse usq; ad Ninum trabes, Nimrod enim fundator hujus Regni fuit trabs Cushaeus; sic Esa: 13. v. 20. progeta immit cum st: trabs o amplius figet ibi tentorium, Ninus enim transtulit in Babyloniam Caldaeos, & inde Regnu Caldaeor factum e, qd convenit cum hoc, qd habet Julius Africanus apud Euseb in Chronico, & Syncellus; ante Ninum Caldaeos & trabes in Babylonia regnasse, hoc dinastiam Africanus recenset, habet etiam illa narratio quid veri, sed plurima falsa. & thesis 11da.

111tio: & A temporibus Nini, qui Caldaeam subjecit, & alia sibi ostentare cepit facie Regnu Babyloniq, cum enim antea Regnum fuisset sui juris Ninus subjecit sibi & transtulit eo Caldaeos, & constituit Reges subjectos assyriis, manserentq; in hoc statu usq; ad Nabopalassarem. Semper vero retinuisse Babylonios suos Reges patet ex Herodoti Lib. 1. Berosso, Alexandro Polyhistore apud Syncellum, qui locus e egregius. Illudq; convenit moribus populi ejusdem temporis, non enim solebant Reges alis servitiis Regem adimere, & relinquere, ut fictitulo Regis Regem superbire possent. & Quod autem Nabonassar, unde Era Nabonassarea primus occurrat in Canone, id o eo sensu e intelligendum, quasi ille primus fuerit Rex Babyloniq, id enim falsum e ut Stab demonstrat, sed quia ille primus instituit Collegium Virorum Astrologiq peritor, & ab eo tempore observationes Astronomicq accuratius fuere factq, quq vera ratio est, cur primus in Canone occurrat, & hoc etiam Syncellus in Chron. tradit. & thesis 111tia. Vide hic quomodo hoc Tibetum Regis Regum inscribere solent. &

NB: & In hac 2. vta quaerebatur viam: Quae via? NB: & Quib mediis Reges Babyloniq ad illud fastigium Gloriq. &

Hist. Ecclastica V. T.

Glorię pervenerint, qd fecerit Nabucadnezar? Sic

Duę Caę Messię ante Reges Babyl. ad fastigium pervenerunt.

℣: Caę vero Mediæ duę sunt:

℟: Caas Medias explicemus.

℟: Caas efficientes Monarchię Babylonicę orientalis.

1mà: Caa media.

1mò: Quod ad defectionem Babylonię attinet, de illa dubium non è, quia Legatio Merodach Baladon ad Hischam diserte indicat, & Herodotus Lib. 1. manifestè dt: Medos, & Sed & alias Gentes defecisse ab Assyriis intra hos Babylonii referendi sunt. Defectio ab Babill. duas habet Epochas.

a. Prima est à Merodach Baladon.

b. Secunda à Nabopolassare.

a. Prima contigit eo tempore, quo Merodach Baladon Legatos misit ad Hischam, & anno 14to Hischię. Sed Marodempradum ab Assyrii ruęsus Vires adquisivisse & hoc ex Asarhaddone patet, qui è filius Senacheribi Regis Assyrię.

b. Altera defectionis Epocha servanda est à patre Nabucadnezaris Nabopolassaris tempore, quando fundamenta jacta st Monarchię Babylonicę orientalis.

1ma: Caa media.

2da: Caa media.

2dò: Altera Caa Media è immutatio Regni Assyrici facta per Medos. Medi enim arrepta occasione Regis Senacheribi primi defecerunt; sd initia eorum fuerunt prospera, quare nec statim Regnum accepe runt, sd sexto anno post, & sub Cyaxare, Rege 3tio adjuvante Nabopolassare, vel Nabucadnezare Rege Babylonię, Ninivem expugnarunt, & destruxerunt una cum Regia. Sic & Regnum Assyriacum destructum anno 6tio Regis 25. Viam sternebat

Via Monarchię Babylonicę aperitur.

Monarchię Babylonicę.

B. Caa efficiens.

℟: Caa efficiens è Virtus duor Regum, qui è Nabucadnezaris, qui è Nabopolassar in Canone, quia Viam hic stravit, quare Comparatus Dan: 2. Statuę ejus

Ms. 123

Period

ejus aures, ō enim
parchia, quam ad
tate ejusdę satis
. Periodum Sequ

Regnum B

à Nimrodo, Succ
fuerunt Arabes
vit Babyloniam,
expulsis Arabibus,
tempore Reges fu
ribs; donec Merodac
deficere incepit ad
Asarhaddone subjec
usqs ad ort Nabo
restituit Baldo
ente. Hoc de Reg

℟: Regnat Re

suo st maxim

Egypti in S

℟: primum Sub

℟: Sub Hischia

tempore Tempor
nulla sit mentio Re
ptior Minus flore
ris sese ō miscuer
qd à tempore exita
bellum ris intulerunt

℟: Tempore Salom

locus primus Re
st occupasse & stro
qd contigit anno 54
a Deo defecisset.

Ms. 123 f 2

Periodus VIa

ejus aureo, ō enim ulterius extendenda est illa Monarchia, quàm ad populos orientis. de Nabucadnezare ejusq; fatis & expeditionib. dicemus ad Periodum sequent.

Summa dictorum est. Summa hic est.

Regnum Babyllonis Condit. est

à Nimrhodo, Successores ejus usq; ad Ninum fuerunt Arabes et Sui juris. Ninus fundavit Babylloniam, et Babylonios sibi subjecit expulsis Arabibus, transtulit eo Caldæos ab eo tempore Reges fuere Chaldæi; Sed subjecti Assyriis, sone Merodach Baladon anno 174to Hischiæ deficere incepit adjutus à Medis, sd denuo ab Assarhaddone subjecti sr, et manserunt subjecti usq; ad ort Nabopolassaris, qui libertatem restituit Chaldæis et fundavit Regnu in Oriente. Hæc de Regno Assyriaco et Babyllonico.

γ. Sequit Regnum **Ægyptiacum**, Cujus duo st maxime intervalla, in quib Reges Ægypti in Scenam prodeunt.

γ. Sequit jam Regnum Ægyptiacum Duo st hujus Intervalla.

a. Primum Sub Salomone et Rebabeamo.

b. Sub Hischia et Sequentib Regib, interm tempore à Rebabeam ad Hischiam nulla fit mentio Regum Ægypti, sive quod res Ægyptior minus floruerunt, sive quod Rebus Israelitis se se o miscuerunt. Memorabile nimis est, qd à tempore exitus Israelitar Reges Ægypti statim bellum iis intulerunt, do pacem cum iis coluerunt.

Hic videres obs. dignas.

a. Tempore Salomonis et Rebabeami floruit Sesacus primus Rex Ægypti, qui Hyerosolymam devastasse et spoliasse 1 Reg: 14. et 2 Chron: 12. qd contigit anno 5to Rebabeami, postqm ille anno 3. à deo defecisset.

a. Primum Intervallu, habuit Regem Sesacum.

b. Secundum

Ms. 123 II 2

Hist. Ecclastica V. T.

b. Secundum Intervallum habet Regem: a. Soo.

b. Secundum Intervallum est. Sub Hischia e post eius Tempora, in quo Numerant Reges Ægypti Sequentes:

a. Soo aliquis Cui Hoseas Rex Israelis fœdere fuit junctus 2 Reg: 17.

B. Pharaonem Nechonem.

B. Pharao Necho, qui exercit. se duxisse contra Regem Assyriæ ad flavium Eugratem, ipsiq; occurrisse Josias Rex, qui à Nechone è occisus in Campo Megid. 2 Reg. 23. adpellatt nonnunqm specialit. Neco 2 Chron: 35: 36.

X. Pharao Hophra.

X. Pharao Hophra Jerem: 44. v. 30. Hist Reges Ægypti, quot mentio fit in Scra.

Num hi Reges demonstrari possint in Historia Exotica, ut Scra ex iis demonstrari queat.

L. Clebris:

R. a.

R. De Sesaco tempore Rehabeami duq vigent Doctrum Sententiq:

a. Sunt, qui Sesacum Conferunt cum Sesostri vel Setoso apud Manethonem Rege illo famosissimo ita Conringius et Marshamus, qui illam opinionem posuit fundamenti loco, Cenſeti Ufs ysse Josef. Antiq. Lib: 8. ejus ee opinionis, sd a doctis jam demonstratum e, nec Josephum ee in ea opinione, nec Consistere tam posse Sententiam de Sesaco Sesostri, quia Sesostris Secundum Constant Veter Traditionem vixit ante tempora Trojana, quæ incidunt in 4t. Seculum, Sesac cum aut tempore Rehabeami Regis Judæ. Ejusmodi barbare Vetis aem Hist. Veteb, Sesacus Confundi o potest cum Sesostri. Vide Perizon. in Orig. Ægyptiacis d. Marshamum de Sesostre.

R. T.

C. Alii hunc Sesachum rectius demonstrantin Sesostri qui e Secundum Manethonem Rex primus Thebaicæ 2di Dynastiæ, e Nulla ratio e, quæ obstet, quominus Sesostris sit Sesachus. Sed! Major nobis adfulget lux in Hist. Ægypti Tempore Historicq e postea, Herodoti enim Narratio hic Satis est accurata, quo cum

Confer

Periodus

Conferendus e Manetho
Omittimus in antec
ille Lib: 2. Narrat: Mith
Se Asychim; hominem
anijs sin quendam Scum. Su
in Ægypt exercisse Sabaco
sibi Consuleret e in palu
nuit sibi subjectam per
monit Sabacionem de Pos
versus e in Æthiopiam, S
recepit Regnum ex salus
Regnum Sedition sacerdot
peditionem Senacherib Rex
set Ægyptijs, e ab iis dese
fugisse e ad flumen Sum, e
mox turba hominum sterna
nacheribum, accidit ut imm
scribi vim Murium agre
liquaqs loca instrumentor
Assyrius Coactus fuga, sibi
Rege Assyrio. Post Set
tati reditos Ægyptios 12
illis dynastijs aliquamdiu
mum Nata Psammeticum
jecisse, ixqs postqm 11. annos
um Nechonem. Hunc Regem
visse filio, e Urb Syriq
le. Narrat deinqs Josephus
fossam fucere e Nilo in
Herodot annos 16, Succes
fastu e arrogantia plen
natus est e fortunatis R
Regni sui ij ciderent, e hinc
timasin ad motus Sedandos
Deum ē trasum ee eum hon
tum defecisse ab aprico,
Fuit e tum maxime flore
illi Psammetichus filius,

Ms. 123 f 2

Periodus VIa

Conferendus e Manetho et Sacra Scriptura.

Narratio Herodoti de Regno Ægipti

Omittimus in antecessum Narrationem Herodoti ille Lib: 2. narrat: Mitzraimo Regi Ægipti successis Se Asuchim; hominem superbum, et ipsum excessisse Anij sin quensam Cæcum. Sub cujus regno narrat Herodot in Ægipt excerrisse Sabacionem Cusæorum, et Cum Amyrtæo fugæ sibi Consuleret et in palustria Se Se reciperet Ægiptum te nuit sibi subjectam per annos 50. in cujus Sexo Sestrosis monit Sabacionem de possessione Ægipti impune illicita re versus e in Æthiopiam, sive Cuscheam; ejusq Amyrtæis ites recepit Regnum ex palustribus properans, hic aut reliqui Regnum Sedioni Sacerdoti Vulcani, Contra quem excepit ex peditionem Senacherib Rex Assyriæ, Cum aut Sethon odioes set Ægiptiis, et ab iis deseretus, ad inertes redactus, Con fugisset ad Numen suum, ejusq opem imploraisse, Cum ades mox lacrymis Sacerdotis firmatus Sethonem moveret Contra Se nacheribum, accidit ut immitteret Deus in exercitum Sena cheribi vim muriam agrestium, qui Scutos habenas, re ligueasq lora instrumentos bellicos corroserunt, quare Assyrius Coactus fuga sibi Consulere, liberatus e Sethon à Rege Assyriæ. Post Sethonem, narrat Herodot, liber tati redditos Ægiptios 12 dynastias Constituisse, Cum aut illis dynastis aliquamdiu pacifice regnassent, discordiæ mam nata Psammeticum valuisse, et sibi tot Ægipt Sub jecisse, isq postqm 11. annos regnasset Successor habuit fili um Nechoem. Hunc Regem et Herodot in Magdalo Syro vicisse scio, et Urb Syriæ celeberrimam Cadytin expugnas se. Narrat deinde Herod. de hoc Nechone: Cum tentasse fossam ducere ex Nilo in Mare rubr, regnavit Secundum Herodot annos 16. Successit ei filius Psammis sicus, hoc fastu et arrogantia plenissimus, quippe 25 annos domi natus est et fortunatis Regib accensetr, Cum ille in odium Regni sui incideret, et hinc tumultus eet ortus misisse Ap masin ad motus Sedandos, quem populus Regem ee voluit. Deum e trasum ee eum bonis sibi delecti, mox in exora tum defecisse ab aprico. Hic aut Amasis per 44. annos fuit et tum maxime floruit Regnum Ægipti. Successit illi Psammotichius filius, qui per 6. Hy annos regnavit,

quando à Cambyse

Ms. 123 12

Hist. Eccl. V. S.

Quando à Camby se sectis Rege victus est, & Ægyptus occupata, Confectandes hic & Diod. S. necnon, & Ioseph. c. Manetho eidem dynastiis ejus 24. 25. & 26.

Ex hisce fit jam demonstratio ad Sftam.

Ex his ce monumentis nunc facile demonstrare possumus Reges, quos Sfra à tempore Ifis hic memorat, occurrit Italys nobis.

2:d Soo quando regnavit.

2:d Soo. quocum sedus pepigit Contra Regem Assyriæ Seas Rex Israelis ultimus. Osserius & Marshamy hunc Soo volunt e. Sabadionem illum Cushæum secundum Herodoti Narrationem, sed alii rectius faciunt cum Serachi filium Sabadionis, quem diximus Ægyptum occupasse, Successisse in Regnum Ægypti. Sed Al! Manetho ex libris nobis in dynastia 22da primum Regem Bocchorem Saitem qui inferiorem Ægyptum sive Delta administravit. In dynastia 25ta tres exhibet Reges: Sabadionem, Sethachum, & Serdachum. Narrat: Sabadionem occidisse Bocchorem Ejusq; Regnum occupasse, Nunc aut probabilius alii censent Soo et Ephesimum Sethachum & hunc et Sethonem Herodoti.

Quis Soo fuit?

Probatr.

Quæ sane sententia longè è probabilior, quia Nomina exactè conveniunt. Scribitr enim Soo, Sō isdem puncta mutatis pronunciari potst Seve proximè respondens ὁ ΣΕΒΑΚΟΣ. Nec multum abit Sethon, nisi Terminatione. Ejus Successor Sabadionis in Regno Ægypti & Sethon Herodoti & sic lux magna nobis oritr in Historia. & Vel quidem è Manethone Sevecum facere Cushæum, Sō nec dissentit Herodotus. Cstes! Ot eo rectius tota Hist. intelligatr operæ pretium erit ejus summam trahere ex Herodoto, Manethone & Sfra inter se Collatis. & Summa & est!

Ot penitius rem intelligas habe summam rei Hist. ex Herod. Manethi & Sfra.

1: Quo Tempore Sebadio Cushæus in Ægypt interiorem irruperit, duo fuere Reges Ægypti. In Ægypto inferiori Bocchoris Saites, in superiori vero Sethon Sacerdos Memphytico tmysis ille, qui regnasse dr in Palestina cum Selr Bocchoris in Ægypt irruperit, quem victima

11: Sebadio irrumpens in Ægypt Bocchorem occidit Regem inferioris jam Ægypti & illam sibi subjecit

penitius

Ms. 123 12

venit ys per aliquod tempus, quando constituit
Regem Sevecum, Sethonem Herodoti in locum sue-
III. Hoc Seveco Constituto Rege, et Sebastione versus
in Regno profecto, Amyrtis Rex Memphitides
e paludibus in lucem prodiit, et Regnum recepit eo
tempore, quo Salmanassar Rex Assyriæ Ægyptum
inferiorem adortus est.
IV. Salmanassar, quando Sabacis obiverat in Re-
no recens Collocatus, Amyrtis rursus successerat
ingenti huic intulit Cladem Secundum Prophe-
am Esa: 20. et 43: v. 3. eodem tempore deprae-
xit Salmanassar Ho-amanassarem, hic ipse A-
myrtis, qui in Societ. adtraxerat Cuthæos et Lybios
et Æthiopas Secundum Narrationem Nahumi.
V. Post Salmanassarem, cum idem tentaret Senache-
rib infeliciter fecit; quemadmodum ex Herodoto patet
et ex Scripturis Confidimus. Cum enim Senacherib Nunti-
um accepisset de motu Seracha, pedem sc retulis-
se in Judeam, et exercitus ejus per Angelum Jehovæ
percussus, Quod aut Seracha se se moverit contra
eum, hinc et quod Sethæus fuerit Chuschæus, adeoque
Reges Chuschi tuerenti eum in Regno Ægypti.
VI. Cades in illa Senacheribo inflicta ab Herodoto
male narratæ, orta ejus fabula ex Confusione
cum Cade ab Angelo Jehovæ inflicta. Ita Vere: Senache-
rib Metu Seracha et perterrefactus ab Ægypto invaden-
da, et ideo se movisse dicitur.
VII. Duravit Regnum Chuschæorum in Ægypto per 50.
annos, ut habet Herodotus, qui Sebastioni 50. at-
tribuit tantos annos, quod de solo Sebadicæ in-
telligendum, qui quanti temporis duravit illud
Regnum, eo finito Ægyptus in Libertatem est asser-
ta et in 12 partes divisa, à 12. Regib. administra-
ta, quando Psammeticus Rex Ægypti factus est.

Hæc est

Ms. 123½

Hist. Ecclastica V. I.

Hæc est Hist. Ægypti, nunc ad reliquos Reges pergendum
C. Pharao Necho ex Hist. Herodoti. Fronte post Collyr.
Hic ipsissimus ille, qui Necho adpellatur Herodoto &
Psammetichi filius, Eum cum Syris bellum gessisse, vi-
cisse eos in Campo Magdalo & Cepisse urb. Cadytin, Cum dr
Herodotus, referendum ad Hist. Josuæ Regis, occisi à Re-
ge Ægypti in Campo Magdalo, h. v. Vel Calys locus est
in Palestina Syriæ adpellat Megiddo. Sed hic error
est tollerandus in Herodoto vide 2 Chron: 35. Nec stat
difficultatem, q. Josias regi Ægypti dicat obviam
ibisse, quippe! q. nihil aliud est, quam Conversus hostil.
e hoc ex Variis Sacræ Locis patet, vide Jer: 17:17. Jos:
13:20. Et! Hist. ita videtur Niger ergo:
Cum Pharao Necho tenderet adversus Regem Babyl.
tonis ad Euphrat, ut illum debellaret, se se opponit
Josias, qui sedere erat junctus Regi Babylonio
Misit Sarao ad Josiam, ut sibi libet transitum
permitteret, Vel! Cum exercitus Regis Ægypti veni-
set ad illum Campum Megiddo, ibi Josias Cum e
rcita suo Statibam Cæperat, ut Commodiori Loco
Regem Ægypti debellaret. Ipse Historicus Et 2 Chron
35:20. Et Seqq. hoc videtur insinuare, dicit enim Jo
sia; eum simulate egisse, quia simulatio in eo sita
fuit, q. permitteret libet transitum, deinde nec op
pugnat abrepsus sit.

C. Ultimus Rex est Pharao Hophra, qui e ipsis
C. Cimus apnes Herodoti vel Apries, filius Pha
tonis Necho. Nomina et Tempora exacte respon
Vixit enim Circa Tempus Nebuchadnezzar Jerem: 44:30
quæ ita ex hoc Loco facile erui possunt. B. Hæc est
Hist. Regni Ægyptii Verbo prolectico Luxuriæ
haud exigua.

L. Sequatur
jam Regnum
Damascenum

Dicamus jam de Regno Damasceno, quo Cum
Israelitis res fuerunt, et quo Deus, ut flagello
usus e ad puniendos Israelitas. Videamus.

Aq. De

Periodus V

A. De Metro

B. De Regn

A. Omittam Jerusalem ideam
a. Nomen est
vel locum in quo solet
ipsa planities Damas
b. Damascus Urbs sita
quæ media in hac jacet in
Planities illa e Lybinetz à Val
ostenditur demonstratum est, est in
inter Antilibanum et Hermone
Supra Cariancq plagam bo
Confinia, seu Coele Syr
Scena, quæ e ipsa hac Vallis
et fertilissima, quare tot
locus & tempus super est e
via Chrysonea, quem Step
post. filium fluvii; à
entium Catechesin sic sum.
lati viam tradam Damascen.
gibus ejus Nominis. Hæc de

B. Nunc pergamus ad ipsum
Traditio Nicolai Damascen
adscribit Hadadum, qui idem e
rig Sabeq quem David devic
Damascenum, et ejus post
generationes usq. Continuo
quam illa Traditio aliquid ve

a. Nam Syria socet. Reg
Condit. Tempore Davidis
b. à Rehzone 1 Reg: 11:23. Hic
dqus, nam Pater dictus fu
Hadadi Regis Syriæ Sobeq,
videm, Collectas Cohorte

Ms. 123 f 2

Periodus Vta.

A. De Metropoli.
B. De Regno. &c.

A. Smittam Jeneralem ideam Damasci ejusq; Situs

a. Nomen est דַּמֶּשֶׂק q.d. Locum iniquum vel locum in quo solet discurri Commercii Causa, ut ex ipsa planitie Damasci.

b. Damascus Urbs sita est in amplissima planitie, quæ media intèr jacet intèr Montes Libani & Antilibani Planities illa ē Syria ē & à Valle damascena, et ab Iturea- orib⁹ demonstratum est, est in ym̃ Vallis Dammeseck media intèr Antilibanum & Hermonem, & sita ē ad orb⁹ Solis; Supra Cariam q; plagam borealem, unde Syria Arabiq; Contermina, seu Coele Syria, appellata Syria Damascena, quæ ē ipsa hæc Vallis Dammeseck amœnissima & fertilissima, quare toties Vastata & exicissa, ad hoc usq; tempus super est & floret irrigua à fluvio Orygonea, q.dem Stephanus appellat Burdine q.d. St: filium fluvii; à רוה = fluere, ita ut sit fluentum Catexoxὴν dictum. Syria aut hæc appellatur à latè viam tram Dammeseck, ut distinguatur ab aliis Regionib⁹ ejus nominis. Hæc de Damasco ejusq; Situ.

B. Nunc pergamus ad ipsum Regnum. Antiqua est Traditio Nicolai Damasceni apud Josep. Antiq. L. 7. qua asserit Hadadum qui idem & Adad Ezer Regem Syriæ Sobeq; quem David fecit obtinuisse Regnum Damascenum, & ejus posteris tradidisse ad 10. generationes usq; continuè Serie & Successione. Quam illa Traditio aliquid veri habeat; plura in Falsa.

a. Nam Syria socet Regnum Damascenum &c. Condit tempore Davidis & Salomonis, nec ab Hadade Ad à Retzine 1 Reg: 11: 23. Hic fuit Retzin de quo Jusq; nam Pater dictus fuit El Juda. Fuit servus Hadadi Regis Syriæ Sobeq; defecit à Dño suo ad Davidem, Collectãq; Cohorte Socium se adjunxit, cum

1,95

Hic dicemus
A. De metropoli
Regni hujus.

a. Nomen dam
Sci quid Signi
ficet?

b. Urbs ipsa ubi
Sita

Locus illus ē o
Fontes à Damm
Sect.

B. De Regno
ipso.

Falsa tradi-
tio Nicolai
Damascen-

Raio a.

Ms. 123/2

Cum David reportasset Victoriam permisit ideñ ut Consiseret Damasci, hoc scopo, ut damascum Cuiusti adver-
sus subqum 2 Sam: 8. V. 6. Cum David ect mortuus, hic
Retzin permittente Salomone Regis sumsit titulum Rex
21: V. 21. & 24. erat vero is Adversarius Salomonis vel
occultus, post mort Salomonis; ut Rex Syriq damascenq
obposuit se Regno Israelis.

Ratio: 6. 6: Nec illud Convenit Hist. S. Reg. q. ppetua fuerit Succes-
sio Regum per 10. generatiões, nam Hazael ordine Octavus
ex alia fuit Domo, hoc tn Vel, quod Hadadi nomen fuerit
adsumt ab oib Regib.

Primus Rex Damasci est. 1mo: Primus adeo Rex memoratus ex Stra Retzin
Filius El-Judq tempore Salomonis 1 Reg: 11: 23.

Secundus est. 11 lò: Filius ejus fuit Tabrimmon, qui ipsi Successit.
De quo nihil nobis ptō nomen Notq est. Rex
15: V. 8. S. Benhadad filius Tabrimmon filius Hetzion
qui est ipse primus Retzin

Tertius ē: 111tio: Filius Benhadad, qui vixit temporib Asq Regis
Judq et Boasq Regis Israelis. Hic e Benhadad quem
Asa incitavit multis muneribq contra Regem Israelis Boa
sam, unde factū ē, ut Regno Israelitico multa fuerint infli-
ctq Calamitates 1 Reg: 25. Et ab hoc tempore Continuum
fuit Bellum inter Damascenos et Israelitas, seu Conti-
nua emulatio inter hos Populos virib fere pares 1 Reg: 22.

Quartus est. 1Vtò: Successit Hazael ex alia ortus Domo, adeoq Bini q
So Sudcessio Regni Damasceni e perturbata. Dixit hoc
Hazaeli Regnum Elisa 2 Reg: 8. et ab hoc Rege res Israe-
elitar valde St adflictq ut Dixerat Elisa, imo Judam
Vq sub Joaso adflixit 2 Reg: 12. & 2 Chron: 24.

Quintus est: Vto: Successit habuit filium suum Benhadad 2 Reg: 13.
& sub hoc felices fuerunt Israelitq, nam Joas, fi
us Joachazi tribus prius percussit Syros, et maynam
illis intulit eadem, quemadmodum Elisa Dixerat 2 Reg: 13:
recuperavit vq Israz urbes à Syris occupatas, Dein
Jeroboam 2dus et Damascum retulisse ad Israelitas 2 Reg:
14: 28. sicq Regnum Assyriacum valde est adflictum
et ad tempus tributarium factum Israelis.

Vto. Ze-

Vltò Ultimus Re
Tyq et deleti,
Tiglat Pilasare evoco
& 8: V. 14. qui prope
operq ptium hic fue
ei Esa: 7. V. 16. & 8. V.

a. Tempus de

b. Demonstrasse

c. Causas hic

a. Quod attinet ad Te

Inter progeni
spatium trecentii inte
am progeniem damasc
timo 31tio Achazi et Ic
amum Achazi per 300

Demonstremus jam
Sunt o nulli, qui ex
quim 2 Reg. 16. legito H
sco nova edicti Cala
ta, eo magis Statuen
enim distincta Censeat
ea instaurari, erat en
lissimus, adeoq tempor
florere, et talium exer
rum. Verum quidem es
lo! Contrarium o legi
ficata. Et! St Cat

a. Quia ex Hist.
Damasci alio
2 Reg: 16. Incolat au
destructionis Regni; u

B. Locus Damasci
lium verbum Jo
10: I. Anō sicut Dam

Reges Assyr
firmitq et Secu

Ms. 123 f 2

Vltò Ultimus Rex est Retzin, Sub quo Regnum Syrie est deletu, et ipsa Ciuitas Damascus destructa a Tiglatphilasare euocato à Rege Iuda Achaso Esa: 7. v. 16. et 8: v. 12. quæ prophetiæ sit parallelus.

Opere pretium hic fuerit ad intellectum Verbi prophetici Esa: 7. v. 16. et 8. v. 12.

a. Tempus destructionis Damasci annotasse.

b. Demonstrasse Damascum Verè et destructum.

c. Causas iusti iudicii divini indicasse.

a. Quod attinet ad Tempus patet ex Esa: 7. v. 16. Col. 8. v. 4. Inter prophetiam illam Esaiæ et excidium Damasci Spatium trecentii intercessit, adeoque 36 annis post editam illam prophetiam Damascus debuit everti, et sita aut illa est tempore Achazi et sic Stetit ab initiis Salomonis ad Sextum Achazi per 300 fere annos, Ob destructæ sub Retzin.

b. Demonstremus iam Damascum Verè fuisse destructam, Sunt omnes, qui existimant: eam non fuisse destructam quia 2 Reg. 16. legitur Illa et Capta, et quia Jerem: 49. Damasco nova dicitur Calamitas ipsa a Nabucadnetzare inflicta, eo magis Statuunt, ob illas rationes non sufficiunt, licet enim destructa Censeatur à Tiglatphilasare, poterat postea instaurari, erat enim Oppidum amplissimum et fortissimus, adeoque tempore Nabucadnetzaris potuit denuo florere, et talium exempla plura Sit exhibenda destructarum. Verum quidem est nos legere: et destruet Damascum, Ob! Contrarium non legimus oppositioni, post ms de non rejicienda. Et! Si rationes non sufficiunt!

c: Quia ex Hist. liquet: Reges Assyriæ, incolas Damasci alio transtulisse; imò! Mediam versus, 2 Reg: 16. Incolas aut deportatio sequebat et signum destructionis Regni; ut ex Samaria et Hyerosolymis patet.

B: Sors Damasci non potest esse diversa ab aliarum similium exhibitum sorte, et hoc egregie confirmatur Esa: 10: 9. An non sicut Damascus Samaria.

D: Reges Assyriæ persuasi erant pertinere ad firmitatem et Securitatem Regni sui: Nullas Metropo-

les

Notabimus ad intelligendam prophetiam Esa: 7. v. 16. et 8. v. 12.

a. Tempus destructionis Damasci.

b. Quod Verè fuerit destructa

Ms. 123 12

Hist. Eccla. V. T.

Metropoles populos Vid. ob relinquere in terras in Syria trans Euphratensi, ne Seleucus in Regnem excr
scerent, ut exempla st in Samaria Hyerosolyma, &c. o
probabile Damascum fuisse in tadem relictam.

S. Ratio nta S. Progetis seniss illum destructionem exigunt, ut
bis hujus excidium respicit Esa: 25:1. & Damascus v
re debuit destrui & est destructa. & Jugratum:

C. Caas hujus Judicii jam indicabitur. et jidem. C. Jugulam cas fuerint hujus Judicii divini &
1mo: & Conspiratio inita cum Rege Israelis a
excindendam Hyerosolimam; quemadmo
Esa: 17:14. hac fors propulantibus
2do: & Accessit gravissimum crimen, & Selec tr
turis ferreis triturarent Galeaditas &c Hazael e
Filii ejus Benhadad 2 Reg. 8. & 13. et illud crimen me
moratu unquam gravissimum Amos: 1. Deus en
ejusmodi injusticias in populo & sect impunitas
3tio: & Accedit Luxus, superstitio & dolobrat
que minus ferenda erat in Damascenis; quia prox
mi erant Israelitis; ad eos & Veterant in aliquan
Dei Noticiam, quemadmodum ex Progetis patet
2 Reg: 8. & Hac de Regno Damascen: &

E. Sequatur jam Regnum Arabum E. & deinde jam de Regno Arabum ita ager
A: & Sedes & demonstrabimus. &
B. & Statum politicum repsentabimus. &

A: Sedes Arabum exhibemus. A. & Certum est Arabiam, pter quam intellig
felicem, petream & desertam, fuisse occupat
à Nomadib & Sedes suas sepe mutantib
& qua permista colluvie hominum Nat & Nomen
Arab ערב Jerem: 25. v. 24. haud obscure signific
Vox enim ערב ejusmodi mistus notat, sed N
Quis & populis Quei Arabia incolentes? præcipui populi, qui Arabiam inseserant, fuerun
a. & Nabothæi & Ismaelitæ. &
6. & Amalechitæ &
c. & Midianitæ &
d. & Cusæi &

a. & Nabothæi

Periodus

a. & Nabothæi à Nebajo
Coriundi Gen: 25. inse
trosq; & Naphtuhim Confinia Egypti ut patet e
Arabes hosce describit Sup
manis post tempora Alex
vide Diod. S. Strabonem,
pore Nabothæi & latius
occupasse partes Arabiæ
potius Syro-Macedonum.
orient magis excurrebant,
patet. &

b. & Amalechitæ ab Amal
& patet ex Gen: 36. e
habitasse in Terra aup

c. & Midianitæ ab Abra
Gen: 25. v. 2. Hi pactum
Arabiæ petræ post sinum
Elani; seu sinus Arabici, N
quam fugit Moses Exod:
ad orient Moabitas & M
deserta parte aquilon
25:6. & patet illud ex N
Conspirantium in perni
Coll. 25:17. Denis & Conf
6:1. & 7:5. &

d. & Cusæi orundi
in oram sinus Arabic
Ara fuit Sedes Saracen
ab antiquissimis temporu
Dum hæc res valde sit
possumus. Selct. & Vetere
bus non nulli existiman

Ms. 123 f. 2

a. Nabothgi à Nebajoth primogenito Ismaelis
Coriendi Gen: 25. insedentes Deserta Arabiæ Pe-
træ, & ex Havila proxima Cananeæ excurrebat ad
Confinia Ægypti ut patet ex Gen: 15: 18. Hist. exotica
Arabes hosce describit sub nomine Nabathæi, qui Ro-
manis post tempora Alexandri M. innotuerunt
vide Diod. S. Strabonem, Plinium Aliosq. Cum tem-
pore Nabathæi sedes latius excurrisse versus Orient
et occupasse partem Arabiæ desertæ, quemadmodum tem-
poribus Syro-Macedonum. Quando aut Ismaelitæ in
orientem magis excurrebant, ibi Veteres eos sedes occu-
passe. &

a. Nabathgi.
Sedes Vet.

b. Amalechitæ ab Amalecho Esavi Nepote sic dicti
quod patet ex Gen: 36. et Num: 13. v. 29. ubi Amalec
habitasse in Terra austri, vide quæ I Sam: 15. v. 7. &
c. Midianitæ ab Abrahamo et Cethura oriundi
Gen: 25. v. 2. Hi pactim Successerunt versus aust.
Arabiæ Petreæ post Sinum Elanitici Maris Eri-
thræi; seu Sinus Arabici, Ham illa e Terra Midian, in
quam fugit Moses Exod: 15, pactim tetenderunt
ad orientem Moabitas et Maris Sodomei in Arabiæ
deserta ex parte aquilonari versus Euphrat Gen:
25: 6. & patet illud ex Hist. Midian. et Moabitas
Conspirantium in perniciem Israelitas Num: 31.
Coll. 25: 17. Denique Confirmat Narratio Libri Jud:
6. 1. et 7. 5. &

b. Amalechitæ.
Sedes Vet.

d. Cuschæi orientis ex Ramo Gen: 10. occupatant
Chi oram Sinûs Arabici interiorem ab ortu, cujus po-
stea fuit Sedes Saracenor. Dicunt aut Cuschæi sibi
ab antiquissimis Temporib. fixas habuisse Sedes,
Cum hæc res valde sit Controversa definire o
possumus. Sclct. Veteres passim et ex recentiori-
bus non nulli existimant in Ægypto Cuscheos et
Æthiopes. &

d. Cuschæi
Sedes Vet.

Ms. 12312

Hist. Ecclastica V.S.

Cheseboi qui sint? Videbic.

Aethiopes infra Aegyp. vel! Bochartus Cap. Demonstrat vit illos errare, et Cheseb os ex Arabia Felicis Incolas ad ort Sclat Sinus Arabici. Rationes St Sequentes:

Ratio 1ma. 1mò: Quia Cheseboi junguntur Arabib deserticolis et eos exponunt, sic Exor Moysis Midianita dr Cheseba Exod: 2. Collat. Num: 12. 2 Chron: 21. 16. Deus dr excitasse adversus Joramum Judæ animum Philistæos et Arabes qui St ad littus Cheseb os designant per Arabes. Arabes Nabathæi Petræi distinguuntur à Cheseboi tanquam vicini populi Hab: 3: 7. hinc Tentoria Cheban. et adulti Midian conjunguntur. &c!

Ratio 2da. 2dò: Ex Situ Paradisi, de quo supra, patet unum ex 4 fluviis alvei illius circumivisse totam Terram Chus, sic aut meminit in mente Venice prott Aethiopia.

Ratio 3tia. 3tio: Quam veri fuerunt Cheseboi Sedes optimè Judicari prott ex Sedibus filiorum et Nepotum Chus Gen: 10: 7. 8. Sunt aut filii et Nepotes ejus Saba, Rhodum, Seba, Chavila, Nemo è qui Confidenter Bochart. quin in hanc Sententiam Concedat, Et! Chus ab Oriente occiendi St, ibi 99 Sedes habuerint necessa-

Objectio. Objicitur Jerem: 13. 23: Chuscheos ò posse Cuthæum mutare. inde Colligunt Chuseb os fuisse Aethiopes fusci et subnigri Coloris, Sed docuit jam Bochartus et Ludovicus Vertomannus Sodoricus in Itinerario suo Confirmavit ee eos quos supra citi. Nec in hoc referendus ee Locus cum Bochart. Contra Bochar. Nigra sum. ut Tentoria Cedar, Nam Israelitæ, tum Locum sent. ibi St Cedareni ò St Aethiopes, In! quemadmodum l. 2. huc ò facere. eligunt Arabes, habuerunt Tentoria obtecta pellibus Caprinis nigri Coloris, ut Petrus Vallensis de Cast. in Itinerario suo, et! eo respicit Locus Cittus. Ita igitur Cheseb os ad ortum Sinus Arabici habuisse Sedes, Num postea eum transierint, et partem occiden. occupaverint et ipsius ad Aethiopiam accesserint. Dubium ee potest. De his ò. e. quare pluribus dicamus, Interim per Cheseboos intelligit Arabes descriptos. Jam Et hæc de Situ populor! St! &c

B. &c

B. De Statu Politico ... cenda restant; Sc... genus habuerint, o ... ti quod ad Civitates ... coris Natalitium ad... stinxi fuerant in Ter... Nab, in Syria Reges, ... Midianor Principes, ... Edomis Jud: 7. Jecem... Arabig Duces illius ... rabum Cheseboos reg... tio Regis Cheseboi, et 2... nacterubi occurrit Ele... os, qui se obposuit Sena... tic pedem movere coact... is Manethonis occurr... cheos et Reges: Senec... occupatam tenuerunt ... porte Hischis et Ho...

C. Restat ut de ... Cagamus, Eg a...

N. Extra Gr...

N. Quod ad Gram... Sol sic dictos, qu... Gule, curabant per ... mis solebant repeti, ... promesi, et Victor Co... lea finis. Hi Ludi ... ea ab Egito, Lycurgo ... erunt Gamo Gra Ath...

Ms. 123 12

B. De Statu politico Chuschgor pie pauca dicenda restant, Selct! Arabes Cushigg Vitg genus habuerint, o tu oi ordine fuerunt sestitati quod ad Civitt et politam, tam fuerunt coris Natalicm admodum Studiosissimi. Distinsi fuerunt in Tribus et Duces; dictos Sulx xab, in Sfra Reges, Cujus generis fuerunt Midianor Principes: Oreb et Zeeb, Tempore Gideonis Jud: 7. Jerem: 25. ubi recensentr Reges Arabig et Duces illius Terrg; Similegg fuit Arabum Chuschgor regimen. 2. Chron: 12. fit mentio Zerg Chuschi, et 2 Reg: 19. in Hist. Hischig et Senacheribi occurrit Tharaca aliquis Rex Chuschgor, qui se obposuit Senacheribo, et ad Cujus removendum pedem movere coactus est. Hinc, etiam in dynastiis Manethonis occurrit dynastia Arabum Chuschgor, et Reges: Seneclius et Tiraclius, qui Egiptum occupatam tenuerunt, ut supra vidimus, Tempore Hischig et Hosee. Hac de Statu polit.

B. De Statu politicum retentabimus.

C. Restat tg de Grig Illustrioribus dicendum, Eg aut St duog

C. De Grig jam Illustrioribus agamus.

N. Era Grgcor Olympiaca.

V. Era Urbis Condit.g.

N. Quod ad Gram olympiacam, Est Gra Lusor sic dictor, qui Ludi instituti St ab Hercule, durabant per 5. dies, et singulis 57g annis solebant repeti, Agebantg in Elide Peloponnesi, et Victor Coronari solebat Corona Olea ginea. Hi Ludi intermissi fuerunt. postea ab Iphito, Lycurgo et Cleosthene renovati fuerunt anno Grg Attieg 699. qui annus incidit

N. Gra olympiaca.

Autor hujus Tempus Locus.

in annum

Ms. 123 12

Hic Loci Conferri vides Oram Olympiadem Cum Annis Regum Fud & Israelis.

in annum periodi Jul. 3830. Conveniet Cum anno 21. Josafati Regis; Sō cum ipsum habuit historicum ab eo tempore hæc Ora, qui Nomina Victor' o amotabant, licet alius Vetasti Olympiadem Ora, hæc vulgaris semum incepit ee ab olympiade 1ma 28va, qui e amus 108. ab Ingitol. instauratore Sol Ludos, quando O robus Eleus vicit Stadiō amo Ora 80 periodi Jul. 3938. qui est amus 22dus Regis 28. à quo incipit Ora Vulgaris Olympiaca Chorobus primus e Victor, Nam Sibe o incipit mos inscribendi Nomina Victor', 21. Cum Nomina Victor' undiq; Conraderentō, o poterant ulteriùs ascendere, quàm ad eum. Habet hæc ra magnum usum in Historia exotica. ℣

℣. Ora Conditæ Romæ.

℣. Altera Ora est Conditæ Romæ, hæc Tempore St Conditæ Urbes Celebriores, Carthago, & St Neapolim ÷ Urbs novam, Anno periodi Jul. 3832. qui est 2dus annus Jagati, Colonia Ognicum. Siracusæ, Colonia Corinthi, Denique Roma a Romulo & Remo Et Numitoris filia ÷ Rea Sylvia natis. Sett Roma Condita ee Anno periodi Jul. 3961 qui e Annus 132dus Regis 50. ℣

Hic pari-ter Conferun-tur Anni conde-

Ora Urbis Romæ e 2plex: Varroniana e Capitolina

Ora autē Urbis Romæ 2plex Varroniana & Capitolina. Varroniana post mortē Augustiseratoris in lucem prodiit, estq; Annus discrimen inter has Oras. ℣

Periodus hæc Sex
Ag Maccabæi Se
Babilonico, vel à Destructo
Babilonici initio! est 440 a
Templo, est 422. amoti, Et
18vo Exilii Babilonici. an
Summa hujus Hist. Conti
Captivitate Babil. & redi tum
Zerubabele & Josua, illō ipse
Fradit etiam instaurat tibem
Cognomat sub Dario Hystas
dem vitæ Mosaicos ritus re
Collatas per Esdram & Ne
ordinationem et instauratio
muris reparatis hæc factam
viam fatos Judæ Gentis tu
gicis, & sub Syro macedo
modo Judæi post fata Varia
summam Calamitat & Reips. o
Antiocho Epiphane, qui eos
et, quomodo deniq; Exilla per
discriminey Reips. per tribu
petenda e Hist. hujus per
cris; partim ex Exoticis.
mis Esberg, progetia dam
lacris, quib accedere pos
Sabaici, qui absq; aliquo
legendi, quia, licet primi lon
Cum & a libris Josephi
suos posteros, ut ergo tot
pletas! & Libri Exotici
di St monumenta rel
micab, ac Legibus, quib
Cum aut hæc perio
res, eventusq; varios, ut
la eam dispescere, St

Ms. 1231/2

Summa annor. periodi hujus est vel 440. vel 422.

Periodus hæc sexta usq; ad initia Judæ Maccabæi se porrigit, et vel ab Exilio Babilonico, vel à destructo Templo ducitur. Si ab Exilii Babylonici initio! est 440 annor, Si verò à destructo Templo, est 422 annor; Templum enim est destructum 18vo Exilii Babylonici anno.

Summa hujus Hist. Continet Liberationem Judæor. ex Captivitate Babil. et reditum in Terram Canaan ducib. Zerubabele et Josua, illo sacrificio Duce, hoc Pontifice. Tradit etiam instaurationem Templi post multos casus consumat sub Dario Hystaspe Regi Persar. sacris secundum ritus Mosaicos etiam restitutis. Denigs! Reb. denuo collapsas per Esdram et Nehemiam stendere factam ordinationem et instaurationem, sicut urbis Hierosolymæ muris reparatis usq; factam mentionem, sicut et historiam factor. Judæor. Gentis tum sub Persis, tum sub Lagidis, et sub Syro Macedonib., illam ambientium vicissitudinem modo Judæi post fata varia. Nunc læta nunc tristia, in Summam Calamitatem et Reips. discrimen inciderunt sub Antiocho Epiphane, qui eos vario Religionis persecutionis exilio est, quomodo denigs Exilia persecutione illis Calamitatis discriminisq; Reips. per fratres Maccabæos sit liberatæ.

Summa Hist. hujus Periodi.

Petenda e Hist. hujus periodi partim ex Libris Sacris; partim ex Exoticis. Libri Sacri sunt Esdræ, Nehemiæ, Estheræ, prophetia Danielis, Haggæi, Zachariæ et Malachiæ, quib. accedere possunt Libri Ecclastici Maccabaici, qui absq; aliquo Judicii discrimine ô sunt legendi, quia, licet primi longe maximi sint excerptus quam cum ex Libris Jasonis Cyrenæi est excerptus, quam suos posteros, utergs in fabulis ingenii Judaicæ repletas. Libri Exotici inter Josephum Consulem Asiæ monumenta res Persicas, et Syro Macedonicas, ac Lagidas, quib. cum Judæis res fuit.

Fontes Historiæ Periodi hujus.

Cum aut hæc Periodus multas complectendit res, eventusq; varios, utile fuerit, in tria Intervalla eam dispescere, Statuemus Eq!

Deliberatio super tractatu Periodi hujus.

N. Primum

Ms. 123 12

Hist Ecsastica V.T.

2.0.2.C

In Seria Instituenda distincte hic Periodes.

Primi erant Captiua tria.

Primum Capiat tract Hist. Regni Babylonici, Cujus Rex primus Nabugodonosor 2. Hujus duo Sr initia:

Primum in Vallem abinitio Exilii Babyl. ad in-
N: Cittia Cyri ersat Regis amos 70.
1: Abinitio Cyri usq ad finem Darii Codomani,
Cyri est Regni Persici finis amos 210.
2: Inde ad initia Judæ Maccabæi, amos 153.
3: Incipimus cum Intervallo primo Cujus tria
Constituemus Capita:
A: Primum Versabit circa Regnum Babyllonicum
B: Circa Exilium Judæor in Babyllonia.
C: Circa Gentes Vicinas, in Specie Medos. & Pers.

A: Omittemus Historiam Regni Babyllonici monarch
Exhibendam per Orb. th. id enim e figmentis, & per orient
ques ad modum antea & erit Monarchia tts Orient. Ejus Rex
les fundator e Nabugodonozor, primusq3 Rex qui in Can
ne Salomonis & Nabopolassar, Beross. Nabugodonosor.
aa: Initium Cujus Regis duplex est, Alter vivo adhuc, a
ter mortuo Patre obtent. Erat enim in Regni Societ
adsumtus a Patre suobus annis ante Mort. Patris
re initio regnavit Nabugadnesar amos 45. a Patre
rioce amos 43. Sine Canon Stolomæi eidem tribui
amos 43. & annales Tyrii & Babyllonici amos 43
Adumbr. e: Ex Scra tam Constare: Nabugadnez.
45 amos ei tribuendos vide 2 Reg: 25: 27: Jehoiachin
um Evilmerodachi Filii Nabugadnezaris Carcerib.
Cum anno 37mo deportationis Jechoniæ Regis, Jam
vero accidit illa deportatio anno Joiachimi Regis
3tio vide Jer: 25. Dan: 1. à 4to vero ejus anno
portationem Jechoniæ St octo anni, ut ex supra dictis
patet. Joiachim enim 11 amos regnavit. & 8vo ann
post 4tt Joiachimi et primum Nabugadnezaris
accidit deportatio Jechoniæ Conjunge nunc 8.
37. Babelis pro Nabugadnezare amos 45. &
66: Videamus jam acta et gesta Nabugonris et quæ

66: Acta 2plicia. & Polemica.
B: & Togata et Politica.
α: & Polemica. α: Quod ad acta Polemica! Multa gessit Bell
et Imperium Babyllonicum longe latèq3 pr
am et Ægyptum extendit. Ipse viam strina deprot
tione.

Periodus

tione abduxit Judæos in
fnavit et destruxit vasa S
alia Combussit. Qui
13 annos, sub eodq3 Temp
pulos Vicinos: Sidonios,
nitas, do Jyi 113 expug
implevit, Moabitas ver
Ammonitas, Idumæos, Arabes, Asiæ
tibus 113 de ea Imperavit
Zar felicissimus fuit
fmo: Vivo Patre, ut Bero
redegit Regnum Ægyptio
que bella gessit. Vide
2 Reg. 24. Jerem: 46.
Esa: 6: 21. 13 & Seq. Ezec
patris, quare Exercitu
tocus Babyllonem ad
no Joiachimi 4. Vide
11mo: Rex factus Vas
Vide Jer: 52. x. 28. 2 R
rosolimam. 20mo Jyi
expugnavit. NB: St
it & admittunt, do d
Cap. Ezech: 24: 18. 19. Jos
tobiæ c. 10. Viteinyam
ejus pugnas vide Jeron
quando Novos Judæos
patet ex Ezech: 29. x. 1
Viteinga in Esa: 19.

B: Quod ad acta

Ipse e, qui Babel
Extra Vetes Orb nov
pli muco hanc Villam
filiis Bello tot celeb
Medis seu Musica, add
cere poterat apud

Ms. 1231/2

tione abduxit Judæos in Exilium, Hyerosolymam expugnavit & destruxit, vasa sacra in Babelem transtulit, alia Combussit. Tyrū Tyr obsedit, Regē ejus Ithobalū 13 annos, sub cujus Temporis spatio subjugavit populos vicinos: Sidonios, Idumæos, Moabitas, Ammonitas, Do Tyrū expugnavit, vita prophetias de eo implevit, Movit inde versus Ægyptū, cujus & Rex erat Apprites, sive Pharao Hophra, Subjugata Ægypto magnam Eadem & Stragem ei intulit, vita prophetiis De ea Impletis Victor fuit Bello. Et Denique Felicissimus

Tertio: Vivo Patre, ut Berosus tradit. Et Duxexercitus redegit Regnum Ægypti in ordinem, Contra Judæos que bella gessit. Vide: Dan: 11 Collat. 2. Chron. 36 & 2 Reg. 24. Jerem: 46. v. 2. Joseph Antiq. Lib. 10. Hinc Esa: 6: v. 13 & Seq. Sic accepit nunciam de Morte Patris, quare Exercitum Subducit reliquit, quam locum Babyllonem advolavit, Rex declaratus anno Joiachimi 4. vide Jer: 25.

Tertio: Rex factus Varias Suscepit expeditiones; Vide Jer: 52. v. 28. 2 Reg. 24. Anno sui 18vo Hyerosolimam. 20mo Tyrū obsedit, anno 33 Imperii, hanc expugnavit. NB: St Socii, qui Tyrū vi expugnat & ei o admittunt, Do St Venema: vide Ezech: 26 & 27. Cap. Ezech: 29: 18. 19. Joseph. Antiq Lib: 1. Contra Appion. Antiq. L. 10. Vitringam in Esdræ Cap: 2. Post has ejus pugnas vide denuo Joseph. Antiq. Lib. 10. Cap. 11 quando Novos Judæos ibi deduxit Jer: 52: 30 & patet ex Ezech: 29. v. 19. Strabone Geograph. Lib. 15. Vitringā in Esa: 19.

Quod ad acta Togata & Politica attinet!

Ipse ē, qui Babelem instauravit & munivit Extra Veteres Urb novam aliam Construxit, & triplici muro hanc & illam: utramq; Circumdedit; Sententiis hoc & illo Sorte Celebrimo in Fraa Conjugis Suæ, filii quæ illo Sorte delato. Ipse & gloriabundus de Medis seu Medica, edito. Ipse & Nomen magnum hoc cere poterat apud Danielem: Nonne magna hæc est

Acta Solemnia exponuntur Strabonis.

Acta Togata & Politica.

Ms. 123 f 2

Hist. Ecclastica V. T.

est urbs Babel, quam ego ædificavi in domum Regni in robore fortitudinis meæ, & in gloria decoris mei. Cap. 4: 27. Ille quo Scholam Eruditionis instituit. Studia promovit, fecit enim et Daniel & alii, insti-erent notitia Linguæ Chaldeæ, aliisq; artib. Cete Religionem, Variam se præbuit modo Mola Colonæ, modo Deum Israelis. Pro hac! observandus est Divinus illius Casus, qui ipsi ob Superbiam e Divinitus quo mente captus ab Hominib. ad Bestias ejectus Strutius, ita tet Bestiam exacto tabitæ stulerit ut Hist. Danielis &. Ille e Magnus Nabuchodonosor Rex Regum in Hist. S. notissimus. Successit ei

6: Evilmerodach. Evilmerodach filius ejus, Labinitus Herodoto dictus Nulla re Clarus, nisi q: Jechoniam e Carcere eduxit & honestissime tractavit 2 Reg. 20. Jer: 52: in fine. Facinora & fata ejus Regnavit ille per 2. annos ut tet Canon Ptolemæi. Violenta Cæde adfectus à marito Sororis

C: Neriglessor. Neriglessor, qui ei Successit, & per 4. annos regnavit ut dictat Canon Ptolemæi. Succedit ei

d: Nericolassarus. Nericolassarus, vide in Can. Pt. per 4. annos regnavit, ita ibi, ut Ejus incidat in menses Successionis. Sic & Vir Sternens, Si ille sit, qui Jer: 39. v. 3. apellatur Nergal Sharezer, Dux Exercitus Nabugadnezaris. Huic Successit

C: Laborosoarchodus. Laborosoarchodus filius, & qui puer adhuc indolis ad hæc memorandis occisus est. Vitæ post quam 9. menses regnasset, quamobrem ejus annos à memorat Canon Pt. Successit ei

f: Nabonidus. Unus ex illis Civibus, qui eum occiderant, Nabonidus, de quo Scadit Megasthenes: Eum nulla ad finitimæ fuisse Conjectum Laborosoarchodo; & Herodotus Labunt appellat, Eum Filium facit Labunti ejus, qui Alexandrum Herodot. e Evilmerodach, Sic itaq; Nabonidus erit filius Nabugadnezaris. Id observa, quia sic impletur & Mirum Dei Vaticinium Jer: 27: 7. Vide. Nabonidus & Balthasar ap. Dan. regnavit annos 17 sub eo Regnum Babylonicum e desciit. &

B: &

Periodus

B: Jam enarrabimus Chronicum Licinio: C: De Statu eo P: De duratione nis ejus: a P: Conferendo

I: De Statu Judæo vi, indicabimus. I: Locum ubi II: Statum, e

I: Locus e Nesopot ram superior ubi fluvius ex Eucl: boccæ, & ex Berosso Cu fuit dict. Locus ille adeo t ejus multi Judæi Capti, noluerint. Jam di

II: De Statu Judæo quidem!

A: De Statu B: De Statu E

A: Quo ad Statum Jo

B: Judæos habuisse sis quia per eos edocti Sr Loco babel, Nam in. illi tiquam affirmarim, hic fonatt, quia à Statu e

b: Judæos hic vixis ut Israelitæ, & jun

C: Habuisse Judæ eosq; exercuisse V. v. adeosq; Judæos Sr reversum in patriam

B: Quod ad Stat &

Ms. 123 12

Periodus vita.

B: Iam enarrabimus Exilium Judæ & Historico Babylonicum Licebo:

C: De Statu eor in Exilio-

B: De duratione Exilii Babylonici, sive Termi-nis ejus: a quo, et ad quem. &

C: Conferendo SS. Cam Historia Exotica

A: De Statu Judæor in Exilio Babylonico dicta-xi, indicabimus:

I: Locum ubi fuerunt in Exilio Israelitæ, ita

II: Statum, eor.

I: Locus e Mesopotamia intra Euphrat & Cebar-ram fluvios cis & trans Euphrat (ut fab est ex Esech: ubi fluvius Cebor memoratur; qui est Chaboras Ptol:) ubi Ezechiel & alii Captivi Judæi habitarunt, ut ex Esech: 1. 3. 10. 43. 47. 48. Dan: 9. Esdr: 2. 8. Nehem: 1. 7. 11. 12. Tob: 1. 5. 6. 7. 10. 11. 13. 14. Judith 5. 6. 15. Baruch 1. 2. 3. 4. 5. 6. Ez

Ms. 123/2

Hist Eccla VI.

a.] Judæos habuisse libe Religionis exercitium quant in Exilio fieri poterat, Domus progetarum pro Quando et quomodo sy bago gi orta fit?

cis Conventum inservierent, ibi etiam Decessuasset Lanca defensi st, nec post exilium à Cultu in Sion ita loca Continuando destiterent, adeò! ut Domus illæ progetar

Renuncient Idololatriæ

dederint origines Synagogis. denijs!

b.] In Exilio hoc renunciarunt Idololatriæ, in initio quidem adhuc Idolis adhærerunt et monit Eccl: 38:2 e alibi, D Cum tempore resipuerunt, se Deijs ad Ves Dei Cultu Converterent, ita quidem ut post illud Tempus nunqm Cultui Idololatrico fuerint mancipati, quæ Epocha eobse maximè observanda est, qu

Ordines Sacros habuere in Exilio

fic hoc dictum erat Lev: 26:40. Deut: 30. Jer: 33:7.8. c.] Habuerunt et Conservarunt Judæi ordines Sacerdotales et Leviticos et Successiones Pontificum Nam ultimus Pontifex erat Seraja, qui Successerat Josedecho; Cujus ijdē filius erat Josua et cū Hac erunt ijdē Sacerdotes progetas adhuc superstites in exilio In initio fuit Jeremias, qui religias Judæor qui debuit in Ægypto ubi dixit Cadem et reinan Ægyptis. In ipso Exilio fuerunt Daniel et Ezechiel Ezechiel erat abductus anno 4. Jojachimi, gaalis it vide Dan: 1. 2. et 10 Cap. Ezechiel into Exule Celeberrimus progeta adductus erat cum Jech mia Rege, illamq deportationis Epocham Sequ

Ezechiel progeta in libro suo quam Epocham Sequat?

ijdē in Libro suo ut ex Cap: 1. et 10 patet. ijdē viri Celebres et progetæ fuerunt in eo Exilio Videlis: Baruch, Zorobabel, Josua, Esdras, Hagg Zacharias, unde Colligimus Sebolam ijdē ibi fuis extructam.

Quousq Babylonici Exilium illud duraverit

d.] De duratione Exilii Babylonici, quæ Sententiæ Termino à quo, Constat enim ex Jer: 25. 2. 2. 2 Chr: 3 Dan: 1. 9. duravisse 70. annis, vel in Specie! ad primum annum

Periodus VIta

annum Cyri Monarchiæ Pers Edict: 1.] De Initio: unde illi am tiendi st numerati. 2

Sol obst: Non una, sed tria deportatio abductus in Exilium, ipse primus Majo facessamus 4to Joyachim, Secund ys abductus est, Tertia quando Sy ita anno Sedecriæ, Illustrationem hujus Exilii B. V operæ pretium erit illas deportatio Kajæ. Select.] Ipsas deportationes res modo memoratas adhuc ipse erunt deportationes, quas obser rii possent ex Jer: 52. Ed

1.] Prima Major dep. facta, ut Joyachim, quite primus Nabugad Jokiis, et Vasa quædam S. Scalata Se Jer: 25. 2. 6. annis post hanc d

1.] Prima deportatio minor, pos Joyachim missus e in tuccam ex missua Caldæi, Syros, Moabitas exercitus deportatis st magno nu hoc anno 10. Joyachimi. Nabugad Jer: 52: 28.

II.] Secunda dep. Major accidit anno Nabugadnezaris 8vo: i mam minor. Vide 2 Reg. 24: 8. 12

II.] Secunda dep. Minor, post 2da Secuta, Cum Select jam i: Exo a Nabugadnezare, vide Jer: 52: primo Sedechiæ Conjungitur Jer nezaris, imprimis. Quia prima fi tigit anno 19. Nabugadnezaris quia durante obsidione multos deos patet ex 2 Reg. 25. Jer: 3 ex Meta, vel saltu Jeremiæ

III.] Tertia dep. Major Con

Ms. 123 1/2

Periodus Vta.

annum Cyri Monarchiæ Persarum et patet ex Ezdr: 1.& De Initio: unde illi anni exilii B. incipiendi st numerari? magna e? inter D. Sobs: Non una, D. 3na deportation major fuere abducti in Exilium; istud prima major deportatio fa- cta est anno 4to Joachimi, Secunda quando Jechoni as abductus est, Tertia quando Hyerosolyma e destru- cta anno Sedecimo Sedechiæ. Sed sum hic sum D. Illustrationem hujus Exilii B. vir intellect SSræ operæ pretium erit illas deportationes accuratius enar- rasse. Sedt. & Sed tres deportationes majo- res modo memoratas adhuc tres minores alias fu- erunt deportationes, quas observabo Hy, ut clare e- rui possent ex Jer: 52. Et!

I:& Prima Major dep. facta e, ut statim monui, anno 4to Joachimi, quite primus Nabugadnezaris, qdo Daniel cum Sociis, et Vasa quæ dam S. traslata st Babylonem dan: 1. Jer: 25. & 46. annis post hanc dep. accidit

I:& Prima deportatio minor, postquam rebellasset Joachim missus e in Judeam exercitus, et tertio mis cua Caldæi, Syros, Moabitas, ammonitas, et fabis exercitib deportatis st magno numero Judæi, accidit hoc anno 10. Joachimi Nabugadnezaris. Et ute disertè Jer: 52: 28.

II:& Secunda dep. Major accidit sub Jechonia Rege, anno Nabugadnezaris 8vo integro anno post pri- mam minor. Vide 2 Reg. 24: 8. 12. Est. 2: 6. Ezech. 1: 3.

II:& Secunda dep. Minor, post 2dam Majorem 10. annis e Secuta, cum Sedt jam i: Urbs Hyeros. obsideret a Nabugadnezare, vide Jer: 52: 29. qui annus cum primo Sedechiæ Conjungitur Jer: 39: 1. & 18. Nabuga- dnezaris, imprimis quia prima Hyeros. destructio con- tigit anno 19. Nabugadnezaris Jer: 52: 12. Venit B! quia durante obsidione multos desecisse ad Chal- deos patet ex 2 Reg. 25. Jer: 39: 9. 52: 15. idq B! Vel ex Metu, vel Dolo Jeremiæ Jer: 21: 9. 38: 2. &c.&

III:& Tertia dep. Major contigit, quando Urbs

Capta

De initio de- rationis maxi- me 70 annor dep.

Fundament Resolutionis Quæstionis.

Deportati Nabugodo- nosor in Baby- loniam.

Ima dep. Major. Temptus hujus

Ima dep. Minor. Temptus hujus.

IIda dep. Major Temptus hujus.

IIda dep. Minor Temptus hujus.

IIIta dep. Major

Ms. 123 1/2

Hist. Eclastica VI.

Tempus hujus. Capta est, anno Sclt 11mo Zedechiæ & 19. Nabugodonozor: Jer: 52: 29. 12. Vel aliquo tempore post, 4 Saltem annis post ejs destructam.

111tia Dep. minor

111tio: Quæ jam adhuc accidit deportatio ea

Tempus hujus. Zara minor & ultima ejus, Sclt! Nabuzaradan; Regius exercitus Caldæor & adhuc 754. annis abduxisse in Exilium anno 23. Nabu: adnexaris, ut e apud Jer: 52: 30. Illi nimi manserant in Canaanea & post Capt ejs; dispersum plurimos in Ægypt, qui etiam re nolebant occiso Jedalia & Quib agit Ezech 33: 21. illa enim prophetia fuit a post Jedaliæ occisi 7mo Mense Jer: 41. 1. 10. &

Hic delibe ratio super R. Justinis repetita.

Nunc jam & Aqua Dep. initium 70. Annor Exilii sit petendum? & Nulla e major Dep de qua o aliqui cogitant. De Tertia illa Mo jore, quæ Contigit anno 11mo Zedechiæ Cogitan plerisq Veteres & ex recentioribus Marshamus Alii post Scaligerum & Coccejum Epocham Exilii B. Statuunt a Dep. Majori 2da, &! Prima Dep. dixit Octavius, Usserius, aliiq, eamq

Responde. nos sabendam existimamus pro Epocha hujus B. 70. annor, &c! ob Rationes seq.

Ratio 1ma. 1. Quia ipsa rei natura docet ibi exilii principium ee ponendum, ubi incepit, & incipit aut anno 24 Jojachimi.

Ratio 11da. 11. Annales Tyrii & Babylonici id manifeste docent; qd: inter 24 Jojachimi & mu Cyri Regis, 70. annos intercesserit. & De Ty ob annalib jam facemus, vide 1. Periz. fin originib Babylonicis seu Dispositionibus

Nobis

Periodus

Nobis Canon Ptol. Sup jum Caldæor ut in isto sum eum vero Sequent

1. Nabugodonozor, Cui supra demonstrat best 43, cum hic o assumt a patre in Evilmerodach, ei do

11. Nerig: Iser, Cui

111. Laboro Loarchodus

1V. Nabonadius ult. A

V. Darius Medus ne quem & primum an

VI. annus ut ex Dan: 6: 1. 9. nos si simul sumas, ex

adeoq ad primum Cyr

Nezaris anni ita ut Tomus Sit prim to primo Nabugodonoz Ato Jojachimi Regis. 4 Constituat initium exili attentione nemo debis Habent in Dosi, quod Imò: Ezech: 40: 1. Ann Hyerosolimam & 23 te Patet initium petend inde Sedeciam deport Jam Urbem & 25 an Ideirco initium exilii negamus exilium in Gen portationem suam ind Sedecia erat deporta

Ms. 123/2

Nobis Canon Tol. Sufficit seu Catalogus Regum Caldæor ut in isto Canone extat. & Secundum eum Vero Sequentes Reges fuerunt:

I. Nabugodonozor, Cui Competunt anni 45 & ut supra demonstravimus, licet Canon tri buat 43, Cum hic Consideratur cum fuisse assumtu à patre in Societ. Regni. &

II. Evilmerodach, ei dantur in Canone anni 2. &

III. Nerigleser, Cui dantur anni — 4. &

IV. Laborosoarchodus, Cui dantur — menses 9. &

V. Nabonadus ult. Rex, Cui dantur anni 17. &

VI. Darius Medus nunc Succedit, inter quem & primum annum Cyri intercedit 1. & annus ut ex Dan: 6: 1. 9: 1. patet Cos jam ita nos si simul sumas, exit Summa annorum 69. & adeoq; ad primum Cyri à primo Nabugod. Nezaris anni — 70. & ita ut Totus sit primus Cyri annus, Conjuncto primo Nabugodnezaris anno ter: 17. Cum 4to Jojachini Regis, 4tus Jojachini annus Constituat initium exilii B. Jadeo! ut ad libitã attentione nemo debeat dubitare possit. & Habent in dicti, quod objicient, Sc. 1. Esdræ 1mò: Esech: 40: 1. Annus 14tus post destructã Hyerosolimam dicitur 25tus Exilii annus. Sine dicat. 1. Esech: 40: 1. Patet initium petendum esse à Jechonia, quam inter Jechoniam deportat & 14tum post destructam Urbem dicitur annus 25. Ut videtur esse & Ezechielem initium exilii repetere à Jechonia, Dicamus exilium in genere, quia Ezechiel ut deportationem suam inde derivat, ille nos. Quem Jechonia erat deportatus, & supra monuimus

Plenarie & — Illensium — 9. & — R. Dificultat.

Nobis &

jam &

Ms. 123 2

Hist. Ecclastica V. T.

jam: cum adtendere in progetia sua Gro
deportationis seq, quę te particularis?

11. Jer: 29:10. 11 Ob: Scaliger prabocat ad Jer: 29. 10. v
memoratā Epistola à Jeremia scriptā
deportatos tempore Jechonię Regis, Cum ipse
Exilium abiit, Scb. ait: In illa ipsa Epist. dixit Je
Exules ee liberandos post 70 annos, Et à depo
tato Jechonia 70 illi anni st Numerandi. B
Resp. ad Ob: Re facilima; Selt! Jeremiam illos 70 anno
jam in Cursu Considerare, ut vult ipse Je
les in Exilio manfuros ad 70. annos, Et simpli
& ex Exilio liberandos post 70. annos; Num aut
Jeremias supponat 70. illos annos aliquos pa
fuisse elapsos? nec ne? o st aperte, Et Circum
Adiq disserte svadent. & similem exemplum
habemus Num: 14. v. 33. 34. Selt! Moses N
mine Dei denunciat Judęis: Illos 40 annos
in deserto ee aberraturos, q ipsum annum
ab Judęis, Cum jam aliquot ex 40 illis an
nis defluxerant. sic 2 Sam: 24: 13. & Steph

Conferenda Hist. Exotica illustrationis gratia. D: Sfra e Conferenda Cum Hist. Exotica, q
sipote ea illustrandum hoc Intervallū. & De
ipso Exilio e Statu Judęor jam supra egimus
Nunc ria st nobis notanda. Selt! &

a. & Demonstranda Epocha qua utitur Ezech. Cap. 1
b. & Demonstrandum implement progestatum
de Ammonitis, Tyriis & Ęgyptiis, de quib
nulli dubitant
c. & Inquirendum: Quis sit ille Balthasar
apud Danielem ultimus Chaldęor Rex

Demonstratū a: & Quod primum Ezech. Cap. 1. v. 1. st: Visio
Epocha Ezech: 1. illam sibi obtigisse anno 30mo, qui
qua ipse utitur. nedum utitur Cum anno 5to deportationis Jechonię &

Qu: Quonam sit
unde ducenda?
ab anno 18 Josiæ Regis
fuit Reformatigem
18vo usq ad 57 dep
Vespasiani hic Ezechiel
Babylonica, & quidem
sac, pater Nahugad
enim e Boz-Kovvolo
unde fundatio Babyl
Jechonię annum St
R: Juxta nuzym
per Joram memora
nis die, & o fuit Ep
sus est, Epocha nota
B: Ezechiel Vet
Babylonia seu Vet
eum usum fuisse q
pulos ufitata, qua
stolasset, merito
6 & Quod ad Secund
de dictis Jop
R: Quoad Jsam q
progetię Cacissimę
liber Obadię. Exce
Esaiam. & Qu: Nu
suum accepterunt?
illas, nisi ut reve
Consecutas ee & lice
jungit excidium
oes gentes vicino
sed ut ex Jer: 25
Cap. 11. Testatū exce
pde Ammonitas, M
los Contigisse amo
tolimę & egregie

Ms. 123 f 2

Q.t Quisnam sit illor 30. annor Epocha et unde sucenda? R. Passim quidem illos ducunt ab anno 18 Josiæ Regis, quia illo in anno Baias instituit Reformationem Cultus 2 Reg: 22: 13. Jam ab illo 18vo usq ad 5t deportationis Jechoniæ 5t 30. anni, Vel alii hic rectius cogitant de Epocha quadam Babylonica, et quidem de Tempore, quo Nabopolassar, pater Nabugodonosoris, Orontem Consecit, illum enim e ovxsovrbsuov illustri illi et Babylonio, unde fundatio Babylonis et repetenda, unde ad 5t Jechoniæ annum 5t qs 30 anni. Hæc Sent. et prbat.

R. Juia nusqm Epocha Reformationis Populi per Josiam memoratæ Augm initium suppeditatio nis sic, Ex.o fuit Epocha Celeberis; Ezechiel vero ut sus est Epocha nota, loquitur enim absolute.

B. Ezechiel Versatus fuit Temporis in Babylonia, seu Vetere Chaldæa, Ex. probabile eum usum fuisse qrā illo Tempore, apud illos populos usitata, qs Cum ee ovxsovrbsuov Nabopolassari, merito Ws eam hic intelligimus;

6. Quoad Secundum ÷ implement Projectiæ de dictis Populis attinet. Dico:

R: Quoad Judæos! Extant de eor destructione Projectiæ Clarissimæ ex.gr. Amos: 1. v. 11. Jer: 49. et tot Liber Obadiæ. Ezech: 25. v. 12. 35. vide et apud Esaiam. Qr: Num Projectiæ illæ implerint Suum accepserint? et! Quando? R. Implerunt illas, nisi qtū reverentiam Libror Projectionis, Consecutas et licet. Nam Obadiæ v. 15. Conjungit excidium Judææ Cum Judicio Gentes vicinas, exercito per Nabucadnezar ut ex Jer: 25. patet, et Josephi Antiq. L. 11. Cap. 11. Testatur executionem Judicior divinor per Ammonitas, Moabitas, et reliquos populos contigisse anno 5to post excidium Hyerosolymæ; qd egregie Convenit Historiæ Judææ,

Nam

Q.t famosa. Q.t aliqui. Q.t rectius alii

Rationes Sor: Q.t

B.t

6. Considerata Implementi Projectionis Populis.

R.t

Ms. 123 12

Hist Ecclastica V.T.

Nam! qui tempore erant iudei deportati in Exilium, adfuit floreb[ant] Idumei Esa: 34.
et illud q̄ significat Obadja in progetia sua.
Contra filios Edomitas pro Idumeis et destructo
pate et Malachia, cujus q̄tas incibit in ma
sium tempus intᵒ Artaxerxem Longimanu
et Alexandᵒ M. Progeta enim C. respondet
querelq̄ Judæorᵘ intᵒ alia: Judæos nil laborem
q̄ queri possint, si ressperciant ad Idumæos
quia occasione descripsit miseb Stat Idu
mæor, et addit q̄ue: Eor destructione ad huc
ee graviorᵘ illata Judæor. q̄ Ex Sedib mutatis
q̄s id Colligito, Nam Idumæi post Exilium
Babylonicum acceperunt Sedes in austra
li parte Cananeæ, quæ Idumæa postea dic
argumento! Veteres illor Sedes prorsus e
destructas. & Hæc de Idumæis. &

& Syriis, an progetia sit impleta? Esser. mitigat. Vel o licet dubitare de Menema.

Gravior difficultas est in Syri destructione
demonstranda, quia monumenta Exotica hic
deficiunt, quæ ratio est. Quare doctis. Esserius
existimat: Progetias de Tyro et mitigatas, ip
sidem et Captam per deditione, no destructam
Vel o licet dubitare, si enim progetiæ de Tyro
per Nabugadnezarem destruendæ, nimis Para
e Equaticæ; sic: Ezech: 26.27. Cui ab illo tempo
re o remoto, fides o ē detrectanda, quæ cum
Historica Narratio Ezechielis de Tyro, per
bugadnezar obsessa exstet Cap. 29: 18. 19. ubi
Nabugadnezarem multa perdidisse in obsiden
da Tyro, et illus ee compensandum per destru
ctionem Tyri, unde q̄s Colligi potᵗ; post longa
obsidionem et labore tandem fecisse destructo

Annal

Periodi

Annales Syrii acce
bet Josep. Antiqu.
e Scaliger ad Eu
Philostrate et Men
certum est Tyr Vet
solat ee imo fuisse
radera ut et Hist. e
rodotus [illegible] de Ar
tam ee ab illo q̄m
ad Nabugadnezar
Memorijs Vastat q
do tr perverse tro
Tyrus Capit ob
et destructam Tyer
Nabugadnezaris,
stat ex Philostrato,
tionis Sectionis Re
34. et hoc patet
de apud C. Vitrin
de Tyro Cap. 30
X. Ayamus de
Nabugadnezar
stᵖgetiæ Ier: 47.
19. et Seqq. Cum au
Eza: 19. Monumen
preditant ad impl
terminandum, ito
referri possint a
mus [illegible] ad 2.
C. Quæ est se B
exhibito. Ex
Cum fuisse R
timum Nam eo occ

Ms. 123 f 2

Annales Tyrii accedunt, quos fragmenta exhibet Joseph. Antiqu. L. 10. et Contra Appionem L. 1. et Scaliger ad finem emendationis Temporum ex Philostrato et Menandro idem docet. Denique certum est Tyros Veteres sub Alexandro Magno desolatas esse imo fuisse, nam monstrata ejus ruderа ut et Hist. ejus patet. Addi potest Herodotus L. 2. de Pharaone Ægyptio Rege, ubi vastatam eam ab illo Phœniciam tradit, quæ optimè ad Nabugadnezar referri possent, ita! ut memoriæ vastat. Phœniciæ fecerint servatæ si ita perverse tradiderit. Cæterùm

Tyrus Cæpit obsideri anno 5to post Capt. et destructam Hyerosolimam, qui est annus 22 Nabugadnezaris, duravit per annos 13. ut Constat ex Philostrato, finitate anno 26 Sesorchatiois Shesonis Regis. qui est Nabugadnezaris 37. et hoc patet ex Ezech: 29. 18. Plura Vide apud P. Vitringam in Comment. ad Esaiam de Tyro Cap. 23. 22. Nunc!

D. Ayambus de Pharaone Ægyptio accepta à Nabugadnezare, de qua Pharaonis Scripsimus Jer: 43. et 44. 46. x. 13. Ezech: 29: 19. et Seqq. Cum aut, exhibente P. Vitringa ad Esa: 19. Monumenta exotica multa nobis subministrant ad implementa hab prophetiæ determinandum, ita quidem ut ola illa retrò referri possint ad Nabugadnezar. Transibimus illa ad L. Et Balthasare Dan: 2. 1. et 8. 1. Ex Locis notatis Concludimus Cum fuisse Regem Caldæum, et quidem Talionem Eum occiso transiit Regnum ad Medos

Ms. 123 f. 2

Hist. Eclastica V. T.

Medos, e Rex Chaldæor factus e darius Medus
Dan: 6: 1. 9: 1.
P: Appellatum fuisse filium Nabugadnezaris
Sed mediat sui immediat: ut fecerit filius
filii ejus. Dan: 5: 2. 11.
P: Regnasse tres annos, Num plures regnave
Vrit Daniel nec affirmat, nec negat; Dotres
disertè illi adtribuit. Hæc ita se habent!
Sd! In Viri docti super hoc Balthasare in
varias scindentis sententias:
1mò: Marshamus Baltasarem hunc exist
mat ex Evilmerodachum filium e succes
sor immediat Nabugadnezaris.
2dò: Alii aut Laborosoarchodum faciun
Eum, qui maritus erat sororis Evilme
dachi.
3tio: Alii aut, quod Sententia est Communi
Baltasarem hunc quærunt in Nabona
so ultimo rege Chaldæor, sic post Josephum Hi
eronimum, Osserium, & in peculiari lib. Nio
us Abrahamus in Haro. Estq; hæc Sent. p. d. Ve
or, quia Characteres Sub d. C. V. modo exposit
neutiqm Conveniunt in duos priores, quia
Evilmerodach Marsdami, & fuit ultimus Re
Chaldæor, nec plures, quàm duos regnavit an
nos. Nec diam Laborosoarchodes, qui
ille diam per paucos H Menses regnabit, n
fuit ille filius Nabugadnezaris, Natus enim
erat ex filia ejus & Neriglissore, adeoq;
per patrem adsingebat Nabugadnezarem
Q. H. per matr. Hil. Et restat Qui Nabonad
nezar ille memoratus ultimus Rex Chaldæor
ille q.q.s. fuit filius Evilmerodachi seu Labasi
prismi. Appellatus q.q.s. hic Baltasar Labu
tus

Hic determinato, refutando sententias duas priores.

Period

tus 2 dus. Per Ev
lius Nabugadnezar
Vaticinium Jer:
Nabugadnezari, e
Nunc restat,

Historiam R
corpo nostro C
miele alibi 3 dari
dein Chaldæor Rex
sal Rex.

1mò: De ori

2dò: Dari

1mò: Origo e Hist
doto & Xeno
Discrepantiam am
tejus Regni magis

Primus Medo
jus initia secun
annum 150 ante Cy
defecerunt Imo A
Scenacheribi, ut
in initio exigere o
Asbar haddone, qu
& subjecti, donec
in libertatem se se
dejoce Rege. Cui
Hic dejoces condi
Contra Assyrios
Filius ejus Pr
rodoch regnavit 2

Ms. 123 f 2

tus 2 sus. per Evilmerodachum fit 99ßti-
lius Nabugadnezaris, adeogß impletum est
Vaticinium Jer: 17: 7. Omnes serviturus
Nabugadnezari, ejus filio, & filii filio.
Nunc restatt, ut enarremus. &

C. Historiam Regni Medici in quant. costro nostro Convenit. Memorat in Daniele alibiß Darius Medus primum Medo-rum Chaldæor Rex, cui Successit Cyrus Persar Rex. & Do! Cyries!

C. Sequatt enarratio Regni Medici.

Imo: De originib Medob disseramus,
IIdo: & Darius Medus quis sit? inquiram. &

Imò: Origo & Historia Medob Quæ ex Hero-doto & Xenophonte petenda, Disputt Dissentiantiam amboß maximè circa finem hujus Regni magis Xenophonti fidemus.

I. & Origo Regni

Primus Medob Rex memoratt Dejoces, cujus initia Secundum Herodt incidunt in annum 150 ante Cyr. Medi nimirum ab Assyriis defecerunt Imo Phischiyto occasione Cladis Senacheribi, ut supra explicuimus, & Capt in initio exigere o potuerunt Medi, hinc ab Asshar haddone, qui Senacheribo Successit, & subjecti, donec sex annis post defectionem in libertatem se se asseruerunt Constituto Dejoce Regē, Cui Herodotus dat 53 annos. Hic Dejoces Condidit Ebatanam, & nihil Contra Assyrios tentavit. Successit ipsi Filius ejus Praortes, qui Secundum He-rodot regnavit 22 annos, ipse subjecit Per-

Primus Rex quomodo & quando creat

Rex 2 sus.

sas &

Ms. 123 f 2

Hist. Eccla stica V. S.

Sas, e tentavit 99B Assyrios, D infelicit
nam in obsidione Ninivitica periit. & Successit ei
Rex 3tius. Filius Cyaxares, qui secundum Hero
dot regnavit 40 annos, ille adgressus est ma
jore cum fiducia e successu Assyrios, in
tio quidem molimina ejus fuerunt infeli
batta per Scythas in Asiam irruentes
Diis superatis Cyaxares Ninivem obsedit,
eamq3, ut narrat Ctesias, e ex eo Diod. Siculus,
post triennam obsidionem expugnavit e destruxit
quo in opere Nabopolassar, pater Nabuga
nezaris magnam operam adtulit sive in persona
seu per Nabugadnezar, hoc perinde est. Sic E
duo illi Reges Medicum illud Regnum ad sum
fastigium adduxerunt, quare illi recte inte
ligi possunt apud Æschilum in Tragedia qua in
scribit Persas: ΤΟΟ-ΘΘ e Sept. ubi de
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
Ἄλλος δ' ἐκεῖνος πάις τοὐξόπιν ἦνυσε
Πρέπει γὰρ ἀνδρὶ λαμπρὸν οἶκον προσγρ
Πρῶτος δὲ καὶ ἀνὴρ κῦρος εὐδαίμων ἄνα
Medus enim primus erat Dux Exercitus,
Alter vero filius ejus hoc opus Confecit,
Prudentia enim animum ejus gubernat
Tertius autem ab illo Cyrus Vir fortunatus.
Videtur Æschylus his verbis Herodoti fundato
res Regni Medici e Persici explicare. t

Rex 4tus. Cyaxari Successit filius ejus Astyages, Cui da
tur ab Herodoto 35. anni, e describitur abeo, t
quam primeps meticulosus, impotens animi, e
Crudelis, Hic 99B ult. Rex Medor. ap Herodot
victus e fugatus à Cyro nato ex Harpago Persa
Cui

Periocl

cui Astyages filia
in Uxorem vision
in hanc rem explic
test est. t
Hos addimus e
gem, Cyaxarem Sec
Hunc ignorat Hero
est. Fides ne Her
Secundum Xenoph
lonii, Lydii, Cappa
puli, contra quos
Cambysis filium M
des socios ejus, era
hunc Cyrus Cyaxe
per eum vicisse ho
sturisse, quæ oia
Cyri. t Nunc
R. Nobis
dendum ē, ac si il
Nam Ver ē: cum in
enim historicas o
tionem suam exorna
quod nusqm injicit
Reges Assyrios, qu
nec nomina Assyrio
cis necessariis. M
mista à Xenophonte
ejus e facta, quæ
subscribimus ei, q
rectius Herodoto
Imò: t De Xeno
serunt e locutis
Lib. 1. adeoq3 fides
nomunqm Rumor

Ms. 123 1/2

cui Astyages filiam suam Mandanem desponsat
in Exstrem visione, seu occasione Somnii a Magis
in Sanctum explicati; uti! ex Lectione Justini mani-
festum est.

Nos addimus ex Fide Xenophontis quinetiam Rex Otus,
Hunc ignorat Herodotus, hinc Q. inter doctos nata quemo habet
est. Fides ne Herodoto, an Xenophonti sit habenda? Herodotum, qua
Secundum Xenophont, hic Cyaxares, cum Baby- te sept eo Q.
lonii, Lydii, Cappadoces, Paphlagones, aliqs po- inter doctos.
puli, contra mgdos insurgerent, accersivit Astie
Cambysis filium nepotem suum, fuerat enim Camby-
ses sobrof ejus, erat vero hic Cambyses Rex persa
hunc Cyri & Cyaxerxes præcisse exercitui suo, et
per eum vicisse hostes, & Regnum Babylonicq de-
struxisse, quq ovia protulit narrat Xenophon in Vita An fidendum
Cyri. Q. Nunc! An fides habenda sit Xenophonti? Xenophonti?

R. Nobis videtur Xenophonti hic magis fi-
dendum esse, ac si ille accurate legisset Historicum,
Nam vere: cum in multis egregie Philosophum, leges
enim Historicas optime observavit, potius narra- N.B. Venena hic
tionem suam exornavit, cujus rei indicia hqc sunt. Philosophus signi
Quod nusqm injicit Mentionem Locor & Temporum, nec ficat mendacem.
Reges Assyriq, quibcum res fuit Cyaxari & Cyro Vide Raiones ob
nec Nomina Tygridis & Euphratis memorat in lo- quas Xenophon
cis necessariis. Multa quq Historicq fuisse ac- accuratus Histo-
mixta à Xenophonte, Clade, licet summa Historiq ricus fuit, Ve-
ejus & facta, quq narrat vera sint. Nos itaq N.B. nema sic statuit.
subscribimus ei, quatenus veritati Historiq Cyri Venema in illi
vestius Herodoto texuit. Venia. subscribit hic
Imò: De Xenophonte veteres honestissimi sen- Raio Ima.
serunt & locuti sunt: Diod. Siculus Bibliothecq
Lib. I. adeoq fides ei denegari nequit, Herodotus
nonnunqm Rumores incertos & famam secutus,
qd videndum.

Ms. 123 f 2

qd vel inde Clar est, quia ipse Herodotus dr qd ipse de Cyro scripsit ΠΡΙΦΑΒΙΑΔΔΟΣ Λογου ο δεδ φησι ∴ triplicem illam de Cyro Narrationem ex se aut Secutt melioremq Xenophon auct prodit: Se ex Cadē Vitam Cyri descripsisse ∴ Cn genere qd ad fidē ejus attinet.

Ratio 11da, ubi Herodotus Convincitur ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ

11 dō: In Hist. Xenophontis, ubi egit de Infantia Cyri, de Adolescentia, de Expeditionibus eaq; Successu et eventu, nihil est paradoxi, Dd apud Herodot, multa St incredibilia, ex gr: de Astyagis, de ejus Intoxicatione à Magis, de exPositione Cyri Infantis, de educatione Mirifica, de modo quomodo ipsum exPosuit Astiages Harpago Committendo.

Ratio 111tia. 111tio. Mirificus Consensus in Xenophontis Item et SSē prophetiam de Cyro, ex gr. Quod Medis in Subvertendo Regno Babylonico tribuantt partes potiores; quàm Persis, Qūd Urbs Babyllon Capta Sit nocte, qua Babyllonii Convivationib indulgebant. Herodotus St. diem tm fuisse Eos Tho Festum, Rex ipse eadem nocte in Palatio Suo Sit obtruncatus et cc similia. Hanc Convenientiam Xenophontis et SSē prophetiarum multis demonstrari possemus, do! videatur apud Sanctē maximum Lib. I. Sect. 2. in Danielem nec non apud D. Prideaux in Hist. V. et N. T. Nos Ed Xenophontē Sequemur ducem; et Cyaxarem cundum, ultimum Medor Regem Constituemus.

Cyaxares 2dus Ē ult. Medorum Rex per suos annos.

Regnavit ipse fere per duos annos, Babyllonem, Cyrus Astiagis filius, cujus Nomine oppugnavit et Regnum Babyllonicq Capessivitt. Ē

Marshamus o quievit.

D! Nondum hic acquievit Marshamus in Chronico, cujus singularis est hypothesis; quare hic

quare hic ē negligen
quod Herodot in C
hypothesin; nmt Cesse
dum Condit ab Astiag
tuit Celtille Cyaxar,
buisse filios Astyages,
pro Medico, et illum
à Cyro et servitam. Ast
suum aliquod Regnum
fuit Elmaeis, postea fi
ffunc Astiagem Medo
Astiagem imo Cyaxarem
rogato Sterilitatem, quem
Esther Maritum, et e
per filiam Mandanet
rit Cyaxaris, filii As
tamus in eo Loco As
vi, do! Manifeste per
axat primum et Cyr in
St figmenta, nullo fun
provocat ad SSē, qui
et Mediam; ut hinc ex
Medo-persicum. & Ela
et ubi Elam et Medi
telligi Medo-persicum
Regnum Medicum.
Eziam nomine Elq in
ri ad finis persas pro
cuit C. Bochartus Ge
ffs C. Vitringam in
pag: 203. Sic ora
habemus perspectum
11 dō: Quæstio de
Telon memora
Nam ille inter Reg

Ms. 1231/2

quare hic o ē neglig enda, sc.l.t. Ille, ut Xeno- Hypothesis
phont e Herodot in Concordiam redigeret, finxit singularis
hypothesin; mmt Esse Regnum aliquod Medō-persi Marshami.
cum Condit ab Astiage aliquo Cyaxaris filio, Sta-
tuit sc.l.t ille Cyaxar, Sextum Medo Regem suos ha-
buisse filios Astyages. Alter Successisse patri in Re-
gno Medico. Et illum el, quem Herodotus Nar-
à Cyro el evictum. Alterl ee Astyagem, qui Medo fer-
suum aliquod Regnum extruxit Cujus Metropolis
fuit Elimais, postea dicta Susiana, sitiois Baldeq.
Hunc Astiagem Medo persicum et Sabuisse filium
Astiagem imo! Cyaxarem, quem Xenophon narrat, He-
rodoto Asteritem, quem ipse putat ee Assuerum
Esther maritum, et ejus filium fuisse Cyrum
per filiam Mandanen, ita! ut Cyrus Nepos fue-
rit Cyaxaris, filii Astiagis. Et Fundat se Mars-
hamus in eo Loco Aschili, quem supra memora
vi, Et! Manifeste per tres Reges! Graort, Cy-
axar primum ee Cyr intelligi debere, Et! Ita illa Concludit in
st figmenta, nullo fundamento nixa. Ipse quidem Marshamo. Et
provocat ad Hier, qui Esa: 13:15. memorat Elam Excipit. Et
et Mediam; ut hinc extudat Regnum medicum et
Medo-persicum. Et a ipsi est Regnum persicum
et! ubi Elam et Media Conjunguntr, existimat in-
telligi Medo-persicum, quia ipsi Media e pariter
Regnum Medicum. Et! erratl, quia Hier apud
Ezaiam nomine Elam intelligit o H Elimeam Et e
ei ad fines persas prie sic dicos, Atq; jam so-
cuit Cl. Bochartus Geograph. S. L. 2. Capt. 10. Vide
et Cl. Vitringam in Observationib Lib. 5. Cap. 3.
pag: 263. Sic originem Medor aliquomodo
Sabemus perspectam. Nunc!
Quæstio de Dario Medo apd Dani- Vide: I. de
el memorato ventilanda. 5. 7. Dario Medo
Num ille inter Reges Medos demonstrari Ventilanda:
profit? Et

Ms. 123 f 2

Hist. Eccla stica V.

Ejus Characte rem 1mus: &

profit? inti Reges ms. modo Memoratos! Hs. Ex
in finem operis Otium fuerit Characteres Sujus
Darii extisse ex Libro Danielis. Ej!

1mò: & Eum fuisse Medum ex Semine medos ff
Dan: 9: 1. ff eum fuisse Regem viam Medo
antequam factus e Rex Babylonior, ut in Loco Citto
patet inde &. a. & Quia Prophetæ docent per Medos
gnum Babylonior e destruendum fu

52: 11. & 28. Dan: 8: 3. & 20. ff! idem patet ex eo
rissimè, quia Lex Medor, quæ in Regno Sujus Dar
Regis vigebat, in Specie memorat Dan: 6: 13. 16: 2

IIdus & IIdò: & Eundem Darium fuisse Dein Regem B
ff Dan: 9: 1. 2. & quidem an
no ætatis 62. ut e Dan: 6: 1. &

IIItius & IIIdò: & Eundem accepisse Regnum hoc post dest
Eum Vetus Regum Chaldæor, & quidem statim
Castam Babelem, & tenuisse illud post debellatos
Chaldæos Reges per unum annum, plures enim
illi o sanctè apud Danielem, patet ex Dan: 9: 1. 11: 1.

IVtus & IVtò: & Ipsi immediate Successisse Cyr in Consor
& Socium fuisse illi in Regno hoc ff Dan: 6: 2
ubi Daniel ipse ff prosperè egisse in Regno Darii &
Cyri: & Denique Notandum:

Vtus & Vtò: & Eventu hunc Notabilem accidisse Circa fine
Exilii Babylonici, seu! 70. illos annos illius
Exilii, ut Pat ex Dan: 9: 1. & Hi sunt Ipsius Cha
cteres Darii ejusque Medi, Ex his jam Judicium
de eo Lex endum. &

a. & Hi Chara cteres Confu tant. Petavius & Scaliger. 2: & Cadit Sententia Petavii et Scaligeri, qui
de Nabonado seu Labinito, ultimo Chaldæo
Rege Cogitant, hi enim Nabonadus o prott ex
tius M. quia Characteres modo prælati in ea
o Conspicianti. Nabonadus Sclt nunquam fuit
Medus aut Medor Rex ex repete ex Superiori

b. & Marsham. 6: & Cadi igit Sua Fronte Sententia Marsham
qui Cogitat de Officio illo Astiage, ut supra vid

Ej! Nihil

Periodus

Ej! nihil restat, Strigm
nos intelligamus Cyax
xibentis ad Calcem pag
mis 2dum, filium Astya
xaferes Gnotati Conve
fuit Medus & Rex Medo
cepit Cyrus, sub finem
accepit Regnum ut ex
tett. Ej! Cum ova in eum
ta ratio e, Cur non idem
itagis Cyaxares 2dus ef
rectus Astiages; Sicut Nom
Commune, negs adeo mult

Intervallum

1: & Hoc extendit a Rexitu Jud
tio Cyri, usqs ad finem, Re
2 Cap. & Hic nobis

A & Regni Persici
B & Historia popul
C & Ista Conferen

A & Quod ad Regnum Pe
rabiunde repeti pro
cessionem Regum e

1mò: & Primus Rex, qui
Persis subjecti! Nomen ej
Hebraice Lum & Sequentem
retiam, apud Persas Sol
men ipsi boni omnis Cau
Sol Persar Deus, Cui fil
tur. & Fuit Cyrus ille
nuus, Justicia, & quitte,
ut Esa: 41. ff: Justiciam ei

Ms. 123 12

Periodus VIa.

Ex! nihil restat, Atqm per Darium Medum Egos intelligamus Cyaxarem Xenoqontis; cum exhibentis ad Calcem pag. nrã 220. ejus nominis 2dum, filium Astiagis, in quem oes Cyaxares Grotati Conveniunt! Selct! Alle fuit Mebus & Rex Medor, Ipsi immediate successit Cyrus, Sub finem exilii Babylonici atqs accepit Regnum et ex Supra dis putatis patet. Ex! Cum ola in eum exacte quadrent, nisi la ratio ẽ, Cur non idem Statueremus. & Sic itaqs Cyaxares 2dus est Darius Medus, & Astyages Xerxes Astiages; Sicut Nomen Hasperi plurib fuit Commune, neqs adeo mult hoc Nomina differunt. Nunc!

Quis Darius Medus? Quis Astiages. Vide.

I. Intervallum Secundum transimus

Hoc extendit à Regno Judæ ob Exilio; Sive! ab inritio Cyri, usqs ad finem Regni Persici, Estqs annor 200 circiter.

Intervallum jam 2dum lustremus.

Hic nobis tria st agenda:

A. Regni Persici Historia pertexenda.

B. Historia populi Judaici Sub hoc Intervallo.

C. Ultra Conferenda cum Historia Exotica.

A. Regni Persici Hist. videbimus.

A. Quod ad Regnum Persicum! Licet ejus Hist. rabiunde repeti posset, Ordinis tñ Causa Successionem Regum ejus Statim exhibebimus:

1 Rex Cyrus.

Primus Rex, qui idem Monarcha fuit Orientis, et Cyrus, filius Cambisis Regis Medor. Ed! Imò: Persis Subjecti!

Nomen ejus Kuresch vel Koreo Hebraicè Sum Sequentem punctationem Masoreticam, apud Persas Solem Significat. Hoc Nomen ipsi bonis ominis Causa videtur indit, Erat enim Sol Persar Deus, Cui filii aliquando Consecrabantur. Fuit Cyrus ille princeps laudabilis, Strennus, Justicia, & quitte, & benevolentia Celebris ut Esa: 41. dr: Justiciam ei ad pedes occurrere, ipsum

Nomen ejus unde et quid Notat?

Causa impositionis.

ipse scribit.

Ms. 123 12

Vide: Religio Cyri & Persa- & hic describit.

Quomodo in Regnum Persicum & Monarchiam orientis successit?

Vetus Traditio de 30. annis Cyri refutatur.

Celebritas ejus Regia.

& ipsum tradit viam Esa: 45: 13. & sat quidem Idololatra, quatenus Religioni Persicæ addictus fuit, tamen Veri Dei habuit Noticiam, uti ex Edictis ejus Esdr: 1. exhibito patet, vide viam Esa: 41. & Esth viam! Religionis Persicæ, si ab Idololatriâ adhuc profuit liberari, tamen postmodum accessit ad Veræ Religionem, quam aliarum Gentium, nullos enim habebant deos & Dominicos, nec templa, nec altaria, nec Idola &c & Solem ut Dei Symbolum colebant, & ignem ut Solis embolem, Soli equos consecrabant. &c &

Hic Cyrus ad Regnum Persicum pervenit per successionem, & ad Monarchiam Orientis, per bellum.

Statuit aut vulgo duplex ejus initium, Alter Regni Persici, Alter Babylonici. Prius vulgo ponitur in Olympiade 55. anno 1. quæ Veterum & Consentiens Traditio, Ab hoc initio Cyro dantur anni 30 a. Posterior ab altero initio Cyrus 9. annos regnasse, quæ de re quicquid sentiatur, certum est ei 9. annos competere, si modo anni 2. Darii illis annumerentur, Cæteroquin 7. tantum anni Cyro competunt ut ex Xenophonte id clarissimè patet.

Quod ad alterum initium attinet. à quo 30 annis regnasse dicitur, Etsi constans satis sit Veterum Traditio, certum id esse, quia ea profundo fundamento habet, falsam Herodoteam historiam quæ cum falsa sit, negligi isti Traditioni de Regno Cyri 30. annorum fidendum est, & Quando eam Regnum Chaldeum à Cyro occupatum, videatur Hungmarinum ad Danielem Lib. 1. & 2. &

Cyrus celebrem maximè se præstitit & per destructionem Regni Babylonici, & per populos Orientis arbacas vel strabes, Cappadoces, Phrygas & Subjectos, Celebr se præstitit maximè per libertatem, quam concessit Judæis redeundi in patriam, ut de eo dictum erat Esa: 1. v 44. &

De exitu

De Exitu Cyri Sup
oes, ut nihil Certi
violenti, alii placid
cidant Xenophon, V
aut narratio Fab
11do: Successit e
Linea Successi
sic Cambyses vel Viv
fundo accepit Regn
2.& Pole
6.& Ecla
de Ad acta ejus pole
Expeditio in Ægyptios
Ejus occasio varie
incitatus a Matre,
Regis, sive rebellio
de Expeditione Sqv
libuit, Sqviit enim
Templa & Idola cot
Secuta st progestia
Meditatus e bellu
frustra! recusantib
Movit Indem Contr
tt; Exercitu quiesce
vit viam in Ægyp
6.& Ad Acta Eclas
Cadrosuerit Edic
dificationem Templi
Ses 5. licet in Can
anni & Menses 11. q
si Cambysen Suc
ficillimus, perver
furiis infernalib
it ō tt in Ægyptos
foro B, qus Uxor e
prin Consiliarii Sui

Ms. 1231/2

De Exitu Cyri Cujus tott sit diversa narrationes, ut nihil Certi de eo affirmari queat. Alii violent, alii placidam ei mort attribuent, placidam Xenophon, Violentam Herodotus, Cujus aut narratio fabulam sapit.

11o: Successit ei filius Cambyses, in quo Linea Successionis familiæ Cyri è finita, Hic Cambyses vel Vivo patre Sd. absente, vel eo defuncto accepit Regnum. Cujus acta St Pluin:

11. Secundus Rex Cambyses.

Quomodo successit?

2d Polemica.

6. Eclastica.

2d Acta ejus polemica pertinet famosa Expeditio in Ægyptios Susceptæ anno 5to Regni. Cujus occasio varie narratur: Sive Ea fuerit incitatus a Matre, sive ab Exorcistis asperis Regis, sive rebellio Amasis ansam præbuit. In hac Expeditione Sævum et insanum se fere exhibuit. Sæviit enim Crudelitt in Ægyptios, in Templa et Idola eos, Sd simul implementa Consulta St progetias de Ægyptis. Quæ! Meditatus e bellum in Carthaginenses, Sd frustra! recusantibus Ducibus, sine quibus potuit Movit Indem Contra Ammonitas Sd infeliciter; Exercitu quippe! arena obruto. Tentavit etiam in Æthiopia; Sd magna cum Clade.

2d Acta ejus polemica.

Implere facit progetias de Ægypto.

6. Ad Acta Eclastica pertinet. Quod: Edificationem Templi. Cadroserit Edicto patris, et inhibuerit Reædificationem Templi. Sex 5. licet in Canone Ptolemei ipsi sentis. Regnavit annos 7. Menses

Ms. 1231/2

III. Tertius Rex fuere Magi.

III tiò: Regnum per aliquott Menses fuit Reges Magos, quott Ψ. Smerdis tenuit Sceptr, Ω Cum auri & et Scissus, res ea detes est, & magi per ejus Conjuratos occisi st, ea Rtione Regnum Magos brevi Cessavit. Hujus

IV. Darius Histaspis Quis fuit ante? Quomodo Successit?

IV tò: Successit in Regno Darius Histaspis Cunus ex Smerdi Conjuratis, antea fuit Satelles Cambysis. Darius Histaspis Ω, qui filius fuit Histaspis Persar Ψ fecti, qui à Cyro genus patris duxit. Ad Regnum venit ar Sam limitis equi excitti, in quod signum Con vent erat inter Persas. Hujus acta St 2plici

2: Polemica.
6: Eclastica.

2. Acta ejus Polemica.

2: Acta ejus Polemica pertinent Bella tum prospere, tum infeliciter gesta:

x: Bella minus prospere gesta fuerunt in Scy cos, contra quos primus Persar Ψ decessit pedition Ω cum Clade Persar Ψ & viam in Sc tas, contra quos movit anno Regni sui 8

Reliqua Bella fuerunt feliciora, quia Reb Ægyptios in ordinem redegit, & ampl ficavit Regnum occupata India, Thracia, Mace nia & Insulis viam Maris Jonii.

6. Acta Eclastica.

6: Quod ad Acta Eclastica, Nomen ejus est m honore apud Judæos, quatenus templum jussit & permisit ædificari, qd etiam factum e initio hujus Darii. Regnavit annos 36. & an numerabat Bonis Principib, laudatur in eo cu Justicia, Liberalitas & Magnanimitas.

V. Xerxes.

V tò: Successit Filius suus Xerxes, Cujus Nomen e in Hist. celeberrimum ob Expe tionem in Græcos. Hujus acta St pariter 2plici

2. Polemica.
6. Eclastica.

2. Ec

Ex actis ejus Po
duas ejus Expediti
in Rebelles Ægyptios
anno à Darii mor
servitut redegit, et A
dos dedit. Contra
anno Regni 6to, infelice
gna Clade Persis illata
nem & Egman ope
Platæas Bœotiq, ubi
cum magno Suor num
& stipide.

Acta ejus
minus celebrata Sa
enim se se instaurationi
stle est fuisse Thasu
ut set Canon Solemn
ti st demonstrare: E
tere ab 13. annos, A
taxerxis initio, hic
rare anno primo O
Periodi fol. 222
Actis adventu in
jam Artaxerxes
mistocles anno mo
& Vitringam Obs

VI tò: Successit

Hic à Magnan
ganimitate, à qua Vi
est Longimanus. H
mens; dd C. Crudel
cepit regnare ann
Accepit aut Regnu
cujus opera occisus

Ms. 1231/2

d. Ex actis ejus Polemicis memorabimus d. Acta Polem
suas ejus Expeditiones; in Ægyptios & Græcos ca.
In Rebellks Ægyptios Suscepit Expeditionem
anno à Darii morte altero, eos in arctiorem
servitutem redegit, et Æmani fratri Subernan-
dos dedit. Contra Græcos qd Bellum incepit
anno Regni 6to, infelicem habuit successum, ma-
gna Clade Persis illatâ à Græcis: inter Salami-
nem & Eginam ope Themistoclis primùm 2do. ad
Plateas Bœotiæ, ubi Mardonius dux Persar
cum magno suor numero cæsus à Pausania
& Aristide.

6. Acta Ecla
tica.

6. Acta Ecclastica! Nomen ejus
Minus Celebratur hac in parte, Obstitit
enim Se Se instaurationi Hyerosolymæ.
Ipse fert fuisse Assverus Esther. Regnavit
ut fert Canon Ptolemæi annos 21. Sed dicti Cona-
ti fit demonstrare: Et post mortem patris Compe-
tere illi 13. annos, Et hoc demonstrant Ar-
taxerxis initio, hic enim jam inceperat Re-
gnare anno primo Olympiadis 77. qui è annus
Periodi Jul. 4242. qd Colligunt ex Themi-
stocle adveniente in Persiam, quo tempore
jam Artaxerxes regnabat, Venit aut de-
mistocles anno modo dicto in Persidem, Vide
Cl. Vitringam Observ. Sac Lib. 6. Cap. 2.

Depingit ejus

VI. Artax L.

Vbi: Successit Artaxerxes Longimanus,
Hic à Manuum Longitudine, sive Lon-
ganimitate, à qua Virtute fuit insignis, dictus
est Longimanus. Fuit etiam Liberalis, Cle-
mens; Et Crudelis Contra Sceleratos. In-
cepit regnare anno Periodi Jul. 4242. &
Accepit aut Regnum fraudulenta Artaban,
cujus operâ occisus est Xerxes &c, opera.

Unde dictus amplius depingit.

Quomodo succesit

Hujus

Ms. 123 f. 2

Hist. Eccl. Lib. I.

2. Acta Polemica. Hujus acta Polemica & Eclastica [illegible] Stilla pertinet, qd Egyptios subegit, sd Cum Persis infeliciter bellavit, nam Persa magna Clade, in Salio Navali juxta Cypr, st adfecti a Simone Duce Atheniensium, e p. d. Loc Stium magis nocuisset, nisi mors Simonis Compulisset Athenienses ad pacem accipiendam, à quo tempore Artaxerxes Pregcos discordias fovit. Sed laudes, qu

6. Acta Eclastica. 6. Ad hæc ÷ acta Eclastica referimus Eo enim vixit Esdras & Nehemias. Regnavit secundum Canonem Ptol. annos 21. Sed obtinet at id, qd de ejus initio diximy, oportet: 50 ann ei attribuantur. Obiit enim Sectendum Duciditi Ultimo Belli Peloponnesiaci anno, qui e Ptus O Olympiadis 88. Sive Periodi Jul. 4289.

Digna obs. pro 70. Hebdomadis Danielis. Hinc liquet hoc observasse, Si enim ei dentur 50. Septuaginta Septimanæ Danielis Sabbatorum exactius & certius implement, nam illi anni nielis numerandi sit ab Anno 20. Artaxerxis

VII. Darius Nothus. VII^mo: Successit huic, frater Xerxem 2dum mi temporis Reges fuerunt, Darius 2dus

Origo ejus. dus Nothus, quia filius erat Artaxerxis Longimanus lice. Incepit regnare anno 2do post obitum

Res domi. patris. Hic domi res Gabuit florentes, Quae ipse foris. foviit discordiam Pregcor, Quae ipse bellum Egyptiis, Persis, & Medis rebellantib gessit, eosq; gemina expeditione Compes it. Regnavit secundum Can. Ptol. annos 19.

VIII. Artaxerxes Mnemon. VIII^vo: Successit ei filius ejus Artaxerxes Mnemon, Cujus vitam descripsit Plutarchus. Hic ex Testamento patris Regnum pervenit, licet Gabuerit fratrem Cyrum

Periodus

Cyr nosq; sor evn
Discidia inter eos orta
rens nosq; sor evn
tre fuisse perfectum
occisum à Fratre ap
ra ejus acta Loco C
Ptolmei annos 24.

IX. Successit ei Ar
fuit patri di
Clementia, mansuetu
iracundus fertur, at
Principum Strage
gnace anno Periodi
postq; pervenerat
partim per Violentia
fensissimus, Nam q
Xaris in Ægyptum
in Mediam transpo
Canonem annos 21.

X. Successit ei Fi
ter Eunuchi
nem dederat, Dc Cun
à Rege insidias Sta
dio sustulit post 2

XI. Ultimus Indep
namus, qui Pt
is Magnam laudem
situs erat Armeni
lis. Hic ē sub quo fo
gestum ē; ipse tribu
stigatus ab Alexan
Ecbatanam versus
ipse Alexander proste
mis, licet Canon 4. ill

Ms. 1231/2

Cyr Nosphsor Evnjov majorem se, vnse
Discidia inter eos orta describit Xenophon, refe-
rens Nosphsor Evnjov Cyr jam antea à pa-
tre fuisse præfectum Asiæ inferioris, scribitq;
occisum à Fratre apud Babyllonem, Vide Cte-
sia ejus acta Loco citto. Regnavit secundu Canone
Ptolemei annos 40.

IX. Artaxerxes Ochus. IX. Successit ei Artaxerxes Ochus, qui moris fuit patri dissimilimus, in patrem cum Clementia, mansuetudo et laudabi, sic adeo iracundus fertur, ut Regiam suam Natos et Principum Straye implevereit. Incepit Regnare anno periodi Jul. 4350. A regnum postea perveneratt partim per fraudulentia partim per Violentiam. Hostis Judæor fuit in- fensissimus, Nam qui tempore Nabugadne- zaris in Egyptum fugerant, inde expulit, et in Mesiam transportavit. Regnavit Secundu Canonem annos 21. Veneno cum extinctus. Fuit hostis Judæor.

X. Arses. X. Successit ei Filius Arses vel Arsaces ex grad Eunuchi Bagoæ qui patri potu ve- neni dederat, Jo Cum Eunuchus videret sibi à Rege insidias fieri, eum Cum familia eme- dio sustulit post 2 annos Regnum.

XI. Darius Codomanus. XI. Ultimus tndem Rex fuit Darius Codo- mannus, qui Persas in Bello cum Caduci- is Magnam laudem reportavit, unde Pro- fectus erat Atheniæ, fuit Mansuetus et for- tis. Hic e sub quo fatale bellum cum Græcis gestum e; ipse tribus vicibus victus et pro- fligatus ab Alexandro, per vias asperas Ecbatanam versus tndem à suis occisus, q di- pse Alexander postea altus est. Regnavit 6 an- nis, licet Canon q. illi tribuat.

His missis

Ms. 123/2

Hist. Eclastica V. S.

Hist. Populi Jud. sub persis.

B. Enarremus jam Hist. populi Judaici sub Regno persar. Hujus Hist. tria st capita:

1. primum complectit Liberationem populi ab Exilio cum causis suis.

2. Instaurationem Reip. et sacerdotum per varios articulos.

3. Statum populi reducis et instaurati politicum tum Eclasticum.

2. Caput Hist. 2. Caput de Liberatione populi exhibet

α. Caas ejus et occasionales, qm instrumentales

β. Ipsam Liberationem.

α. Caa occasion. Liberationis

α. Quod ad Caas ejus attinet! earum

Imò. Occasionalis est: Expugnatio Babelis, et

Hic describit ipsa urbs Babel ab Auctore, et Reparatorib. in summum culmen fastigium

destructio veteris Regni Babylonici, ex quibus

ta est Persis occasio patefiendi reperiendi.

Urbs Babel erat Metropolis Regni Babylon

ci condita quidem a Nimrodo, Deum! per du

as Ejus feminas: per Semiramidem Uxo

Nini, qui floruit Temporib. Judicum, et per

Netokrim. Uxor Nabugadonozaris, magnifi

ce munita et ad summum fastigium est eve

cta et adducta. Ast eo! Babel media fere

Secatt per fl. Eugratis, cujus ripa multis mu

nimentis erat firmata, Erat Ejus urbs mu

nita fossa lata, et muro ingenti, grassq; B

cem circa, sicut Jeremias Cap. 51. muros

Quis eam deperit Babelem?

Hæc urbs

I. Capta et immutata a Cyro.

II. per varios gradus penitus est

et versa Sequentib. Temporibus.

I. Quomodo?

I. Dico Captam et, est enim Vi Capta, licet

in initio dolo fecerit usus Cyrus, abdu

erit enim

II. Nondum tn versa

Tempore Babel. Et

hæc Tempora uno Verbo

mento prophetiat Certio

Post Circum Darius

versus expugnavit et d

Xerxes, Superbum illu

postea urbs exhausta

dictam, a Zelero Nico

funditus eversa ab Per

Satrapa circa annum

hos Gradus magna illa

Stat, ut vix rudera Sup

Imperatorib: Augusto

aut illo Tempore Judæ

et eos eo tempore ibi

et vindicem Dei manen

nulli, qui putant Cum

raisk Tempore Julii

et ipsam hanc urbs Bod

quæ et urbs a Babele

admodum Constat ex

Hæc st fata Hujus Ba

getiat de ea Edictat de

1. Caa Instrumentat

usus est in Liberandis J

sat Rex, qui edicto

Ms. 123 12

abduxit enim Euphrat in Magnam illam Voraginem supra Babelem, quæ erat effossa per Nitocrim Reginam, ut Commodius posset magnificam illam opus efficere, quæ, ad ornamentum Babelis ea parte, qua a fluvio proluebatur, mente ejus Concepta erat. Euphrate illo ratione exsiccatâ, e loco militibus aperto, milites per alveum fluvii Euphratis urbem ingressi sunt, eamque vi expugnarunt, urbi aut expugnatæ ingentem Cladem intulerunt milites Persæ Sadatæi e Babylone ut narrat Xenophon illi enim in censu Civitate Vindicta, recta ad Pretendis se tulam versus, Regemque ibi occidisse, quæ ita accidere Verba Conveniunt Prophetiæ de Babele, & Danielis.

II: Nonsum in Persa, e penitus destructa e hoc Tempore Babel. &c. Fata hujus urbis post hæc Tempora uno Verbo attingemus, ut de Impletæ Prophetiæ Certiores simus. Sect. I.

Post Cyrum Darius Hystaspis hanc urbem rursus expugnavit e delevit. Post illum evertit Xerxes, Superbum illud Beli Templum destruxit e postea Urbs exhausta e per Novam Urbis Clementia dictam, à Seleuco Nicatore Conditam e tandem funditus eversa ab Homero, Persæ Regis Praefecto, Sateapa Circa annum ante Xtum 130. Per hos Gradus magna illa Urbs tandem in eum redacta e Statu, ut vix ruderа Supercent. Illo in Statu fuit sub Imperatoribus Augusto e Tyberio, ut Strabo dt. & cum aut illo Tempore Judæi tenerent Babelem, Gentes e eos eo tempore ibi habitasse, illisque ejecti sunt, e Vindicem Dei manum experti sint. Dicant, quæ nulli, qui putant cum Scaligero: Hanc Urbem Xerxis Tempore Juliani Cæsaris. Falsum esse ipsam hanc Urbem hodie adpellari Baydath, fuisse! quæ Urbs à Babele diversa e alio Loco sita quemadmodum Constat ex Itinerario Petri Vallebasiensis Hæc sit fata hujus Babelis, quæ Implementa Prophetiæ declaratæ demonstrant.

II: Dô: Causa Instrumentalis e media, qua Deus usus e in Liberandis Judæis, est ipse Cyrus, per quem Rex, qui edicto suo Concessit Judæis sua et patriam

II: Destruitur per varios gradus: &

Hic vide gradus illos ordine:

Funditus evertitur to ante Xtum 130. &

Tempore Aug. e Tyberii in Babele Judæi habitarent

B. Causa Instrumentalis Lib.

Ms. 123 12

Hist Eccla stica V. J.

e Patriam repetendi, e Templum ac Hyerosolimam restaurandi, e hoc secundum dictum Vaticinium Esa: 45: 8 quo ipsum Cyri Nomen expressum est, e edicti ejus Tenor. Idem Esa: 44. v. 28 hoc modo expressit, nimirum: ut edicat Edictor Cyrus: Hyerosolima redificator, Templum fundator. Hoc Cyri Edictum Ezdr: 1. etiam narrat. In hoc Esdra quidem expresse Hyerosolymæ fit mentio, de Templi tñ. Vel Hyerosolymæ redificatio simul cum hujus Templi amplitudine Edicti de Templo. Nec Hierosolyma redificata est secundum hoc Edictum, Cæterum enim successu temporis Artaxerxi Longimano illud Edictum de Hyerosolima redificanda adtribuit. Selectum

Quare Cyrus concessit Libertatem Judæis Edicto.

cessu Dan: 9. Cyrus aut de eo dubitet, ut concederet Judæis libertatem hanc, inde tum quod Deus erat Justus, & quod e Magnanimus, & ex Prophetis Esaiæ ipsi demonstrat, in quibus Nomen ejus erat expressum, de ille talis quantalem fuit etiam inclinatus ad Judæorum Religionem, e ad Veri Dei Israelis Cultum. Erat quidem Persa Religioni addictus, sic adeo, vel Israelis Deum ignorabat, ut de Esa: 45. v. 4: Cognominavi te licet meo nosses, Persa Religio prius accedebat ad Veræ Religionem, quam ulla alia, Templa enim, aras, &c. Persæ repudiabant, atq; Sab Idololatriæ semper fuerunt alieniissimi. Notitiæ itaq; Sabæ magis fuerunt imbuti, quam reliqui Gentiles cum hi o fuerant alieni ab Idololatria, Dei tñ. Tempore Cyri floruerunt in Regno Persico Viri egregii Magi Persæ Divinis de Deo, rebusq; Divinis accuratius philosophati, qui ex Commercio Judæorum multa hausisse

Periodus

videntes, Adorasse Nomen Dei, Quod ad ipsam Libera Judæis data e libera tendi, Templum cum Ex secundum Scriptum Ma diggs St Studgis e Israel 4230a. ptæ Servos e à Libro Ezdræ Cap. 2. N vero contigit Anno prim ad Babyllonem, qui e Hierosolimam. Ons pat meo manisse in exilio, notat, sive jam in illis R amos degerant, fuerint tint domicilia resq; flor ejusq; promissis diffiden bonifecerint augurati de am recentiam, erant en cum tenues. Quicquid tia sua ita rem admini veri Dei disseminaverin Non ex Judæis, vel e multos fuisse reversos St illustres fuere Zoro Josua Pontifex, e Pr clarids de quos vide ap 2: pag. 252 in Dan 6: Videamus instaur e Sacerd. e qu α: Cas efficientes Ipsam instaurat perfectam. Quod ad Cas effic rem Rigem Pers

Ms. 1231/2

videntē, adeoq; Cyro dici potuerit eum invocasse nomen dei, dt e Esa: 41: 25. & &

¶ Quod ad ipsam Liberationem jam attinet!

¶ Judæis data e libera facultas patriam repetendi, templum cum urbe reædificandi, sacra secundum scriptum Mosis exercendi. & Reversi ex Judæa & Israelitæ magno numero selecti 42360 ptē servos & ancillas, qui numerantur à Libro Ezræ Cap. 2. N. 65. 7337. & Reditus vero contigit Anno primo Cyri Regis, postquam Babyllonem, quæ e 520mus post destructa Hierosolimam. Unde patet Judæos magno numero mansisse in exilio, quemadmodum Hist. Judæorum notat; sive jam in illis Regionibus, in quibus per totos annos degerant, fuerint captivi, ibique fixa habuerint domicilia rebus florentes, sive! Quod Deo ejusq; promissis diffiderent, sive! Quod nihil boni sperarint augurati de rebus Judæor in patriam reditum, erant enim vires & opes redeuntium cum tenues. & Quicquid sit! Deus providentia sua ita rem administravit, ut Judaici Cultus veri dei disseminaverint inter Gentes. & S. Hb.

¶ Non ex Judæis, verū ex reliquis diam Persis multos fuisse reversos. & Inter eos qui reversi & illustres fuere Zorobabel dux & Ebnareba, Josua pontifex, & prophetæ Haggeus & Zacharias & quos vide apud Funchmarinem Sacris & Tab. 2: pag. 252 in Danielem. & Jam! Videamus instaurationem Urbis, Templi, & Sacrorū & quidem! &

α: & Causas efficientes & instrumentales. &

β: & Ipsam Instaurationem per Varios gradus perfectam. &

α: Quod ad Causas efficientes, nemo rem Regem Persarum Darium Histaspis & Artaxerxe

Ipsa Liberatio postea causas jam enarra Cap. 6. &

Qui redierint ex Exilio B. Cives? Qui illustres viri? Quæ prophetæ? &

6. Caput Hist. Judaicæ &

α: Causæ efficientes &

Ms. 123 f. 2

Hist Eccastica

Vide Hic Caas.

Quis Zoroba bel fuit?

Non memoratus Matth: 1:12. &

Quare Zorobabel non Dux & Rex adpellatus. &

Quis Josua & quis fuit? &

Quis Esdras fuit? &

Quis Nehemias fuerit? Vide

Fuit sincera Artaxerxis &c

Artaxerxem Longimanum, qui facultatem Judæis reducendi dederunt, dico: & Quæ impedimenta, quibus Res Judaicæ fuerunt restauratæ, Sc. Zorobabel, Josua, Esdras & Nehemias, si in initio, illi sein tempore Artaxerxis. & Zorobabel q. & ad Genes. fuit filius Salathielis, filii Jechoniæ Regis Judæ. Exon: 3. Fuit & ex tribu Juda, ex Stirpe Regia, ad quem de jure deferebatur principatus populi Dei. & Apellatur aliquis Zorobabel idem Matth: 1:12. & videtur ille hoc nro distinctus, nam ut & Filius Pedajæ, Matthan filius Salathiel de quo vide Altingium in Schilo, & Junium in Danielem. & Hic nr Zorobabel & Dux & o Rex. Judæi enim hoc tempore Regem se & habebant, & dicebant ducem, Dux aut est Ethnarcha, & Toparcha. & Imperium ipse per sicum erat divisum in varias Provincias, singulis sui erant Toparchæ & Ethnarchæ, quibus subjecti erant Toparchæ seu Ethnarchæ & tam Judæa Gens habebat suum ducem subjectum & Toparchis. & Josua fuit Pontifex Judæorum, erat filius Josedechi, qui cum Jechonia in exilium ivit. Esdras descripsit Esdr: 7. Fuit ex Genere Aaronis Eleazar & Phineasum. Eratq; ab Arone 23tius ut & 1 Chron: 6:4. Quod ad Officium Ecclasticum erat Scriba & quidem peritus, ejus opera Versabat Circa legem, cujusq; Correctionem & stitutionem, quare ipsi ejusq; Canonem Scripturæ & Collegisse, ut gluriel in suo loco videbimus. & Num hic Esdras habuerit aliquid officii Politici? dicere & possumus, Ut & habuit & tot Judices Creandi vide Y. 25. & Sic Esdras, Instaurator Sacrorum apud Judæos fuit. & Venit in Judeam anno Artax. Long. 7timo ut ex V. 8. patet. & Denique! & Memoratur nobis Nehemias, sine quo & fuissent forte Judæi Res restauratæ nunquam. & Hic fuit sincera Artaxerxis Regi admodum Charus, Dei reverens, & Salutis populi Dei Studiosissimus. & Cum ille Res Judaicas adflictas in Canaan perciperet, à Lacrymis abstinere & potuit Quare à Rege interrogatus ob summam in vultu Tristitiam, Caam Tristitiæ ipsi expositam quam Heros maximus, ut ex Libris Ejus adparet. &

Num

Num fuerit ex tribu
& o improbabile est eu
admodum familiarem
Eusebii, in Danielem.
stro & contra exhibere
tales restaurationis R
alias causas movent
us et Zacharias. qui
populi remissas Con
sineitarunt Zach: 2:
desereunt & ac offici
promittentes & Hæc
& Ipsam Instau
Centes: & Ita ver
dus peralta est, qui ad
storiis sibi Constet.
Imo: & primus Ar
& Cyri anno, usq
taxis Cujus Interv
rati primis 4. Capitu
deiculum sequent
d: & Mox cum Judæi in
mo struxerunt al
o fuit simile altari
Salomonis in Templo
dum a reducib Judæis
tarum & repletum,
Mosis Exod: 20:24.
moniti fuit & simile
25. extructo vero al
finito Celebraverunt fe
6: & Ordinaverunt stat
fundamenta Templ
datum vero Templu
Jubilatibus, alii ener
bant fundamenta

Ms. 123 12

Periodus VIta.

Num fuerit ex Tribu Judæ an Levi? incert est
Sed improbabile est eum fuisse ex Tribu Judæ Quem-
admodum Suntmarinus, post Scaligerum ad Chronicon
Eusebii, in Danielem. Conjecit. Necesse necesse Arg ta
pro & Contra exhibere. Hi St Opus Cas instrums-
tales restaurationis Res Judaïcæ, ad his accesere
alia causa movent es: Imprimis. Progetæ: Hagge-
us & Zacharias. qui suis prædicationib manus
populi remissas Confirmarunt, eorgs ad opus
incitarunt Zach: 2: V. 12. Vitia dehingd populi
St exerunt & ad officia adhortati St, Stad Dei illis
promittentes. Hæc de Causis quotis cungs. Jam.

B. Ipsam Instaurationem Res Judaïcæ ad Vide-
Omnes: & Illa verò! per 4. articulos Sectra-
dus per alta est, qui accurate observandi St, ut ordo
Historiæ Sibi Constet. Selt!

Imò: & primus Articulus Se extendit à primo
Cyri anno, usgs ad annum 2dum Darii His-
taspis. Cujus Intervalli vel Articuli Historia nar-
ratur primis 4. Capitib Esdræ & Incidunt in hunc
Articulum Sequentes Casus:

2: & Mox Cum Judæi in patriam redissent, diu pri-
Omno struxerunt Altare Holocausti; Id: quo per via
o fuit simile Altari Mosis in Tabernaculo, e
Salomonis in Templo extructo. Erat enim extru-
dum à reducib Judæis ex Lapidibus, intus gs o erat
Cavum Id repletum, sive Secuti fuerint exemplar
Mosis Exod: 20: 24. sive per progetas fuerint
moniti- fuit & simile extructo Transjordanem Deut:
27: 5. extructo verò altari isto Tempore Stato & de-
finito Celebrarunt festum

6: & Ordinaverunt patrio more Sacrificia Cum ad
Fundament Templi ponendum accesserunt, fu-
datum verò Templum illud est in Querelas &
Jubilationes, alii enim Ululabant, alii Sepone-
bant fundamenta hujus Templi, quippe ad Su-

Hactenus exhi-
bui Opus quas Cau
restaurat. Res Jud.
instrum. his ac-
cesserunt alia
momentes: vide:

B. & Ipsa instau-
ratio Res Judaïcæ
jam delineabitur
per 4. Articulos:

1mus Articulus
Terminos hujus:
a quo, & ad quem
hic vide. &

& hic statim mo
liuntur Judæi
Altare Holocaus
ti. &
Non fuit simi
le altari Mosis
vel Salomonis.

6. & Sacrificia
Ordinarunt
ponentes funda
menta Templi.

periorib &

Ms. 123½

Hist Eccl. V. J.

Judæor animos diversitas.

superiorib Templi fundamenta nuper jacentia, erant enim Samaritani vicina pro parua Judæor multitudine, ut diserte ab Haggæo & Zacharia narratur. Ad haud diu post hæc prosperitas duravit. Opus post fundamenta jacta est intermissum, & alia quædam latum hunc diem interturbarunt. Samaritani Scelt cum frustra tentarent se Judæis adjungere Israelitis, ut eo facilius eos turbarent, alia via opus illud destruere conati sunt. Corruperunt Scelt Consiliarios Cyri Variis muneribus, ab his ita opus est impeditum vel saltem per emittentib illis, à Samaritanis. Deinde Sub Camby se, qui sub nomine Artaxerxis Esdr: 4. memoratt. Scriptis Judæor, eos palam accusarunt Cor Regi, quare Rex publico Edicto opus prohibuit.

Quæ Caa impedit Judæos in Templo struendo? Vide Esdr. 4.

II. Articulus terminus ejus a quo & ad quem.

II do: Secundus articulus inde à Secundo Darii Histaspis anno, usq ad finem Artaxerxis Longimani se se porrigit. Hujus Historia est Esdr: 5. & 6. In initio hujus Articuli rursus prosperè egerunt Judæi; & sub finem infelicit. Scelt.

Judæi Student denuo Templum exstruere, & Consumant.

Darius Histaspis dedit facultat Templum fundi exstruendi. Quæ Judæi opus illud resumserunt multi à prophetis torpor illis excutientib. Consumatum hoc opus anno 6to Darii Histaspis Esdr: 6: 15. Celebratumq est Festum Encæniorum Templi magno cum gaudio Restituti st Sacerdotum ordines & Levitæ. Scelt. VB:

Ordines Sacerdotales 24. in 22. excrescent.

24 ordines Sacerdotales redierunt in Canonicam Cantica fuerint 22. illi 24. ordines se se dividentes mer 22. ordinum reliquos complexerunt, & Nomina tor ordinum adsumserunt, ut Davi instituerat. Sicitaq ova Judæis accidere inscribebant, Celebrarunt usq Festum Paschatis. & B!

Mutatæ facies Reb Judæor sub Xerxe, vide Esdr. 4. v. 6. 7.

Nec hæc felicitas fuit diuturna, nam exceptum magno angustiis sub Xerxe, Salt sub initium Regni ejus Scribserunt accusationes contra Judæos ut e Esdr: 4. v. 6. Xerxes hic Assuerus, qui ibi Loci memoratt pro Ptolyp vide Caas accusationis Judæor. v. 7.

III tio.

Ms. 123 12

Periodus Vita.

III^tio: Tertius articulus porrigit se à 7^timo Artaxerxis longimanj ad annum 20^mum ejusdem annum. & Hujus Hist. Esdr: 7. usq^s ad finem Libri. & Hic ostendituras:

a. Adventum Esdræ Hierosolymam ex Edicto Regis Magno cum Comitatu & Multitudine Israelitarum, ingenti cum summa auri, argenti & Vasorum.

b. Reformatio mos ab eo instituta ut Cap. 8. & 10.

Vide & obs:. Maximè Esdras circa Conjugia narratur Cum exoticis alienigenis, Quæ Canaanitis dedit Judæos Sudavit, effecitq^s ut mulieres istæ cum Liberis, quæ Judaicam Religionem suscipere nolebant, simitterentur. & Licet Esdras multa boni contulerit in Judæos hoc tempore, Res tamen eorum manserunt in deplorabili Statu extus & intus multi erant adversarii; qui cursus turbas multas excitarunt. Urbs adhuc jacebat muris destituta, incolarumq^s magna erat penuria, Nehemias & manum admovit operi.

IV^to: **Quartus articulus** se porrigit ab anno Artaxerxis 1.20mo ad annum ejus 30mum. Hic articulus complectitur instaurationem & reformationem perfectionis sub Nehemia. Venit Scilicet ille Edicto Artaxerxis munitus Hierosolymam, mox inspexit Urbem & ejus muros, instituit Judæos feliciter instaurare, quemadmodum & perfecit spacio diei 52. vide Neh: 6:15. In medio hostium, nam cingebant Satrapæ: ut Schanballat apud Moabitas, Tobias apud ammonitas, & Gesem apud Arabes, hoc opus Nehemias perfecit vide Neh: 6: 1. 2. 3 &c. Sed ædificatores seniores Radio munivit ut intenti ædificandum parati essent ad impetus hostiles retundendos. & Reformavit idem populum & mores eorum Corruptos emendavit. & Librum Legis publ. Legit Lingua Hebræa, & mox expositus & idem Liber Lingua Chaldæa; à quo tempore Lectio sacra in Use mansit. Quæ fest Tabernaculor in de Celebrarunt. Jejunium quoq^s exclamarunt, & Festa Sollemnit^a

---

Vide hunc Artículum Esdr: & ad finem Libri.

Vide hic Esdræ Opera molimina.

IV. Quartus Articulus cum Terminis hic &

In hoc Articulo quatuor perducit ad perfectionem Reformationem cum Nehemias. hic vide

Hist. Ecclastica VI.

Solemnitè pactum Cum Deo è obsignat Nem: 8: 9. 10. & Populum liberè obstrinxit ad tributa tertiæ & partis Sicli in usum Sacr. & Orbis vigen. vis in cœlis est repleta & Variis Judæ partib. Neb: 1 Tandem liberavit populum ab injusto Magnat nore & oppressione Neb: 11. & denique Templ ter initiavit Neb: 12: 17. & Hæc è celeberima

Et felices Res studeb.

La Nehemiæ instauratio & Reformatio. & Sic Reb Compositis Nehemias abiit ad Regem Persa B. Non diu duravit etiam hæc felicitas, Populus nimis in novam Corruptionem prolapsus. &

Non diu durat felicitas.

Vtò: & Sequatur nunc ult. Articulus Reb Judæ

V. & Quintus Articulus Reb Judæ ab Esdra per Nehemiæ procuratæ. &

Idem nimis aliquanto Tempore post, ru sus intellexisset Nehemiam, Novos motus, novam ruptionem irrepsisse in populum, altera vice Hie Solymam profectus est ut illos motus Componeret & ultimam manum Reformationi admoveret vide 13: 6. & Sclt! Eliasib Sacerdos Cubiculum magn instruxerat in atrio in usum Tobiæ & Ipsue. Decr mis Levitis debita, inhibebantè, quare Levitæ Tem plum deseruerunt, Sabbathum profanabatur pu Commercia cum Gentib. instituta & Imò! Unus e filiis Joiadæ Pontificis Gener factus erat Sanb ballatb Horonitæ. NB: Hic Sanballat in Hist Confundi solet, malè! cum eo, quem narrat Joseph de Manasse, de obs. nè e Heboniten, Josephi Ch bæum. & Hæc ira castigavit Nehemiam post nos 32 Ezrarcas, & quanta fieri potuit reparsit

C. & Caput Hist. Judaicæ. &

C. & Videamus jam Statum populi reducis & instaurati Sub. Persis a Liberatione e Exilio, usqs ad finem Regni Persici. Loquamur Verò de Statu Judæ in Canaanea, na Nam de Statu eor extra Cananeam par Nobis aut Nihil Constat. Nempe! Narrat Josephus: Judæos, qu Tempore Nabugadnezaris in Egypt Confugiat magnam partem e inde abductos in Asiæ caniam usqs ad Mare Mediterraneum imò! Caspium

per &

Ms. 120

Periodus

per Artaxerxem Octum
qua ex Hist. Esthere plurim
Statu Judæor in Canaanea

Q: & De Statu eor

P: & De Statu eor Ecc

Q: & Quod ad Statum politi

Imò: & Forma Regi

IIdò: & Status eor qu

Imò: & Quod ad formam Re

a: & Judæos nullum

Fuisse Ethnarchæ Se

it Zorobabel, Secundo Nehem
Artaxerxis Neb: 5: 14. & Post
am nemo nobis recenset Sum
quare probabile est Summa
fies, let etiam Zach: 3: 1.
am potti Ezicius Valetra
pto Judæ Cap. 2. qua Dies

b: & Juxta Ethnarchas

Tribuum 2 Chron: 5: 2. qu
& Nobiles, Sive Albi pptò
8. & c: & Ipsue habebant
tus, qui imperium teneba
bilis Esd: 2: 2. qui etiam

& Erant ad hæc Jud
judicialib erant Prælect
Esd: 5. Neh: 5. qui Cœtus m
bat; cum populus Convoc
sua. & Hæc fuit forma Re
& Nehemia Colligi

IIdò: & Quod ad Qual

a: & Num liber fu

b: & Num flor

a: & Quod ad Libertate
dos fuisse Servos,

Ms. 123 12

per Artaxerxem Octum Judæor infelicissimum fuit.
que ex Hist. Esth. erq plurib. peti possunt. & Ex. De
Statu Judæor in Canaanea sequentur, agemus

α: De Statu eor politico.

β: De Statu eor Eccl̃astico & æterno, q̃m interno. & Modus quo
percarpet.

α: Quod ad Statum politicum! duo ad eum pertinent: & Status
politicus:

1mò: Forma Regiminis. & 1mò: Forma
Regiminis.

2dò: Status eor qualitates: Libertas vel servit-

1mò: Quod ad formam Regiminis! observandum

a: Judæos nullum habuisse Regem, Subjectos
fuisse Ethnarchæ seu duci, qualis tum primo fu-
it Zorobabel, secundo Nehemias, quemadmodum jussit
Artaxerxes Neh: 5: 14. Post Zorobabelem & Nehemi-
am nemo nobis occurrit hoc Munere & Titulo insignitus
quare probabile est. Summam rei & fuisse penes Pontí-
fices, let etiam Zach: 3: 9. legi Gott. Sicut videri di-
am potth Ericius Valetrahius in Diss. de ablato sce-
ptro Judæ Cap. 2. quæ Diss. extat int. Diss. Exqvii:

b: Juxta Ethnarchas erant Capita patr. seu
Tribuum 2 Chron: 5: 2. qui in Loco illo adpellaban-
tur Nobiles, Sive Albi propter vestes albas Neh: 4: 14. Esd:

c: Quæ habebant suos inferiores Magistra-
tus, qui imperium tenebant Subordinat. in singulis
urbibus Esd: 9: 2. qui etiam Seniores dr Esd: 10: 8. &

d: Erant ad hæc Judices Esd: 10: 14. quibus
Judicialib. erant adjecti. & Tandem totus populi Cœtus
Esd: 5. Neh: 5. qui Cœtus magnum Synedrium Conficie-
bat, cum populus Convocabatur deliberaturus de re-
bus suis. & Hæc fuit forma Regiminis, quantum ex Esdra
& Nehemia Colligi potth. & Nunc!

2dò: Quod ad Qualitates Status politici Lr 2dò: Status
Qualitates. &

a: Num liber fuerit?

b: Num floruerit?

a: Quod ad Libertatem politicam! Certe Ju- a: Sub persis
dæos fuisse Servos, quamdiu Regnum Persicum semper fuere sub
durarit & variis studiis. &

Ms. 1231/2

Hist. Ecclastica V.T.

suravit, erant enim eo[rum] Duces vel Ethnarchæ Subj[ecti]
Si Satrapis, illi vero Satrapæ, imprimis, trans Eup[hr]
tenses appellant[es] ad quos Judæi pertinebant Neh: 2:
Denique ipsi Judæi confitentur omnium servar in Cor
storia, in provent servq; adeoq; Servos se discrete fatu
et Neh: 9: 36. 37. ensebant etiam Tributa Esd: 4:
ubi tres Tributi Species memorantur: מנדה
et הלך. ubi מנדה proprie scat Semensionem
butor redeuntium ex ponderibus et mensuris, 15
significat affligere, vexare, de tributa etiam
pecoribus, agris domib; pecorib; Corporib; significat
niqs הלך Significat proprie Viatorium adeoq; Vectigal
itinerantium, et quib; ab patet Judæos Persas se
visse. Servitus tam o Egypt[iaca] gravis fuit per ora
Non in eod[em] gradu. Tempora, licet pro varia Regum indole Variavit
Tempore Artaxerxis Longimani, habuerunt proprios
Suos Judices, qui habebant potestat vitæ et Bonis ut
Esd: 7. 26. manifestum est.
6. Status Eor[um] politicus fuit Variis. 6.° Quod ad alteram Judæor[um] Status politici qualitat[em]
Quod Semper floruerint Judæi vel Semper fuerint
Miseri in Statu suo facere et possumus, imo fuerunt
Statu vario, habuerunt Stat Variis Mutationibus
obnoxium, in instauranda Rep. fuerunt admodum
nues, res eor[um] modica, florere Semper et potuerunt, qu
Tributis opprimebant et fuerit aliquando habebant
quare Regnum Persicum Compadat Cum monte in
cumbente Zach: 4. erat enim ei Monti instar obje
Judæis, hinc et Judæi appellant[es] langvidi Neh: 3: 2
eoq; molimina fuerunt invisa ab Gentibus, Sub
Artaxerxe Ocho vel Memnone aliquando persecu
Per sequen- tionem q.° et Castigationem passi St. v.c. occasion
tia Judæi. mortis Josuæ Cui pontificat præmisserat Bagoa
Cæd. persu- Dux Artaxerxis, Et qui a fratre Johanne peptica in
tus et templo erat occisus, quare odium Ducis travsit in
Judæos et per Gambs eos afflixit. Artaxerxes vian
abigeas Civitates delevit Templum profanavit, Novum
Tributum illis imposuit. quæ ora Josephus Antiq. L. 15.
prolixe narrat. Vide si placet et Hæc de
Cap. 7. Politico Judæor[um] Statu. Sequatur jam

B. I. Statu

Periodus

B. I. Status Judæor[um] Politicus, et quin
Externus Status Ec
habuit, si modo in jeju
tui: et Judæos subjice
Pontifices sibi suc
cunctum Legem Mosis. Ne
gia tradit: Josua, Joi
Johannam aut Jonathas: ve
Lib: II. Cap. 7. denique Jadd
dei Magni. et Hi fuerun
IIdo: Habuerunt Sem
Litteris exercitium
Scriptum, habuerunt
tum per Esdram a Co
raptibus, quæ ex Comme
Deut: 13. 21. et Sanc
inde Sacrificia rectiu
IIItio: Huc quoq; pertin
Cognes quoq; proge
adhuc loquebatur donec
Inter progetas illos in
Zachias ut et Malachi
inimitio redituros Judæo
videtur progenasse a Se
nangam, qui Secundus
Artaxerxis Longimani
Malachiæ et hanc part
Convenientia vide I. C
pag: 314. et Seq. et Fuer
Vide et Neh: 6: 7. et Zac
IVto: Notandum: Sa
hoc tempore exortus
in Legem Mosis erga
ut singulis ejus amplis
culoß in Loco, quem deu
viam ab hoc tempore Co
batis una cum Anti et Sta

Ms. 123 12

B. Status Judaicus Ecclasticus post Exitum Babyl. lonicum, et quidem a. Externus & Internus.

a. Externus Status Ecclasticus Judaicus satis prospere se habuit, si modo in genere spectemus. & Observa! 1mo: Judices sub isto suos Levitas, Sacerdotes & Pontifices sibi succedentes sine interruptione secundum Legem Mosis. Neh: 12: 10ll. Pontificum Genealogia tradit: Josua, Jojachim, Eliasib. Jonathan, aut Johanan, aut Jomqus: vel! Johames apud Joseph. Antiq. Lib: 11. Cap. 7. denigs Jaddua, qui vixit tempore Alexandri Magni. & Hi fuerunt Pontifices, quorum Intervallum

IIdò: Habuerunt Templum restauratum, et libertate Religionis exercitium secundum ordinem a Mose Scriptum, habuerunt exercitium Religionis purgatum per Esdram a Corruptelis et Nehemiam, a Corruptelis, quas ex Commercio cum Gentib. irrepserat Deut: 13: 21. & sane magnum fuit Beneficium inde Sacrificia rectius St oblata, festa celebrata.

IIItiò: & Huc ejus pertinet: fuisse inter Judæos insignes Prophetas hoc tempore, Deus enim adhuc hospitium donarat insigni verbo prophetico, inter Prophetas illos insignes fuere Haggæus et Zacharias ut et Malachias. Duo priores fuerunt in initio reditus Judæor. ex Exilio, do! Malachias videtur prophetasse a Secundo reditu Nehemiæ in Canaanam, qui Secundus ejus reditus incidit in annum tertium Xerxis Longimani 32dum. Est enim inter Libros Malachiæ, et hanc partem Historiæ Nehemiæ valde convenientia, vide P. Vitringa obs. S. Lib. 6. Cap. 7. pag: 314. & Seq. & fuerunt Hi tres alii via vide ex Neh: 6: 7. et Zach: 7: 3.

IVtò: & Notandum: Sacram Scripturæ legendi Zelus flagrabant hoc tempore exortus, ex Studio, quo flagrabant in Legem Mosis erga Preceptum ejus, in quo Populus ut singulis ejus annis Diebus Festis Tabernaculor. in Loco, quem Deus elegerat Deut: 31. Viguit viam ab hoc tempore continua ejus Lectio Synagogis una cum Instit. Statioe Neh. 8. vide.

Vtò: & Canon &

II. Habuere Templum restauratum et Hist. Religionis exercitium

III. Fuerunt hoc tempore insignes Prophetæ Haggæus Judæos.

Malachias quando prophetavit? Zach. &

IV. Sacræ Scripturæ legendi flagrabant Lectioe &c.

Ms. 123 1/2

Hist. Ecclesiast. V.

V. Canon vid Vtò: Sheq hoc Tempore vidett facta re videtur Concia certa! Do! Cum ante LXX Interpres jam Canon festus ab Esd ille viguerit, Commodius tempus assignari nequit ra & Viris Synagogæ Magnæ Canoni Conficiendo, quam Tempus Esdræ & Virorum Synagogæ Magnæ, Do hoc videtur Constare ex Libro viam a. & Regulam. Syrachi, quia Tempore jam dicto illius, & reliquos Libros Sacros. Cap. 49. v. 10. suo secum Progeta memorante, Cum vi xo Syrach hic vixit sub Ptolomeo Euergete Secundo, qui alias Ptol. Philopator dr, oportet duos ejus vixerit sub Ptolomæo Epiphane, paulò ante Antiochum Epiphanem, quemadmodum Scaliger, Usserius, aliique observarunt & denique & Regulam & Judæi eam in Traditionib suis narrant. Hoc intervallo vixisse Viros Synagogæ Magnæ; quod primus fuit Esdras & ultimus Simeon Justus & Memorantur in genere 120 Viri Synagogæ hujus & Loquuntur Judæi de his Viris inquam æqualib qui eodem tempore fuerint. Et licet inter Esdram & Simeonem Just, qui Pontifex fuit amnis 250. post Alexand. interfluxerit Spatium annorum 250, Judæi tn. qui eodem tempore eos vixisse volunt, hunc nodum Solvere norunt. Statuunt nfp: Regnum Persarum per 52 annos stetisse, Darium Histaspin fuisse Ipso Dario, quem Alexander devicit. Simeonem verò justum Cum Sadduæa Pontifice, qui amno 40mo ab exstructo Templo vixisse volunt. Hæc via & falsa, quare alii inter Judæos volunt eos Viros vixisse Successivè per 8. annos, sic Rabbi David Kans in Schalschebeleth. & Quod ad hanc Traditionem attinet, non in tot Explodenda est, si statuatur eos Viros eodem Tempore vixisse, cum aliquo temperamento! Nimir: Et fuisse aliquam Successionem Doctor ab Esdra usq ad Simeonem Just, qui in Legis & Traditionum Studio fuerunt Celebres, hoc inquam Cum temperamento per tot & explodendus istius Rabbi Traditio. Ipsa Traditio nullum fundament habet vel in Chronologia Judæor. Licet hæc ita sint, Judæos in Salutis his temporib obscurisse patet, sic interd ut Resen

Nodum Specialem quomodo hic scindant Judæi? Vide.

Alia Judæor Traditio.

Conclusio in Judæos.

Nudiqu

Nudiquam æquipar
& Salomonis Tempo

V. Templum
Divitias mult Sa
lomonis, q nil Civ. C
Esd: 3. Hag: 2: 4.
Judæi ipsi Cas
defuisse sub hoc
Cum prosperiatoris
Sebechnam, Spiri
tum, & seniß Ve
ri post ex Esd: 2.
abiberi nequit,
antiq. Lib. 3. Cap.
de Judaica. Ne

6. De statu ejus
virtutibus ejus
1mò: Post Exi
legere de Jo
tiam Specialem De
IImò: In initio r
bilis fuit, S
onis & Cultu
IIItiò: Brevi, m
defecit, pro
Eclam, ita, ut tem
rupta; Conjugia
rentia, Contemtus
tio grassabat in
à Magistratu illi
via & Nehemia &
Solvimus Historic
quod fluxit à Cy
ni Persici.

Ms. 1231/2

Neutiquam æquiparari potuerint Regn Davidis
& Salomonis Temporib. Nam!

2.º Templum quoad Mensur, Splendor & Divitias mult. Subsistebat infra Templum Salomonis, q.d nil erit. Cum hoc in angustiis sic Conditum Esd: 3. Hag: 2: 4. Constanter tradunt: Quing. Res Judæi ipsi Hoc Templo Secundo: Arcam fuisse & Cherubos, Ignem Sacrum, Sub hoc Templo Secundo: Arcam fuisse & Cherubos, Ignem Sacrum, Cum propiciatorio & Cherubos, Ignem Sacrum, Sebechinam, Spiritum Sanctum seu Prophetiam, & denig. Urim & Summim, q.d Confirmationem, & denig. Urim & Summim, q.d Confirmationem, & denig. Urim & Summim, q.d Confirmationem, Traditionis fides apud Hebræos requirit, Vide Bernardum ad Joseph. Antiqq. Lib. 3. Cap. 7. & Hæc de Statu externo & Antiqq. Judaicæ Hactenus.

Vide quid defuerit Templo Secundo.

6. De Statu ejusdem Eccl.æ Interno et Vitiis & Virtutibus ejus judicium ferendum. Et 1.mo: Post Exilium Babylonicum nihil nec legere de Idololatria Judæos, quæ postea Speciale Dei adscribendum Studio Legis & Traditionis Studium Sedulo: In initio reditus, Status eccl.æ satis laudabilis fuit, flagrabant enim magno Religionis & Cultus Dei Studio &c.

6 Status interni Eccl.æ Hactenus Non legimus de Idololatria eo quicquam. &

IIdo: Brevi, manus eor. Strenue remisse, Zelus eor. defecit, gravia irrepserunt Scandala in Eccl.am, ita, ut tempore Malachiæ Eccl.a fuit jam corrupta; Conjugia cum alienigenis, Sabbatis profanarentia, Contemtus Religionis, Subditi per fenus impium tio grassabat in ea, à magistratu illis imposit opprimebant, quæ via et Nehemia et Malachia imotescant & Sic ab Solvimus Historiam Judæor. Int.vallum illius, quod fluxit à Cyro usq.3 ad finem Regni Persici. & Nunc! &

Brevi Zelus extinguitur in ejus argt. & argt. &

C. & Sfrans. &

Ms. 123 12

2 4 2 4

Hist. Eccla stica V. S.

C. SS. Cum Historia Exotica Conferendum est. &
Hic Tria Quærenda:

N. Quisnam sit Darius ille inter Monarchas Persi-
cos, sub Cujus auspiciis Templi 2di ædificatio perfecta
Tres Quæ- 2. Quis ille Assuerus maritus Esther sit, ad quem
stiones. Scripserint Adversarii Judæi de accusatione Ezræ:
4: 24. & 7.

3. Unde petendum sit initium 70. Hebdomad. Dani-
elis, quibus apud Danielem Cap. 9: 24. Messiæ
principia à tota Judæi per tot Secula
expectati Επιφανεια, mors, & quæ per mo-
dum facta est Foederis Dei Confirmatio, cui
ob Beneficiis eam Consecuturis Circum-
scribunt?

1. Quod Quæstionem primam de Dario attinet,
pro nostro Scopo disputabimus cum Ad-
versariis intelligere volentibus per eum Da-
rium Nothum, de te relegandus primo ad
Historiam Regni Persici, Continuati à pag.
223, in ejus pag: 226. Lit. b. & exhibuimus
Sub Cujus auspiciis Templum Idem fundat
est, pag. 228 perfectum est. Id! adeo ut
hunc diam Historicæ Judaicæ à pag. 230
Continuatæ pag. 233. ad Lit. d. Vide

2. Quod 2dam attinet! Quis ille sit Assuerus:
De eo ut tanto rectius judicemus, u
tile fuerit ex Libro Esther is Colligisse Cha-
racteres ad Regem ipsum, & ad Regnum ejus
pertinentes.

d. Charac-
teres Regii St
Sept.

d. Quod ad Characteres Regios.
Patet hunc Regem fuisse fastu plenum, &
libidinosum Vatium, & mutabilem Consiliis in
cert, & de ejus luxu fastuq; testatur convivium
illud, quod ipse proceres habebit, & Historia Vasthi
rejecta, & Esther assumta & Varietas libidi-

inde

Periodu

inde patet, quod Su
diderit, cum ad Sumpt
is necem minatus fa
b. Habuit sic Rex Sua
post alteri repudiat, q

B. Spec
du

a. Metropolis Regni
Regnum ejus fuit a
stat ad India usq
ris disponsuisse Ei
sitet angi, quæ in Æra
appellantur.

C. Leges, mores, & ins
ejus, Uxoris Esth
illud ejus Manifest
veri magnis faciunt
cum Clade Hostium S
dem Asveri Adversarii
onum contra Judæos

Ex his Character
Quis nam Persa ille
sicut hic disceptant do
et quo Asverum illi

1mo: Ahasuerum
do Persici fil
IIdo: Esserius in
IIItio Scaliger &
IIIto: Petavius &
Vto Capellus int
Sicut & Simso
nielem & Cor
disputatio; Se
VIto: Hos verbo d
lius quam Xer
racteres: Se

aa. Nomina Conve
verus idem St, m

אחשורוש pott

Ms. 123 12

indeq̃ patet, q̃d Judæos Hammadathi libidini fra
disedit, cum ad Summam dignitatem evexerit qui Judæ-
is necem minatus laqueo mox (vt fingit Vcc.) e-
is Habuit hic Rex suas Exores Vasthi et Esther una
b. post altera repudiatas; quemadmodum Historia docet.

B. Characteres ad Regnum ejus pertinentes, et quib. quæ judicandum sunt Stylus constet etc.

B. Characteres Regni et Legi.

a. Metropolis Regni ejus sine dubio fuit Susan.
b. Regnum ejus fuit amplissimum, et per totum Orientem di-
latatum ab India usq̃ ad Æthiopiam, imò insulis ma-
ris Mediterranei tributum, quæ insulæ maris Me-
diterranei, quæ in Græcâ Lingua Νῆσοι θαλάσσιαι
appellantur.

a.
b.

c. Leges, mores, et instituta Persarum viguerunt in Reg-
no ejus, Uxoris Esther quæ nomen e persicum
d. Illud quæ Manifestè, Judæi in initio Regni ejus
veri magnis fuerint in angustiis, sed mirabilimodo
cum Cæde Hostium et libertati in initiis ejus-
dem Asveri adversarii Judæorum Libellos etiam accusati-
onum contra Judæos Scripsisse dr Esth: 3: 8.

c.
d.

Ex his Characteribus jam sufficium ferendum: Quisnam Persarum ille fuerit Asverus?

Ex his Characteribus nunc Judicium ferendum. Mitti-
Quis nam Persarum ille fuerit Asverus? & Persarum Rex
licet hic dissentiant Docti. Nullus ferè est Persarum Select.
e quo Asverum illi fecerunt plures.

Variantes Doctos vide hic:

1mo: Artaxerxem intelligit Cyaxaris Astiagis Me-
dorum Persici filium.
2do: Darium Hystaspin.
3tio: Xerxem.
4to: Artaxerxe Longimanum.
5to: Artaxerxem Ochum,
6to: Sicut et Junchmarinus inda-
gandum Longa disputatio, Seq.

1mo:
2do:
3tio:
4to:
5to:
6to:

Vto: Nos verbo demonstrabimus: Nemini me Nos hic demon-
thus, quàm Xerxi Competere, missos Cha- strabimus:
ldæos: Selt.

Vto:

aa. Nomina Conveniunt. Xerxes enim et Asas-
verus idem est, modo pro Asa mutentur, nam
אחשורוש pro אסא ponitur et Cum

aa.

Ms. 123 12

Hist. Ecclastica V. T.

q̄d Cum Nomine Xerxis Clare Convenit. Cum Xer
Xes! Xeres q̄ss dicatᵗ, ut Artaxerxes Artaxeres. &
bb: ℞ Nomina q̄ss Uxoris Xerxis e Asveri exa
Cresponsent, Herodotus enim ascribit ei ex
rem Amestrim, quis hic Cogitet de Esthere, cum
hæc q̄ss dicatᵗ Em Estis à matre? Clar hoc est. &
cc: ℞ Sed Insolentius Uxoris adtendas! q̄re
Herodot describitᵗ tum Mulier Ivva, Ctes
lis, qui de Indis se bis 7. Persas sᵗ in bonor Dei
Colebat, q̄d Esthere egregie Convenit, Cùm ejus
Haman Cum familia e Suspensus, de quo Cas
Gentiles aliter loqui potuerant, quàm de Cas
Crudeli, Ex! in Solles mulieris memorat q̄ apo
Herodotum rectè Convenit Esthere, potius q̄s
ei, q̄d illa nimium indulserit Vindictæ de Hama
no Sumendæ
dd: ℞ Describitur Xerxi e alii e Regib Pers
Anno 2do vel 3tio Convivium illustre, q̄d
duravit Septuaginta dies, q̄d egregie in Histo
riam Vasti Convenit. &
ee: ℞ Xerxes fuit Libidinosus, Superbus Va
Crudelis e mutabilis, e simul potentissimus
q̄d in Ahasvere exactè quadrat, imò! Tributum
insulis imposuisse &c etc.
Una ℔ e altera hic Difficultas e attingenda
Herodotus narrat Amestrem fuisse filiam
Otanis Satrapæ, q̄ s victæ quadrare in
Esthere m Judeam, Dicta loquitᵗ Historicus ex
ignorantia e audita ℔. Cum Esther suam fam
tiam occultaverat, unde decepti certe q̄ott
Dicitᵗ: Non potuisse Xerxem tantum Co
Convivium instituisse ppter Bellum Græcis
℞ Bellum Græcis e intulit, nisi anno 6to vel
℞ Xerxis, adeoq̄ ante illud Tempus recte post
Convivium illud, fuisse celebratis
Ahasver ille Q̄ponitᵗ Artaxestæ, e intᵗ

aa: ℞ Difficultas.
bb: ℞
cc: ℞
dd: ℞
ee: ℞
Ll: ℞ Difficultas.
Kk: ℞
Bb: ℞ Difficultas.
Kk: ℞
Xx: ℞ Difficultas.
Tt: ℞

versab

Periodus

Adversarios Judæor occa
do & ubi locum inveniet
vel peri irreptionem in D
Objicitᵗ dlt. Esth: 2: 6.
Transtulitᵗ ut Aulicus A
erat in Exilium Cum Jeco
Non videtᵗ ille adingere p
nimis fuisset grandævus;
Non ē necesse relativum
Socrum; ad his praxi
Mardochæus, filius Jair
qui deportatus est. & per
pertineat! o de ejus per
est intelligendum, quæ t
ades! ut ille ō nisi in Maj
deportatus ee in Exilium

l: ℞ Restat nunc q̄
de quib ille Vatic
adfinem Capitis.
tequam sicamu
re Constituamus

q: ℞ V. 24.

B: ℞ Propos

α: ℞ Propositio e: Qua
Claret: 10. Ytimanis fi
neficia et expectanda,
Pars Judæor excludit Comm
signanti, Dentes nimium
dntᵗ ad communionem Eccl
ticia Seculo adjecitᵗ
dientiam, denigᵗ obligan
ō ab eo tempore Confue
postremo erigitᵗ Sanctum
tus Sancti Cumulatissim
ad Messiam, ejusq̄ Tem

Hanc Propositio Eccla
Dmi:

Ms. 1231/2

Adversarios Judæor occurrit Esdr. 4: 6. quomodo ibi locum inveniat? R. Vel per prolepsin, vel per irreptionem in Textum.

Objicit dlt. Esth: 2: 6. Hic Scleta Mardochæus in Transducit ut Aulicus Assueri, ſi ille abductus erat in Exilium cum Jechonia Rege, quod non videtur ille adingere potuisse Xerxem, quia nimis fuisset grandævus, nimirum 117 annor. R. Non est necesse relativum אשר referre ad Mardochæum; sed ad Kis proximè præcedent. Nam Mardochæus filius Jairi, filii Semei, filii Kis qui deportatus est. Porrò! Si ad Mardochæum pertineat! de ejus persona, de ejus familia est intelligendum, quæ fuit abducta in exilium ades! ut ille, nisi in majoribus suis sici profitetur deportatus ee in Exilium. Hæc de his reliqua mittimus.

Difficultas.

Restat nunc de 70 Danielis Hebdomadis de quib ille Vaticinatus est Cap. 9. à V. 24. ad finem Capitis. de qua prophetia antequam dicamus, Necesse est ſua in Jene re Constituamus. Occurit Et hic!

Danielis 70 Hebdomadis.

Summa prophetiæ Danielis de 70 ejus Hebdomadis Cap. 9: à V. 24.

V. 24: propositio.

Propositionis declaratio V. 25 vers.

Propositio est: Qua Angelus in genere declarat 70. Hebdomadis finitis populo multa beneficia et expectanda, nam Peccati defectio: Pacis Judæor excludit Communione Eccl, peccata obsignantur, Pœnes nimium Libidinib indulgentes Vocabulo ad Communionem Eccl, Iniquitas expiabitur et Justitia Seculor adducetur per Messiam ejusq; Obedientiam, Demiq; obsignabitur Visio et Prophetia: ab eo Tempore Consequenter implementa Prophetiæ postremo erigetur Sanctum Sanctor: Ecta donis Spiritus Sancti Cumulatissima. Quæ via Beneficia ad Messiam, ejusq; Tempora spectant.

Hanc propositionem declarat specialius angelus Dmi:

Confirmatio propositionis à V. 25 to. Quod ad.

Ms. 123/2

2.48.

Generalis Sensus Oraculi Danielis hic exponi incipit.

a. Quod ad Initium: Hoc ponit Exitum Verbi Editi de q
Ædificanda Hierosolyma, sic enim V. 25: in Initio ve
b. Illas 70. Ytimanas dissecit in suo magna Intervall
Imò: Prius Intervallum est 69. Ytimanarum, de qu
Agit 2.5 & 26.
II dò: Posterius e unius Ytimanæ, de hoc agit V. 27
Imò: Prius Intervallum rursus dissecit in 7 Hebd
madas & in 62as alias.
c. In 7 prioribus illis Hebdomadib. et plateas &
fossas Hierosolymæ ee instaurandas, sed in angu
stijs ut e in fine V. 25ti. Ubi B. ante illa verba, qu
so sed: rursus ædificabitur, subintelligi debere illas
7 Hebdomadas per Ellipsin.
d. Alterum Intervallum minus, est 62 ab Hebdoma
dis, Exponit vero Angelus: quod post 62as illas
Hebdomadas fieret. Sc.t! Messias & excindet
Quæ Civitatem & Sanctuar destruet, Cum finibus
ejus: Hierosolimæ, advena Populus: Romanus. Ve
Cum illud Contingeret in ultima 70. Hebdomadas
Nunc V. 27. Angelus Specialius explicat fata
ultimæ ejus Hebdomadæ: Sc.t!! quòd
aa. Cota illa Hebdomade Confirmaret Pactum
gnum! in de a 30mo Xsti anno, usqs ad tres annos
post ejus mortem, numerandos.
bb. In medio ejus Ytimanæ Messiam ee excin
dendum, qui Cessare faceret oe, qd ad Sacrifi
cium pertinet.
Post illud Tempus Summa illa desolatio pu
Romanos indueret.
Hæc est Generalis explicatio hujus Oraculi, d
Specialius hoc explicaturi adsumamus qua
dam hypothesin. Sc.t!
Per exitum Verbi ad instaurandam Hie
Solimam à quo 70. illæ Ytimanæ fluxerun
intelligendum ie edictum Regis Persar, qd eman
vit Anno 20mo Artaxerxis. Et qui ab anno
ejus Ytimo hos annos reputant, sd & Esdras

Hucusqs Ex-ce. positio illa pergit.

Specialius hinc ex pronett erga Hmas Hipothesin

nit

quidere venit in Canaan
bet edictum de reædifica
tate juvat, nec Esdras i
as, qui anno Artaxerxis
II dò: Per Ytimanas int
annos Solares, o en
veniunt, quia in S
tui Solacijs annis; 12. Me
Lunares Ytmi illud int
Cum ejus anni minus tem
ut Clerus Supputatice pe
experiri.
III tio: Hebdomades int
quæ Successivè o
Quia Angelus memorat
Secundo 69. Cum 62. e 7
rent Continuo; Divisio ad
Tempus illud Contingeret
matis restauraretur Hiere
illas Ytimanas adhuc fluc
qd ipsum aperte sd V. 2.
liquet: Dicit annos illo
Sc.t! annos Constitu
IV tò: Per Messiam
Cons; Seu! promissu
Nomen Messiæ gerit, e
ipso, e dein ss. totalis d
sic advent excesserunt.
V tà: Annos hosce 490.
Xsti 30mo, sect ab
S. m. Selet usqs ad Mes
in ultima Ytimana pactu
et Discipulos ejus, Medio
Septimanæ excinderet M
terminaret in anno 3
sit annunciare pactum
anno post Mortem Xsti,
usqs ad Ytium post Mo
ab Artaxerxis 20mo u
Mort & fluxerint anni

Ms. 123 12

Periodus VIta.

quidem venit in Cananeam, nullum in diserte ha-
bet ædificium de reædificanda Hyerosolyma, no-
tasse juvat, nec Ezdras illam perfecit, sed Nehemi-
as, qui anno Artaxerxis 20. venit in Cananeam
IIdo: Per Ytimanas intelligendum ee totidem annos solares; o enim Lunares hic in censum
veniunt, quia in Sfra projecta ubi big futur-
tur solacib annis, 12. Mensium. 30ta dieb, d enis
Lunares Anni illud intervallum suppleret o prosent.
cum ejus anni minus temporis exhibent, quam ut
ex periti: Curss suppputatione per Calculum instituta liquet.

IIItio: Hebdomades intelligendas ee Continuas Successivè o Simultaneè fluerent.
Quia Angelus memorat primò: 70. Ytimanas
Secundo 69. cum 62. et 7. Sicut ut illa 70. fluerent Continuo; divisio ad illa 7. Sect: Quid intra
Tempus illud Contingeret. Sc. 1. in 7. illis Ytimanis restauraretur Hyerosolyma, deinde post 7.
illas Ytimanas adhuc fluerent 62. ad Messiam usq;
q ipsum aperte dr Xpm. Hinc facile
liquet: dictt annos illa 70. Ytimana faciant
Sellt! annos Constituent 490.

IVto: Per Messiam intelligendum ee Jesum
Cui Seu! promissum Messiam, et ipsum
Nomen Messiæ gerentem, e Bona, quæ Conferuntur ab
ipso, e denig: totalis desolatio sub qua Mes-
sig adventum exceperunt.

Vto: Annos hosce 490. parci terminari in anno
Xti 30mo, parci anno 33tio post ejus mort
Exsti 30mo, parci ad Messiam forent 69. Ytimanæ
S. m. Sellt usq; ad Messiam Confirmat per xsum
in ultima Ytimana pactum Medio ultimæ 70genariæ cujus
et Discipulos ejus, septimanæ excinderet Messias, et 69. Ytimanæ
terminaret in anno 30mo xsti, quo ipse incepit annunciare pactum, Et 70. finiuntur 33tio
anno post mort xsti, nam tott sr a xsti 30mo
usq; ad 33tium post mort xsti. Et q oportet
ab Artaxerxis 20mo usq; ad 33tium post xsti
mort fluxerint anni 490.

Quot annos 70. illæ Danielis Ytimanæ Constituant.

VIta Hypothesis Sicut

VIIta Hypothesis Notatu digna.

Conclusio.

Si nunc

Ms. 123 2

Hist. Eclastica V. T.

Difficultas

Si nunc Consulamus Chronologiam Villa ll. et
libet annos 2480. adeoqs! sic 10. deficiunt
Sed hæc difficultas e magna, decem enim illi an
ni vix in Censum venire possunt, ut adeo Consis
te queamus Contra Judæos. nam! Quid 10. annis
tabit 2490 ? Intel! Docti Conati St hunc scru
pulum eximere e nodum solvere. St eos Ipsi
Hypothesis, quæ merenti animadversionem. Sele
I. In prima existimant: Artaxerxem Cum pate
10. annos regnasse, e Danielem ab illo tempo
reducere hos 490. annos, Sic! oino 10. illi anni
facile demonstrari ostt, do Omitto hæc Sententia
x: ℣ Non Constat de illa Sociétte Xerxis et Artax
B. ℣ Si Artaxerxes à patre fuisset adsumtus, ut
hæc sine anni Artaxerxis o fuissent Suppputti
Nec usus fuisset Daniel Epocha, qua nullus ut
ll Historicus, Ezechiel ℣ Stanislaus hanc Sen
tentiam refutavit in Observationib ad Julian
pag. 278. Nec o Huetius in Demonst. Evglica
Consulendus ℣ Petavius in Danielem. ℣

Docti Conan-
ll Solvere:

I. Prima typo-
thesis est.

a. ℣ Omitt.
B. ℣ Omitt. ℣

II. In 2da Hypothesi existimant: Xerxi plu
res annos dari; quàm Competunt, nempe!
Xerxi 21, Artaxerxi 41. Sanè, vel! Xerxi
13. Artaxerxi 50. Competunt, q de ea ligui
est 4tus Olympiadis 88vq. e periodi Julian
4289. ℣ Jam! Incepit regnare Artaxerxes,
Themistocles in Persiam venit anno Selet prim
Olympiadis 77mq, periodi Julianæ 4242.
qui Themistocles o ad Xerxem, so ad Artaxer
xem venit, Si hunc! annos intermedios ÷ qui
incepit e desiit Artax. regnare, numeres hab
bis 50 ejus annos e Xerxi 13. Competent, da
ll aut illi anni 21. quia tot cum patre e solu
regnavit. ℣ Sic ℣ lutramur 10. annos. Ex qua hy
thesi fluxere 490 anni a 20. Artax. ad 3. post mort

II. Secunda Hypothesis, e Cl. Vitringæ Venena excipit, ℣ dirigit ad Obss. Cl. Vitr. Lib. 6. C. 2.

Periodi

Tertium hu
Ab initio Al
& Maccabgi Se
Videndum
A. Historiam
Regnis
B. Historiam
C. Chronolog
D. Gras e Ep
a populo

A. De Alexandro
Curtio ortis, ea ll, qu
De eo Certissima lex
Cap. 7. V. 6. ubi Sub
fuit Alexander fi
Olympia Matre, na
no primo Olympiad
lovos ÷ Siad Calen
gusti, quo die Temp
Conflagrasse dr.
anno octavo 33tio,
ficii; do Ægypti a
nis Regnum Persi
nis reliqua. ℣ Ifi

A. Qua Regi
entia. ℣

B. Qua Mo

A. Quod ad prius
tus in Syria or
Barbaras ÷ Thraces,
viam ac Leges agro
anno 2do Regni. ℣
is Ciliciq e Syriq
fere annis totam
Anno 4to Syrian

A. ℣ Ter

Ms. 1231/2

Periodus vita

1. Tertium hujus Periodi Sextæ Intervallum ab initio Alexandri Magni ad initia Judæ Maccabæi se extendit, estq; annos 163.

Videndum nobis e in hoc Intervallo:

A. Historiam Alexandri Magni, et Regnorum ejus Regno ortor in Syria ms. et Ægypto.

B. Historiam populi Judaici

C. Chronologiam hujus periodi, et illustriores Cum Historiæ Epochas

D. Aras et Epochas populor vicinor

A. De Alexandro Magno, Regnisq; ejus Regno ortis, ea ff, quæ nobis st necessaria, loquemur

De eo Certissima lex stat prophetia apud Danielem Cap. 7. v. 6. ubi sub specie pardi alati ipponitur

fuit Alexander filius Philippi Macedonis Regis, ab Olympia Matre, natus Pellæ in Civitate Macedoniæ anno primo olympiadis 106, die 6to mensis Ekatombæonos i. s. ad Calendas Julianas revocesi, die 6ta Augusti, quo die Templum Dianæ ab Herostrato incensum Conflagrasse dr. Hic fuit orbi miraculo, Nam anno ætatis 33tio, se Monarcham totius Regni persici; Deq; Ægypti atq; Asiæ victi, Selt. Quinq; annis Regnum Persiæ sibi Subjecit, reliquis 4 annis reliqua. Hic nos Consideremus ejus

A. Qua Regem Macedonum et Monarcha Orientis.

B. Qua Monarcham.

A. Quod ad priores! In primo anno sedavit motus in Græcia ortos ob mortis patris; Deinde Barbaras i. Thraces, quas Autonomas i. nullius Imperium ac Leges agnoscentes vocabant, sibi subjecit. anno 2do Regni. Anno 3tio Darium in Continuis Ciliciæ et Syriæ Campagnæ vicit, et sic duobus fere annis totam Asiam Minorem sibi subjecit, Anno 4to Syriam et Palestinam, Sydonem, Tyr

2. Sequatur 3tius Cum hujus periodi Sextæ Intervallo

Analysis

A. De Alexandro Magno &c

Prophetia eum præmit sub specie pardi alati Dan: 7. v. 6.

Ex quo? per quæ? Quando? Ubi natus e? Videtur.

Considerandus hic e:

A. Et Rex Macedonum

Acta hinc videas:

expugnavit

Ms. 123/2

Hist. Ecclesiast. V. I.

E. Alex. M. impletor Vaticiniorum Esdræ de Tyro.

expugnavit cum eum Tyrii admittere nollent ad sacra facienda Herculi, quando impletum est Vaticinium Esdræ de Tyro. Anno 5to Tyro et Gaza expugnatis per Judæam in Ægyptum prosperavit, Hierosolymam ingressus, Judæum Pontificem, sibi cum habita pontificali occurrentem, adoravit. Utque ascendens Templum et Sacerdotum Scripta de immolavit, permisit Judæis Vivere patriis legibus eo quidem post ostensa sibi Vaticinia Danielis Cap: 11. vv. 13, quæ hoc Multos apud Joseph. Antiq. Cap. 8. describuntur. Inde egressus Ægyptum cinxit Alexandriam fundavit, inde digressus adiit Ammonis oraculum in Syrenaico Cujus deinde filius sic voluit. Tum reversus in Asiam cum Dario Codomano alt. vice Conflixit, ejusque copias delevit vulgo ad Arbelam in Assyria, Secundum Plutarchum, ad Vicum Gaugameram ad Lycum fluvium. Anno 6to intravit Arbelam Darii thesauros occupavit, quando Darius occisus, morte sua Regno Persico finem imposuit, Sic Monarcha factus e Alexander Magnus.

Monarcha fit anno 6to Regni Macedonici.

anno 6to Regni Macedonici. Hujus vero Imperii Monarchici Initium, vel Selectæ Morte Darii incipit, vel: à Pio decretorio.

B. et Monarcha.

B. Loquemur de eo ut Monarcha. Selectis Regno Persico Subjugato Monarchiam confirmare cæpit. Anno primo Monarchiæ, Hyrcaniam et Mardos, Sylvestrem Dentis Subegit, Obiit

Fit factus Jus &c.

lectri Amazonum Regina, Libycos et Alexandro quæ Situra, tres dies Consumsit, à quo Tempore induit Alexander factum Crudelitate et Setulam am Cum Vestibus et Moribus Persas. Anno Monarchiæ Bactrianos et Sogdianos Subegit, tram Sogdianam, 30. Stadia alt, unico angusto aditu perviam, à Barbaros 3600 Duce Archa-

Sane

Periodi

atribarsane obsessu
atte profugisse Maam
dit. Interfecit Clitar

Par menon em primi
rum Philosophum. Ate
adorare se volent, E
jicio intentato Effi
Calliis, Struxerat, ex imp
archiæ jus amus op
Pol: Regem potenti
Bucephalum amisit, vi
Regnum restituit. A
et Ecbatanas petiit,
us est, quem Casum ad
crucem ageret. In
fortissimam subegit
miam versus tetendi
tium Legatos, qui ei
ampliſsima attulere
transferendo Bello u
Romanis subjugandi
sive continua sobri;
erunt Plutarchus.
J. ab anno Regni M
Darii Codomani 6.
Set Canon Ptolomæi

Post ejus mort
ejus Duces, qui Parm
sut et diadoKoi &c u
ex Testamento Alex
Curtius, aliisq; ex po
sum illud sicant, p
amulum sedit Alexa
sissensiam sedavit,
us frater Alexandr

Ms. 1231/2

Aribarsane obsessam obpugnavit, e nihil
atte prosuisse Naam, quo virtuo ascendat; ofen-
dit. Interfecit Clitum qd Philippum patrem e
parmenonem nimium laudasset. Galistenem Philosoqum. Aristotelis ex sodore Nepotem
adorare se nolent, e Clitum filii Jovis resp̃ enden
ei neo intentato ipsi insidiab, quas Hermolaus cu
aliis struxerat, crimine, trucidavit. Tertius Mon-
archis ejus annus Romanis Indis insumtus est, ubi
Pol; Regem potentissimum anci piti Clio, in quo
Bucephalum amisit, victum Cepit eidemq; ob virtut
Regnum restituit. Anno 4to Monarchis sui Susas
e Ecbatanas petiit, ubi Hegestion Crapula mbitu-
us est, quem Casum adeo gravit tulit, ut Medicum in
Crucem ageret. Inde progressus Cassiop̃ Jentem
fortissimam subegit. Anno 5to Monarchis Babyllo-
niam versus tetendit. Anno 6to ibi omnium gen-
tium Legatos, qui ei Coronas e reliqua Munera
amplissima attulerunt, excepit. Cogitavit tunc de
transferendo Bello in Africam e Italiam, Sicqß
Romanis subjugandis, Pol Cito periit, Sive veneno
sive Continua febri; ut ex Commentariis Medicop̃
erant Plutarchus. Regnavit annos 12. Menses
7. ab anno Regni Macedonici, Pol post mortem
Darii Codomani 6. post Ptium de Jesum fl. 8. ut
Set Canon Ptolomqi.

Post ejus mort Regnum ejus divisum̃ inter
ejus duces, qui Partiani dicti st à Regno partito,
sut e diadoKoi ut ē Maccab: l. x. c. Eosquidem
ex Testamento Alexandri M. licet Diodorus S.
Curtius, aliiqß ex pacto inter Duces Composito divi-
sum illud dicant, per sixq enim digito scriptum
annulum sedit Alexander, qui resistentem animos
sissensionem sedavit. Tandem Rex Creatus e filiq-
us frater Alexandri, filius Philippi e Sallettia,

Tutor hujus Latt.

Clitum occidit quia Philippum patr̃ nimis laudasset.

Bucephalum amittit Alexand.

Alexander Mocd Hegestionis adeo gravitet tulit, ut Medicum ejus in Crucem ageret.

Periit Alexander quomodo? vide.

Quott annos Regnavit? vide.

Divisit Reg- num ejus inter Duces ejus hinc Partianos dictos

Non Conveniunt.

Rex Creatus Aridaeus.

Ms. 123/2

Hist. Ecclastica V.

252 ut

Et divide-
ta provin-
cia, vide
fine cum suis
effectis et du-
bijs creatis.

Mutor huic inter reliquos duces pernicies datus
Provincijs in divisa Ptolomeo Lagi data est
Phœnicia Syria et Cœlesyria, Cassandro Macedonia et
Thessalia, Prigia Asiæ minor, in Asia Majore Hermia Mi-
talimo Syria, Seleuco Europa, Lysimacho Thracia
Antipatro Macedonia et aliis Regiones ac Cauca-
alijs. Sed mox emulatione orta Regnum Ale-
xandri in Quatuor Regna divisum est, Scilicet

Emulatio tot Regnum Alexandri in Quatuor divi-
dit Regna.

I. Macedonicum
II. Asiaticum
III. Syriacum
IV. Ægyptiacum

I. Macedonicum cum Fata hujus.

I. Macedonicum Gratius, Do extra hoc Invasi-
tum Stetit, varie enim mutat et lacerat per
Reges, quos alii alios expellebant, donec post tem-
pora Philippi Successio quædam Stabilis Regni
Macedonicum diu tenuit donec post Perseum
Regem Regnum cepit Romanis per Publ. Ju-
liam ab ipso per eo cum hic amicitiam Rom.
not violatam, Stetit et Regnum Macedonicum
post mort Alexandri M. annos 150.

II. Asiaticum. Fata hujus

II. Regnum asiaticum Cito destructum est, Nam
Antigonus Regnum totius Orientis adfectans, jam
invasit cum filio Ptolomeo Seleuci, tantumq; Be-
ptolomeum Lagi in Ægyptum confugeret, Ptol.
adjutus ab eo et Cassandro ac Lysimacho, eum
Asia expulit, et sic illud Regnum Annos per-
annos 22. Concidit et adjectum est Syriæ.

III. Syriacum.

III. In Regno Syriaco, Reges Syriæ pro gen
finis Alexandri Magni Successoribus se ge
bant et

Periodus

perebant, unde Regnum
vel Syro-Macedonum, Con
Nicanor, incepti anno 12 m
Olympiadum 117. unde S
sit. Seleucus ille Nican
cus, sed cum Antig
set, et tentaret Syriam
sit, hujus copiis instru
de Regno Asiatico victim
firmavit, sed occisus,
uno, postquam annos 32 p
nus Soter filius, qu
ptuibus post eum Sa
Asie nihil gessit, Mol
voluit, sed mox placat
nem Senat. Memor
habuit Catonem, qu
Secundum 1 Cor: 5: 11.
na Deam Syriam. Se
traduxit. Excepit e
tra Ptolomeum Philadel
meus ei finem impose
exorcem ei dedit cum in
tia, quæ Berenice Mul
vit Antiochus 15 annos
Callinicus, bello petitus
catore necem Berem
rebus viam occupatis,
cem quem vicit, et Re
Successit ei Seleucus
fulmineum dicte via
hoc nomen ei, quia
catorem secutus est
ignavus fuit in Exp
dem Pergameni, occisu

Ms. 1231/2

gerebant, unde Regnum eor dicebat Regnum Syrorum
vel Syrō-Macedonum. Conditor Regni hujus e Seleucus
Nicanor, inceptii anno 12mo a morte Alexandri Magni
Olympiadum 117. unde Seleucidar era originem tra-
hit. Seleucus ille Nicanor antea fuit Gubernator
Syriæ, Sed cum Antigonus Asiam sibi subjecis-
set, & tentaret Syriam, ad Ptolomeum Lagi confu-
git, hujus copiis instructus vicit Antigonum, ut
de Regno affligatico vidimus latius, & Regnum suum
firmavit, Sed occiso, à Ptolomeo Lagi filio Sera-
pione, postqm annos 32 obiisset, Successit Antigo-
nus Soter filius, quod Servatoris Nomen
plurimis post eum Satrapis Regibq; ab Jove datum
Hic nihil gessit, Mortem quidem patris ulcisci
voluit, & mox placatus convertit se in Antigo-
num Patrem. Memorabile e in ea, qd Uxorem
habuit Stratonicen, quæ fuit Uxor patris, qua cum
secundum 1 Cor: 5: 1. incestum commisit, & semi-
nia deam Syriam. Sequa Luscinies hin Persiam
traduxit. Excepit eum Antiochus 2dus. Sic Con-
tra Ptolomeum Gitadelquem bellum gessit, & Ptolo-
meus ei finem imposuit per filiam Berenicen, qm
Uxorem ei dedit cum immensa auri argentiq; Co-
pia, quæ Berenice multos Bellos Cadi fuit regna-
vit Antiochus 15 annos. Successit ei Seleucus
Callinicus, bello petitus e a Ptolomeo Euergete Vin-
dicaturo Necem Berenices, & magna Cade e adesus
orbis diam occupatis, pugnavit contra feratt Hiera-
cem quem vicit, & Regnavit Callinicus 20. annis.
Successit ei Seleucus 3tius Rex dictus, qd
fulmineum: sive ob id a Vastant Senatu, ad cujus
hoc Nomen ei, quia fulgurum omen: Seleucum Ni-
catorem Secutus est cum orbi Consecret, Hic Rex
ig navus fuit in Expeditione contra Attalum Re
gem Pergameni, occisus e dolo Pallor, & fuit 3. annos.

Conditor hujus Regni quis?

Rx Seleucus Nicanor.

Succedit ei Soter

Excipit eum Antiochus 2dus.

Succedit huic Seleucus Callinicus.

Succedit ei Seleucus 3tius.

Successit ei

Ms. 123 1/2

Hist. Ecclastica V. I.

Successit ei Antiochus III.

Successit ei Antiochus M. qui varias suscepit expeditiones contra Bactrianos, Parthos, Arabes Ægyptios, Ptolemeum Philopatr ejusq; Successorem Ptolemeum Epiphanem, in primo bello Cum Ptol. Philopatore felix fuit, sed insulto bello victus est, felicior fuit tandem in bello Cum Ptol. Epiphane et prole minorenni Tutoribz ejus Regni eiusdem Curantibz, et subegit Ægyptum magnam partem

Romani illi-am illi adimer.

Faciendam, Coegerunt Asiam ipsi ademerunt. Ad hujus Antiochi Historiam et Bella Cum Regibus Ægypti respiciunt illa Dan: 11. v. 11. 12. et seq. ubi Rex Aquilonis Gr., Rex Australis Ægypti notat.

Cleopatr filiam dat Ptol. Epiphan.

Cleopatra filia sua Concessa in uxorem Ptolemeo Epiphani, dotis nomine adjecit ei Celesyriam, Phœniciam, Samariam, Judæam Antiochi Magni ab Ægypto Princeps, quanqm invitus, tenuit. Sic in Miseriam redactus, Templum Dodonei Jovis diripere Volens, Barbaris ad defensionem Templi Concurrentes, cum totis exercitu interficiunt. Regnavit annos 36.

In miseriam redigit. à Barbaris occidit.

Succedit ei Seleucus Ptolem.

Successit ipsi Seleucus Ptolemæus Cognomine Philopator, Hic Heliodorum Hierosolymam misit, ut Gazophylacium Templi Spoliaret, sed cui res male cessit ut e 2. Maccab: 3. v. 3. etc. Ejus enim visione quadam, et animis perculsus, et Templo eductus, servatus est cibo oniq; pii officiis. Fuit ille 12. annis.

Excepit ipsum Antiochus Epiphanes, qui se ut Deos conspiciendum dabat. Hic Judæos graviter vexavit, accepit Regnum fraudulenter, pertinebat enim ad eum Vaticinium Dan: 11. v. 21. Seleuci filium Antiochi III. Nepot. Fuit annis.

Excepit ipsum Antioch. Epiph.

Sequatr jam

IV.

Periocha

IV. Regni Ægypti fun

Cui in divisione Regn

Princeps fuit justus, sum

incepit Bibliothecam exig

Ptolemeus Philadelphus. Jo

nicianam, Palestinam,

occupans, primo male;

Ante mortem adsumsit in

pri Stadium ipse tenuit

Successit ei Ptolomeus

rem suam Hieronem d

cevit. Fuit princeps egre

licium, Liberalium Studio

litus e ab Antiocho Ed

cem filiam & Egregia di

morabilis e, qd Mercato

didit facillimam, et Ægy

ad Mare Arabum per fo

et varius frustra tent

filio ꝑ xxx. Cenſett

Successit ei Ptol. E

lustres fuerunt expe

tra subjugatum Rom

ad Vindicandam. Mo

re totam subegit nec

Veneno à filio Philo

gnavit annos 25.

Successit ei Pto

pravus, Bellum ge

profligavit ad Jaza

angustias redegisset

se ei mancipavit in

rem suam decidit, et

ejusq; administrati

Hostias in Templo H

et Sanctos intrare

libitus est, quare J

Ms. 123 f 2

Periodus vita

IV. Regni Ægypti fundator fuit Ptolomeus Lagi filius, qui sub divisione Regni Alexandri M. Ægyptus obtigit, princeps fuit justus, humanus, liberalis, expeditus, hic incepit Bibliothecam erigere, quam perfecit filius ejus Ptolemeus Philadelphus. Idem Ptolemeus Lagi, Syriam, Phœniciam, Palestinam, sibi subjecit sic Sabbathica occupans, primo male, postea benigne Judæos tractavit Ante mortem adsumsit in Societatem Regni filium; & Regni Clavum ipse tenuit, Regnavit annos 40.

IV. Regni Ægypti Conditor fuit Ptol. Lagi. Hic erexit Bibliothecam egregiam, quam filius perfecit.

Successit ei Ptolomeus Philadelphus ita dictus quia soror em suam Arsinoen duxit, sed quia fratri Regnoje cerit. Fuit princeps egregius & ingeniosissimus, pacificus. Bellopticium, Librariarum Studiosissimus factor, pacificus. Bellopetitus ab Antiocho Deo, qui sororem filiam & Egregia eidem opera gessit, inter quæ memorabilis, qui Mercaturam ex Asia orientali redidit facillimam, & Ægyptum spoliavit, & fossam a Nilo ad Mare Arabum perfecit, qui olim Sesac Necho, & Darius frustra tentarunt. Subeo etiam Versio των LXX. Censet procurata. Regnavit 38. annos.

Successit ei Ptol. Philadelphus.

Successit ei Ptol. Euergetes, cujus Regis illustres fuerunt expeditiones, Bellum gessit contra Antigonum Somatam & Seleucum Callinicum ad Vindicandam Mortem Berenices, & Syriam fere totam subegit nec retinuit. Occisus est Veneno, a filio Philopatore, una cum Uxore, Regnavit annos 25.

Successit ei Ptol. Euergetes.

Successit ei Ptolomeus Philopator indole pravus, Bellum gessit cum Antiocho M. cumque profligavit ad Gazam, cum eum in majores angustias redegisset otio & luxui se dedit & tot ra hujus. Se ei mancipavit in ortu suo. Enim vero Xorem suam occidit, & Scorta Agathocleæ Reginæ ejusque administrationem mox reliquit. Idem Hostias in Templo Hyerosolymitano immolare, & Sanctos intrare voluit, Dà Pontifice prohibitus est, quare Judæos ad sitit. Fuit 17 annis.

Successit ei Ptol. Philadelphus

Successit ei Ptol. Philopator.

Successit ei

Ms. 123/2

Hist. Eccl. VI.

Succesit ei Ptol. Epiganes

Succesit ei Ptol. Epiganes, qui Agathocle perduxit, multis occisis Regnum quinquennis accepit, nullis in rebus gestis admodum Celebris fuit. Cum Antiocho bello implicitus Regnum perdidisset, si Romani in Regno eum retinuissent, Succepit mox ab Antiocho M. Celesyriam et Iudea in dotem cum filia Cleopatra, ex qua genuit Ptolamaeum et Diconem. Regnabit annos 24.

Succesit ei Ptol. Philometor.

Succesit ei Ptol. Philometor, sic dictus, quod Matrem exosa fuerit. Princeps fuit inertis et voluptuosus. Cum ab Antiocho Epiphane profligatus est Celesyriam bellum intulit, sed ortis inter illum et fratrem simultatibus infelix fuit. Post modum Cleopatra filiam suam uxor dedit Alexandro; quem cum insidiis petisset perfidum, Bellum contra eum duxit, ubi Equo excussus et Vulneratus, intra Medicos manus mortuus est, fuit annis 35.

B. Historia jam Iudeos pro hoc tertio Intervallo ne-

Quod attinet jam Historiam populi pro hoc tertio intervallo! breviter dicemus; Scilicet! quia ea plexi-

A. Historiam in Canaea.

dicemus Hist. Iudeor in Canaea.

B. Iudeor extra Canaeam

In Hist. Iudeor in Canaea Notabimus

a. Pontifices enarrando:

Pontifices, eos recensendo et

Stat. Iudeor externum et interna, politicum et Eclasticum, cum qualitates

a. Pontifices recensendo: Antequam videres ordinem Pontificum

recensentur, obs. Imo: Summum Rei Iudaicae Pontificem, qui tales

atum qua talium hoc Tempore fuisse penes Pontifices. IIdo: penes Pontifices dominos, qui

Successiones exhibitas habes Joseph. Antiq. lib. 4. cap.

ii et 12. et apud Euseb. Demonstr. Ev. lib. 4. in Chr.

Periodus

et in Chronico Alexa

A. Primus qui in hoc

fuit Iaddua hoc Tempor

sive Iaddua Pontifex,

et prudentia insignis, Mane

dotio Pontificatus Sacerdot

ballotio qui extruxit Templu

fuit. Singulacis etiam

Pontifex occurrisse Alex

fenso et irato, cum placa

ut ab eo tempore Alexande

B. Succesit Iaddua filius,

tam expertus e fortunam,

fuit. Hic Canonem Sphig

lemeus Lagi Sabbatho,

Templum spoliasse, multa

ipsi variis lites cum Sam

C. Succesit ei Simeon prin

Justicia Studio Celebris fu

notavimus per eccot; de

visse ultimus ppb Synag

Confundunt cum Simeone

fuisse fuit per annos 11.

D. Excepit eum frater Eleaz

Simon filium: de adhuc m

ejus fuisse est Pontifex, hic

Versio 70 facta. Fuit 2

E. Secutus eum Manas

sum Simon filius Simeo

nis adhuc fuerit, sive

et Judicii, qd dicere testat

Βρακυβιην διάνοιαν

amos. quando tandem

F. Succesit filius Simeon

qui existimant Onium

fundavit Alexandriæ, Dem

in Egipto Condidit, est fi

teq. Josephus Narrat Gene

Ms. 123 f 2

& in Chronico Alexandrino, vide sic dia.

α:& Primus, qui in hoc Intervallum Stũ incidit & Primus huius intval-
quibꝫ ad huc hoc Tempore Superexerat, e Faddus, li pontifex.
sive Faddeus pontifex. Hic describitur ut Vir pius
& prudentiâ insignis, Manasses frati Suum remotisse
& à pontificatus Sacerdotio, qd filiam Suam San-
ballatis qui extruxit Templum in Monte Garizim de-
fiscet. & Singularis etiam Casus ē, qd hic Faddus
pontifex & occurrisse Alexandro magno, sedisim-
penso & irato, cumꝫ placasse solo Suo Conspectu, ita
ut ab eo tempore Alexander Fadis favisse dicat& &
β:& Successit Faddeꝫ filius; Onias primus, quivati- β:& Secundus.
cam expertus e fortunam, Justitiꝫ Studio celebris
fuit. Hic Canonem Sctũ & absolvisse, Sub ipso To-
lemeus Lagi & Sabbatho intrexisse Hierosolymam,
Templum spoliasse, multosꝫ abduxisse. Fuerunt ꝫss
ipsi varios lites cum Samaritanis sub 22 annis.&
γ:& Successit ei Simeon primus, dictus ꝫss Justus, Hic γ:& Tertius.&
Justicia Studio Celebris fuit, non Onias ut statim
notavimus per errorē. Hic & Canonem Sctũ absol-
visse, ultimus ꝫss & Synagogæ Magnæ, Atq; ideo
confundunt cum Simeone de quo Lucas Cap. 2. Hic
Justus & fuit per annos 11.&
δ:& Excepit eum frater Eleazarus, habebat quidem δ:& Quartus.&
Simon filium; & adhuc minorem, quare frater
ejus factus est pontifex. Hic & ille sub quo LXX. Virales
Versio & facta.& fuit 24. annis.&
ε:& Secutus eum e Manasses, patruus Eleazari, o- ε:& Quintus.&
dium Simon filius Simeonis Justi; sive qd minoren-
nis adhuc fuerit; sive qd imbecillioris fuerit ingenii
& judicii, qd diserte Cestatt & seq. antiqꝫ L. 12. & Hic
Βραχυβιότην διάνοιαν &, tenuit ille Sedem per 26.
annos.& quando in sem.
ζ:& Successit filius Simeonis Justi Onias 2dus. Jun. ζ:& Sextus.&
& qui existimant Oniam hunc ee eum, qui Templum
fundavit Alexandriæ, decrant, qui enim id Templum
in Ægypto condidit, est filius Oniæ 3tii, de quo in
seq. & Josephus narrat hunc oniam recusasse Tributa
20. Talentorum&

Ms. 123½

Hist. Ecclastica V. S.

20. Talentos Ptolomeo Euergeti Regi Ægypti pro pace ægrè Regem valde ee iratum; Ptolomeum Philometorem Cleopatræ filium, Ptolomeum Philometoris filium, Cleopatram filiam Ptolomei Philometoris, Ptolomeum Alexandrum filium Ptolomei Philometoris, Ptolomeum Lathurum filium Ptolomei Euergetis, Cleopatram filiam Ptolomei Euergetis, Berenicen filiam Ptolomei Lathuri, Ptolomeum Alexandrum filium Ptolomei Lathuri, Cleopatram filiam Ptolomei Lathuri, Ptolomeum Auletem filium Ptolomei Lathuri, Cleopatram filiam Ptolomei Auletis, Berenicen filiam Ptolomei Auletis, Ptolomeum Dionysium filium Ptolomei Auletis, Cleopatram filiam Ptolomei Auletis, Arsinoen filiam Ptolomei Auletis, Ptolomeum Alexandrum filium Ptolomei Auletis, Cleopatram filiam Ptolomei Auletis, Ptolomeum Cyprium filium Ptolomei Auletis, Cleopatram filiam Ptolomei Auletis, Ptolomeum Alexandrum

Ms. 123 12

fraude & vi sesi: in hanc Sedem intrudens. & Hic primus est illor impior, qui iram dei provocarunt in Populum; quam Antiochus Epiphanes exsecutus est. & Hic Jason in gram Epiphanis, Cultu divino spreto introduxit Gr cor Numina & Sacra, unde est: qd Nomen suum ex Hebreo in Grecum mutaverit, Nam dictus fuerat antea Jesus, Conatus ggs ē abolere circumcisionem, imo! Autor fuit Antiocho in spoliando Templo. Unde à fratre Menelao Sublatus postqm 3. annos fuisset & sic ggs!

primus impiorum, & irdm dei in populum provocantium pontificum essa-Jon. &

K: & Menelaus seu Onias 2dus Successit, qui & eodem modo pontificat accepit, quo Jason acceperat, Tenuit ggs eandem impiorum viam, hicenim Hellenismum sanxit Hyerosolimis, ejectis legib Mosis, hic reduxit Gentium, spoliavit Vasa Templi, &! Contra Conspiravit Jason ejectus, qui aufugerat ad Ammonitas, cum tamdc spargeret de Antiocho Epiphane mortuo, Ammonitae ope impetum fecit in fratrem Menelaum, & repressus aufugere coactus est, primo se ad Arabes, dde ad Lacedemonios recepit & ubigs spretus, Indem miserè perit 2 Maccab: 5. 4. & Hac Contentio Jasonis & Menelai occasionem suppeditavit Antiocho Epiphani invadendi Hierosolimam. Ipse ggs Menelaus luit pgnas, Nam in odium Regis spoliq incidens, tanquam proditor patriq Deiiitatus est in fovcam Cinis & suffocatus, ubi Meruerat pgna Sacrilegi &.

K: decimus & o absimilis Jasoni. &

Facinora cujus Notae signa Vide.

K: & Alcimus Indem ultimus pontifex ex mandato Demetrii soteris Successit, perfidus, acerrim Cultus dei hostis, Jussit dirui atrium interioris Templi; Da deo Natali 8i percussus periit. & Fuit annis 4. & post ipsum Successerunt Maccabei. &

K: & ultimus pontifex, neque vel

& Jam! &

Ms. 123 II 2

Hist Eccla stica VI.

6. Status 6. Judæorum exponendus.

Tam de Statu Judæorum diserendum, quàm de Statu Judæorum diserendum

N. Externo; quà Politico, quà Eclastico.

I. Interno

N. Externus. N.

Quod ad Statum Externum Gratia sic Exigrantur.

A. Num Judæi Liberi an Servi fuerint?

B. Num floruerunt necne?

C. Quinam Casus illustres Illis obtigerunt.

A. Fuerunt in hoc Intervallo etiam Servi.

Quod primum attinet! Continuasse Judæos Servitutem sub Alexandro et post Alexandrum Magnum usque ad Maccabeos Constat, primo enim Ægyptiis subjecti fuerunt, mox modo Syro-Macedonibus modo Ægyptiis, nam illi populi de Cœle-Syria et Palestina sibi Contendebant: et Ptolomeus Lagi habuit Judæos sibi Subjectos, et in initio diuturnæ tractavit, ipse enim Sabbatho Hierosolymam Cepit Sive dolo, Sive Marte ut probabilius est, quicquid sit! Certe eam spoliavit, Narrat hoc Joseph. Antiqu. L. 12. postea in Clementius eis egit; ita ut Fidia quæ sua iis tradiderit Custodienda, et Jura Civitatis donavit, Illa Benevolentia Lagii transiit ad Successores ejus. Ptol. Philadelphum deseravit aut illa Subjectio Ægyptiis usque ad Euergetem I et Epatorem, post enim Eupatoris Tempora Continua fuit Concertatio inter Syros et Ægyptios de Cœle-Syria et Palestina quæ accensebatur Cele-Syriæ Antiochus M. Syriæ Rex, qua armis, qua dolo sibi vendicavit illas Provincias et Judæos male tractavit. Vel! Secundo eo, Epiphanes misit in Palestinam Ducem Suum Scopam, qui multas urbes et Judæam quæ Dein in potestat Ægypti retraxit. Et postea Illo Commendato Jure Scopam et Antiochum M. Antiochus victor discessit, et Sic Cœle-Syria et Palestina rursus venit in potest. Ant. Magni qui Judæos benigne tractare Cepit, quia Judæi se

Se ultro

Se ultro ei tradiderunt. postea vero
cem fecit cum Ægyptiis
Ptolomeo Epiphane
mine Celesyriam et
Ægyptios tradit. Sa
ochi Seleucus Philo
andum Templum.

B. Quod Secundum
Floruerunt, qu
Tempore Ptolomei
Ægypti placaturas,
rus vix matuo acc
puli 1700. florenor
fuisse tenues, hoc ver
ubi addit: Populum
nepot Onig 2di, ex p
liberari. Sub An
fist per bella, quæ
ne gessit, sic Joseph.
os Navi fluctibus a
tmò: et tributa ex
per Syros, mod
Zach: 9: 8. ubi Exactor
bus Judæi liberati p
Mò: Exercitus Ho
transire Solet
lia habita st, velut
mis fluvii, Franz
per eos Terras Sep
quæ in Judæa spo
octo St, Et neutiq

C. Quod Certium
memorandi pa
Imò. de privilegiis
et Pontificiis

Ms. 1231/2

Se ultro ei tradiderunt, et Ptue ipsi in bello opem tulerunt. Postea vero Antiochus M. per Romanos pacem fecit cum Aegyptiis, dedit Filiam suam Cleopatr Ptolomeo Epiphani uxorem, adjecit ei dotis loco et nomine Celesyriam et Palestinam, quas adeo et ruesus ad Aegyptios rediit. Tandem haud diu post Philes Antiochi Seleucus Philopator misit Heliodor ad spoliandum Templum. &

B. & Quod Secundum attinet! Sane Judei in initio Imperii florserunt, quia Res eor erant tenues adhuc tempore Ptolomei Philadelphi, Selet! Josephus Regem Aegypti placaturus, cui ob tributi vix mutuo accipere potuit nomine totius populi 7700. florenor, id ipsum e judicium: Judeor Res fuisse tenues, hoc vero Testatur Josephus Antiq. l. 12 c. 4. ubi addit: populum Judaeum, per hunc Josephum nepot Onia 2di, ex paupertate et reb tenuibus esse liberatum. & Sub Antiocho etiam Magno gravia passi sunt per bella, quae ipse cum Ptol. Eupatore et Epiphane gessit, Sic Joseph Antiq. l. 12. ubi comparat Judaeos Navi fluctibus agitatae, quam per illa bella contigit os. & Et tributa exigerent Ducibus a Judaeis modo imò: per Syros, modo per Aegyptios, quo respicitur Zach. 9: 8. ubi Exactores tributor memorantur, a quibus Judaei liberati per Fratres Maccabaeos. &

B. Speciale Vide. Infinitis o plorcuntur. Argt. &

I. Speciale Argt. &

II. Speciale Argt. &

II dò: & Exercitus hostiles ulteriusque per Cananeam transire solebant, et sepe in ipsa Cananea Civia habita st, velut apud Jazam, vel fontes Jordanis fluvii, Transitus etiam Exercituum hostium per eor Terras Sepe multa damna intulerunt, Hinc usq in Judaea Spoliationes templi et thesauror orta st, Et! neutiquam florere potuerunt. &

C. & Quod Casuum attinet! Casus Judaeor illustres memorandi partim laeti, partim fuere tristes. & Judeos vide.

Imò. & De prioris generis Casus refero Reminiscentiam Pontificis Cum Alexandro M. Narrat

I. Primus &

Ms. 123 12

nimis Josep. Antiq. L. 11. Alexandrum Magnu Pyr
obsidente ex irat Judæis qd subsidia mittere recu-
sarent, hinc cum Gazam expugnasset Alexander
recta, animo offenso tetendit Hierosolymam,
Alex. M. & Sacerdos ipsi Jaddum Pontificem, Alexan-
Jaddus Pont. drum statim in eum insperatisse, pro cubuisse ante
eum & honorasse, rogatus q a ducib: Cur id ageret
respondisse Sr: Hunc Pontificem olim habitu, in so
monio sibi apparuisse cum ad hoc in Græcia aut, e
promisisse Victoriam de Persis. & addit Josep.
de factum ee, qd Alexander benigne egerit cum
dæis, eorq postulatis satisfecerit, eos patriis
bus vivere jusserit, imò Tributor multum eis Con
sulerit. &

Li. & Ri. & Lò: & Quid de hac Hist. censendum sit &
Ri. Sunt o nulli, qui in dubium vocant hunc Casu,
Imò: & Qd Nemo Scriptor Alexandri ejus meminer
Mò: & Quod quædam Circumstantiæ, quib vesti
Nò: & Est falsa St. Sclt! Alexander Da a
gnata Hierosolimam o adiit, Jd recta in Pyth
doratione, quã oes Alexandr prosecuti Sr, Persas
eo expetita est cum primò mores Persarum, quate
illi duces dicere ei o potuissent; qu are Tu Pontifi
adoras, cum te alii adorant, Licet! Nec In ora habe
aussim pro ficta Historia, illq quidem Circumstantiæ
potuerant ee additæ, Jd! probabile habes Alexan
R. Venenum. & tendisse Hierosolymam & ibi more recepto institui
se Sacrificium, ut Sepe fecerunt Reges. & Vel qui
eid in aliis Hist. o narrari, de quæ res Judæor illus
mem silentio involverunt. & Addi pott. Judæos qui
hunc Casum referre, licet o ex Josepho, nam abeo
ferunt, ut videre est in Megillat. Tebanit. &

11. & Secun- 11 Nò: Casus hic tetus aliquis memorandus itidem
dus & Selct! Translatio Sræ in Lingvam Græcam, quæ
pellari solet 70. Viralis Versio, Atq vero Versio fa
os notos fecit into Gentes, & Ipse Sivera Legatio
Ptolom

Ptolomæi Philadelph
historiam Hebraicus eo
Legis merito adnume
tionis Sræ in Lingvam
Videbimus
a. & Circumstantiæ
b. & Translatio
c. & Occasionem
d. & Modum &
Quod ad Circum
a. & Tempus Secu
Est Tempus Re
vel e eo Tempore aliq
latos, quemadmodum
liqui fabulam Libri fuer
Lingvam Græcam adfi
lunt: Sub Ptolomeo
dam Libros in Lingva
Clemens Alexandrinus
buli Monumenta Vera
& Sub Ptolomeo Phila
phi adeoq Tribus Secu
idoq 2. & annis Chr
b. & Locus fertur
Cyriam, quo à
Aristæam; & Verius e
is Alexandrinis, Illa
sulam missis, e Cellu
c. & Translatores Se
Tribu S. ab Eleaza
& doctrina Scelle
mio & traditio habet
dos Alexandrinos. P
Imò: & Jam & Tribu
ex singulis t
Nò: & Nec Studia

Ms. 123 12

Periodus Vita

Ptolomei Philadelphi ad Judæos, atq; per hanc historiam celebritas eor crevit, ut adeo hunc Casum Lectis merito adnumeremus, & Historiam translationis hujus in Linguam Græcam paucis exhibeamus:

Videbimus Et

a: Circumstantiam Loci & Temporis &

b: Translatores ipsos &

c: Occasionem translationis &

d: Modum translationis &

a: Quod ad Circumstantiam Temporis & Loci, a: Circumstantia & Temporis

a: Tempus Secundum Josephum & Aristæam, est Tempus Regni Ptolomei Philadelphi, Et vel eo Tempore aliquos Sall Libros fuisse translatos, quemadmodum sentiebatur, Vel Numerum Linguarum etiam Libri fuerint eodem Tempore translati in Linguam Græcam adfirmari nequit. Sunt qui volunt: Sub Ptolomeo Lagi & ante exstitisse jam quosdam Libros in Linguam Græcam versos Fabis est Clemens Alexandrinus ex Aristobulo, Si Num Aristobuli Monumenta Vera sint habitari prott. Sufficit Et Sub Ptolomeo Philadelpho Sll incepisse transferri adeoq; Duobus Seculis & dimidio fere ante Xtum idq; Duo & amis Circumcirca.

Et Locus fertur & Insula Pharos ppe Alexandriam, quo à Rege fuerunt missi Secundum Aristæam; Si Verius & factum & Alexandriæ ad Judæis Alexandrinis, Illa enim Narratio de Senibus Insulam missis, & Cellulis inclusis fabula Est. Et Loci: &

b: Translatores Secundum Aristæam 72. & quos b: Translatores. & Tribu 6. ab Eleazare Pontifice electi Viri Sonere & doctrina Excellentes fuerunt. Sic Vulgata opinio & Traditio habet, Si Verius est fuisse eos Judæos Alexandrinos. Nam: Vulgata opinio refellitur

Imò: Jam & Tribus & adeo erant distincti, ut ex Singulis totid Viri docti prodiissent erui &

Ado: Nec Studia florebant apud Judæos ubiq; ita, &

Ms. 123 12

ita, at Joh Viri Lingva Græcâ exactè imbuti putarentur
statim haberi, Verius itaq; è 1mò: & adornata fuerit
hæc Versio à Judæis Alexandrinis ubi studia florebant
Græcor, 11dò: & ut non à 72. suadis Judæis; & pauciori-
bus fuerit adornata, 111tio: & quòd postea fuerit appro-
bata à 70. Synagogæ Magnæ Virîs, et in de Nomen 70.
tertium ed repetendum.

C: 1 Occasio. C: 1 Occasio narrat ab Aristea satis Memorabilis
1mò: Secundum ipsum Ptolomeus Philadelphus à Bi-
metrio Phalereo Bibliothecario suo incitatus Legatos
dimisse ad Eleazar Pontificem, et abeo magnis Cum
Muneribus submisse petiverit aliquos Viros Cum Bibliis
qui ea in Lingvam Græcam transferrent &c. Jo:
occasio v: è probabilis.

1. Argt. C: 1mò: & Quia Demetrius Phalereus in Præa Ptolomei Pi-
ladelphi mutiquam erat, imò! abeo in exilium Missus est
Quia hic Demetrius erat in Præa Ptolomei Lagi Patris
Hujus Philadelphi, Jo! quia disvasisset Patri transla-
tionem Regni in filium Philadelphum: hinc in odium hujus
incidit, et ut dixi ab eo in Exilium missus est & Bi-

Isacus Vossius excipit pro Aristea, Jo Utt fallitur, vel Contra Aristeam agit.

Isacus Vossius hinc de 70. Interpretibus Censet e
am Legationem vivo adhuc Ptolomeo Lagi contigisse
Cum simul regnaret Philadelphus. Jo in eo falsus est
et Jo Utt sine ratione affirmat; Jo viam Contra ipso
Aristeam ingressus, qui et Ptol. Lagi jam occasione istius Le-
gationis fuisse mortuum, et aliunde Constat. Philadel-
phum circa extrema sua Tempora in cubuisse
Bibliothecæ ornandæ. Demonstravit hoc Hunc-
dus Hodi Oxoniensis in Libro de 70. Interpretib.

11. Argt. C: 11do: & Demetrius Phalereus ò fuit Bibliothe-
carius, munus enim hoc erat infra ejus
dignitatem, quippe! Quod solebat olim à Grammati-
cis Ægeri, et Zenodotus Ephesius Grammatici
fuit Ptol. Bibliothecarius. Denique!

111. Argt. C: 111tio: & Quæ narrantur de ea Legatione sunt
Critica, de mendacib, de Pollicitationib
à Ptolomeo factis, ora Sapiunt fabulam
quippe

quippe! Quæ neutiquam
nium Cum Judaici fu
verisimilius è occasio
lenitas in Ægypto, q
ut ita haberet et illo

C: 1 Modus Translatio
Secundum Vulgarem o
Translatores singulis
nos in ura, eosq; 72
adornasse, singulos se
disse perfectam Conve
bas & minimas apices,
losa ad auctoritatem hujus
tata. & primus Hanc
nitionem ad Græcos pro
tionem in Genesin eam e
tristes, qui fuit aulicus
tate hujus Versionis m
Et Deus hic immiscere
fiderat, adeat Scaliger
Bibliothecæ Polyglot
tam defendit, laud
qui integro Libro in
refutavit, & doctissim
ria Judæorum ora et ali

111tio: & Ad Casus hæ
Legationem Lacen
os tempore Ptolomæi Philadelphi
et erat Arius, qua in
tentat: Sed ea fratres
nem ducentes; indeq;
nam. & Ad hanc Epist.
decent Judæi, Cum
tifex ut 1 Maccab. 12.
Cap. 7. videre est. &
tifex incertum est. &
fraternitatem potuerun

Ms. 123 12

quippe! Qui neutiquam illis Temporibus Conve-
niunt. Cum Judæi fuerunt Servi Ptolomæi. Et
verisimilius e occasione illi Versioni Judæi Hel-
lenistæ in Ægypto, qui Linguæ Græcæ adsuetiant
ut hita habere dñt illâ Linguâ sibi Not. Sram.

§. 7. Modus Translationis habet quid Singulare se- § Modum.
cundum vulgarem opinionem, narratur enim
Translatores singulis Cellulis ee inclusos, vel et bi-
nos in una, eosq; 72. diei Spacio tot Versionem
adornasse, singulos sein inti Se Contulisse, et deprehen-
disse perfectam Convenientiam usq; ad ipsas Syllabas
et minimas apices; Et quis Videat ee hæc fabu- Sapit fabula
losa ad auctorit. hujus Versionis extollendam excogi-
tata. Primus Clark fabulam Just. Martyr in admo-
nitione ad Græcos protulit, et Hyeronimus in Præ-
tione in Genesin eam evicit. Cætes Circa Historia
tricis, qui fuit aulicus Regis Ptolomæi, et de integri-
tate hujus Versionis multa Si scripta volumina
Ei Lucas hic immiscere o posumus, plura qui de
siderat, adeat Scaliger. Valthon. et in Præfatione
Bibliothecæ Polyglottæ, quæ cum Isaac Vossio stri-
ctam defendit, laudat Grue Lamgridem Hosi
qui integro Libro in Posito totam hanc Historia
refutavit, et doctissimum Prideaux, qui in Histo-
ria Judæor. cia et aliis excerpsit.

§. 8. Ad Casus hæc etiam referendum est. § 8. Tertius
Legationem Lacedemoniorum instituta ad Judæ- Casus:
os tempore Onia Pontificis: Cum Rex Lacedemoni-
orum erat Areus, qua in Legatione Lacedemoniis fa-
tentur: Se ee fratres Judæor. et Abrahamo oriri-
rem ducentes; indeq; Se petere amicitiam fratern-
nam. Ad hanc Epist. Lacedemoniorum sic post respo-
derunt Judæi, Cum Jonathan esset cor. Dei et Pon-
tifex ut 1 Maccab. 12. et apud Josephum Antiq. L. 12.
Cap. 4. videre est. § Quis ille fuerit Onias Pon- § 9. Dubia
tifex? incertum est. § Quomodo Spartani hanc
fraternitatem potuerunt derivare ab Abrahamo,
et quo sensu?

Ms. 123 II 2

Et quo sensu? Viderint alii. Ego Arbitror cum Anglicis, Scaligero ad Canones Isagogicas ad Calcem Eusebii, Bochartum Geogr. S. l. 1. c. 12. Seldenum de Synedriis l. 2. c. 3. et Protium ad librum Libb. 1 Maccabeor.

Probabilior R. Si Legatio sit vera probabilius nobis videtur Oniam illum fuisse primum filium Jaddi, licet Jesus Oniam 3tium designet, de tempore Oniæ primi fuit aliquis Rex Lacedemoniorum de quo 1 Maccab. 12 vs 6 seqq. Inde viam aliquis vitium accessit meo dicto, quia Majus reperit spatium inter literas Lacedemoniorum ad Judæos et inter responsorias sub Jonatha anno datas. Hi sunt Casus Latitudo in Canaan. Jam

IV. Quartus Casus: Ultò ad posteriores generis Casus, ad Casus tres referimus.

I. Schisma Samaritanorum qui hoc inter vallo primi Cellarius de Samaritanis

Portis st. et multas cum Judæis exercuerunt lites. De Samaritanis videndus fuse Cellarius in dissert. Academica, nec ejus Collectanea, ubi Samaritana hæc Litera existant ad Rudolphum Anglos, nec Scaliger in emendatione Temporum.

Nos agemus

A. Historia Odii et dissensus Judæorum Samaritanorum analysis.

A. De ortu et progressu odii et dissensionis Samaritanorum.

B. De dogmatibus et Institutis Samaritanorum.

C. De Casibus et fatis hujus temporis Samaritanorum.

Ortus A. Quod ad primum. Ortus odii inter Judæos et Samaritanos repetendus est inde a Tempore, quo 10. tribus in Exilium Strabuerit et novi populi in Terram Israelis translati, illi enim paganici conjunctis Cultu veri Dei cum Idololatria, vitia jam tum Judæi odio habere cœperunt. Vetus odium illud ad

Progressus huc inter limites mansit, postea cum Judæi Exilio redierunt in Terr. Cahaan, in nervum erupit

Tunc

Tunc Samaritani instauranda Hierosolymitana Templi facultatem petierunt, sed consummatæ est Templum in monte Garizim per Manassen Sanballathi Samaritani filium, Judæi hoc agere nequiverant. Missi ad Samaritanos Templum et Templum postea à Johanne Hyrcano destructum. Hunc Manassen Josephus ibidem Alexandri M. Templi in Monte Garizim cum Templo Darii et Alexandri cum ea quæ legitimis Pontificibus, Sed sunt, quæ obstant postulemus, Historias et Josephum Sanballat. Josephus dicit Magno fuisse venerat, Alexander Mag

Ms. 123 12

Templum Samaritanos structū per Manassem fratrem pontificis Iudaeorum Ioseph. Antiq. L. 12. C

Tunc Samaritani se approsuerunt Iudaeis in instauranda Hierosolyma, vt ex Libro Nehemiae patet, tandem hoc intervallo Schisma illud consumatum est. Templo Samaritanos extructo in monte Garizin per Manassem fratrem pontificis Iudaeorum, qui ritus Iudaicos in illum transtulit, et multos quos Iudaeos stetit hoc Templum per 200. annos, destructo postea a Iohanne Hircano. vide Ioseph. Antiq. L. 12. C

Hunc Manassen aperte appellat fratrem Iadi Ioseph. ibidem, cumque refert ad tempora Alexandri M. Et quidam docti, qui putant eum tempora confudisse, et hunc casum existimant templi in monte G. pertinere ad tempora Darii et Alexandri M. quia eadem hoc est hist. cum ea, quae legitur Neh: 13. ubi quos Filius Memorati pontificis, qui cum Sanballato Heronita se per matrimonio filiae ejus mediante, conjunxit Obj. C Sunt, quae obstant, quominus Ioseph. errorem postulemus, Rectius itaque putamus duas has historias et diversas. Nam C

aa. Nehemias Sanballat Heronita, Iosephum Sanballat Cuthaeus. C aa. C arg. C

bb. Iosephus disserte st. à Dario et Alexandro Magno fuisse veniam aedificatoris Templi impetratam, neque vero post ille et Darius Nothus, quia Alexander Magnus ei apud Iosephum adjungitur. bb. C arg. C

cc. Apud C

Rituus Iudaicos in illum fert. C

R.

Ms. 123 2

Hist. Eccla. V. J.

cc. Apud Josephum frater Jaddus dicitur Manasses fuit filius Joiadæ, sed apud Nehemiam filius Joiadæ, et fuerunt diversi nam inter Joiadam et Jaddum Pontificem intercesserunt Sexta!

B. Historia dogmat. Samaritanor. B. Verbo addam Scripta dogmata et institutiones Samaritanor: Tota Samaritanorum Religio ita fere hoc tempore Consenserunt Samaritani in Religionem Judaicam, sola abrogata Sta, sd circa duo capitula maxima fuit dissensio: 1 Selectum Circa locum adorationis, quia Judæi Hierosolymam; Samaritani Garizin ostendebant ut est fol: 4. Vide et Cellarii dissert. 6.

2 Circa Canonem Scrq. Samaritani Pentateuchum asserebant Canonem religiosum Libro- negabant, quia!

x: Quo tempore Codex Samaritanus Confectus est, in Canonem redactierant H 5ps Libri Mosis reliquis redactis in Canonem post Exilium?

B. Quia reliqui Libri Sacri Hierosolymis allegabant Religionem Vet et Cult veri dei, Cum Samaritani Contendebat in Mte Garizin et Colendum Deum, reliqua, quæ adjungunt Samaritanis missimus, addimus H

C. Historia casuum et fatorum Samaritanor. C. Samaritanis triste fat accidisse tempore Alexandri Magni, Cum eum Andromachum Gubernatorem Syriæ trucidassent, graviter ab eo puniti sunt, et ejecti Samaria, Vide Josephum hoc referentem in Libro Contra Appionem 2do. et Confer Antiq. Lib. 11 in fine, Jeans tulit vero Alexand M. in Locum eor Samariam Syros et Macedones, et Terras eor Judæis Concessit.

Casus Specialis Casus alter longe tristiore: Persecutio Epi- nica, de qua ut ordine agamus, Notemus:

2. Cas

a. Causas ef
b. Circumsta
c. Quas occa
d. Pravitt

d. Quod ad Causas ef
instituer perfec
Cui essem tulerunt d
ci, fidos ad Superst
tes, Neco! impii, Pont
nus, qui cum Gostib
et Libro Maccabæor
Quod ad Circumstan
sus Dei e notari
Judæi anno Græ Sele
cum 2da vice Ægyptum
et Græ Seleuci Sab
vice post per Apollon
et Ægypto et pulserunt
pit. anno Seleuci Sab
vice deseruit et Apoll
c. Moventes et occas
a. Lætitia Judæor
Palestinam
b. Impetus Jasonis
recuperandem
Antiochus Epi
Cum frustra Ep
jicere, in anno
inter Judæos et Ægy
devinceret, et ut obt
unum populum ess
Religionis, decrevit
a sua relegare sat
Religionem eor extir
one Græcanica, ut
Lis de Judæis
adeo Nata est
Cæa ut fat et

Ms. 1231/2

a: Causas efficientes.
b: Circumstantias Loci et Temporis
c: Causas occasionales et moventes.
d: Pravitas persecutionis

Persecutionis Epiphanicæ

a: Causæ efficientes.

d: Quod ad Causas efficientes! Primus qui hanc instituit persecutionem fuit Antiochus Epiph. Cui opem tulerunt duces ejus et Philosophi Pelasgici, Judæos ad superstitionem Pelasgicam impellentes, Necnon! impii Pontifices: Jason, Menelaus et Alcimus, qui cum hostib⁹ in patria extirpanda Conspirare, ut ex Libro Maccabæor⁹ et Josepho patet.

b: Quod ad Circumstantias! Locus et subjecta, de Temporis decursu notari nequit. Incepit inter adflictio Judæor⁹ anno Græc Seleucidar 143. Antiochi Epiphanis 6to. cum 2da vice Ægyptum deseruit ut patet ex 2 Mac: 5: 1. et de Græc Seleucidar ex 1 Mac: 1: 20 Constat. De altera vice post per Apollonium Ducem, quando Romani ex Ægypto expulerunt Judæos gravius adfligere Cœpit Anno Seleucidar 145. quando Ægyptum tertia vice deseruit et Apollonium Magistr. misit 1 Mac: 1: 29.

b: Circumstantiæ

c: Causæ Moventes et occasionales Causæ sunt Sequentes.

c: Causæ movantes et occasionales

d: Lætitia Judæor⁹ ad famam mortis Antiochi per Palestinam spatiam.

B: Impetus Jasonis Pontificis in Menelaum ad recuperandum Sacerdotium, quem impetum Antiochus Epiphanes in Status et pro sedatione

X: Cum frustra Tentasset Ægyptum suis Copiis adjicere, in animum induxit de Commercium inter Judæos et Ægyptios, ut Judæos ita magis sibi devinciret, et ut lubentius, Cui obstaret discrimen unum populum efficere Religiosis, decrevit Judæos qua arte, qua morte à sua relegare patria, abstergere, ut Jocoso Religionem et extirparet, intro dicta Superstitione Græcanica, ut eo tandem pacto dominiatione Græcanica, ut eo tandem pacto dominiatione Lis de Judæis inter Syros et Ægyptios, hinc adeo nata est persecutio Judæor⁹ Religiosis Cæa ut patet 1 Maccab: 1: 24. 41.

X: Pontificior.

d: Pravitas

Ms. 123 II 2

Hist. Eclastica V. J.

§. Pravitas. §. 1. Pravitatem Afflictionis Judgos exhibiturus dicit Duas fuisse periodi afflictionem Judaicam

§. 1. In prima major fuit ea afflictio, cum Rex Antiochus Epiphanes 2da vice Ægyptum devictam Seleucidæ 143, ante Iram Xti vulgatam 170 annis, in ea Hierosolymam sive solo, sive vi occuparet, ampliss. ea Templum ac Templum spolians, & stragem in plebe fecerit, patet ex 2 Maccab: 5. ubi de triduum dictu spacio, 80. hominum millia partim occisa, partim vendita St. Religiois in Caa, & observa, hoc Templum vexavit Judgos. §

§. 2. Secunda vice Anno Æræ Seleucidæ 143 Sit Apollonium, ut supra diximus, Præcem suum, qui amicitiam & pacem offerens, Deinde bathi urbe Jocrucit idq; die Pentecostes, in ea igne & gladio abduxit, Hierusalem incendavit in Civitate Davidis ut est 1 Mac: 1. v. 33. ibiq; Præsidium Syros posuit.

§. 3. Tertia vice paucis intrjectis Mensib. incepit Persecutio Religionis Caa, novo præsule Eleazaro plod. Hunc & in finem ipse Antiochus Templum Sacrificio Bolos & imprimis Cerimoniis Judaicis abnegari jussit, Judgos Religionem suam abnegare Coegit, & Græcanicam Superstitionem assumere impulit, omnes Libros Mosis Comburi mandavit Qui Religionem abnegare nolebant, eos nec Ætatis nec Sexus peperceit. Hinc orta & his persis. fuga & habitatio in Spelunceis, Joseph. Antiqs Lib: 13.

Libri Mosis Comburuntur

Quærat quis: Quid Deum movit ad tam lacrymabilem Conditionem mittendam? Fuit hæc Persecutio Religionis Caa, adeoq; Judæos in hanc lacrymabilem Persecutionis Imò: Fuit hæc Persecutio Religionis Caa, adeoq; habet in aliis Ecclesiis Deus illos Labuisse Inimicos, quos Persecutionib. subjicit. Eg:

§. 4. Quarta vice Deus punire & emendare voluit suos Populos Illum Corruptum ut e 2 Maccab: 1: 01. libro

Loca Ad

Hoc afflictionem Separare, multi proclives ad Idolatriam à Tyranno.

Statum Pag. 262. Nu nd, qui diam fa ximè miserabilis, maximè fuerunt seu ad Populum iam & fuit vena speciam hom supra diam ob eo tempore Idea publicè pudebat canicam volebar tis minimè Cura Conjicit Populu isse Corruptum, Anno vide de Hinc est, q Persi quam Captivatio à suis ejus Leg Hæc est Histo Secundum Anal

§. Dicamus de Sitis: & Fu sis persi per Sy

§. Quod ad Ca ante Pto faisse Judgos u & Joseg. Antiqs. Ptolomei Lagi a

Ms. 123/2

hoc afflictionem igne probare & ab impijs
separare, multi enim erant inter eos tales, et
proclives ad Idololatriam Graecam, oblatam
à Tyranno. ¶ Hæc de Statu externo ¶

¶ Statum Judæor externum exposuimus à pag. 262. Nunc dicemus de Statu eor Interno. ¶ Internus fuit miserabilis ¶

nd, qui etiam sub finem hujus periodi fuit ma-
xime miserabilis, Nam Judæi illo tempore
maxime fuerunt Corrupti seu ad Sacerdotes,
seu ad Populum attendamus. ¶ Sacerdotium
jam & fuit venale, emiss solebat à Rege Syroꝝ
Specie jam homines rapere id sibi solebant, ut
supra diam observavimus. ¶ Populi erant
eo tempore Idem Scelestissimi Pontifices, quos
publicè pudebat Religionis Judaicæ, unde Gra-
canicam volebant introducere cum suis Pesti-
bus minimè Curatis Præceptis Dei, unde facile
Conjicitur Populum ejus quoad Religionem fu-
isse Corruptum, et Libri Maccabeor hoc Te-
stantur. Vide de his Temporib. Esa: 25: 24.
Hinc est, q Persecutio Antiochi Epiphanis tan-
quam Castigatio Divina Considerata fuerit
à Pijs ejus Temporis ut est 1 Mac: 1. 2. 64. ¶
Hæc est Historia Judæor in Cananea, Jam
Secundum Analysin pag. 258 exhibitam. ¶

B. ¶ Dicamus de Judæis extra Cananeam po- B. ¶ Historia extra Cananea ¶
sitis. ¶ Fuerunt illi jam hoc Tempore
dispersi per Syriam, Ægyptum, Asiam et cæ-
teras Provincias. ¶

a. ¶ Quod ad Ægyptios. observemus in Ægy- a. ¶ In Ægypto ¶
pto ante Ptolomei Tempora jam multos
fuisse Judæos ut patet ex Epist. Ptolomei Lagi,
et Joseph. Antiq. Lib: 12. ¶ Ficta quidem est illa Epist.
Ptolomei Lagi apud Aristeam, de Septuaginta Interpretibus. ¶

Ms. 123 12

Hypothesibus superstructa. Ptolomæus hic Lag
essi primo duriter habuit Judæos, postea in
pense illis favit. Versati aut fuerunt Ægypti
o H in occiduo ejus tractu, sc. Alexandria,
ptide in Orientali, in Regione dicta Onig tos
Antiq Lib: 12. Sic 70s in extremo limite ap
pelusium Lib: 12. Cap: 11. Imò de Studio Ptol
meo erga Judæos prolixe narrat Josep. Cont
Appionem Lib: 2. Habuerunt in Ægypto Syn
gogas ubiq; dispersas, Sic! Splendida fuit Sy
goga Alexandrig specie Templi ut narrat Philo
ques ad Cajum, sic Heliopoli et Memphi ut Sy
bonis verbis sonant Geogr. Lib: 17. ubi per Tem
fabricæ Barbaricæ, quæ nihil habebat pictur
intellige Synagogam Judæor. Id! Quod hic ob
Templum fuisse Conditum à Judæis in Ægypto
Oniam, Sel: Menelao Pontifice Sublato Onia
nio ei succedente Onias Certius se se recepit
Ægyptum ad Ptolomeum Philometorem, cujus
permissu Ædificavit Templum in Ægypto prope
Memphim apud Leontopolin. Judæi quidem tra
dunt: Alexandrig fuisse Conditum Templum, Id fal
fuit enim id in Tractu Heliopolitano ut ex Jo
Constat, Judæi Splendidam Alexandrig Synagogam
Confundentes Cum hoc Templo id statuunt. Illud
vero Templum in quo Onias se Pontificem Con
stituit, stetit post destructum per Romanos Tem
plum Hierosolymitanum, biennio circiter, Nam jubente
Vespasiano à Lupo Causum est ut Get Josephus
de Bello Cap. 36. Lib: 7. Stetit itaq; hoc Tem
plum omnig per 243. Legit quidem apud Jose
quem stetisse per 343 annos, dubium tamen
plura de hoc Templo legere est apud Josephum
tiq: L. 13. Cap. 6. et de Bello L. 7. Cap. 30. Loca Ve
Talmudistæ de eo exhibet Seldenus de Succes
pontificum et Lightfoot ad Matth. 2. et Joh. 7.

6. Quod

C. Quod jam ad
Sed Seleuci sis
benigne se habiti. Et
Antiochus Eò eò
ut dederat et Nica
Antiochus ijs mu
xerat, cum Judæ
sent, eos honora
gantes in tota R
si erant Judæi

C. Restat ut
2. Exhibitam
jujus Intervalli
2. A primo an
ad mort Alex
at constat ex
um Babylonem
secundum Canon
nassaren 141. P
cidit in annum
ni intimedii St
6. A morte Ale
Elucidab St an
anno 12mo à mor

C. Incepit Persec
Pro Seleucidæ,
incidunt in annu
annos. Si supputa
Et Intervallum ab
Cùm vero Hier
Hujus Exilii 19no
a Destructione e

D. Ultimo jam
pag. 251. Speci
memorabilibus

Ms. 123 1/2

b. Quod jam attinet Judæos post Regnum Syriæ Sub Seleuci is dispersos! A Seleuco Nicatore benigne St habiti. Etiam Antiochia. Joseph. Antiq. L. 12. Antiochus Eleòs dedit illis Jus Civitis Joniæ ut Sederat à Nicator in Urbibus Cele- Syriæ Antiochus qui Magnus, qui eos maximè adJuxerat, Cum Judæi opem in bello ipsi obtulissent, eos honoravit, licet primam opem Negantes in tota Asia eos dis perfecit, unde di cti erant Judæi Asiatici.

b. In Syria.

C. Restat ut, Secundum Analysin pag. 251 exhibitam, Chronologiam totius hujus Intervalli paucis exhibeamus. Scil! C. Chronologiam totius hujus Intervalli hic vide.

2. A primo anno Exilii Babylonici usqꝫ ad mortem Alexandri Magni St anni 282 a. Calculus. Et Constat ex Canone Ptolomæi, Nam initium Nabugadnezaris, quo Cum incepit Exilium, Secundum Canonem incipit anno Nabonassaræ 141. Mors Alexandri magni incidit in annum ejusdem Æræ 422. Et anni intermedii St 282.

6. A morte Alexandri M. usqꝫ ad Æram Seleucidæ St anni 11. Exactum hæc incepit anno 12mo à morte Alexandri M. Jam!

6. Calculus.

C. Incepit persecutio Epiphanica anno 143 Æræ Seleucidæ, et initia Judæ Maccabæi incident in annum 140. Æræ ejusdem. Hos annos si Supputes, habes annos 440. Et Intervallum ab Exilio B. Constat 440 annis. Cùm vero Hierosolyma destructa Sit anno Hujus Exilii 19no facile patet: quanto Tempus a Destructione ejus fluxerit.

c. Calculus. Sic Summa. B.

D. Ultimo jam Loco, Secundum Analysin pag. 251 Specificatam agemus de Quibusdam memorabilibus Hujus Intervalli, quæ St Tres:

D. Astras jam memoratum.

a. Seleucidæ

Ms. 123

Hist Ecsastica VI

a: Seleucidarum.
6: Regni Pergameni
c: Partiorum

a: Seleucidarum. a: Seleucidæ æra incipit a Tempore, quo Seleucus Babylonis sceptra recuperavit, quam antea mo-ta antigoni detenuerat, adeoqs ta 12mo anno à morte Alexandri M. qui est annus primus Olym-piadis 117. e periodi Jul. 4702. Abillo 12mo an-no post Mortem Alexandri M. incipere hanc æram demonstrarunt: Norrisius de Epochis Syro Ma-cedonum Diss. 2. Cap. 3. Jungmaeirus ad Danielem Cotel! Illa æra Seleucidas Variis venit Nomi-nib: Sclet! St Alexandrina ab eodem & Arabibus St Joachib dil Carnaim: Epocha dikeforob bicornis, qui titulus e Alexandri M. & Dhgssq æræ: Græcor, e æra Antiochena; qua Author Li-bri Maccabeor utitur.

Varia hujus æræ Stami-na.

6: Regni Pergameni. 6: Æra Regni Pergameni ita dicta à Pergamo Regni Principis Majoris oppido, Conditum sub Regno ultimo Ptolomæi Lagi, sive periodi Jul. an-no 4431. per Decium Græcii à Lysimacho pro fugum, qui abeo defecit ob necem filii à patre i Sostratidati, e ad Seleucum Venientis ei pecunias obtulit, d ipse Castelli e Securis manifit Dominus

Reges Ejus. Regnum hoc Ejus Reges habuit Attalum pri-mum, qui Celebris e Victoria de Gallis reportata, de Ludovikq dictus Secundum Eumenem, qui la-tè in excerptis Polybianis à Valesio editis, Stek illud Regnum annos 15 quando sub Attalo 3. ad Roos

c: Regni Parthici. c: Æra Regni Parthici hoc intervallo Conditi Arsace ejus fratre, qui Arsaces descendabat Artaxerxe Rege Persar. Occasio Regni fundati e, qu Agathocles ab Hesinoe urbe patris sui Lysimachi, d te Lysandri ad incest sollicitus ei o amuit, qui pterea eum occidij fecit, quo facto cum Liberis Lais ad Seleucum Transfugit Vide Paus. in Attico, Strabon Prog. L. 13. Spanhemium de usu numor Diss. 8. Finis P. I.

Periodus

Periodus jam hæc ultima extendit se ad gram Xsti Continet Historiam sex-gravissimam adversionem Maccabæos, et instaurati et amplificationis, ita ut vis magis floruisse; quam portis exhibeat, D per v vires suas enervasse, et cem Rebus suis se se im-ri Romanor potestatem tentas et factas, licet fu-raverit tamen eundem Tem-venit, paucat. & Histor-maximè petendo st ex F-poribus Jos. Hiccani ex-sens, Strabone e Cam-

Brevibus lustratu

N. De Statu

N. De Statu e
De Chron
circa Statum

N. 1: Formam

B: Qualitates

1: Quod ad formam R-rit quater, Nam
fuit Ethnarch
2: Sub Ethnarchis
Forma Regiminis
fuerunt Ethnarc

2: Judas Maccabæus o-existimatt, ò in Vexillo Vocum, quæ occurrunt modo Judas à Nativitat

Ms. 1231/2

Periodus VIIma

Periodus jam 7ma VIIma ab initiis Jud. Maccabæi extendit se ad Xtum vulgarem, Et annos 166. Continet Historiam restaurationis populi dei post gravissimam afflictionem Epiphanicam, facta per Maccabæos, e instaurati populi multiplicationis e amplificationis, ita ut Res Judeor sub Maccabæis magis floruisse; quàm superioribus unquam temporib exhibeat, Si per intestina dissidia rursus vires suas enervasse, e Romanis desisse occasionem Rebus suis se se immiscendi, inde eos Judeos in Romanor potestatem venisse, e res eor turbientas ee factas, licet sub Herode paululum respiraverit tandem tandem tempore promissus Messias venit, patuit. Historicis aut hujus periodi maximè petendæ sunt ex libris Maccabæor, e à temporibus Joh. Hircani e Josepho, nec non Nicol. Damasceno, Strabone e Commentariis Heronis.

Summa annor hujus periodi sunt 166.

Summa Historiæ.

Fontes Historicæ hujus p.

Brevibus lustraturi periodu hanc dicemus:

N. De Statu Judæor politico.

N. De Statu eorundem Ecclastico.

N. De Chronologia hujus periodi.

Circa Statum politicum duo agemus:

Analysis rei tractandæ.

N: Status politicus erit bus

N. Formam Regiminis exhibebimus.

1. Qualitates Statuum. Nam Liberi etc.

B. Qualitates Statuum adtinet ea varia

A. Quod ad formam Regiminis adtinet. Nam alternatim venerati sunt

1. Forma Regiminis.

Judæi Ethnarchas seu Duces e Reges:

2. Sub Ethnarchis fuerunt 60. annis e hæc

2. Habuerunt Ethnarchas

Forma Regiminis prima fuit. Hoc intervallo fuerunt Ethnarchæ sequentes:

A. Judas Maccabæus occurrit primo, qui sic dictus

A. Judas Maccabæus. vide

existimatur, q̃ in vexillo gesserit literas initiales vocum, quæ occurrunt Exod: 15: 11. q̃ admitti possit nominis hujus modo Judas à Nativitate hoc nomen gesserit, sed

rationem hic.

post

Ms. 123 f. 2

Hist. Ecclesiast.

Sed postea adsumpserit. ℣ Præter hoc Nomen a-
Nomen familiæ repperit, quo insigniti fuerunt posteri
miticq ejus, Hujus Judæ Machabæi, dicti tempe sit Asamo-
hic exponit, ntqi Sed. Hasamonæi, q̃ e Nomen familiæ i.
Secundum et originis incertq; ℣ Secundum Josephum a
doctos. ℣ Prodit Mattathiæ Asamonæo dicto. Secundum
Prosium ab oppido tribus Judæ Asmon Jos: 15: 27.
Secundum alios a Voce חשמנים quæ oc-
currit Ps. 68. v. 32. et significat optimates,
principes. ℣ Quicquid hac de re sit. Judas Maccabæ-
us; Asmonæus fuit, primus ex filiis Mattathiæ, qui
ausus e opponere Syris Judæos obsecrimentis fugi-
in deserta ubi aliquamdiu cum suis suis filiis
ne, Simone, Juda nostro, Eleazaro et Jonathane, orbi
Hororibus, latuit. ℣ Successit patri Mattathiæ Judæ
Judas Macca- Maccabæus, sub ducib Apollonio, Syriæ Gordiaqui
bæus fundens Antiochi copias sepè fudit. Sicqs fecit fundamenta
fugat copias An- libertatis populi dei vel Judaici, Restituit Cultui Secundum
tiochi jecit fundamenta libertatis populi dei Script mosis. Templum a Syris profanat repur-
gavit ano q̃ Seleucidar 1278. Tandem pro Patria
gesta, fortiter cum paucis pugnans sub duce Bac
ipso in Prio gloriosa morte occubuit, et res Jud
tem Stemmo reliquit in discrimine. ℣ Fuit per a
nos 6. initiõ dubio ab anno q̃ Seleucidar 1276.

B. ℣ Judas Mac Succesit Judæ Maccabæo frater ipsius
cabæus secun- Jonathan, ipse Magnus Heros, quia reb Judæo
tus e a Jonatha- Contra Syro-Macedones Suscepit. Ille o Hy Bu
ne. ℣ fuit Populi; Is simul Pontifex; ad Pontificatu
promotus beneficio Alexandri Balq ut e 1 Mac
Fata Fujus. 10: 20. postaqu Pontificatus per 11 annos
vacasset a morte Alcimi Pontificis, Sequo Supe
℣ Jonathan fuit primus Pontifex ex Maccabæ
Et ℣ Jonathan, per fidē Capta
b Judas. ℣ Cotes ℣ a Trigone necatus est. Reo Judæo ob Subiectio
lo fuerunt Meliores, valde in adhuc medio
tus exbatq. ℣ fuit annis 17. ℣

Periodus

℣ Ei Successit frat
Epocham Libertati
mate reddidit Libertat
possessas expugnavit
Victore Contra Trig
ipsum translata te
vit fuit egregius; Jo
is Sfecti Regionis Ju
obus filiis Mattathiæ
amos Sfuisset
℣ Successit patri
Johannes Hircanus
lo felicissimus, cum
forte majora David
Antiochi Sotheris Se
tates: Madebat, Sam
maciq Urbes funditus
dem Supererent, De tr
Idumæos coegit in or
Circumcisionem Susci
puli sui demum reddi
Ipse ejus dono proget
le e divinas Sabuisse
Antiq. Lib: 3. decessit
Sfuisset annos 29. ℣
℣ Post Johannem Hir
Italy Regiam Capessi
que forma Regiminis
℣ Primus Rex Judæ
Sthiopanatu maximus,
bus valde ingratus, na
fratres Violenta occid
it exosus, ipse in Itu
vit 47 per tenuem amen

Ms. 123 12

Periodus VIIma

¶ Ei Successit frater ejus Simon, hic e qui Epocham Libertatis Condidit, e populo stem-
mata reddidit Libertatem, Ipse arces ab Hostib
possessas expugnavit imit Hesdus Cum Demetrio
Nicatore Contra Syriorum. Summa dignitas
in ipsum translata e anno Syr Seleucidar 172.
Vir fuit egregius, Ø Nefarie Sublatus insidi-
is Ptolemæi Regionis Hiericuntinæ una Cum duo-
obus filiis Mattathiæ e Juda postqm per 8.
annos Ptuisset ¶

¶ Simon.

Ejus facinora. ¶

¶ Successit Patri Simoni in Pontificatu
¶ Johannes Hircanus, qui princeps fuit bel-
lo felicissimus, Cum David Comparandus, qui
fortè majora davide Ptitit, Ipse enim post
Antiochi Sotheris Seleucidæ mortem Syriæ Civi-
tates: Madebat, Samaria e alias Hpuas Sa-
mariæ Urbes funditus delevit, ut nè Vestigia qui-
dem Superessent. Destruxit Templum Garizin,
Idumæos Coegit in ordinem ebrææ Subjugavit
Circumcisionem Suscipi Curavit, ita ut Respo-
puli sui semum redderit florentissimas. ¶
Ipse ejus dono progenitandi Consett Positus Fris
de e divinas habuisse revelationes Postea teste
Antiq. Lib: 3. decessit Gloriosa morte postm
Ptuisset annos 29. ¶ Hi fuerunt Asmonæi. ¶

5. ¶ Hircanus

Ejus facinora. ¶

¶ St Venena majora fortè davide Ptitit.

6. ¶ Post Johannem Hircanum Titulum e digni-
tatis Regiam Capessiverunt Hasmonæi,
quæ forma Regiminis Regis duravit 22. annis, fuit:
primus Rex Judas, Seu Aristobulus Hircani
filius natu maximus, Fuit Rex Matri e fratri-
bus valde ingratus, nam Matri fame enecavit, e
fratres violenti occidi Jussit. Populo ejus fa-
vit exosus, ipse in Itureos Judæos fecit Regna-
vit 1 Pertinuum annum e Tragice interiit. ¶

6. ¶ Coperunt Gere Reges.

¶ Aristobulus

¶ Ipsi succes-

Ms. 123 12

Hist. Eclastica V. I.

B. Alexander Janneus.

B. Ipsi Successit in Regno Alexander Jannæus frater hujus Aristobuli, princeps valde crudelis, qui Judæos immanitè tractavit; quare ipse apud Græcos Judæus, qd Græces haberent crudeles. Hic in ipse Alexander Jannæus in Cele-Syriam duxit exercit, expugnavit Padaram, Jazam qqs urbem Judææ, ubi multa Crudelia & patrata, & vide apud Joseph. Antiq. Lib. 13. Cap. 15. Lib. 14. Cap. 1. ut adeo! Regnum suum valde afflaverit, ultimis Judæis annis per 6. annos bellum intestinum gessit. & fuit annis 27.

X. Alexandra. X. Successit ei Alexandra Uxor ejus, Vulgo Hujus historiam vide. nem putat eam Aristobuli Uxorem fuisse & post mortem Aristobuli fratris duxisse eam Jannæum ut fratri semen suscitaret, & Cum Hircano filius Alexandræ notus sit ante mortem Aristobuli hæc sententia à Stat, vide & Pocaut in Historia hæc Alexandra & Hæc prudens femina Pharisæos ad sui amor adegit, & sic in initio Regnum pa- catè administravit, & postea Pharisæi, Regem ipsi; turbare cæperunt Alexandræ vide Josep. fuit annos 9.

D. Hircanus. D. Successit ei Hircanus filius Jannæi & Alexandræ, Matris auctoritate Rex assignatus, hic fuit per menses 3. tres, Solio deturbatus est a fratre Aristobulo filio etiam Alexandræ & Aristobulus hic succedens res Judaicas valde turbavit ut observat Joseph. Antiq. Lib. 13.

E. Aristobulus. E. Aristobulus Cturbavit ut observat Joseph. Antiq. Lib. 13. Selt! Hircanus Solio dejectus Confugit ad Antipatrem & Arabes, Consilio & Antipatris & Regem Arabum Regis atqs Copiis iterumqs adductus obsedit Hierosolymam, & Regnum redactas, misit- ravit, Aristobulus dominitas redactus, Pompejum M. & sic occasio data & Roman

Se

Periocha

Se Se rebus Judæo- rebellit Hircanum ulum, & decisionem de Regno ad Se traxit vit & Hircano Pri- tatem restituit, & Ale- sequus 3 annos & fu- liquit: intt mortem tabuli 6. annos. intt ro ejus ternario in Hist. V. & N. T. & manu abductus in ea vasit, & Cum re- Pside Syriæ iter & V itinere obtruncatu

C. Tertio Regiminis mutatt in Ethnar Pompejo restitutus & sub nomine Ethnarc quidem illam dignit fare rursus Confir ope Parthorum de illa dignitate Hircanus tanquam Eth it 23. annos, quan

D. Nova rursus Reg succedente Herode

1mò: D

— 2dò: D De

— 3tiò: D

1mò: Quod ad priu Ille ductus & e erat Antipatri Du

Ms. 1231/2

Periodus VIma

Romani im-
miscent se se
rebus Judaïs.

Se se rebus Judaïs immiscendi & Pompejus
reliquit Hircanum per Legatum & prohibuit Sa-
turninum, & decisionem Litis inter duos fratres oriq
de Regno ad se traxit. Sententiam pronuncia
vit & Hircano principat, do Regiam digni-
tatem restituit, & fuit Aristobulus & annos,
Joseph 3 annos & fuisse dt, do ex ipso Josepho
liquet: inter mortem Alexandri, & Cadem Ari-
stobuli 6. annos. inter ea; quare error e in Nume-
ro ejus Ternario ut demonstravit Scaux
in Hist. V. & N. T. & Aristobulus vero victus Ro-
mam abductus in Triumpho ductus est, do in post
ea evasit, & cum res novas moliretur à Gabinio
Syriæ iter Victus, eodem paulo post in
itinere obtruncatus est ut dt Joseph. Antiq. Lib. 14. &

C. & Tertio Reginimis forma apud Judæos re-
mutatis in Ethnarchiam, nam Hircanus à
Pompejo restitutus occupavit primi ejus gradum
sub nomine Ethnarchæ & Pontificis, Gabinius
quidem illam dignitatem minuit, do à Julio Cæ-
sare rursus confirmata est, Vel Antigonus
ope Parthorum perturbavit Hircanum de
illa dignitate detruncatis ipsi auribus & Hir-
canus tanquam Ethnarcha & Pontifex fu-
it 2. 3. annos, quando.

C. Ethnarcha
Cæsar. red-
dit. &

d. & Nova rursus Reginimis forma introducta est d. & Novam Re-
ginimis formam
introduxit Hero-
des. &
Herode, dicamus Ejus
succedente

1mò: & de Familia.
2dò: & de Religione.
3tiò: & de Regno. &

1mò: & Quod ad primum ejus familiam attinet, 1mò. Ejus fa-
miliæ. &
ille ortus est ex familia nobili & Filius
erat Antipatri Idumæi potentis apud Idumæos,
cujus ope &

Ms. 123/2

cujus ope & auxilio restitutus è Pontifex Hircanus à Julio Cæsare, quando hic Antipatri ex Judæa & Syria Præfectus Constitutus est, Cæteram hujus Herodis M. Genealogiam Contexuit Cl. Relandus in Palestina

II. Religio. II. Sō: Quod ad Religionem fuit Judæus Proselytus, habendusq; è pro Judæo, qui quod Contra velit Seldenus, nam Cum Idumæis, qui ex pro selito facti sub Hircano, illi ygs accesit, vide & Cl. Vitringam Obs. S. L. 4. Cap. 6.

III. Regni a. Gradus. III. Sō: Initium Regni ejus varios habuit gradus, 6. Gradus. a: Initium Regni à Patre fuit Præfectus Galileæ, & Sub Patre Antipatre fuit Præfectus Hierosolymæ, & quando frater ejus Phasaelus fuit Præfectus Hierosolymæ Deinde à Cæsare factus est Tetrarcha Judææ, & ab Antonio Tetrarcha Indemq; Constitutus. Sed ut Regni ejus initium pandam: Cum Initium Regni respectiv. Antigonus Hircani Patrui filius Parthos occupasset Hierosolymam auxiliam putatis, Phasaelo vinculis Hircano rumpente Capite parieti allisō, Herodes Tetrarcha fugit Romam, ubi Antonium & mox Augustum ad suas pertraxit partes, unde Rex à Senatu Declaratus est, quæ est prima Epocha Regni ejus, quæ incidit in Mensem Sbat Urbis Conditæ 714 qui & annus primus Olympiadis 185 Dō:

Continuatio. Porro observemus, Ipse quidem Rex designatus à Romanis, Judæum occupaverat Regnum, quod tenuit Antigonus, & Herodes Brevem adhuc impendit hostibus debellandis, partim ejiciendis, & Antigono subjugando; ibd: ut Antigonus visus fuerit, virgis Cæsus, palo alligatus, Securi percussus periverit ut ex Joseph. Antiq. Lib. 14. Cap. 1. patet, & Dionisius Cassius testatur pag. 7 & Urbs Hierosolyma Capta anno U. C. 710, quem admodum demonstravit Norrisius ad Xenoph. Ephesiac. pag. 7 Pisand.

IV. Acta & gesta. IV. Tō: De actis porro & gestis Herodis Vet dicemus

dicemus: Selde

cipem Magnificum ingenii Varii & Cr ducans fuit ambiti it. à Populo exosu

Quod ad acta Eccl mirifice pro tubitu instaurarit & amplifi

Quod ad acta Pon nos demereri Studu variaverit Regimen Condidit Cæsaream, dicta. & In ipsa Ve & Certamina in hon pro Templo & amphi tis Magnitudinis Sup suspendi jussit, & ti erga Judæos Crudel moneor Domum, Su Frater Hircani & M animum & oculos def ipsum natant in p fusit hic & illustris quæ Domus Stetit pe Antig. Lib: 17: Cap: 10 Membra Synagogæ M fantes Pietatem emitt ipsam suam familia num intra filios Sich Judam & Samarian Philippo Trachonit

II. Secunda Periodo ma vero: quando à R & hæc vera Perio

Sic Vidimus Forma pertinet ergò: Judæos

Ms. 123 12

Periodus VIIma

dicemus: Solet ✝ In universum hic gessit principem Magnificum, fort, liberalem, exactæ ingenii vacii et Crudelis in suos, cujus adfectans fuit ambitio, unde foris quidem felix fuit. Populo exosus. ✝ — Acta Civilia.

Quod ad acta Ecclastica! mutavit Pontificatu mirifice pro lubitu, do Templum Hierosolimitanum instauravit et amplificavit, de quo suo loco. ✝ — Acta Ecclastica.

Quod ad acta Politica attinet! favorem Romanorum semereri studuit et feliciter fecit licet tervariaverit Regimen; Augusto gratificari volens Condidit Cæsaream, quæ antea Turris Stratonis dicta. ✝ In ipsa urbe Hierosolyma instituit ludos et certamina in honorem Augusti Stadium in Campo theatro et amphitheatro, denique Aquilam ingentis magnitudinis supra portam templi majorem suspendi jussit, et bimodo mutatus erga Romanos, dol erga Judæos Crudeliter se gessit, plurè erga Asamonæos domum, Supererat adhuc in Asamonæis Mater Hircani et Mariamne, in hunc vitæ populus animum et oculos defixerat, quamobrem Herodes ipsam natant in piscina per ludum suffocari jussit. His quoq illustris Asamonæorum domus extincta est, quæ Domus stetit per annos 126 Secundo Josephum Antiq. Lib: 14: Cap: 16: in fine. ✝ Plurè Herodes via Membra Synagogæ M. venæ vitæ fere occidi jussit. Infantes Bethlehemiticos itidem trucidari jussit, in ipsam suam familiam suam sævit, tandem Regnum inter filios distribuit. Archelao se signavit Judæam et Samariam, Antipæ Galilæam et Peræa Philippo Trachonitidem et Batanæam dedit.

Acta Politica eum insinuant Romanis. ✝

Hunc perpetuo res Judæorum.

Extinxit domum illustrem Asamonæorum

Membra Synagogæ M. occidi jubet

Sic Infantes Bethlehemiticos. ✝

Regnum suum Testamentario distribuit. ✝

Regnavit et Septuagenarius mortuus est. ✝

Hæc de forma Regiminis Judæorum, de plus ultra

II Secunda Periodo regnavit 34. annos, à prima vero: quando à Romanis Rex constitutus 37. et hæc vera periodus Regni ejus. ✝

Sic vidimus formam Regiminis Judæorum sub Herodis pertinet ad 3: Judæos, quo tempore Res suas sub

hac ✝

Ms. 123 1/2

Sub Maccabæis fuerunt duo Tribunalia: Alt. 23 Virorum in singulis Urbibus. Alterum Synedrium M. 72. Virorum

Maccabæis administrare cœperunt, duo habuisse Tribunalia majora, Alter. 23 Virorum in singulis Urbibus, Alter. Synedrium Magnum sic dictum 72 Virorum, quod erat Hyerosolimis, de quo mox. &c.

2. Statum Sti Tribunalium generatim exhibet.

2. Illa Regiminis forma duravit usq3 ad Jabinæum Tyrium Plectam, qui subjugato Alexandro filio Aristobuli hoc Synedrium abrogavit, et eo loco alia erexit: Hierosolymis, Hierichunti, Jodaræ, Sephori, totam Terram in Sys partes distribuentia; ut Joseph. Antiq. Lib. 14. Cap. 6. et de Bello Jud: Lib. 1. Cap. 6. tradit. Hac ratione Aristobulia introducta est inter Judæos Hyrcano Ethnarcha licet summam teb tenente, nihil3 nisi nudum Nomen primum tenente, Ver! postea administratio totalis ipsi e reddita à J. Cæsare, ut et supra Notavimus, et vetus forma Regiminis obtinuit, quemadmodum Joseph. Antiq. Lib: 17. Cap. 10. refert.

6. Synedrium M.

6. Quod ad Synedrium M. attinet! Ut nob constabat ex 72. Virisq Ptuè Sacerdotib et Levitis tnum aptioribus licet, licet et aliis oditus o fuerit negatus. Judicabat illud de oibus Politicis, quàm Ecclasticis, et pgnas infligebat Capitales; ob; ne Regib quidem exceptis. Huic Tribunali Subjecti fuerunt, à sacrificio Matutino usq3 ad Vespertinum si Judæis sumus, in Conclavi Gazith lapidum partim in Atrio Templi partim in Stronao.

9. De orta Synedrii Hujus Magni:

De Orta Magni hujus Synedrii disputatur inter Doctos, Sunt tnti Judæos, qui originem repetunt à Mose Num: 11. ubi 70. Viri Majores abjuncti ag onus ejus nimis grave sublevandi

R. prima refellit.

Sed illa institutio 70. Seniorum tempore Mosis fuit extraordinarium, Ptuè! Nusquam legimus in Sra de tali Synedrio, Contra! Ubi fu[illegible] ma di[illegible]

Summa dr fuisse gener[illegible] 2 Sam: 10. et 1 Reg: 3. ad Populus, et Cum Rex [illegible] qs quotannis volebat Jud: 11. [illegible] Sub Maccabæis hoc Sy[illegible] erunt, ut ex Historia i[illegible] Manifestum est. Ita

B. Videamus Qualitate[illegible] Vero duo Quæsum

a. Num Populus [illegible]

b. Num fuerit R[illegible]

Respondendum vero ad [illegible] Varia intervalla, &c.

a. Primum Intervall[illegible]

Ethane, primis Ethna[illegible] tempore Sedet Judas et [illegible] administrarunt, In eo [illegible] valde modica et tenues [illegible] Syros, debebant quibus ad[illegible] Syriæque erant Uni durant[illegible] tq erant. Ptuè qd Rex [illegible] et dominatu Judæor, und[illegible] et bellis intererant, Exe[illegible] Capaneam deposcebant [illegible] dubium Marcq. Ita [illegible] erant tenues sub Jud[illegible] annis fuit illis. Judic[illegible] Statu Judæor ex Edicto [illegible] pore Jonathanis 1 Mac[illegible] Antiq. Lib: 13. ex quo [illegible] sita, et Conditi eor Gen[illegible]

B. Cujus Intervallum i[illegible]

Sub Simone Ethnarch[illegible] curavit per 23. annos Ju[illegible] Jd! à Temporib Simonis [illegible] ti floruerunt Magis, e[illegible] maxime sub Simone hoc

Ms. 123 12

Periodus VIta

Summa ꝺ fuisse penes Iudices 6 Reges 1 Sam: 8. 2 Sam: 10. & 1 Reg: 3. ad exemplum Reip. Mutabatur populus, & Cum Rex esset in Israele; faciebat quisq; ꝺ volebat Iud: 11. Et rectius illi Sentiunt, qui sub Maccabeis hoc Synedrium & exactum Statuunt, ut ex Historia illius temporis apud Iosephum manifestum est. Iam!

B. Videamus Qualitates Statûs Iudq; politici, sic & vero duo Quaerunt:

a. Num Populus fuit liber an Servus?

b. Num fuerit Resp. hoc Tempore? nec ne?

Respondendum verò ad hæc Quæsita distincte Secundum varia Intervalla, Et!

a. Primum Intervallum est, Sub Iuda & Jonathane, primis Ethnarchis, per annos 23. quo tempore Sedet Iudas & Jonathan Summam rei administrarunt, In eo Res Iudq; fuerunt valde modicæ & tenues, Servitij adhuc fuerunt Syroꝝ, debebant quibus adhuc Tributa pendere, Syri quoque erant Oriundi, Hinc Res eorum Turbulentæ erant. Quæ q; Rex alius expellebat alium & dominati Iudq; unde Continuis motibus et bellis intenerant, Exercitus quoq; Regum illoꝝ Cananeam deprædabantur identidem propter subiectum Mare. Quæ aut Res Iudq; & Iuda Maccabæo, qui sex erant Annis Sub Iuda Maccabæo, qui sex erant Annis Sub Iuda Maccabæo, qui sex erant Annis Sub

Ms. 123 12

Judgi Ilo-vam gram instituunt.

Intervallum per 80 annos duravit. Sect. Asmo. anno Simonis Benefactoris, gram novam statuerunt, gram Sect Libertatis dictam, Subjecto enim magna usi sit felicitate ut Josephus Loco Citato habet, Hostes finitimos debellarunt, Arcem ipsb, qua erat Hostium munitio, destruxerunt & Montem Cui erat imposita aquarunt teste Josepho, & Reges Syriæ cum Judgis agere cœperunt ut cum Gilois et Samaritis Judgis subjugarentur. Creverant deinde sub Joh. Hircano, et multiplicati fuerunt supra Patres opibus et potentia, Imperium suum, per totam Cananeam quaqua versum, usq; ad extremos limites dilatarunt, & Antiquam

1. Supra fidem & multiplicantur.

1. Populus hoc Intervallo supra fidem fuit numerosus, ita! ut totum Hic collegerit Palestinam, Josephus per totum fere orbem sparsi & Accesserint ingens Proselytorum numerus. & Judgos per totum orbem fuisse disseminatos Tempore Messiæ egregie tiguit ex Epist. Agrippæ ad Cajum Caligulam apud Philonem, Jud. & Joseph. de bell. L. 2. C. 16.

11. Possidebant totam Palestinam vel testante Josepho.

11. Totam Palestinam inquam à Damasco usq; ad Deserta, et Terram Phœniceæ, Philisteorum opprida, nec non illustria Syriæ et Moabitidis opprida, Mtn! Damascenor Regiones numquam fuisse Judgis subjectam; ut demonstravit Norrisius de Epochis Syro-Mac. diss. 2da.

111. Multiplicantur.

111. Huc pertinet! q. d. Idumæi; populus magnus & fortis, Proselyti facti à Joh. Hircano, & pacti; imò Proselyti facti sunt.

1V. Felicitas.

1V. Fuerunt Judgi in Honore apud exteros Populos, quos amicitia fœdebantur, Græcis à Romanis æstimabantur etiam q. ad Religionem, inde multa decreta in eor favor Condita

Dem

Denigs! peregrini. Ha
Folebant Supplicare
honor Dei Israelis, qd
facit memorabile
Res Judgor cursu
Tempore Pompeji.
Rebus Judgor immi
inter fratres Hircan
plicandum itagß; q
hinc Resp. Assyrian
Assyriaco tradit:
situisse, de illud ve
observat, necn Cicer
demonstr. Evg. Cap. 8.
vi expugnatum ingre
sumsit ut Josep
one vobis nihil alley
imposuit, urbes Cele
stam gent inter prosp
tradit. Gent Judaam
dam Manipib e pu
servientib. & Scha
tradit. Judgos pene a
censeri; ut scilicet fi
gravis exigerentb; S
Addit Joseph Antiq. L.
viris Templum ings
& immensam pecuniam
Julius Cæsar Judgos
per quem secuti eran
eumgs in Ægypto adju
canum in munere
ture Civilis Sonar
dem ei dedit, mul

Ms. 1231/2

Denigs! peregrim Hierosolymam transeuntes
Solebant supplicare apud Hierosolymitanos in
honor Dei Israelis, q ipsum diam locum intervallo
facit memorabile

Hoc Intervallum Judgor est memorabile.

Res Judgor rursus aliam faciem induerunt
Tempore Pompeji, quippe! à quo Romanis
Rebus Judgor immiscuerunt occasione Lusti
int fratres Hircanum & Aristobulum. Ex
plicandum itags; quod detrimentum passa sit
hinc Resp. Appianus Alexandrinus de Bello
Syriaco tradit: Pompejum Hierosolimam
divisse, sd illud verum est, ut Joseg. Antiq. L. 14.
observat, necō Cicero pro Tusculano & Eusebius
demonstt. Evg. Cap. 8. Pompejus Templum Jgs
vi expugnatum ingressuste, multum sanguinis
effusum est ut Joseg & Cic. tradunt, sd de diruti-
one urbis nihil allegant, Judgis & Tributum
imposuit, urbes Cœle-Syriæ iis abstulit & univer-
sam gentem intra proprios fines Conclusit. Cicero
tradit: Gentem Judaam tunc victam fuisse & loca-
tam Mancipibus & publicanis populo Romano
Servientib. Scaliger ad Chronicon Eusebii
tradit: Judgos prius ab hoc tempore Capitis
censeri; ut scilicet singula didrachma à capite
quovis exigerentur, sd hæc suo loco relinquimus.
Addit Joseg Antiq. L. 14. Crassum rerum & Templum
virus Templum Jgs spoliasse, auream trabem
& immensam pecuniam inde deportasse. & sd!
Julius Cæsar Judgos benignius tractavit, quip-
pe! quem secuti erant Judgi post mortem Pompei,
eumgs in Ægypto adjuvarunt, quare Cæsar Hir-
canum in munere Confirmavit, Antipatrum
Jure Civitis donavit, quin & Judeg procurati-
onem ei dedit, murum à Pompejo destructum re-
ædificavit

Hactenus Appianus.

Cicero.

Scaliger suo loco relinquit

Josegus.

Julius Cæsar benignior in Judgos.

Ms. 1231 2

Cæsius adfligit Iudæos.

ficavit, Concessit porro Secundum Leges patrias vivere, voluitq́ eos Considerare, ut amicos Romanos. Sed Cæsius post Cæsaris necem Iudæos rursus afflixit, ut utcumq́ tradit Josef. Antiq. Lib: 14. licet forte o tam spoliaverit, quam Tributi exegerit 700. talentor ut refert Scaliger loco Citto, ubi observat Vir illustris illud accidisse, anno post necem Julii Cæsaris, primo. ℭ Prave Judæi Cæsarem nunc adfirmarant, unde patet Judæos toctem pore minus felices fuisse. ℭ Sed!

L:ª Sub Herode M. ℭ rursus eximie floruerant Judæi, Erat quippe hic Rex Magnificus, Regnum Judæor amplificavit, Extruxit sibi magnificam Regiam in Urbe Superiori, Templum Hierosolymitanum, Sedem pontificum restauravit, & Antoniam de Antonio Nomine novavit, & Antoniam de Antonio Nominavit, muros Civitatis munivit; Turribus pulcherrimis: Hippica, Pasaele, & Mariamne, Castello Amphitheatr. extruxit in Campo Hierosolymitano, Nec tm Judæi sub eo fuerunt felices vide ex pag: 283. ℭ Sceptr tm eo Tempore manserunt apud Judæos, & fuerunt amici Romanor. non servi, quemadmodum Scaliger ad Chron. Euseb. observat.

L:ª Sub Herode M. ℭ rursus eximie floruerant Judæi.

Antoniam nominat Sede pontificum.

Et Judæi Et felices Sceptr tm possident.

Jam pergamus ad Statum Ecclesiasticum Judæor Considerandum & eum videamus quomodo se habuit

Statum Eclasticum jam Consideremus.

A:ª Externè

B:ª Interne

A:ª Externè & A:ª Quod ad Statum Externum! En accedimus Casus illustriorem! qui partim felices partim infelices fuerunt, ex quibus de toto Statu eor Eclastico judicium ferri potest. ℭ

2:ª Quod

2:ª Quod ad Cas

Continuam viguisse

Legisse et Tribu

tronis fuisse posteros tes

Maccabæum Ducem populi

Alcimo divina plaga mort

Sed ei Selatum fuisse pont

Libri 2 Maccab. Cap. 9. tra

Maccab quem ad hæc fuisse

cius Statuit: Jonatham

ficem, de quo Supra. Hoc

runt et Duces et Pontifice

da, quia per illam forma

cratiam accepit, pont

sacrq, ita etiam proget

do de hisce Temporibus si

33: & 32.

B:ª Hæc referimus non

tum Sc: in memoria

Syros expulsos per Iud

stum Encæniorum, quia D

cat. Festum illud per 8.

Castleu, quæ nr. 965

sejunctim, unde Festum ill

sabbant diam & Solemn

tiæ istius festi accendi; &

in Templo restituta &

licith restitutam, quia

tatis, sabet hæc Jose

subid in memoriam

per 8. dies sufficiebat

2:ª Synagogas quaqua

Ecatas & dissemina

intr ipsos diam Pent

tabilis, sic enim Jus

Ms. 123 12

¶ Quod ad Casus feliciores notandum.

¶ Casus felicioris Iudaeorum

α: ¶ Continuam viguisse Successionem pontificum
Et quidem ex Tribu Levi, licet semper ex familia
Aaronis fuisse posteros tradit Josephus. ¶ Idem Judam
Maccabeum Ducem populi, pontificem fuisse dt, nec
Alcimo divina plaga mortuo postea tempus aliquod vacas-
set, ei Scripturae fuisse pontificat tradit S. Scriptu
Libri 2 Maccab. cap. 9. tradit: Alcimum post Judam
Maccabaeum adhuc fuisse superstitem, adeoq; B. re-
ctius Statuit: Jonatham primum fuisse pontifi-
ficem, de quo supra. Hoc itaq; tempore iidem fue-
runt et Duces et Pontifices, quę Conjunctio ideo nota-
da, quia per illam forma Regiminis populi ad theo-
cratiam accessit, Pontifices enim erat personę
sacrę, ita etiam progeniei considerarent quan-
do de hisce temporibus dixerunt: Deus ee Rex noster Esa:
33: v. 22.

¶ Casus α.

¶ Casus.

β: ¶ Huc referimus novum Festum Judaeorum institu-
tum Sc: in memoriam repurgati templi et
Syros expulsos per Judam Maccabeum, qd de Fe-
stum Encæniorum, quia Templum et denuo est edi-
cat. Festum illud per 8. dies ē celebrat: à 25ta
Casleu, qui ē mense 9bri probibiti erant et hujus
jejunium; unde Festum luminum etiam appellabat
Habebant etiam et solebant luminaria in celebra-
tione istius festi accendi; et propter Luminaria Sacra
in templo restituta 1 Mackab: 4. v. 50. et post fe-
licit restitutam, quia Lumen ē emblema felici-
tatis, habet hac Josephus; Judaei aut tradunt
factum id in memoriam olei sacri et inventi, et
per 8. dies sufficiebat, qd suo loco relinquitur.

¶ Casus β.

Festum novum, in memoriam repurgati templi Festum celebrat Encæniorum.

¶ Casus β.

Traditio Judaeorum.

¶ Casus γ.

γ: ¶ Synagogas quaqua versum fuisse multiplicatas et dissemination
Et in Cananea, qd
intra ipsos etiam Gentes, qui Casus ē valde no-
tabilis, sic enim preferunt Judaei Cultui Evan-
angelico-

¶ Casus γ.

Ms. 123 II 2

Historia Ecclastica VI.

Evglico, Cultui simplici à Legalibus ritibus per-
gato. Synagogæ erant Loca destinata Cœtibus &
Sacræ Lectioni Mosis & Prophetar, & in his Sacra
ferebantur modo Simplicissimo.

De Synagogis Doctos: Quo Tempore & ortæ fuerunt
ortu Synagogæ? In quam Finem instituerit: Ante Captivitat.
Jac. 1. verbo observasse sufficiat: Ante Captivitat.
nullas obtinuisse Synagogas, nam ea Cœ-
tus mentio, in Sra, Sacræ populus in Je-
niis publicis semper congregabatur Hiero-
lymam in Templum vide Joel: 1. & 2. 2 Chron:
20. Jer: 36. 9. & ante Salamonem nulla e-
rat domus Deo exstructa in qua Cœtus fiende
rent vide 1 Reg: 8. Post Tempora Salomo-
nis res sudæor minus fuerunt Turbidæ &
Turbulentæ; quàm ut de Synagogis exstru-
endis Cogitassent. Recte & existimamus:
Prima Synagogas fundamenta fuisse jac-
ta in Exilio Babylonico, quando Templo Care-
bant & alia Loca illis ò superserant quorsum
Convenirent ad Cœtus fiendos. 2 Tempore au-
tem Esdræ Ritus Sui, qui in Synagogis obtine-
bant, jam inceperunt, nam tunc descripta sunt
Legis exemplaria, & mentio fit Scribæ Lectionis
Legum Nehem: 8: 1. adeoq; ab eo Tempore & Synago-
gæ fuisse in usu, ubico Loc in Intervallo in im-
mensum creverunt numero, qua de re egregius
exstat Locus Strabonis apud Josephum Antiq. [illegible]
& de Bello J. Lib: 6. & 7. Hinc to nunquam in
una Civitate plures erant Synagogæ, si Judæis
Fidem dare liceret Hierosolymæ 408 invenie-
remus & Synagoga aut Libertinor, qui in Asia
Prosolytor memorantur fuisse Gymnasia
& de his omnib Consulendus e Cl. Vitringa de Syna-

2: Casus. 2: Ad Extos Casus refero quammaxime Revela-
tiones extra ordinarias & Inspirationes divi-
nas, quibus nonnulli ex Judæis maxime illo Tempore

Cidea

Periodus

Circa natum Messiam
fuerunt à Malachia u
tam Prophetæ ordina
Prophetiam Malachi
Contra Hippiam Lib. I. c
nec ulla ratio erat: qu
citare et ordinarios, Cu
quique ad Populum
& invitandum ad Vir
poterant & produce
sia erant trahenda, ab
in Contractum, ut Sc
augeretur, & ut ejus Ma
am Prophetæ foret illu
Verbo Prophetico Vet
finem! licet nulli demo
ordinarii, Deus in oe
dinariam Populo & de
Josephum ò nulli Sac
Jos. Hircanus, Judas
Aristobuli fratris Hirca
ille Hillel, Menachemus
& alii ex Essenis. Pha
sunt talles Revelationes
& ò nullis Canticis & P
Phi occurrerunt; quem
et observatum & de
Tempora quæ Extas
idem evincunt, nam
occurrunt aliqui rev
V. S. Zacharias, Josep
ille, qui Xtum amsle
Jos. Baptistæ, imò! ipse
Matth Cap: 11. qui erat Pro
aut Judæi: Revelatio
& per instinctum ali

Ms. 1231/2

Periodus VIma

Circa natum Messiam, Davisi St. Nulli quidem fuerunt a Malachia usqs ad Joh. amen Baptistam progetæ ordinarii, Cessit enim Canone progeticum Malachias ut testatur Josephus Contra Appionem Lib. 1. et 1 Maccab: 4: 46. 9: 2. 7. nec ulla ratio erat: quare Deus S.t. progetas excitaret ordinarios, Cum progetæ præcedentes quicquid ad populum abstrehendum a Vitiis et invitandum ad virtutes necessarium erat, dixerant et produxerant, et qbus quæ de Messia erant tradenda, absolverant, Et erat ratio in Contrarium, ut Sect. Messiæ desiderium augeretur, et ut ejus Manifestatio tanquam sol progetæ foret illustris, ut et Signum in Verbo progetico Veteris, Ecloq vitescentis, finem! Licet nulli demonstrari queant progetæ ordinarii, Deus tamen Revelationem extraordinariam populo denegavit, Memorant[ur] apud Josephum nulli hac Prærogativa donati, vt. Jos. Hircanus, Judas Essæus circa Tempora Aristobuli fratris Hircani. Sollio, qui e Celebris ille Hillel, Menachemus cui successit Sammai, et alii ex Essænis. Pharisæi etiam nulli pro dunt talles Revelationes viguisse, Colligi prot et nullis Canticis et Psalmis etiam qui in Libro Psl occurrunt; quemadmodum a Doctis jam est observatum et demonstratum. Denique!

Tempora quæ Xstum proxime antecessere idem evincunt, nam in Evglio ante Joh. B. occurrunt aliqui revelatione divina beati, v. g. Zacharias, Josephus Pater Xsti, Simeon ille, qui Xstum amplexus est, Elizabet Mater Joh. Baptistæ, imò! ipse Caiaphas, de quo Joh. testatur Cap: 11. qui erat Pontifex ejus anni. Et traduntur aut fuisse: Revelationes divinas ipsis Contigisse per instinctum aliquem divinum, et quo

profecta

Quare post Malachiam multi fuerunt progetæ ordinarii? Videlic.

Rationem tn! quare Deus de revelationem extraordinariam populo suo in fine hebdomadis denegaverit? Invide.

Ipsa subjecta argumenta

profecta St Cantica & Psalmi, nec per somnia
sed per singulares modum; qui Talmudicis &
בת קול, dicitur & vocem clara & valida; quemad-
modum Conitea audiit, unde filia vocis & Conitea
nata, cujus vestigia occurrunt in Evglio v.c. Joh:
12. & alibi. Hæc de re Consule Vitring. Obs. L. 6. & denig:
Et Casus 6. Et Ad illustres & ingtos Casus referenda est ma-
gnifica & sumtuosissima extructio Templi Hie-
rosolimitano facta ab Herode M. de qua Joseph.
Antiq. L. 15. Cap. 12. & Judæi ipse Joh: 1. 2. dicunt:
pend 46 annos illo tempore jam duraße illud
opus exqsificati Templi. Num aut Templum
Et ex fundamentis fuerit exstructum? vita! prox.
sus novum? An renovatum ornatumq? Dubium
quodammodo est. Si Josephum Consulas, ille haud
obscure videtur innuere: proceres Novum e fa-
ctum, nam, st: fundamenta 60 cubita esse.
Porrò ait: 10. Cubitis subsedisse fundamento
Templi Herodis, & vix percipi potuit, nisi ex
fundamentis fuerit Templum exstructum,
Non admittit Nec tertium Templum audire debet, nam
sota responsa Judæi Constanter tradunt: Templum Zoroba-
belis ad illud Tempus duraße, qd adeo nova
erat & renovatum, esi magnam in partem
quicqd sit multum contulerit ad ornatum Judæ-
Et Casus 7. Et Huc quoqs referimus Communem om
Judæi, sive in Palestina, sive in Gen-
tes, sive in Judea. Sed! Antea hic popu-
lus si vivi erant in Egr animitas & studios
si post Exitium B. Sensim illa inimicitia e-
vanuit, & hoc Tempore fuerunt animes,
quia nunc Judæi vel ipsimet veniebant Hie-
rosolimam festis solemnibus vel mittebant
Sacrificia in signum fidei Sug & studii
in Religionem Patriam. Sd!
6. Casus tri- 6. Ab altera parte Casus etiam tristes
Hiocesta-
dgot

Continu-

Periodus

Contigerunt Judæis
I. Quod Successionem Po
viguit hoc Tempore, i
Cujus periodi fuit illegi
ma. Minus quippe illud
& secundum beneplacit
itu ut singuli fere annis vi
tulgi nodum, ne nunc sic
fortè jus & habuisse ad
Constat illos ex Actione fac
tribu Legi fecerint certo,
II. Mali fuerunt hoc tamp
factiones inter Judæos, in p
dium inde Civile inter eos o
tiones qbus illas; ut semper
optimi perdiderunt, & i
tum deseruerunt.

Hist

De Sectis

Et Factiones e

Quod ad prius. Sec
Josephus comparat Sa
Sadducæos cum Epicur
& existimat illas Sectas
tionibus Philosophicis de
& viribus Libeti arbitr
& probabile, Judæi enim
Sectæ ortæ st, nec Tempo
erant de ejusmodi Judæ
erant enim eos Res ten
ferunt vero illæ Sectæ o
annis; 2di Essenæ
Josepho constat. Nob
Videtur illas Sectas fuis
& Studio Legis. Sed!
Judæi erant divisi in
pios & impios. Impii
tuti Studentes; nec Re
rentes חסידים erant

Ms. 123 12

Periodus VIIma

Contigerunt Judæis Nam

I. ℣ ad Successionem Pontificum, illa quæ de
viguit hoc Tempore, sed maxime sub finem
Hujus Periodi fuit illegitima, turbata & pes-
ima. Munus quippe illud factum erat Venale
& secundum beneplacit Herodis mutabatur
ita ut Singuli fere amb̄ viderint Pontifices
Judæi novem, ne nunc dicam: ipsos Maccabæos
forte jus & habuisse ad Pontificat, quia ō
Constat illos ex Arone fuisse ortos, licet ex
tribu Levi fuerint Certo, ysta ō negamus. ℣

II. ℣ Nata fuerunt hoc tamporе varia Sectæ &
factiones intr̄ Judæos, in quas distincti st, & o
dium inde Civile intr̄ eos ortum e, per dispu ta
tiones ygr illas; ut semper fieri solet, Clavem sci-
entiæ perdiderunt, & à patria Religione mul-
tum defeciverunt. ℣ Hinc & agendum nobis:

α: ℣ De Sectis Judæor

β: ℣ Factiones eor quasdam memoremus:
Quod ad priùs. Sectæ Judæor tres refe
runt: Pharisæos, Saduceos, & Essenos.
Josephus Comparat Pharisæos cum Platonicis
Saduceos cum Epicureis, Essenos cum Stoicis,
& existimat illas Sectas natas ex dispu ta
tionibus Philosophicis de providentia & fato
& Viribus Libero arbitrii, Sed illud Neutiqm
e probabile, Judæi enim, quo tempore illæ
Sectæ ortæ st, nec tempus, nec animum habu-
erunt de ejusmodi Quæstionibus Cogitandi,
erant enim eor Res tenues & turbidæ, Incē-
perunt vero illæ Sectæ oriri jam à tempore
Jonathanis; 2di Alexandræ Judæor, ut ex eo
Josepho Constat, ℣ Nobis itaqꝫ probabilius
videtur illas Sectas fuisse natas ex Chaldæis,
& Studio Legis. Sect! ℣ In initiis Maccabæor
Judæi erant divisi in חסידים & ἀσεβεῖς
Pios & Impios, ℣ Impii homines erant nec Vir-
tuti Studentes, nec Religioni patriæ ad ℣
rentes. חסידים erant pii Legis Studiosi, quæ

I. ℣ Casus tristis

Dubium ē: ipsos Maccabæos jus habuisse ad pontificatum. vide rationem hic. ℣

II. ℣ Casus tristis.

Quomodo clavis Scientiæ Judæi perdiderunt?

Consideremus hic:

α: ℣ Sectas Judæor ℣

Josephi sententias

Non admittē

Argta. ℣

Quando isti & cæperunt oriri? vide hic ℣

Fundamenta

Ms. 123 II 2

quemadmodum erant ipsi Maccabæi, Hinc ad
eo accidit, ut cum Tempore Judæi circa seu
dium Legis fuerint divisi, e hinc prima in
itia Sectar. repetenda, e quidem g. m:

Ex. 1. Alii eor. Legi moral. e vera Virtuti ag
Imò: Sect. 1. rebant, Sect. Contemplationib. moralibus
Essæor. origi- e mysticis tradebant, retinentes nomen
nis modus Ca- Chasideor. postea dicti sint Essæi vel Essæi ut
rius exponit. nomina vidantur eadem. Vel!

11 dò: Ja- 11: Alii ex illis maximè Sectabantur Legesri-
ri. sect. Sect. tuales e Literæ Legis adhærebant, mul-
tas & Traditionib. Humanis Conabantur
asserere ad dubios Casus Legis ritualis de-
finiendos; qui & erant definiti, & illi dici-
sti Pharisæi, à nomen ex Appositione:
Seponentes vel Separantes, id enim Signifi-
cat vox Pharisæi ab Hebræo פרש q. sig-
nificat Separare, quia nimirum ab Reli-
qv. Sectabantur in Lege, maximè de ejus pa-
ritate & imparitate, inde se à religiosis Hom.
Sanctioribus Segregabant. & Vel!

111tio: Sad- 111: Alii rursus maximè Legibus Civilibus,
ducæor. Se- quæ agunt de Jure & Judiciis recte inter
ctæ. homines exercendis, Studebant, & illi Sadu-
cæi dicti sint, nam illa vox Significat Justi-
arios à צדק, sine enim Nomen Sadoc
ex verius repetitur, quàm à Sadoco. & de hoc
Sadoco narratur: Quod fuerit Discipulus
Antigoni Locensis, qui eum docuerit Deum o-
Colendum intuitu Mercedis, unde hic Sadoc
Collegerit: o dari mercedem post hanc Vit.
& sic natum & hinc Saducæi finem, negant.
Traditio de Sadoco. Refellit. resurrectionem. Sed id o est probabile, Sad.
ducæi enim postea venerint in illum error.

Cum

Cum inter Se disputa
rebus Religiosis v
Essæi Chasidæi qui
Studebant, Pharisæi qu
Pati, Saducæi qui Leg
sabant. & Hisce Sectis

a: Postea in Errores mag
rint: & à Se invicem di
b: Ut & moverent de Im
ligionis, ipse! Quæ
& Essæi: Quare a
ti Virtuti: & respon
rium Studii; ejus
Contra tenebant: Se
in Bonis Mundanis
sendum vitæ. & hinc
c: Pharisæi & Essæi
les, & dari Vitam q
dixerint: o Semper
hanc Vitam, negas
ri. & Denique Pha
d: & ad Sectas suas pr
cerent Media, Sele
est tunc de origine
ng: unde hæc erant Se
2: & Pharisæi tenebam
b: & Essæi fatum ur
vigebat inter Phar
Sæc. Denique!
E: & prolapsi ergas Su
2: & Pharisæi nimis
locantes in Studi
tiores Sectabantur
o erant definita,

Ms. 1231/2

Periocsus VIma

Cum inte Se disputarent de Veritib⁹ et rebus Religiosis in Scholis, sunt Qigiti!

Essni Chasidqi qui Legi morali & vere Virtuti studebant, Pharisqi qui Legi rituali & traditioni Sati Saducqi qui Legib⁹ politicis maxime operam dabant. & Hisce Sectis sic divisis, Contigit ut

d: Postea in Errores magis magisq⁹ prolapsi fuerint; & à se invicem discesserint penitus

P: Ut Qmoveret⁹ de Qmio virtutis & studio Religionis, ipse! Quærebant inte Se Pharisqi & Essqni: Quare adeo incumberet illi Legi? Si Virtuti? & respondebant: Se in oculis habere Qmium Studii finem post hanc Vitam. Saducqi Contra Tenebant: Summum bonum Consistere in Bonis Mundanis, hujus Vitæ, adeoq⁹ unicè stu-

dendum Vitæ. & hinc factum ingens est.

d: Pharisqi & Esseni sixerunt aas ee immortales, & dari Vitam æternam; Saducqi Contra sixerunt: o Semper ee, vel! o fuzer ee nam post hanc Vitam, neq⁹ dari Resurrectionem mortuorum. & Recipue Pharisqi, Essqni, & Saducqi!

d: & Ad Sectas suas promovendas varia adhibuerunt media, Sc.t! Disputari ne⁹ Cepit tum est tunc de origine Virtutis, & Cæ Vitæ qfter-

itæ: unde hæc ent derivanda? &

2: & Pharisqi tenebant vires Libri Arbitrii. Dl

6: & Essqni fatum urgebant, do⁹ quàm maximè & vigebat inte Pharisqos & Essenos teste Jo-

Sepho. Denig⁹!

E: & Prolapsi ig⁹ Sunt in varia Vitæ instituta.

2: & Pharisqi nimis Summam felicitatem Collocantes in Studio Legis Virtualis, Res minutiores Sectabant, & definiebant, quæ in Lege o erant definita, velut Cultum pacitis Legalis

Cum

Ctra⁹ Secta

Studet primo vere Se. &

Modus &

2: & de scribnt⁹ Pharisqi

Modus &

hinc &

Ms. 123/2

Hinc provocabant ad Traditiões majo-
rum à Mose et Prophetis derivabant, Hinc cum no-
minib. Patt et Traditionem ab iis derivatas
Superbiebant, et cum tempore delapsi sunt
in Hypocrisin, sui ostentationem et Contem-
ptum aliorum Sectantes rigor et ἀκρίβειαν in o
Pauli exem- nib, quemadmodum Paulus ipse, qui eo
plum hoc- in Actis Apostolor. rudebeo et Secta erat orientibus testatur
tatis in Actis Apostolor.

6: Saducæi, qui Nihil quàm Hujus Vitæ bona
Collocantes, Se Se tradebant Voluptatib, mu
Si deliciis, vitam ducebant Epicurgaræ illi
ygs Justicias Leges minus Urgentes facti sunt
Loes in Conditi, inhumani, duri, quemadmod
Josephus testatur; Testante Talmudicis. &
Non Erant adcurati in Lege observan
excepto Sabbatho, quod Domi quidem observa
bant, foris vero minime, quare Æstus o
legitur Sabbatho eos offendisse.

Argt à Silentio Evangelii petitum.

C: Essæi vero nihil in oculis habentes
quam ut unicè Legis Contemplationi stu
derent, quæ fiverunt Loca Solitaria ut dese
pserit eos Philo Judæus in Libro de Vita Contem
plativa; Versari nps. solebant circa Mar
Sodomæam, Colebant fraternitatis Se, Com
munionemq; bonor. Medicinam Exercebant,
erant erga alios liberales, nulli int eos
Servi, alii Cælibes, alii erant Uxorati, Liber
lii Leges observabant, quem admodum Pyt
agorici, et habebant tres Regulas: &

Tres Regulæ.

1. Deum supra omnia ee amandum
2. Virtuti Studendum
3. Proximum ardenter amandum &

Sept

C. Descri-
buntur Es-
sæi.

6. Descri-
buntur
Saducæi.

Septimo die quiescebat
sola Sacrificia Hiero
ipsi ejus ascendebant,
erosolymis una Secta E
tur autem Essæi

aa. & In Theore
bb: & Practici unicè V
aa. & Theoretici vero oes
cc. & Theoretici degebant
Hierosolymam degerent
habuerit negotii, nec o
ri solent cum Mono
in habendi St pro ex
quidam patres teneri
viam describit ut
Vtò: Nunc de satis
Phærisæos maxime fer
& Magnates, divites, P
Saducæis Constat. &
tiam habebant, maxim
tem in initio, & incide
et sub fine principat
occasione cum invita
Prandium, unus ex
cubat, loquens dixit
& Principatum ad
jestatem ejus pollui
bocet & Quæ id fob
illo Tempore
et se se Contulit

Ms. 123 12

Periodus VIIma.

Septimo die quiescebant oes, mittebant sua sacrificia Hierosolimam, nonnunquam ipsi ggs adscendebant, quare porta erat Hierosolymis una dicta Essenit. & Distinguebant autem Essenii

aa. & In Theoreticos
et
bb: & practicos.

aa. & Theoretici unicè vacabant Contemplatioi:
bb. & practici vero oes erant operatorii.

cc. & Theoretici degebant in locis solitariis, practici in urbibus et pagis, cum aut quae extra Hierosolymam degerent, hinc ei, qd xts cum iis nil habuerit negotii, nec offenderit illos. & conferri solent cum Monochis, qd sieri potest, nec in habendi st pro xtianis Monochis, ut quidam putaeus tenent, nam Philo Judaeus etiam describit ut Judaeos. &

VIto: & Nunc de satis hab sactas aliquid addendum Pharisaeos maxime fuisse gratos et acceptos plebi, & Magnates, divites, nobiles maximè ad sectam suam adducendis constat. & Pharisaei cum plebis gratiam habecent, maximamq habuerunt potestatem in initio, & inciderunt in odium Asamonaeorum sub fine principatus Johannis Hircani, hac occasione cum invitasset quosdam ex iis ad prandium, unus ex convivis, liberius quàm decebat, loquens dixit: Male egisse Joh. Hircano qd principatum adsumsisset, quippe qui majestatem ejus pollueret, quoniam stirpis captae esset. & Quae id Joh. Hircanus tulit, quare ab illo tempore odio habuit Pharisaeos, et se se contulit ad Saducaeos, & Vet! sub &

Distinguendi Essenii. &

Quare extus cum iis nil habuit negotii.

Non st legendi pro xtianis Judaeis. &

VI. Fata Phar: maximè st notabilia.

Pradium quodam Pharisaei apud Joh. Hircanum principem &

Eventus.

Ms. 123 1/2

Hist. Eccl. Lib. I.

Versus Capita exigunt Sadducæi.

Vel sub Alexandra Alexandri Jamnæi vidua tus Capita Sadducæi excexerunt, ea enim maxime iis favebat propter fratrem Ben-Schetam qui erat princeps Pharisæor et promotor. Hoc tempore fuerunt inter Pharisæos visi Simon Ben-Schetam ille, et Hillel Babylonius, et Hujus Socius Menachem, Dehinc Sadducæi incipiunt in contemptum universalem, maxime per extremos Apostolos.

Incidunt in Contemptum universalem, per extremos Apostolos.

Hoc diversimode in diversa tempora recidit.

Subjungamus his observationem: Mirandum est Judæos de capitibus Religionis nunquam disputasse, nisi hoc tempore. Licet capitaliter à se dissentiebant in Pharisæis Sadducæis, et Essenis, una in hoc constituebant Societate Ecclesiam. Extant de his diss. Virorum Doctorum: Scaligeri, Drusii, et aliorum Ptorum, vide Diplaut.

B. Factiones hujus periodi quam tres consideremus

B. Duæ jam memorandæ sunt Factiones

a. Herodiani

b. Altera Paulonitarum vel Pallilæorum.

a. Herodiani memorantur in Evglio, Dominum à non nullis Sectis Judæorum annumerantur. fuerant enim Factionarii politici aliquando ipsi Pharisæi et Sadducæi, cum nimirum partes Herodis M. Sectabantur. Sect. Ambitt Herodes Iraam Romanorum, et institutis eorum in gnem suum transtulit, ut supra vidimus, fuerunt eadem à Gentibus abhorrebant in genere Pharisæi et Sadducæi ex Judæis institutum Herodis

a. Herodiani et diversa Secta Judæorum.

Agrodis ob favorem dicebant viam Hasmonæorum Deum in Persecutionem Christi Matthæi plicanda, Secundum Sadducæi, recipiebant Pharisæi, recipiebant Deum in fisce Pharisæis et Dæmonum in finem: quorum in odium Herodis, invidia et paratum à servitutem tentatione Deus et solum Deum constituere

B. Memorantur Pallilæi Seu Pallilæi Comitis quos Dux fuit Judæ Orta hoc factio occasione bonos à Roma relegat Archelaum rinus, Cui Judas de ille cum assectis erunt hi ipsi Pallilæi illi Pallilæi, quotus cum sacrificii

C. Has Sectas memorant à Patribus Seniores, Pentistæ, Sabæi, Naziræi, ficti, et ignorantia modum Cl. Reinf de fictis Judæorum Se

Ms. 123 1/2

Periodus VIIma.

Herodis ob favorem ejus Sectabant. Et hinc dicebant. diam Herodiani, Hinc & ob Sadducæi plerumq; Herodianis partib. favere rent. Do! in hisce Confirmamur ex Tentatione exti Matth: 22. exhibita et hinc explicanda, Secundum quam, Herodiani: Sadducæi Pharisæi, rogabant eum: Num Cæsari tribut. ect dandum, rogabant vero eum in fidem: quod si negaret in crimen invidia ect parata per Pharisæos apud populum à servitute Gentium abhorrentem, in qua tentatione aperte vides eos strauere Deos e solum suum Conjungere, adeo ut unam Constituerint Societ. diabolicam.

Argum. Cæl

Tentationis exti finis

6:ta Memorant. Sti Hecadianos Paulonitæ. Sabuxent Ducem Judam Galilæum.

Seu Galilæi homines factiosi e turbulenti quod Dux fuit Judas Galilæus Act: 5: 37. Orta Sub factio occasione Census vel descriptionis bonor. à Romanis in Judea instituti, post relegat Archelaum, cum Ses Syriæ ect Judææ rines; Cui Judas Galilæus se opposuit, unde ille cum assecis sicti St hoc factioni, dicente hi ipsi Galilæi, vel! videnti hi ee illi Galilæi, quor. Sanguinem miscuit sila tus cum Sacrificiis eor. Luc: 13: 1.

c:ta Has Sectas e Factiones alig. diam me Patres Ecl.q Statas dign memorant Sectas & factiones. &

morant. à patribus Ecl.q; v. c: Meristar, Hel leniot. Penistar, Hemero baptistarum, Mas batæor. Naziræor. aliorq;, Bilg Sectq St fictq, ex ignorantia Linguæ Judæor. ortq; quem admodum Cl. Renfel dies demonstravit in diss. de fictis Judæor. Sectis significima. &

B:ta Nunc

Ms. 1231/2

Hist Eclastica VI.

B.ª Iam videamus Statum Iud.ci ob Intrinsecum.

B.ª Nunc nihil restat, Q.m Arguam, Secundum analysin pag. 288. exhibitam, Verbo dicamus de Statu Iud.ci ob Interno huius Periodi, qui status Iternus ex Virtutib. et Vitiis eor Colligendus est. Hic rursus distinguenda st Tempora, Et

2.ª Sub Iuda Maccabæo, et Jonathane Ducib. alii dicebant impii, quos vide hic dicta.

2.ª Quando Iudæi subjecti erant Syro-Macedonibus, et cum iis certabant sub Iuda Maccabæo et Jonathane Ducibus, divisi fuerunt in duas partes oppositas, seu! factiones. Illi enim appellabant Impii, qui Religioni patriæ nunciabant; Gentiles Superstitiones et ritus introducere volentes, et Syro Macedonibus opem ferebant; quemadmodum ex Libris Maccab.ºr Constat; Sed alii his oppositi dicti st Chasidæi, homines pii, Legis Studiosi, pro Deo, et Religione patriq ad mortem usq pugnantes, quos Duces erant Maccabæi, ut visum supra.

Alii Chasidæi, quos pariter hic etiam vide.

6.ª Rep. in libertatem vindicata.

6.ª Rep. Iudaica in libertatem vindicata, in initio magnum vigebit Legis Studium et pietatis inter Iudæos, quemadmodum et facile ex Libri Maccabæor testantur, et iidem Libri Maccabæor testantur, Conformabant et se ad Legem Mosis, deb.ª progressu temporis, quemadmodum rebus humanis accidere solet, in pejus versa st oia, et magna invasit populum corruptio: apud plebem ignorantia, apud Doctores magna discrepantia et discrimine regnantib. Vera pietas funditus extirpabatur, oia disputationib. funde orta erant sectæ descriptæ plena erant. Accessit Commercium cum Romanis, factum itaque, ut Cleris verq Scientiq et Cognitionis fuerit amissa, ut oia hypocrisi superstitione repleta fuerint; quemadmodum ex Pharisæis et Sadducæis patet, et denique! et

Ut semen Sanctum pa
ut Dns in Evglio loqu
gentes sicut Matth. 4. E
nent qui in Evglio me
on Senior, Zacharias.
Elizabetta, Maria Ma
quo loquitur ipse Dns Jo
12: de exspectasse prom
Lector Lecte! glaicu
ram, usq ad Messia
mus. Nunc 4ª adjun

1.ª Chronologiam Bajer
2.ª Colligemus numer
Vulgarem Nati xsti.
2.ª Constat ex supra dic
vixisse in annum
pag. 278 ante Litt. B.
usq Heroda in circa
Init initium Iudæ M
et Comparatione Pra
instituta, liquet annu
respondere annos Chr
vulgarem Nati xsti
754. Et inter Sunt
ra Nati xsti pra, anti
annis, hinc init Iudam
163 vel 160 anni.
Init tallum hoc from
6.ª Colligamus rationes
demus à M. C. usq
summam amos
a.ª AM. C. ad Diluvium
a.ª Diluvio ad Abr ex
Inde ad exitum ex Æg

Ms. 123 12

Periodus VIIma

Ut Semen Sanctum parvus fuerit Jrex Salus ut Dns in Evglio loquit⁹, pauciꝯ fuerint lugentes Sionis Matth: 4. Esa: 9. Inter eos tn eminent qui in Evglio memorant⁹: Selct! Simeon Senior, Zacharias. Joh. B. pater, Anna Elizabetha, Maria Mater xpti. Nathanael de quo loquit⁹ ipse Dns Joh: 1. pauciꝯ alii, qui suc: 12: d⁹ exspectasse promissum Israelis. Sic, Lector Pedule! quicquid ad Historiam Judaicam, usqꝯ ad Messiam, pertinet absolvimus. Nunc ꝛꝛ adjungemus:

1:ª Chronologiam hujus Intervalli, e denigꝯ Colligemus numer⁹ amot⁹ à M. C. usqꝯ ad ꝙd Vulgarem Nati xpti. Ej

2:ª Constat ex Supra dictis: Initia Jud⁹ Maccabæi cecidere in annum ꝙrꝙ Seleucidar 126. vide pag. 278 ante Litt⁹ B. immediatè, Constat mort⁹ quoꝙ Herodis incidere in annum ejusdem ꝙrꝙ 369. ꝙdꝯ Herodis incidere in annum M. e mort⁹ Herodis st 163. Ej! int⁹ initium Jud⁹ M. e mort⁹ Herodis st 163.

Ex Comparatione ꝙrar, à Flavio e aliis datis instituta, liquet annum ꝙrꝙ Seleucidar 126. respondere anno Urbis Conditæ 587. ꝙram vulgarem Nati xpti incidere in annum U. C. 754. Et inter sunt 166 anni, Cum aut⁹ Vera Nati xpti ꝙra, antiquior sit Vulgata 3 Skrly. annis, hinc int⁹ Jesum M. e Vet⁹ xpti ꝙd int⁹ st. 163, vel 160 anni. Nos Sequemur ꝙram Vulgt⁹ 166. annor⁹. Jam! Ej! Int⁹ tallum hoc ponimus

6:ª Colligamus rationes supra positas, e demonstremus à M. C. usqꝯ ad ꝙd xpti Vulgarem esse Summam annor⁹ 3951. ꝙ

α:ª A M. C. ad Diluvium st 1656. α:ª ad Templa S. 480.
α:ª A Diluvio ad Abr⁹ vocat⁹ 367. α:ª ad Exitum B. 412.
α:ª Inde ad exitum ex Ægypto 430 α:ª ad ꝙd xpti V. 166 Ej!
α:ª à M. C. 3951

Ms. 123½

Astsiorra
exs

Statum orbis
de à Conditi
ad tempor
Maxi

Ioanne Car
Philos. & Philo
Hunc Haro

Ladislav
Agente
Anno Do

Ms. 1231/2

Historia Nova,
exhibens

Statum orbis Romani in-
de à Condita Roma usque
ad Tempora Imperatoris
Maximiliani.

digesta

a

IOANNE CHRISTOG. SARCHAMEro
Phils. & Philol. Doctore atq A.L.M
Ulma Harderovicena M.

Excepta

per

LADISLAVM HEISIER
Agentem Harderovici
Anno MDCC XLIV XLV.

Historia

Historia Reipublicæ Romanæ
hemine potest in dubium
enim, quæ in Europa
et Persei Regis Imperii
quasi quodam Arcu
quidis Indem à Bar
ta, Persea Viris e
i addiscenda, ut Lingu
derationem Libri
sola sodie oes Disci
scende. Habet hæc Hi
togia, quia in Ro
hoc datus est Servi
Eclam suam instituit,
ptis unice hæc Hist
ut origines Legum
nes in corpore Suo
sodie e ubi
intelligantur.

Potest
quatuor partes:

I.
Romam conditam
subregib.

II. De
ratoribus.

De Re
an
Roman

Historia Romana.

Historiæ Rei utilitas & necessitas à nemine potest in dubium vocari. Hodiesq; enim, quæ in Europa florent Regna & Veteri Rō Imperio & nata, et ejus quasi quædam Structura & partes, in quas id Inden a Barbaris fuit lacerata, & Perea Viris eruditis, hæc Historia è addiscenda, ut Linguæ Latinæ Noticiam adcuratiorem sibi Comparent, in qua sola hodie oes Disciplinæ tradantur deinde. Habet hæc Hist. prum usum intelogia, quia in Rō Imperio & sub eo Diue dictus est Servator nr, et primam Eclam suam instituit, Juris autem Interstib unice hæc Hist. pars est Necessaria, ut origines Legum & Juris, & Justinianes in Corpore Suo Compactas e, et quod hodiè ubiq; fere adhuc Norma selectior, intelligantur. Potest Rā Hist. dispesci in quatuor partes: I. de Rebus Latii ante Romam Conditam agit. II. de Gestis Romanorum Subregib. III. de Rep. Libera. IV. de Imperatoribus.

De Rebus Latii ante Romam Conditam.

Obscuri

De Rebus Latii

Obscurissima et res vetustas Latii, quicquid de iis est scripto, Synatum to fere oē ad fabulas et figmenta mytica sit. Nomen Latii unde deducendum sit? vie Conjicit Virgilius inde repetit, quod eo quondam latuisse de Saturnus, filii alii existimant. Etiam nostram Conjecturam quirimus de hoc Nomine in Ped. 977 tica, et de Ditis pcimis Regib Latii.

Primi incolæ de Aborigines, de Nom veia diverse pott exponi etiam in Goes fabulis seducunto, ut ow pessimi vel oium optimi. Hæc vox notat Indigenas sive apud nos Nat, vel Filium, Quod si ppiam Naam Dou ut vulgo dicunt, pricimus! Aborigines, ide, qui Nat Lug sequentib, nati debent audire, Hinc Sal stius Cap. 6to de bello Catil. Eos ait: nes solu agreste, sine Legib, sine Imp Libes ads Solut. Et Virg. L. 8. Aneid. 312to eos dem vocat Gentem truculentam robore Natam, quibs Negs mos, negs Cultu erat, Nec jubgere Jaucos aut Compone opes norat, aut parcere parto. Contra De Aborigin. longe aliter refert Just. 43. Cap. 1. Italiæ Cultores inquit, prim Aborigines fuere, quos Rex Saturnus Is Justitiæ tradit, ut negs sub illo gu

priab

ptiam, negs privatæ
sed sibi omia indivisa
Nomen Aborigenum
ti fit in populo Divin
nibi. Post Aborigines
Sones et Sicanos, Indem
Italiam venisse, filii
nati Glones in Italia
Jos faciunt primos
Pinys. Hal. et Ex Ja
bia satis apparet Vet
prima Italiam Genu

Quod dixi de Jan
ginem ee incertam, do
hē satendum, eos pl
autem vulgo narra
regnasse, eos ee fu
as; Jm Goes.

Si Virg
nomullos alios, Jtem
Saturnus. Qui eo Ve
eat. Ito pulsus, Jo
nus, ibi Janum et
ta potentia regnasse
Italiam adpellerat,
Cognomen ee Bifan
sum Jagiculum Ve
vulgo Janum a Jo
mentum facere et
ideo Saturnum ee a

aut e Romam Conditam

stam, negs privatis reiquicqm habuit
Sed oib⁹ bona intrivisa fuerunt. Sclt! Quia
Nomen Aborigjnum iisqꝫ dati, qui na-
ti st in populo divino, et ab ipso deo ge-
niti.

Post Aborigines vult Virgilius Ta-
sones et Sicanos, indem Euandro Arcadem in
Italiam venisse, alii vero dicunt primum q-
nost Colonos in Italiam duxisse, alii pela-
gos faciunt primos Italis incolas. Vide
Dionys. Hal. l. 1. Ex hac Autho discrepan-
tia satis apparet Veteres nescivisse, qui
prim⁹ Italiam tenuerint.

Quod dixi de primis Italis, eor origi-
nem et incertam, idem de primis Regi-
b⁹ e fatendum, eos plane ignorasse. Qui
autem vulgo narrant, in Latio olim
regnasse, eos et fictitios, et deos fabri-
us; ym loco.

Si Virgilium sequimur, et
nonnullos alios, primus Italis Rex fuit
Saturnus. Qui eo venit, quem a Jove
est Clo pulsus; Dalii st. Ante Satur-
nu, ibi Janum et Camesen, participa-
ta potentia regnasse. Cùm Saturnus in
Italiam adpellerett, à Camese Regionem
Camesenam et dictam, et a Jano Aspi-
cium Jugiculum Vocitatum, Adsent
vulgo: Janum a Saturno dicitis esse
mentum facere et Vitem plantare et
ideo Saturnum ee a Jano in Consortii
um

De Rebus Latii

tium Regni receptam, d yuuqui de Lis
narratt è petitium. Syngi Sat
nus à Veteris: vel dcat sue pesti mu
et ipsos Suos Liberos devorate: vel op
mus et aurei Seculi et Sacrettis Sturn
princeps — Selct. Quia Nomen ejus à
Satur derivatt, Qd vox ambigua vel
xatorem notat, vel ospib expatiat. Sott
iam derivari: à Satis, Sive! Omnatis,
unde singulis primum Sementa de cuiqe
Janus singulis geminus vel ora quadri
frons, Cognominabatq; pater vel Junonius
vel Consigius, vel Quirinus, vel Saturnius
et Opigius, vide Macrob. l. 1. Saturn.
Cap. 1. Quib in Cognominib describunt
bd Sivelsp et Ityma Sive Origines Verbi
Quirinus enim filium notat, à Sabina voc
Kos Sive Kvris filius, unde Qui
rites et Sabinor oppidum Kspg
capellabatt, unde Horatius Coob. Jam. K
ceb e stud. et notat filios, Intelligi
aut ppe Cast. et Pollucem, qui dicbkg
pol. Jovis filii KASTEQOXYV. et Gemi
li fingebantt, et à Rib ante alios Deos
lebantb, est itaqs Janus Geminus Sive
geminus Sive diobkspol. Sed et Jani
men sott derivari ab Eo — meo — Cum
ut Cic. vult, qui Janu quasi Eanum inter

Sott

aute Rom

Sott, unde e, gd Jan
Temporis Deus, e en
pas nil aliud: quam
Unde e gd Rq ex
jus dixiti ita exant
mes 365 dies
Caa e: Cur quadri
gnificans ita quat
Sott Janus dian
sic est fabuns, unde
sic est facile cum Sa
mentis et Cautio
gnominatt Consi
Vitis et Frugib
bsum Lucus, qui
runt St Sletium
tanus Sonat ter
silium, Denigs
rius sb, Quia e
Dies, ejus sb Eam
re patebat, pdu
debatt, qui d lice

Apud Virg

quissimi Latii R
et Sabinus et Pi
et Janus. Pi
quos Oneti, na

aute Romam Conditam

Ott, unde ē, q̄d Janus singat ff̄ i
Temporis dei, ē enim Annus & Tempus nil aliud: quam: Si deb motus.
Unde ē q̄d R9 erat Jani statua Cujus singuli lita erant complicati, ut Numᵉ 365ᵗᵇ diē significaret, &c
Caa ē: Cur quadrifrons pingeret ff̄ significans ita quatuor ff̄ Tempora. c
Postt Janus diam derivari, ab eo
i est abeundo, unde; Ius derivatt, quod
si est facile cum Saturno singatt ff̄ Sementis et Cautioris vitæ Ses et cognominatt Consivius à Conserendis
Vitib et Frugib, Sed! et hjus ē simbolum Lucus, qui autem ibi Lucrā vivunt, ff̄ Glectum ipb delicati, undeitē
Janus Lonat tenet et delicatum vel
filium, Denipb! Saturnius et Consivius dō, Lucia diam belli Gabbatt
Ses, cujus Templum belli Tempore patebat, pacis vero Tempore Claudebatt, quod licet pluribus hic exequi.

Apud Virg. L. 7. v. 178 Antiquissimi Latii Reges vocantb Italus et Sabinus et Picus Pater et Saturnus et Janus. Picus Pater! idem videtur quod Dictæi, nam Dictb ff̄ ab Oivob-

ut alibi

Æneas.

Regem, quo in bello Turnus et Latinus
uterque, itaq; Æneas Jure victoriæ uterq;
possedit, postea Urbem Lavinium condidit
et bellum deinde adversus Mezentium Regem
Etruscor. gessit, in quo cum ipse occidisset
in locum ejus, Ascanius filius successit,
Ascanio succedit frater Silvius post
Turnus, et sic deinceps alii Reges Imperi-
rimi, qui Albæ habitarunt, quam eadem
Regiam condiderat Æneas, donec Romu-
lus relicta Alba, urbem condidit Roma-
Historiam narrat Just. l. 43. c. 1. Liv.
l. 1. cap. 2. et fusius Dionys. Hal. l. 1. cap. 45.
et seqq. Virgil. in libr. Æneidos aliiq;
Hæc dum in inter Eruditos decidantur,
An Æneas revera in Italiam venerit, Bo-
charius negat in Epist. quæ subjuncta
est operi ejus: Valesius et Casaubonus,
qui eum secuti sunt, Ratiocinantur. Quod
apud Homer. Iliad. 20. v. 305 Neptunus Æneam inter Trojanos re-
gnaturos ejusq; filios et Nepotes, de-
inde Troja apud Trojanos olim exitia ad-
finitis Rebus recepta et Lucrint. Etruscis
Linguæ nulla Vestigia in Ro-
mana occurrant.

Sed!

Sed mihi totus Æn
et Lavinium u
tem. Primo enim
as venit ad Latin
fortium Regni e a
ad Evandr, Evand
Turnus ad Tanum
et Janus antea e
Consortes, de
nium erat fabulo
Reges fictitios
ca. Denique e
nitus et post m
digese factus, et
enim ejus filii
ejus Patri nub
in Italiam
riculis defendit
Æneæ, Virg
et ibi Servius.
vid. Metamorf.
Indiges idem ac
Indiges et ab
et Jenew. Jigne
quit è Creusa
et Lavinia Latin
Turnum, ex his

Æneas

Sed mihi totus Æneas è fictitius, Itaq; abe, ut ferè eum in Italiam venisse putem. Primò enim sic fere modum Æneas venit ad Latinum, & ab eo, in consortium Regni è acceptus, ut Hercules ad Evandr, Evander ad Janum, Saturnus ad Janum, & Janus antea erant Regni ejusdem Consortes, de Hic Vetus Regnu Trojanum eet Æneas, ocoq; ejus Reges fictitios Vidimus in Hist. Gallica. Denigs è Æneas Deus et Dea nitus et post mortem, Jupiter Indigetes factus, et pro eo Cultus, Mater enim ejus fuit Venus, quæ Anchisæ ejus Patri nupserat, quæ etiam cum in Italiam ipsa latit et ubigs in periculis defendit, vide de hac Æneæ ATHOEOD Virg. Lib: 1. Æneid. V. 264 et ibi Servius. Idem Virg. L. 12 Æneid. Ovid. Metamorf. L. 14. Est autē Jupiter Indiges idem ac Jupiter Elius, Nam Indiges dr ab In, pro quo Veteres Indu et Yeneo Yigno.

quit è Creusa Priami filia, Ascanium, Æneas filii: è Lavinia Latini filia Silvium post- Ascanius. humum, ex his Ascanius Successit Silvius post Genitus à Patrem

Patri Aeneæ succedit, ab eo condidit Albam

Ascanio succes-sit Silv. post.

Parenti, et Urbem Condidit: Albam Longam, quæ abhinc fuit Regia Latinos, unde Reges successores dicti Sylvii Albani, cum moreretur ei Silvius Posthumus succesit, id Posthumus, i.e. postremus Silvii filios dictus, quia Patre jam mortuo natus est, hinc ejus auct. cognominatus, quia ortus in silvis Lavinium et Ascanium Pastores in silvam confugit, ibique enixa e, ab hoc Silvio sequentes Reges Albani, cognominati sunt Silvii, de quo de Aenea diximus idem dicimus de Ascanio et Silvio, et Sylvi Suppositiis mythicorum. Alii veteb dicunt: Ascanium Urbem Troja Ascaniam edificasse vide Steph. in voce: Ἀβαλία. Quomodo igitur ille potuit regnare in Latio, et pueulus cum Patre et Urbe Troja à Graecis incensa migrasse. Alii Itaduxt Ascanium et Samandrium cognos posteros die circa Sceptium regnasse vide Strabo L. 13. p. 703. Denys. Varia etiam est hujus nomina: Enim diam: Julus et Ilus, et

Dard

Ascanius sive Dardanus

et Dardanus, et Leontodamus,
vide Servium ad Aneid. L. 7. v. 159.
Alii tuscus Iulum volunt fuisse Ascanii filium, et post Patris mortem
Sacerdotium accepisse, ut Dion. Hal. lib.
Alii: fradunt Iulum filium ee Silvii
Albadii, Nepotis Silvii Tiberini. Ipsi
igitur ut mihi est certi, ita certe est
cum à Vetere pro Heroe ee adjectum,
Hos Faunos Deos, Daemones, et fictitios.
et quid et Sylvii alius. Im Sylvestres
sive ut alio nomine appellant. Fauni
Sylvanique, qui istiusmodi Deos prestitisse
Qui Silvio Postumo succes-
sere, hoc ordine enumerant ut.
Aeneas, Latinus, Alba, Capetus,
Capis, Calpetus, Tiberinus, Agrippa-
Albades, Aventinus, Procas, Numitor.
Hi Reges patribus suis successerunt,
Numitorem ejecit frater Amulius
vide Dion. Hal. L. 1. Habet hunc Catal
ogum et Euseb. in Cronico et alii. Eum
vero inutilem et superfluum ee adse-
ret inde, quia Nuda Nomina tot
Regum recensent in Hist. Quid aut
fecerint ignorant et quo fecisse di-
cunt

Successores Sylvii.

dicendo falsa. V. C. de Tiberino Sylvio tradunt. eum in Tyberim perlisse, vnde Tiberis, sed Tiberis et Tiberinus idem est. Iam Tiberis aqua fluvius, refert. Iam inter Reges ante Aeneam, vide Virg. l. 8 v. 331. Alludes Sylvius ad Pulmentorum imitatus et ideo hiatu terræ cum tota Regia absorbtus sed hoc quis credat?

S. Ostrea! Nomina Sab. Regum fere eadem, quæ vidento repeti, ut longus inde Catal. oriatur, velat. Græc, et Latini, et Alba nomen jam antea fuit frequentat, idemq; Nomen e: Capetus, Capys et Calpetus. Porrò. Alladem alii Romulum et ut Livius et Dionysius, alij! Aemulum ut Eusebius, alii etiam Iulium, ut dio apud Suidam in Licophronis Cassandram.

Romæ Urbis Imperium et Origo.

Ab Regno Albano ad Romanum progredimur, ubi Cum ipsa Urbe certe de vulgaris e Sententia, et Latini sic floruisse ut totius Latii hæc Urbs caderet Caput, imò! Vicinos hostes populos paulatim subigeret. Priusq; autem de Urbis origine et Rebus gestis Regibus dicamus, quædam de forma Reip. ad Historiæ intellectum Emittamus.

Sic Rm

Forma

Sic Rp primu
sanct, ut in ma
testas, Iura Re
l. 2. c. 14. ut
Cura et Princi
sinum Patricia
et privaa ips
in Bello Imper
Convocandi et

jam tam eran
erat Tribunu
qui postea V. M
Rex vbe abe
dar, qualis fu
ter Lucretiq

tant diam Qu
pecuniam Tr
e Patriciis
alius Rex eli
tio dies regn
constituebat,
Pontifices, qu
fices, qui Ca
pitalibus sibi
dit primum

Forma Regis R9

Sic Rr primis temporibus suis Regibus uta
bantr, ut in magna Senatus et populi Cet po-
testas; Jura Regia. Sic describit Dion. Hal.
L. 2. C. 14. ut penes Reges fuerit Sacro-
rum et Principatus, de Legum et Consuetu-
dinum Patriae Custodia, Criminum Cognitio
et privata ipsis Jurisdictio, cum Summum
in Bello Imperium, Item ius Sen. Populi
Convocandi et Consulendi. Ste Regem Rex.

jam tum erant alii ipsi Magistratus, Nam
erat Tribunus Celer, Ste Fectus Equitum
qui postea v. M. Equit apellabatr, Et si
Rex Urbe abeet Fectus Urbi Constitueba-
tur, qualis fuit Spurius Lucretius pa-
ter Lucretiae Liv. L. 1. Cap. 58. Quidam pu-
tant diam Jus Stores fuisse, qui publicam
pecuniam tractarent, Rege Mortuo
e Patriciis Interrex creabatr, donec
alius Rex eligeretr, Interrex autr per 5
Ste dies regnabat, quib elapsis alius I.
Constituebatr, Erant diam Sacerdotes et
Pontifices, qui Sra curabant, Erant et Au-
fices, qui Caas Cognoscebant, qua in re In
dionisius sibi o Constat, Nam L. 4. C. 29. tra-
dit primum Servium Tullium, privata-

rum

Forma Reip. R&Q

privatas personas & lustrelas ad aliam judicem relegasse, Cum idem L. 2. C. 14. Ipsum Romulum scribat Leviora delicta finitima permissis Senatoribus

Senatus ea dignitas ac potestas erat, ut in gravioribus rebus et de quibus à Rege Consulebatur, ferre sententiam posset, Plebs auté convocabatur, ubi Leges erant Sanciendæ aut bellum erat Consciendum Liv. l. 1. Cap. 29.

Ex dictis adparet frustra disputari: Penes quem Rs fuerit Sum. Imperium? Cum Sc. 1. adhuc Reges essent, penes Regem? Senatum? populum? Jus enim potestas constat, Nec de ea ulla lis, ergo si quæritur: Ista potestas fuerit Summa, non de ea quæritur. Quid Rs vel populus potuerit? Sed quo nomine hæc potestas sit appellanda? Ubi ergo disputatio circa Jurisdictionem versatur in Voce: Summa. Quæ disputatio ex Hist. aut Juris Cons. responsis, sed ex Grammatica decernenda, decidenda, Interp. Sic vero dicendum est: Nihil est certius, quàm si Comparatio instituatur inter potestatem Regis, Populi & Senatus, Regiam potestatem maximam fuisse, secundam Senatus, tertiam Populi. Cum

Forma Reip.

Cum Populi & Senatus mentio fiat, si interrogarentur de re, quæ in Rep. faciendum [illegible] potestant, id solius erat Regis libere & habebat imperium, id Legi et facere, quod v. Populo vi[illegible]

Scriptores

Historiam Reip. Rom. [illegible] Hor. & Eutrop. Latius [illegible] & Latinis Livius, & Gr[illegible] bius, Appianus, Plut[illegible] Vallelis, denique Dion [illegible] Sunt Fasti Capitolini Consulem exhibet. [illegible]

Romulus

Primus Rom. Rex [illegible] vulgo censetur Romulus, [illegible] fabula: Ultimi Albanor[illegible] mitor & Amulius, Num[illegible] Maximus patri in R[illegible] jum Junior frater [illegible] cit filium ejus Rheg[illegible] cit filiam Rheam [illegible] Vestæ Consecrat, ut per[illegible] deam Mars Compre[illegible]

Forma Reips. R&

Cum Populi & Senatus nihil aliud fuerit, qm
si interrogarentur dicere. Quid sibi videatur
in Rep. faciendum? præcipere aut nihil
poterant, id solius erat Regis, Cui si
Rex libet ō habebat Imperium; Ō teneretur
id Legui & facere, quod placuit ē Senatu
v. Populo vi debatur.

Scriptores Reī Roman.

Historiam Reips. Rom in Compendio tradunt
Flor & Eutrop. Latius vero eam exponit
e Latinis Livius, e Græcis Dion. Halic. Po-
lybius, Appianus, Plutarchus in Vitis pa-
rallelis, denique Dion Cassius, addi tos,
sunt Fasti Capitolini, in quib Series
Consulum exhibet.

Romulus

Primus Rom Rex & Urbis Conditor
vulgo censetur Romulus, de quo talis fertur
fabula: Ultimi Albanor Reges erant Nu-
mitor & Amulius, Numitor, ut frater natu
maximus patri in Regno succesisset, fi-
lium Junior frater Amulius de Regno dej-
cit, filiam ejus Rheam vel Ilium Sacerdotis
Vestæ Consecrat, ut perpetua Virgo maneret
Deam Mars Compressit, ex quo peperit
Romulum

Romulus

Romulum et Remum, Geminos Amulius in Tib
fussit projici, Qui cum flumen supra ripa
effusum esset, in proxima alluvie exponent
illos Lupa eadem sica ad puerilem vagitu
advolant, et infantes nutriunt, Dein Faustulus
Regius pastor eos ad Stabula sua defert
et Laurentiæ Uxori educandos tradit, Cum
adolevissent, et pastores à Latronib defend
rent, inter quos Latrones erant pastores
ipsius Numitoris, Remus captus, Dum Nu
mitor rem rescivisset de Nepotib suis
Romulus et Remus simultatem inter faciunt
et Numitorem avum restituunt in Regnum
banum, Hic Nepotib suis potiti Jecere Novæ
Urbis condendæ, Qui in Loco, in quo exposit
fuerant, Sic Roma est condita 900 Cir
citr Annis post Albam ab Ascanio ædificata

Urbe extructa, mox Cepit lis inter fra
tres de Nomine Urbi imponendo, et penes
quem esset Imperium? In Sacrificia decidatur
Remus, velut alii et Quod: Mœnia Urbis, quæ
Sacra St transiluisset, atque ita violasset Super
erat Et Romulus solus, qui Urbi de suo No
mine appellat et populi jussu Imperium
Suscepit, ad hibitis in prius auguriis; Ne sine
Viis regnaret, decerant vero Incolæ, Et Asy
lum aperit, ad quod statim confluebant Cerva
rum fugitivor, Obærator et Malefico mu
titudo. Decerant Uxores, Et Lusis Circen
sibus invitant finitimos Populos, eorum Vi
gines rapiunt, qui Vulgo: raptus Sabinar

Ro

si, quod Sabini
strissimi, num
ossit, primum
vadunt, Id eo
mulus sua man
Jovi Feretrio
nates in tro
unt, Post Po
Populus vinci
dem Rex inte
verbis prodi
nis tenebant, I
jam Regi Iug
Sui Statori Iov
suo Interest,
int suas aci
int Ros et Sa
Ut Situs Ro
lo Imperii re
remigrarent
Rã Cives à Cur
Sive Quirites
tus Facius à
cius, et Romu
volavit, qui d
Vejentes, quos a
in 100 Annos p
cionem Saber
Olum Sublata
à Senatoribus, ut

Romulus

Et, quod Sabini erant tunc in latio potentissimi, numerosissimi. Hinc bellum orsus, primum Ceninenses Romanos invadunt, duce eor Rege: Acronem, ipse Romulus sua manu occidit, et spolia opima Jovi Feretrio dedicat, Mox! Antemnates in agr Rom in expectionem faciunt, post hos Crustumini! Sed etiam Populus vincitur, Postremi Sabini bellum Rom intexunt jamq; partem urbis proditione fecerat Virginis tenebant, sit Olium in media urbe, jamq; Romani fugiebant, Cum Romulus Jovi Statori templum voveret ac fugam suos sisteret, eadem mulieres raptq; inter suas acies intercurrunt, et pacem inter Rom et Sabinos conciliant, his legibus. 1. Ut Titus Tacius aequato cum Romulo Imperio regnaret, 2. Sabini Romanis civitate donarent. 3. Urbs Sabino nomine Rom Cives à Curibus Sabinor oppido Curites sive Quirites dicti, Sexto post anno Titus Tacius à Conjuratis quibusdam occisus, et Romulus solus Imperium recuperavit, qui de Fidenatibus vincit, item Vejentes, quos agri parte mulctat, quibus in 100 annos Indutias dat, eadem! Cum Concionem haberet, desiit in Vivis esse, vel in Olympum sublatus, ut plerisq; tradunt, Vel à Senatoribus, ut alii volunt, discerptus,

Quirinus

Romulus

Qui singuli Illustrium Consortio ejus sub veste texerunt et abstulere, de quibus ejus intelligeretur.

Hæc vulgaris fabula, de prima urbis origine primoque Rege, cui in primis est fidendum, nam obtinet urbis originem. Vulgo quidem ea existimatur Condita anno 3tio Olympiadis 6ta, quæ est Varronis Sententia, Vel. Olympiadis 6ta anno 4to, quæ est Catonis Sententia, quæque Fastis Capitolinis comprobata, et quidem Chronologiam nos etiam in sequenti 6ta cum aliis sequemur. Interim! Et si placeat omnes, vel Varronem Vel Catonem sequamur, in, inde ò dictu differre eo ipso tempore Urbis Conditæ, Nam hic Urbis Conditæ calculus, longe demum postea à Scriptoribus est adhibitus, et quidem Seculo demum 6to. Dein. Alii de Urbis origine plane alibi sentiunt. Et enim teste Solino Cap. 1. Qui volunt Romæ vocabulum ab Evandro fam ee dat, cum primum ibi offendisset, qd Valentia dicebat. Aliis placet: Troja à Capta, quorundam Achivis in ea Loca delata oppidum ibi Condidisse et Eam Vocasse ex Nomine Romes Nobilissima femina Trojana, quæ his Comes erat. Quidam ab Roma Æneæ filia Rè urbi Nomen impositu tradiderunt.

Quida-

Romu

Quidam rursus vo
Troiæ Telegi Filia
Alii Ascanio natam
fuisse dicunt. vide Dio
Antiq. Rom. Lib. 1.
in Romulo.

Juxta Vero
Negotio alia Sat
eam alia Versio pu
Romuli origo (ex
go existimatu. Nam
à Marte prognatu
rio habet, si e
metuit Amulius
uti ipsum Filium
rat fut! Qui fact
projecti o infierun
Rhea. inde se
enim tradunt Rom
tos fuisse ex Rom
femina, quæ Lat
nupserat.
Alii o Romulum,
& Emq filium fu
Ascanii, vel Emat
ctq. vide Dion.

ROMULUS.

Quidam rursus volunt Romam
fuisse Telelfi Filiam Sneq Nepotem
Alii Arcadio natam, alii aliam tra-
diderunt. vide Dion. Halicarnasseum
Antiq Rom Lib. 1. Cap. 73. Seq. Plut.
in Romulo.

Quis & Unde Condidit incertu est,
Nec hoc ulla satis ratio. Cur aliam caig-
em alia verisi putemus, si nec ipsius
Romuli ergo constat. Nam quod Vul-
go existimatu: Numitoris Nepos, et
a Marte progenatus, id vel specie Ve-
ri o habet. Si enim sibi a nepotib
metuit Amulius, Cur eos o interfecit?
uti ipsum Filium Numitoris intfece-
rat Aut! Qui factum est, q in flumen
projecti o intierint? et qus similia! &
Plea. intu se dissentiunt Veteres, Alii
enim tradunt Romulum et Remum na-
tos fuisse ex Roma, Troiana quadam
fœmina, qua Latino, Aborigineum Regi
nupserat. &
Alii o Romulum, si Romum adpellant
e Eneq filium statuunt, vel Ulyssis, vel
Ascanii, vel Emathions, vel Itali et Ele-
ctrq. vide Dion. et Plutarchu Locis Citis. &

Nihil &

Romulus.

Nihil putem Causs est. Cur potius
ex Rhea et marte, quam ex alijs hic
moratijs eos natos Statuamus. &
Si porrò! Consideramus, quæ a Ro
multo facta sunt, ea itidem ō Cōsen
et apertè St ficta. Sclt!

1. Ajunt eum Urb Condidisse, cum adhuc
deessent Cives, qui eam incolerent, cùm
vulgo soleant urbes Condi, ubi Civium
multitudo abundat. Deinde!

2. Ad frequentiam Urbis parandam ubi
tum aperuisset, hinc cum finitimi o repe
risserent Servos suos fugitivos an trans
fugissent eum Latronum Cœtum fovisse
3. Cum magna Virol multitudo Conflu
isset illuc deerant Mulieres, Sc! Cur
Aneillæ, aut reliquæ Mulieres, quæ
aliquam notam incurrere poterant,
insimul illuc ō fugissent? Et!

4. Quid opus erat raptis mulierib Cum
fore semper superet Numerus Mulieru
Numis Virol, qui Bellis solent absum
aut peregrinationib vacantes. Et!

5. Cur Avus, qui Rex erat totius Latii,
et Albani ol, Novæ Urbi ō potuerit
Mulie

Romu

Mulieres Conced
Quod ad Bella
fuerunt Latini
Cur singuli popul
manos ō aut vi
xerunt? Sabi post
Bellis contra Ro
Set.

Dicimus Et!

Sociam ipsum q R
um ō pertinere ō
ad Heroes! Sed
primarius erat,
nos Deus, ideo ad
Urbis referri, Qu
& Deum Suum, quem
aut Auctor ō Cond
celebrare, Hinc
lo divini habeban
demq ajebant e
dem Romq erat
catum. &

Romulus.

Mulieres Concedere. Sed! Quod ad Bella attinet! Cum Jnveriam Latini vellent ulciſci Cer ſingᵘli populi invaſerunt Romanos 2o aut vires ſuas Conjenxerunt, 2 ſalt poſtqm primis illis Belliß Contra Romanos, male ceſſiſſet. 2

Dicimus Et! Totam Romuliſtioriam ipſumqß Romulum ee fictitium, e! pertinebe o ad homines, ſed ad Heroes! 2 Sed ad Deos! & Et quia primarius erat, poſt Jovem Romanor Deus, ideo ad eum originem Romæ Orbis referri, Quemadmodum quißq; ſ Deum ſuum, quem primis Celebat Aut Auctor e Conditor ſuum ſolebat Celebrare, Hinc eſt ino, q Romulo divini habebant honores, eundem qß ajebant ee Quirinum, Cui in Romæ erat templum q dificatum. 2

Sed et Uxor

Romulus.

Sed & Uxor ejus Hesilica Dea fuit, alio nomine Flora dicta. Metamorf. L. 14. V. 1. Majores Romulii Reges & Altos Albanos & Heroes, et Mars erat Deus qui ampregenuit, Rea Diam, ejus Mater erat Dea Sac. S. de Tiberino Flavio nupsisse.

Item! Dea erat Acha laurentia ejus Nutrix Flora dicta alio nomine, cujus Sacerdotes erant Sacerdotes, qui Fratres dicebantur.

Denique! De ob fere Heroibus narrant, quod sub Habuerint adolescentiam, et à Patribus, vel Patriciis, vel Avis fuerint exposiți, à Feris nutriti, ab Agrestibus, vel Pastoribus educati, et tandem post magna facinora Crudelissima morte obierint, et sic demum in Cœlum fuerint recepti & pro Diis Culti et agniti, nec quicquam movere debet, quod Nominatim recenseantur Hostes et Bella, quæ gesserit Romulus.

Quod Equites adi

Romu

Quos Equites adiunct
apud Eos, nemem en
mucere, nisi Qui Equu
sunt ad Signatus, Quam
putant, Filios fuisse
merebant, Alios qui
antt & Equestrem
Id demum post Tem
Equites Rll non amp
Sq. quia tunc jam
vel. Revocatis sicuti eba
bant, aut Aliis Offic
bellicis & loco Equit
cabantt Socii, qui
tes, Do in alas divi
ma Tricenaria, Sed
sig, vel. Lexenariis,
re vide Sebelius
sq. de Castris Dis.
in Centurias, ea
tius instituit
jam ante eum fuer
initio 300 Equites
& Nominatte Ramne
res. Vide Liv. L. I. C
Tarquinio 3. alias
Patrantibus scri
dicenti Ramnenses
cienses & Luceres

Romulus.

Quos Equites adiunt? Sciendum est. Olim apud Ros. neminem in Bello potuisse equo merere, nisi Qui Equus publicus a Censore fuisset adsignatus, Cum falsum est, quod quidam putant. Alios fuisse Equites, qui in Legione merebant, Alios qui Rē equo pub. donabantur et Equestrem Constituebant ordinem. Id demum post Tempora Marci Gracci Equites Rī non amplius in Legione merere vel! quia tunc jam magna erat eorum dignitas vel! evocatis jungebantur, vel! Tribuni aut Alii Officiebantur admonitionis bellicis et loco Equitum Romanorum Legioni adsistebant Socii, qui ō in turmas ut Rī Equites; Id in alas dividebantur. Erat autem Turma Tricenaria, Sed illis erant quinquagenariis, vel! Sexenariis, vel! mediocribus. Quae de re vide Scheffer in Notis ad Hygin. et alios de Castris Rīs.

Erant Equites divisi in Centurias, earum Centuriae Servius Tullius instituit 18. Ater Centurias 6. quas jam ante eum fuere, Tam ajunt Romulum initio 300 Equites in 3 Centurias instituisse et Nominasse Ramnenses, Tacienses, et Luceres. vide Liv: l. 1. Cap. 13. Postea demum sub Tarquinio 3. alias Centurias accessisse, Priorantibus pristinis nomina. Ita! ut sint Ramnenses primi & 2di, item Tacienses et Luceres primi et 2di.

Hic —

Origo Centu rum Rom

Romulus.

Hoc aut ita gesta ꝛ re facile evinci potest. Ait enim Cæs. 3 Legioni addita fuisse Equites 300 & unam ex 3 Centuriam sub Romulo 100 Equites habuisse, Hoc si verè oportet Romulum res gessisse tu una Legione. Quomodo aut ille potuit & tot bella una gerere Legione, quæ tantum 3000 Milit. continebat, &c. Si audiamus Dion. Halicarnæum, is ait. Romulum cum eo bem conderet ꝛ plures Sabinis, quam 3000 Pedites, et paulo plures 300 his Equites, cum morerentur pedibus reliquisse 2600 & 100 ferme Equites. Hæc aut quomodo cohærent? Si enim in una 3 Legione debuere esse 300 Milites, debuit Romulus ut 3 longe major numer Equit relinquisse postea Cuilibet Legioni addebuntq, ꝛ sutmsi 900 Equites assiti, Credo non satis constat. 300 ajunt, ideo, quia 3. fuere Centuriæ, quas singulas 100 habuisse putant, Dc et Dion. falsum est, quia Centuria 30. unaq 3 divisio, Velut Centuriæ pedites erant, in quib singulis 1000 vel plures numerabantur. Porro. Dionysius narrant de geminatione Tribuum Centuriatium Equitatium, id ꝛ recte se habet, Plutarchus in Romulo vult eam jam ex Sabinis a Romulo factam ꝛ relatam à Tullo Hostilio, cum Albam diruisset idem fn, quasi Sui oblitus, eam

Semun

Romulus

Semuq factam refert ibidem Cap. 30, et Servio Tullio ibidem Satis apparet in certa Regionis et eam, quæ ipsi Romulo primo

Numa

Post Romulum do Regnasse, eidem Numa nos oppidos et accitum Quic Fit. Sacrius unus stum. Erat hic Vir Divini humanq 3 Studiis, Legib et mori mitigavit, Ostenum au nium Sacrorq suor Menses descripsit Ja quod belli Tempor lauth et alios Sacrio & post Numam Tu Augustum, Semel pa bellum erit. Post Augusto, Idem Numa fecit. Curiones inst Salios et Augures ciales, item Pontif Hal. L. 2 Cap. 65

Romulus

Semum factam refert à Dionys Superbo ibidem Cap. 36, et item eam adscribit Servio Tullio ibidem Cap. 43. Ex his Satis apparet incertissimam esse Civitatis Originem, et eam, quæ Vulgo fertur cum ipso Romulo primo Rege esse fictitiam.

Numa.

Post Romulum ob Interregnum unius fermi Romanos, Idem Numam Pomp. Curibi Sabinorum oppido accitum, Regemq; creatum Tuic Fit. Facius unicam filiam sederatti Regem. Erat hic Vir peritissimus, omnis Divini humanique Juris, omnisq; belli Studiis, Legibus et moribus ferocem Populum mitigavit, Atq; eum diu Religione fere omnium sacrorum suorum originem, annum ipsi Menses descripsit Jani Templum extruxit, quod belli tempore patebat, Sub Numa Pace et aliquot alias pacis tempore Claudebatur, Et post Numam bis ille accidit usq; ad Augustum, semel post punicum primum bellum et iterum post bellum Actiacum Sub Augusto. Idem Numa Nefastos dies Fastosq; fecit. Curiones instituit item Flamines et Salios et Augures, et Tribunos Celeres, et Feciales, item Pontifices Vide Liv. item Dionys. Hal. L. 2. Cap. 65

Facinora Numæ

Si hoc

Numa

Si hæc iterum discutias, vix abrigo in iis
est, quod Vet ee posuit, et defendunt Scri
ptores sibi invicem contradicere

Annum sic descripsisse in 12 menses. Nam
Romulus annus 10. menses tm habuerat, inter
Et exteris Veteribus, qui volunt jam sub Romulo
Constitisse annum 12. Mensibus et ita procedub
se habuit, nam a primis temporibus ita annus in 12 menses descriptus, putant
aut annum primitus apud Ros 10 tm M
Scaliger Sed habuisse, id ultimus Scaliger appellat. D. Scaliger Lib. 2. de emendatione
Tempor. Circa finem ostendit olim Febr. fuisse
ult. mensem. Porrò Gotiones de Numa insti
tuisse, Id iidem qui hoc de numa tradunt etiam
de Romulo scribunt: cum Curias et Cohortes c
stituisse. Tamnium ejus originem ad Numa
referunt, Et aut Flamines Sacerdotes de
alicui peculiariter Consecrati, velut Flamen
Dialis est qui Jovi ministrat, Quirinalis
Quirino et sic porrò. Quia aut Insuper
Mars, aliique dii jam ante Numam cele
brabantur, Cur negemus illis Sacerdotes
Suos, Tribunos Celerum à Numa institutos
ee, tradit Dion. Nam et si sollemnia quæ
Sacra peragebant, Inter fabet fabula: Romu
jam de interfectum, sub Romulo per Tribu
Tribunum Celer, et ex se discordiam Veter
stod: Plutarchus enim fr est Numam: Ser
tinus Cohortem 300 Celer, quib Stipatus R
malus fuerat, et auctor adse, Augures

Augures et Virg
Creatas volunt, ff
Virgo f. jam fuisse
ugricatæ et adhibi
bantur et Pontifi
Sed cum Sacra
rent, oportet ejus
jerarent fuisse. E
xemplum Coriba
nos, et erant hi
Cultus erat Numa
ciales ad eundem
hi Sacerdotes, qu
et sellis indicend
Sotium alii instit
et Quos jam
tuisse, Non fati
ad antiquissim
referetur, Hiogu
Euanjus apella
apud Sabinos d
pon L. 2 pag.
tios ejus erant
ut adparet et
Si jam via
tissimus Ingm
tunc Fet de Re
git? Et
Numa? quo
Adsunt
jam Ygeram

Numa

Augures et Virgines fest. ab eodem Numa Creatas volunt, Augur. Romuli mater Sb Virgo f. jam fuisse, et Romulus nihil nisi auspicato et adhibito auspicio egit. Salios Sonios et Pontifices a Numa ortos volunt. Sed cum Sacra jam ante Numam Vigerent, oportet eos Pontifices, qui eos Curam gerebant fuisse. Salii autem efficti st ad exemplum Coribantū et Curetum inter Phrygas, et erant hi Martis Sacerdotes, cujus Cultus erat Numa antiquior. Ostendefuerunt ciales ad eundem Numam referunt, erant hi Sacerdotes, qui pangendis Foederibus et bellis indicendis erant, quod Sacerdotium alii institutū volunt ab Anco, Mo. Sed Quòd Jani Templum et Cultum Numa instituisse, non satis Certum est. Nam Janus ad antiquissimos Reges et Deos Latii refertur, Hinc Quirinus et Evander apellabat ejusq; Templa Curis apud Sabinos Numa fuisse tante Romulus Vide Tom L. 2 pag. 155. Fasti et nefasti dies eos erant Prisci Diuante usitati, ut apparet ex Hesiodo.

Si jam ea hæc quæ Numæ tribuuntur sollimus Incerta aut fabulosa, quid tunc fiet de Regno Numæ, aut! Quid ille egit? Et! quo magis incerta via Historia Numæ. Absunt eum et Orem habuisse Tum Sgeream quam quidam unam Musa fuisse

Numa -

fuisse dt, alii J. Jacii filiam unicam, cum
ysea eet mortua, in cum ea dt Numam sollo
quia secreta instituisse, et ab ea dem sapien
iam suam suscepisse, imò! aunt eum à Pico e
Quare fuisse edoctum artem, ipsum Jovem ca
lo ejiciendi, idq; eum sacrificasse ut abipso
Jove disceret sera, quæ Rs scribebat
Leges, Addi et hoc postt: Ignorari quo
Tempore vixerit Numa Nam famæ hat
tigerrima: eum Pythagoræ Samii fuisse
discipulum et apud Pythagoram Crotonie
philosophia operè dicte, cum ad Regnu Ro
vocaret, Tam quidem sententiam Dion
ec. refellunt hoc argto: Q Pythagoras
Samius demum vixerit sub Servio Tul
Dionysio manifestum est Sitem ejus sate ex
certam.

Et qui probare volunt: Eum Revera
extitisse, et eo, q Libri Numæ postea sub te
niculo monte fuerint reperti, Vide Liv. L. 40
Cap. 29. et! q Numæ Regia etiam de Rg fue
fit, et Leges ab eo sacrq; super sint, Q Libri illi
Numæ Et suppositi, et cum Liv. eos fuisse
publicè crematos, quia dissolvendæ Religio
nem essent, Quis tautem credat: Libros Numæ
pernicioso fuisse et impios, cum a solo Nu
ma ora Rob sera promanarint, fuit Reg
Numæ, Q q: pax a Numa extructa? an dei
ejus Nomini dedicata? Extant Leges Numæ

Numæ, Q gudro: [illegible]
fant Leges Rom
In adeo ō exti
ne nego: fuisse N
am ejus salsam

Tullu

Tertius Rob R
rus ait: Ei Regn
bis, quia bonam
Tempore Romuli
o postt, qa intr
cessit Numæ Reg
& Regem hunc
potem tradunt, S
et ejus genus,
alter, ut ajunt
ferocior, Bellan
nis, Dictator fa
us, quorum pp
altici imperar
tamine sirime
tu ter gemini
corporis robore
et eodem die
ri Curatii, vo
Horatii? ultim
Constat, Liv. a
Dos Horatios
tantt, Cadunt

Tullus Hostilius

Numa, Dquæro: an sint genuina Numæ Leges Romuli aliorumq; Regum, qui in ædes exstitere, Et si sint non plane nego: fuisse Numam aliqm in Historiam ejus falsam pronuncio.

Tullus Hostilius

Tertius Rex fuit Tullus Hostilius Rotus ait: Ei Regnum dat in honorem Virtutis, quia bonam operam adversus Sabinos tempore Romuli navaverat, Dionysius hoc refellit, qa inter Romulum & Tullum intercessit Numa Regnum, qui ad eo fuit Rex, filii Regem hunc priorib; Hostilii fuisse Nepotem tradunt, Sed Credo incertum satis et ejus genus, Fuit magnus Bellator et alter, ut ajunt, Romulus, imo! Romulo ferocior, Bellum primus gessit cum Albanis, Dictator Albanor erat Metius Fufetius, quocum pugnat Tul. ut urbs Albana Romani imperaret et paucos quosdam Certamine sibi merebat, Erant in utroq; exercitu fratres, genere Virtute et Corporis robore Stantissimi ab Horatii filii eodem die nati, alteri Horatii, alteri Curiatii vocabant, Dubium populi Horatii? utrius Curiatii fuerunt? non satis Constat, Liv. ait: Se plures invenisse, qui Eos Horatios vocent, Illi in certamen mittuntur, Cadunt 2 Horatii, Dein tres

Hor

Sic et nos antiquus Rot & Regis in eos derivatus.

Tullus Hostilius

Curiatios interficit. Ita. victores Iure Ri-
Cum aut Urbem intraret Horatius, Soro-
suam interfecit, qua uni ex Curiatiis fu erat
sponsata, e conspecto sponsi sui paludamen-
to flebat, Deo rapito in Ius, e Condemnat⁹
a populo ob virtutem absolvit, ut in expia-
ret alterâ Ara erecta è Junoni, ad quam Soro-
Cura pertinet, altera Jano, Cujus Nomen
Curiacii ferebant, nam Curiatii sicti à Cu-
ri filius, unde Janus Quirinus ꝙꝫ dō, Vide
Liv. & Dion. Hal. Cum aut Albanos dictator
de rebellaret & arma Junxeret cum Fide-
natib⁹ & Vejentib⁹, victis his Hostib⁹, cum Tul-
lus Quadrigis elligat jussit discerpi, Alba e
diruta, Cives Rom. traducti, & ex illis, Sena-
tor & Equit. Rom. numerus ꝙꝫ auctus, Item
Celius mons Urbi additus. Otea Vicit Tul-
lus Sabinos & Latinos, Cum aut Jovem
vellet Cœlo elicere, ut Sacra hæc ex rite facerent, Jupiter cum ful-
mine percussit, & cum Regia Sua Conflagravit
In hac Hist. Tulli Hostilii primum fabu-
losa est ejus mora, ut quibus intelligit. Deinde
Livio Credat pugnam clam ter geminor, Tri-
mis ꝙꝫ in exhibile est, in utroꝙ exercitu
fuisse tales fratres, Et bella cum Sabi-
nis et Latinis. Singuli ꝙꝫ Reges gestis
dicunt. Denis Cœlium III. Urbi jam ad-
didisse & Senatores geminasse, Civium ꝙꝫ
numerū duplicasse — Et duplicasse.

Anc

Ei hic succes
lia ut et Nepos
unde Numam
colebat, Ut belli
gessit cum La
oes vicit, Sed
ibus Regib⁹, Ur
micuta e Ur
Urb Ostiam,
Portus popul
Ad quos alii a

Ja

Successorem h
lius fuit Dam
insinuaverat
pis, cogs mor
tus. Superbus
Superbo. Hic
patres legit, &
extruxit Cir
debant, bellu
nis item cum
12 Populi, qui
suos Insignia, a
et Reges Ri ute
publicum prod
Etrusci victore

Ancus Marcius

Ei hic Successit Numæ e Filia Pompilia ut St Nepos. Hic medii erat Ingenii inter Numam & Tullum, & sic pacem Colebat, Ut belli Studia ō deponeret bellum gessit Cum Lat. Sic. & Vejentib⁹ quos oes vicit, Sed. idem tradit & Castelis ejs Regib⁹, Ubi autem adeisit M. Janiculeta & Vallem Murciam. Condidit Urb Ostiam, quæ fuit ad ostium Tiberis Portus Populi Ri: Instituit Fecriales, & quos alii à Numa institutos dt.

Tarquinius Priscus.

Successorem habuit T. Pris cum, qui filius fuit Damarati, hominis Corinthii insinuaverat auth se in amicitiam Anci Regis, cujus mortuo Rex à populo fuit Creatus. Priscus apellat, ut distingvatur à Superbo. Hic 100 ex honestioribus Civib in Patres legit, & Equit numerum duplicavit exstruxit Circum, in quo Ludi Circenses celebantur, bellum gessit Cum Lat. & Sabinis, item Cum Etruscis. Etrusci erant 12 Populi, qui Cum ab eo Vincerent Regni suos Insignia, ad Tarq. miserunt, hinc factum est Reges Ri uterentur 12 Lictoribus, Cum in publicum prodirent, nam singuli populi Etrusci Lictorem miserant, his iisdem accepit

Demaratus T. Prisci pat.

Quare dr Priscus?

Tarquinius Priscus.

abiisdem Etruscis accepit Coronam auream, Sellam Eburneam, Sceptrum, Togam picta[m] Tunicam demiss[am] palmatam. & Strea! J. Prisc[us] fol et struxit e Cloacas ad siccanda in ima urbis loca, quas Cloacas in magnificentiâ operib[us] Rom[anis] merentib[us] dixis! Jovis Capitolini Templum in Saxo vit, qd th omum perfectum est a T. Superbo, et dicatum ab Horatio Pulvillo Consule Ao. 247 urbis. & In hac tu Hist. T. Prisci multa item sunt gesta ejus incerta vel etiam falsa; Mittamus bella cum refutatis Lat. et Sab. e Etruscis gesta, quæ singulis hic in ipsius Regib[us] assignantur. Quod autem dra Insignia Regia ab Etruscis venisse, o e Credibile, nec fac[ile] re sibi Constant Scriptores, Et! procul dubio 12 Lictores ab etruscis sin xerunt petita, quia Etrusci erant divisi in 12. Civitates. Contra Livius Scribit Romulum jam ee usum 12. Lictoribus cum Fascib. Dion. ff. 193 Fatet. Et qui idem Romulo 12os Lictores adscribant, Nec Cad e. Cur putemus Procedentes Reges, rib[us] Cavisse multo minus hoc est admittendum. Quod Tarquinius demum ab Etruscis accepit Sellam Curulem, Coronam auream Sceptrum etc. Quis enim Credat nullis fignis antea Reges ee usos. Et! Sella Curulis vid. Et Sella à Curia, quæ vox e Rib[us] ipsis qui erant in Curias divisi, et! Curites appellabantur. Corona vero, Sceptra, et pur pureus amictus, oib[us] olim Regib[us] erant Communes. Quid porro Sentiendum sit de ip[s]

cato

Tarqui

duplicato nomen
stat nam hoc
ant. huc refer
bila Sumana,
cie et ad eum
sise, qui Sibilli
sibi Conservan
dorum Viros,
decemviri et Sibyl
Tarsi olim Re
endis et Libris
est, Quando e
ō e Certum. Alii
lum. Dicebant
fata populi Ri
ciebant, Quæ
reserisse facere
facris aliquid
runt libri Sci
tas Libelli in
quib[us] erant di

Serv

Tarquinius Priscus

duplicato numero Equitũ de ex dictis constat, nam hoc singuli Reges tribuant, huc referenda et alia fabula de Sibilla Cumana, quæ sub ignoto aniſpicie ad eum venisse, ejus Libros vendidisse, qui sibillini dicebantur, et quib Conservandis Rex Tarq. creasse dicitur Viros, qui quindecim Viri sacris faciundis dicti sunt.

Fuisse olim Reges duum Viros sacris faciendis e Libris Sibillinis adservandis vel est, Dionysio ex quo fuerint instituti incertum. Alii hoc referunt ad T. Superbum. Dicebantur in his Libris continerj fata populi Ri, et futuris temporib inspiciebant, Dionysio nil aliud se in illis reperisse facere dictes renunciabant, nisi sacris aliquib deos ee placandos, et fuerunt hi Libri, ejusmodi, quales alii sibyllæ Libelli, in quib Ritus et Cerimoniæ quib eent dii Colendi Describebantur

Servius Tullius.

Tarq. Priscus Genere Natus S. Tullium, is Gn. Rex factus St. Filii Anci Marcii egre ferebant sibi a Tarq. Exceptum ee Imperium, utq; Subordinabant suos

vix

Servius Sulpius.

rivantes Pastores, qui Regem interf
cerunt, & Tarquill ejus Vxor simulabat
Regem adhuc Vivere, Velle aut: ut dum Vu
mece Convaleseeret, Servius Rem administ
ret, ita Serv. pervenit ad Imperium, y
Cum se satis in eo firmasset, mortem Reg
patefecit, Bellum decrevit cum Etr. qu
defecerant, id durabit per 20 Annos, Inde
domiti St.

Inter pacis opera Celeberrimu
quod Censum hic Rex instituit. Cum Census a
debat bona sua Cives Jurati censebant. Q
mabant, et pro Censu in Classes diversas ref
rebant, quas C. instituit Servius: In pri
ma scilicet erant, in ultima pauperiores
Quilibet Classis rursus erat divisa in Cen
turias sive partes minores, ita in ul
timo Classis plures etiam haberet
Centurias, quam reliqua, nam et si et pau
cissimis hominibus Constaret prima Clas
sis, In ea Centurias habebat 80. sta
verò Rum unam.

Usus hab Classium e
ut qui ditiores erant etiam honoratiorem occ
haberent in Militia, et plus valerent in Com
tiis, Cum enim qd plures Centuriæ jussissent
fieret, et plures Centuriæ essent ditior gm pau
per, plus etiam divites poterant in Comitiis
quam pauperes.

Equit etiam Centurias auxi
in universum enim ab eo institutæ sunt 18 Centuriæ
Præterea Senatu Supplevit et honoras Amatiu
pag. 14

Servius S

pag: 14. v Sveton
gentes ad eo in Patric
liminalem v Etquil. Co
ab hinc Urbs Ra ampli
Dion: L. 4. Cap. 13.
Palatinum, iigs add
tes Post. Celium. Arcu
culum, Ifi et 7. illi Ce
ribus, in Ra fuit imp
ob numeri cujus Ja
Servius divisit y
Suburanam, Collatin
sunt 14. tribus Urba
accessere, de quo num
tribus Sub Servio T.
Vide Dion: L. 4. Cap. 1

rius à Lucio Tarq

Lucius

Ultimus Regum Ro
bus hoc Cognomen
enim occupavit et
Fuit Tarq. Prisc
is patre interfect
primores qs Patr
sibi adversarios C
populum in admi
bellum pacem &c
Cap. 29.

Servius Tullius

pag: 14. et Sveton in Aug. Cap. 2do. Quas dam gentes ab eo in patricium ce traductas. Ovid. Fastor. Viminalem et Esquil. Colles ubi addidit, et ita ab hinc Urbs Ra amplexa est 7. montes, at Dionys. L. 4. Cap. 13. Romulus primo occupavera Palatinum, eigs addiderat Capitolinum. Tullus Host. Celium. Ancus M. Aventinum et Janiculum. Ifi st 7. illi Urbes montes, 7 pr pluribus, tn Ra fuit imposita, D 7. numerentur ob numeri hujus sanctitem, deing Urbem eg Servius divisit in 4. Regiones Palatinam Suburanam, Collatinam, Esquilinam, et hg sunt 24. tribus Urbanæ, quibus rusticæ tribus accessere, D quo numero fuerunt rusticæ tribus sub Servio T. non convenit inter Vetes, vide Dion. L. 4. Cap. 15. Interfectus est Servius à Lucio Tarquinio genero.

Lucius Tarq Superbus.

Ultimus Regum Rom fuit hic, cui ex moribus hoc Cognomen indiderunt. Superbus. Vi enim occupavit et administravit Imperiu. Fuit Tarq. Prisci filius, vel ut alii st. Nepos Is patre interfecto, Tyrannidem invasit, et primores Civ Patr interfecit, et quibus quibus sibi adversarios credebat, nec Senatu nec populum in admunst. Reip. Consulebat, sed bellum pacem et cc per se faciebat, Liv. L. 1. Cap. 49.

Quanqm

Luc. Targ. Superbus

Quanyn erat Examus, in Rem Romanam
autem erat enim Bellicosus. Selt. I. Renovavit
Fœdus cum Latinis à Tullo Rege init, in quo
superior Rā res erat. II. Instituit Feriás
tinás, singulis annis ab Latinis populis
M. Albano, Sacrificium & Epulas celebra-
bant, quas à Reg Magistratibus indicebantur
atq; ita hoc pacto Rā Latii Caput declarabat
Hic inde Volscos armis adgressus est, vic-
toriam Pometiam ademit, atq; ex spoliis
nobilis Templum magnificentissimum Capito-
linum perfecit, Sabinos vicit. Sabinos
solos Sti Targuinii filii sui Cæsit. Et cum
diem & bene obsideret in extremo ejus
eo enim Tempore, Otus Targe, Targuinii
Collatini Uxor Lucretiam per vim stupra-
vit, Lucretia postridie Vir & alios amicos
arcessebat, ut ostenderet se ō metu mortis
pudicitiam amisisse, cultro se Confodebat.
Aderat inter amicos Lucius Junius Bru-
tus, Eum Tribunus Celer, Targe Collatini
item Targ Superbi Sobrinus, cujus patrem
et fratrem atro maximum Targ Superbus
Rex occiderat, hic statim jurabat se Targ
Regem, Cum ex sua Stirpe, ferro, igni, quo
cunq; vi posset exegnatur, et in eadem Ur-
ba Collatinum & reliquos Jure juranda
adegit, de Roma festinabat, et Cardinea

vocata

De Re

vocata, Popul
nunq; ubiq; aderant
absq; abijt, Dies
Regnatæ Rex à

De R

Hinc Consul
eadem e postas
Signatus Spe
lecto, mox in
minui. Pro
sta. Doe per C
pui Cons quasi
postea alicqs
tum adjutores,
Flores, Censore
postas per Leg
tā ō, vide ret
bos, dictator
Sub Consulum
menta Imper
in Italia Lubi
bos Ferias ob
bos pertinacis
malos exper
tem Superat
fuit, qui vs
enim ad pacto

vocata, populum induxit, ut Jacy. Regnum abrogarent, qui Tum ad Etruscos a-
dato abijt, dies ille inde, Regi fugitus e dictas.
Regnat e Rs à 7. Regib annos 244.

De Rep. Libera.

Ab hinc Consules St Creati quib eadem e potestas data, quae regib fuerat ni-
si g annus spacio finiretb, din suos divi-
debet, mox in Cspit, Consulum potes mul-
ta imminui. Primum Lege de provocatione
lata. Dde per Creationem Tribunor plebis,
qui Consb quasi opponebant, Accessere-
post alicqs Magistratus quasi Consu-
lum adjutores, isti St Proconsules, Pro-
tores, Censores &c. Cum aut Consulum
potestas per Legem provocationis imminu-
ta ō, videretb Sufficere temporib periculosis, dictator Creabatb.

Sub Consulum Imperio Magna Cepit incre-
menta Imperb Rm, strictissimè in Sabinos
in Italia subigende, qua subjugata, bravi
dib ferrab orbi dominare. Extra Italiam
dib pertinacissimos adversarios, Imperii
qz Rmanos experti St Carthaginienses, quib
inter superatis nullus Rex aut populus
fuit, qui Rs potuerit resistere, in Asia
enim ad fluctos et Indos usqz sitiem

Juan

De Rep. Libera

Suam extenderant, In Europa magnam
partē Germaniæ tenuere &c.

Acta Primi Consulis

Ejectis Regibus primi Con. creati sunt duo
tus et L. J. Collatinus. Brutus ringuit Liv. Fa
or Fastes habuit, et eum, primum populum
re jurando adegit: Neminem Rē regnare pas
sutos. De Senib Senatū Numa Supplevit
et vult Liv. qāb Jane recens in Senatum cra
lecti, ea Conscriptos ee appellatos — —

Sed alii, quos Romulus ex Sabinis, alii quos Pr
Seus legit, Conscriptos ee Vocatos produnt, n
forte iidem semper fuerint patres et Conscript
et quia quædam publica Sacra per ipsos Reg
facitata erant, Regem Sacrificulum Creaunt
et Sacerdotium in Pontifici subjecere, &
Tarquinius Sup. interea Etruscos perfidi
ut Legatos Rām mitterent, qui regnum
bi Suis et impetrarent, vel saltem bona
ria relicturent, Cum his Legatis Conspiran
aliquot Nob. Juvenes, et ipsius et Bruti fi
lii, Conspiratione detecta, Brutus sua sit, ut
plicio afficerentur Rebelles, et obtinuit. Ip
se Presente Bruto de Conjuratis supplicium
e stunt. Collega vero ejus L. Collatinus Cen
fuerat hoc Crimen Ille condonandum, Vi
Ege Tyrannis favere. Itaq! rogant Brutu
pulus tulit Legem, ut rogaret Collatinus Con

Acta primo Consulte

Consulat deponere & Urbe excedere, quod & fecit Dion Hal. L. 5. Cap. 7. Sed Lib. vult ppt̃ Nomen & Cognaiem Tarquinios ei ab-rogat̃ ee Consulatum.

Surrogatus ei est Pub-Valerius, inteb. Tarq. Etruscos movit, ut se bello restituere, in cperet, in quo Arruns Tarq. alter Regis Filius, Conspecto Bruto in eum ferb, & adeo infensis animis concurrunt ut alter alteri lethale vulnus inferret, & decoqui & quo sere mane discessum est.

Mox venit ggs Valerius in suspitionem affectate Tyrannidis, qd sibi statim Colle-gam & adsciviset in Bruti Locum, Dde. qd Domum ponceret in Summo monte, & Con-cione advocatã, populo Fasces Submittit & Legem tulit de Provocare Magistra-tus ad populum Sacrandos Capitee-ius, qui Regni occupandi Consilia inis-set. Etiam tulit Legem: Ne quis Rs Magistra-tum gereret injussu Populi, nec Inten-tus fuit fasces Submittere; Etiam ade-mit Secures Fascib, quas ppt̃ hinc Cons-tant extra Urb usq; ad Secubib, intra aut So-la Fascium Insignia usurpabant, q Tare Significabatt: Orem flecti, nisi Justu Popu-

li

Acta primo Consulatu

li Magistratib⁹ o ee licit. 2o: An Jacke
ye Consulis Majestas subjecta sit Mattii P
puli? et! An hoc etiam Falcib⁹ submissis significa
care voluerit Valerius? Sic Salt obs. Lo
est interstatus: Suam quam Con Mattem, Vim
ys majorem agnosci et Vulgo Quiritium
ita hoc interstantt Eruditi. Sed Imo: Lo
fasciam submissionem adimet, ea tta honoris
Cta usurpandatt à M. nec quicqm pottis
Populus habat aut Consul adimebat. Quom
doetiam Coriolanus detegitt Fascesq Mattii
Sua submisisse, quo facto in ille Summum imp
rium in Mattem o transferebat. Dde! p
vocatio fieri potti à pari ad par, imò à Majore
ad minor; Similitt enim provocatio dabatur
Cons. ad Cons. à Pore ad Pot, à Censore
ad Cens. Nemo in hinc inferet altes Consulem
ecc altero Consule ec fuisse majorem
Itu debebat Consul judicium de Cive suspen
dere, donec habitis Comitiis intellexisset. Ju
Majori parti populi de ejtu Riminis qui
ad Capitolium Civis, videcett Sceleb Publia
Valerius ob has Leges Publicolae dictus, ad
Bruto subtituit Spurium Lucretium, Lu
cretiæ Patri, Et Cum is intra Paucos dies m
reret Horatium Pulvillum Fabricia ye
St

Bellum cum Porsenna.

St primo Ao. sequenti Publ. Val. & Tit. Lucretius Consules St facti

Bellum Cum Porsenna.

Tarq. superbus priori bello repulsus ad Lartem Porsennam Clusinorum in Etruria Regem se contulit, qui Romanis ejus restituendi Causa bellum intulit, jamq. Janiculum M. tenebat, qui Urbi ponte Sublicio jungebatur, ibi Cocles Horatius Etruscor exercitui se objecit Horatius Cocles, et impetum hostium sustinuit, donec pons quem rescindebat a tergo, à Rs abrumpebatur. Se in fiberim conjecit et tranavit ad suos, quos virtus Horatii miris laudibus extollebat, nec minus, imò magis celebrabatur factum Mutii Cordi adolescentis nobilis. Porsenna cum Urbem petere & potiri Cassere eam obsidere cepit, cum Mutius petita a Cons. venia, in castra ejus transiit, ut Regem occideret, Qui cum Scribam pro Rege interfecisset et comprehensus vel extram ultro in ignem injecit, et voluntariis sensibus adussit. Hoc miraculo, si modo vera Rex motus, cum Etrusca Mutius mentiretur 300 principes Juventutis Rs

Bellum cum Porsena.

Rs ita in eos grassaturos ee, pacis c
ditis, ultro Rs fuit ecce aut novum d
cinus. Obsides Rs imperavêrant, iter q
Clelia Virgo, quos Tiberim transavit e
suos redivit, quos postea Rs Statuam me
it Equestrem, quam vis quidam dicant.
Cum ea tm hâc parte plures etiam Rs Vrg
nes Tiberi trajecisse Liv. L. 2. Cap. 5. Flor Lib. 1. Cap. 10. Plutarchus in Pub
Durius aut in Conditionib pacis Rs Co
Concessa si qua Scribit Liv. L. 34. Lib. Cap. 14
Nec ferro, nisi in Agricultura uterentu

Bellum Latinu.

Targe de se Tusculum contulit ad Dene
Sulem Octavium Mamilium quocum Conti
Ros Po Populi Conspiraverant in Ros. Sed
Victi sunt A. V. 257. ad Regilli Lacum in
agro Tusculano, à Dictatore Aulo Postumio
Quo in Prio Castor & Pollux ut ajunt, Vic
St pugnare pro Rb, qm ut Liv. dt, Armis,
quos pugnat ē, ō ē Albis Cestus. Targ. ab
Qui vidit, & Cumas se Contulit, ubi Mocti
us St 25 suo anno V.

Bellum Sabinu

Circa hoc Tempus Sabini rebellavêrant Sed

Bellum

Sed victi magna strag
cosse magis notand
mus Cons. Triumf
vit, Sp. Collega ejus
Ovationem. Dan
quia ejus Culpa pe
R, & hoc ē origo O
à Triumpo, q. Triam
Coronatus, Sceptq M
intrabat, Sed Ovan
vonatus, qm tiam
umq antes Myrteâ
pēo ō Labebat O

De Dic

Cum Consularis
catione ee immine
bello Latino, qd memo
dicere, qm discrep
dictatore, ut dix
Liv: L. 2. C. 18 Prod. A
se invenire: Filiu
mum, nec tamen ab co
Lex. Tamdem
postumium Dicta
referre ad Quam: (
exstiterat, q ingens
qui ore erant u
Nomen dare milit

Bellum Sabinum.

Sed victi magna strage Et, Quod bellum
cobse magis notandum, qd Eo Memmi
nius Cons. Triumphans Et bem intra-
vit, Se. Collega ejus Postumius Obertus
Ovation Dn Tantiem obtinuit
quia ejus Culpa prius Clademacceperant
Rⁱ, Hoc è origo Ovationis, quæ differt
à Triumpho, qd Triumphans Curru, laurea
Coronatus, Sceptⁿ Manu tenens Urbem
intrabat, Sed Ovans pedib⁹ et Myrto Co-
ronatus, Ita diam legimus aliquando ti-
umphantes Myrteâ Cota et usos, Sceptⁿ
vero ō Habebat Ovans. Dion. L. 5. Cap 47.

De Dictatore.

Cum Consularis Potitas, Legē de Provo-
catione imminuta, placuit Senatui in
bello Latino, qd memorabimus, Dictatorem
dicere, Ita Discrepant Veteres in Primo
Dictatore, ut d in Cas: Cur Creatus fuerit
Liv: L. 2. C 18 Tradit: apud Veterimos Aros
se invenire: Titum Latium Dictatorem pri-
mum, nec tamen ab eo gestum est, Domo
Sey. Cum demum Latini insuescerent, Tutu
Postumium Dictatorem et factum. Dion L. 5
refert ad Eam: Cur Dictator Crearetur ac-
cesisset, qd ingens erat Numerus eo
qui ære erant alieno oppressi, et nolebat
Nomen dare militiæ, nisi sibi remitterent
debita

De Dictatore

Cum quæ Consulari Imperio, quod im
minutum erat, Lege de Provocatione,
Cogi possent Dictatorem in Juvise Creat
Differebat Dictator à Consule. 1. Gel
jam ō Gabebat. 11. Quod ab eo Provoca
ō Sabati, Do Pott ille perniciosum Civem
injussu Populi occideret. Creabatt hic in Se
bresve Tempus, et si prius ee defunctum pe
riculum etiam ante hoc Tempus Pott Se
abdicabat, Ejus quasi Minister erat M
gister Equit, qui à Dictatore Creabatt, Dio
L. 5. C. 46. Gaitt: Cum Dictator Crearetb Ste
Magistratus Se potestate sua abdicasse, qo
ita intelligendum, qo Se Subjecerbint
Dictatori, Cæteroqui enim Consules mane
bant et retinebat proximam a Dictatore
et M. Equitum Pottem Liv. L. 22. C. 11. Si
et Pbor legitt Senatum Gabuisse absent
Dictatore Liv. L. 23 Cap. 22.
Et Certum est Dictatorem Creatum fuisse su
Provocaide, Do Festus in Voce: Optim
Lex. scribit postea Provocationem fabco a
Populum dabi ee, indeb! Si Consulimus Hyt. La
Hoc Verbo ee defendimus, putant quida
Viri docti: Post X Vicos ejectos Lex Tegen
Dictatod sine Provocatione Creari, sed fu
sum Hoc ee Liv L. 6. C. 5. Tribunum Ple
bis quidem aliquando Dictatori se oppo
suerunt Liv. L. 27. Cap. 5 et 6. Do multa
gerunt Tribuni plebis, o Jure Sed Vi.

Sillæ

Sillæ aut et J
Dictatorde sin

Trib

Adhuc ois Pott
Sed Cum Alys de
facet, et Cum
in Servitem ra
ret Gabitas, Pott
Urbem reliquit
Mons St, erat
busdab Urbe mi
tovi fuerat Sa
nu prius potu
ym ei Concessi e
Primum Ho
St Tribuni Pleb
decem, Quang
Constant, Quid
St, Do Ventinum
Quidam volun
sis ent Creat
atos. Hi Jr.
et inviolabiles
vel facto ipsis
occidi, defendeb
cios, Consule
gistratus, nihi
quis Jr. Pleb
ferunt mox
Plebis scita

De Dictatore

Sylla aut et Jul. Cæsar ites ipsi præsentes
Dictatorem sine provocatione.

Tribuni Plebis

Adhuc ois potius fuit Rs apud Patricios
Sed cum plebs durissime à Fœneratoribus ha-
beret, et cum qs alienum solvere ob paupert
in servitutem rapserett, indem cum selectus
ect habitus, pprie bellum ab quib renovatum
Urbem relinquit plebs, et armata Secessit in
Mons St, erat is trans Anienem amnem lx.
bus ab urbe millib passuum, et sic St, quia
Jovi fuerat Sacratus, ibi Castris se tenuit,
ne prius potuit flecti, ut in urb redirett,
ysi ei Concessi ent Tribuni plebis,
Primum ano Urbis 260mo duo Creati
St Tribuni plebis, posteo quinqs, in sem 297.
decem, Quanqm in hadre veteres sibi
constant, Quidam enim tradidere 9 in M.
St, Sd Aventinum Secessionem et factam,
Quidam volunt primo ano duos Tr ple-
bis ent Creati, posteo statim ano 10 et Cre-
atos. Ipsi Tr. plebis Sacro Sancti erant
et inviolabiles ita, ut qui eos vel verb
vel facto læsisset, ab unoqs impune posset
occidi, Defendebant plebem, adversus Pa-
cios, Consules aut Senatus, aut alii Ma-
gistratus, nihil poterant, si adversus ali-
quis Tr. plebis intercessisset, Idem Co-
perunt mox etiam Convocare populum, et
Plebis scita facere in Comitiis Tributis, quæ

Plebis-

Tribuni Plebis

qui Plebiscita primi rata tenebant Pleb,
sed deinde Lege Horatia vim Legum acce-
runt et Nobiles ipsos obtinere, inde
etam Aº 298 Urbis, ausisi Senatum Co
vocare et Sententiam dicere Inde ultrà
progredi cœpant et tandem quidvis ausi s
in Resp. quia Sancti erant, et iis nemo au
debat resistere, nec in eo major potte
habuere, quàm ipsi Consules, erant enim ea
ti, ò ad totam Remp. administrandam,
solet erat Consulum, D. tu ad tuendam
Plebis contra Patritios, ita q
partem tu habuere Resp. Nec valebat
eò intercessio, nisi si Sentes ent, ne
extra Urbem, Nisi quidem st, aliquando
ipsos Consules in Vincula ducere; Do ma
quis id e factum vi, quæ jure, et eo Liberta
jà Libertem populi oppressam rent Co
sules, Nec qd S. Sancti erant, ideo postea
dici Majores Consib, Nam etiam Virgines
Vestales erant Sanctæ, quas Nec, si. P
blo, vel Verbo lædere audebat, Etiam. S. Sanct
erant Censores, quos item actio Tribun
intercedere ò licebat, et sane aliud st sa
ctum et inviolabilem ee, aliud summam j
rere Resp.

Ædes Plebis.

Per Tribunos etiam gdiles Plebis, to
tempore et iisdem Comitiis st Cr ea ti
etam

Ædiles Plebis

erant bi duo è plebe viri, quasi Tribuni plebis administrii, qui leges, quas Tr. eis committebant judicabant, Ædiles Cereales, Cerob publicos, atqs Annonæ dictæ cui præbant, quibus Anno Urbis 387mo additi sunt duo Ædiles Curules.

Jus Latium.

Cum Spurius Cassius Ab eet Consul Ao 260mo Urbis, etiam Jus e pacto Cum Latinis, quod hic notandum, quia ex eo fluxit Jus Latii vel Latinitas ad hodiernum, vbi Latini privato Jure utebantur, quod diversum erat à Jure Quiritium. Hoc enim Latini in Cao Libertatis sacro, Connubio, Patria potestate, Legitimi dominii, Testamenti, et Tutelæ eodem Jure uti poterant Rmi, quo Cives Romani. Quod attinet Jus publicum. Censebantur in Rma, militabant in Legione, in auxiliis Suffragii Latium Rmi habebant, sine Consul, aut Tribunus plebis intercederet, Magistratus Rmi petere poterant, si apud se Magistratus gessissent, Stipendia Tributa pendebant vide Sigonius de Antiqs Jure Italiæ L. 1. C. 3.

Comitia Tributa

Martius vel Coriolanus

Martius Coriolanus

Cum Caritas Annonæ incidisset, quia pars
cessisem Plebis, Agri inculti manserant, Cons
ministrant passim ad Frumenti Comendum, e
Cum pars ex Sicilia multum advectum est,
Martius Coriolanus, Vir egregius, & Plebi
iniquior, ita fuit: Ne Frumenti Dividendi,
silantea Plebs, per Tribunitias potestis ab
titiem Consensisset, Accusatus postea a
Tribunis Plebis, qui Comitia habere,
turiata, quib Divites plus possent, Sed Tri
buta, quib Tributim Populus in Suffragi
mittebatur, quæ origo Comitiorum Tributoru
quib Plebs plus poterat, quam Divites
quæsita habere, primum egere alteros fo
Creatos Tr. Plebis, Ita! damnatus Coriolanus
in Exilium abiit, & Se Contulit ad Attium Tu
lium Volscor Principem, Volscosq ad bellum
Contra Ros accendit, in quo Coriolanus cum
Tullo Dux Constitutus, Ros in Summam redeg
angustiam, mittunt Legatos, Sed atrox Re
ponsum referunt, mittunt Sacerdotes, d
qui o mayis Coriolanum potare flectere
Eandem Matrem ejus Veturiam, in Castra Co
Venit, quæ Cum o Gnib ageret, & Filium V
Gementi in cervicem accubuit. Dion
L. 8. Cap. 12. Plutarchus.

Lex agraria Spurii Cassii

Anno Urbis 267mo Sp. Cassius Vecellinus Co
Legem promulgavit, ut plebi ager hostib
ademptus dividerett, qq Lex de Sepius
in Q

Lex Ag

in Rep. Sed cum
pitia, optimates
tam, qui vectigal
rium pervenisset,
matis agros pu
Ostes. Qui Plebis
re mavis, quam
potestant, & Ca
Tribuni et ita Se
nibus adscisceret
xo Farpeole defec
it pena, qm so re
tidem Castii apud
eum Cognita Cau
Cap 78 De Lege ag
ex eo ortis Hist
Sigonius de Antiq

De 300

Cum Vejentib Contro
Cum quib et alii
Dens Fabio sibi velut
privato sumtu ger
Hays 306 Milites,
Eos bellum, et ad Cr
extruent, iqs Q
illis M. Fabius pro
Qui istos 300 Fabi
Hominum Secum ad
pars erant Fabio
Vales, primum Fel

Lex Agraria.

in Rep. Sed cum maynis motib⁹ fuit agitta, optimates enim se ei opponebant, tam, q̃ vectigal ex agro publico adquirium pervenirebat, quod solerent optimates agros publicos furtim occupare &c. Qui plebis favor juvrebant, nulla re magis, quam hac Lege, eam levinciri volebant, Id Cassio etiam se opponebant Tribuni et to Sen. eum adfectatæ Tyrannidis adcusarunt. Ita damnatus Sextio Sarpeote dejectus, quod Seditiosorum it pœna, ymo nulli Veteb⁹ Scriptore: Eadem Cassii apud Ros in Liberos potte, cum Cognita Cæa domi necasse Dion: Cas 78 De Lege agraria aut et Turpis ex ea ortis Historiam Cum Cura Scripsit Sigonius de Antiquo Jure Italiæ.

De Sexcentis Fabiis ad Cremeram.

Cum Vejentib⁹ Continuum bellum gerebatur, Cum aut⁹ et alii Hostes lacesserent, Idem Gens Fabia sibi velut familiare bellum Vejens privato sumtu gerendum à Senatu postulavit Itaq⁹ 306 Militum, ex Patricii, ibant in hoc bellum, et ad Cremeram flumen, Castellum extruunt, idq⁹ Præsidiis muniunt, Gerat illis M. Fabius pro consul, hæc Dion: cum Hi istos 306 Fabios adhuc alia 2000 Hominum Secum adduxisse, quod maxima pars erant Fabiæ gentis Clientes et Sodales. primum feliciter rem gerunt

De Sexto Jarpeo dejectus.

Orig. bell. Vejentici

De 300 Fabiis.

Sed sde aes opprimentb, Dies Cujus Cadis
inter atros relatus ē, et porta Carmenta
lis qua egressi fuerant Scelerata ē dicta
Unus spe puber domi relictus stirpem fa
big gentis propagavit Liv. l. 2. C. 48. Dion.
l. 9. C. 17. Sed Dion. recte in fabula pone
do se unico Gentis hujus propagatore red
instar prodigii enim cer 306 fuisse ces
libes, nec vel infantes paucos, aut impu
beres Fratres habuisent Senzon in Ani
mad. Hist. Cap. 24. Accidit autem hoc Cad
Añ urbis 266.

Scelerata porta = infelix = infelicem habuerunt exitum Fabii quibus cum Regressi.

De Decemviris Legibus Scribendis.

Ri adhuc paucas habebant Leges, Consules aut Just ad arbitrium suum constituebant Añ urbis 290 Tribuni plebis Legem promulgarunt, ut Leges de Imperio Consulari scriberentb, Sed cum eadem intercessione Collegarum sublata est, quia optimates ei Congtū se hac Lege obstringebant, int Añ 292do orb est bellum a Volscis et Aequis Tribuni cubt delectum impediebant, ut optimatib aggrè facerent, hinc! inimicitiis et Urbs. Patricios Dux opus erat Quintius, Cincinnati filius qui ipse trea a Tribunis accusatus, in Exilium abiit, pater aut ob bonis, ut multam dissolveret, vendit. Trans Tiberim habitare coactus est

ubi

ubi agellum suis
Accidit aut to
Minutius Cos. ab
in Castris suis
Cincinnatus dictat
egregius, cumq; S
manib suis Cole
Vulgo dictus e: D
Virginem Sortes e
cosq; Se dare Co
Liv. l. 3. Cap. 26

299 ex Senatus
cum st missi, qui
aliosq; Urbium
Corpus Legum Co
rebisent, pro Cons
Creati, quib Sup
vocatio data est
alii Magistratus
Tribuni, q Vicebat
bant, eabq; Pote
in Comitiis eas
finem simultat
Plebis in Armum
Nam sus Legum
quitum Creabon
las priorib add
rent, sed libidi
gere, negs Añ ex

De X. Viris

ubi agellum suis manib⁹ coluit.

Accidit autᵗ Ao 298to; ut Lucius Minutius Coss. ab Æquis obsideretur in Castris suis, Ille fatex Luc. Quint. Cincinnatus Dictator dᵒ, erat enim Vir egregius, cumq⁹ Legati Senatus agellum manib⁹ suis colentᵉ invenere, unde de Vulgo dictus e: Dictator ab arato. Hic Viri⁹ hostes exercitu suo circumdet cosq⁹ sedere coegit, et subjugum misit Liv. L. 3. Cap. 26

Eandem Ao ex lis 299 ex Senatus Consulto X Legati in Græciam st missi, qui Leges Atheniensiaq⁹ aliasq⁹ exbiuit describerent, unde sibi Corcyræi Legum constituerent, cum ijdem rebiscent, pro Consulib⁹ Ao 302do X Viri st creati, quib⁹ summa potᵗas sine provocatoe data est, et cessarunt inteᵈ omnes alii Magistratus, etiam Tribuni plebis. Hi Viri, qᵈ videbatᵘ in Tabulas referebant, eabq⁹ populo examinandas ꝓponebant, et cum correctis latiùs erant Leges, in Comitiis eas populus jussit, Vel⁹ Sub finem Anni iteᵈ Comitia st habita, nov⁹ Viris in Annum proximum creandis, Nam sua Legum Tabulas adhuc deerant Quibus creatis, suas quidem Tabulas 12 viris addidere, ut universum erant, sed tibi sinoſi et crudeliter agere, negq⁹ Ao exacto, se Magistratu

Suo

De Xviris

suo abjicerunt, Id eramidem arti-
fuerunt, Erat eo tempus Appius Clau-
dius Cujus libido eha perverterit, Cum
enim Virginiam plebeiam, Virginiæ
Virginiæ Servitii adducere et ut ea potiri
posset, Pater Virginius Cum Filiam suam
aliter vindicare ō posset, Cultro Confodit
et in Castra perrexit, nam bellum geba-
tur Cum Æquis et Sabinis, et Sedition
Contra Xviros Concitavit, Cum altera
vice Plebs Montem S. occupavit, Sic
tndem Xviri de tota sua abdicarunt
Tribunis plebis refecti st, Consules ac
facti: Valerius et Horatius, qui statim Le-
ges tulerunt, ut quod Tributim Plebes jus
sisset populum teneret, Idem
antea in Controverso fuit
an patres plebiscitis tenerentur, de Legem
lati tulerunt de Magistratu, sine provocati
ō Creando, et ut S. S. cent Tribuni plebis.
Appius in Careerem Conjectus, sibi ipse mort
Conscivit, ut et Sp. Ostpius, relegati Xviri
in exilium st ejecti Liv. L. 3. Cap. 32. et seq
Dion Halr. L. III Cap. 31. Diod. Sic. L. 12. Flor.
L. I. Cap. 22. Hæ autem Celeberrimæ st 12.
Leg Legum Tabulæ et fons ois publici Juris
vatiqs apud Ros Juris, Eæ Legum Fragmen
ta Hodieqs extant.

Tribuni Militis Consulari potte

Ao 308 Novi motus Orti, qui sin Rempl
adfixe

adfixere, ad hæc
pus ad honores pat
Cesperant Creari
contendebant pleb
Plebejus ee, Opt
dixerit Eodem C
litares Consulari
rentq is qs honor
tricijs patereat,
ati Ao 309no, t
vel Tr. militares
vel Plebs vel Pa
Comitijs, Sacra
pro rerum Con
atq adeo fermè p
tu inter hos
Tr. Militum vel
vel Sen, Quidam
Veteres Gedidera
fuisse Creatos, Se
Zonaras in anima

M

Ao Urbis 310mo
in Rep. emersit, C
Reges de Consules,
tis et aliis negotiis
agendis Vacare
Magistratus Sed pa

Tribuni Militum &

adfixere, adhuc solis Patriciis Ho-
tus ad Honores patebat nisi ex Plebe
Cesserant Creari Tr. Plebis, nunc vero
Contendebant Plebei, ut et Consul posset
Plebejus ee, Optimates ut hoc impe-
dirent Eadem Concessere, ut Tr. Mi-
litares Consulari potte Creari-
rentb ibb Honor aqb Plebeis ac Pa-
tricijs pateret, primi Tr. M. illi Ce-
ati Ao 309no, & postea quotannis
Vel Tr. militares, Vel Cons. prout
Vel Plebs vel Patricii valebant in
Comitiis, fuerunt, Sic ad annum 387.
quo primum Consul e Plebe Creatus est
atq; adeo fermè per Ann 80 de Consula-
tu inter hos Certatum, Eligebant
Tr. Militum Vel Patres, Vel Quatuorviri
Vel Seni, Quidam etiam ipse Livius et alii
Veteres Crediderunt, aliquando Dictatores
fuisse Creatos, Sed malè, ut ostendit Sa-
rizonius in animadversionib Hist. Cap. 2do

Censores.

Ao Urbis 310mo Nova Censoria dignitas
in Rep. emersit, Censum peragebant primo
Reges dein Consules, quia dum Cons. Sæpe bel-
lis et aliis negotiis avocabantur, ne Censui pe-
ragendo Vacare possent, propterea huic rei
Magistratus Additus e, qui Censores dicti.

Censui

Censores

Censui agendo, mos addita e Lectura m
Apud Magistratus honoratissimus fact
Liv. L. 24. Cap. 8. Itaq; legebant Senatum
& equites & poterant quos vellent Se
natu aut equite, aut diu tribu mover
& gratiosi relinquere. Area Vetti
lia locabant ob motum Aream, dign
eo erat Maxima, o enim poterat ab eo
ficio provocari, inviolabiles & sanct
erant, ut nec Verbis nec factis q di pot
Liv. L. 3. Cap 35. Sebet bini creabant
initio quidem in 5 anos Sed 3190 Q m
lius Dictator Legem tulit ut singulis qui
enniis Creacepti, Potestas eo amita
Semestris erat.

Seditio Sp. Melii.

Anno 313tio ingens fames Ro
dam Sp Melius e Equestri Ordine, dives
frumenti privata pecunia Coemit plebi, q
dividere, incidit suspitio in suspitionem Regni
festati e Dictator factus e L. Q. Cincinnatu
idem, qui in priori Dictatura Q quos Sub
jem miserat, Cum Melius se optimi q fa
q querebt et in medium plebem fugeret
Servilius Ahala, quem M Eq. Cinc. fecerat, e
e Consecutus e obtruncavit Liv. L. 4. C. 13.

Bellu

Bellu

Ao 315 Fidene R
ebant, ad Lacte
um Regem, hinc Bell
jentib; dubio ven
merens Emilius.
Coss. Cossus Fid
cat, et spolia op
cat Spe Romuli
pestate erant
parer: o neces
Summo spolia o
lia diam optima
Duci Summo de
gloriq fueto

Ao 347. decret
um Milites de pu
Milites apud Ro
rant, Eodem Ao
Vejentib; geri
e obsessa, Cum
spes quam in op
diam Ao 350. q
tea itidem o acc
10 tos duravit,
tator Creatus, C
actis Urbem Capi
plebs e urbe e
Camillus Curu
cipit invicto

Bellum Vejens

Ao 315 Fidenæ Rã Colonia. à Rõ defici
ebant, ad Lartem Tolumnium Vejenti-
um Regem, hinc Bellum. & Cum Falisci Ve-
jentib⁹ auxilio venissent, Dictator Sp Man-
lius Emilius. Glio Cornificio, Aulus
Corn. Cossus Trib. M. Tolumnium obtru-
cat, & spolia opima Jovi Feretrio di-
cat 3ps Romuli spolia, 7 ues fola ea Sem-
per ante erant L. 1. 4. C. 19. Hinc vero ad-
paret: õ necesse ee, ut Summus dux hui
Summo spolia opima detrahat, sed spo-
lia diam opima dici, 7 ues Dux Minor
Duci Summo detrahit quod Contra Liv.
plurib⁹ locis pariz. lin anim. Hyst. C. 7.

Aõ 347. Decret ẽ à Senatu, ut Stipendi
um Milites de publico acciperet, antea enim
Milites apud Ros quisq⁹ de Suo bellave-
rant, Eodem Aõ Capitolinus Cossus bellum cum
Vejentib⁹ geri & Sequenti Ao ipsa Urbs Rõ
ẽ obsessa, Cumq⁹ Rõ in obsidione major
spes quàm in oppugnatione eet hy berndcula
tiam Ao 350. q dificari st cepta, q̃ an-
tea itidem õ accidexat. Obsidio dũ hyc
10 Aos duravit, Indem Furius Camillus, Dic-
tator Creatus, Cuniculis in arcem hostium
actis, Urbem Capit, ad cujus direptionem
Plebs ex Urbe ẽ Vocata, Triumphavit hinc
Camillus Curru equis albis junctis, q̃ Rõ
ei fuit invisa, quia Vrbe ẽ Fovis Solitis

equis

equis equi paratus Dictator. Idem Camillus
Cum Fr. erat Militari potte Fabios Ao 359
cepit. Eam urbem Cum obsideret, Magist
quidam primipam Liberos in Castra ejus
perduxit, Fabios Fabios Scis manus ejus
tradere, D Camillus pueris dixit Virgas, qu
& proditorem agerent in Urb, hinc fide e
Justicia impetravit ut hostes se deceret
L. L. 5. C. 26. Sed Ao 362 Quando Camill
in exilium è ejectus, quia Cum Urbem Ves
Caperet decimas Phœ Apollini delgico Vove
rat Jens rgtt & qui ferens hoc, inquior Ca
millo fuit, Liv. L. 5. Cap. 32.

De Urbe à Gallis Capta

Galli regnante Roma Sarg. Prisco
jam alpes Transiep acti
& in Insubria Confederant, postea ali arg
alii Secuti sr, Padog trajecto etiam Etru
scos et Umbros agro repulerunt, Deni
Senones recentissimi advenarum ab Esem
flumine usq ad Hesin fines habuerun
que Jacum e, ut ois Superior pars Ita
lia Gallia cis alpina diceretr, Senones
aut hoc tempore Clusium invadebant,
Fecit ea Urbs, Porsenna quondam Regia
Clusini! à Rb auxilium petebant, Rgit
Legatos miserunt, qui Cum Gallis agen

Sed

Sed Cum nil efficere
rent, Ros Legati,
erunt, ea de Cda Ja
Legatis sr gusti po
Legati, qui contra
dererent, Sed Ri
Senatu Gallo in am
ubi Galli audirent
tendant, pugnat
flumen Sexto Calen
ties à Loco pugn
strissimus dein
sti Ri, maxima tu
perfugit, reliqui
jugis ac Liberis
et unde Rma no
bane onere, obs

quidam ajunt: Po
Carmen devovis
post tridie Galli
ces interfecer
ignes injecerunt,
in arcem, Do ino
pellunt, dag B
Galli, & allegando
aversam pa

Sed cum nil efficeret ad arma recurre
runt, Rom Legati, cum Cæsinis Arimini
ensibus, ea de Cæde Gallorum apud Ros, missis
Legatis Senatum, postulaverunt, ut Rom
Legati, qui contra se pugnaverant, sibi
dederentur, Sed Ri eos Tribunos Militum
Consulari potestate in annum Seq. Creasunt, quos
ubi Galli audiverunt, Clato agmine Rom
tendunt, pugnat e cum illis ad Alliam
flumen 15to Calend. Sextilis Ato 363. Qui
dies à Loco pugnæ Alliensis e dictus, etiam
Sanctissimus deinceps habitus, Tuscorum
et Ri, maxima in parte incolumis Vejos
pervenit, reliquæ Romæ petunt, et cum Con-
jugibus ac Liberis Capitolium conscendunt
ut Unde Rom nomen defendunt, Senioribus
bane oneri, obsessis ecct

Quidam ajunt: Pontifice maximo Fonte
Carmentali devovisse eos se pro Patria,
post tridie Galli Urb intrarent, Senes
ocs interfecerunt, et direptis q ædi
ignes injecerunt, impetum q3 fecere
in arcem, Inde magna strage re
pellunt, atq3 Obsidionem parant
Galli; et aliquo tacte subsistei, per
aversam partem Capitolii in

in Summum evasere, ut o tu Custod
Di et Canes fallerent, vel! M. Manl
anset, ut ajunt, Cupidine excitus, Gallum
qui jam in Summo Constiterat, deture
cat, ejusq; prae opera Hostes dejec
it, Indeq; Fr. Militib. Gabito Senatu
Cum Gallis, 1000 Pondo auri Transi
gerent, ut abirent Cum Imo jam Me
se Capitolium obsideret, Camillus
qui inter ab Exilio erat revocatus, e
Dictr factus, is negabat Pactionem
ratam ee, quae in ipsa sua, ab infectis
juris Negotiis facta eet, acie in
structa Gallis fusis et altero ode
vincunt ad quam Lapidem, ibi Edes
ria obtinuit ut ne unus quidem Gallo
relinqueretur, ita Liv. L. 5. Cap. 33. et seq
Plut. in Camillo. Diod. L. 14. 116 Cap.
Necta haec Hist. Satis e Certa, Nam
primum Certamen, Gallos Senones
etiam post hac potentissimos fuisse
de! Verisimile o t, Ros in Capitolio, ton
auri Libras habuisse, Justinianum de
L. 43. Ros misisse Legatos ad Federatas
Civitates pecunias Conquirendae Causa

Dde

De Otho

Dde apud Polyb.
Justin: Lib. 27.
et Svetonium in
Jun et Liv. L. 10. Ca
duco accepto Sprot

Camillus
umfano et invicto
apellatus Forensy
Plebs Rom relingu
re vellet, Sen
ante tum Circum
e passus, Is & Circ
des incensas ref
Lib. 6ti. Hinc &
Iste Liv. d: ea qu
gesta, Vetustate n
d rari & eadem
tum y d monumen
ipsa Urbe pert
Cestiorg's ab hoc
Historia

Manlii

Ao Urbis 369no S
a Millo Manlio qu
e Saxo Tarpej's deturn
Furium Camillum Sol

De Urbe à Gallis capta

Dde apud Polyb. L. 2. Cap. 22 do & Justin: Lib. 27. Cassite Dio. et Svetonium in Tyberium Cap. 3. Quinct Liv. L. 10. Cap. 16 legimus Gallos dato accepto Sponte rediisse.

Camillus de Urbem triumfans et ingressus, et Romulus alter appellatus Parens Patriq Cum vero Plebs Roi relinquens Veios Remigra re vellet, Senatus Camillu Dictatu ante tum Circumactum deprecere ò e passus, ds & Circum Cogit Plebem ædes incensas reficere Liv. hi initio Lib. 6ti. Hinc Ex! Nova incipit Hist. Ffle Liv. dr: ea quæ adhuc Res fuerant gesta, Vetustate nimiâ obscura et, tum Quod rari et eadem pauca per tempora Libri, tum q Monumenta plerag Cum ipsa Urbe perierunt, Caliora utiq Certiora ab hoc Tempore incipiunt Historia

Manlii Seditio.

Anno Urbis 369no Seditio domi exorta est à M. illo Manlio, qui Gallos ascendentes à Saxo Tarpeio deturbaverat, ds agre ferens: Furium Camillum Solum in Magistratib usq:

et

Manlii Sedition

vapus Exercitee, Coepit Cominaci patres
& allicere ad se plebem, et quia urgens aes
alienum addicendos erat Contractibus, ne qui,
ob aes alienum, in Servitutem succrescerent pro-
fecit pecunia pro iis soluta, itaque Cre-
ato Dictatore Cor. Cosso, & Manlius in Vin-
cula ducitur, & Cum plebs tumultuaretur Vin-
culis liberatur Manlius, Data Seditioni hu-
ressebatur, Indeque ægre Senatus Consuit ut
Videant Magistratus, ne quid Resp. detrimen-
ti Capiat, Ipsi Tribuni plebis, eidem dixe-
runt, damnatque de Saxo Tarpeo, qui Contra
Gallos defenderat, dejecerunt, fuit autem Vir
bello clarus, qui spolia hostium octo ab
xo. protulisse dr, et bona Imperator ad 40 Et
per Cives multitudinis, seditiosasque voces,
et largitionem, nihil ei pro Crimine objectum
fuit, atque brevi populum deseriturum ejus
tenuit Liv. L. 6. Cap. 11. Plutarch in Camillo.

Primus Consul plebeius

Cleb. quia plebs onerabatur aere alieno
& multi postea in Servitutem addicebantur
Licinius Stolo, & Lucius Manlius Legem pro
mulgarunt, ut Consulum utique alter ex ple
be Crearetur, Contra hanc Legem, cum pa
tricii reliquos Tribunos intercessionem co
pararent, Licinius & Sextius vicissim
inter

Primus
intercessurus C
ad Creandum Ma
sta. factum est ad
Creandos Magi
autem stendiem
diem, Eandem aut
et Comitia Consu
Lucius et Sextius
factus e, et in pos
sulis lectus e de
Cossi plebi lecti
quid Lege Cauta e
let e plebe o aut
Cap. 34.

Pro
Hac aut Conditio
tate plebi, de Con
anus, dde et patre
Urbe diceret, Do
ea Communicatus
jus dixerant, Do
vocabant, ut Jus
diaris Quia rei M
catus est, quod erat
tus, unde diam ei
data st, D inferio

Primus Cos. Plebeius

intercesserunt Comitiis, quod Tribunis
ad Creandum Magistratus Curules.
Ita! factum est ad A. Urbem 397 Semissem Belli
Creandi Magistratus Curules, Plebs
autem Annuum rescindebat Licin. & Sex-
tium, Tandem autem Ao 387 valuit lex
& Comitia Consulum habita st, quibus
Lucius & Sextius de Plebe primus Cons-
factus e, & in posteb semper alter de Con-
sulib lectus e de Plebe, alligno etiam anno
Coss Plebei lecti st, rarissime e Patribus
quid Lege Cautum erat, ut necessario alte
lect e Plebe o aut e Patriciis Liv. L. 6.
Cap. 34.

Prætor

Hac autem Conditione Concessum e Nobili-
tate Plebi, de Conse Plebeo, ut Prætor
unus, Ode ex Patrib Crearet, qui Jus in
Urbe diceret, Do & hic Magistratus post
ea Communicatus e cum Plebe, ad huc Cons
Jus dixerant, Do quia illi bellis sæpe a-
vocabant, ut Jus dicere o possent, Secu-
laris Quie rei M. est electus, qui Prætor Vo-
catus est, Qd erat Nomen Summi Magistra-
tus, unde etiam ei Consularia Ornamenta
data st, Do inferiora, Sex Lictores

et

Prætor

& hoc eodem tempore unus creabatur Prætor, post Aō 510. accessit Prætor alter, qui dictus est peregrinus, q̄ dictus diceret ꝛteris subditis Provinciis, & adhuc constituti sunt, qui in eas mittebantur, Indem cum Justitiæ gratiâ constituti, visum est, ut ocs Prætores Aō Magistratûs sui, in Urbe Jus dicerent, & finito demum Aō in Provincias proficiscerentur.

Ædiles Curules.

Quia Concordia restituta erat inter Patres & Plebem, placuit etiam unum diem bis maximis adjici, cum ante Ædiles Plebis id munus recusarent, ob sumptus in eos Ludos faciendos, suo ex Patriciis Ædiles sunt facti, quib honor Sellæ Curulis datus Sed diam hi Magistratus statim Aō seq cum Plebe i Communicatus Liv. in fine Lib. & initio Lmi

Ludi Scenici & Dictator clavo figendo

Pace restituta gravis pestilentia Urbem vexavit, atq̄ Aō U. 389. primum Ludi Scenici

Ludi Scenici, nam
dant, inter alia
stituti &c, Ludio
Liv. L. 7. Cap. 2.
o levocati, Legi
Manl. Imperio
Titus Livius Lucr
ia et parte, qu
Liv. L. V. Cap. 13.

Mar

Bella &c gesta
Aō U. 392 &c
na Gallum exim
tit, eumq̄ tor
ipse circumdedit
Cap. 10. Simil
404 in Singu
prostravit Li

Bel

Aō U. 410. Bell
aliquando Indu
Composita fuit,
nites prorsus d
mos Continuat
Veteres, & Cen

Ludi Scenici &c

Ludi Scenici, nam adhuc Circenses tu tue
rant, inter alia Celestis ire placamina in
stituti sũ, Ludiones ex Etruria acsciti
Liv. l. 7. cap. 2. Cum aut vel sic morb
o levaret, legẽ tõ Dictatore dictus Lae
Manl. Impedivisus, qui Clavum figeret,
Fixus ille fuit dextro lateri Ædis Jovis
ea ex parte, qua Minervæ Templum e
Liv. l. 7. cap. 3.

Marcus Torquat

Bella sde gesta st. Cum Gallis, in quib
tõ A. 392 do M. Torq Singulari pug-
na Gallum eximiæ corporis magnitudine
vicit, eumq torque spoliavit, quem sibi
ipse circumdedit unde Torquatus Liv. l.
cap. 10. Similit Valerius Corvus tõ
404 in singulari certamine Gallum
prostravit Liv.

Bellum Samnitic

Aõ A. 410. bellum cœpit Samniticum, qd
aliquando Induciis suspensum aut pace
compositũ fuit, nec in sublat, donec Sam-
nites prorsus devincerent, per quott
Annos continuat fuerit bellum. Vaciant
Vetores, B Cimaffanio Curio Senbato

Aõ 463

Bellum Samnitic

Aº 463. vincentib elapsi erant Anni 54.
postea cum Tarentinis et Pirro et rursus
junxerunt Samnites, id 93 bellum compo
situm Aº 481 vel 482. quo usq Si inimi
res fiunt Anni 70

Ante decem Annos cu
Rib foedus et amicitiam fecerant Samnites,
Id cum hoc tempore Sidicinis arma infer
rent, Sidicini Campanos implorabant opem
Campani a Samnitib vicissitudinem à Rib
petebant, Ri aut amicitiam et foedus cum
Samnitib retinebant, Et Campani se, suaq
ora Rib dedebant, retinuere in Campani
pris Magistratus et Leges, Inter hanc
tionem ut Rom facti fuerint subdi
ti, expositi in Tiss. de Regi. Romani
ivitt Campanos, ut suos defendere co
erunt et Samnitib bellum intulere Aº
V. 410, quo Aº ad Saticulam Samnites vi
ci St cis ad 30 millia hostib victi et
albi St, quo factum est, ut Carthaginen
ses 993 Legatos gratulat Ram mitterent
de Samnitib pacem petentib Aº 412 pa
et foedus concessum est Liv. L. 8. C. 1.

Bellum Latinum

Segenti Aº bellum exarsit postulabant
Latini, ut alter Consul ex Latio crearetur,
Senatus 993 pars denica ex Latinis ad

adpella

adpellabant
cii, Jo revera
aut Latini trad
ptio cum iis
belli, in quo
Ri Campani
dit ut Cons
nequis extra
pugnaret, fo
ti Manlii Tor
ab hoste qui
patrii Imper
men singular
hoste spoli
Cons, ut mil
iceret, Secun
C. C. & C. 7. Flo
bello Gallico
Illio decertat
ferre inciper
us, Mus, Se
ret, et in medi
ubi ille perit,
ti Ri superst
absente, victor

Bellum Latinum

aspellabant quidem Latini Romanos, vera erant subditi, malebant aut Latini fraeferi ut cives Ri. et ideo cum iis foedere uti, hoc fuit bello, in quo Samnites se junxere Ri. Campanii. Vero Latinis, decrevit ut Cons. in castris edicerent: ne quis extra ordinem in hostem pugnaret, Do Titus Manlius, Titi Manlii Torquati Consulis filius ab hoste quodam provocatus patrii Imperii oblitus, certamen singulare suscepit, et victo hoste spolia patri offert, at Cons, ut militab disciplinam sanciret, securi eum percuti jubet L. L. 8. C. 7. Alii vero volunt, hoc in bello Gallico accidisse. Postea cum Plio decertaret, et Ri sedem terrere incipierent, alter Cons. Decius Mus, se pro legionib Ris devovit, et in medios hostes se immisit ubi ille periit, Ejus exemplo incitati Ri, superstitioe ejs animum ejs absente, victoriam reportarunt, inde

Latini

De Sponsione Caudina

Latini st victi & de Latium rursus subactum, aliis aut Civitas data est, alii agris st multati, alii alia pœna affecti, prout quigs erant merendi. L. L. 8. C. 14.

De Sponsione Caudina

Postea bellum renovarunt Samnites, accidit autē ao U. 432do, ut Ri à Samnitib in Furculis Caudinis, Sic apellatis Locus angustus montib perpetuis circumdatus, obsiderentur. Erat Samnitium Imperator Cajus Pontius, qui Patrem Herennium Pontium Consulebat. Quid faciendum sit de obsessis Rib, Is consuit oes inviolatos dimittendos, ita Consultus respondit. Ad unum oes interficiendos, ut vel obligarent Ri, vel vires eor imminuerent. Sed medio Via placuit Cajo, & quas enim pacis Conditiones Rib tulit, Se mermes oes sub jugum misit. In has Conditiones pax accepta est à Rib, Se quia injusta pacti Cons pacem facere & poterant, pacti & fœderis, Se per sponsionem pax fact

De Spons
facta e ~ jur
serunt Cons e
tuos, ut pax
obsides 600 eq
capite luctep
Sed cum de
agerett, Cons
pacem hanc r
sponsores im
Samnitib dede
quidem quer
tos e rebeba
interd: ita bel
nitib est rend
Quid de
statuendum?
redè rescidisse
& Consules in
fecerant. Vel
Cos. qui Fœdus
& sponde
ut ratum hab
natu. dde. Qui
Rib à Samnit
Cao erat, Cui
acceperant in
jum fuerant

De Sponsione Caudina.

facta e ꝫ jure jurando spopon
derunt Cons. et Tribuni, Sc. ostes da-
tueros, ut pax valeret, et pro rea
obsides 600 Equites cederunt, qui
capite luerent. Si pacto non staretꝫ
sed Cum de de hac pace in Senatu
ageretꝫ, Coss suaserè Senatui: Ne
pacem hanc ratam haberet, Et ut
sponsores interea eos ipsi Coss
Samnitib cederentꝫ, Samnites
quidem querebantꝫ se ecdecesse
tos et nolebant dedi tos recipere,
inter ita bellum interfinitis San-
nitib est renat.

Qd. Quid de hac dditione sponsoꝝ sit
statuendum? R. Quidam putant
redè rescidisse Senatꝫ Romanu ꝫ eis
ꝫ Consules in jussu Senatus et popu
li fecerant. Vel primò: per fide eyere
Coss. qui ꝫ eis ꝫ ipsi fecerant,
et ꝫ spoponderant se effecturos,
ut ratum haberetꝫ, si suaserent Se-
natui. Dde! Quia diam ꝙ cum ꝫ eis
Rib à Samnitib erat oblatum, nulla
eo erat, Cur rescinderetꝫ. Ri quidem
accepérant ignominiam, et subju
gum fuerantꝫ missi, Sed nisi hinc-

lumen

De Sp. Carvilio.

in columen re-ceperunt exerci-
ti, qui in hostium fuerat potte. Ita
facile etiam eam ignominiam pos-
sent tollerare.

Cum ita bellum eet renovat Lucr.
Papirius Cos. Samnites ad Luceri-
am vicit, Urbem etiam Luceriam
fame domuit, ibiq; 7. Samnitium
millia Capta Sub jugum misit, re-
cepit et equites, quos pignora pacis
Ridderant. Quidam addunt pon-
tium Samnitium Imperatorem
Cum Cæteris Sub jugum missum
Subitatè In: In Luc. Com. Dictator
Cum Papirio Megnit Gas res
gesserit an verò Cos. Papirius
tunc fuerit. Liv. L. 9. Cap. 1.

Bellum Samn. Etrus. Et Gallicum.

Ao Urbis 435to Samnites ob pa-
cem petentib; indutiis Itum Etrus-
cos Concessq; St, Itaq; Bellum mox
renat, Ao Urb 441mo accessit
Etruscum Bellum, Crostea accesserunt
Galli et Umbri, imò! Marsi Pæli
Peligni alijq; populi Bellum Umbr.

Ros

Bellum

Ros
tia seri bella
gabio ut Fa
lguem Silvam
gus et Liv. ai
ab horrenda
tempora pue
et mox ad Sa
sima pugna
sunt Etrusco
li tũ ad Vad
ferunt pugn
ge Sacrata, C
exercit Cogen
versi to 45
Cos. Contra
ith Gallos et
Conjuxerant,
Etruscum ag
sti et Umbri
vedierunt, Cu
his pugnarun
Ditis eet, Dec
le pro exercit
uc. Papirii
Filius, in Co

Bellum S. Et. et Gallicum

Ros gesserunt, cum ipsi tota Italia fere bella gerentibus, accidit anno 473to ut Fabius Cons. Etruscos persequens Silvam Ciminiam traderet, quę ait Liv. ait, majus tunc erat impedimentum horrenda, quam circa Augusti tempora fuerit Germaniæ Saltus, et mox ad Sutrium hostes Acie fusos pugna superavit, Cæsarum sunt Etruscos millia ad 60. sequenti anno ad Vadimonis Lacum tertio iterum pugnatum, Etruscique ne-ge sacrata, cum vix virum legissent exercitu cogerant, sed in fugam et conversi anno 458. Fabius et Decius Cons. contra Etruscos et Umbros, ut Gallos et Samnites, qui se se conjunxerant, et profecti, cum ad Etruscum agrum vastarent, Etrusci et Umbri ad suos fines luendos redierunt, cum Gallis vero et Samnitibus pugnarunt Ri, et Cur[illegible]es in antecepti est, Decius paterno exemplo se pro exercitu devovit, anno 460mo Luc. Papirius, Papirii de quo dixi filius, in Consulatu suo insignem de

Bellum S. Etr. et Gallicum

de Samnitib reportavit victoriam,
Hi jurejurando & sub dira exectat-
one fugerant exercit. singulos enim
militis adarare cucebant & jurare
cogebant, se nec fugituros, & si
quem fugient vidissent, eum extem-
plo occisuros, & in vicis sunt, & cob
ultra 30000 Cdsi. Ao 460mo Fab
us Princeps Fabii Filius Cos Sam
nitib Pontium Samnitium Im
peratorem, qui olim Ros sub ju
gum miserat, sexit in Triumpho et
securi percussit Liv. in Epitome Lib
IImi. Nam ipsi Livii Libri ad 20. q
IImo desunt. Ao 463tio Publi
Corn. et Curius Dentatus Cons. San
nites adegerunt, ut pacem petie
rent, Itags Samnitium Legati Ra
de pace missi cum viderent Curium
foco assidentē et ligneo catillo cenante
ei magnum aurī pondus obtulerunt
Sd respondit ille: Se malle aur habe
tib imperare, quam aur habere.
Hic jam finit bellum Samni
cum, qm postea cum Tarentinis in
rebellarunt, qd in bellum o magn
momenti fuit.

Eode

Bellum

Eodem tempore
bellantes vicit,
Hadriaticum Im
sulit, eram fo
nones idem Cur
Senonib: Sena, atq

Bellum

fu f. 472. ex
extimum, forte
ad Socios Littor
juverat, Sed Ta
silom et Cum
vastant, et Leg
de hac injuria
bat, Tudibrio
Lib. I. C. 18. Cu
cerett, accessere
ntes, Lucani,
Liv. Epit
lini Viri Sun
prbuit Epiri
um vocabant,
cissimus et in
in Stratagemat
Libros hos tod

Bellum S. Eb. et Gallicum

Eodem tempore Curius Sabinos ſe-
bellantes vicit, atq; ita ad mare
Hadriaticum Imperii Ri fines pro-
tulit, eram Aº 470mo Gallos Se-
nones idem Curius vicit, atq; ita
Coloniã Senã, atq; Hadriã deduxit,

Bellum Tarentinum.

Aº U. 472. evortunẽ bellum Tar-
entinum, forte Caſsiũ Rã Tanquam
ad ſocios Littori Tarentino adnavi-
gaverat, Sed Tarentini eam ut ho-
ſtilem et cum Summo Contemtu in-
vaſerunt, et Legatum vlß Rum, qui
de hac injuria cum iis expoſtula-
bat, ludibrio habuere Flor vi de
Lib. I. C. 18. Cum hinc bellum nas-
ceretur, acceſſere Tarentinis; Sam-
nites, Lucani, Bruttii et Etruſci
Liv. Epit. L. 12. Vbi dum in Daten-
tini viribus ſuis diffidebant, atq;
ſtrenuã Epiri Regem in auxilii-
um vocabant, exat is vir belli-
coſiſſimus et in acie inſtruenda et
in Strategematib; inveniendis, Cujus
Libros hos hodieq; habemus!

Bellum Tarentinum

Venit Pyrrhus cum magno testudinis exercitu, Elephantis 20. et statim ex juventute Tarentinorum delectum egit, eosq; manipulis suis inseruit, et Tarentinos sic paulatim habuit, ut eos brevi, auxilii peregrini pœnitere Primo Pilio vi accidit Fo 473to Rivinente Cerere Quæ Elephantes vi sensu Romani, sine Pyrrhus Ram vexa movit, Sl Cum ea ibi in utris ee intelligeret, regressus est. G neam vere Lyat de pace Ram misit, de responsum est. Priùs Italia excedere Pyrrhum debere, antequam de pace ullo prosper et the erat Senatus Ri Venerãd ut Cineas diceret: Regem sibi lum Consessum visum ee. Florus L. 1. C. 18.

Sequenti ãno alter Consul Cum Pyrrho Commissum est, qui sed nisi dimicatum, Victoriam adep st, Quidam scribunt. Alter Consu lem decium, Se pro exercitu devov ãno 475to Pyrrhus à Siracusani abiisq; Siculis evocatus, Sedition bus enim laborabant, in Sicilia

Pyr

Bellum

Trajecit, et C
cis se tradere
Carthaginien
agitabat, Sl C
Sure cum S
ejus in Sta
et mox à Sam
nis in Italia
vocabat, Sl C
Pyrrho Prælium
eo Victoriam
ipsi ãno 6to
Venerat, in I
eosq; rex res
sidere Conte
Samniticum,
hic restabant
ita Etruscis
loante debell
tiã in Lottem
his Liv. Epito
usq; ad 15. li
Just. Eutr. 2

Bellum Tarentinum

traject, et cum Civites certatim
ei se traderent, Bellum jam cum
Carthaginiensib⁹ Roob⁹ Socijs
agitabat, Id Cnæo Imperioso et
Sexè cum Siculis ayexet, res
ejus in Asturius Copere ire,
et mox à Samnitib⁹ et Tarenti-
nis in Italiam, Contra Ros re-
vocabat⁹, Id Curius sentatus Ao
2990 Pyrrum Vicit, et plenam ab
eo Victoriam reportavit, Pyrrus
ipse Ao 6to post in Italiam
Venerat, in Pycriam est reversus
cõg⁹ Rege reso Tarentini Rib⁹ se
dedere Contectum eram e Bellum
Samniticum, Subacti 993 st, qui ad
huc restabant de Magna Græcia, atq⁹
ita Etruscis eram et Gallis fau-
to ante debellatis tota fere Ita-
lia in potem Ram venit vide de
his Liv. Epitomator Lib. 11 et seq
usq⁹ ad 15. Plut. in Pyrrho, Flor.
Just. Eutr. Zonaras

Bellum Punicum
Primum

Cum 500 fere annis in Ita-
lia occupanda desudasent Ro-
mani 200 Circiter insequenti, per
Mare imperium extendere. Primo
quidem adversus Carthagi-
enses, quos Imperium primo
erat formidabile. Nec enim Af-
frica Sed etiam in Hispania oc-
cupandam sua fecerant, Insul-
as Siciliam Maximam partem erant
Quamquam origines Carthagi-
nienses, et antiqua eorum gesta in ob-
scuro latent, hoc tamen certum est.
Eos originem traxisse a Phoe-
nicibus, et vocabulum
ipsum, ac Imperium. Latissime
autem olim Imperasse Phoe-
nicas, et Mercaturis per totum or-
bem exercitis celebres et potentes
fuisse plurib. ostendit Bochar-
tus in Canaane. &
Occasio belli punici erant Ma-
mer

Bell
Mamertini
Campani
ita praesidem
ruerant,
Samum ex
vi & pacti
sidiis, q
à Siracusa
ge Mercen
ginienses
populum R
xilio misc
mertini Ca
auxilia mis
mate vel
Belli primi
primus
to 489 do
et in prim
ad Mare
ves Sebant
ipse Appi
latus est, Co

Bellum Punicum 1mum.

Mamertini, sic apellabant
Campani, uidam qui Gaud
ita preidem sub Scatlocle me
ruerant, cogs mortuo Mes-
sanam urbē occupauerant, ci-
uib; paucis ex his partē iu-
gulatis, ꝫ Mamertiū Rum
à Syracusanis et Hierone ob Re-
ge Gmerente, pars ad Carta-
ginienses confugere, pars ad
populum Rum, Legatos de au-
xilio misere, Rogitq; ꝫm Ma-
mertini Cam impetrabant, in
auxilia iis decreuere Gmotum
mte vel inuidia. Hoc Initiū
Belli primi P. ad ꝫ ueiendum
primus Appius Claudius Cons
ānō 489do in Siciliam Trajecit,
et ꝫ primum Rī, Belli quidem
Cā Mare ingressi st, et equia Na-
ues sebant ad modum rudes, inde
ipse Appius Cognomēe Caudex apel-
latus est, Cōtra Rex Hiero Syr. Ad

jam

Bellum Punicum Tom. 2

jam ytus ad Consules Ros Legatos de pace misit, eamq; quia Legib impetrauit, et foedus postea Rom Contra nos fuit. Ao 493.
Cajus Duilius Cons. ad Clypeam Insulam Carthaginienses vicit, et primus omnium Rom Navalem egit
et ex Columna ex foro Macmoled rostris ex Captab Navium ingens edita est, cujus basi Tit. Populi
rex ex Captab est inscriptus, Solis pedes basis ejus exstat.
Ao 497 Ri Sicilia jam sub dit
onis facta in Africam bellum flam
mare et moenibi ad 300 sive
Castella sive Urbes in potte
redigere, et agros ad Car
thaginis usq; Moenia depopulati
Cum rex Carthaginien
um Cin arce valde vacum eent rebus q
imprimis. Ad iram Numidq Cum Ris So
cia arma jungerent, Venit in eor auxil
um Ao 498 Xantippus Lacedemonius
Stantissimus Cum magna mane Ao
Xantippo memorabili Clade a
ebantq Ri. totusq; eor exercitus

Bellum Punicum Primum

Cæsus, vel Captus fuit. Hac re audita Hannon Carthaginem 350 Navium
R. in Africam remittit et Patres
Dignos 114 Naves vel Capiunt vel
perdunt, et Sex res Suas egregiè
in Africa restituunt, Carthaginem Ao 503.
vel 504 Regulus à Patribus missus
Romam de Pace, vel si eam ob obstantes
de Captivis permutandis, Regu-
lus Reversum est et Pacem et per-
mutationem Captivos dissuasit
et ob pollicitus erat, Carthagi-
nis se tyrannus fuit, qua animi ma-
gnitudo in Regulo valde Celebrabat
fuit apud Carthaginenses interfectus.
Syracusani tradunt: Eum exqui-
sitissimis Cruciatibus affectum, ob est
dictis Gerb
Tandem Tabatius Cons. Ao 511.
Dignos ad Triumphum Gratias Victo-
rio eos 50 demersit, Captivos vero
CC. eorum rem adduxit, ut Pacem
à Rs petierent, quæ data est his
Legib, ut Sicilia tota excederent
et Talenta Euboica 3200 penderent,
sic Finis Bellum gravissimum et

per

Bellum Punicum Primum

Per Annos 24 maximis Classibus ge
stum vide Polyb. l. 1. Epit. Liv. l. 16
Flor l. 2. cap. 12. Appianus in Lybico.
Sicilia Graeca, tyrannis Regibus, Ty-
rannis erant in Provinciae formam re-
dacta est, cum primum populi Ro. extra
Italiam Provinciae fuit facta.
Romani, qui adhuc bellica solum
laude floruerant, eram Poetis
Literariis operam sibi famam
hoc tempore adserere, Livius An-
nius Poeta primus Fabulam do-
cuit Ao 514

Nec diu post hoc tempora Plau
tus Fabulas Rs docuit, et iam Fabi
us Pictor, et Cincius Alimentus Histo
rici floruere.

Ja init Bellum Punicum Primum et 2 dum.

Bellum P. Primum ultra Italiam
exceperunt cum Sardis Corsis Hi
et Illyriis Pue cum Gallis Cisal
nico Bello ita contenta st. Sardi et
Corsi

A D A

Gesti à Pyrrho ad Bellum incitaban-
to Cæsto. Anno 515 Tiberius
Gracchus Sardiniam Corsicamq;
subegit, & multa mancipia inde
reportavit, quæ cum essent vilissima
proverbium inde ort. Sardi ve-
nales. Alius alio nequior. Sed
alii ad posteriorem Gracchum
referunt.

Ao 518 pace undiq; terra mari; pacta templum Jani clausum fuit, quo post bellum tempora q contigerat, Sæsto Sardi instigante, pœnis Ao re-bellarunt, Ao aut 522 do Sardi-nia & Corsica pœnitus subacta, & in unius provinciæ formam redacta.

Ao 523. Bellum Illyricum ē exort. regnabat in Illyrio Teuta Regina Mulier ferox, sed Cladibus fracta-

Ao 525 pacem cum Lyb accepit, ut tributa quotannis penderet, hoc aut de Cluvio & in Grgam adit. Rs patefecit.

Ao 528 Contra Gallos mysus est Luc-
Æmilius Papius, erat aut metus.
Gelli

Acta

Celti Gallici magnus, quos Gerat
Galli superati Alpes ad Padum
et eis Alpinos Gallos venerant
itaq; Hum numeb milit 5. t. in ar
mis habuere, quanq; Mcnquam antea
nam ut Polyb. Lib. 2. Cap. 22. milita
runt tum et socijs Hum ex Civibus
Ris peditum 700, Equit 70 mil
lia, tq; Argis e: quantabum Vitu
jam fuerit Xes Rā. Cōtēp. Galli
Victi st, coḡs 4000 o Cōsta 1000
Capta, sequentib armis, Gallos
Boiob Pehs dedet Insubres Ri in
ditionem decepere, Claudius Marcel
lus aut Ao 531 Viridomaḡ Gallo
Pesatas Regem in Flo Virt spolia
vit, et Ytia spolia opima Jovi
victrio obtulit, videm Marcello Plut
arcbum. Eodem Aō Istris in Illyrico Bellum
est gestum et plures ejus Regionis po
puli subacti, mox, cum dem Cnes Pan
ius Boot in Illyrico Urbes vastaret, Q
cius Emilius paulus, cum exercitu in Illyr
cum est missus et tot Illyricum in pote
redegit, factum hoc eōdē Aō, quo Annibal de
gruentum obsidione premebat.

Bellum

Bellum punicum 2dum

Sagunti excidium Caa omnium fuit Bellorum 2. p. 2di. Circa annum 5.m Amilcar in Hispaniam à pris missus multos populos subegit, quo mortuo Imperium ibi ac Asdrubalem Gener ejus delat. fuit, qui Cartaginem Novam Condidit in Hispania, Idebat. totam pacis adjungere vult Hispaniam, Roi Legat. ad eum dirigunt, quo libet eant, modis cum eo fecerunt, quo libet fluviem cum armis transire posse dabant, Saguntus vero Libera et jubebat. Polyb. Lib. 2. Cap. 1.et seq. Asdrubale postea a Gallo quodam privatus discessit injuriatus Cossi, Imperium Hannibali delatum Amilcaris filio. Hic ob quidem Imperatoriis Virtutib. Dirus plit, Ob inhumana Crudelitas & perfidia plurimi Punica Gens detestabant, Sicilib. Hannibal Sagunt. aperto, et dum Ri Legatos mittunt, qui Sentes de ob rebus Cognoscerent, et de bello Pœnis inferendo deliberant, urbem capit et puberes oes interfecit, Polyb. Lib. 3. Cap. 19. Liv. Lib. 21. Cap. 7. Quidam scribunt Saguntinos, Centuri. urb. ampliss. posset, argento et auro Cœnijnem Conjecisse, Eodem plerosq. Scimet ipsos Decipitasse. Stagis. Cum ti Annis 22. inde ab. Sagis. Bellum Punicum intercessissent, Amilcal Ao 535 urbis Hispania maritima adjurencos usq. Subactâ Cum Validissimis

Copies

Bellum P. Secum

expeditionem in Italiam suscepit, qui
bus erat Gallos Subalpinos & Pada-
nos molestè ferre Rom. dominatum
superatis Alpium montib. cum bo-
na parte Gallor. per fines Etruscor.
duxit, Alpes etiam transiit, & mox
cum Rom. ad amnem Trebiam con-
flixit, in quo Scipio Cons. Publ. Corn. Scipi-
onis vulneratus, & periisset, nisi eum
filius & subsidium servasset, victi Rom.
mox Hannibal Romanos ad Trebiam
flumen fugavit, & Seq. Ao 536 ad C.
cum Trasimenum, ubi Cos. cecidere in acie
Rom. 15000. Cum Rom. summus tim-
motus est, dictator dictus Quintus Fa-
bius Maximus, hic Bellum trahere statuit,
nec Hannibali copiam pugnandi fecit,
hoc ægerime ferebat Minucius Rufus
Magister Equit. qui in dictatorem pro-
crimina bat. Caput detrectationem, & absen-
te dictatore contra ejus mandatum
cum hoste decertabat. Cum prope Cla-
strium discederet, Rom. pugnam Clade
post. Cunctationem etiam male audiebat, u
Comitiis Mag. Equit. Dictatori æquabat
Sed paulo post Minutius insidiis
Hannibalis circum ventus in summu
venit periculum, sed Fabio occurrente
Victoria Hannibali eripuit, Tum
Minucius

Minutius
Ita Rem Rom
Fabius, hinc
Seq. Ao 537 pr
Æmil. Paulus
tem Padum
Apulis Vicum,
ad 10000 ve
rung. hoc
in Hannib. po
titudo tanta
Modios amp
mitteret Lu
am erat, q
habitura fac
moviset, so
am flevit, e
lam velo Ca
stentavit, in
cum resti
secuit: Vi
am aut, Cum
Hannibal, ib
et ejus Ver
set Pœnin
ut diceret
nibali Cam

Bellum Secundum

Minutius dictatori sequisus subscit
Ita Rem Roam Cunctando restituebat
Fabius, sine Cunctator dictus.

Sequenti Anno Cum Coss. Creati sunt
Emil. Paulus, et Terent. Varro, invicem
item eadem accepere Ri ad Cannas
Apulis Viam, ubi Paulus Cons. Cecidit
ad 70000 vel eriam ultra Rom Sociorum
Hoc Anno Casa est, pervenere
in Hannib, potter 13000. Equit. multitudo tanta Cecidit, ut Hannibal tres modios annulos aureos Carthaginem misserit Liv. Lib. 23. Cap. 11. Dubium erat, quin ultimum illum diem habitura fuerit Ra, si Natrin Ram movisset, et Hannibal in Campaniam flexit, et Capuam occupavit, Hoc iam vel Campanis ord praestita stentavit, into III. Claudius Cum Tacum restituit, absita prima occasione vincei posse Hannibalem. Capuam aut, Cum in hiberna regressus esset Hannibal, ibi deliciis sic enervatus est ejus exercitus, ut nihil postea usquam Punica disciplina tenuerit, adeo ut diceret Marcellus, Capuam Hannibali Cannas fuisse. Liv. L. 18. Cap. 23.

Die

Bellum P. Secundū.

Diu & varie ab hinc pugnat est in Hi
lia Aō 541. ois vis belli in Capuam
vertebat, quam et obsidione liberare
Hamibal, Romam obpugnat. Profe
tus est. Sed frustra fuit, nam Capua
indem to seq. e deserta, in quam Fulvius
Proconsul valde sævit, quia Hami
balem, ejus Cives, ultro Capuam acces
siverant. 27. Et Senatores in ea vene
no se interemerant, reliqui Securi
percussi aut in Custodiam traditi,
res Veneum sati, et Romā. ab hinc, Festu
mittebatur quotannis Capuam, ut is ib
jus redderet, imprimis facta et proc
pes in Italia. Aō 542. Hamibal
stratē suum Asdrubalem arcessebat e
Hisp. Cum Magno Exercitu, Consules
q Creati Claudius Nero, et Livius
Claudius opponebatur Hamibali in Inf
Liore Italia, do Cum Literas Asdr
balis intercepisset, relicta apud Ham
balem Castrot Specie, Cum delectis m
litib ad Collegam Livium Citissimo
itinere Contendit, Cum eo Asdruba
lem adgreditur ad Metaur amnem, Ib
totus ferè Asdrubalis exercitus C
sitq Cum ipso Asdrubale 5000 q
usq armatos. Reintellecta fert. H
nibal dixisse: Agnosco Fortuna Carth
Liv: L. 27. Cap. 45. 4

Bellum

Cum hac in Ita
um accedebat
In Sicilia enim
Rex fidelis Rō
Et succedebat
eronimus, q
tius ut socie
Hannibale, q
Conjuratis occi
Societte Pnot
Claudius Marc
Syracusas obsi
suis Machinis
des in signis
dem 3tio Aō
set, in festo Di
lagis expulsis Se
tius, Tandem A
rinus Cons. uni
Rōs titiosem re
main & est red
In His stagn
Aō 535, missus
tius Legat
blius Cons. Ve
pere gerebant,
Reliquias exer
cius Marc
Cum Aō 542.

Bellum 2. Secundu

Dum hæc in Italia geruntur, etiamtum
tum agebat in Sicilia et Hispa-
In Sicilia enim Hiero, Syracusanor
Rex fidelis Rmo Socius obiit Ao 538.
Ei succedebat Nepos impubes Hi-
eronimus, qui a Tutoribus indu-
ctus ut Societ jungeret Cart
Hannibale, D. multo post a
Conjuratis occiditur, vbi in mansit in
Societate pnot, itaq Ao 539. mittit
Claudius Marcellus, qui Terra Mari
Syracusas obsidebat, defendebat ea
suis Machinis & inventis Archime-
des ingeniis ille Mathematicus in-
dem 3tio Ao, postqm obsideri cœpi-
set, in festo Dianæ, quo Syracusani
lagis epulis se dederant, vbs capi-
tur, Tandem Ao 543. Valerius Le-
vinus Cons. universam insulam in
Rmi ditionem redegit, eog in prov. for-
mam & est redacta, vide Liv. l. 27. c. 40.
In Hispaniis, cum bellum in Boœtia
Ao 535. missus est Cneus Scipio, sub
lii fratris Legatus, Leg Ao idem ipse
Publius Cons. venit, Rem valde pros-
pere gerebant, do Ao 541. vbi cœpit,
Reliquias exercitus Rmi servarunt
Lucius Marcius Eques Rms, itaq
Dum Ao 542. Proconsul in Hispa-
est

Bellum II. Secundum.

et mittendus, nemo eam provinciam petebat
abiit ejus P. Corn. Scipio, Cnei, qui ibi per
jerat, filius, natus A.U. 224. tos hic designat
Pro consul abiit, et Carthaginem Novam cepit,
Inde A.U. 543. Hasdrubalem vicit, et cum
Asdrubal inde et in Italiam profectus
Ilergetes et Mogomem A.U. 544. item vicit,
Hispaa ad Oceanum Gaditanum usq in
dixerunt redegit, intelligit hæc de ora
maris Mediterranei. Reliqua Hispa
dia post ad hæc exercenda Roo, quous
plene abstusto Cæsare perdomita
vide Liv. L. 28. Cap. 12. et Scipio hy
dacem Numidiæ Regem Romanis
adjunxit, vide Liv. ibidem Cap. 15 et 18.
In Græcia diam bellum gerebat Ty
Philippo Macedoniæ Rege, qui Ro
Cum Hannibale ineibat, hæc de re
rimas in Rebus Græcis. Cum aut
pio et Hispaa subacta Roman redi
ibi Consul e factus A.U. 548. Ly to
in Africam trajecit, ubi hyeme rel
dis Rs, ad Scipionem Carthaginenses et hyp
mox victi St Carthaginenses et hyp
Hannibal ex Italia revocati ad patr
suam defendam, is A.U. 550. Cum Scip
one signa Contulit, victus est, fuit
dem pax Leg. Ao Coss. 552 A.U. post
bellum Cæperat, Carthaginiensibus libertat
sua reliquit, de Naves et Elephantos tribu
erunt vendere, et tributa reddere Liv. Ep.

Pe

Festa un
Africa subac
ferunt arm
Macedonia
le Societ
Bellum Cum
Confecto Bello
it in Bellum
Cnos Ecpala
A.U. 558 to
vimus in
Ierannus
Regis Con
cat. &. et
Quintius, et
ut tributa
260
gnus Scri
Hamibale,
gerat, in
A.U. Accede
Victus e Ita
Scipio Ma
Obus inter
ores et Na
Contulit C
frater, qu
ut publice
canes.
Contra hos

Festa ad Bellum P. 2dam et 3tiam

Africa subacta in Regios et Syros Rivi-
ferunt arma, erat hoc tempore Rex
Macedonia Philippus, qui cum Hannibale
le societ junxerat, quocum Romanis
Bellum Conflaverant Ao Urbis 548. Sed
Confecto Bello P. 2o Ao 553tio recrudu-
it id Bellum, Victus aut Philippus ad
Cynos Cephalas a Quintio Flaminino
Ao 558vo pacis Leges accepit, quas
Vidimus in Hist. Graeca.

Lacedæmonii.

Tyrannus erat Nabis, qui pacem
Regis Concessam Turbaturus Vide-
catur, Q. & contra eum profectus e
Quintius, & Victa pacem dedit ea Lege
ut Tributa penderet, Liv. Lib. 34. Cap.
26to

Antiochus Cognomento Ma-
gnus Syriæ et Asiæ imperabat, et ab
Hannibale, qui Carthagine ad eum fu-
gerat, in Bellum Romanum incitaba-
tur. Accedebant et toti Graeci populus,
Victus e Antiochus ad Sypylum Mon-
tem Magnesiam, et in pacis Legi-
bus inter alia jussus e: Elephantos
os et naves tradere, Bellum hoc
Confecit Lucius Scipio, Pub. Scipionis
frater, qui hinc Asiaticus est dictus.
ut publicus et devicta Asia, Asiati-
canus.

Itali juerant Antiochi Sociis
Contra hos Ao 568to mensis est Jul-

vius

Fulvius Nobilior, qui Capta Urbe
Ambracia Coegit Aetolos Imperium
Populi Ri Conservare Sine dolo. &
Gallo Greco sive Galato auxilium
Antiocho misisse insimulabant, uter-
Sus eos Manlius Fulso Bellum fece-
rit et victis denunciavit: ut Agros
Suos Terminis se Continerent.

Bella gessit Cum Gallis Cisalpinis, Cum Ligurib, Cum Istris Sardis et Corsis, & Cum Hispanis, ubi Celtiberos domuit Oracibus, Lusitanos Albinus, sed longum foret, Singula hæc persequi.

Philippo mortuo, cui Bellum Macedonicum 2dum, Successerat ejus Perses, qui Bellum renovabat, sed ab Æmilio Paulo ad Pydnam memorabili Prælio victus, venit in potestatem Romanorum et in Triumpho ductus, et Carcere inclusus est. Macedonia vero libera et jubebatur Liv. Lib. 45. Cap. 29.

Postea Andriscus quidam, Philippi nomine sumto, per Sex filium se se mentiebatur, et Macedones ad Rebellionem Concitabat, sed à Cecilio Metello Ao 601 est victus et in Triumpho ductus, et Macedonia in Provinciæ formam est redacta. Flor. L. 2. C. 14.

Fol.

Potentissima
que Circa Ann
et Cui Corinth
Regiones accesse
post mort Hab
B in Suam
pugnabant
primò gessit
mox Sure Succ
mus, qui Cy
Cepit et vicen
viciam redeg
cia. S.t. divis
Macedoniam
aut Da Cap
pulcherrima
ma Africa,
simi artis.

Bellum
Per hoc Tempus
gestum est Cum
ut Masinissa Mau
operat Syphacis

Gesta inter Bell. 2dum & 3tium

potentissima erat Achaeorum Respub. quae circa annum 702 Coaluerat, & Cui Corinthus aliaeq; Urbes & Regiones accesserant, Idem Achaei, post multa habita Concilia Lacedemonios quoq; in suam Societatem compulerant. Hinc Continuus Contra Coexistentes erant, inter Ach. & Laced. Ri Eadem, quae suspecta erat Achaeor potentia Romanis jubebant Reimp. hanc dissolvi, repugnabant Achaei, hinc Bellum, quod primò gessit Metellus ao 607. mox Eius Successor venit Luc. Mummius, qui Corinthi Achaeor Caput Capit & incendit, & Achaeos in provinciam redegit, sic erat tota Provincia. q.d. divisa in duas provincias Macedoniam & Achaiam ingens aut potius Capta Corintho Urbe potentissima Romani est detestatione Etrea, Tabulaq; exquisitissima finq; artis.

Bellum 3. Tertium

Per hoc Tempus ultimum Bellum gessum est Cum Carthaginiensibus, Cujus Belli Causa fuit Masinissa Numidae Rex, qui à Romanis cuperat Syphacis quoq; Regnum in Numidia

nec

Bellum Sertia-

Nec eo Contentus, Urbes quasdam Vectigales Cartaginiensium Sibi Coegit Stipendere, Ac Pretia quæsti St apud Ros, Postea, itaq; Sibi Contra pacis Leges Masinisse arma inferant, indè Bellum Contra nos decernunt Ri 600 Rulant Ri, ut arma Traderent, Cum ea Tradidissent, jussi St Urb relinquere, et Stadium, fd. Cartaginienses quidvis malebant pati, quam urb deserere, itaq; Bellum adparant, et fortiter gerunt, donec 600 Scipio Æmilianus Consul factus, brevi Cartaginem vicit et diruit, sic finis et Cartaginiensium urbis et Imperii. Et ita ea, quatenus eam Rni possederant, in Prov. redacta,

Bellum Punicum 3tium

Scripsunt: Polyb. L. 33. Epit. Livii Lib 49 et 50. Florus. Lib. Cap. 15.

A Qua inter Bellum P. 3tia et Jugurtinum

Bellum Siriaticum.

Qua hinc gesta St usq; ad Bellum Jugurtinum, quo ea pars Africæ, quam Masinissa Ja T.t. tenebat, in Prov. St redacta, breviter Servato ordine Temporis nunc exponemus

Ex his primum e Bellum Siriaticum, Continua enim bella ferè cum Hispanis gerebantur, quos ferè Ca erat

Sev-

Bellum Viriathicum

Servitia Roō Pisidam. Sulpitius Galba ao 602. do Lusitaniam ingressus fortes spe pacis receptos inhumani Crudelitate trucidabat, pauci evaserunt, inter quos fuit Viriatus, qui fortissimè per aliquot do hinc annos patriam suam defendit diam ao 611. Consulem Q. Fabium Maximum Servilianum, in eas angustias adegit, ut aquis conditionib. ao sequ pacem peteret, sed ao 613. Servilius Caepio hanc pacem rupit, et Legatis Viriati persuasit, ut Viriatum insidiis interficerent, sic fraude factum periit Virtutissimus, et Lusitania recuperata est Vide Appianum in Ibericis. Florum

Bellum Numantinum

In Citeriore Hispania per eosdem annos Bellum quod cum Numantinis gestum est, quod alii volunt, per 14. alii, per 20 annos duravit, et inter gravissima numeratur. Sō 610. diam Cons. Hostilius Mancinus in Locum unum in arctas Coactus est cum hostib. Foedus et pacem facere, in quam Tyberius Gracchus et honestissimus quisq; in Exercitu Spondas Jacens, Sed Rempublicam hanc rescindebant, et exemplo Caudinæ Sponsionis, Mancinum Numantinis ad Poenam dedant Jussum in ō recepere ii. Eandem pub.

Bellum Numantinum

Pub. Scipio Cos Creatus ao 619. v
restituit disciplina Rã in exercitu Nu
mantinos fame domuit, p plerisq; do
& suis incensis. Mutuis Cladib; peri
ere, quàm Cæsi maluere, Hic finis
e Belli Numantini, de quo Asserimus
in Ibericis Flor L. 2. C. 18. &

Bellum Servile.

Non ita cum Gothis, Et servis
Et. fuit pugnat. Qi plurimos ale
bant servos per vros agros suos col
bant. Athenæus Lib. 6. Cap. 20. et 1000
imò 20000, habuisse quemq; Ili in
ergastulis catenati opus faciebant.
Et Enuus quidam Syrus, ao u 615 fu
gis Ergastulis, Servos in Sicilia ad
libertat et arma Concitavit, et ingen
plane exercit ex iis fecit, Indem vict
Rupilius Cos. ao 621 Bello finem in
posuit expugnata Tauromenio et Enn
ubi firmissima erant servor Sicilia
Flor Lib. 3. 19. Diod Siculus L. 34.

Postea rursus Athenio quidam Syrus
lix, Servus et pastor effractis ergastulis,
minos; qm ille prior Constavit exercit, et
tores Rõs fudit, et Castris exuit, quang
hoc Bellum ad Scriptores pertinet tempor
Conscit illud Manius Aquilius ao u 652
Dux eor intò manus Comprehendentium lacci

Bellum Pergamenum

St. Historiam scribit Flor. L. 3. Cap. 19.
à quo in Diod. Sic. in Excerptis Libri 36ti.
nihil differt, vide.

De Bello Pergameno.

Pergamor Rex ultimus Attalus Si-
lometor Aō 620 decedens, Populum Ro
Testamento reliquit Heredem Regni sui, Id.
Aristonicus filius, quem ex Pellice gene-
erat, Asiam occupavit adversus quem
Bellum è Secretum, qd Crassus Aō 622
Cōsit, Sed infeliciter, nam Clio victus
interemtus è, Id Segr Aō Marcus Per-
perna Cons. Victum Aristonicum ad de-
ditionem Compulit, et Aquilius Cons. Aō
624. ut reliquias Belli Conficeret, Gen-
tes veneno imbuit, qui mos inhuma-
nus ad huc Ris incognitus fuerat
Flor. L. 2. Cap. 20. Liv. Epit. L. 58 et Oro.
Immensæ autē opes ex Asia devictæ Ro
invectæ st, Nam Attalicis divitiis in Pro-
verbium abierunt, Cum opib verò. Etiam
Asiaticus luxus in Urbē invectus est, et Ita-
Scam Roōs frugalitatē Corrupit

Gracchi Seditio.

Tiberius Gracchus Mancini Consulis
in Hisp. Quæstor fuerat, et Cum Nu-
mantini Belli Fœderis, qd Ri rescidere

At

Author fuerat, qm ob eam à patribus
defecit et Ao 620 Legem tulit agraria
ne quis ultra 500 agri jugera possi-
ret, et ut Attali pecunia, qua Rs legata
erat, pauperib distribueret, hinc ijdē
Turbę St ortę, et Cum Mucius Scevola
Cons. et Celebris ille Jurisconsultus negare
Sequicqm vi ee factuę, Scipic Nasica pro-
clamavit. Sequimini vos me, qui Rempb. sal-
vam vultis! et Cum optimatib Contendit
ad Capitolium, ubi habenda erat Comi-
unde Gracchus fugiens occidit, et ex Co
ta ejus, plus 300 occubuere. Plutarchum
vide in Gracchis. Appian. in Bellis Civi-
libus. Flor. et reliqui.

Non multo post Gajus Gracchus frat
Legem agrariam renovavit, aliasq; u
Plebis Commodum addidit, velut Legem
frumentariam, qua Civib Tenuioreb
frumentū dividebatt, et Judiciaxdan
qua Judicia à Senatu ad Equites tra
ferebantt. Item. et Sociis Italicis Jus
Suffragii ect in Comitiis, Sed hinc or
tę St Turbę, et Ao 632 Cons. Optimates
à Senatu Jussus est Videre: Ne quid Re
detrimenti pateretur, Qui Cum patres et
quites arma caperent, Gracchus fugien
occisus est, et 3000 Hominum Supplicio

necata

Bella Sa
necata, vide Turb
Bella Sa
Ao urbis 628.
Galli trans-alpes
Bello, qd Masilie
sessaverant, eos
Sallius, et Sege
inde in Asiam
tum, qd Allobro
agros vastassent
et domuere Dom
Ao 631. et Sege
quando Bellum
cos Rex ad Rhod
à Sperato. Ne
pellere dicunt
etiam Cum
Cum Carnis Be
tes et Comitq.

Bellum
Masinissa Numi
forem habuit F
ejusdem, hic mor
reliquit Micipsam
suis, Certiumq
Fratris sui Ma
adoptaverat,

Bella Gallica.

Necata, vide Autores citatos.

Bella Gallica etc.

Aº urbis 628. Salluvii sive Salyes Galli trans-alpes incolentes petiit Bello, qd Massilienses Rom. socios infestaverant, eos domuit Cos. Fulvius Flaccus, et sequ. Aº Sextius Calvinus inde in Arsienos et Allobroges est iturus, qd et duo ei soc. postuli Regesque vastassent. Hos Bello vicere et domuere Domitius Ahenobarbus Aº 631. et sequ. Aº Fabius Maximus, quando Bessultus sive Bituitus seq. eos Rex ad Rhodanum vigenti millia e superatus. Nam 150000 Gallos pugnare dicunt.

Etiam cum Ligurib. Stonis, item Cum Carnis Bella gesta strenue gerentes st. Semitg.

Bellum Jugurthinum

Masinissa Numidiæ Rex decedens, Successorem habuit Filium Nata Maximum Micipsam, hic moriens Aº 634. Regnum reliquit Adherbali, et Hyempsali filiis suis, Tertium adoptionis addidit Jugurtham Fratris sui Manastabalis filium, qui adoptaverat, hic Jugurtha, ut solus

Caam à patribus
em tulit agrari
gri jugera prosc
nia, jus Rs legat
ci bucerent, sine
n Mucius Scevol
risconsultus nega
, Scipio Nasica
s me, qui Rempb.
timatib Contendi
abenda erat Com
s occidit, vel
abuere Plutarch
ian. in Bellis Civ
qui.
jus Gracchus frat
oravit, abrazz
dicit, dicat Leg
Civib Senatorib
e & Judiciar
te ad Equites
cis Italicis
nitis, &c. sine
2 Cons. Optimat
Vivere: Nequi
& Cam patres
t, Gracchus sup
hominum Septici
necat

Bellum Jugurthinu

Solus regnaret, primo Hiempsalem ème-
sio tollit. Ide Adherbalem bello victu
necat. Erat aut Numidiæ Regnum in
clientela Rã. Itaq; Bellum ipsi fuit
indictum, Duces Ros secunda certam
sebat, Itaq; nihil contra eum memora-
bile gerebatt, Sonec Ao 674. Quintus Me
tellus eum variis Prs vinceret, Qui hinc
etiam Numidicus est dictus. Finem aut
Bello imposuit Cajus Marius Cons. Jugurtha
Confugerat ad Bocchum Socer Suum Mau
retaniæ Regem, Sed. is eum vinctum Rõi tra
didit. Marius Ide eum in Triumpho duxit.
Bellum Jugurthinum integre libros scri
sit Salustius, Pars Numidiæ tunc dicta
è Bocho, aliâ aut pars Hiempsali Cui dam
vide Strabon. de antiquo Jure provinciar
Cap. 17.

Bellum Cimbricum

Ao Ao 640 initium ducendum è Bello
Cum Germanis Pstot, Ex his primi fuere
Cimbri, qui Cum Rõis Copere simicare,
Videntõ venisse Cimbri et Cersoneso,
quæ Cimbrica est dicta, et hodie Jutia
Germ. Jutland, et Svesticensem recatu
Complectitõ, Hi per Galliam vagati his pro
nos adoriebantt et Teutonis se jun
runt, altera hæc erat Germanica Pens
Italiam versus iter direxerunt, et Sitana

Cons

Bellum Cimbricum.

Consulem Ao 649 Vrbe. Castris exuerunt
Ptto Cimbris Jungebant Tigurini
Helvetica Gens. Consul aut Dux erat
Scaurus, qui Cum Magna parte Exerci-
tus Sui Cæsus, Ao 648 Ri ad Rho-
danum Cladem accepterunt Alienſi pro
Consule Mallio Maximo et Servilio Cæ-
pione, qui Proconsul erat. Hi cum Cum
hoste Conserentibus, Nam 80000 mi
lit Rom Casa sequtæ, Itaq; Cum gra-
vissimi Belli metus eet Marius Consu-
lato jam Bello Jugurthino, iteb 3tio, 7to,
5to Cons. e Jactus. Cum Ytem eet Cons.
Cum Teutonis et Ambronib Circa aquas
Sextias Conflixit, et Deos Hostib 200000
occidit 90000 occidit. Ao Sequ Cum
Sy eet Cons. et Copias Suas Cum Catu-
lo junxisset, in Italia Circa Athesin
fluvium in Campis Rhodiis Contra Cim-
bros pugnavit. Casa tunc Sy Barbaro-
rum 140000, Capta 60000, Sic
a Mario pugnatu e qui posthea Custos
Imperii, et Servator Italiæ dictus est.
De bello Cimbrico vide Flor. Lib. 3. Cap. 3.
Epit. Livi. Lib. 67-8. Plut. in Mario. Appi.
in Celtico.

Saturnini Seditio.

Lucius Apuleius Saturninus Tribun
ex emula imitatione Legem agrariam pro-
mulgavit, ut ager Italicus, Ri, nec amplius

Saturnin Sedit.

amplius Gallici fruiscer, ut Veteranis agri in Africam darentur, decem Colonis deducendis hinc orto Tumult, Indem Senatus Cons: Marcio et Flacco Mandat, videant de quid detrimenti Resp. capiat, fit Certamen in foro, ubi Saturninus vincit, qui Capitolium tenet accusat, Indem vero Cum Amicis suis publicam accepisset, se dedit, dedices ea servatae e, Nam Curia, ubi Servabat per Equites Ros e effracta et caput Saturnini resectum Appianus de Bellis Civilib Lib. 1.

Drusii Sedit.

M. L. Drusus Ao 662 Tribunus Plebis idem Legem Agrariam tulit, addidit et Legem frumentariam, item! Legem Judiciariam, ut Select pars Numerus Judices ex Senatoribus et Equestri ordine Legerent, denique ut Sociis Italicis Jus Suffragii eet, Haec Cum agebat incerto Cedis auctore Cultro percussus e. Leges ejus Senatus Consulto ejus sublatae Flor L. 3. C. 17. etc.

Bellum Italicum.

Socii Italici Cum Drusus Tribunus Plebis illis dare, armis cum petierunt, plerique Ital

Bellum

Italici quidem
Sanctis, ejusque
Magistratus R
Jus Suffragii
optima Jure
del Mar Sem
Jujus Belli Au
to 663 Ao 664.
ma Senatus, et
ejus abstulisse
Jus Pompei Si
Tribute, Do
Julius Cesar
Jus in Fide M
Qui mox etiam
Civitate donati;
Senatus Italis
Civ. Eq. L. 7

Bellu

Pernicioſius
Lege Tribum Com
lii, Corn. Syll
hac de Cau: Sy
Bellum Sociale
tiosam, Cum
Drusus Tribun
Civibus per oes
tem! et Bellum

Bellum Italicum

Itali quidem suis Legib⁹ et libertate ante bellum exercitum in Servitute, qd ex illis Magistratus R⁹ creare entè negabilis sibi Suffragii ect in Comitiis. Bello vero orto vocati Sociale, Italicum vel Marsicum, qd Marsi erant Hujus belli Auctores, gestum est Bellum ab Olymp. et yto, et licet ut multum ultra biennium duraverit, in ntè gravissima Cladè et 300000 Juventutis Italicæ abstulisse dr. Confectum est pace Cnei Pompei Stabonis et Lucii Syllæ Vi et dte, qd sum adhuc gerebatur, Julius Cæsar Legem tulit, ut Latinis qui in fide manserant Civitas daretur, mox etiam iis qui minus acriter restiterant; ut Etruscis et Umbris denique Italis universis App. de Bel. Civ. L. 1. Liv. Ep. L. 72. Flor Lib. 3. C. 18.

Bellum Civ. Marii et Syllæ.

Perniciosius longe fuit Bellum Civile, qd ortum Composito plane Bello Sociali, Corn. Sylla et Marius gesserunt hac de Causa: Sylla Ao 665 Cons. factus, Bellum Mithridaticum Mario

de

Bellum Civ. Marij & Syllæ

decerneret, hoc audito Sylla Socialis Belli reliquias persequens Ram reversus, & in ipsa Urbe Cum Marianis Conflixit, eosq; Urbe expulit, Hostes q̃s eos judicatt & bona eor̃ publicat, Urbem suis ad arbitrium suum Constituit. Mithridatem navigat ad Bellum mittendum. Interea Cinna & Marius Cons. Novis Civib. iter fecerunt, Se eos in ord. Tribubus distributuros, opponebat Se ei alter Cons. Octavius, & eum Urbe pellebat, Cinna autem adjuncto sibi Mario, qui in Asiam cum fugerat & redibat inde, exercitu Civib. Conscribit, ac Urbem & Cam Obo & Sex. Pompeio, & Exercitu in Campania diviso Ram invadunt & Octavium, & in Illustrissimos quosq; Syllæ & Octavio favebant, sæviunt. Cum aliis Cæsus est Oct. item Status Marius, cujus ita erat Crudelitas ut si Salutatus aliquem ō resalutaret, eum statim Servis occideret. Nihil illa Victoria crudelius fuisset, nisi Syllana cam est Consecuta, Jo Marius Jo 667. 7mum Cons. factus moritur

Jamq; Sylla

Bell. Civ. M

Jamq; Sylla
ti, contra quem
forus à Suis
Sept. to Cum iii
ld, ei se adjung
tellus prius, e
scens, qui pr
exercitu Cons
Consules facti St
circitu natus, e
Sacrificium Mar
Sylla, visti de St
red desperatis
perit, atq; ita
Jam et Sylla a
Sumsit. Super
Cisiliam et Africo
ti & Pompejus,
partes profligi
interfecit. In
tum est adortus
dig Rei Societ
Domitius, et
Regnum Hyempsa
moratus Pompe
veniam pacand
gni Cognomine
me Eques. nec
vit. Sylla rebe
industria Crudel
qui à se unqm di

Bell. Civ. Marii & Sylla

Jamq; Sylla e Bello M. reverteba-
tr, contra quem Cinna Ao 669 de-
ferus à Suis militib; interficitr.
Sqq Ao Cum in Italiam venisset Syl-
la, ei se adjungebant primum Me-
tellus Pius, & Cneus Pompejus Ado-
lescens, qui privata auctoritate
Exercit. Conscripserat. Ao 671 urbis
Consules facti sr Marius junior 25tos
circit natus, & Papyrius Carbo, Ad
Sacrificium Marianos magno Phq vicit
Sylla, victi de Stites, & certio, eadem igitr
reb desperatis Marius junior Sua manu
periit, atq ita in Italia Bellum hoc Confe-
cit. Sylla aut hinc Felicis Cognomen
sumsit. Supererant ex Marianis, qui
Ciciliam & Africam occupaverant, nibili-
tr Pompejus, qui in Cicilia Marianas
partes profligavit, & Carbonem Capt
interfecit. In Africam profectus Domiti-
tium est adortus, quo cum Hiarbas, Numi-
dis Rex Societ junxerat, Cecidit in Pho
Domitius, & Hiarbas Captus est, Cujus
Regnum Hyempsali tradebatr per ydries
morat Pompejus in Africa cum vi-
ctoriam peregit, & rediens à Sylla, Ma-
gni Cognomine è Salutatus, & ingm ad-
huc Eques necdum Senator, triumpha-
vit. Sylla igitr plane devictis Marianis
inaudita Crudelitate Capit Sevire in eos
qui à se ungm discesserant, 8000 deditior
in

Bellum Civ. Marii et Sylla

in Campo martio trucidavit, proscripsit Senatorios et Equestris ordinis inimicos numero, bona eorum publicabant, et quisquis proscriptos occidisset, pro capitis cujusque talento aureos accipiebat. Et plures boni quam mali veloci occidebantur. Hinc Dictator dictus, et olim in tempus Semestre, donec Imperium Constituisset, voluit, ut eodem tempore etiam Coss essent, penes quem ordo fasces penes solum fasces esset. Tulit leges multas et claras, quas ab eo Cornelias dicunt, Indem anno 674to spretam expectationem dictaturæ se abdicavit, et privatus et justinuit. Anno sequenti e morbus pediculosus, qui primus Reipublicæ tenuit. Scribunt hoc Civ. Bellum: Flor. l. 3. c. 21. Eutr. Liv. Appo. de Bel. Civ. Plut. in Mario et Sylla.

Bellum Sertorianum

Sertorius Vir fortissimus et imperator Cinnanos duces Mariabat partium, cum partes in Italia collapsas videret, in Hispaniam profugit Ao 670. ibique summa diligentia Bellum paravit, Mithridatis fortitudine et successibus ejus auditis, quos cum eo junxit. adversus Sertorium Metellus proconsul, triumphum gessit bellum feliciter sortiti. Et Pompejus magnum privatus adhuc pro Consulari Imperio adversus eum misit Ao 677mo. Varia inde fortuna

Bellum Sertorium

una certas est. Idem vero Sertorius
à suis ducib. quod perpetua erat fuga
usi, occidit. Ad perpetrand. contra Pompejum
se bueri o plott. occidit. vide Plut. in
Sertorio.

Bellum Spartacticum
sive Gladiatorium.

Rivalis celebrabantur muneribus gladia-
toriis, et ubique ingentes gladiatorum fami-
lias alebant. Ex Spartacus, genere Thrax,
effracto ludo facile persuasit cæteris
ut pro sua patius libertate, quam pro
spectator voluptate dimicarent. Et gla-
diatores sedi ipse ad eum confugie-
bant. Et cum magnum coëgisset ex-
ercit. Flores Ros hoste fudit, et ca
stello cluit, sub ao 682 à Licinio Cras
so victus, ipse cum plerisq. suor
pugnas cecidit Flor. L. 3. C. 20. Plut.
in Crasso etc.

Bellum Pyraticum

Silices, Isauri et Pamphylii, mediter-
raneum Mare latrocinijs et pyrati-
ca infestabant. primo Marcius Ant.
ao 660 contra eos missus. postea
pub. Servilius ao 676. hac provincia
accepta primum Mari superat, de
Urbes cor Caselum, Olympum Co-
rycum, et ori mediterraneis Isauri-
am subegit, unde Isaurici cognomen
meruit

Bellum Pyraticum

meruit, Cum adhuc in restarent Reliq.
Pompeji decertatio imperium in totum
Mare internum, & in maritimas Provincias,
ad quadringentesimum a Mari stadium hic ejecit. Cum & Mare Cassio ecr
Cumberus Pyratas Cogit se Cedere,
& Urbes illis assignat à Mare remo-
tas, sic Silicia & Contigua Regiones in
Provinciam redactas Ao 686. Flor. L. 3. c. 6. Plut. in Pomp. Epit Liv. et C

Bellum Creticum.

Cretenses arguebant Pyratas recep.
tasse Contra eos M. Antonius Ao 679
nobilissus in hoc bello periit. Ab Q. Me-
tellus ejus Successor Cretam subegit
& Provinciam fecit Flor L. 3. C. 7.
Liv. Ep. Lib. 99.

Bellum Mithridaticum Primum.

Rex Ponti hoc Tempore erat Mithridates
Eupator Magnus, vel Di-
nisus, acerrimus Rom hostis, is Filiam
suam in Matrimonium dabat Tyranno
Armenio Regi, eumq impellebat, ut Ar
obarsanem Cappadocia Regem, Roma
cium bello peteret, Ipse, Nicomedem Bi
thyniæ Regem, adoriebatur, eoq Regno
suo spoliabat, Ab Romanis Ao 680 re-
sti

Bellu Mitr. Tum

restituebant, Domos, ites a Mithridate
expellebant; nec Cōtes Mithridates
Orgiam, Myrsam, Asiam Rio et tor
quere, diam Literas Secretas ad ces
fectos Suos, et Civitt Magystratus mit
tebat, ut per ll Asiam bes Rigoffi
tes Cum literis et Liberis, Cæterisq
Domesticis Suis Quina die necarentur
150000 sic pepiis tradit Appianus,
Hinc Archelaum Ducem Suum Mith
dates in Bœciam mittebat, qui Athe
nas occupabat, eamq Sedem belli de
tigebat Achæosq, Lacedæmonios,
Bœotosq sibi adjungebat.
Ri esti bello Italico et Cn. Mariano
destinebant, in Cornelium Sullam
adversus Mithridat miserunt, qui
Græcos, ut erant semper Leves, facile
apud se reduxit, Athenas vero sto
bb. acerrima obsidione recuperavit
eamq Cadib exhaustam, militibus
divipiendam dabat, Preeum vb
Athenienssium port magno labore
Captum incendit, Hinc Cum Mithri
datis Duce Archelao, ad Cheronean
Bœotiq, conflixit, Ceciderunt 110000
hostium, Altero Pontio ad Orchomenu
Congressis, iteq egregia Victoria po
titus e, Græcia recuperata, in Asia

tra

Bellum Mithr: Tum

trajecit Sylla Ao 669. Ubi prax sada
ett Cum Mithridate, eâ Lege ut Asia
Bithinia et Cap. Cederet, Patrio Regno
suo Contus est. Vide Epit. Liv. L. 76 et Seq.
Appian. in Mithrid. Plut. in Vita Syllæ, Lu
culli et Pompeji, Flor &c.

Bellum Mithridaticum 2dum.

Nicomedes Bith. Rex moriens Popu-
lum Rm Testamento hæredem Regni
sui reliquebat. Is dgre ferens Mithri-
dates Bithiniam invadebat Ao 669.
Et Lucullus Cos. hic fortissimus
contra eum mittebatr, qui mox Bith.
recuperabat, imò ipsum Regem pos
to ejiciebat, qui dgre evasit ad Si-
gdnem. Jenet suum in Armeniam
Lucullus aut Subacto ponto contra
Tigranem duxit Cum duab legis le
gionib, et innumerabilibus ejus Copiis
30 6000 profligat, Tigrdno Ceritam
Capit, et Ptea Mithridatem in Mesopota
mia, Mithridates aut in Pontum re
fugus, multa recuperabat, et Lu
cullus ejus Conatibus non potuit re
sistere, quia Novus ei Successor Acil
lius

Bellum Mitridat 2dum.

Acilius Consul advenabat, et milites ad seditionem concitabant, sic fiebat ut Mitridates et Tigranes Regna sua recuperarent. Vide in Authoribus Citatis.

Bellum 3tium.

His Rogatis Manilius Tribunus Legem tulit, quam Cicero fovit, ut Pompejo, qui tum praetas persequebatur, cum amplissimo Imperio Bellum hoc Mitridaticum deferretur. Is Circa Euphrat, nocturno Tio Mitridat adgressus profligavit. Mitridates hinc fugit in Armeniam ad Tigranem, so eum Tigranes noluit recipere itaq in Bosporum se recepit; Bellum renovaturus, ibi vero Filius ejus Pharnaces ab eo defecit, sic defectus mihi Curidam se interficiendum dedit, Sic Pontus in Provinciam est redactus, Regno aut Bosporo a Rege accepit Pharnaces.

Pompejus

Bellum 3tium

Pompejus inter Armeniam et Mygres-
sus et Tigranem Regem sedition̄em
accepit, quem in Regnare permisit, Le-
gq, ut Ris est obnoxius, Cum in Pon-
tum tenderet, in itinere Albanos Pon-
Orodem sive Grosem et Iberiq Regem
Artocem vicit, et in deditionem accepit.
Sic ipsi Ti Reges Ris servire coacti
sunt, a Pontica Regione in Syriam de-
scendit, Cujus Regnum Antiochus tene-
bat, quem Lucullus victo Tigrane, qui
Syriam ipq tenebat, ibi Regem re sive-
rat. D. Pompejus ejum Syria spolia-
vit, eamq in Provinciq formam redi-
git, Stet aut Antiocho Commagenam,
inde Arabes persequit, et regressus
ad Judæos Aristobulum Regem, Capta
Hierosolima in Vincula conjicit, fra-
trem aut ejus Hyrcanum in Judeq
Regnum restituit et Tributarium fe-
cit, itaq; Cum Pompejus Tetras
a Meotis lacu ad Rubr mare Subegis-
set, Ram reversus, Ao 692. Magnificen-
tissimum egit Triumphum. Vide Appi-
anum in Mithrid. Tiocassius Lib. 37.
Liv. &c.

Hircanus.

Conjuratio Catilinaria.

Sergius Catilina Nobilissimo Loco natus,
Sed ingenio malo pravoq; Cum bona

Sua-

Conjuratio Catilinaria

Sua tur pissimo luxu prodidisset. Magistratus interficere statuit et Remp. occupare, eo tempore, quo Pompejus in extremis Ponti bellum gerebat. Socios habebat Corn. Lentulum Spinth. et Cethegum, alios plurimos, Senatorii et Equestris ordinis, quos pollicitationibus et bona sua profidentes, erat autem in Conjuratione quidam L. Catilina, qui Fulviæ Meliori nobili et Fulviæ ref. Ciceronem Conspirationem detegebat. Et hæc ipsa res imprimis studia hominum accendit ut hos Consulatu mandarent M. T. Ciceroni, homini novo, sed vigenti. Cum igitur Cicero Catilinam impedire, neque malitiæ posset, Catilina misit Manlium, qui in Etruria bellum faceret, ipse de in M. Castra profectus est. Senatus autem fecit decretum, quod in extrema necessitate fieri solebat, videant Consules ne quid Resp. detrimenti capiat. Quo Magistratibus fere Dictatoria potestas concedebatur. Porro Lentulus aliique Catilinæ Socii custodiis traditi, et sic Senatus Consultum ut de iis supplicium

Conjuratio Catilinaria

cium Sumpsit Cicero, Antonius Catil. perfugiebat, qui fortiß. in Cic. pugnans Cecidit, Ciceroni, ex ista Conjuratione magnus honor Gabebatß, cujus fatrem patriß appellabant. Scripsit Catilinæ Conjurationem Salustius, Vide et Plut. in Vita Ciceronis, et Div. L. 37 & CC

Sed Cum Cicero, ut erat gloriosus, ad fastidium usqß jactaret, ea quæ fecerat, magnamqß sibi invidiam Conflaret, quam occasionem adripiens ejus inimicus, Legem tulit Ao 695 Contra eos, qui Civem Rum sine judicio perdidissent, Cum Cicero Senatusconsultum videretur Cæsare et Crasso, et Pompejo, qui Remp. sua arbitratu gerebant, in exilium abit, et in Graciam Se Contulit, ubi humanissime fuit exceptus, Cæpit de Clodius in Pompejum diem invehi, quare persuasit Pompejum ut Ciceronem revocaret, quod et fecit, Cicero vigilissime, itaqß Ao Sequ. Studio in primis, Cent. Com. et Milonis Tribuni Plebis Magno Consensu totius Italiæ, Lege in Comitiis Lata revocatus est Cicero.

Hat Cicero Exulen.

Bellum

Bellum Cyprium

Idem Pub. Clodius ut tribunatu ineo sub Legem tulit de Ptolomeo Rege Cypri, ut bona ejus publicarentur Regnumq; ut provin. formam redigeret, ipse nil commiscerat Rex ut ita crudelitate traduceretur, ut habant ejus divitiis ff. Mattiæ M. Cato / Sed antequam ille adveniret Rex venenum sumsit. vide Vellei Lib. 2. Cap 45.

Bellum Parthicum.

Ao 695 Crassus erat Consul Rom quem ditissimus; sed avaritiæ, qui Parthico in bellum aere, gloriam sibi provin. decerni voluit, et cum amicos haberet Pompejum et Cæsarem facile obtinuit. Cum aut in Syriam venisset, et Ao 700 Euphratem Cum exercitu trajecisset, in Parthos sucens ppe Carras obviam habuit ingentes hostes, Pacorum, quo patre totis Orientis exercitus Cum filio ejus delecti, ipse mox invitatus ad Colloquium à Parthis

per

Bellum Particum.

Per insidias interficit. Lugdunum in Cajus Cassius Syriam provinciam a Parthis fortit defendit.

Bellum Gallicum.

Hæc cum in oriente fierent Cæsar occupatus erat Bellis Gallicis, hanc enim provinciam, Cum eet Cons. 694 is quinquennium obtinuerat, ſ. ſto 698 in alt quinquennium imperium in Gallia prorogabatur antq Cæsar hanc provinciam acciperet. Sola pars Galliæ, quæ Narbonensis dr. Provincia erat ille aut Aquitaniam, Celticam, & Belgicam i. universam Galliam subegit, & qd. gessit novem Annis, quibus provincia Gal. ipse descripsit in Commentariis suis de bello Gallico Ao 695 sto Helvetios, qui exustis oppidis suis, fortes Galliæ Imperium occupare statuebant, victos eorum Comp pulit, inde Ariovistum Germanor Regem qui Gallias invadebat, magno Vro fu sum, Germaniam repetere coegit, mo Belgas ees contra Eos conjurantes ter moris diam, qui Cis Rhenum in Gallia incolebant, Abi juentis ad Cosa to 696 Belgas vicit, post Veneti, Aquita ni aliosq populi victi. Etiam Cæsar

Etiam Cæsar bis Rhenum trans-
iit, Germanis bellum illatus,
primum Ao 699 Cum Usipetes
& Tencteri in Galliam decessis-
sent, hos oppressit Cæsar, & ha-
jecto Reno Ubiis auxilia tulit
contra Suevos e Sicambros.
Iter Ao 700 Renum transiit, e
Suevos in silvas se recipere co-
egit. Postium aut apud Ubios
in ripa Reni collocavit. Hec Ger-
maniam H, Sd & Britanniam in-
travit, Eo primum trajecit Ao
699. Cum ex Germania redisset
victisq; Britannis aliquot, obsi-
des imperavit. Sept Ao idem in
Britanniam venit e stipendia
atq; obsides ab aliquot populis
accepit, Sd ab hinc tantaspe Ris
manfit Britannia, donec Augu-
stus Imperator pacē ejus in Pro-
vinciam redigeret. Inter. Galli
aliquoties rebellabant, impri-
mis Ao 699. duce Ambiorige. Pu-
ronum Rege. & Ao 701 duce Ver-
tingetorige, Averno Imperatore
Sed fortitudine & Consilio, & Celeri-
tate

Bellum Gallicum

te Cæsaris sic somniabant ut
Ao 703 pacata universa Gallia
cet. Dicit autē Cæsar in Gallia
10000000 Cæsisse, et totidem
in Gliis interfecisse. Divitiacus ex hoc bello quæ sibi fecisse
immensas, quib viam sibi ad
Tirannidem o Expandam Strauit,
Vt ipsum Cæsarem, vide Asconiah. in Celtico. Plut. in Cæsare c. ccc

Bellū Civ. Cæs. et Pompei

Pompejus optimat factionem tuebatr, Cæsar aut Plebis favore nitebatr, et hæ duæ factiones, semper vigebant in Rep. antea vtq Sylla Optimatū Studebat Marius verò Plebi, sed cum Pompejus ex Bello Mythr. rediret, et Senatus confirmabatr, ora, quæ egerat in Oriente, confirmare, Socium sibi adjunxit Cæsarem, et per Cæsarem Crassus, dives valde Pompejo Ao 694 potentissimi in Rep. Socia iam inibant, ne quid ageretur, quod

vis.

Bellum
disciplinisset
ut etiam a
Societas Con
jus fuit J
liam, Sed ea
Ao, Crassus
bat in Bello
cietas solv
plius ferre
sibi et pare
hæc da fu
Pompejus
periit. Cæ
mebatr. C
pejo Ao 7
legium, u
lab petere,
ne privato
obea, qua
Consulatu
nistration
vilegium
ibat Sena
Tribunos
dentes Sen

displicuisset ipsi ex tribus, et
ut etiam adsumitte alijqu hãc
Societas confirmaretur Pompe-
jus duxit Juliam Cæsaris fi-
liam, Sed ea Ao 699 morieba-
tur, Crassus etiam Ao 700 Cade
bat in bello parthico, sic illa so-
cietas solvebatur, nec potuit am-
plius ferre Pompejus Cæsarem
sibi æquarem, aut hic contra-
hãc data fuit bello Civili, quo
Pompejus et Libertas Rpca
periit. Occasio belli hinc su-
mebatur. Cæsar appetente Pom
pejo Ao 702 obtinuerat scri-
legium, ut absens posset Consu-
latũ petere, timebat enim Cæsar
ne privato sibi diebus diceret
ob ea, quæ contra Leges, et in
Consulatu, et in Gallia administ-
inistratione egerat, hoc auspi-
cilegium ei postea exceptum
ibat Senatus et Pompejus et
Tribunos pro Cæsare intercedentes Senatu pellebant, Cum
nullam

nullam pactionem de Rep. Cum Cæsare inire vellet
adversarii ejus, armis se velle rem gerere
decrevit Cæsar, et Legiones duxit
Contra Pompejum
Rubico fluvius dividebat Galliam cis
alpinam ab Italia, Cum igitur Cæsar cum
exercitu transgressus est hunc fl. Italiæ
coepit urbem Ariminum, et hinc alterius
progrediebatur, qo cum Rs audiret, tan
tus terror urbi oblatus est, ut Pom
pejus Cum maxima parte Senatus abi
ret e Brundusium peteret, indeq in Epi
rum trajiceret, ut ibi sedem belli constitu
eret et Copias conscriberet, Pompe
jus enim se ad bellum o paraverat,
Cæsar aut validissimum habebat exer
& Gallicis bellis induratu. Voluit quidem
Cæsar Pompejum impedire, ne in Grae
trajiceret, itaqs utrinq a tergo pug
net, primo tot Italiam extra 60 dies
sine sanguine subegit, dein in Hispaniam
et profectus, ubi erat Pompei exerci
tus sub tribus Legatis; Petreio, Afranio,
et M. Varrone. Pompejus enim Hispa
niam curabat, Absens per Legatos
suos eam tenuerat, Brevi aut Cæsar
Pompei Legatos in Hisp. subegit, rever
sus inde in Græciam trajecit, et Pompe
jum primo ad Dyrrachium obsedit.
Sed dum Pompejo cottidie naves com
meatum supportarent, in Thessali
am

dam profectus
insectatus Pom
Pharsalum (co
Sillus Celeberri
ño 705. Liber
pejus victus in
bi bellum repe
Ptolomæus puer
Ptol. Auleti, A
pejus in Regn
do Ptol. puer,
occuparet Pom
tio finis et Ma
majorem vid
vide Cæsar in
Plut. in Pompe

Bellum

Cæsar solus ja
pejum imo
do Cum in Æ
invenit mor
et bellabat Cæ
Erat aut Ægy
ti Ri. Cæsar
bellum Cæs
Regem exerci
apud se disc
tunc vertit

am profectus est Cæsar, unmysmox
insecutus Pompejus
Parsalum constitit, cum Cæsare ad
illud Celeberrimum Hoc e Otium
Ao 705 Libertas Parsalicum, quo
pejus victus in Ægyptum fugiebat, ut
ibi bellum repararet, erat ibi Rex
Ptolomeus puer & ille, Cujus patrem
Ptol. Auleta, Alexandria pellum, Pom-
pejus in Regnum restituere curaverat
Ad Ptol. puer, Veritus ne & Ægyptum
occuparet Pompejus, jussit eum occidi.
Hic finis e Magni illius Pompejj, quo
majorem vir Roma adhuc non viderat
Vide Cæsar in Comment. de Bello Civ.
Plut. in Pompejo et Cæsare &c

Bellum Alexandr.

Cæsar solus jam reb Dñs Statum Pto-
lomeum imò Pompejum insequebatur
& Cum in Ægyptum venisset eum
invenit mortuum, ibi vero Ptol. Sa-
ror bellabat Cum Sorore Cleopatra.
Erat aut Ægyptus in tutela popu-
li Ri; Cæsar itaq, qui dictator post
bellum Parsal. factus erat, jussit
Regem exercitus simittere, et jure
apud se susceptare, do Ptol. verma
tunc vertit Contra ipsum Cæsar

unde

Bellum Alexandrinum

unde nat. est bellum q. d. Alexandrinum. Cetat hoc bellum sicilimum, quia Cæsar id. videbat, mox in Asse e Terra q.s vicit Cæsar, Rex aut Ptol. perit demersa nave, q.m fugerat, Regnum aut Cæsar tenet Sit Cleopatra & fratri ejus minori vide Hirtius de Bello Alex. &cc.

Bellum Pontic.um

Ex Egypto Cæsar profectus, exercit. duxit contra Pharnacem Bosphori Regem, Mithrid. M. filium, qui rebellabat et paternum Regnum recuperare studebat, eum vicit Cæsar ad Vrb Calam, Bosphori aut Regnum Mithridati pergameno dedit. vide Hirt. Cæsar.

Bellum Africanum

Post pugnam Pharsalicam Scipio Pompeji Socer, Cato aliiq. duces pompeiani in Africam ad Jubam Numidiæ Regem fugerant, et magnum Copiarum exercit. itaq. huc q.q. Dc Trajecit Cæsar et Hiemem cum hostib. suis Commisit ut Hyemé eosq. profligaret, post Hiemé

Cato

Bellum

Cato Sicam el
& Cum tenere
Romana perit, R
Deus Pomp. Lega
fugiebat, Sc. pr
nos circumvent
sic Victor Cæsar
Hispaniam
filii Cneus et
optimates Pompe
Cæsar ad vos C
Hiemq. Commis
ubi pugnat. e acer
& de victoria Sed
eadem victi et hos
Cæsa. Cneus S. in fu
fuit et elapsus
tus. Cæsar in
triumphum ex Hi
de Bello Hisp. &

MOV

Cæsar inter alia
enim Ri, ateren

Bellum Africanum

Cato Africam elapsus est, ym in ur-
& Cum tenere ō posset, ipse sua
manu perijt, Rex Juba ⁊ Pet-
reus Pomp. Legatus ipsi se inter-
fecerunt, Scipio in Hispaniam
fugiebat, sed à Navibus Cæsaria-
nis Circumventus se transfixit,
sic Victor Cæsar in Urb reversus
ter triumphos: ex Gallia, ex Ae-
gypto, ex Ponto, et Africa. Vide Hirt.

Bellum Hispaniense.

Hispaniam occupaverant Pompei,
filii Cneus et Sextus ⁊ ad eos multi
optimates Pompeiani confugerant, &
Cæsar ad eos contra eos profectus est
Primus Commissum est ad Mundam
ubi pugnat e acerrime, ita ut Cæsar ō
de victoria sed ⁊ de vita dimicaret,
Eadem victi sunt hostes eorum circiter 30000
Cæsa. Cneus P. in fuga occisus est. Sextus
P. aut est elapsus ⁊ ad alios casus Sexta-
tus. Cæsar in Urb reversus. triumphum
triumphum ex Hispania. Vide Hirtium
de Bello Hisp. ⁊

Mensis Cæsaris.

Cæsar inter alia Correxit Fastos, Cum
enim Ri, ut erant ad Cunaei, qui Constat
lieb

Mors Cæsaris

diebus 354. Et proinde semper intercalari aliquot dies debebant, ut solis cursui adcommodaret, eaqs rex admodum negligenter fieret a pontificibus, ad quos illa cura pertinebat. Cæsar ao 708 annum rexegit ad cursum solis et constituit ut is eet dierum 365 qui annus ab eo godieqs Julianus appellatur vide Censorinum. Lib. de die Nat. Cap. 20.

Erat Cæsar bellica laude et clementia et cuditate valde insignis, de ambitionis ejus modus erat modus. Ille honores nimios recepit, continuum Consulat, perpetuam dictaturam, Cognomen Patris. q. Statuam inter Reges. Sed iam divinos honores, sibi arrogavit Templa, aras, sacerdotes, quin etiam Regium nomen adfectabat, unde cum maximis sibi conflasset invidiam, in eum conspiratum e. a 60 amplius, principes Conjurationis fuere M. et D. Bruti. et C. Cassius, et in curia Pompeji cum senatu habenti ante ipsius Pompeji Statuam 23 plagis confossus est, vidi Martius ao 709. Cum Menses 7 65 Consectis Bellis Civilibus superexisset, vide plut. in Jul. Cæsar. etc

De Triumviratu

Cæsare occiso, Dolabella Consulat à Cæsare sibi destinat invasit. Pontificat Maximum adripuit M. Lepidus qui M. Æmilium Lepidum Cos. ao 616 Censorem, et Jul. Cæsar honorifice sepelivit, Do et

De Triumviratu.

& populum in percussores ejus vehementò concitavit, qui postea sibi metuentes urbe excesserè, M. Brutus in Macedoniam, Cassius in Syriam, eas q̃ Provincias occupavêrunt, & se ad Bellum comparavêrunt. D. Brutus in Galliam Citeriorem abiit, quæ prov. ei à Cæs. data. Inter C. Octavium, Cujus Avia Materna Cæsaris Dictatoris soror fuerat, adhuc adolescens, quem Cæsar in Nomen & Familiam suam dato adoptaverat, & Hæredem, ex dodrante instituerat, & successs. C. Jul. Cæs. Octavianus dictus est, Hic statim paravit se ad necem avunculi sui vindicandam, & cum Antonio sibi maxime adversari experiretur, societatem iniit cum D. Bruto, & ad Optimates se contulit, Ant. vero cum Copiis in Gall. Cit. abiret, ut eam D. Bruto eriperet, eumq̃ Mutinæ obsedit ac hinc unde Bellum natum est, qd Mutinense. Hac de cãa Ant. à Senatu hostis & appellatus, Octavianus vero Exercitui, quem privato Consilio conscripserat pro Pretore à Senatu jussus & pec. imprimis Commendante eum Ciceronẽ. Et cum Hirtio & Pansa Consib̃ missus &, ut D. Bruto contra Ant. Opem ferret. Victus & Ant. ad Mutinam fugatusq̃ B. &

De Triumvirata

Sed uterq; Cons hic periit. Cæsar
oct. verò petiit à Senatu, ut vacuus
Consulatus sibi deferret, Cum autem
metueret Senatus, & negaret, Cum exer
citu Ram contendit, & Comitijs prælia
tabitis Cons factus, & cum eo P. Sedius,
qui Legem tulit, qua oes Cæs. percus-
res damnabantur, Sdq; cum Lepido et
Ant. Societ. iniit de dominatione
asciscenda.

Ant. ex pugna Mut. Transalpes fugit
ad Lepidum, qui ibi erat cum exercitu,
et ab eo è receptus. Sic firmatus Antonius
Societate Lepidi in Italiam rursus cum
exercitu è progressus quasi contra Cæsar.
Cæsar etiam Antonio et Lepido, quasi bellu
ijs facturus occurrit cum valida manu
Sed circa Bononiam Congressi et ad Col
loquium, et Societ. illam, sive Triumvira
tum se quo sixerunt iniere, et primo
quidem in Quinquennium, quo expleto in
alium Quinquennium Sibi eum sumsere,
Dicti ut Triumviri Reip. Constituendæ
Cum potius de Gramine Consociarent,
hinc statim Ram cum Militib. Contendere
et proscriptâ Tabula proscriptorum unum
ros Cives trucidarunt eorq; bona bubli
carunt, qua proscriptio Sylla prior etiam
fuit Syllana. Urbi militib. ipsi opulen
tissimas Italiæ urbes diripiendas dederē

Et Cicer

De Tr

Et Cicero pro
servare malue
tiones habuer
sensissimus, fu
in unere anim
trepide se gla
Vide Plut. in
pian. de bellis

Bellum

Decimus Brut
ciam iter ingr
videbat, et Lege
in Illyrico Cap
M. Brutus dat
in partes Cas
ant exercit. Et
nius et Antoniu
um et Brut. St
& Filippis in
Cassius erat in
trahere diam
cit. Post aliqu
vit, so victas v
& cum iis Lbe
Plutarch. in B

Bellum

Antonius hinc
ordinaret, Cæ

De Triumviratu

Et Cicero proscriptus è, ꝯm Octavianus
servare malebat, d Ant. in quem ora-
tiones habuerat Philippicas, ei erat in-
fensissimus, fugere volebat in Gręciam, d
in itinere animadversis percussoribꝫ, in-
trepidè se gladio obtulit ad q ipse suꝰ
62. Vide Plut. in Ciceronem. & in Antonio,
Appian. de bellis Civ. Dio. Suet. Vell. p. &c

Bellum Philippense

Decimus Brutus ex Mut. Bello in Grę-
ciam iter ingrediebatꝫ, cum se desertum
videbat, et Lege etiam pœna damnatꝫ, se
in Illyrico captus, et jussu Antonii occisus,
M. Brutus dict. et Cassius oriente, et Grę-
ia partes suas adtractis, ingenti fecer-
ant exercit, & Rꝑ relicto Cęsare Octavi-
anus et Antonius in Gręciam contra Cassi-
um et Brut. st progecti, pugnum e adver-
sꝰ Philippos in M. Pari. quidem Marte, d
Cassius erat in sub Cornu fugatus, qui cꝫ
putaret etiam Brut. ex victum, se interfe-
cit. Post aliquott dies Brutus itet pugna-
vit, & victus voluntaria morte occubuit,
et cum iis Libertas ꝙꝫ Rꝑ concidit, vide
Plutarch. in Bruto. &c

Bellum Perusinum

Antonius hinc in Or. è progressus, ut ea
ordinaret, Cęsar vero in Italiam abiit,
ut

Bellum Perusinum

ut veteranis militib agros municipior tum
Oppium navata militia diligenter et
strenue erat, ad adversa parti favissent,
Sed Cæsari adversari cœpit Lucius Ant. Cos.
Marci frater et Fulvia, M. A. uxor viri-
lis animi mulier excitante discordia Cæ-
sar octav. Lucium Ant. Perusiam compulit
et eum ibi obpugnavit, unde Bellum hoc Pe-
rusinum. Expugnata aut Perusia, Cæsar
Lucium inviolat dimisit, et in plures op-
pidanates satis acerbe sevit, Fulvia ad
ad Vit. cum liberis suis confugit.
M. A. igitur his motib intellectis in Italiam navigavit, et Brundusium, quam Cæ-
sariani tenebant, obsedit, interea Fulvia, et Lucius Coccejus, item Mœcenas,
alijq Pacem inter Ant. et Cæs. Compo-
suerunt, ita ut Octavia Cæsaris soror An-
tonio nuberet. Appian. Plut. &c

Bellum Siculum

Antē has Turbas Sextus Pomp. Siciliam
occuparat, et cum Classe valeret, Cæsa-
ri et Cæsari cum eo pacem facere, quæ mox
rupta est. Bellumq inter Cæsar et Pompejum
renovat, Sinuq tractum, Indem ao 714. Varro
li Plio, opera Agrippæ victus est Pomp.
et cum in Orient fugeret, ibi Sexto, ab
tat

Bellum Siculum

Antonii sueib ē Captus & interfect.
Africam h.t. Tenebat M. Lep. Ptolemæ
dem vero in auxilium sibi evocavat
Cæsar contra Pomp. Mox & discordiæ
st orta inter Lep. et Cæsarem de Sicilia
jm sibi uterq; vindicabant, & totus Le-
pidi exercitus ad Cæs. deficiebat, qui
& Lepidum spoliavit & potte, & prei-
vat agere jussit. &

Bellum Parthicum.

Hoc dum agunt Bellum Parthicum
gessit Antonius. ex Philippensi Pho
Pitus Labienus ad Partos fugerat, vel
potius, Labienus jam ante à Bruto & Cas-
sio ad Partos fuerat missus, ut ab illis
auxilia peteret, is & post Philip. Pium,
cum Pacoro, filio Orodis Partorum Re-
gis, Syriam invasit, subegit, Asiæ cæ-
pis Judæa Proscitum removit, ejus sta-
tq ejus Antigonum substituit, Hinc Syli-
cian et Asiam fere oem occupavit.
Cum igitur Ant. ex Italia in Syriam redi-
isset Ventidium Pasoum ad Bellum
Parthicum Omisit, Hic igitur Ao 714. La-
bienum vicit et exercitu privavit
qui mox et Captus est et occisus. Inde Par-
thos etiam vicit ad Collem Taurum.

mox

Bellum Particum

mox Jacob Regis Orodis filium in agro Cyrrestico vicit, quo in lio ipse Corvus cecidit, hinc Ant. ipse contra partos è progressus ad Ventidium Ramam fugiendum misit, erat inde Herodes Rex à Senatu Roō appellatus, qui Bellum in Judæa contra Antig gerebat. Hujus Sozius & Legatus ab Ant. e additus, & sic Hierosolima 714 to 716 è Capta, & Antigonus occisus. vide Joseph. Antiq. L. 14. Cap. ult. Postea alter ad hæc Bellum pacificum gessit Ant. Sed è fuit momenti.

Bellum Civile

Mox Civ. Bellum evasit inter Ant. & Octavianum, Ant. enim repudiata Octaviâ amore Cleopatræ, quæ Ægypti erat Regina, Captus, immensa ei labat: Reginam enim eam appellabat, Ægypti, Cypri, Africæ, & Celesyriæ, Urea sic degenerabat à Ris moribus, ut se libet pati habere vellet, Cleopatra verò. Se pro Isi se venditabat, hinc occasio nata est Octaviano eum (ut) randi; Contra: Antonius Csar. objiciebat, qd Siciliam pulso Pomp. occupasset, & Lepidum Exercitu è potte pulvasset, Hinc igitur nata è Bellum, qd sit

tot.

Bellum Actiacum

Actiacum, quia ad Actium Promontorium Illium ingens Commissum, ibi erat Cleopatra Ulß, quæ subitis ad hucreb fuga sibi Consulebat, eam mox sequebatur Antonius, sic Indem Ant. Cæsar Victoriam obtinuit, et Naves 300 Captæ Sunt. Seq. Ao 733 in Egypt Contendit Cæsar et Antonium Alexandriæ obsedit, qui reb desperatis se Confodit. Cleopatram Cæsar seruare cupiebat, sed cum illa hoc advertisset, ut erat ingentis animi mulier, sibi necem Conscivit. vel aspidis morsu, vel acu Venenata, ut Conjiciebatur, Nullum enim vulnus in ejus Corpore potuit reperiri. Sic! Solus reb Ips evasit Octavianus. Vide Plut. in Ant. Dio L. 50. Flor L. 4. Cap. 11. &c.

Restant Literati Rogo Viri, si eos reservamus Lect. Judicis et imus ad Historiam Novam.

Hist. Nova

Quo tempore Augustus reb Solus potie-
batt, Natus e Servator noster, quo cum
novus reb ordo natus est, Nova & Histo-
ria incipit, Cujus Studium hoc magis
est necessarium & utile, quòd! quo reb
facies & per xtianam Religionem orbi ē in sua
sodiem manet, quo aut melius etiam
hac Historia Cognoscatt & Conducet eam Cer-
tis distinguere periodis, quarum

1ma. Nobis erit ab Aug. usq; ad Constan-
tinum M. tunc enim xtiani evase-
runt orbis principes & Dni, & pri-
mum in hac periodo sabimus Res
Civiles, dein Sacras, tum Literarias.

Forma Reip. R.

Priusq; illam Hist politicam adgrediamur
ducis Nova Reip. Rm, quo sub Imperato-
ribus nacta est

De Pollc Imperatoria

Octavianus Cæsar victo Ant. Ao 723 Pa-
tritiam pollt Suscepit & quidem ita,
ut

De Potte Imperatoris

ut ei Sicut intra Pomerium, ita et extra ad
1000 passus auxilii latio esset, et provocati-
o à Judicib. Dio. Lib. 51. Sept. Aug. accepit im-
peratoris Nomen, quo ei postea Sabbatii
ocs Exercitus et Rem militarem Ao Ur-
bis 725 Censum peregit, Cum M. Agrip-
pa, quamvis Censoris Nomen recusaret
Princeps Senatus è appellatus, quo
Et. ab hinc Imp. Sti. Ao 726 Provin-
cias divisit Cum Senatu, et Populo
quidem reddidit inquietiores et pacati-
ores, sibi aut retinuit potentiores, et
in quib. finit. vicinos hostes Exercitus e-
rant alendi, ut hac tanqe arma, mi-
lites et tot Imperii robur penes Aug.
maneret, Cynge hoc Imperium in Pro-
vincias ill. tum suscipiebat in decenni-
um, sed eo circumacto in aliud quinqe-
nium et post quoties in decennium sus-
cepit, eodemq; tempore Augusti Cog-
nomento est insignitus, quasi divino
quodam honore venerandum dicas,
hoc enim valet nomen Augusti, unde a
Jurisc. sd Q E B A S O C. Dnq; Ao 740.
cum mortuus est Lepidus Pontifica-
tum Maximum suscepit, dicta Sacre-
nus via Constant. Dione, qui iam

Lib.

De Potte Imperatoria

Lib. 53. pag. 507. in Summam Collegit:
Quid? Deos per titulos Principes acce-
pere int? Qu: An Lex quæ de Regula-
ta fuerit de Imperio Augusti, et prærea
de Populi, Senatus? Imperium ad eum
transtulerit? R: Et quidem putant, sed si
per hanc Legem, intelligemus rogatum
ad Populum in Comitiis sectam Et
ideo accepere Legis Regiæ nomen, quæ de
Potte Regis, vel Principis agerent. Regu-
mus ejusmodi aliquam Legem sub Aug.
ee latam, Nam:
Imò: Nemo vetet hujus Legis Regis
mentionem faciat, deinde!
Imò: Quod augustus Regis Nomen vale-
bat abhorruerit, et ingm Regiam exerce-
bat Potten, In nec tum videri voleba
eam se habere, Nec th Regis invidiosis-
mi Nomen fugiebat Et cum Dictatu-
ram Populus offerret, In Cum ea tam
invidiosa ō ēet, virtus gene, modo Pe-
tore, cum honō e deprecatus teste Ve
tonio. Domini etiam appellarochn, ut m
lestum Semper et horruit, et Vitimus
per varios gradus, et diversis Tempori
bus eum sibi Potten Summam sustulisse.
Qui alit Sentiunt, nobis objiciunt Dion
qui Lib. 53tio. pag. 507 ait: De populi Sena
tusq Imperium ad Aug. translatum esse. Dicit

Dio

De Potte Imperatoria

Dio: de Imperium in Aug. transiis-
se; sed factum sit una aliqua lege
nec ibi nec alibi unqm scribit. Ibi-
dem St: Sua ætate, vixit aut ille tem-
poribus Alexandri Severi, uno tempo-
re tres Imperatores ejs honores
conferri: sed ita olim ei factum,
ut singulis singulos honores, ex
singulis Legibus ee adepti. Obji-
cient Ulpianum, qui ita
scribit, quod principi placuit Legis ha-
bet vigor, utpote: Cum Lege Regia
populus in eum de suum Imperium
et potte conferat, quibus verbis
et Gaius transcribit Justinia-
nus Instit. L. t. tit. 2. parag. 6. Sed ost-
endendum erat, hic per Legem Regi-
am intelligi Legem, qua lata sit in
Comitiis de Imp. et potte Augusti.
Contrarium ostenderunt: Goso-
fredus aliique, præsertim Joh. Arid. Gro-
novius in Orat. de Lege Regia, et
Notius, Aidem in Orat. de Jure sum-
mi Imperii et Lege Regia. Intelligit
Sclet, Senatus Consulta, quo cum Impera-
tor aliquis est electus, de ejus Imp.
et potte fiebat, quo Senatus Consulta

ocs

De Potte Imperatoria &

oes honores, quos Precedentes imperatores gesserant, ei conferebant, quare Senatus Consulta, & ei Capitolini inscriptiones partim extat, quo Vespasiano decernebatur, quicquid Imperatoribus antea fuerat tributum, Nemo miretur, id Senatus Consulta, Legem Regiam dici ab Ulpiano, quia ejus temporibus erudum, invidia ejus Regio nomini erat detracta, et palam Pontifices Reges appellabant, et quicquid ad Imperatores pertinebat, id Regium appellabat, velut in Historiis Augustis Scriptoribus memoratur: adoptio Regia, Servi Regii. Funus Regium, pro! Imperatorium. Sed! Nemo nem offendat, si Legem vocet Ulpianus, si alii Senatusconsulta appellant, Nam id solemne erat Eis temporibus, et Senatus Consulta Leges appellarentur, Imo Senatus-decreta in Imperio Vespasiani, in eo Scripto, si citavimus, per Legis nomine venit.

De Principibus Juventutis et Cæsaribus &

Capit

De Princ. Iuv. et Cæsarib.

Capit Paulo post hæc tempora di
Augusti fieri inter principem iuventutis
et principem iuventutis, item inter Imperato-
rem et Cæsarem. Olim
principes Iuventutis dicebantur, qui
a Censoribus inter Equites, cum eos le-
gendi fiebat, primo loco eligeban-
tur, sicut, qui ab iis in Censoribus
primus in Senatu legebatur, Princeps
princeps dicebatur, ad postym princi-
pis appellatione Augustus imperi-
um Reip. susceperat ea vox sup-
remam potest significare Capit,
quos aut Imperatores de Hære-
des Imperii constituebant, eos prin-
cipes Iuventutis vel Cæsares nobi
lissimos appellabant, Itaque tunc
idem erat pr. I. vel Cæsar, qui ho-
die Rex Rom., Imperator aut vel
Aug. appellabatur, qui summum Impe-
rium tenebat, Ita. Augustus Cajum
et Lucium Nepotes, quos pro Fili-
is suis adoptabat, Cæsares et pr.
Iuventutis dixit, et imperiis Ad-
riani temporibus, et Successor inva-
dit

De Principijs I. & Qualibus

invaluit, ut semper alij ẽnt seq. alijs. qui in Spem Imperij adoptabant.

Reliqui Magistratus Novi.

Sub Augusto & postea etiam alij novi Magistratus Sti. instituti, velut: Effectus Urbis, Fori et Vigilum, & Praefectus Urbis de Crimi-nib. Cognoscebat, non modo intra Urbem etiam intra Centesimum Lapidem, sicut et Urbe et Italia inhibicendi potestatem habebat, cujus Dignitas erat magna, nam erat praefectus Vicarios Principis et Creabat ex iis, qui jam alios honores ges-serant, unde eum Amicum suum vocant Imperato-res in Pandectis, et adhibebat Vi-carius, qui eo absentẽ vel manda-tẽ Jurisdictionem exerceret, Vide Ulpian. in Pandectis de Officio Praefecti Urbis.

Praefectus Fori

cebat qui erat Mutuis Pro-vocationibus, Praefectus Annonae, Praefectus Vigilum aut St mili-tes, quos Imperator & in sui Cu-stodiam allegerant, hos Augustus per Urbem dispersos habebat, & Pe-riculo Rẽ Castra extruxit Prae-toriana, ut eos uno in Loco haberet,

qui

Reliqu

jug Castra
tis. Effectus
bat tem Cel
Cub Imperii
res; Velut:
modus per
auforitate
ficere, et
fectum Ef
ab eo sent
vide Ver
de officio
singuli, Sup
Const. Magi
stra dicu
tic Magis
rator Im
sit par
sunt qui
è dictus,
lib magn
Milib Cu
Effectus
stitutu
per Urb
buit, ide
filum,
cendiar
Vide Cit.

Religum May. Novi

rus Castra vulgo Stortium Liban-
tes. Festus Stodio initio ett Cere-
bat rem bellicam, D in Qpe eis
Cui Imperii delegabant Imperato-
res: velut: Tiberius Sejano, et Com
modus Peremi, M. Antoninus eod
auforitte et periculo Coput Jus
dicere, et Indem appellatiões ad-
fectum Stortio St delata, ita ut
ab eod sententiis appellatio non est
vide Veneria parag. 1. in pand.
de officio Pfecti Storii. Intoda
singuli, Sapè vero Olim Creabantur.

Copt. Magnes Se Stocina Ca-
sta dicunt, et sic Cessavit quidem
hic Magistratus, D in ejs ubi Impe-
rator Imperium Rum in U. divi-
sit partes, et singulis Vic Pro-
fuit qui itidem Pfectus Stortio
e dictus, Cujus quidem in Civi-
lib magna erat potias, D Cri
minib Cura erat adempta.

Pfectus Vigilum ab Augusto
institutus ett, qui 7 Cohortes
per Urb Rom Constituit, e distri
buit, idq D Profuit Pfectum Vi-
gilum, qui Cognosceret de in-
cendiarijs, effractorib, furib &c
Vide Tit. in pandectis. De officio

Pfecti

Reliqui Magistratus Novi
Stedi Vigilum.
Fisci Patronus vel Advocatus
semper constitutus ab Antonino
Philosopho, at testatur Jul. Capitol. in
ejus vita. Hic curabat Fiscum.
est aut Fiscus Principis; at Aera-
rium Populi.

Augustus.

Progredimur ad res gestas Impe-
ratoris, quod Octav. Augustus est pri-
mus, postquam ad Cæsarem per-
venerit, cumque Sibi Stabilivisset
jam Virtutes, Initia in Imperii
ejus ab aliis alitè Compattantib.
Quidam Imperium ejus in duas
à Morte Cæsaris, inter quos et
Josephus, qui ei annos tribuit 56.
Alii ab Actiaca Victoria initium
ejus ducunt, inter quos Suetonius,
qui ei tribuit annos 44. Sunt
qui Augusti Epocham in Egnat
lab eo tempore, quo Augustus à
Senatu est Siculus, quod Actum An
Urbis 720 ut Dio Lib. 53.
In administrando Reip. admodum
laudabilem se exhibuit, quod aut ba
la ejus externa adtinet. Domuit
Cantabriam, per quod Bellum Iota
Index

AUGUSTUS.

Indem Hispania Ris e subjecta,
Domuit Aquitaniam, ym Cæsar ea
antea subegerat, sd qus iter turba-
batt; Domuit Pannoniam, Dalma-
tiam Cum or Illyrico Rætiam et
Vindelicos, Coercuit Dacos incursi-
oes, Germanos ultra Albim fl. sub-
movit, eos quidem submovit necn
eo usq in prov. redegit. Sd ad Vis-
urgim tm, Indos etiam ac Scythas
pellexit ad amicitiam populi Ri, per
Legatos petendam, partis ipis ei
Triumphum Concesserunt, et signa
Militaria remiserunt, quæ Cras-
so et Antonio ademerant.

Graves aut Clades suas in Ger-
mania accepit: Lolliana, et Vari-
ana, Nam M. Lollius ibi Cædem
accepit, majoris tm infamiæ qm
detrimenti! Varius aut Cum tri-
bus Legionibus et auxiliis ab Cæsare
qus Cades pene extiabilis fuit.
Plium hoc Commissum fuit in
Cattis Lippiaco et Drusi pader-
bornensi, in Campo qui ab hac
victoria Vinfeld dr. Germani
Dux erat Arminius. Cæruscol Rx

Vide

Augustus 2

Vide Jurisprudentiæ in monumentis Pandectarum illustratæ pag. 24.

Hæc ejus insigne est Augusti Imperium ea ed, qd semper tenuit per subeo fuit Consulem, qd ante eum aberbe Condita bis tt accidérat. Prima vice Clausus e Iacus Antonio e Cleopatria sevisse Ao 734to teste Dione Lib. 51. Hist postm Cantabri, debellati Ao eius 728. vel 29. eodem Dione teste Lib. 53. In dem Ao 743 Clausum e tertio I. templum ostendit Fos. Mafronus, Iani reserati Sept 3. Cap. 8. Italis Sallust. Orosius, Hist. L. 6 Cap. 22. e cum eo alii, qui putant, Augu Nascente Xto fuisse Clausum. Constat e nim quo Ao natus e Xtus, celebratum i in Armenia ad Xtū, e in Arabia, Nec pacem mundum attulit Vs. Sol Coles

Ex Augusti Amicis primi fuere Agrippa e Mœcenas, ille ignobili erat loco natus Sed bonus militia, et ab Augusto ad sum mos honores evectus, quem e gente Et fit Mœcenas erat Equestri, & splen dido, genere natus, nec majores honor Concupivit, quavis ei patérent. Præcipu us Eruditor Jautor, qui e Virgilium Horatium alios & Augusto Commendav Ut felicissimus fuit Imperator, ita infe lix pater, duas habuit Uxores: Scribo niam ex qua Juliam filiam genuit, ea repudiata Liviam Drusilam, quam Matri

monio

Matrimonio
xit, ex qua
prem M
Agrippa dedit
Tiberium pr
cepit eam
& adulteris
Mæcenatem pr
tes et Agrip
Lucium ad
stum Nepot
& simul pri
suscepit, po
posthumum
Successor de
Vide Velleius
Tacit. Annal

Augusto Succ
enim post ad
pater fuit Ti
sila. Hic Tib.
fuit, simulan
mulans qas
libidinosus, e
ad imperium
Tiberat in

Augustus.

Matrimonio Tiberii Neronis abduxit, ex qua o habuit liberos. Julian primum Marcello, cogn Septimio Agrippa dedit, hoc mo Tiberium privignum Julia filium Cogit eam ducere so se ob probra et adulteria relegavit. Cum ig ito Masculam prolem o haberet, nepotes ex Agrippa et Jul. Cajum et Lucium adoptavit, so hinc septimo Tiberium nepot Agrip. posthumum et simul privignum Tiberium Neronem adoptavit, post vero Agrippam posthumum ejudicavit et Tiberium Successor destinavit, obiit Ao 766 Vide Velleius Lib. 2. Sveton. in Aug. Tacit. Annalium primo

Tiberius

Augusto Successit Tib. Jul. Cæsar, sic enim post adoptionem dicebatur. Cujus pater fuit Tib. Nero; Mater Livia Drusila. Hic Tib. totus ab Augusto diversus fuit. Simulans ea, quæ nollet, dissimulans quæ vellet, Graeca accogens libidinosus, et Crudelissimus. Integer ad Imperium veniret, magnas res gesserat in oriente, in Graecia, Vix felicis

Tiberius.

Vindelicis, Pannonia, Germania &c
Post mort. Augusti Statim principa
tu accipere, quamvis simularet se
nolle Imperium et id breve depositurum
inter initia Caesarem se amotum ges
sit, Nomen Imperatoris, Cognomen
que Patris recusavit, Domi ad
pellari noluit, paulatim vero se
principem exuit, eodem vero tem
pore res Asiae, quod e Campania Insula
munitissima se contulisset ab anno 765.
ejus vitia adhuc dissimulata pro
fudit. Quod bella ejus adtinet, du
Imperator fuit, nullam expeditionem
suscepit, hostiles motus per legatos
Compescuit, imo! non ausus e finibus
Cyrannus Vis quemquam egregium
contra hostes mittere, sine sumpse,
ut Armeniam parti recuperarent
Illyria, Daci Sarmatis, Gallias
Germani vastarent, in Germania
res feliciter gerebat Germanicus
Drusi, qui frater Tiberii erat, filius
hic enim Cattos, Ingrivarios Cheru
scos, ac Regem eor Arminium Cad
bes attrivit, Quem Tiberius Rom
evocavit, et se in Orient misit
ubi

ubi à Pyson
Sublatus. Cu
se abderet, Re
misit hor vi
insolis, qui ip
lium, venero
suos Tib Ce
didit, qui eos
auth Sejanu
Tiberius ostu
to 783. Ti
luptati & va
dimis & se po
Crudelitis ex
de nepotum,
persequens,
rissimus et st
nis hominu
to 789 vit p
Macron et -
jula necatus
& menses 7
Seton - ite T

Post Tiberiu

Tiberius.

ubi à Pisone Syriâ Pise, veneno sublatus. Cum in Insulam Capreas se abderet, Reip. curam Sejano Commisit tot vitiis, et crudelitate insolis, qui ipsum Drusum Tiberii filium, veneno necandum curavit, et suos ex Germanici filios: Neronem et Drusum Tiberio suspectos reddidit, qui eos deinde interfecit, Cum aut Sejanus res novas moliretur Tiberius astutia sua eum oppressit Ao 783. Ipse Tiberius Caprii, Voluptatibus vacabat, et horrendis libidinibus se polluit, mox in de genus Crudelitatis erupit, primo Matris, de Neronum, post Sejani familiares persequens, post cujus interitu velse risimus exstitit, sic: ut nullus ætatis homini parceret sexui, finem Ao 789 vitæ finivit. ut putabat per Macronem - Ptorii Pretorum à Caligula necatus, Cum regnasset Ao 23. 7 menses 7 d. Tacitus Lib. 6. Cap. 50. Sveton - in Tib.

Caligula.

Post Tiberium Imper. factus Cajus Cæsar

Caligula.

Cæsar, Augustus Germanicus, qui
à Scriptoribus suis temporibus Cæsar, post Caligula dictus est, ut à
Cæsaribus reliquis distingueretur, quus
Nomen è militari loco traxit cum in Cas
tris manipulario habitu educaretur, parvas
ÿ gestaret Caligas, et aut Caligæ fa
ciat militis Calceamenta, pater
ejus fuit Germanicus Cæsar, vir
plane eximius, quem Tib. Sic volente
Augusto adoptaverat, ut post pre
ssonem occideret, Imperium a
ctus videbatur bene imperaturus,
si mox evasit monstr[um] teterrimum.
Fuit Caligula libidinosus, superbus
& Crudelis supra modum, nec prudens
Tyrannus, quasi Tyberius fuerat, si
Solidus & petulans, cum ab Socero
bus suis Stupri Consuetudinem fe
cit, Fratr Tyberium alios[que] Neces
sarios, Matrem unus abjiciorum
Imperii interfecit, & multos honestis
ordinibus ad metalla aut ad bestias
Condemnavit, & tragicum illud ja
ctabat: Oderint dum metuant.
Opes immensas opes, quas Ty be
rius reliquerat, brevi absumsit, e
hinc ad rapinas Conversus animum
etiam divinam Matti sibi ascreba
& in & de Castoris & P. inter Fratr

Deos

Caligula.

Deos medium se adorandum ei bebat, imagines suas ubiq; in templis locavit, hinc magni motus orti sunt. Judæos cum etiam vellet statuam suam Hyerosolimis in templo locari, ad quod impediendum is pertineret, ipse fuit interfectus à Cohortis Prætoriæ Præfecto, quem petulantia irritabat. Ao 793 Cum 3 Aos et 10 Menses imperasset.

Claudius.

Successorem nactus e Tyberium C. Neronem, sed qui ut à decessore Tyberio et successore Nerone distinguatur, plerq; de Claudius, Et hinc Judæi fuit Crudelis et stolidus. Caligulæ patruus. Drusi — fratris Tyberii filius. Occiso Caligula Prætoriani milites eum Imperatorem salutarent, primus Equestri militibus debuit Imperium, mox et Senatus cum agnovit. Quod res bellicas quas attinet. In Brit. misit Aulum Plotium Cæ exercitu, sed ipse C. in Brit. transjecit, partemq; australem subegit, sic demum Reges Britt in Provinciæ redacta. De Cæteris mox; pd. Judæos Ra

ct

Claudius

expulerit Actos 18. 12. 2. Svetonius
ista tradit, qd impulsore Oresto a
Lide tumultuantes; do plerisq Vir
Doctis falsum ee putant Svetonium, et
o Orestem, sd ipsum Iudæos tumul
tus Cæsar, Cum alii eum et Judæis
pro Servatore recipere ent, alii vero
repudiarent, fuit exortus among
inopia sb Claudio tempe Svetonio
et Tacito, qui ait: Is diebus alimenta
dare Vrbi amplius sex dies sufficere.
Hanc famem Orosius refert ad ann. 11.
28. Defuit autem Claud. Imperium o
Suo, qm Vxor Tiberio sub Barbito Cy
Inter Vxores ejus fuit Messalina inet
plebibis libidinis mulieri, quæ publice
in Lupanari se prostituisse dr. Inter
Tiberio memorandus nobis e: Felix
quem prov. Judeæ præposuit Cujus
et mentio fit in Actis. Tam autem fa
vus fuit ut in 35 Senatores 300
amplius Equites Ros adscripserit
et 6 Stolidus, ut Cum haberet fi
lium Britannicum ros 9. nat., Ner
nem adoptaret, Agrippinæ Vxori
suæ filium, qui tos 11. natus, e sic
in Imperio sibi succedere.
Periisse dr veneno a Agrippina
dato, Vide Svet. in Vita ejus Cap. 43
Tacit. Annal. 12. C. 64. Reynaudus

Claudius.

Aos 13. Menses 8.

Nero.

Nero ad Imperium pervenit Aº 807. Pater ejus erat Domitius Ahenobarbus. Mater Julia Agrippina, Caligulæ Soror, quæ Domitio, 2. Claudio nupta fuit. Adolescens erat Nero, Septdecim circiter Aos Cum Imperium susciperet, et primum ejus Sybeniarum laudatº; Sum Agrippina Mater, et Burrus Sacro Pectus et Seneca Præceptor eum in officio continebant, mox in petulantiam, libidinem, luxuriem, avaritiam, et Crudelitatem Cæpit exercere, et Tyrannorum pessimus evasit. Imperii a-mabat musicam sic ut etiam prodiret in Scenam, et Rus moris et consueto Civi, nedum Cæsari indecorum! Equos Studio flagrabat, et Agitæ in Circensib. aurigavit, nec tot artium experimenta Rs Mo dedit, sed et in Pilam trajecit, Origs Certamina obiit ea, Victorijs pronuncia-tus Ram recit, et Triumpum egit musicum, Parricidia et Cædes à Fratre Britannico et Octavia Sorore Matre Agr. Senecam Præceptorem Byr

Nero.

Byrrum Otonii Ofelium, e nullo
exhibuit delectum intendimendi, p
professus erat, ut nullam ve
bis inuenret, Nunquam Caruci m
nas 1000 fecit iter, Solitis Mula
& argentei. Destitutus hinc
opib, Calumnijs rapinijs intendit
tandem, e hoc egit, Ne quis quicqua
haberet, indem incendit ipsam Urb
que per 6. dies 7 hys noctes arsit, e
Cum ita ultra dimidiam partē Urb
Conflagrasset, Culpam transtulit in
Xtianos, eosq primus et imperat
tibus Atrocis e persecutus.

Petra Volaterranus Parthos Re
Rus in Armenia magnam intulit Cl
dem, et Legiones cos sub jugum mis
exercitus sub Nerone Bellum Iud
cum, ad quod missus e Vespasianus
Oseb. Cum paulo minus Pl. tos Iu
Seniecam principem terrarū orbis
perpessus est, eum destituit, rebel
te primum in Gallia Julio Vindice
quidā sibi, so Galba Hispani
Proconsule Imperium destinabat.
Secutus est Senatus Romanus, qui
eum hosti judicavit, itaqs ab oib deser
tus, et tum à plurimis militib, de
sua manu interfecit Anno 820. v
de Suet. et Tacit.

Galba

Progenies C
cit, Galba d
deret, Susce
tium, itaqs
mplius gen
Privatus ad
to Imperio
dici voluit.
nensem & fi
mum à Jul
dius imp ell
dicendum,
tore adepti
pue flagra
lites, quos
quebat, Ille
pisonem, no
adoptavit, &
ut ipse adop
frustratus
impulit, ut
Kent, itaqs
Mense 7mo.
cibus, Suet.

M. Salvius

Galba

Progenies Cæsarum in Nerone defecit, Galba in cujus imperium invaderet, suscepit Cæsarum appellationem, itaqs! hoc jam signatis, omnibus gentis habitq; fuit nomen, Privatus adhuc Livius, dum accepto Imperio Servius Sulp. Galba dici voluit. Hispaniam Tarraconensem ab Augusto sortitus, cum primum à Julio Vindice, de quo sub aliis impellebatur ad Imp. sibi vindicandum, quod ille in majorem modum adeptus erat, jam senex, sed quæ bene flagravit invidia apud Militares, quos nullo donativo prosequebatur, ille cum senex esset et orbus, Pisonem, nob. egregiumq; juvenem adoptavit, spe ut ipse adoptaretur, ja spe cum frustratus esset, Otho milites impulit, ut Galbam et Pisonem interficerent, itaqs periit Galba Imperii mense 7mo. vitæ ejus scribunt. Sacrificibus, Suet. Dio Plut. &

Otho. &

M. Salvius Otho post Galbam Imp

Otho

Imperium è adeptus per Prætorianos milites, vti ad eadem Galbæ insigniatus putatæ magnitudine spei alieni; ut erat profusissimus, neq; enim dissimulabat, nisi Principem se fore è posse, subindem fere semper Germanicianum Exercitum Vitellium salutarunt Imperº, à cujus exercitu victus è Othonis ad Bedriacum, qui vicus erat propè Cremonam, ipse Otho Prio è inferfuit, nec ita victus erat, quin bellum instaurare potuit, si noluit sui causa amplius civilis sanguinis effundi, itaq; ipse se interfecit, tertio vel vto Imperii sui mense. vixit annos

Vitellius

Aulus Vit. a Galba in Inferiorem Germaniam missus fuerat, ubi cum exercitui nihil negaret, a militibus Imperº è proclamatus, Victoq; Othone Roma è ingressus, erat autem corpore profundo è sordido vultu, medio fere staturæ, obesulentus, et magnam Imperii partem, stipendium et auriga ad mini

Stauit ar
nobilissimos
anus, jm Ner
à suo exercitu
renunciatæ
stiam & fusce
miserat, capt
cum Cruciat
cient, qvo p
rat Mense,
um sucendæ

Vi

incerta e
ndere susce
sianus, qui
sto, cum V
ret, situm
ad Expugna
se Roma se
valde bonus
in de genus
mihi in eo
regendi
sed A Vesti
qd ex Gau

Vitellius

Fravit arbitrio, tu sequut in
Nobilissimos, Interea Vespa
nus, qm Nero Jud. Bello affecerat
à suo exercitu, alijsq3 legionibus
renunciatt Imperte, qui iter in Ita-
liam t susceptit, sd Duces, quos
miserat, Capt Vitellium Rt magno
Cum Cruciatu et ignominia interfi-
ciunt, suo postq3 imperare Cœpe-
rat Mense, quo Mensium initi-
um sucendem dicttt ab Othone.

Vespasianus

Incertt et fluctuans Imperium
Andere suscepit firmavitq3 Vespa-
sianus, qui adhuc Cæsarebat in Ægi-
pto, Cum Vitellium sublatt audi-
ret, Titum igittr filium Misit
ad Expugnandu Hyerosolima. Je-
de Ram se Contulit, fuit Imperte
Valde bonus et utilis Imperio Ro.
In de Genus hominum liberalis,
nihil in eo reprehenditt, nihil nec
reprehenditt Ipsa avaritia, augebat
Sellt Vectigalia, sd alii excusant
qd exhaustum habuit Erarium

et

Vespasianus

& male partis optime uteretur
Imperavit Annos 9. Sub eo Capta
et excisa Hierosolima Ao C. 822
a Singulis Iudaeis ubicunq; degen-
tibus imperabat Fiscus. Mortu-
us e Vespas Ao C. 831. Quanym alii
plus, alii minus Aob ei tribuant.

Titus.

Eodem nomine apellatus Pater e Filius
Qui ei Successit, Titus Flav. Vespas;
Ut distinguant hunc Filium Scri-
ptores Titum, Patrem vero Vespasia-
pellant. Priusqm ad Imperium per-
veniret, in eo suspecta erat luxuria
libido, rapacitas, Sed illi ea fama pro-
bono Cessit, negs enim in eo Imperatore
ullum vitium reperire e, Contra Vir-
tutes Femmq, nec Femm à Sermone
suo tristem abire patiebatr unde a-
more & delicijs vocabatr, Successit
post 2 Annos & 2 Menses; ut Succes-
rat Patri, Ao 833. Scribunr de eo
Facta etc

Domitianus.

Ei Substitutus e Titus Flavius Do-
mitianus Frater, qui primum q
male

Emulatus e
flagitiosissimu
tia ad Libidi
tia ad Capiditt
o solum magn
vatoys Servitij,
vitos ex Invi
it, nec à pro
sinuit, arcu
fici vellet: Do
men post Dom
latoribus C
sopos erbe e
cum ys Fi
ysSextianor
qq & altra X
Bellicas re
nos fregit Duc
citi socio, m
Brit. subjugas
hujus Agric
fecit cum Da
tus Regnabat,
cesserunt R
reclamit Dom
& Dacius v

Domitianus

emulatus ē virtutes ejus, & max
flagitiosissimus evasit, & à Clemen
tia ad Lasciviam, dehinc ab abstinen
tia ad Capiditates desivit, erat autem
ō solum magnus sed calidus inspi
nat9ss Sevitiæ, et in multos simb
vitos ex levissima Causa animadver
sit, nec à proximis Crudelitate ab
stinuit, accedentibus ita erat, ut se
sici vellet: Duē & Deum, Dñi tribu
men post Domitianum dari impe
ratoribus Consuevit. Idem Silo
sogos Urbe & Italia pulit Judai
cum gs Fiscum acerbè egit, demi
gs Christianos fuit hostis acerrimus,
gs & altera Xstianor persecutio.

Bellicas res gs attinet! Britan
nos fregit Duce Julio Agricola da
cibi socio, gm nisi revocasset totam
Brit. subjugasset, vide Jucund. in Vita
hujus Agricolæ. Stulta! Bellum
gessit cum Dacis apud quos Deceba
lus Regnabat, à quo magnas Clades
acceperunt Ri, et pacem tandem
recepit Domit. & in triumpharit,
& Dacius voluit sibi. Simili

ter

Domitianus

de Cattis, qui bodie vocantur Hassi, falso triumphum duxit, pace recuperata, suos amicos et urbis Con- spiratione occidit. 15 Imperii, Urbis 845 to, et Cum eo desiit Flavior. milia. vide tres Cattos.

Nerva

Post Imperii ē lectus M. Coccejus Nerva, jam admodum Senex, cujus majores Nobilissimi per Sequi Sec apud Rōs fuerant. Optimus Imp rator erat, impiettis in Deos rei fuerant, absolvit, et Dio. i. e: Xtianis impunitā dedit, hos enim Ethnici vulgo impios vocabant. Exules in patriam reduxit, Confiscatis bona sua reddidit. Cùm aut de Contemt ob qtt vider et Trajanum adoptavit et Augustum de signavit, ob eximiam hois virtut Itaq3 ex hoc Nerva dixit Nom Imperator familia imperavit ho 1. Menses 4. vide Eutrop.

Traj.

Hactenus via
Seculi primi
janus enim
Urbis 850. Tr
C. M. Ulpius. Nem
natus fuit in
mus alienigen
ē adeptus, P
tus, bellicosu
ces, ut Senatu
rit, bella ge
& judgis. S
pecbiebat vic
tis, hanc vic
Coegit, & ma
vicit, & Deceba
scivit, & Dac
varijs Colonie
mnijs atq3 p
trmq3 nos en
ab ipso, sed a
trmq3 niam
de trajecto
cto Tygride
besq3 Babill
ad Oceanum
indium tent

Trajanus.

Hactenus vidimus Imperatores Seculi primi post Xstum Nat. Trajanus enim Successit A° Xti 98. Urbis 850. Integro Nomine dictus M. Ulpius Marcus Trajanus Natus fuit in Hispania, adeoq; primus alienigena Rem Imperii tenuit adeptus. Princeps sapiens, justus, bellicosus, et tam Comis erga omnes, ut Senatus ei, Cognomen decreverit, bella gessit cum Dacis, Parthis et Judæis. Dacor. Rex Decebalus superbiebat victoriis a Domit. reportatis, hanc victam Traj. pacem petere coegit, sed mox rebellans altero bello victus, et Decebalus ipse sibi mortem consciscit, et Dacia provincia facta est, et variis Coloniis eo missis &c. Illicet armis abq; pacis bellum intulit, Arm. quidem enim Rex Diadema non ab ipso, sed a pacifico Rege sumserat, Arm. niam parvo negotio subegit, sese trajecto Eufrate Mesop. et trajecto Tygride Assyriam occupavit, Orbesq; Babillonem et Ctesiphontem, inde ad Oceanum usq; processus est et Indiam tentabit, unde populi fere

ces

Trajanus

ões, qui ag Solitiorem Compulsi fu
rant Se civere, rediit Ø, ut eos re
ciperet, qui tempore Sacris Regem
imposuit Barbenaspata, Se Ag
nos rebellantes adtu Ø est, qui
in ere Capere o potu.
Eodem
tempore Iudæi, qui Cyrenen in cole
bant, Andrea Duce tumultuabant
& 200 & amplius hominum millia
occidebat. Idem in Ægypto, ubi Gre
Magnam Stragem ediderunt, & Con
tra eos Trajanus misit Lupum, a
liorg Duces, à quib Compressi fugi
cum aut Trajano ipsis Clementis
ticis Et ex morbo fuit extinctus.
Imperator ut Sæ optimus qui in
Xtianos e persecutus. Res Traja
ni Cognoscunt ex Dione & Eus. Chron
Tenuit Imperium Ans 19.

Hadrianus.

Successor habuit Hadrianum qui pa
vatus appellabat Publius Ælius Had
rianus. Imperator aut Traj. Hadrianus
Is ad Imperium pervenit Ao Ø 865
xti 117. Erat Trajani propinquus
Ejus parentes fuerunt Italicenses
ipse vero Imperator, Natus e Ø. Tra
janus eum adoptaverat, quidam in
dicunt: Uxor Trajani Plotinam
finxisse ab Traj. adoptatu ee, Cum ter
ra o

Hadrianus.

ra ō et adoptatus. vide Dionem.
Ætat. 1. Initio Imperii, Nob. aliquot Viros, quos Suspectos habat, occidi voluit, et sub. finem vitæ peremit; Severianum Vib Sogenarium, quem aliquando signum Imperii jussisset, ejus Nepotem Fuscum. Quæ potè magnam subiit infamiam. Erant in Imperatore hæc Vicia; et. Ora nimis curiosè exquireret, et artes etiam minimas affectaret, et artificib excellentioribus inviderat. Contra vero, in eo fuere ingentes magnæ Virtutes. erat enim in Gerendo Imperio diligentissimus et providentissimus, nullum ipse bellum movit, et si quod mot erat, illud compescuit, disciplinam militar diligenti exercuit, nihilo Consultō Senatu fecit. Imprimis Celebratæ ejus Liberalitas. provincialib enim, qs Fisco sbantæ remisit, erat et sodes, et aliqua Scripsit solutā oratione, item poemata Varia reliquit, et Viros doctos coluit.

Trajani Gloriæ invidens, vel qs Regiocb teneri ō posset, et Asyria, Mesop. et Armenia revocavit exercitus, gravissimè aut sub eo tumultuabant ibeb Judæi, et primò quidem Adē

Imps

Hadrianus.

Imperii ejus 2do Compressimebant Ca-
Marcion et Turbone. postea Hyeroso-
linam instauravit, quam Eliam Capito-
linam vocavit, et in ea templum Jovis
Capitolini excitavit, hoc ubi audive-
bant Judæi, ut duce Barchochab gra-
vissimum inciperent bellum, Erat
is homo magnus impostor, qui se
pro Messia venditabat, ideo filium
Stellæ nominaret, Jo cum se decep-
tos viderent Judæi, eum Barchoba
i. filium mendacii appellarunt. Jeju-
hoc bellum e in Syria et Palestina
Regia Barchochæ erat Bythyra, ho
indem variis excursionibus e finis do
miti. St Judæi, et ingens eor multi
tudo periit, et ab hoc tempore de
lata Judæa, per tot terrarum orbis
dispersi, vide de hoc bello. Euseb. et
Tirinum, fust. Martyrem
Imperavit Hadrianus Ann 20. v
ut Spartianus et 21. Menses 11. J
Xstianis faverit. nec ne 2 videmus
Antonius Pius.

Ao C. 890. Xsti 138. Imperii sui
est Ant. P. primum quidem Hadrianus
ad

Antoninus Pius

adoptaverat Sejonium Commodum
sive Lucium Ælium post adoptionem
dict, eumq; Cæsar nominarat, so co mor-
tuo Fil. Anton. Pium adoptavit. Hujus
Cognomen: pii, a Senatu dat e, Quod Co-
gnomen sumsere et Sequ Imperatores,
Cognomen Pia erga sum sit Patri, unde
dixit se perpetuus Imperator et Tri-
bu: Pius Felix, so hic Anton. optimi
optimi Pius Vulgo dt, et in
pace Civili Divus Pius appellatus

Fuit Ant. Princeps optimus et Vita
ejus apd Jul. Capitolinum est optimi
Principis Speculum, Terræ orbem
o bello, so duo scribit Sua rexit, nisi
per Legatos in Suos Comsit Britt et
Mauros et Germanos. Judæos Ins
rebellantes Contudit, Ceteroqui Sole-
bat ille dicere: Malle se unum Civem ser-
vare; quàm mille hostes occidere. Christi
in multi sub eo st supplicijs adfecti

Uxorem habuit Annian Faustinam
gm mortuam in deos retulit, unde Diva
Faustina dt, gm mulierem libidinosis-
simam Juisse dicunt

M. Ant. Pius et Lucius

Ei Successerunt M. Philosophus, et Lu-
cius Verus, Quibus tempore Ru
Imperium primum duos Augustos habere

M. Ant. J. & L. Verus

Habere cepit. Cepere hi regnare A. C. 912 exti. 162. Ant. Pius adhuc viano fuerat hac Lege adoptatus, ut ipse suos adoptaret, M. hunc & L. Aure appellantes in Jure Civili, Ant. eorum Nomen alterius e: M. Aurel. Ant. alterius: Luc. Aurel. Verus. M. cus vulgo Philosophus vocat, puer Cum Cæteris artibus, & Philosophiæ studiis ad primè fuit excultus, et Philosophiam o minus vita moribus, im sione ac professione prosecutus est. Stoicæ Vultum nunqm mutasse memo vel gaudio, & semper in ore gestat sententiam Platonis: Florere Civitates si aut Philosophi Imperarent, aut Imperatores Philosophicè studerent. Et ita M. optimus fuit Imperator, ita & Contra Lucius luxuriæ & infamiæ vitiis infamis e.

Bella plura sub eo gesta: Parthicum et Marcomannicum. Parthicum mo vit Rex Volog[e]ses ad quod Verus missus, qui postq[m] in Syria Veni delitiis quidem vacavit, gesta tamen

M. Ant. J
res prosperæ
xata strenue
pugnata Pan
sotto 918. o
rii fratres
rio bello
cissimum il
cum Sc. Jo
mortuus e
imperasset,
tribuunt,
vit Marce
des Gentes,
de Galliam
manni. Na
Judæi, Sve
Hang alig
Imperator
ceritum, n
dictores a
alio est m
sam ipse
tissem Bell
Christianis Se
circa bell
Christianos Pe
vinitus impe
Ris Commo

M. Ant. J. & Luc. Verus. C

res prospere per duces suos. Arta-
xatam Armenios Regi e Capta, ex
pugnata Ctesiphonte Seleucia, finitoq; bel-
lo A° 166. de Parthis Medisq;
pii fratres triumpharunt. Fi-
nito bello Parthico Mat e Catro-
nium illud, quod commami-
cissimum sc. sub initio hujus belli
mortuus e L. Verus, cum 9 annos
imperasset, quem alii 11 annos ei
tribuunt, ab hinc Solus impera-
vit Marcus, Conspiraverant aut
oes Gentes, ab Illyrico limite usq;
ad Galliam habitantes: Marco-
manni, Naristi, Hermadueri,
Quadii, Suevi, Sarmatae, Bastarnae,
Hanq aliq;, Contra tot hostes
Imperator ingenti Comparuit ex-
ercitu, nam Servos etiam e Gla-
diatores armavit, e ne provinci
alib eet molestus, Sepellendi lem
sibi ipse sibraxit ita felicites
hujusm bellum hic Confecit, sicuti
Xtianis Scriptoribus Credimus, Ap
cipua belli huius Gloria, penes
Xtianos fuit, qui Pro suis di-
vinitus impetrarunt Tempestatem
Ris Commodam, hostib detrimentosam. Sed

80

M. Aur. J. & Luc. Verus

Sol de hac re post. Nam Xtiani e
iam sub eo grauiter adflicti
Interea bellum Cir. mouit Arsa
cius Cassius Syriæ Præfes, Sep3 Im
peratorem appellauit, & adue
sus eum mouit Marcus, Sd ante
quam res ad Prium Venit, inter
fectus ē Cassius, & Caput ejus
ad Ant. delatum. & Tum in Pa
mariam reuersus Imperio, Mar
comanniam & Sarmatias Volu
rov. facere, sd in administran
belli ejus obiit Ao 932. Xsti 180
Cum regnasset annos 19. Decoy
gott Fal. Capit. in Hist. augusta c

10. &

Commodus.

Octauus Imperator Successit Ley
filius, Crudelitate, libidine, ava
tia, alijsq3 fœdis actis, Caligulæ
Neroni similimus. Cæs Imperii pri
Cæ omittebat, eo aut vesanis prolapsus
ebatt, ut Herculem Rom. se appellari
jubercet, & Cum Leonis exuuijs &
in publicum prodiret, aliquando

Commodus

diam habitu Mercurii Caduceum
ferens, erat ejs Jam ferus, ut
Cleva sua multos homines affli-
xit, et crebro aliquem lusus gra
occidebat. Dum Commodus delitiis
et studio gladiatoriis exercitatioib vacabat
Perenni Pfecto Prorii tot Gradisit
Imperium, qui eos voluit, spoliavit
aut interemit; Id idem ted novas
moliens occisus e cum filio, postea
Cleander, itidem Pf. Pfectus guber-
naculum tenuit, Is etiã cum Ros-
sligeret, Caedes e Commodus a Cui
osa plebe, eum occidere, Cum aut ip-
se Commodus magnum nmb Vrsb
e Mulieb interficeret, e maxime eos,
qui patris ejus temporib floruerant
idem in eum Conjurarunt Marcia
Concubina, e Pf. Pfectus Lstus, alijs
qui Cum ipso Interfuerunt. Imperator
sibi ee offensum, e per Narcissum
quendam Athletã cum Strangulabatur,
Cum regnasset Ptos 12. e Menses 9.
Xtianis Sub eo pax fuit, qui a Mar-
cia magna in Aula Auctoritate Xti-
anor studiosa fuit. Ab hoc Commo-
do Hist. suam incipit Herodianus,
Prea Scripsit Vitam ejus Lampri, suus

Commodus

Sius in Hist. Augusta et Dion. xxii

Pertinax.

Initio Anni 193 hic ad imperium
pervenit, dicerem Commodi pericu-
res id referebant, cum a Militib.
Commendabant, apud quos mentio
ff. Commodum apoplexia et extinc
Erat Pertinax Hogenacio Major, e
unus ex illis Viris gravissimis rel
quus, quos Pater Commodo Amicos
reliquerat, ignobili fuit genere, e
primum Grammaticen profess
sse Militiam et Sequutus, et per v
rios gradus ad Imperatoriam di
nitz adscendit. Bonus Debrevis
pdator, et minus a Militib. liberalis, c
de Otorianis militib. donativum
sitt mediocre, quib. etiam imi
erat ejus Severitas in exercen
Justicia. Hanc occasionem arrip
it Lætus, qui eum Imperat. fecit
vi citavit hos Otorianos ad eum
cidendum, Cum imperasset Mens
2. et dies 25. Vitam ejus fet
Capitolinus. Vide et Herodian. l. 2

Dio

Pertinax
pus mili
anus, Pra
at Pertin
ys ingent
licebatt, d
et pronun
fuit Salv
fuec. Et
di spectui
Consult
Confundun
sul. Imper
populum,
filio Pertin
et ut pe
spect ad
dem tem
tus in Gl
descivit
qui Pera
propior
quat au
in Campu
lites ex

Didius Julianus.

Pertinace interfecto Imperium a
pud milites ambiebat Sulpitia-
nus, affectus Urbi, qui soçer er-
at Pertinaci, e Didius Jul. ut-
q̃ ingenti pecuniam militib pol-
licebatr, dicit Jul. e Imperator
e pronunciatur, Hujus proavus
fuit Salvius Julianus Celeberis
simus Jurec. Tempore Hadriani, et Edi-
cti perpetui Conditor, Quem Jure-
Consulti Cum Imperatore pped
Conferendum quidam. Cæterum fuit
Jul. Imperator in magno odio apud
populum, quia putabatr ejus con-
silio Pertinax interfectus. Hinc factum
e ut Pescennium Nigrum Syriæ
præf ad Imperium vocarent, Eo-
dem tempore et Septimius Seve-
rus in Illirico Imperator e Clamatus,
descivit etiam Albinus Cordus
qui Gecat Brit. Severus Italiæ
propior Statr cæpit Ram tacere,
q̃ ut audivit Jul. Pisonianos
in Campum Suci jussit, Ad Primi-
tias Urbana luxuria dissolutis,

vivi

Didius Julianus.

invitissimi ad militiam produ-
cebantur, et brevi tel. desertus
ab eis, eigs à Senatu abrogatu
Imperiu, misigs à Senatu, qui
eum interfecerunt, Severus
qui Imperio è agritudine
Dio. Sepulturam vade perstring it
Spartianus in Hist. Augusta. im
peravit Menses 2.

Septim. Severus

Eodem ipso Anno 193 ad Im-
perium adhuc pervenit, L. Sep. S.
qui Pertinacis Nomen adscivit,
mortem Marci Imperatoris fi-
lium et Commodi fratr Sedixit
et Commodum item Divos retulit,
filium etiam Bassianum aut, qui
Cæsarem appellavit, Indem 198 Augustum,
alter filium Getam etiam vel Cæ
sarem vel Augustum Indem fecit, Ma
tius erat Severus in Africa ine
be Septi. Latinis Græcis Litteris
ruditissimus, Philosophie etiam doc
tus, et Scientiæ rei milit. peritus

util.

Septim. Severus

Utilissimus vir Imperator nisi crudelissimus fuisset in Vicos Rob. quos tm plurimos sine Caussa dissipavit, itaq; hoc Senatus de eo judicavit, illum aut nasci o sibi esse, aut mori. Quod res gestas adiunxit! Auspicatus e Imperium ab Ultione pertinacis, e Pescennianos ignominiose exauctoravit. De Centra Pescennium ill. duxit, cumq; pleraq; vicit. Primo ad Cyzicum alterò: ad Issicum Simum, quo desiderata St Nigrianos 20000. Mox Capta e Antiochia, e Niger in fuga intercentus, Inde Byzantium, quæ à Nigro Asseruat per 3. annos obsessit, e expugnata muris e libertate spoliavit. Hinc bellum gessit cum Albino, qui erat Britannicis exercitib, e Imperatoriam dignitatem affectabat, cum eo pugnavit ad Lugdunum Gallię Rio decimo, quo victus Albinus, ipse sibi mortem conscivit. Secutu e bellum Parthicum, Vologesus Parthor Rex Mesopotamiam Capessit Ur Nisibin, cum occupatus esset Severus in bellis Civilib, Severus autem ijsdo Eugrate Seleuciam e Babylonia

Septim. Severus

niam e Ctesiphonte coepit, cum per
Mesopotamiam redire et, Atrenum quo
e Arab urbs, bis tentavit, sed frustra,
Nam ab Arabib e Atrenis magna
Cum Clade rejiciebatr. Et ul-
timum, in Britanniam abiit cu
duobus filiis Bas. e Geta, ubi y.
circiter Aos, contra Caledonios,
quos Scotos nunc vocamus, rem pro-
spere gessit, e multi, vel ut alii, Vallu
per transversam Insulam duxit
ab uno mari ad alterum, ut hostiu
incursiones inhiberet, ibi mortu
us e Aonijs 207. Cum imperas.
Set Aos 17 e Menses 8. Ptrhac
Compescuit e Judæos, qui Pauci
Lattone duce Seditionem moverant
Id, quod factum e Cum ex bello parth
co rediret, eas occasione publicam
Edictum, quo Judæos fieri sub gra
pœna vetuit, idem e de Christianis s
xit, Verba hæc sr Spartiani in
ejus vita; Id Euseb. Hist. L. 6. C. 6
addit eum, atro citr ee persecut. xt
anos, adeo ut pii putarent: eum ee
Antixstum, Vide Etrea de Severi ge
tis Herodian. L. 2. e 3. Dio apud Xi
linum L. 73 etc. Aurel. Victor. Eutr

Carac

Seculi 3ij initio
runt Bassianu
tus jam vivus
cerat. Bassian
dis M. Aurel.
dongs Antoni
cubit in Sur
sendus o e
co, quem err
matus in P
celeberrima
pud eos, qui e
tat dett Car
post, Caracal
dis et Ba
ordinavit
menti cujus
Bassianes
fere gestar
sum dett, e
lus e Cognom
hos Seleuci
seviens, e
abatt, e rel
ut prodigu
à quib Fol
M. ejus Ba
bebat, ejq

Caracalla.

Seculi 3tij initio Imperium susceperunt Bassianes & Geta, quos Severus jam vivus Consortes Imperii fecerat. Bassianes in Nummis & Lapidib M. Aurel. Antoninus Vocatt, eo dmgs Antonini Nomine sepe occubit in Jure Civ. Atqs ideo Confundens o e Cum divo pio vel Marco, quem errore erradit ipse Justi- Justinian
mianus in Novella 78. Cap. 5. Ubi errat.
Celeberrimam istam Constitutionem qua ois, qui in Orbe Roman erant civitat dat Sctt Caracalla, divo pio adscriptor, Caracalla aut vulgo a Scriptoribus St Bassianes, ut a Gteris distingvatt. Erat id Nomen Vestimenti Cujusdam, sive Generis, quod Bassianes excogitavit, et sempec fere gestavit, mirtib etiam gestum Sctt, et quo ipse Caracalla vel lus e Coppaminatus. Fuit autHoc Celestissimus, Cdib adsidue seviens, e vitiis suis Optte gloriabatt, e reliquos ees spoliabat, ut prodigus ee posset in milites, à quib solus amabatt, Alexandm. ejdm gesta in ore semper habebat, et ejus Comparari volebat.

Nomen Caracallae
se venit,
vide

Festt

Septim. Severus.

Fratè aut Getam, qui erat mitissimis & ab eo ambabatè, in ipso Matris sinu confecit, etiam Papinianum Celebrem illum Consultum interfecit, et innumeros alios.

Etiam bellicas res è adgressus, e primum quidem contra Germanis profici scebatè, à quib in longis magis pacem redemit. Dde in orient e profectus, e Osroenoi Regem Abgarum sed se pellectum in Vincula conjecit e Osrhoen occupavit. Simili fraude Armeniæ Regem circumvenit, Dd Armenii malierent arma capere, in ei se fere, postea Alexandrinos crudelissimè adflixit, Alexandrini dissensia quædam in eum jecerant Et Juventii eor in Campum convocavit, et inermes horribiliter ge trucidavit, denigs in Parthos duxit, Artabanis eor Rex erat, Cujus Filiam in Matrimonium petebat et Jurando fidem ipsi dabat, Sed cum Rex ei honore, et festivitatis genere Caracallam genet suum exciperet, ille Partos adgressus magnam Stragem edidit, Direptisq; Parthor Opib, Victoriam

10

Macrinus

Caracalla.

lo Ró Literis jactat, Se paulo post ipse per Macrinum fuit interfectus. Is Macrinus Centurioni Quidam persuadet, ut Imperatore interficeret. Is Centurio cum segnius vellet, ipse sibi stat Confodiebat, ita ut lateret per quem is fieret in citat. Imperavit Annis 6. Deo legat. Sparti. in ejus vita. Herod. L. 4. Dio L. 78.

Macrinus

Occiso Caracalla Opilius Macrinus Prætorii Præfectus, Imperium à Militibus accepit, filiumq; suum Diadumenum vel Diadumenianum Imperii Consortem fecit. Fuit Mact. obscuro loco natus apud Mauros in Colonia Julia Cæsarea, Sed Imperium adeptus, Severi nomen adscibit, itaq; in Nummis Sr: Severus Opilius, Severus Macrinus, Spiritu ventosi ille Sua, multosq; is, et superbè ut Rectè in medio tollebat. Bellum gessit Cum Artabano Partho, qui grecem Suos Civium vindicabat, Sed Macrinus, magna pecuniâ pacem ab eo redemit, Hinc Antiochiam secessit, ubi Cum Luxuriâ ocio q; daret, Militès ab eo defecerunt, et Heliogabalum creant Imperatorem.

Erat-

Macrinus

Erat ib adolescens pulcherrimus, e
sacerdos Dei Elagabali in Urbe Eme
sena, et sicebatt Caracallæ filius, q
ter ejus die in tela egerat, et cùm m
litib multa pecuniam distribueret, Imp
rator renunciatus, dixit quidem Co
jum Macrinus. Dñ militib suis prod
tus cum filio e interfectus, cum Imp
1. et Menses 2. regnasset, vide de eo Capi
tolinum in Hist. Aug. et Dio.

Heliogabalus.

Septimii Severi Uxor fuit Julia Do
mna, cujus pater Bassianus et geni
cia erat gradus. Hæc Jul. Domnæ fo
rorem habet Juliam Maesam, quæ nu
pta erat Julio Avito, et ex illo pare
rit Julian Sohæmiadam, quæ et Se
miamira dr, et Julian Mammæam
Sohæmias Vario Marcello nupta, He
liogabalum Imperatorem peperit, is alio
Nomine, Avitus, it! Bassianus, et Varius
et Cipus. Sed Heliogabalus à Deo He
liogabalo, cujus Sacerdos egit, Im
rator factus etiam Antoninum se
dixit, Deum cujus sacerdos erat ita
vocant Græci, sed ver Nomen erat, q
in Nummis legitr, Elogabalus.

Hic homo Spurcitia, Luxuria, &c
delitiæ Caligulam, Neronem, et tales
via

Alexi
vicit, Fœmina e
setim Sevitiam
Nob. et opulent
mos ejus mores
scribunt: Dio.
Cum Ram ei
traduxit Deum
in Monte Pala
agere, ut et Imp
unus Elagabal
bat humanas
circumcisus, et
rio more abst
pitiosissimus,
ut Alexandr, Co
ret, metuebant
ptæ turpitudin
Alexandr vellet
videbat milit
cum Matre, Su
das sto C. 97
gna set et 18
ejus per Cloac
missum.

Alex
Intrfecto Heli
Alexander Imp

Heliogabalus

vicit, Fœminâ ee malebat. ym Vir, in
fetum Sevitiam exercebat, plures
Nob. e opulentos Viros e turpissi-
mos ejus mores o sine execratione de-
scribunt: Dio. Lampridius. e Herodi-
Cum Ram est ingressus in Urb
tradevit Deum Sum, ejus Templum
in Monte Palat. posuit, e id Cepit
agere, ut extinctis cæt religionibus
unus Elagabalus coleretb, cui cede-
bat humanas Hostias, erat et ipse
Circumcisus, e porcinis Carnib Judæ-
ico more abstinebat, Cum aut est su-
perstitiosissimus, Suasit ei Mater e tira.
ut Alexandr Consobrinum Suum adopta-
ret, metuebant enim sibi mulieres pro-
pte suspitionem ejus, Sd Cum mox
Alexandr vellet interficere, qd in eum
videbat militu favor inclinare, ipse
Cum Matre Sua a militib e interfe-
ctus Ao C. 174 Cum 4. Sere annos re-
gnasset e 18 annos natus est. Corpus
ejus per Cloacas ductum in Tyberi-
mittum.

Alexander Severus.

Intfecto Heliogabalo, fuit. Severus
Alexander Imperatb e factus — Cujus Mater

Alexander Severus

Mater fuit Julia Mammea, hic a primæ
pueritiæ artibus bonis fuit imbutus,
et optimos habuit Magistros, Imperium
diam optime administravit, multus fa
Lampridius in Laudibus ejus referendis
hoc in eo reprehendit, q̃ avarus esset
et vectigalia multa inveheret, et in
milites esset severior, in Larario suo
Colebat Apollonium, Æsum, Abrahame
Orphium, ex quo cognoscere licet: Asi
anos sub eo pacem habuisse, sicut e
quietis ipsis res fuere sub Elagabalo,
Nihil egit sine Consilio Virorũ sapien
tium et Jurisperitor̃, quor̃ maxim
Sub hoc Imperatore fuit provectus,
Habuit enim apud se Jul. Paulum,
Pomponium, Algenum, Hermogenem
Celsum, Proculum, Modestinum
alios q̃, quos Magister fuit papi
nianus.

Quod ad bella ejus attinet, subeo
grave erorẽ Bellum Persicum, q
Nomen nunc etiam primum cepit a
sivi. Parthor̃ Rex ult. fuit Artabanus, in quem surrexit Artaxerxes
Persa, cumq̃ 3. Prius vicit occidit q̃

Vita orien
ad Persas
axes ab Al
antiquos R
ad Hellesp.
& Contra eu
ter, qua au
inter se Cer
ictus ad Bes
& Herodiano
strayb adfe
cederet Cel
partem, d
tis. Is hoc Sa
divisisse Exer
& eum exerci
dice secisum
Media, Part
titos, ut al
bellum repar
ochiam red
is vacasse, S
Illyricum ir
Rufum & Eu
Magno Prio
am recuper
hoc ad Germ
e, D. Cum g
armis par

Alexander Severus.

Ita orientis Imperium à Parthis
ad Persas revocavit. Hic Artax-
erxes ab Alexandro se repetebat
antiquos Regni Persici fines, et ea
ad Hellesp. usq; sibi vendicabat,
& contra eum profectus Alexan-
der, qua aut fortuna bellum hoc gesserit?
inter se certant Scriptores. Ru-
finus ad Basil. ex orientalium, Libris
& Herodiano refert: Alexandr totis
suis viribus adfuisse, et persis Gallia
cedente Celesyriam, Palest. & Arab
partem, de Persis in Herod. nihil legi-
tur. Ex hoc Xiph narrat: Alexandrum
divisisse Exercitum suum in 3. partes
& cum exercitu quem apud se habebat, obsi-
dione occisum Artaxerxem. Creberis Christia-
norum Scriptoribus Persas Mesopotamiam
tenuisse, et ab hinc eos nullum
bellum reparasse, Alexandr aut Anti-
ochiam redisse, et Urbis ejus delicias
is vacasse, Jam adfert: Jeremias in
Illyricum irruptisse, quod si Lampr. Eutr.
Rufum & Eusseb. audimus, Artaxerxes
magno filio è vita, et Mesopotamiam
eam recuperavit Alexander. Post
hæc ad Germanicum bellum profectus
est, Ubi cum gelidas petiisset pacem, jam
armis paratis, cum militibus occidere,
ut

Alex. Severus.

ut refert Herodianus. Lampr. ideo
st intersectum, qd Severiß Pater o pros-
sent. Occisa ß mater Jul. Mam-
ex cujus Consilio agebat ora et Impe-
rium gubernabat per Aos 13. m.
perit Ao Xti 235. Urbis 987. De
eo vide Lampr. et Herod. Zosimus
Lib. 1. Orosius, Eusebius, Dion aut in
hoc Imperatore desinit

Maximini et Gordiani Balbinus et Pupienus.

Ex dictis vides Imperatores à Mili-
& pro libitu et creatos et Sublatos,
& Interfecto Alexandro Imperium à Mi-
litib accepit Maximinus Thrax, sive ejus
fraude occisus sint Alex. ut plerisq
putant, sive nulla ejus Culpa, et mox
filium Maximum junge ster Cæsarem
appellarunt, Pater Maximinus
millimo loco ex gt natus, nam in pa
ternitia fuit pastor, de militia ve in
gressus, et ab ingo magno Corpore Co
lossicus, adeo ut pedes videret eq-
gressus, fortitudine Clarus, de fessis
ribs, asper et superbus, et Crudeli
in Imperio, ut alii Cyclopem, ali
Ba-

Maximini &c.

Bessyri sem appellarent, imprimis sa-
vit in Nob. a quib. post humilitat
generis se contemni putabat, Ori-
ea! ocs Alexsi amicos et magistros
interemit. Sævit ggs in cognatos
Manu tri fuit. Alexandro et Germa-
nicum bellum foeliciter gessit, Rhenu
enim transgressus longe lategs ab-
egit barbaros, finc Sarmatis bellu
parabat, cum ab eo Cordiani de-
perunt defecere. Cum enim in Nob
e opulentissimum ings servirent
Exercitus, qui in Affrica erat, ôtta
Africana provincia, Cordianum
Rectorem suum, senem & amore impe-
ratore creavit invita et renitente cum
filio Cordiano, cui erat by amore,
nec in tri 2. Imperium susceperunt
nisi consulto prius Senatu Roo.
Senatus & Cordianos, hostes Nomi-
navit, et Maximinum hostem decla-
ravit, Citeriogs Gentes ad defectio
impulit, sub tri 2. Cordiani imperat
ann 1. et mb 6. Contra eos Capel
lianus Mauro Janio procurator ar-
ma capit, et Cord. filium filio vicis

occ

Maximus &c.

occidit, quo audito patre luctuoso vitam finivit. Hunc Senatus Rs Imperatorres fuo è Corpore fecit Cæsarem Balbinum & Pobitum puerum Maximum & Cordianum puer Cæsarem appellavit. Interea Maximinus cum exercitu Italiæ fines adtigerat, so dum Aquileiam obsidet & oppugnat, à suis ducibus in quos etiam sæviebat, cum filio occisus è to V. 989.

Sic Balbinus & Pupienus solii imperabant, quos Pus. Contra Maximinum fuerat missus, qui cum in urb redirent, & cum Allega bene imperaret, Ptoriani milites in Senatorios Imperatores sedignantes in aulam irrupent, eos trucidant, sic ad Cordianum Itium res è devoluta. Videatur Herod. Lib. 8. qui Hist. suam hic finit, & Capitolinus in Hist. sua.

Cordianus Itius.

Hic fuit Cordiani Senioris & Filiæ nepos, vel ut à nulli dt: ex Cord. filio natus 13. vel 16 annos puer cum ad Imperium vocaretur. Multa

Cor Si

Multa je
tio ex arbitr
et indole, de
binam Mess
Viri Filiam,
cit, Cujus pr
in bellum per
imperii, fu
sueret, Pos
populos ytr
Cum Venisset
jam tenebat
Regem, qui t
it, Carras
vit, so amo
mortuus, vel
tradunt, tra
eum Pfetu
Mox Concilio
cavit Imper
regnare Cæ
Capitolinum,
nus Lib. 1. e

Phi

Hic Rām Se
periisse, Seg
tu ejus Hu

Cordianus 3tius.

Multa gessit Cordianus 3tius imitio ex arbitrio Iulicor. gnum optimo et indole. de uxor duxit Furiam Sabinam Messithei Dict. ac disertissimi Viri Filiam, quem Vest Storiose cit, Cujus prudentia Ide regebatr, imc! in bellum persicum e profectus to imperii sui 5to. Cum per Mysiam duceret, Gothos e Sarmatas ulterios populos 4trionales repulit, In Syriam cum venisset Antiochiam, qs a Persis jam tenebatr, recepit. Sapor Persar Regem, qui Artaxerxi Successerat, vicit, Carras 113 et Nisibin recuperavit, Io anno insequente Misithes e mortuus, vel morbo, vel q plerigs tradunt, fraudib Philippi. Qui post eum Ipse Gordio tutus e, et mox Concitio militib ipsum obtruncavit Imperator, Post 6 annos q regnare Cperat 4to Kls 244. Vide Capitolinum, qui cum eo desinit. Zozimus Lib. 1. etc

Philippus.

Hic Ram Scripsit Cordianum morbo periisse, Segs a militib elect, Senatus in ejus Sede suo, Maximum quend e —

e Senatu, & hoc mox morbo absum-
to, Hostilianum Imperator creavit
Id cum hic morbo statim corrept
morerett Philippum Augustum &
cavit, qui Cordianum inde deos re
tulit, & filium Philippum adjunx
in Consortium Imperii; Erat Paro
trabs, humili genere sed superbus, Bo
ris ut Zonar. scribit oriundus
quam ob Philippopolim appella-
vit, Cum Persis pacem fecit, re
bis Saporis Armenia & Mesopo
tamia, inde Romam rediit, & Ludos
Seculares Ao V. vertente millesim
ingenti apparatu celebravit.
Inter Caesi, aliisq; Barbaros Ca
jesto Danubio Illyricum populant
Orientales Illi Provincias Scytharum
ad Imperium vocant, Mysiaet spo
nii Marinum ad has turbas sedan
das mittit. Decius, qui Scytharum
Marinoq; è medio sublatis, à Leg
onib. Imperium delat. Suscepit e
quidem, ut ajunt, invitus, Philip
pi gesta adversus eum prosecutus, &
vincit. & occidit cum filio. Vide
Sozimus l. 1. Zonar. l. 12.

Dec

Hic à Sozimo
& Comitatus
cunctis in Ita
sant, Contra
cevit per Se
it Imperium
Cives erat
filium Etru
cum aut Cre
nans Galeda
quidam Vic
post eum im
iit hic ad t
tos idem

Gal

Decius occi
ab exercitu
um Volusi
altus ex fil
tavit & Ca
in paulo p
hoc tempo
Opera Ba
bus Stipen
latim prog
cursaturus
pepi ad
93 ria A

DECIUS.

Hic à Jornio et Ethicis Scriptoribus Commendatis Imperio, Virtutibus Auctis instructus, Sarmatiam vastant, Contra quos acerrimam decrevit persecutionem, sed cito sustenuit Imperium

Hostes erat Dacorum Vicum et filium Etruscum Cæsarem fecit. Cum aut Contra Scythas iret, paganus Paludis voragine e immersus, quidam Vitium fraude Galli, qui post eum imperavit, Scribunt, periit hic ad Ripam Danubii, cum annos circum implesset una cum filio.

GALLUS.

Decio occiso Trebonianus Gallus ab exercitu Imperio adeptus, et filium Volusianum Augustum dixit, maximo ex filiis Decii superstite adoptavit et Cæsarem appellavit, quem in paucis post per insidias sustulit. Hoc tempore magnum incrementum Persæ Barbari, Nam Gallus Stipendiarios e tributarios, qui paulatim progressi, totam ferme Asiam pervastarunt, donec Asiam Vastrangressi ad Septimum et Egessamessos via ad Sepulcrum, Cæsar Omi-

17

Gallus &

Æmilianus cum mitti ea via pro-
mitteret, qua Scythis plenissimè, o
Barbaros vicit, & et Imperator
Gallus e, et adversus Gallum in Ita-
liam movit, ubi Gallus a mili-
bus suis mal cum filio necatus Æ-
milianum regnavit, vide hos Gallos.

Æmilianus.

Jul. Æmilianus per 3 Menses
aut 4 Imperio fuit, vel mo
absentibus, ut Victor dt, vel à Va
leriano, qui Transalpinos exer
tus sacebat ad Necem Galli vindi
cam. Natus erat Mauris. &

Valer. et Gallienus.

Lycinius Valerianus ad Imperi
perveniens, assumsit in Societ
rum filium Gallienum, atq; Va
lerianum Cæsar declaravit. Laud
vale à Trebellio Gallione in Hi
Aug. Inym Nob. genere, emend
Mocib et doctrina, de Victor. S
liderit dt et inert, Erat magnus
Gothorum hostis, Erat et Imperii Sta
tus valde calamitosus Sub eo

Fracian po
transpesi
alia pars
comodiam
Hea persab
ad Cæsarem
Vat. Valer
sas profectus
re vellet
um invitab
ito ad Gothi
pos decor
referunt um
quum Consen
tum, sicut, e
post mort ei
de morte Per
Gallienus
rium Genuit
tor appellavit
tus et Volusia
nam Alemam
Gentes viam
Francis Bell
brosam ignav
tavit, et Re
but patre Sab
vacate libere
um undiq; a
sim ipse à Syro
et Pream Af
monianam

Valer. et Gallienus.

Thraciam populabantur, et in Asiam
transgressi Trapezunt occupabant
alia pars Calchedona Cyzici, Ni-
comediam et Nicæam incendit.
Hea Persas Rex Sapores Orien-
tis adgressus in fugam ea re
Obst. Valerianus igitur contra Per-
sas profectus, cum fecunia bellum fini
re vellet specie Colloquii, ad quod
eum invitabat Sapores deceptus, et sub-
ito ab hostib⁹ circumventus captiu⁹, et ma-
gno decore Reo in Captivitte obiit. Iuda
referunt eum vice Statuetis Saporis
quem Conscensuo titisse, Alii excoria-
tum dicunt, et sale conspersum, quod in
post mortē ei accidisse refert Eutropius.
de morte Persecut⁹.

Gallienus filius ejus deinde solus Impe-
rium tenuit, fratē Valerium Imperato-
tos appellavit, Ipse erat homo abdomini ba-
tus et voluptatib⁹, ubiquando in erat acer
Nam Alemannos juxta Mediolanum vicit,
Heruleos iam profligavit, gessit iam cum
Francis Bellum, Ipostea in lasciviam et glo-
riosam ignaviam lapsus, ne patrē vindicare
Curavit, et Reip. habenas omisit, imo gaude-
bat patre submoto, se posse voluptatib⁹
vacare libere, hinc factum est Rem Impe-
rium undiq⁹ ab hostib⁹ exteris peteretur, et pas-
sim ipse a Tyrannis lacerarētur. Thraciam enim
et Asiam Asia Finitimam sibi pervagati sunt
Pannoniam Sarmatæ Quadiq⁹ populati sunt.

Orient

Gallienus & Valerius.

Orientis ferè occuparunt, Alemanni Italiam
et Galliam irruperunt, et in Hispaniis usq; pro-
cessere, et in Asia Dacia ripensi amissa est.
Tyranni aut ad 30. usq; memorantur, qui
tumultuario populi consensu, aut militis
adclamatione, interdum quoq; per jocum (ut
illustravit usq; eos multis Rupert in Not. ad Bes-
Ex his ipse Nobilitati St. Odenatus, qui a
orient Contra persas et Postumos. Gallias
Contra Germanos tutatus est. Hic Odenat
fuit princeps palmyr. in Bellis fortissi-
quia Contra persas profectus Nisibin
Carras cum ei Mesopotamia recepit, ad
Atesiphontem usq; persecutus, captisq; Concu
binis magna cum pompa revertit, et quem pro
lubita ageret, in reverentiam ergo Gallie
nam simulavit, captosq; Ram misit, de qui
bus etiam triumphavit Gallienus, qui re
viam Odenat Augusti Vocavit, ab occisu
e Odenatus A. C. 2612 Romanis Gallienis Caesarem
sui, qui Imper adfectabat, Domi brevi celeris
pitas dedit, Imperium aut accepit Ze-
nobia Odenati Uxor, idq; filios parvu
los nomine sortita, et egregie vindicavit,
ab Aureliano demum est devicta. Postumus
Postumus in Gallia obscurissimo loco nat
Romanis in Bello fortissimus, deferentib Gallis
et exercitu, Imperium suscepit et per An-
nos 7. tenuit, submotis vicinis Germanicis
Gentib

Gallienus

Gentib
et aut post
Gothis certat, q
virripiendam
Gallia alii Ty
Selat! Colliandus
Ex reliquis Ty
que Aureolus, q
qui aliquando
Gallienum, Cum
Ha à suis ducib
leriano est in
Trebell. Pollio
Zosimum et 2

Gall

Gallienus jam
instare Germ
M. Aurel. Cau
Erat hic fra
Quia Imperat
sit, q. Constat
tre ejus Gen
rebus ejus pl
hunc Palmat
Narrant. Hic
ad Gresus, e

Gallienus & Valerius

Gentib à quib Galli infestabant. Occisus
est aut post à militib anno C. 1019. Cas
siberlat. qd Mogontiam militib tradere
diripiendam dabat. & Ste cum de in
Gallia alii Syr amnidem susceperunt,
Sclt. Lollianus. et Victorinus & Tetricus.
qui cum felicit. et diu imperasset, ab Te-
tricianis vicus est. &

Ex reliquis Tyrannis memorandus est ad
huc Aureolus, qui in Rhetia Imperii invasit,
qui aliquando socium sibi ille passus est
Gallienum, Cum aut Mediolani obsideret
ille à suis ducib Gallienus Cum fratre Va-
leriano est interemptus Ao C. 1020. Vide
Trebell. Pollio in Hist. Augusta. Victor utq;
Zosimum et Zonar. &

Claudius 2dus.

Gallienus jam saucia Cum mora sibi
instare crederet, insignia Imperii ad
M. Aurel. Claudium 2dum misisse dicit,
Erat hic Tribunus milit egregius,
huic Imperat. factus de Mediolano ve-
nit, qd Constantinus Magnus ex fra-
tre ejus Genys suum duceret, Majo-
res ejus plane fuerunt obscuri. Alii
hunc Dalmatia, alii Illyrico oriundu
narrant. Hic primum Aureolum est
adgressus, eum vicit, quem mox Au-
reoli &

Claudius 2dus.

turcoli Milites occidunt. Hinc Contra Gothos alios q̄ Barbaros est profe-
ctus, ingens etiam Barbarorū popul⁹ nu-
mero⁹ Contra Romanos conspiravera
Scl.t! Leucini, Austrogothi, Celtæ, Heruli,
& alii, habuerunt etiam armatorū 300.
& 20. millia, Navium 2000. Imò! Zosim
ait 6000 Naves ędificasse, & per Pon
Navigationem instituisse, Hinc in Mœ
sclatus & ulteriùs, quin! & Cassandriam
& Thessalonicam obsedisse dr, D Navium
plurimæ Naufragio perierunt, & cum i-
is magna quoq; multitudo, multi etiam
interempti, pugnat enim est in Macedoni
& alibi. Multos quoq; pestilentia ab-
sumsit. Captorū autē tanta fuit mul
titudo, ut nulla ex Provincia Romana
quæ Gothum Servum habaret dr Trebell.
Sed pestis, quæ Scythas absumsit, in
Romanos ipsos sævire cæpit, eaq̄ ex-
tinctum ipsum Claudium dicit Zosi
mus.

Regnavit ultra biennium, ut
ut videre est apud Trebellionem, Vi
ctorinum, & Eutropium & reliquos
rerū ejus Gestas Scriptores.

Quintillus &

Quintil

Mortuo Claudio
accepit Imperi
dii, D. in major
Imperator Exer
Imo Imperii di
dit ut dubt 2 fi
bius alij
Aurelianus
co obscuro, vel
cipensi, vel Mes
si Scythas et Gu
pri primas aspe
inierit, semm
sus e, hic Pr
Trajanus dicto
tinxisset, quia
inde abscurit, e
cavit, quę Regi
cia e Scisa, q
bat, Italiam
matę e Mar
terror Urbi
xis Imperato
de cæsectus e
si de eo ing
vicit Confe
co, Contra C
vit, huic m
ptus pareba
uno leviore a
altero gravior

Quintillus & Aurelianus

Mortuo Claudio frat. ejus Quintillus arripuit Imperium, erat is frat. Claudii, D. in major pars milit. Aurelianum Imperator. creavit, cui Cum imparet, 17mo Imperii die, vel sibi ipse venas incidit vel Zosimus, velociuse, ut Eutropius alii. fradunt.

Aurelianus natus erat Sirmii, loco obscuro, vel ut alii volunt, in Dacia ripensi, vel Mesia, Erat bellator nimis, sed severus et crudelis, superbus etiam, et qui primus apud Ros diadema capiti imposuit, gemmis & aurata usus est, Hic Provinciam Daciam, quam Trajanus ultra Danubium fecerat, intorsit, quia retinere ob frat. et Ros inde abstulit, et in Media Mesia collocavit, qua Regio ab hinc Aurelia nuncupata est, Quam & Mesias divisecia et sita, quam & Mesias divisebat, Italiam invasere Suevi, Vandali et Marcomanni, unde ingens terror Urbi erat, et ab his Barbaris Imperator primum magna Carnis de adfectus est apud Placentiam, sed de eo ingentibus libris plus vicit Confecto Bello Marcomannico, Contra Cynobiam et palmirenos ivit, huic mulieri totus Orions obtemperabat, devicit eam & plus uno levioze ad Antiochiam sive Emas, altero gravioze ad Emesam, seipsa

pel

Palmira obsedit, et cum fugam ei
persas intenderet, cepit, & Ram
absorbuit, socios autem ejus & maxi
plerosq; interfecit, inter quos Longi-
num Philos. & Rhetor. Meherimum
quo Zenobia Magistro usa fuerat
ad literas Graecas, In Europam
rediit Carpos vicit, & Palmirenis
rebellantib. alter expeditionem
in Orient. sumsit, qua Palmiram
orb everit, occisis etiam Multiri-
bus & Infantib. plerisq;. Cum in Eu
ropam rediret, Firmus vel Firmi-
us quidam Aegyptium sibi vindicavit
quia erat Zenobiae socius, contra hunc
pergit Aurelianus, profectus e, et sta
tim Aegyptum recepit, hinc occidentis pe
tiit, Tetricus enim Gallias tenebat,
sed qui ultro se dedit Aureliano, et ex
ercitu suum, cujus scelera ferre o
portebat, deposuit.

Quod ad Christianos attinet! Is pri
mo clementer se gessit, Indem vero per
secutionem contra nos decrevit, & pre
ces ea effecturi daret, ipse prius
occisus fraude Magistri scribae, cui
Malum erat comminatus, imperavit Amisi
vit Amisi &. de eo Vobiscus in Hy
Aug. Zosimus, Zonaras Eutrop. et

Tacit

Jac

Mortuo Aur
literas misit
per Senatus n
à Se Creatos
aut 3tis per
sebatus Augu
pium, Sc
Scyta trajec
mis ad Sili
faciebant, ho
tus ipse, par
landos dedit
sqet, vel mo
alii, infidis
anum, vel p
de Ruperto

Annius Flor
ripuit Im
Prov. plerq
tales Prob
tra quem C
facti bonor
& Probus
e ignitus.

Aurel. Prob
is in Pagn

Tacitus.

Mortuo Aurel. quibus ad Senatum
literas miserunt, Principem petentes
vel Senatus nolebat creare, quod Scirent
à se Creatos militib⁹ ō placere, cum
aut 3tio petierent, Aurelium Tacit
Sebastes Augst nuncupavit, vix egre-
gium, Sed brevi imperavit.
Scythæ relicta palude Mæotide per
ponti ad Sillicianum usq; incursiones
faciebant, hos partim debellavit Tac-
tus ipse, partim Floriano fratri debel-
landos dedit. Cum in Europam ten-
deret, vel morbo ut Vopiscus, vel ut
alii, insidiis militaribus interemtus est, Ta
citum, vel paulo altera imperasset, Vi-
de Rupert ad Besoldum.

Florianus.

Annius Florianus frater imperfecto
arripuit Imperium, et parebant ei
prov. plerisq; occidentales, dum Orien-
tales Prob. Imperator debellabant, Con
tra quem Cum proficisceretur Flori-
anus coeperat suis militibus occisus
est. Probus ab eis pro Imperatore
agnitus, imperavit 2. menses.

Probus.

Aurel. Probus oriundus erat Sirmi-
is in Pannonia, ignobili genere,
Sed fortis

Probus

fortiß, Virtutibß ꝯ cesſit aliis Imperatoribß. Milites erant pertinacissimi ꝯ eos severiore Continuerat disciplina, amo ß Imperii vecipuse, Vitit Barbaros, intrea et Piramos qui passim stabant. Gallias Germani tenebant, fere à temporibß Postumi, ſo probus ab iis 70. Urbes recepit, et Gallis ipse 400000 ultra Rhenum et Albim fluvios removit, post hoc fatigatas, aliorß Illiricum circumsidentes prostravit, in Thracia Getas ad Sedition em Compulit, etiam proprios suos Blemmyas subegit, et ab iis Coptum et Ptolemaidem recepit, habitabant Blemmyi supra Syenen in Africa. Porro 100000 Bastarnas in Solo Romano Thracia Constituit, qui Romanis adjuverunt ex tyrannis, Saturninum Sustulit, qui apud Alexandriam et in Palestina Imperator se fecerat, it Proculum et Bonosum qui apud Agrippinam in Gallia Imperium adsciverant.

Carus.

Carus.

Probo interfecto Milites substituere Marcum Aur. Carum Aõ C. 1035. Roma Illyricianis parentib nat et Onesimus apud Vlpiscum. Alii in ipso Illyrico genit tradunt. Vbi primum accepit Imperium, Bellum persicum aggressus e Liberis: Carino et Numeriano Cæsarib nuncupatis, Ex quib Carinus Galliis sive Occidenti, Probus, Numerianum vero secundus. Mesopotamiam Cepit, Asiq ont usq progressus est. Pressis domestica Seditione occupatis. Ipse vero, ut alii st, morbo, ut plures fulmine interemtus est. Certe inter fulgura et fulmina, quib etiam Tentorium ejus Conflagravit, expiravit, Imperator Civib suis Charissimus, regnavit 2 annis. Et mortuo Imper Suscipiunt Numerianus et Carinus ejus filii. Erat Numerianus egregiè moratus, et Eloquentia ypollens, ficat! Senatus ei Statuam ō qasi Cæsari Sd Rhetori decrevit, Poëta etiam Venustissimus fuit, Sd! Cum Patri Comes esset in Bello persico, cæso moerore fletu oculos sibi Corrumperet, Arrius Aper, Socer ejus Imp occupaturus eum interfecit, Sd Milites Imperator proclamabant Diocletianum, qui facinore detecto Apr manu sua occidit. Vide Vopiscum in Numeriano. Victor et ejus Epit. Eutrop. Zonar, qui in res Cari paulo aliter narrant. Sed ict!

Carinus.

Carus.

Carus.

Carinus Fratri e Patri dissimilimus
se ob vicios e factibus Commaculabat, tu
ei obtigit animus ad Vindicandum si
bi Imperij Stagß! Sabinum Julianum, qui
Ilyricanis ibm invadebat, post Cari mortem
filio victum obtruncat. Deinde Contra Dio-
cletianum aliquott prelijs Conflixit, Do ultima
pugna apud Margum in Mysia occupavit.

Valerius Diocletianus & Maximianus Herculeus.

Valer. Diocl. Dioclea Dalmatiæ oriundus
Vir fuit obscuro genere, Do prudens e for-
tis, hinc Severus e superbus, primus, et cu
tros. ait, Regia sumsit insignia, legß ado-
rari jussit, Cum antea Ill. salutarent. Or-
namenta Gemmat Vestis Calceamentiq3
indisit. Quumq3 se pulsum dici pasus est
quod in simile jam de Domitiano scripß
est, e aliquid de Aureliano, Do e pro deo
Coli voluit, e se Jovium appellavit,

Cum aut Imperij multis gravissimiq3
Bellis undiq3 peteretur. Valerium Maxi-
mum primo Cæsarem fecit, Dein Augustum
Aº C. 1038. Hic Maximianus erat ho-
mo Sanguinarius e asperimus moris
Herculi Cognomen Suscipiebat, e pro Da
li numine se venditabat, Cæteroquin e-
rat militis bonus. Natus erat in Pannonia e Statu agresti.

Cum Dio

Valerius Diocletianus & Maximianus Herculeus.

Cum Diocletianus Cæsar suscepisset Imperium, Bagaudas misit, his victis Imperator est salutatus. Bagaudæ qui e Vacandæ apellantur erant agrestes in Gallia qui duce Eliano & Amando tumultuabantur, et latrocinia populabantur. Eos levibus aliquot præliis sedavit Maximianus. Sed cum Orientis pars, Africam Italiamque et quidquid gentium quatet, in Ægyptios rebellibus, apud Britannos Carausius Dominationem accepisset, duo adhuc Cæsares sunt facti: Constantius sedet Corus et Galerius Maximianus, quos primus, privignus Herculii, deos, Galerius vero fratris Dioclesiani Valeriam, duxit, repudiatis uxoribus, quas habebant. Factum hoc anno Urbis 291. provinciis transalpes Constantio committebantur, Africa Italiaque Herculeo. Illyricum et finitima usque ad Pontum Euxinum Valerio. Cætera Diocletianus retinuit, sic ab his ille divisus et paucas ibi Carausius post Bachaudas tum alterum in Gallia sumsit purpur, qui Brit. occupavit, cum mare pedaret Francici et Saxones infestabant, et de præda hostium interveniret, cum Maximianus jussit occidi per Allectum socium suum, post eum Allectus ipse Brit. 3 annis tenuit et vide hæc de Carausio per errorem repetita paginæ sequ.

Carausius

Valer. Diocl. & Maxim. Herc.

Carausius post Bachaudar tumult in Gallia sumsit purpur, & de Brit. occupavit. Cum enim Caesari pedes mare pacaret, & Franci & Saxones infestabant, & se ad hostium intervertere, eum Maximianus jussit occidi. Haec Cā erat Cur deficeret, & in Brit. sibi se defendit, eadem Vero ab Allecto, socio suo, fuit occisus, post eu Allectus ipse Brit. triennio tenuit. D. à Constantio per Asclepiodotum Prefectum e obsessus. & Africam Julianus ac Nationes quingentianas, vel tanq in festabant, qui aut fuerint hi populi o satis Constat. Laidam putant pentapolin Africa intelligi, sive Urbes, quq & Cirenq, Ptolemai Darni & Berenicq, Alii Barbaros ee Sufficante, Hos Maximianus Aug. domuit & ad pace redegit. In Aegypto Aprodius Agilius Pyramidem abripuit, sed à Diocl. Alexandria obsessus succubuit & intersectus e, Diocl. aab acerbè Victoria e usus, e Aegyptu Coeib exhausit.

Quod ad externa bella attinet, Constantius Caesar Galliam pacavit, pugnans Circa Lyncbones Commixta, qbi Alemannorum 60000 Ceciderunt.

Persa

Valer. Diocl. & Maxim. Herc.

Persas Galerius Maximianus Cæsar
aggressus e, & ultr Callinicum Carras
in consulte dimicans, Eadem accepit, &
Novis Copiis à Diocletiano acceptis, bel-
lum instauravit, & in Armenia majore
pugnans, urgent reportavit Victoriam
pulso Rege Narsio, Castra, Uxores, So-
rores, Liberos ejus Cepit, & infinitos
Persas Nobiles, Satrapas Copiosissima,
Narsius igitr, et Uxorem & filias
recuperaret, Mesopotamiam cum 5
Regionib transTyritanis, reddet e
Ris Cessus e, & Bella ggb junctis
& Viritim geserunt cum Carpis Bas-
tarlis Sarmatis & Marcomannis,
quos Populos vinxent Multitudinem
Capti in Ris finib Ucarunt. & Hæc
prosperè pro Res. gesta, Imperium pot
Principum & pat Commendant, Sed de
immani in Xtianos Sævitia, id mem-
erunt, ut cdē Nomina vulgo Sodiegb
abominem. Cepit illa Persecutio Dio-
Diocletiani, Ann 303. Sed altero per-
secutionis Hujusmodi Diocl. & Maxima-
nus Herculeus Imperio se abdicarant.
Continuarant aut Persecutionem Sequ
Imperatores in Plenum usqb Annum.

Dioc

Valer. Diocl. & Maxim. Herc.

Diocl. primus Consilium cepit Imperium deponendi, & si Lact. Libro de mor. Persecutor. Cap. 18. invitus, Suasu Galerii Maximiliani Cæsaris adactus. Secessit autem Nicomediam, ibique hortos instituit, & deinceps Consenuit, Tandem! Fidem Christianam Fides e, Venenum sumsit, Cum à Constantio et Licinio objurgaretur, quod Maxentio favisset, et Maximo favisset. & Maximianus Hercules à Diocl. monitus, eodem tempore Imperium deposuit, si de illius resumsit, cum aut in Gallia ora turbaret Massilia strangulatus e, de quibus vide Eutrop. Victor, Euseb. Lactant. &

Constantius Corus.
Galerius Maximianus
it Maximinus &c.

Cum adscriptus Vt redissent Diocl. et Maximianus Herc. ex Cæsarib. Augustis Sc Const. Corus, et Galerius Maximianus junior, & Orb. Ro. Sic inter se divisere ut Galliam, Italiam, Africam Constantius. Illyricum, Asiam, Orientem Galerius obtineret. Constantius tamen Britannos ut Eutrop. dt, vel potius, ut Victor ait

pfectus

Const. C. Jal. Max &c

ptores affirmant, vi & fraude Jaleri
Gallia & Affrica cesit. Fuit Constantius
ex matre Claudia & patre Claudio imò
Flavio Eutropio natus. Claudia autem erat
Filia Crispi, Crispus frater Claudii
2di Imperatoris. Constantius o modo
erat vir egregius, fortis & clemens
Sd et xstianis favebat, itaqs sub ejus
imperio xstianis pax erat, cum sub
reliquis Imperatoribus diris simè vexa-
rentur, Sd cum 2b annis magn Augu-
stus imperasset, obiit, Eboraci in Brit.
Et filius ejus Constantinus postea
Magnus apellatus est & principatum
adeptus est.

Jalerius Maximianus in dacia Ripensi
parentib agraciis ortus, primò fuit pa-
stor, unde ei qss Cognomen Armentari-
us fuit, Sd Bellator eximius et
felix. Superbissimus tn, ut Se qss Jovius
apelleri et Marte progratu credi vel-
let, et gravissimus xti persecutor exstitit.

Jalerius Ao urbis 1058 Cæsares fecit
Maximinum et Severum, quor Jalerius Ma-
ximinus Sorore Jalerii Maximiani Armen-
tarii progenitus fuit, atqs ita ortu et
instituto pastorali, Ante Imperium Daja
vel Daja dictus, homo, ut alii scribunt, li-
terat Studiosus et sapiens, ingeniosqs
quieto. ut alii verò semibarbarus et asper

et perse-

Con. A. Pol. Max. &c

persecutor saevissimus. Oppositus autem
Maximinus orienti, Severus Italiæ. S
ver, Lactant. ait. militib. grat fuisse, Cete
saltator & tumulent.

Cum hi essent Cæsares facti, Constantin
fuit à Galerio vice obsidis tenebat
Roma profugit, & Ctto. tinere ad pate
Constantium venit, qui paulo post mo
tius, Constantinum Cæs. fac legit, adjuva
sib. diam militib. Constantinus Impe
diem e adgressus, & feliciter in eo fe
munivit. C. S. Rper idem tempus
Florianus militib. e plebe Imperat
lectus e maxentiis, quem alii Maxim
ani Herculii suppositi filium scribu
Rectius aut in numeris ejusdem Gen
appellat. Fuit ferus & libidinosus, qu
mox in Nob. gnss, & in quoscunqs oto
nes, nec ll in Italia; dein Africa, quam
occupavit Sq vixit. C

Galerius Armentarius igit. adver
tum Tyrannum misit Cæs. Severum Cum
exercitu; sed Cum is Ram obsideret, à m
litib, quos ad se pelliciebat Maxentius,
Sedals, Ravennam fugit. ibi Cum est m
loco tuto. Maximianus Herculius, qui
hoc tempore Imperium resumebat, fac
mento deceptus, se se dedit. D mox el
sidiis à Maxentio occidit A. C. 1059.

Max im

Con
Maximianus
discessit, Lici
in Daciâ ori
gesserat, eoqs
ipse Armenta
ficisset, se
ret, Italia d
ricum redi
cere, vermi
decidente, dum
Hoc dum
u.d. Imperiu
fuit milites
hoc o succede
nam e profe
Faustam Coll
Augustum de
sidiis peter
nocte ect de
Nacsus, Iagu
de Morte Ip
Resp. & a
batt. Constan
ximino. Mo
Maxent. et Co
linus, et in I
circit 1000
Cum exerci
Collata St

Con. A. Pol Max. etc

Maximianus Aem. ut Severi necem ul-
ciscerett, Licinium Cæsab Creat, erat
ib Daciâ oriundus, & in bellis Strenue se
gesserat, eôgs Illyrico ac Thracio Præfit
ipse Armentarius, Contra Maxentium pro-
ficiscitt, sd Cum & ejus milites tenta-
ret, Italia decedere e Coactus, & in Illy-
ricum rediens, miserimo morbo exeb-
cere, vermib exurgentib, & Carne ossib
decidente, tam efflavit Ao C. 1063.

Hoc dum geruntb, Maxim. Herculius
u. d. Imperium resumebat, & primum stu-
duit militeb à Maxentio alienare, Cum
hoc ō succederet, in Gallias ad Constanti-
num ē profectus, Cui ante paulo filiam
Faustam Collocaverat, Juvenisb ex Cæsare
Augustum dixit, sd Cum Jenes etiam in-
sidiis peteret, & semel itegs in faci-
nore ect deprehensus, dott liberè morbis
vacuus, Aquileg gulam fregit, ut de Cæs.
de morte persecutob Cap. 29.

Resp. Et ab his 4. Imperatoribs tene-
batt. Constantino, & Maxent. & Licin. & Ma-
ximino. Mox Vero bellum Natè inttb
Maxent. & Const. Superavit alteres Constan-
tinus, & in Italiam venit Cum exercitu
circitb 100000. Cui Maxent. occurrit
Cum exercitu circitb 200000. Signa
Collata St haud procul Urbe ad Pontb
Mil-

Milviam. Vincit⁹ Maxentius, & cum
per eum pont in Urb refugerit, rupto
ponte ppter Quem obtris, Tyberi si e
mersus. Tyranni sit. Ao. D. 1064.
Et sic Maxentius Xtianos vexaverat.
Sic Constant. Italiam & Affrica e po-
titus, quia aut Ctoriani Milites Ma-
xentium defendebant, eos Castra Rs
dixit Const. & sic Ctoriani Milites
abrogati st.

Hinc bellum exarsit inti Licin. & Ma-
ximinum, sic enim egre ferebat Licini-
um ab Armentario Cæsar vel Augusto
ee fact, itaqs & ipse se pro Augusto
gessit. Et Cum Licin. Mediolani Nup-
tias celebraret, Constantini Cum Sorore
Constantia, Traciam irrupit, & victus
à Sponso reduce in Urbe Bachi-
Venenum sumsit inefficax & inti hor-
ribiles cruciatus obiit.
Restabant Licinius & Constantinus,
Sed inti hos 2. 9ym ad finitte junctos
pax potti durare. Agrestis enim Pan-
ces & Crudelis Litnius, & infestus ut
anos hostis; Constantinus Contra Ma-
tio, Clemens & liberalis & Xtianos fauto
Itaqs Cum ad arma ventt eet, victus
Licinius ad Cibalim Pannoniæ, vi-
in Thracia, & de fœdere Convenit.
hos

his Legib, ut Alp
Const, Dacia De
Licinio. & Code
& Creati Crysp
stantini filii, &
Licinii filius; Que
Sexennio post ru
nas ad Adrianop
victus est Licinius
fugit, ibi senuo
perior fuit Con
cedonem se rec
tinianum Cæsa
pugnabatt Olio
exercitu vix 300
Constitisset 1300
medio obsessus
pactus vitt, quam
sus est & Cæsalom
ros sollicitaret
sus & e se pue
erat victus, Cons
denus Cittis, Se
Constantino inig
Constantini arg
& Code Licinii,
res Const. defend
diam adcusant
Sic victus re

Const. Pos. Max. &c.

his Legib, ut Illyricum ꝑ Bacederet
Const, Dacia Dexo & Orient manret
Licinio. Eodem tempore Cæsares
& creati Crysppus & Constantinus, Con-
stantini filii, & Cum iis Licinianus
Licinii filius; quer 20 Mesium &
Sexennio post, rupta e pax, & vitq ꝑ pug-
nas ad Adrianop. Olio Exrestii, quo
victus est Licinius, qui Byzantium
fugit, ibi Senuo pugnat e mari, & su-
perior fuit Constantinus, hinc Cal-
cedonem se recepit Licinius, & Mar-
tinianum Cæsarem dixit. Hic Exrtio
pugnabatt Olio E. quo ex Licinii ex-
ercitu vix 30000 evadebant, Cum
Constitisset 130000, Eodem Lic. Nico-
media obsessus se dedebat Ao C. 1072.
passus vit, quam privat sde agere jus-
sus est Thessalonicæ, sd Cum ibi Barba-
ros sollicitaret interfectus e, interfe-
ctus e & de puer Licinius, qui Cæsar
erat dictus, Constant hæc extrib Sa-
cenis Gittis, Sed Sozimus & Sext
Constantino iniquior, pertidiamen
Constantini arguit, quæ in Gallis
& Cde Licinii, Exstitani aut Scripto-
res Const. defendunt & Licinii perfi-
diam accusant. &
Sic Solus reb potitus e Constan-
tinus

Const. Sol. Max.

Const. qui Magni Cognomen a reb
gestis tulit, et mox Gentilium Temp
claudit, et Xtianismum publice est
progressus

Hist. Romana
à
Constantino Magno.
usq
ad Imperij interitum.

Hist. Civilis. Pars I.
Status Rip.

Cum Const. M. facta est ingens
trel mutatio & in sacris, & in
in Reb Civilib, Constantinus unius
sedem Imperij Romani & una du-
plicem fecit Constantinopoli
quam ipse in ea Rp adgressus, quo
fact est, dat & Constantinopolis sicc
ritt M. Roma, alt enim Imperator
ibi suam habebat sedem, cui tralata
est similis pars Senatus, & Constitu-
tum; et alter Consul et Rp, alt Con-
stantinopoli, Ubis simig festus et
Rp, ita & Constantinopoli factus est,
Nec ullum Civilegium, aut immunitas Ro
habuit, qd cum Constpoli communicata
& fuerit. Porro Imperii formam
& administrationem in reliquis diu
mutavit Constantinus. Cum exacto
rasset Milites Stoicanos, & Castra

Status Reip. Romani

Storiana Rp sic fuisset, ut orb Ro in
4. partes, sive Dioeceses, Majores di
visit: in Italiam, Galliam, Illyricu
& orient, atq; his orb. 4. Rectores
Effecit, Deos Effectos Storio, Veteri
quidem Vocabulo, D. Nova administran
di caus vocavit, Nam Militib Cub, Effe
Storio ademit, eamq ad Magistros
Milit transtulit. Effectus Storio Ita
lię Oregebat cum Italiam, & Africa
Cum Illyrici parte. Effectus Storio
Galliar tenebat: Hispan, Galliam, Brit
& Germaniam, atq; Hi duo Effecti Storio
Occidentalis Imperii erant, sin Orient
li vero Imperio Effectus Storio Illy
rici reliquas ocs Europ Provincias
administrabat. Hic Assistor erat &
Habebat aut Effectus suos Storio
Sub se Vicarios, Nam Effectura orien
tis dividebatur in Dioeceses 3. Antioch
nam, Alexand. Et Æ. Egyptiacam, & Asi
anam, quę Sede Constantinopolitana
sita. Effectura Illyrici orientalis
finebat suas Dioeceses: Thrac. & Dacian
Similiter in Occ. Imperio Italię Effec
tura distributa erat in Dioeceses, sive
diam vocant, Vicariatus, 4. V.C. Rom
Italię

Sub Co
Italiæ, Illyr
ra aut Itali
liæ Selet
His dioces
Vicarii Ve
Quæ Dioec
ciæ erat
bitia Imp
rectores
Dioeceses
oth. Ju
Eccl
Ecclastica
& Gradus in
intelligunto
Memor
tuum Nomi
riam, qui
St, D. Se
Vicarii Se
amplissi
rollus.
Milit. M
qui in
Sub Cujus
Militaris,

Sub Const. Magno

Italiæ, Illyrici occ. & Africæ & Hesperiæ aut Italiæ sebat 3 Diœceses: Italiæ Selet proprie dictæ, Illiß. & Britt. Illis Diœcesib. qui præerant Vicarii vel & Exarchi, aut Comites, Quæ Diœcesis ruraes in Illiri. provinciis erat divisa, sicut Constat è Notitia Imperii Or. & Occ. Item & Geographia, quæ sb. Medii ævi, & illis divisiones Imperii, ideo tenenda sr, o ut ijs sine illis Civilis rei Romanæ Ecclesticæ Historia, & Variæ ordines & Gradus in Eccla Regimine, sine omnia intelligentiæ.

Memorandi varia alia Magistratuum Nomina & Civilium, Cum Militiarum, quæ hic Temporis introducta St, D. de singulis hic agere licet. & Videatur de ijß Notitia Imperii, qua amplissa Comment. illustravit Pancirolus. Sic Memorandi in Re milit. Magister pedit in Senatu qui in principiis Ollo manebat, Sub Cujus Imperio erat Comites rei Militaris, Duces Limitis, Legiones Palatinæ

tinæ: qui Custodiendi Palatii principis erant Consecuti. Legiones Comitatenses: quæ in Castris principis degebant. Similiter Magister Equit: in Senti, sub Cujus Imperio erant Vexillationes sive Equites Palatini & Comitenses &c.

Imperatores à Const. M. usq; ad Interit. Imperii &c.

Const. Magnus.

De Const. M. jam diximus quæ dam ad ejus Fidem & Fuit ejus Fatu Constantius Corus. Mater Helena, Disputant aut Eruditi: An Helena Concubina, vel Uxor Legitima Constantii fuerit? Ex Veteribus: Euseb. in Chronico, Orosius, & Chronicon Alexandrinum, eam Concubinam fuisse, Dein! postea repudiatæ fuisse Uxor, Zosimus contendit. Baronius in Annal. Ext. Joh. Et! ipse Const. M. eam pro patris Uxore Legitima habere voluit in Inscriptione apud

Constantinus Magnus.

apud Crüter. pag. 1086.

Mortuo Constantio patre, Imperium statim quidem suscepit, sed Cæsaris Appellatione fuit contentus, donec Maximianam Faustam Maximiani Herculei filiam duxerit, & eorum Imperatoris Augusti. Omen accepit. & Cæsar dictus est, qui Imperator erat atque. Dein Candidatus fit, Augustus verò, qui ante imperabat. Hujus Bella gessit Const. Cum Maxentio & Licinio tam expositum supra, solus autem Cum reb. potiretur, Bella & amplius gessit, nisi cum Scythis, sive Gothis, ut vocant. Socrates & Sozomenes in Hist. L. I. Cap. I. His superiores Imperatores tributa pependerant, qs indignatus Const. Bello in eos illato, brevi Cunctos subegit, ac restitutos quidem armis domuit, religiosos Legavit mitigavit, & à servitio ad humanam Civilemq. traduxit vitam. Vide Euseb. de Vita Const. M. L. 4. Cap. 5.

Deinde & sacramentas in Ras provincias transtulit, Hi cum à Scythis bello petentib., servos suos armarent, & postea quam victoria ipsos objecerant, S. Servi parta victoria ipsos Dnos suos patriis sedib. expulerunt, iterq. Const. & amplius 30000 sacramentas in Thraciam & vicinas Regiones excepisse vide ibidem Euseb. Cap. 6. Anonymus Valesii.

Const. Magnus.

Ut bellica virtute emicuit Const. M. ita
se Cæteris St et Veteribus, qui valde eum vi-
tuperant, St alii contra, qui laudant. Eus
enim! cum describit, ut maximum Hero
Contra! Zosimum invehens in eum vides, Et
Et hic media viâ incedendam, fuit enim re-
verâ Magnus, sic St! ut Imperium ejus
in quibusdam certè respectibus ô Caveat
Et! Origines St Zosimos, ô Gentilismum
is abrogavit. Opus! quo redierunt Zo-
mus et huc redeunt: Et Crispum filium
Fausto uxori, Licinium Cæsarem interfece-
rit, Imperii sedem Constantinopolim
transtulerit, Magistratuum officia muta-
rit, Limites Imperii finibus privarit, Ve-
tigalia commodica imposuerit &c.

De Crispo filio resecta Et, Erat Cæs Con
stantino Natus ex priori Conjuge Miner
via sive vino, quem Fausta Noverca dete
lit, quasi eam de stupro sollicitasset, p. d.
ut filius suis gradum faciliùs sterneret ad
Imperium, Imperator, re ô satis inquisita
insons occidit, Dde! re intellectâ Faustam
uxor Calenti Balneo suffocavit St Zo
zimus, Victoris Epitome, Apollin. C. 5. Gr.

Eva.

Eodem anno, quo Crispus, Diadu
cinius Cæsar et Sodore Constantia Ge
nio Imp. natus periit, Quid Metuebat

Const

Const

Constantinus
stalii Cum
lati St, Et
invisis.

Magistratu
spectu obje
ne ô facile
ut Indem
ô video, qu
fuerit? Ge
submovit,
jaceret, Vel!

Eius acta
Mortuus est

Cum Paulo
et.

Const.

Mortuo Con
Appellati St
vivô patre
rem, Vel!
tô et ipsos
stantinus
stantius A
Italiam,
Erat

Constant. Magnus.

Constantinus, ne sibi obponeretur, Nam
alii cum eo suspecti conjuratione sub-
lati st. Et hoc ds Const. maxime fuit
invisig. Reliqua, quę de mutatione
Magistratuum aut sedis Imperii re-
spexe obiicientę, an calpandae st, nec
ne? ō facile quis st, siquidem factum est
ut Iudem Imperium occid. intrierit, d!
ō video, quomodo Const. in ea hujus rei
fuerit? Denig! Milites de Limitibus
submovit, Vel! qd Barbaros profli-
gasset, Vel! alios de Causis. Reliqua!
Ejus acta Eclastica in Leg videbimus.
Mortuus est 4to Idus 1089. Pasti 337.
Cum paulo ante Nicomedię baptizatus
est.

Const. Const. et Constans.

Mortuo Const. M. 3 ejus Filii Augusti
Appellati st, Cum Cęsarem dignitatem jam
vivo patre adepti essent, Intō hos Impe-
rium, Vel! a patre Const. M. vel! cō bene-
tō. et ipsoꝝ Consensu ita divisum, ut Con-
stantinus ea trans Alpes obtineret, Con-
stantius Asiam et orient. Constans vero
Italiam, Illyricum et Africam.
Erat q Cęsar Fl. Vel Clavius Dalmatius
et

Const. Const. Const. &

ex Const. M. fratre genitus, qui a Const
M. arma[illegible]iam, Barios circumjectos re-
gendas acceperat, hic statim post patrui
excessum factione Militari, Constantio si-
nente potius quam jubente interfectus
est ut et Eutrop. Paulo post jussu Con-
stantii occisus est
Delmatii frater, quem Const. M. Pon-
ti & Cappadociæ Regem constituerat. &
Hæc erant Constantii facinora, intyd!
dissentire Capere: Constantinus & Constans
in occid. stulat Constantinus, ut Cotans
part Italiæ vel Africæ sibi Concederet,
& spretâ Constanti Bellum intulit, sd! Cum
inconsultius apud Aquileiam Flumen depu-
sus est à Constantis Ducibus interficitur, &
in fluvium Alsam projicitur & Cum Tu-
Imperii ageret, sta Victoris Eutrop. Rut
rius. de Scribunt, ut & audientibus sit fa-
mus ille Gentilis, qui dem Belli Culpam in
Constant transfert.
Sic occid. Regno ad unu Constant est
devolut, qui dde Cum Francis bellum gessit
eos & tandem pacem petere Coegit, Hinc in
Britanniam trajecit, et Barbaros Coerce
ret, Tandem. Cum Crudelius ageret in od
um incidit. Cum provincialium, & Militum

itag.

Const.

ftag in eum Co
occiso Const. Syr
iit Const. ao 13.
ut ait Eusb. in
Magnentius,
tius: Decentium
fecit, & eodem
sumserunt Ve
in Pannonia,
potiorem per
tius, Vetram
armis ad pe
in Magnenti
Constantius,
mum Commis
est Pannonia
tii exercitu
petisse et
tum est ad Fi
Tandem re
Se, & Matt, e
Imperium ut
Constantius
Imperio Ro, e
superbiq Ma
potit: Ceps
mum, Et!
et Videbim

(Caesar.) (Caesar.) (Caesar.) &c

Iter in eius Coniurauit Magnentius, & occiso Constante Imperium adeptus est, per- vixit Constantio annis 43. Imperauit annos 3 & mensem 1. Magnentius annis 30 Imperauit annos 3 & dies 20. Decentius & Desiderius Caesares creati. Iulianus Imperator Augustus fit. Constantius Magnentium & Nepotianum Reges, Vetranionem Regem sibi subditum effecit Magnentius Constantium filium Caesarem appellauit

Cstes! Cum Persis ille bella gessit gra-
via, Erat Persab Rex Sapores, Cui, ut
felicius resisteret, Constantius in Ma-
nentium iturus, Pallen patruelem suum
Cfab Creat, eig Constantiam sororem Col
locat, e Bellum Persicum mandat, Q Cp-
pit Pallas potte sua immoderatius e
Crudelius, dti; ut erat Ipa immani e fe-
va, quapropter Const. eum ysterimis
postt Capite puniyit.

Sed! Cum Const. Considerare et Im-
perium ad Rerum a Francis, Alemanis
e Saxonib lacerari, apd Pannonia e
Mysiam Quados e Sarmatas grassari
et orient a Persis infestari, Julianu
Palli fratt Cfarem Creavit, e ad Exer
cit in Galliam misit, vs Agrippinam e
Abias 40 Urbes recepit, e Imperiu
Nobilem e Barbaris reportavit Victor
ad Argentorat, D! Cum Constantius se
gioci quasdam ab eo abducere at, quibus
Contra Persas uteret, occasionem hinc sum
sit Julianus Conspirandi Cum ducibus,
Ne hoc fieri permitterent, e ab exerci-
tu proclamatus e Imperator, Hinc Nou
est ort Bellum Civile, in qd dum Cons
proficisceret Mopsucrenis in Silicia

Cap-

Cappadocia
obsit to
cum amo
set ut
se es Cfa
Sozimus.

Lib. II.

sta Julianu
antea Sext
factas Senti
a deo ope
gravis e qu
bat, e dri
mum Conab
interfecti
permittent
tes Cum C
aliquott o
accepit. Af
pext sig
regressus
it, in certu
far appellat
te auth Con
32 Ro dum
Ammianus
xsti 363

Cappadociam morbo Cor ejus
obiit 4to Tertiodecimo Sextoq; ptimo
Cum annos post Patr 22 imperas-
set At Hieronimus habet in Chron.
Eo ea videantur Vict. Epit. Eutr.
Sozimus. Zonaras, aliiq;

Julianus.

Ita Julianus rei Solus potitus est, Ut-
antea Sextianum simularat, ita impe-
factus Gentium Ritus revocavit Tem-
la deos aperuit Xtianis aut Cepit
gravis et quanquam Sacrificiis abstine-
bat, et arte potius, laty dolis Chri-
num Conabatt extinguere, si quis Chri
interfecti st, factum hoc magis est
permittente, qm jubente Juliano. Cu-
tes Cum Bellum Persis intulisset
aliquott oppida et Castella in deditio
accepit, Assyriamq; populatus, Castra
ad Ctesiphontem aliquandiu habuit, sd
regressus victor in insidias Saporis per-
iit, incertum, Cujus Manu. Et qui Cu-
sar appellatus fuerat anno 7mo, à mor-
te aut Const. o Sum biennio peracto, qui his
32do o Sum peracto ut st Eutrop. Const
Ammianus Marcellinus, dc Annus erat
Xti 363.

Hunc

Julianus.

Hunc Julianum Gentiles ut Consentaneum est, laudibus valde extollunt, Xni autem modum vituperant, St tm inter recentiores Xtianos, qui multi St in ejus laudibus

Si 2o: quo jure hoc Juliano c[on]fa, exit doctissimè eruditè, faciendo, et in Virtute, Sobrietate, et Veneratione temperatissimus, Magnasq Virtutes emulatus, inter Necessarias Gentiles negant, q[uo]d Gloriæ fuerit ministris Cupidus, bellator Superbus Vocatorum Deorum Gentilium in persequendis Xnis immanis, de Xto contumeliosa loquebatur dicens eum Galileum et fabrum, Apostolos negotiis abrasabat, Libros Sacros ridiculos dicebat, adjiciebat acerrimas Cavillationes, Cum Scholasticis eriperet, Satis, dicens: ius Cæsareæ. Bonis spoliabat, dicens q[uo]d beati essent pauperes.

An Apostata sit dicendus? D. hoc Q. est distinguenda et significatione Vocis Apostatæ, si eum significat, qui de Veritate Relig. Xna è persuasus, eam tm abdicat forte o è dicendus Apostata, de occultis enim o judicat Eccla, Et! jam ma-

tuit

Julianus.

matura ⁊ à prima ætate Philosophos Gentiles cupide audivit, et sit etiam in Mysteriis Platonicos à Maximo initiatus, Attici! fuit diam Christianam recipere Relig. instituta, et in ea sic profecit, ut diam in Ecclesia ordinem recipere, et divinos Libros devotius legere, et pietatis Lectio fieret, et pietatis Lectio magnam speciem haberet,

Cum Sagittâ vulneratus esset, ajunt: hanc impiam Vocem edidisse: Vicisti Galilæe! vel saturare Maximus, sic! Theodoretus et, Ammianus de hujus Seculi Scriptores nil tale st, Ec fabula. Narrant qq cum Judæis permisisse Julianum Templ. instaurare, Dei igne ex fundamentis erumpente, et Terra motu opus fuisse impedito, sic! Marcellinus Scrip. Athanasius Hujus Sec. Lib. 23. Idem narrant Chri Scriptores, imò! et ignem Cœlitus missum et signa Crucis radiantia Judæis vestibus impressa, Et hæc diam fabula st, Scribit quidem ipse Jul. diam in Epist. quadam, Deus cum Cæteris est Iuppos. ⁊

Jovianus.

Mortuo Jul. ab Exercitu Imp. salutatus est

Jovianus.

Est Jovianus, ens erat. Et primo Imperium renunciabat, jdcirco Gentilibus imperare ō potuit, sed & ves Pamarum Sergg et Xnos, sic & eos oret de Hujus Ignavia adcusant veisam, Jd, si quis hic peccat ab ipso fel. pe
ctō & Cujus Memoria exercitus in
ctō Locum defunctus erat, ut à pe
dis deleri posset, Itaq necessitatem
quamvis minus honestam facem fecit
Cum Saporee, cui Mesop, & ut Zo
mus ait, Armeniq magnam pa
& reliquit.

Decedens Persidē revocavit Catholicos
quos Const. & Julianus pro
& bona Ecla ablata restituit, sed in Sa
latia finib diem suum obiit, Cum vi
8. Menses imperasset, vel Crudite Stomach
vel frunat Vapore, quas Cubiculo in
ferri juserat Vide Ammianum L. 25. Cap.
ult. & ibi Interpres.

Valentinianus.

Exercitus, mortuo Joviano Imperato
elegit Valentinianum Senior, qui mox
Fratē suum Valentē Imperii participem

pem fecit, d
filiam. Cum
Imp. at ei d
aut occid. re
nidnes vit
tior aliquan
stendit Amm
Julianū fu
sed Cum ju
militia dec
lg 2 Sed Scot
mian. L. 25.
erant Jovius
dividebat
as, Eg in Co
sores, vim
tiret in Rel
Sacra fu
C. 7. Cap. 36.
Jonatas, e
fuisse, sed fa
tes Uxor fu
tea priore,
Valia Vell
perium adm
arg Alema

Valentiniani.

pem fecit, & Jemmio post Gratiani
filium, Cum Valente aut sic divisit
Imp., ut ei Orient. permitteret, ipse
aut occid. regeret. Fuit hic Valenti-
nianus vir egregius, nisi in Crude-
lior aliquando fuit, ut exempli osten-
dit Ammian. L. 29. Cap. 3. Sub
Julians fuerat Scutarius Jovianus
S! Cum jubente immolare Idolis
Militia excessit, Jovianus item Sce-
la 2da Scutarius ei effecit, Vide Am-
mian. L. 25. Cap. 10. Selet! Militum
erant Jenes Scutarii, & 3. t. Legio
sividebat in Cohortes, hi in Centu-
as, hi in Contubernia. Erat Ortho-
doxus, vim in nulli faciebat qui dissen-
tiret in Religione, sicut Pagani
Sacra sua exercerent. Socrates
L. 4. Cap. 36. & Sozomenus Diaconus
Zonaras, & Nicephorus narrant, Jam al-
fuisse, S. Fabulam narrant, Jam al-
tes Uxor Festinam, & dixit nisi Mor-
tua prius, Vide Baronium ad Annum 370. &
Varia bella gessit, Cum eo ad Im-
perium admodum, Gallias Hispa-
nias Alemani & Saxones popula
bantur

bant, Sarmatas et Quadi Pannonias,
Britannias Picti et Attacotti vexabant
Mauritaniam Austri, Gyaridam Scotti de-
ripiebant, Armeniam Persæ invade-
bant, Valentin-ianus cum occur-
sum fisset, fractis Reno cum alemannis
est congressus, eosq; proeliatus, et to-
tam Reni ripam castris et turribus
munivit, illinc Saxones, qui Mare et
Littora Galliæ pyratabantur instar inse-
stabant, circumvenit, et ad unum occi-
dit, quos in in facto, perfidia se
commaculavit, nam postea factas inju-
rias insidiis eos circumvenit Videa-
nian. L. 28. Cap. 5. Etiam Theodosi-
um misit in Brit. qui ō th Barbaros
repulit, Ld nomen ei fecit Provinciam
Nostram Valentiam. Idem Theodosium
Valentinianæ quendam ibi obtrusit, qui
ob grave Crimen illuc relegatus, ibi
Tyrannidem arripiebat. Hinc Theod.
a Valent. Imp. missus ē in Africam,
ubi Firmum quidam Barbaros conci-
tabat, et Augustum se dicebat. Hunc

Theod

tes, multis
arum mor
Cum in Gal
fantes mo
ret, qui
bant, ita
gritq; Vic
Epit. Soc
Longius
et Valens, ita
lent. Iunior,
Imperator
ing Prat. et
dent, astri
Illyr. et Afric
Celticas Natio

Val

sic a Valent.
tor dictus od
Tyrannidem ar
Julian. Cognat
Liniam ig
jebat, et mor
in Phrygia Sal
et la Jus Com

Valentinianus.

Theod. multis Gtis vitam ad Volusianum morte adegit. Cod. Theod. Valent. Cum in Quados Sarmatiam transeuntes movisset, et eos Legatos audiret, qui populares suos purgabant, ita dictas ipsi sanguinis extinxit. Vide Ammian. L. 30. C. 6. Sozim. Vict. Epit. Socrates &c.

Lorgius & aberant. Gratianus & Valens, citag! duces exercitus Valent. Junior, qui filium quadrimum Imperator salutant Ao Christi 375. illg Grat. & Valens postea probarent, adscribebant aut ei Hallyn. & Africam. Gratiano vero Celticas Gallias, Hisp. & Brit. &

Valens.

Hic à Valent. primo, fratre, Imperator sictus odio accesserat, ibi vero Tyrannidem arripiebat Procopius Julianæ Cognatus, qui Thraciam, Bythiniam qq &c in potestatem redigebat, sed mox victus Valle à Valente in Phrygia salutari filio commisso & à suis Consensu & Valenti oblatus

tes supplicio adfecit, e contra Ver
mensem Syramibis. deinde Cum pe
fis bellavit, qui Atmsniam sibi vin
dicabant, in Pannonios semel iterq; ex
peditionem fumsit, Ac eos pacem pete
re Cogit. Deinde in Bello Gothi
co perit, Cum enim ultra paludes
Maeoticas sine Lare & Lege agentes
Caperent finitimos lacessere, e pri
mum Alanos Vandalis Armis aut
Vis sibi jungunt, de Gothos suis Se
dibus pellunt. Pars Major itaq; Go
thor permissu Valentis Imperatoris
in Thraciam transportanti, obse
quium e auxilia Rus promittentes,
Ss! Cum ab iis pessime haberentur Tri
bunis: Alavivo, e Fritigerno
Contra quos Cum ipse Valens profi
ci exercitu in Gothos occubuit, an Chris
tus, vel missus in paludem? incerta
Quod Religionem attinet, Valens primo
Liberth gothicum, viam gentilibus indul
gebat, Deinde postea in arianam Hæresim
illapsus orthodoxos crudelissime Vexabat
Idem Legem tulit Contra Monachos
quos Militare jussit, de his in Leg.

Rat

fic vivo jam
8. annos Impe
Mort aut eju
pueso; Valenti
Cum alemanni
tium Lalli o
Gothis aut th
sit Theodosium
Spira, filium,
& mox fugi
Porro! Grati
pos Valens
ejecerat, &
Religiois ver
Manichæis V
C. 5. Cap. 2.
de Grat. Ll. e
us fuit, Hoc
Cui negligen
Alanis aut e
occasionem a
Berit. ab Exte
& Cum in Ga
fioris excisie
Victam Circa
post patris

Gratianus

ffic vivo jam patre Valentin. Seniore
4. annos Imperii Consors fuerat, post
Mortem ejus occidentis redit cum fratre
puero; Valentin. 2do. Bella ab Jesit
Cum alemannis quos 30000 apd Argenta-
rium Galliæ oppidum occidit Ao 377. exti
Gothis aub in Oracia dominantib obpo-
fuit Theodosium, Theodosii illius, de quo
supra, filium, quem primo Magistr Mili-
tu, et mox Augustum Creavit Ao 379 exti.
Porrò! Gratianus ab Exilio revocavit,
quos Valens patruus ejus Religionis Cau
ejecerat, et Lege Sanxit, ut oib libere et
Religionis exercitium excepto Arianis et
Manichæis Vide Sozom. L. 7. Cap. Theodoret.
L. 5. Cap. 2. Hic ff ob pietatem laudat
Gratianum, et aliis virtutib conspicu-
us fuit, Hoc fn in eo Culpatur, qd Reip.
Cur negligentr ageret, et qd plausos et
Alanis anteferret Veteribus Militib, qm
occasionem arripuit Maximus, qui in
Britt. ab Exercitu Imperator proclamatr
et Cum in Gallias transiisset à Gratianis
gionib excisa erat, quem mox parisiis
victum Circa Lugd. interfecit Cum 8. ann
post patris mortem imperasset Ao 383

vide Vict. Ep.

Theodos. M. et Valent. 2 dus.

Quomodo Valente mortuo Theod. M. in Imperii consortem assumptus et quomodo Tyrannus sit à Stratiano victus, ex Ammiano Marcellino, Zosimo, Sozomeno, Socrate, Philostorgio, Jornande, Isidoro, Orosio, Zonara, Cedreno, Glycâ, Cuspiniano, Sigeberto, Paulo Diacono, Aimoino, Sigonio, Baronio, Pagio, Tillemontio, Pagi, Pontano, Mariana, Cluverio, Sponde, Natale Comite, Blondo, Onuphrio, Panvinio, Petavio, Dodwello, Tristano, Calvisio, Usserio, Pearsonio, Valesio, Henschenio, Papebrochio, Noris, Basnagio, Ludovico Ellies Dupin, Jacobo Basnagio, Jacobo Sirmondo, Jacobo Gothofredo, Stanoviano Pagi, Antonio Pagi, Francisco Pagi, Joanne Clerico, Joanne Le Clerc, Joanne Jacobo Hottingero, Joanne Henrico Hottingero, Joanne Conrado Orellio, Joanne Georgio Grævio, Joanne Alberto Fabricio, Joanne Christophoro Wolfio, Joanne Christophoro Harenbergio, Joanne Christophoro Gatterero, Joanne Christophoro Adelungio, Joanne Christophoro Schwarzio, Joanne Christophoro Amadutio, Joanne Christophoro Bruno, Joanne Christophoro Wagnero, Joanne Christophoro Doederlino, Joanne Christophoro Harduino, Joanne Christophoro Hirschio, Joanne Christophoro Koppio, Joanne Christophoro Rudolph

Theodos. M. & Valent. 2 Fus.

obtineret, qui fugit Thessalonicam. Ss. Theod. Contra M. ē profectus, cum ad Aquileam, in opinantē vicit, quo facto Maximus à suis Militib. desertus, ad Theodos. fugit, occiditq; Ao 388.

Sta Valent. 2 Fus totum obtinuit Orientē, si erat Grammaticus quidam Nomine Eugenius, qui relicta Scholarum Palatio Militarat, & Magister Scriniorū factus ē, Hunc Arbogastes Magister Mil. Imperator Creat, Valentem vero strangulandum Curat ac Viennam fallit; Ao Xsti 392. Hic Arbogastes erat Francus Natione, & magnum agebat, in Ss in ea Habuisse: paganismum reducere, Cyter. Eugenius biennio se gessisset pro Imperatore, à Theodosio victus & infestus, Arbog. aut fugiens sua manu se occidit. Victus est Eugenius in Alpib. Julijs ad flumen frigidum ubi cum ingens accidit Clium, Eodem vero vehemens ortus ē Ventus, qui hostium ordines turbavit, & tela in ipsa jactantium corpora retorsit, sic Eodem victor evasit Theod. & quidem, ut Ss Orando magis, quam feriendo

ferendo & ita tradunt hoc Scriptores Amm. Sd & Claudianus licet Lentilis fatetur Sic Canens: O nimium dilecte Deo cui milita[illegible] &c. Victus & Cæsus est Tyrannus Eugenius Mense 7bri An° 394. atq; Sic Theodos. solus Cum filiis suis factus Imperii & occid. & Orientis, & à reb, quas gessit Cumpace & Bello Magnus est Cognominatus, Defu. An° 395 ante diem 5t Calend. Feb. Fato Concessit Mediolani ex aquæ intactis morbo. Fuit princeps Clemens, fortis, liberalis, Sd iræsci facilis, sic In. ut Cito fle. deret, pietatis ejus hoc maxim ē documt Thessalonicæ post occisum Maximum orta Seditio quædam, ibi Imperat iræ succensus in obvios misit Exercit, qua occasione 7000 hom interfecta ac tradita dedecori. Cum aut po. tea Mediolani Templa ac ingressus Ambrosius Episcop. eum prohibuit adire & intra pœnitentes justit stare, q Sanctu & immocent sanguine tact maculatus, Hanc pœnam Ille æquè tulit, & Spatium sibi Statut ad pœnitentiam, citq eam peregit Theod! Legem tulit, ut Supplicium differret, ea Lex tot in Jomæ usq diem Silio; ut inter pœnitentiæ locus præcipi relinqueret Ab. Hæc Sozom. L. 7. Cap. 25. et Hanc Legem de differendo Supplicio Valentinianus

Valesius ad
utrog Codic
ex parte put
tentin. nomine
tat Theodosii
ad Annu 39
hanc inter
Imperii Sum
fozimus ob
lapsu, simil
et intempes
si iniquior
lium super
fenus fuer
At. Philost
um fodit, q
pervenit,
& statuit, u
nitty Colunt
& sentiren
scirent Sup
L. 5. Cap. 16.
et stat in C

Theodos. M. & Walent. 2. Aug.

Valesius ad Theodoret. L. 5. Cap. 18. in utroq Codice: & Theodos. quam Justin. exstare putat, sed Gratiano & Valentin. nomine, qm Legem renovasse putat Theodosium, sed Pagius in Critica ad Annum 390. multis ostendit: Legem hanc intercidisse. &

Imperf. Hanc quem ces laudant, Captivorum ob avaritiam & nimiam Voluptatem, similiter Philostorgius &c: eum ex Intemperata mente Contrariae, sed iniquior est S. Sozimus, qd Gentilium Superstitionem, qua tolerata hactenus fuerat, plane sustulit Theodos. At Philostorgius, ut Arianus peslimum fodit, quia statim atq ad Imperium pervenit, Arianor Templa Clausit & statuit, ut Illi, qui divinam Trinitatem Colunt, Catholici dicantur, qui aliter Sentirent Haretici dicerentur, & Scirent Supplicio afficiendos; Sozom. L. 5. Cap. 10. Eaq Constitutio Theodosii est stat in Codice Theod. Tit. de fide Cath.

Imperatores post divisum Imperium &c.

Arcadius & Honorius.

Vacat Remp. Theod. M. filius Arcad. & Honorio reliquit & quod puerilia aut inertia, vel monstrosa per fidia Imperium stat. Cæpit à Barbaris Magno intro irruentib⁹ turbari &c, Nec sic ita post Totus occidens à Barbaris extincto Imperio Ro. cæpit possideri.

Patre moriente Arcadius Annum 17mum, Honorius IIdum agebat, Stag. Sub Tutoribus adhuc Constitutus fuit Honorius, Nec Arcad. adhuc par erat Imperio regendo, Cæsar inter eos ita divisum est Imperium; ut: Arcad. Orient. Honor. Occid. acciperet, Ney post hac utq; Imperium iteb Coaluit, & sic intellige, qd Imperator orientis cum Imperet, qui Occidentis erat, pro Collega suo agnosceret, & quasi Communi nomine utrq; regeret Imperium, Hinc fit, qd Leges in Imperio Rom & Acta Gscripta nomen utriusq; Imperatoris Arcad. & Honorii, vel Honorii & Theodosii fun. & Cum deficerent Occ. Imperatores, Orient. Imperr sibi jus arrogarent Collegam ibi sibi Cooptare, ibiq; Imperio renunciare. &

Cum

Arcad
cum Theod.
duceret, Arcad
orient. Rufin
Imperium, Fl
nii Magistro
Rufinus loco
ut Stilicon et
tat diam H
in Europam
Syriam, Co
secret ad
ent. primus
Hebos & Al
festabant, p
hinc in Gre
rit. & sic H
dosii M. in
dyri ferebo
pendium, au
Ital. Thraci
citatus: ut
à Rufino.
Cum ipse H
ut Hieron.
de rege pers
vastarent q
Alarico.
Hi alias
serent, qui

Arcad. & Honorius. &

Cum Theodos. M. adversus Eugenium
duceret, Arcadium Filium, & Imperium
orient. Rufino Comiserat, & moriens,
Imperium, Filiosq; Comendavit Stilico-
ni; Magistro Militiq; utriusq; Imperii;
Rufinus locopse indignatus, orq; egit,
ut Stilichonem averteret, eq; de Cappa-
dociam Alaricum Gothor Regem
in Europam immisisse, & Hemos in
Syriam, Contra Stilichonq; ut sibi ad-
serret administrai q; Imperii ori-
ent. primus res Italiq; Constituit, de
Hebros & Alemanos, qui Rem. Limiti in-
festabant, pace & fœdere sibi junxit,
hinc in Græciam Contra Alaricum mo-
vit. Hic Alaricus erat Socius Theo-
dosii M. in Bello Contra Eugenium,
egrè ferebat: sibi promissum sti-
pendium, aut assignatas Sedes & Sati,
itaq; Thraciam & Græciam invasit, in-
citatus; ut dixi, & ut plurimi putant
à Rufino.

Cum igit' Hemi in Armeniam & Syriam,
ut Hieron. ait, ab ultima Scythiæ pala-
de usq; pervenit, Antiochiam obsiderent
vastarentq; Eclas, Cum Gothis, duce
Alarico, Thraciam & Græciam vastarent, &
Pt' alias Urbes, ipsas Athenas adfli-
gerent, nisi Sotius Nuncupat': eam Urb

Mun

Arcad. & Honorius.

Minervq & Achillis beneficio ea ser-
tam, Stilico ym Citissimè in Illyricum ir-
ut Gothis occurreret, quos apud Pheralos
invenit, sd Rufinus timens, ne Gothis d
victis Stilico illi arma inferret, persua
sit Arcadio, ut: orientalem exercit Con
stantinopolim revocaret, Cum Gothi
isti exercitus dividerent, Stilico cum oc-
cidentali exercitu rediit in Italiam, Il-
lirib vero orientis dux Gainas fetat,
quib Cum Constantin Venisset Rufinum
magn proditor exercitus sui operâ Con
fodit. Factum hoc Ao 395. et quidem ex
Stilichonis & Eutropii Eunuchi Consilio, Vi
de Socrat L. 6. C. 11. Claud. L. 6. in Rufinum

Zozimus, Orosius &c

In Rufini Locum Constantinopli Eutropius ille
Successit, Erat is Sacri Cubiculi Magister
& Rufino nil melior, Nam honoratissimum
Stilichonem etiam, ym Metuit, in Occid. Imp
Imperii declarari jubet, etiam Silvanum
cum bellum, l. sequo mox, l. Concitasse di
Stag. Gainas; Comes & dux Gothici exerci
tus, homo Arianus, Cum Eutropium sub
infensissimum ferre ō posset Trigibildum

Sive

Arcad. &

Sive Trigibaldum
in Frygia Com
d. Cum ipse G
gibaldum ger
se Conjunxit,
tropium Gain
ad Eclam &
ut ejus Capit
mitteret, pau
cates, & turg
tō, quo Consu
sustlex poema

Eutropii N

nas, sd. Cum
Constantin d
patefactā G
cidant, & ip
pont propte
& ipse erat
Copiq eus V
ipse Gainas
entus Vi
Hunc finem

Bellu

Hic in Orien

Arcad. et Honorius

Sive Teigibaldum iridem Gothob duem
in Teigia Contra Arcadium Concitat
et Cum ipse Gainas dux belli Contra Ti-
gibaldem gerendi deligeretur, Cum ipso
se Conjunxit, ita Coactus Arcadius Eu-
tropium Gainæ dedit. Fugit Eutropius
ad Eccl. et obtinuit Crisostomus,
ut ejus Capiti parceretur, et in exilium
mitteretur, paulo post in ab exilio revo-
catus, et urgente Gaina intentus est,
to quo Consulat gesset, vide Claudiani
duplex Poema de eo.

Eutropii nece mitigatus et Gai-
nas, qui Cum Gothis suis ipsam Urbem
Constantinopolim diripere agitabat, et fraude
patefactâ Gothi in Urb introducti stu-
cidanti, et ipse quidem Gainas in Helles-
ponto proterabat, sed à Gravita, qui
et ipse erat Gothus, et Magister Equites
Cesaris erat Victa et demersa, Indem
ipse Gainas à Tribuno interfectus
Hunc finem habuit Civ. bellum Gainæ

Bellum Gildonicum

Hoc in Oriente Cum gerebantur, et occidens

Bellum Gildonicum

occidens turbabat per Gildonem Rubelli Maurof Reguli filium, Selct. Habuit Rabel 3 filios in Hist. R. notos: Firmum, Gildonem & Masceselem, hoc Firmus in Africa tirannidem arripuit Imperante adhuc Valent. I. qm debellatum diximus opera Theodosii M. & Theodos. aut Imperator Gildonem creavit Comitem & Magistr utriusq Militiq in Africa stantis, dq defecit postea Gildo, ut sozimus st incitatus ab Eutropio, qnqm hoc o aes st, quib verisimile hoc vitio fuisse tempore belli Eutropiani. Gildo cum Eclas Africanas Imperium infestaret, contra eum Missus e Masceselem qus quidem frater, dq hostis infensissimus septem 2. suos filios à Gildone crudeliter interemtos, & adjunctum Masceselem cum 5000 militib invasisse Gildonem 70000 milit exercitu eumq fugasse & eo adegisse, ut se laqueo interimeret, Confer de his Baronium ad ann 398. qbus bellum hoc confectum est. Masceselem dde cum S. Hyla violasset à quibdam, quos inde abstraxerat, interfectus e, ut quidem volunt: Orosius et

Bellum Il

& Paulus d. dd. Lo
ek Italiam victor
jussu, à Ponte in

Bellum

Alaricus, cum pe
ceptis ib vexasset
sub to 400. Da
am populati, hin
Wechtig Ut bes in
402. ad collis
magno Stio vi
& potuisset ver
mere, dd. vel pr
vel ne cum despe
in Illyricum bit
Barbaros duc
ius, qui itidem
pulos sacebat &
debat, ut quidem
40000 vel ut al
Radagaisus, Ve
sus Hannibal,
ne Vesulanis M
is ubi obtrun
in deditionem Ve
L. 5. Oros. L. 7

Bellum Gildonicum.

et Paulus d. 5. Oros. 7. Zosimus dr: eum, cu
ex Italiam victor redisset, Stiliconis
jussu, a Ponte in fluvium Spinet.

Bellum Gothicum

Alaricus, cum quinquennium Iidem
sit exactis vexasset, Iidem cum Gothis
sub An 400. Dalmatiam et Pannoni-
am populato, hinc Italiam invasit
Venetiis urbes in ditionem redegit, dein
402. ad Pollentiam Hyemi urbem
magno Stilichonis victoria Stilicone
et potuisset cum Stylico plane obsi-
mere, Sed vel proditione hinc fit tu,
vel ne cum desperatis pugnaret, sic
in Illyricum abit Alaricus. Alter
Barbarorum dux Radagesius, qui tum erat Radage-
sus, qui item Gothos, Sarmatas &c Co-
pulos ducebat, an 404. Italiam inva-
debat, ut quidem Zosimus prodit, cum
40000 vel ut alii cum 20000, hic
Radagesius, Venetiam Regionem ali-
quot Hannibal, Sed An 405. a Stylico-
ne Fesulanis Montib inclusus, cum su-
is ibi obtruncatis, et qui superstant
in deditionem veniunt, Vide Zosimum
L. 5. Oros. L. 7. Jornandes &c

De

De Vandalis, Sveris et Alanis

Hæc in Italia dum geruntur Jodegisilus Vandalor Rex, cum Alanis e Germania aliquot populis, Sveris Cipuè e Burgundionibus, sibi Galliam invadendam constituit, itaq; Reno trajecto principio An 407. Germaniam primam, e Belgicam 2dam vastat, multa oppida diripit, e multa pop. millia in Ecta Moguntiaci ab Francis aut ipsis ij. t. Renum transeunt e cum Vandalis Gliam ineunt, quo Jodegisalus Rex cum cadit, Hæc Caa fuit cur Jundericus ejus filius mox Rex designatus, cum Alanis e Sveris in Gallias rediret, eazq in potestatem redigeret, ab Ostrogothis Rege Ducib. Alani Lusitaniam e Carthaginensem prov. occupant, Vandali vero Boticam e Gallæciam in vadunt, Sveri Gallæciæ sveri tenent.

Gelant Alanis Joar e Respendial Reges, e quib Joar ad Roos cum suis transiit, alij in Gallia manst. Respendial vero cum suis Hisp. e in

gies

De W. SV. & Alanis.

gressus, sed postea Visigothi Attacem Regem Sponsali Sufficerant vel Sufficum Gtho vicerunt & occiderunt. Stag. Alani abolito Regni Nomine se Gundorico in Pientelam adiciunt. Erant Vandali & Gothi Ariani. Quod Burgundiones obtinet, & Gallis Vandalis Gallias depopulati sit, eadem ibi fundarunt Regnum Burgundiacum, qd Comps lectebat provincias, Viennensem & Lugdunensem primas & Aptiani aut Sapist si circa Annu 430, sd Dam mox ad Arianos delapsi. &

De Stilichone & Vitu.

Interea moritur Arcad. Imper. 10 Kal. & Filio suo Theod. Jun. Satis dat Is. qui eodem pene anno Regem, quo audito Honorius Imper. eam tutellam sibi vindicare conabatur, sd Stilico ei persuadebat, ut potius Barbaros Gallia pelleret, & suam opem offert profici[illegible] Constabat, ut ibi Res pupilli tuta aret, sd secus agebat Stilico, ut sublato pupillo suum Filium Eucherium Orient. Imper. faceret. Certe cujus Criminis Reus est factus apud Honor. &

De Exitu Stilichonis.

Honorium, & q̄ suspectus est q̄ Barbaros Contra eum excitasset, Capite plectit, & ejus filius occidit, Stlm quem excusat.

Bellum ab Gothis.

Stilichonis Milites improbantes ejus Cædem, ad Alaricum se Confedrent, eumq; rogant, irruptat in Italiam, Alaricus igit in Italia sibi & suis Honorio Sedem petit, denegatā petit Ram obsidet Ao 409. coq redigit ut multo auro ab eo pacem emerent, sic quidem abivit Alaricus, nec in pace Cum Honorio stabilita e, neq enim Conditionib stabat Honorius, Itaque Roa 2do obsedit Alaricus, & Cōegit Roos; Priscum Attalum, urbis Prefectum, sectā Arianam, Cæsare & Imp. Attalus, Novus Imperator mox Cum Alarico Contra Honorium it, erat is & Ravenna, quo Cum à Theod. ex Orient. Missa ēnt auxilia, Urb Capite ō pott Attalus, inteā 99 in Affrica ab Heracliano Honorii duce Cæsus e Constantinus sue quem Attalus ad Affricam occupandam misit

Bellum

val, & Cum fr
Heracl. impet
Rom vehet
et, & Cum mi
tius ei Aug
to 410. eq a
Cum pacem, fo
Gallia par &
Zimum &
Sarus quid
Rex bellicus
Honorio mi
vebat, & o
in Italia Co
Roa ibi ad
IX Calend. 7
disputt via
Camp. Etru
gatt, & in
tragicere
apto. Consen
Mortuo A
cum e, idem
Adolphus
finis. Hic
senus popu
rem Mem
tus Cum

Bellum adv. Gothicum

rat, v Cum fames Roos invasisset, qd
Heracl. impedibat: ne frumenti et affe-
Rom vehet. Athalus Roam reversus
est, et Cum nil ei prospere Caderet, Ala-
ricus ei Augustalia detraxit insignia
to 410. eog ad Honorium misit, quo
Cum pacem, facit his Conditionib, ut
Gallia par. in habitent Gothi Vide so-
Zimem L. 6. f. 51.
Sarus quidam Natione Hunnus in
Reb bellicis egregie exercitus, v sub
Honorio militans, repente Gothos in
vadebat, v nullos inferiebat, qua
injuria Comotus Alaricus ad Vr
Roa iter admovet exercit, eamq Ostia
IX Calend. Mar. An. 410 v Arcadio tertio
aliquot diam obsz ingressit, de per
Camp. Bruttiam, simili strage vaga-
tus, v in Siciliam, hinc in Africa
trajicere parabat, qd Cum agitat
apte Consentiam, subito moritur. v
Mortuo Alarico, qd Nomen Germani-
cum e, iderng. adp. Olrici, Athaulfus
Adolfus frater ei successit, sive ad-
finis. Hic statim Ram regressus, eamq
veteri populatr, ipm solus p. diuc. tanc
rem memoria prodidit, Eodem fa-
dus Cum Honorio facit, v in Gallia
trans-

Bellum ab Gothis

transit, ibiq; sedem Regni fixit. Constituit Aquitaniam, & Regnum sibi vindicavit, & distingui debet ab ostrogothico. Videbimus enim hos Italiam occupasse & ibi Regnum suum stabiliisse, Visigothi vero aut Gallias pars tenebant, & eandem in Hispan. habebant, quam possedere donec a Saracenis occuparetur.

Athaulfus primo Narbone & in vicinis locis Gothos collocabat, postea a Gothis apud Barcinonem, Hispan. Urbem, a suis occisus Ao 415. Ei successit Segericus, qui post 7 dies a suis interfectus est, & Wallia successit, hic pacem cum Honorio renovat, & Vandalis & Gallia ejectis in Hispan. ab Honorio accepit Aquitaniam, Regnig sedem constituit Tolosæ. Constant hoc. & Orosio, Prospero, Marcel. Idatio &c.

De Constantio Imperatore

Honorii Soror Placidia primo nupsit Athaulfo, postea cum Honorio tedidit Wallia Ao 417. Hanc eam Honorius Const. Comiti collocavit, quem diam Honorius Ao 420 in Imperii consortiu

ad

De Constan

assumsit, & [illegible]
hinc mox Litus
placidiam & Ho
filio Valentiniano
& confugit, [illegible]
cito honoratus

Tyrannus

Barbatio
non Rex, Gal & Tyra
cius contra Ho
Memorandus
cidit Maximus,
fugientes Sal
arripuit, Roo
exiit, indem Ve
marito in U
& captus est,
qui seu Constit
hoc e Ao 411.
Constantinus
post Const.
fratres in Hi
Imperium, Ho
cepit & occid
annos 23, qui
in Arelica, d
& cum ingent

De Constantio Imperte

adsumsit, & 7mo post mense mortuo
hinc! mox Lites & rixa exorta, si inter
Placidiam & Honoriam, illa ibay Sum
filio Valentiniano Constantium ad Theod.
f. confugit. Paulo post Ao 423. mo-
ritur Honorius Ao ætatis 39.

Tyrannus Sub Honorio.

Barbari lacerarunt Imperium
Rom. & Tyranni aliquot in provin-
ciis Contra Honor. insurrexerunt, Hos
memorandus e Constantius, o Pla-
cidiæ Maritus, & qui postea in Brit.
Augustus Salutatus, Hinc ad Gallias
adpulit, Roos exercitus ad se pelle-
xit, Indem vero à Constantio plac-
marito, in Urbe Arelate obsessus
& captus est, & ad Honoriem Mitus
qui ejus Capite truncari jussit, factum
hoc e Ao 411. Ibay. dixante, quam
Constantius Placidiam duceret.
Post Const. Jovinus & Sebastianus
Fratres in iisdem Gallis assumserunt
Imperium, Hos Athaulphus Narbone
Cepit & occidit Ao 414. Heracli-
anus 99, qui Athaulphum obpugnarat
in Affrica, dde Tyrannidem occupat
& cum ingenti. Classe Romam ver-

vr

Tyrann Sub Honorio.

navigavit, sd repulsus a Matrino Comite Casis 5000 militib, tandem per Honorium occidit Commissis pertesoribus, de cæteris vide Rupert. &

Besolum.

Reges Illustres Occid.

Valentinianus 3 Fil.

Mortuo Honorio Joh. Primicerius Notariorum, qui Cæsus Stilichonis administraverat Ato Superiori Imperium occid. Romæ invasit, juncto sibi duce Castino et Aetio, sed Theodosii jussis Galliis quia Honorius sine Liberis decesserat Valentinianum Ztium Placidiæ et Constantii filium Cæsarem sexti; Thessalonicæ tradent, et bellum contra Joh. suscepit, Cujus beliceis Ardaburium, filiumq ejus Aspar Constituit. Ardabur aut Cum Octavalibo Copiis Contra Joh. profectus Capitis, sd Aspar Cum Placidia et Valentiniano Tertesticis Copias Cum Classio Congressus, eum vincit, ipse Joh. prodition Capitis et Capite truncati, Cum pet e 2/1 Annum Tyrannidem exercuisset, Theodosius Valentin. Ram misum Insign renunciavit Ao 425. sd erat Valentinianus

Valentinianus 3 filius.

nus adhuc puer, itaq Matri Placidiæ Theodosius rei Administrativem Commisit
Vide Socrat: L. 7. C. 23. Orosium
L. 12. C. 13. Sub hoc Imperio Vandali Africam, Franci Galliam invasere, Angli et Saxones Britanniam sibi sedes fecere, denig Attila Rex Hunnor in Imperium Rom irruperit.

De Vand. Afric. Curbantib.

Quomodo primo Vand. Alani et Sveui irruptiones fecere supra vidimus. Hoc tempore Africam Imperatorio nomine regebat Bonifacius Comes, ille ab inimicis suis apud Placidiam accusatus, quasi cum Vandalis Conspiraret, et si Paulo D. Credis, Actibus sic eum est criminatus, sd Prosper hoc tribuit Felici Magistro Militu, Certè suspectus fuit Bonifacius Placidiæ, quæ bellum contra eum decrevit, et cum in angustias redactus est Bonifacius, Vandalos et Alanos ex Hispa. in Africam evocavit. Venerunt igitur Barbari sub Regib Gunthario et Gejserico Mogegisili filiis in Africam Ao 427. Post hæc Bonifacius Placidiæ reconciliatus, et Barbaris ille persuadere conatus, ut ex Africa regredierentur, bello

De Vand. Africæ turbantib.

bello igitur eos conatus è pellere, & vinc
to A. 420. Vandali Hipponem Reg
obsidebant, cujus urbis Episcopus erat
Augustinus, qui durante hac obsidio
morit, A. 429 capta è urbs, & sub Jobi
Jesserico Vandalis imperabat Gunda
rico jam decedente. Tandem Valentin
to A. 435 pacem cum Vandalis fecit, ita
ut Numidiam ipsis habitandam dare
De hac parte 10 Contentus Jesericus
A. 439 Carthaginem per speciem pa
cis invasit & tenuit, hinc totam Sicil
am capit vastare donec A. 442 cu
Jesserico Valentin. pacem instaurata
de certis spatiis inter utrq; dividend
ter Africa.

Erant Vandali Ariani,
et Africam ferro, flamma, rapinis de
stabant, et imprimis Catholicos gra
ter adfligebant Episcopis pulsis vel tru
cidatis, Vide Procopium de Bello V
Paulum d. in Hist. Miscell. Victor Vticens
de persequut. Vandalor &c.

De Francis.

Franci S. t. Reno trajecto Sedem et Dom
cilium fixere in Gallüs, eos Germanos fu
isse

fuisse vidit
vel diam fuit
parte Germa
runt ō e, pa
mmis populi
dixe et Franc
plus excepto
vindicarint,
Sicina Ve
si deol Vest
mis partibu
dieg e, qui
et ad Odr
furti nomin
populi in
ut suo C.
tota Franco
selet atq R
dictaest
pulam Fran
tempore
favor Ins
et Ammian
Regem ea
Erant aut
nobilissimi,
Francos fa
tio.
ca. Corpe

De Francis

fuisse videtur extra dubium, Nam Longobardi ex ipsa fuit Germania, sed ex ea parte Germaniæ habitarint primitus certum est, putant plerique. Illexes Germaniæ populos Comitis sedere se junxisse et Francos Liberos appellasse, hoc quia excusso jugo Regum in libertatem se vindicarint, hinc fit ut omnis Gens Sicuna Westphalia sapitasse elegantis, & veteres Vestigia postmodum in aliis Germaniæ partibus viderit, Sic Francus Hodiegi e, qui Franconia sit, et ad Mænum ad Odet, Urbes St Celebres Francofurti Nomine. & Quamquam aut plures populi in Francos Nomen egressi sint Suo Cæteris mergrant, in quo tota Francor Resp. distribuebatur, Salii Selectæ Ripuarii, Ripuaria Regio dicta est ad Ripam Reni inferioris, quam Franci occupant. Salii vero Tempore Constantii aty Julian Cæsaris Jussu tenebant, ut constat ex Ammiano Marcel: L. 17. Cap. 8. qui Regionem eam Toxandriam vocat. Etsi aut Salii ante Francos Orti et Nobiliores, unde fit, ut Sensim tandem Francos Salios perducta sit appellatio. & A Saliis Nomen habet, Lex Salica. & Corpus Legum Salicor, Religui

Fr

De Francis.

Franci aut Lege Ripuarios utebantur, ut
sensim ab ord. Francis Lex Salica ex-
cepta, cujus Salicis Legis duo sta-
tiones: antiquior et Recentior, quam Reges
Francor. Chlodovecus, Childebertus
et Lotharius emendarunt.
Vicentii Franci in Commune de
Coivisse temporib. Valeriani et Gallieni
Certe ab hinc cessarunt Ris graves
et prol. mentionem fecit Flebellius Gallio Gallieno Caes. 7. Regis
antiquitus obtinebant nisi nominetenus
unde fit ut duces vel Regales, vel
subreguli vocentur a Scriptoribus
mus aut Veto Nomine Rex electus
Pharabundus Marcomiri filius
ca Annum circiter 420. Quamquam defun-
qui de eo dubitent, quia Gregorius
Turonensis Episcopus ejus mentio-
em non facit, qui tamen memoratis in Annalibus
lib. Francor., et in Prosperi Chronico
& Editione Pithoei ad Annum circiter
420. Post hunc Rojo, sive Clodio
us Regnavit Pharamundi, ut vide-
filius, qui primus Reno trajecto in
Gallias fixam posuit sedem ad Ambianos usq. progressus, in quod vide-
mi

De Fr
domicilium fuer
Clodis succes
is Clodii filius
tu Conjugus,
lis Regnum
stio adversa
pugnavit, D
patricius res
Salli filius
Ao 458 Sub
fis Regnum
to 20 M
et Nata, q
rogeol. St
nus Caroli
dejiceret, e
cta Stirps
accepit Ca
ab Hugone
Regno pest
ronium e
storib. Vo
Merovæum
De Au
Britanniam
debant
pricii et Sca

De Francis.

Domicilium suum statuisse dr.
Dodio successit Meroveus, to qui
is Clodii filius o erat, de sanguine
in Conquestus, qui ex clesis Clodii fi-
lis Regnum sibi vindicavit, et cum
Actio adversus Attilam Hunnos Re-
pugnavit, De Regni sui terminos
patrisios rexy, ut videtb, extendit,
Salb filius ejus Childericus, quem
Ab 458 Successor habuit, Pari-
sis Regnum suum imisse legit.
Ab hoc Meroveo Stirps Regia
est Nata, qua Merovingi vel Me-
rovei dr. duxerunt donec Pipi-
nus Caroli M. pater eam Regno
dejiceret, et quo tempore Carlobi-
ca Stirps Heb Effuit, quam Eadem
accepit Capetingorum familia, qua
ab Hugone Capeto orta Godiko
Regno gesto Vide de his Fr. Du-
chesnium &c et Recentioribus Scri-
ptoribb Valesium in Hist. Franc.
Hec dum in Notitia Regni Fr. V.

de Anglo Saxonibus.

Britanniam Angli et Saxones inva-
serant et dividebant. Occasione
Pictorum et Scotorum sape in Brit. incur-
sionum

De Anglo Saxonib

vicessios faciebant ibiq grassab
ntr Flammis et maxime cadentibus
ques tempore Ri Cum Attila pugn
bant, itaq Cum a Rb deserebantr
Britannia ipsi sibi Regem Fortigern
num elegerent, ib o sufficiens Ba
baris sis debellandis, ad defensio
patrig sug Saxones ex opposito
Literg evocavit, sic Beda lt, D Nen
nius, eo antiquior, st eos e patria
in exilium pulsos Pictis ceteru Bri
tanniam invasisse.

Advenerunt aut e Germania, ut
Beda st, 3. populi: Saxones, Angli
Jutte, In Beda quidem legitr Vita
S. pro iis Jutte Legentum Consen
sus Vicot Doctor, Jutte Gabitabat
in Cymbrica Chersoneso, qd Godfred
Jutland st, His Vicini fuere anti
quitus Saxones, ibi enim a Ptolomeo
Collocantr, S postea Saxones Albim
transierunt, et sedes posuere, partim
ubi nunc e Saxonig Electatu, partim
in Frisiam et Batauiam st delati,
unde sape in Rom Provincias in
rumpebant, et Littora Gallig et Bri
tannica sua infesta Debant. Ab
stos quidam accessere ex Vestphalia
ubi

De Angl
ubi Godfred Dogu
da et Fabius Ep
Anglos inde Sa
de ibi, ubi Sle
moratis Gentib
Bello Gothico D
enim Britannia
& numero fizu
Glis Frisonib
S Gentes de
erunt, et Mat
afflixerunt
Angst, et Horsa
sub Celocib a
nos adjuverun
tos, ille plure
Cum istis et
tamen bello S
gis: debit sib
verint, Britan
stituerunt R
Rex Gentis Ang
tria illa ubi
Saxonum Reg
actis, aut sib
dici jussit Ed
Ecgl, nam An
lis erant ho
listimas ibi Reg

De Anglo Saxonib.

ubi Godieg Dages Engru ſiq; Sc Beda et Fabius Aldvertus affirmant Anglos inſ Saxones ſubſas habitaſſe ibi, ubi Slezvic et Holſatia. Mortuatis Gentib Procopius L. 4. de Bello Gothico Ptolomeus adjungit, ait enim Britanniam ſuo Tempore ā Nimeroſiſſimis Gentib incoli: Anglis Ptolomeo et Britonib.

Hæ Gentes Odie pyratice Am Exercuerunt, et maritimis Britannis et Gallis afflixerunt, Ag aut 442 ducibus: Hengſt, et Horſt in Britanniam Cum Cimb Celocib adpulerunt, et Britannos adjuverunt Contra victos et conos, Ille plures accivertunt, et pacetos, Cum victis et Scotis initā ipſos Britannis bello ſt adepti; Textus erat ſic: debit ſibi ſtipendium o perſolverint, Britannis victis ibi ſt Constituerunt Regna, in quib tn plurima Rex Gentis Anglor. dicebat Heptar-chia illa ubi ad Egberth declivos Saxonum Regem, qui Reliquos ſubactis, aut ſibi junctis Britanniam ſici juſſit Engelrlandigm: Anglor Terr, Nam Angli ex trib his populis erant Numeroſiſſimi et Nobiliſſimas ibi Regiones occupavant, et ſic!

Circa

De Anglo-Saxonib.

Circa Annum Xti 800. ibi Cepit Monarchia.

Hac Saxonum expeditio factum, ut Britanni acceperint Leges, Instituta, Linguam, Literas Germanor. Erant ante Gentiles, ut Anglini Britanni diras & horrendas persequutiones passi sc. Sola Cambria, quae hodie Wallia dr, & Rygio & Lindisfarnensi munita Montib. à Firmamento expugnari & potiri. Huc & Veteres nostr confugere, unde & factu, ut Wallicolae ad hunc diem, plerang alio sermone utantur, quam Anglici, Vetustissimum enim Britannor Sermo, ibi servatus est.

Eadem hac Saxonum recuperatio in Britanniam effecit, ut Britannor plurimi in Galliam fugerint, et ibi Settlin in Armorica Confederint, unde hodieq Brit. Minor dr. Vide de hac Saxonum & Anglor Migratione in Brit. Beda Hist. Ecclesiastica Gentis Anglor, Nennium in Hist. Brit. et Annales Anglor Annales, in primis in Gildas de excidio Brit. & Recentioribus ejusdem in Antiq. Britannicis.

De Attila & Hunnis.

Sub Valent. 3. ingentes diam Calam

De Attila & Hunnis.

tates Roo Imperio Attila Hunnor Rex. Hunni Gens Scythica jam sub Valent. Imperatore patria sua egressi in Europam penetrarant. Sub Theodosio M. Alpes trajecerant, & per Pannoniam se diffuderant, Dejecti erant, post ejus Mortem iterum Istro trajecto Pannoniam occupa-
runt, Macham, alias Regiones occupa-
verunt, post aliquot Reges Regnum pervenit ad Fratres Attilam & Bledam, qui latius sibi sub-
jecerunt. Eodem de Attila Ao 444.
Fratr. suum Bledam interfecisse,
ut solus Hunnor. Gentis Dominatus
esset, Vulgo se ipse adpellasse
Flagellum Orbis et Flagellum Dei
et ad Nimrodem ipsum Genus su-
um retulisse, de quia Gentilis erat
& Vides: quid ipse de Nimrodo scive-
rit. Cæterum Eodem Convertit ar-
ma sua contra Occidentem, & expe-
ditionem suscepit in Galliam. Eligit
autem sub Consulibus Dnis Jeptide, Ostro-
gothi, Marcomiri, Sveri, Qua-
di, Heruli & alii, sic! ut 500000.
sub signis suis duxisse traditur.

Gal

De Attila & Hunnis.

Gallias terebant & Visigothi, Franci, Burgundiones, Alani, alii q Barbari, & est Rituebant Duce Aetio. Hic ad
tis Gentis sibi finitis Barbaris ad-
tis 79 Saxonib, Sarmatis, aliisq. etc
ut pene totus occidens esset in Castris
Aetii, Venit Attila ex Pannonia per
Cattos & Bructeros in Galliam, & Tot.
Urbes evertit, Augustodunum, Di-
vodur & plerimas. Burgundiop
Regem Gundicarium Copiis & Vita
spoliavit, Ind Ao 451. Magnum com
missum est Gliem in Campis Catalau
nicis, quo Cæsa fuerunt ab utriq;
partib 180000 vel 160000. Cecidit q
Theodericus Visigothor Rex. Nec in
Constabat: unde Victoria staret. Attila
in in Pannoniam & redit Vices sua
reparaturus. Ao

Altero Ao ipsam Italiam petiit
Majore exercitu, Vastavit, diripi-
uit, incendit. Cariffimq Urbes,
Jam Ram petebat Attila, Cum ei
occurrit Leo, Pontifex Rus. Legati
Munus Suscipiens. Hic effecit ut ab
cederet Attila in Pannoniam. Promi
sit in Valentinianus ei Tributu
Hu-

De Atila & Hunnis

Annum, ſi cum dom. Sus Chr. Exo-
res, quas plures è more gentis
habebat, pellam valde decoluc-
eret, & in ipſis nuptiis largius
ſe potaſſet, noctu cum ſupinus
ſaluiſſet, ejectis è naribus ſanguinis è
naribus, ſuffocatus Ao 454. A-
quitæ de Atila Jornandes in
Geticis, Paulus D. Greg. Turonen-
ſis, ex Recentioribus Auth. Hiſt. Atti-
læ, Compoſuit Callimachus expe-
riens.

Fradent Venetiæ urb. Carniſ-
mam originem debere Hunc Atilæ
in ueriſi, Cum enim Venetæ Regi-
ones urbes & incenderet, Incola
plurimi in Inſulas Maris Adriati-
ci ſe recipiebant, Inter in iis in
acceſſa loca. Hæc fundamenta
fuere Nob. urbis, quæ mox ceſſit
magna incrementa, & Commercia
exercet per tot orbem. Vide de
Venetiæ urbis origine & admi-
niſtratione Boxhornius in Hiſt
Univ. pag. 211. 212.

Poſt Attilæ mortem Gentes, quas Hun-

De Attila et Hunnis.

Hunni subjugarant, coperunt Le-
vi per th vindicare, ittaq Regis Da-
am, Ostrogothi Pannoniam occu-
parunt, & sic alij.

Hoc tm superstes fuit Valentin-
anus 3. Imperii, qui post Placidiæ
Matris obit, quæ Ao 451 decessit
ad libidines & Crudelitatem animum
um adjecit Aetii; maximi Viri Cons
uxor Corrupit, mox Aetium, qui du-
ce solo stabat Reb Rat, interfecit,
Deo vero ipse ab Aetio Satellitibus
Ao 455 est interfectus. Scribunt aut
Maximum illum, ut ulciscerett Stu-
pri uxoris Sui, primum incitasse
Valent. ad Eundem Aetii, de Satelli-
ti Aetii incitasse ad necem Imperii
Catq sic Tyrannidem invasisse, Ex
de hac re Procopius L. 1. Vandal.

Maximus Tyrannus

Post Valent. 3. qui Imperii tenue-
re fit fere Tyranni fuerunt tri-
ceps principes, Petrq vi dejecti
vel occisi st, quippe Coes intra Ao
22. defecerunt, At ipsum Imperium
occ

Maxim

occidentis pe
primo ut Sid
cipe Valentinia
in Palatium Ve
Eudoxiam ux
& sibi Coop
Scelus Max
rica evoca
Regem Pyle
venit, fugit P
lapidib obr
pitt & in F
bes Deos & Sa
Pyrrhicus
stolia in Affr
Eudoxia Aug
Eudocia e
Honorio filio
mul Cum Eu
tinopolin m
Valentinius
de Reb Jeti

A V

Maximo fu
eodem Ao

Maximus Tyrannus.

Occidentis penitus est delatum.
Primo ut dixi ipse Arctius M. occiso Valentiniano cum Satellitibus
in Palatium venit, qui Imperio arrepto
Eudoxiam & Valent. Viduam uxorem
& sibi Coegit nubere, ea vero ut
Scelus Maximi ulciscerett. & Hesperica evocavit Gejericum Vand.
Regem. Gejericus mox Carthaginem
venit, fugit & Maximus, & in fuga
lapidib. obruitt. a populo, et discerptus & in Tyb. abjicitt. Cum Mense
Sex dies et totidem imperasset.
Gejericus porro urbem direpsit, et
Stolia in Africam abduxit una cum
Eudoxia Augusta et duab. filiabus.
Eudocia et Placidia, quas Eudoxiam
Honorio filio, Placidam vero Significum Cum Eudoxia Mattia Constantinopolin misit. Vide Procop. in
Vandalicis L. 1. Cap. 5. Jornand.
de Reb. Getic. Paulus D. et Evagr.

Avitus.

Maximo successit Marcus Avitus,
eodem Ao 455. Legatus Gallicanus

AVITUS.

agebat apd Gothos Regem Theodo
Cujus opera ab Exercitu Imperat
etiam abfuit. Vix erat dens Militi
spectatus D. o sin Imperio denuo
post 8. menses Captus fuit
à Ricimere, et Codices Imperii
ponere, alii vero ajunt eum pote
obiisse. Erat Ricimer ille Comes
et Magister utriusq Militis et tot
tere Imperio solus sustinebat et
Imperes pro arbitrio creabat
vel deponebat, Genere Vandalus
Materno autem Sangvine a Gothis
scendebat, Religione erat Arianus

MAJORIANUS.

Post Avit Imperii à militi creatu
Valius Majorianus A. C. 457.
Voluntate Leonis, qui in Orient
sem Ao Caput imperare.
Hic Major bellum gessit cum
Vandalis, quib Africam eripere C
gitabat, Et à Ricimere Ao 461 ap
derto nam initficiit, Cum imperass
Ao 4. M. 4.

Severus

Severus.

Post Majorianum eodem Ricimer Imperii constituit Libium Severum, qui post ao 465 eundem Venetiis restituit; ut Cassiodorius dr, Simonius in in Pahegyrico Anthemii cum suo fato intelligi dr.

Anthemius.

Hic ao 467. Leo Orientis Imperator in occid. mittit Flavium Anthemium, qui Imperii adpellatus filiam Ricimeri duxit, ao 468 aos 5 q m. aliquoth imperavit, Ricimer bellum civile contra eum movit, et via pontis redemptionis fecit; ut dr Paul. D. c. xvi.

Olybrius.

Anthemio successit Olybrius, quem Leo Augustus in Italiam misserat, eo tempore, quo bellum inter Ricimerem et Anthemium gerebatur. Cujus Ricimer, qui Olybrium Imperii fecerat paulo post e mortuus ao 467. Hec dicit Jornandes

Olybrius.

Ætas fuit Olybrius eodem Ao Rog defunctus, cum 7 M. imperasset.

Glycerius.

Hic ab Ætio à Iuncibalo Ricimeri Nepote Imperium capit Roy Sed Leo Imp. illo, sine Cuius scitu Imperium adeptus erat, misit Iulium Nepot, qui Glycerium Imperio exuit, & ex bis Salonas in Dalmatia Constituit Episcopum Cum Annum & 4. M. imperasset.

Iulius Nepos.

Hic I. Nepos Imperium diu Ge- rexit, Nam Orestes, Magister Militiæ, Conciliatis sibi Gothis Italicis, Exercitu in eum duxit, & in Caut oppressit, atq Imperio deje- cit. Ao 475.

Romulus Augustulus.

Orestes Imperium filio suo Iunio, & Filio Romulo dedit, qui Augustulus, erat enim puer, Cognominatus qui

Romulus Augustulus

quidam pro Romulo Momulum
appellant, sed error ille est natus
ex vitiosis Codicib Eutropii l. 2.
Cap. 10. Hic Imperator vocatus Rom. fu-
it ultimus, unde vulgo observat
est; sicut in Augusto Imperium
Coepit, sic & desit. Nam postq
acer, succinctus ob Rex cum Sci-
ris & Herulis Auxiliaribus à Ne-
potis amicis implor Otus, Ita-
liam occupavit, occurrit ei qui-
dem Orestes apud Ticinum, sed
victus, & interfectus, filio suo
Romulo Augustulo Imperium
quidem abrogavit Odoacer, Vi-
ta tn conservavit. factum hoc a-
922 8. Cxti: 476 Vide Procop
pium in principio Gothicor, Jor-
nandes de Reb Geticis Cap. 86.
Marcellinus, Cassiodorus &c.
Hesperii Occid. Regnum
ad est restitutt, Tenuerunt enim Italiam

Romulus Augustulus.

Italiam odoacer, mox Ostrogothi, qui Theodorico Rege odiacum fecerunt, et Italiam postea Justiniani Imperatoris, Hic quidem Ostrogothos debellavit, et Italiam recuperavit, sed Venerunt hinc Longobardi, qui eam occuparunt, et tenuerunt, donec Carolus M. Italiam, et Romam Francico Imperio adjunxit.

De Imperio Orient. Seculo 5to

De Arcadio.

Vidimus Theodos. M. qui decessit Ao 395 Imperium divisisse inter filios: Honorium et Arcadium, è quib Arcadius Orientis, Honorius occidentis obtinuit, ex quo tempore Or. et Oc. Imperium dissolutum est. Et in ut vidimus occid. à Barbaris occupatus et lacerates est. Interim! Orientis diu adhuc stetit. Hujus Ex

De Arcadio.

Et Imperatores breves & lustratus, vicimus: Arcadius etat pacato v. potius inerti ingenio, et Uxori Eudoxiæ nimium addictus. Jure bat, Gabuit Imperium per summos Eu- nuchos Rufinus & Sollicitatore, ut in Reg. sitiem irruptionem faicerent, postea Saimas bellum Civ. movit, de hac pluribus exposuimus supra: in Honorio. Mortuus Ao 408. annum agens 31.

Cod. 2. sive Justin.

Hic erat 6. annos puer cum Arca- dius pater moreretur, itaq; Tutor moriens pater ei dat Jezdegerdem Persar Regem, qui misit Antio- chum Eunuchum Principem; Custo- dem & Curatorem Imperatoris, fa- ctum hoc laudat Procop. L. 1. Persi- cor, de quo Jezdegerdes Tutelam hanc in Regendi arte administrandi in hac re Vituperant hac re Arcadium, quia Jezdegerdes hoc- crat extraneus, Ohe! Imperiali hostis, num perpetua fere bella

ante

De Theod. 2. Sen. Iunior.

inst persas v. Ros l. t. jerebant
Laudatt Theodosius, ut vir prud
& doctus, interim Carpitt, ut
nuchis via Commiserat, habuit so
pulcheriam quam in Imperii Co
sortium adsumsit, & Augusta sit
Hic & Hanc pulcheria Fratt adj
mentô ad Imperium bene gerendum
Contulisse dt, & ejus ductu publ. Re
egregiè administrasse Theodosium
Imo tradunt: Hanc pulcheriam a
timis studiis instituisse Theodosium
Vide Socrat L. 7. C. 12. Sozomenus
L. 9. Cap. 1. Is quia biennio m. majo
erat Fratre & 10. annos agebat, cum
Pater Arcadius moreretur, vide
tô Historici eam nimium laudare.
Deo enim tantopere laudant eam
qd Vot fecerat Virginitis. &
Sub Theodosio 2do gesta bellu
persicum, & quidem dubios vel at
quidnam! & alia fuere Cas. quo aut
Cô perit bellum & Consentiunt Vete
Iorg

De Theod. 2. Sen Juniore. &c.

Plerij id mali ajunt à Paraclano Sidonij successore, qui Xnos persidem violentes vexabat, quod patrocinium suscepit Theodosius, & Cyrillus Monophus & Theognes de Sidonij eodem exemplis armis Xnos persecuti, Quicq sit! Paracletus ingressus Clastrum, in tulit Theod. per subitu vicem qua circiter 100000 hostium sub rate mersa A° 421. Bellum hoc describit Socrates L. 7. Cap. 15.

Strata bellum Theod. cum Genserico Vandalor Rege, ut Valentiniani Genero suo succurreret. Gessit it bellum cum Hunnis Francis, et Illyricum vastantibus, cum Reges Gentes: Attilam, & Bledam Scytes, à quib pacem Annuo stipendio redemit A° 443. Sub eodem Theodos. habit Concilium 3. Oecumenicum Contra Nestor. Ab eodem Jus Ro redact in

Cor

Theod. 2. seu Junior.

Corpus. Ex eo Theodosianus [illegible]
pro Comment. illustravit Jacob. Gothofr.

Martianus.

Cum Theod. Ao 450 mortuus esset, Pulcheria ejus soror fecit ut a Senatu Imperii diceretur Flav. Martianus Illmili loco natus in Illyrico militia claras, cui Pulcheria Aug. nupsit, ea conditione, ut illi virginitatem liceret ei. Vide Zonar. T. 13.

Erat autem Martianus admodum senex, Pulcheria vero virgo Ao 51. Erat Martianus hic strenuus Christianæ & Catholicæ Religioni addictus, quam Concil. Oecumenicum Calcedonense convocavit, quo Eutiches Hæreticus excommunicatus. Mortuus est Ao 457. Cum Pulcheria jam obiisset Ao 453.

Leo.

Extincta Theodosii M. familia orientis Imperium adeptus est Leo Thrax Genere, operâ quidem et studio aspari[illegible], cujus Fili[illegible]

Filium Patri
sponderat,
tulit Leo, Imp
cit, despons
ægre Leo fe
anus erat Hop
multus ortus
tin Comes sit
ne Imperator
bucio obtr
aut Vulner
quæ Cæa fu
dicunt: Asp
alii interfe
prodiderit
alius.

Serico V. R
fit Pasem
ring exor
cus Casem
in eo let
arripuit
ring Aug
Euagr. L
emio post
Vandalos

Leo.

Filium Patricium Le factaꝫ Cæsarem
sponderat, qm rem quidem diu dis-
tulit. Leo, tndem vero Aõ exsti 468 fe-
cit, despons eidem Ariadnã filiã, sd
agrẽ hoc ferebat populus, quia Ari-
anus erat Aspar & ejus filii, vnde & tu-
multus ortus ẽ Constantinopoli, quem
tn Comprsit Leo, do paulo post Calceds-
ne Imperator Aspar cum filio Ar da-
burio obtruncari jussit, Patricius
aut Vulneribꝫ aliquott acceptis evasit
qdq Cæa fecit Cædis ignoratꝫ. Alii
dicunt: Aspar insidias Leõi struxisse,
Alii interfectum st, qd Cum Basilisco
prodiderit Cæsarem, de qua mox. Alii
alius.

Bellum gessit Leo Cum Gej-
serico V. Rege, Contra quem ingentem mi-
sit Cæsarem, Cui Cfecit Basiliscum Fa-
rinq exoris sui fratꝫ. Sd Basilis-
cus Cæsarem Hosti prodidit, tam Cum
in eo set, ut Ctium Consecutꝫ fuga
arripuit Ao 468. tn Basiliscus Ve-
rinq Augustq Scrib donatus ẽ, Vide
Evagr. L. 2. C. 16. Sibi Valesius. Bi-
ennio post altera expeditio adversus
Vandalos Suscepta ẽ, ducib Heraclio

&

Leo.

o Marco, ut scribit Theophanes in Chronico, qui erit satis felicem habuit, Iesserichus eidem ad pacem faciendam compulsus ē. Regnavit Leo ānos 17. M. 5. mortuus ē Ao 474.

Leo Junior et Zeno.

Leoni successit filius Leo junior, infans ille erat, nihilominus patrem Zenonem Imperator creavit adsentiente Senatu, et sua manu coronavit, cum autem cum eo menses transegisset 10. cum vixisset menses 17.

Sic Zeno solus Imperat. refusc in Isauria natus, Homo ō minus corpore, qm ānio fidus, ut ait Zonaras sed oderunt eum hoc magis scriptores, qd Eutichianus et Hæreticus usurpaverit quantum simulabat sapē: se damnare Eutich. Horesin. Valde celebratū ejus ἑνωτικὸν Edictum, quo in Concordiam redigere conabatur Orthodoxos et Eutichianos, qd Edictum qui recipiebant Hæsitantes, adpellabantur.

Contra eum Bellum Civ. movit Basiliscus, Verina Socrus Fratrem ipsa Verina Ptlito Genero Basi-

ci

Leo Junior & Zeno &

Sci partes Eubath, dog in Isau-
riam fugere coactus & Leo, & Ba-
silisco Imperte salutatus e, & erat
hic Zenone o melior & Eutichian,
Mox cum Verina cum reliquere
& cum Armatus, cui bellum contra
Zenonem commiserat, cum exerci-
tu ad Zenonem defecisset, Basili-
scus in exilium pulsus, frigore &
in edia periit, qum alia gladio occi-
sant, Zeno dub restitutus e, &
per Annum Imperio carnifset, post
Martianus Anthemii filius, cjus
qui occid. Imperte erat, Leontiam
Verinq filiam sibi in Matrimo-
nio, Imperium sibi arrogavit, &
pugna commissa Palatium occu-
passet, si stat impet fecisset, sed
postero die Eprodituse a suis, &
Ezbyter factus. Vide Evagr. L. 3. C. 26.
Post hac Leontius Isaurus assi-
stuit Imper, sed tndem victus & unto
fectus e Ao 488.

Mortuus e Zeno Ao 491. ajunt
eum vel Epilepsia, vel Crapula
alienati mente vivum Sepulcra illab
& Uxoris sug jussu, & cum sole
ad

Leo Junior & Zeno.

Ide ad se rediisset, Clamasse: mi-
mini & aperite mihi. Et R. alius
jam imperat, quiesce. Vide & Zo-
Evagr. L. 3. Chronicon Alexandr.
Hoc 77 B. Theodoricum Ostro-
gothor Regem, Zenonis Exortatu
Authocrite Italiam adisse, ibiq O-
doacr Victore & Regnum fundasse
& Agathiae.

Superatis Itaci Sccto.

Anastasius.

Zenoni Successit Anastasius dictus
Cognominatus; qui Zebat Coras sive
Suscillas oculor dissimiles; altr nigr
altr flavam, erat Epyrotha Dyrachi
ortus & ordine Silentiarior, Erant
aut Silentiarii Genus militis, qui cu
rore debebant, ut in Aula Regia quiete
agerent. Studiis Asiaticis Zenonis Vi
tus ad Imperii evectus e Ao 491. Qui ei
77 nubsit.
Utilis fuit Imperio, Sustulit Cry
sargyri Vectigal, qd Capitib Hu
milis. Veram Mercatoribus, Artifi, & Pe
coribs imposit erat, &c. Is dissimilis ejus

Anastasius

diam et ieb capiebat, Sozimus
l. 2. st: hoc Tributi excogitatum
et à Const. M. sed falsum est; ut
ostendit Godofredus ad Legem 1. Co-
dicis Theodosiani de lustrali Collatione. & Bellum gessit cum Isau-
ris, quos Longinus Zenonis fra-
ter concitabat, qui Syriæ fremebat,
sibi imperium occupasse. Gessit
bellum An 492. et finivit An 497.
Isauris qui cum Longino milita-
rant ad internecionem cæsis. &
Bulgari sub Anast. primum Ros
in fines excurrerunt, Thraciamq;
depopulati sunt, et in Media inferi-
ore sedem fixerunt, Venerunt aut
et interiore Scythia à fluvio Volga,
qui Gregcis Rha est, à quo Volgá
nomen sunt Bulgari. &

Persidiam bellum moverunt, Re
gnante erat Cabades, qui Amidam ex-
pugnavit An 502. mortuo Cabade
ingenti accepto Tributo Amidam Ri-
gitavit, et cum iis pacem fecit
Vide Procopium l. 1. Persicor
Evagr. l. 3. c. 37.

Quod

Anastasius.

Ad Religionem ejus attinet. Eutychianam fidem sequebatur. Anastasium etiam passus e Hymno, qui trisagio addi: qui crucifixus e pro nobis. Tum-ds hæc Verba Hymno addidit Petrus Cnapeus, sive Gnapheus Antioch. Episc. qui postea visus e revocare Errorē Sabellii et Sotas tas: Ipsam Trinitatē passam ee. Ca pite vero Constantinopoli ob una orta Populi Seditione, sedato 512. Vi talianus Scytha dux Gothici ex ercitus Civ. bellum Concitavit Speciem Catholicæ tuendæ, aliis miscens alijs Barbaris sibi Concilia tis ingens Collegit exercitū, quem ad ipsam urbē Constantinopolim admovit Testatur Marcellinus Comes fuisse a Vitaliano Papam a Proclo Mathematico ee exustis Speculis ex æreis bricatis, id ejus fecisse exemplo Archimedis, qui ita Marcelli Speculis ustoriis incenderit.

Anastasius. ℭ

Sol! hoc Archimedis factum silent Hist. antiq. Polybius, Livius, Plutarchus, Et! qd Vital. adtinet! Evagr. l. 3. c. 43. de eum Navali Gallio victum a Pharino Tyro, Et! Joh. Malala de: procubam igne subjecto, qi sub aqua addit, pas sem ejus accendisse. Et! neqant hinc qi potuisse. ℭ Mortuus e Anast. Ao 518. Ao ætis 88. ℭ

Justinus primus. ℭ

Anastasio successit Justinus, genere Dax, vel Illiricianus, natus Bederiana, qq in finib Illyrici e thracia sita fuit. Audit Zonaras l. 14. c. 5: eum Agricolam vel subulcum a teneris fuisse, Audit Procop. in Hist. Arcana. Eum ℭ eudem fuisse Literab, ut nē suum qdem nomen posset scribere; sd pab fidei meretur Procop. in ea Hist. ℭ Ced. Et Comitte excubitor fatusse Imper. mox

Justinus Primus

mox aut Theocryfianum e Amantia
it Andream interfecit, Cujus Cadis
Gare Caam refert Zonaras. Jo
mantius Eunuchus Theocryfianum
ad Imp[m] voluerit evehere.
Vitalianem Scythan Magi
litis fecit, Sc e Consulem, Du
ipso Consulatu interfecit.
tus in Hist. Arcana, e Amantio
Vitaliani Eodem Justinianus
tribuit, qui ubi imperii è medi
sustulendos curavit, sed de Amm
tho dictum; Vitalianum aut
puli tumultu occisum et Theoda
porro! Habuit Justinus nil a
Figuius, qm ut Concil. Calced. fu
esset, ita Orthodoxos revocavit,
Eutichianos et Arianos Comm
sit aliosq Hæreticos male m
fecit.

Justinianus Primus.

Justinianus erat Sorore Justini geni
tus, cum Justinus prius Nobilissimum, de
Cæsar fecit, Indem Ao 527. Augusti creavit.

cum

Justinianus Primus.

Cum ad 7. menses pacifice Imperium ad
mini strasset, Iustinus eodem An.
527. Secessit; Cum imperasset Annos 9.
Sic Justinianus Solus Imperium e ad-
eptus, qui eo loco, ubi natus erat
Deo Nob. Condidit, jam Justinianam
dixit, et Otia Magnas Res
gessit, quare a nullis, nec sine Ca,
Magnes sf, Vir cuius post eum qui-
quam Ri Nominis Matth Virtute pa-
ri fuitas e. Et Ante multi Scriptores
valde reprehendunt Justinianum, et
Procop. in Hist. Arcana, cum et pu
pessimum tradidit, et horrenda sce-
lera de eo ipso et ejus uxore, et Be-
lisario, narrat. sf. si accuratius e
da examinanti plerag ne Veri quide
dent Speciem, Hic aut Cpuè in eo
taxant: Rapacitatem, Avaritiam, Perfi-
diam, de! qd Uxori Theodorae nimi-
um sit obsequutus, denig! qd in Eu-
tichianismum sit prolapsus, sibi
etiam Animum fumsecit in Legi b
sacris ferendis.

Quod Rapacitatem, Crudelitatem et Per-
fidiam attinet, satis hæc Crimina
ab eo depulit Rupertus ad Beroldi hyn-
opsin

Justinianus Primus

Synodi minor, Confer Spanhemium
in Hist. qui de Coterii etiam eum ex-
mit. Eum secutum negare non probant
tott Templa, tott Basilicas ab eo extru-
cta. & Studelitt ejus senserunt Hæ-
tici-Aliani ille & quos audaciam Com-
pescuit, unde in eum Valde invehuntur
Scriptores multi; ipsum etiam per Sa-
des & Inquisitores Hæreseos, inscio
Justiniano, sæpe varias tractati-
Hæretici, unde ipse Imperat Novella
17ma Inquisitores Hæreseon sustulit
data Cod: de Provinciales avaritia
sua gravari onerarent.

De Eutychianismum adhuc de
Edictum: cum postremo tempore Edic-
publicasse, quo docebat: Dni nostri
Corpus Corruptioni obnoxium etiam ante quam moreretur,
qui error fuit Agathonis Papæ & totius cet. Ad
ex Episcopos, qui huic Edicto adsentire
aut subscribere noluerint in exilium
mittere parabat, sed hæc dum agebat
invisibili plagâ ictus, et hac Vita mi-
gravit Vide Evagr: l. 4: Cap. 29. Sic
et Zonaras, Nicephorus, alii. Itaque
sed alii ostendunt: Eum reste de Deo et-

et Xto tota
tott Leges de
xti, sine!
etq eum Sa
Greg. M.
am ejus sa
Chalced.
asserit, Et
imprudenti
cum, qui h
Eundem!
Circa Sacro
Leges Cod
Culpatt a
sus tribu
tes cum
his Legib
Universali
demonstra
& Cultus
in principi
Hoc in
Theodora H
le, et in ej
pro Comm
it Area
addita, A

Iustinianus Primus

& Xsto tota vi vita sensisse, hinc!
tott Leges ab eo latq Circa Deum et
Xsti, hinc! patres Synodi Quinise-
ctq eum Beatè defunctu dicunt, hinc!
Greg. M. l. R. vii Epistolis memora-
am ejus laudat, & sub eo se fide
Chalced. Conc. nil mot, nil violat
asserit, Erravit ergo Evagr. Cum
imprudentè unum vel altu Hereti-
cum, qui hoc scripsit, Sequutus e. &
Eundem. & sibi arrogavit Jus
Circa Sacra, & sustinuerit fidei
Leges condere, in eo quidem valde
Culpatu à Romanensib, qui hoc
Jus tribuunt soli P. R. sd nosta-
tes eum facile excusant, quia nil
his Legib definivit, nisi q jam ante
Universalib Conc. ex Verbo Dei fuit
demonstratu & decretu, Externas ce-
& Cultus & Ritus ut differentes
in principum arbitrio positi sr. &
Hoc in plerisq Concedunt: eu
Theodora Augusta nimium indulsis-
se, & in ejus fraum etiam Leges
pro Commodo Leg. Serus tulisse, su-
it Circa Theodora Eutich. Hereticis
addicta, Dq & Procop. sr: eam pti-
mum

Justinianus primus.

primum Scena dirise opes, et rite pa
stibulas habit Cum Just. duceret, ne
scio an ei fabi sit Crydendum.
Inter Res ejus gestas excellunt
a magna bella, quæ gessit persicum,
Vandal. et Gothicum. Ode! ad Corpus
Juris Condidit, ad Justinianeum
ab eo dr. persicum bellum hinc im
primis orti e: Gentis Lacicæ sive Co
chicæ Rex Rathes Religionem Xtianam
suscipiebat, et a persis deficiebat
Hac de Cra Bellum ortu e inter Cabad
persas Regem, et Justinianum, et Cabades
utily st accepta, dr. Ao 531. mortuus est
Cabades, et successor habuit Cosroen
quocum Ao Seq. pax Convenit, dr postea
Cum Justinianus implicitus est bello
Gothico Cosroes Ao 540. Syrias ra
pit, Syriam vastavit, et sic! Novum
bellum de integro Coepit gerj, et Ao 55
Sic finiebatr, ut Just. Annuum persis sol
veret Tributj, quem valde exigitat
Procopius, Cinter! Sic ad firmandu
it Ejus vero in Colchide bellum feve
batr, Tandem Ao 562. Bona fide pa
facta est, Vide Procopium in Libris de
lo Persico.
Felicior fuit Justinianus Bello Va

Justinia
Vandalico, ubi
qui successor Gu
de interfecerat,
lum suscepit J
jam Capta C
mus venit in
ducem Just.
Classe miserat
Sabot in Affri
timer a Bel
a Gudus, et Pa
in Cappadoci
facilitum cel
stiani erant,
Orthodoxos,
fecerunt. Hoc
fit Procop
Cum Affrica
postea bellavi
mitimis, impe
Vide Procop.
Devicta A
lum exer e
Theodoricus
in Italia Co
riens Succes

Justinianus primus.

Vandalicu ibi regnabat Chilimer
qui Successor Suum Hildericum perfi-
de interfecerat, in cujus ultisem bel-
lum Suscepit Just. Ao 533. Sep. Ao
jam Capta Carthagine ipse Chili-
mer venit in potth Belisarii, quem
ducem Just. in hoc bellum cum
Classe miserat. Sic etiam Vandalo-
rum in Africa Regnum, et Chi-
limer à Belisario in Triumpho
e ductus, et postea donatus Agro
in Cappadocia. Haut Vand. t
facilthus cerent in Caa fuit, q
Ariani erant, et crudelit Gmebant
Orthodoxos, qui statim ad Just. de-
fecerunt. Hoc bellum etiam scrip-
sit Procopius.

Cum Africam recepisset Just
postea bellavit cum Barbaris fi-
nitimis, imprimis cum Mauris
Vide Procop. l. 2. Vandalicor.

Devicta Africa Gothicum bel-
lum exorta e, cujus hic fuit Cau-
Theodoricus Rex, qui Ostrogothos
in Italia Collocavit Ao 526 mo-
riens Successor reliquit Athalari-
cum

Justinianus Primus

cum nepot. impubes ex Amalasun-
ta, qui sub ea mortuus e post Annos
8. sub quib in matris tutela regnavit
eo aut mortuo Ao 534. Amalasun-
ta Regem Constituit Theodatum,
Hic mox Amalasuntham [illegible]
egregiam et bene de se meritã occidit
ad Cujus necem Vindicandam. Just.
Belisarium Contra Gothos misit Ao
535. Initium belli fiebat in Sycilia
qua facis Gothici erat, eaq eodem fo
subacta, in Italiam transit Belisa
rius, Gothi Cum Viderent Theodatum
ignavum, eo occiso, novum Creabant
Regem Vitigem. At Belisarius Ram
Capiebat Ao 536. Id Ao 538 Ra
venna expugnatã ipsum Vitigem
redigebat in potestatem, et Cum
ad Bellum Persicum revocaretur
Vitigem ad Just. adducebat, absen
tẽ Belisario Gothi Creant Regem
Totilam, qui Rem Gothicam resti
tuit; Id Ao 552. Narses Eunuc
chus, genere persa, a Just. in Italia
mit

Justinianus primus

missus Totilam Gtis obtrectabat,
tndem Ao Leg. plane cum Gothis de-
bellat fuit, & Italia recuperata.
Bellum hoc Scriptis Procopius.
Cum Hunnis Leg bellat e, qui in Da-
ciam frequenter excurrebant, sed
tust. inter eos distributis pecuniis
dissensiones alit, quo factum, ut in-
testinis bellis ipsi se interficerent.
Pragem Leg seditionem expectes
e Just. Ao 532. Hypatius patri-
cius Imperii salutabatur cum pom-
peio et probo Consobrinis, filiis
Anastasii Nepotes erant, jam
Justin. se excipienda fuga Co-
gitabat cum Belisarii et Narse-
tis opera factiosi strepsi, occi-
sis uno die 35000, ut Zet Theopanes.
Verò! observandum; quod
sub Just. Consules Graeci desierint,
Ultimus ex privatis Cons. fuit
Basilius Junior Ao Xsti 541. ex-
tis 1293. Stay o amplius post hac

Justinianus Primus

Sac. Aug. per Cons. St. numerati.

Et hoc memoria dignum e: Scla-
vos s.t. ex Russia et a Cimmeria Bos-
poro venisse, eosq; arte initâ sta-
vem et Ravem ad Confessum
nunc Slavonia e: Sarte verò duce
Lecho in Poloniam progressam
et aliam partem ducê Lecho in Bo-
quâ initia St. Regni Poloniæ, et Bo-
hemiæ. Vide de his Sclavis dest-
ruptionib. Procopium, qui Sclavenos
vocat. Ad Bell. Gott. L. 3. Cap. 3. et
et L. 4.

Quod Justinianus per Tribonianum
alios JCtos condidit Corpus Ju-
ris Ri, quo hodieq; utimur, notius
est, qm ut indicari oporteat. Impe-
rabit Justin. Ann. 39. M. 7. obiit An.
Xti 566. Ætis 83. Ejus res Scri-
bunt: Procopius, Agathias, Marcel-
linus, Victor Tunnunensis, Cujus Chro-
micon usq; ad annum Xti 567. pro-
tendit. Evagr. Theophanes, Chron.
Alexandr. Cedrenus, Zonaras, Auct.
Historiæ Miscellæ etc.

Just.

Justinus 2. Sus.

Justiniano successit Justinus 2dus, Matre Vigilantiâ Justiniani sorore natus. Uxorem habuit Sophiam Theodoræ Uxoris Justiniani Neptem, sed ex Justiniano et ex priori matrimonio, antea fuerat Curopalates et Curator Palatii, quæ summa aulæ Constantinopolitanæ dignitas erat, et talis, qualis Præfectus Prætorio. Bella gessit cum Avaris, Francis et Sclavis, qui Sclavenos Thraciæ proxima, ultra Danubium habitabant, cum autem Turcas graves sentirent cum eis fœdus primum ad Borysthenem, de Barbaris proximis et finitimis ad Danubium usq penetrarent, unde Legatos ad Justinianum Imperat. Ut illi primum Ris innotuere, Justinianus auth fœdus cum iis pepigit, Vide Evagr. L. 5. Cap. 1. et 2. Quidam vero dicunt eos Avar nomen finxisse cum revera essent Gens Hunnica, quæ propter Simocata L. 7. C. 8. eos vocat.

Ptra

Justinus 2dus.

Hæc gessit Justinus bellum Persicum, quod hac occasione cœpit. Ao 572. Persis parentes Armenii et Iberi, suscepta Religione Chna, a Persis ad Roos deficiebant, cum auctoritatem accepisset Justinus Ao 574. incidit in exercitum, ita Rebus gerendis impar, ut Saracenos fecerit Tiberium comitem Excubitor, cujus auspiciis Persæ Ao 576to gravem accipiunt cladem, sicut Legem sanciret. Medi insuper Contra Roos exercit Regis Persici, ut Lex observata, vide Evagr. L. 5. c. 14. Simocata, Theophanes, &c.

Sub eodem Just. 2do Longobardi Italiam occupaverunt, duce Regis Alboini, is in Italiam venit Ao 568. et sui Regni Sedem fixit Ticini, ab hinc Italiam tenuerunt Longobardi usq ad Annum 774. quo eos devicit Carolus M. Ultimus eor Rex erat Desiderius, quem Carolus in Gallias abduxit. Nec in tot Italiam tenuere Longobardi, sed pars Regis Manfredi V. C. Ra, Ravenna &c, adhuc te

Justinus 2. Sus.

regentes Constpli mittebatᵒ Ffesus
ym Jesci Εξαρχον dicitᵒ. Primus
Εξαρχων fuit Longinus, Subta-
num missus, Ultimus fuit
Eutichius, ym Aistulfus Longo-
bardor Rex Ravenn expugnata
qua Εξαρχων sedes erat, Ita-
lia pepulit Ao 752. 1tay Exar-
chatus duravit Circitᵒ Ros 185.
Paulus Diac. tradit: Narsetem
in Cca fuisse, cui Longobardi Ita-
liam occuparent, nam enim
Senatus Res apd Justinum ac-
cusabat, et inter alia ei objicieba-
tᵒ, q̃ male locutus esset de Sopiâ
Augusta, 1tay revocabatᵒ Nar-
ses et Sopiâ Sanc Contumelia
abjiciebat Sibi Semivivo in Gyne-
co opus ee et intᵒ Nentes jacta
sarct, Hinc Narses excanduit, e
exordiar telam inquit, ym nulla
Sopiaᵉ retexere pott. 1tay Lon-
gobardos ē Pannonia advocat
Sd Hoc Solus P. D. dr, addit Hist.
Miscella: Eum Sde Constpli in Gyn
Oeciis Suis Venisse, Deos domi

Justinus 2dus.

domi suæ sedisse, sed Anastasius Bibliothecarius de eum Rom. sedentem, et corpus ejus cum de- vis Constantin fuisse delat, sed ex p. d. S. fabula, si enim Italiam prodidit, quomodo vivus vel mortuus potuit Constantin impune de- dire. Ode! silent de hac Narsetis perfidia Græci, imo pietate vivis laudant: Aliisve Procopius et Agathias Sed Baronius in hac ostendit falsum videri, et Paulo Diacono vulgo tradente Latini de Narsetis proditione.

Tiberius 2dus.

Successit Tiberius Constantinus, quem Justinus Ao 574. adoptaverat et Cæsarem fecerat, et paulo ante obit. Ao 578. Justinum dixerat. Erat genere Thrax, Historici eum laudant à Lenitate, Justicia, Munificentia, pietate, quæ in de desiderio ab eo inventis narrat Paulus D. pro figmentis habenda S. Bellum Antiochenum gessit cum felicitate, gessit

Tiberius

Sit duce Maurit
magnam Cadem
bes, quas Ris Jm
cum aut in mo
Cæsar Augusto
na ei in Matri
cessit Tib. Ma
tos 3. Menses

Maur

Mauritius e
tus oppido Ar
pius erat, Be
tino Imperte
ces suos felic
cipua victoria
persat Rex e
pptea Baram
stolam misit
probrans, D
exercitu Sarac
paulo post a C
batt et in Cas
stuario nec
sidium Ros
Baramo in e
sitium Confe
opera resti

Tiberius 2. Sus.

Sit duce Mauritio, qui Ao 582. ius magnam Eadem intulit, et recepit ex-bes, quas Ris Imperatrib exiguerant, Cum aut in matrimonium dedit filiam Cæsar Augusti Creat. Filiæ Constantina et in Matrimonium Collocatæ. decessit Fil. Mense Aug. Ao 582. Cum Ao 3. Menses Circ. 10. imperasset.

Mauritius.

Mauritius e Cappadocia erat oriundus oppido Arabisso, Vir fortis et pius erat, Bellum Cum persis Justino Imperante Susceptum per duces suos feliciter administravit, victoria reportata Ao 589. persar Rex erat Hormisdas, qui Bayarano duci suo Multeb stolam misit, ignaviam ei exprobrans; Bayaranus Cum Exercitu officiebat, et Hormisdas paulo post a Filio Hosroë excecabat, et in Custodiam dabat, unde custuario necabat, ob quod patricidium Hosroës invisus suis, ac Bayarano in eum surgente ad Mauritium Confugit, a quo Narsetis opera restitutus est in Regni

Mauritius.

Sic Bello persico finis imponebat.
et duo et Viginti Annos duravit.
Ptea fuit Mauritius Bellum
Cum Avaribus, quos Reges Chagani
appellabant, sicut Tartaros Reges
Chami etiam nunc Vocant. In hoc Bel-
lo Avarico duæ Comitibus sectio-
ni aliquot millia jussu Mauritii Bar-
baris objecit, hoc pars Casta, pars
Casta est, pro Captis, quæ 12000 erat,
à Chaganis modicum roscebat, Id cum
eos redimere nollet, Mauritius ei
intulit Ao 600, postea ajunt, Mau-
ritium hujus delicti pœnituisse, et
per Monasteria et Templa Deum pre
jussisse pro se, ut peccati sui, vindi
potius, quàm mortuus pœnas daret,
ita Cedrenus, Zonaras, alii.

Hoc Ao 602. in exercitu fuerit
Focas Centurio, et Constantinopoli occupa-
ta Imperat. Salutatus e, Hic Mauritii-
um ad Chalcedonem interfici jussit,
Cum prius in Conspectu ejus filios e
truci daret. Uxor autem Mauritii Cu
3b Filiabus 3 annis post interempta est.
Cum Mauritius Supplicium suum Cer-
neret, nil aliud ex eo audiri est, quam:
Justus es Domine et rectum e Judicium tuum
Imperavit Ao 20. vide Theoph. Cedrenum et
Zonar.

Phoca

Sic Focas Tyran
pervenit, Ad quem
gressemus pro
qua in Ecta a
tim M. ad Hec
ti, à loca in
res Orbe, ab
R. Bonifacium
piscopi Unive
in veros Anti
verunt, unde
tis mutatio
te absolvema
ratos, et Dei
gimus. Hic
storia deprin
Tyrannus, q
principum V
tabat, et in Mau
Sub eo ort
Rosroës enim
Regnum suum
quam ejus p
Roos fines p
gnem usq in
debat. Cont
detem misit
pugnasset

Phoca Imperii Sec. 7mi Imp. 2

Sic Phocas Tyrannus ad Imperium pervenit, Ad quem prius quam progrediemur prostemus intrapnegi; quæ in Ecta a Tempore Constantini M. ad hæc usq Tempora gesta sunt, à Phoca enim novus incipit res ordo, ab eo enim Pontifex R. Bonifacius impetravit Episcopi Universalis, Sicut ab hinc in veros Antichristos Romani Papæ desciverunt, unde Maxima orta est insaniæ mutatio, sed Commodius forte absolvemus Hist. Civilem Imperatorum, et dein ad Res Ecclasticas perveniemus. — Hic Phocas igitur à Scriptoribus depingitur ut Crudelissimus Tyrannus, qui omissa Imperii Cura principum vitas Sanguine se latiabat, et in Malieb stupris volutabatur. Sub eo autem Bellum persicum Rosroës enim qui à Mauritio in Regnum suum restitutus erat, tandem ejus necem vindicaturus Roos fines populabatur et Chalcedonem usq in Bythiniam pervadebat. Contra persas Ducem Narsetem misit Phocas, qui à Male pugnasset à Phoca desecit et Edessam

Phocas.

Edessam occupavit Ao 604. Strategius: meliùs fe cum Phoca redire in gratiam, eidem à Phoca accipit, qui ejus examen instituit, dat vestem Constantin. Veniret Narses vir bellicosus exercitûs. Hunc Narsetem undem putabat Baconius, qui Longobardos in Italiam invitasse dr, quod in vix verè potuit, ille enim Narses jam Ao 552. Italiam contra Gothos a Justiniano fuerat missus.

Cæterùm! Cum Persis in Asia dominarentur, & Phocas omni Libidinis & Crudelitatis nobilissimi quique Procerum mittunt ad Heraclium Africæ Præfectum, ut Reipub. liberaret, Heraclius ejus Filium Cognominem cum Classe misit Constantinopolim, qui urbe occupata Phocam interfecit & Imperat. Salutatus Coronatusq; est Ao 610.

Heraclius

Sic Imperio factus e Heraclius Filius Heraclii Africæ Præfecti. Hic feliciter gessit bellum Persicum, & Chosroes sub Phoca moverat, & strenuè eam sub Initium Heraclii promovebat Nam

Ao

Heraclius

Aō 614 Capta ē à Persis Hierosolyma
ubi ingens edita ē Xpi Cedes ad 30000
eorū trucidata ē et Cedrenus. Olea!
Sacra Crux, quam ab Helena Matre
Const. M. inventa fabulante in Persidem
ē ablata. Seq Ao 615 Chalcedonem
in Bythinia obsederunt Persæ quo
que Carthaginem. Et Cedrenus, so ppet, ggm Aegyptum, Alexandriam, Libyam q occuparunt Persæ.

Eodem tempore ab Avaris gmebatt Heraclius, bigam in Thracia reperant, itaq. pacem supplex à Chosroë petebat Heraclius ostendens pocam Syriam jam pgressisse qd Hadrianum Imperii netario ocidisset, sd & Chosroës: Conditionem nullam fore pacis, nisi Crucifixum abnegaret Deum, & Solem adoraret Ita Theophanes dr & paul. D. Falsissime igitt Aimoinus Sacr Crucem à Chosroë in aureo Solo ad dextram suam fuisse Collocat. Cæt Heraclius pdcē Cum Avaris facta Copias in Asiam traduxit, & Eodem ipse Cū suis persas exercitib in Persidem irrupit Ao 622. & via Vastavit. Chosroës de

Ipse

Heraclius.

Despectatis rebus Persicis Fugiebat
Mercasen jubet filium loco sui de
stinabat, hoc egre ferebat Siroes
Major nata filius, et cum perfas
primocrib in patrem Conspirat et
filios occ Cob jugulat, indem patrem
ipsum Sapp his intf ecit, Sic pe
it Kosroes a suo filio, qui patrem
Hormisdam simil! parricidio susta
lerat, de pacem fecit Siroes Cum
Heraclio Captivis liberatis, et re
ditis provinciis Romanis quas exan
adentia, sacra Crucē diam restitu
tā Ao 628. quā Leg Ao magna Cum
Veneratione Hierosolymam Exalta
runt 14. Talis in bellis fuit He
raclius, qd Religionem ejus attinet
sub eo dictae Monothelitae Haeres
quam ipse Imperte probavit et Edixit
post Synodum a Sergio Constantino
Episcopo habit imperavit, quae sere
in Leg. Agnoscebant illi Hieram in
xto Voluit. Sd damnatib Sc Ao 680.
Sub Constantino Pogonato sive Bar
bato in Conc. 6to Oecumenico.

Regnante Heraclio diam exortus
est Mahamedes, qui Novam Corrupt
Sectam, quae mox Africam, Asiam

imo
in fecit. Lu
Capita, vid
temporis e
Mahamedi
tenus vidn
est Mahom
Erat Naio
it Abdala
isitat, in
Si erant H
valuo Cre
Vel o e, q
ducere, ms
struit M
Cadicha,
Peccit, tno
et sermi
Natus Crea
reliquit am
redem, Dse
Abulecheri
Meccanos
Annos
re Capit
tores sibi
H Meccan
nidem sil

Heraclius.

imò & Europæ Magnam partem
infecit. Leges Ejus Sectæ & Ri
Capita, Videbimus in Hist. S. Ejus
temporis erit Sermo, hic eatenus
Mahamedismi facienda Mentio, quæ-
tenus etiam Civile Regnum moribus
est Mahamed & ejus Successores.

Erat Natione Arabs, Pater ejus fu-
it Abdala Meccanus ex Tribu Cole-
isitat, in Varias enim Tribus distin
cti erant Arabes. Mater Mahamedis
vulgo Creditur Juda fuisse, quo in
Veteri, quia Arabi non licebat ex-
ducere, nisi ex eadem Tribu. Mini-
stravit Mahamed Nobili Fœmi-
Cadicha, hæc cum Jumentis & Camelis
plecit, Indem ei nupsit Cum ipsa
est fermi Septenaria, Mahamet aut
Natus Circiter Ann. 25. & moriens ut
reliquit amplissimi Patrimonii He-
redem, de alter Uxori duxit Filiam
Abubeceri, Cujus magna erat inter
Meccanos Authoritas.

Annos 35 natus 40. Cum Sparge-
re Cœpit Novam Doctrinam & Sec-
tores sibi pararet, Metuebant ei-
ti Meccani Magistratus: ne Tyran-
nidem sibi Vendicaret, & voluerunt

Com-

Heraclius.

Comprehendere, & Aō Xsti 622. die 16 Julii, feria 6ta ~ Venerís, cum Sectatoribus suis Mecha aufugit, á qua fugam Hegiram vocant, Medinam, quo cum fugerat, fertur Commoratus Annos 8. Hinc cum ad eum quamplurimi Arabes accessissent, Meccam & expugnasse, Mortuus autē Aō Xsti 631. ætatis 63. & Medinæ Sepultus est. Masculam prolem ō reliquit, itaq Babigam Successor designavit: Ali, genere suo qui Fatemam ejus filiam in Matrimonio habebat, & qualuit socer Abubeker, sic igitur primus Babiga est factus & biennium regnavit. Hic eo Syriam invaserunt Saraceni, Humic Omar, seu! Haomarus successit, qui Hierosolymam, Damascum, Mesopotamiam, imò & circa Annum 640 Persidem occupavit. Erat & persa Rex Hormisdas, sive! ut alii vocant Sapores, qui à Saracenis Regno pulsus, Ab hinc Persidem tenuerunt Saraceni, his eam eripuerunt Turcis Persas Regnum Aō 1500. circiter sortit Ismäel Sofi, & indigenis restituit

Hera

actio, sub quo man[illegible] ant, & Oppu[illegible] cenis, qui sub [illegible] dis Penetr, Hic Sit Sectam [illegible] patore & inf[illegible] Adversarium qui sedem fu[illegible] aut in Orbe [illegible] Orbis Saraceni quidem [illegible] & qui Kufam Sit Moavia, Ejus est. [illegible] pacis & M[illegible] mis ut ipsi [illegible] ti post Mel[illegible] Musurmanis Scriptor [illegible] altis. Tanta felicitas, ut Occupaverit Usq ad Occ[illegible] dam ferme universas impecabant

Heraclius.

Hic à Saracenis acta sub Heraclio Heraclii, à Mahomaro aut Abubecro successore Omaro, sub quo Africæ pars occupata est, Persæ devicti sunt, Hierosolyma à Saracenis capta, Christus Dominus crucifixus, Mahumedismus exortus, Alexandria à Saracenis capta, Ægyptus subjugata, Ali, Mahumecis, ejus Successor, Hic aut Ali Novum Condidit Cairum, Hic aut Ali Novum Condidit Cairum, Persæ, Syriæ, Turcæ alii, Græci præcupatore & infideli. Mox Alii idem Adversarium nactus est Moaviam qui Sedem suam posuit Damasci, Alicui aut in Urbe Kufa habitabat. Hinc dibus Saracenis idem Ali occiditur, cui quidem Successit filius Hasem, Qui Kufam & Regnum sum tradidit Moavia, qui solus ita Galigafactus est. Historicos hujus temporis & Mahumedanos sui Masserman nos ut ipsi se vocant, fideles vidi potti Melo vel Lemovicius Christ. Georgius Elmacin Masurmanica, Scriptor Arabicus ab Erpenio Editus, alii q. Tanta aut fuit Saracenorum felicitas, ut intra 100. Annos ab Hegira occupaverint Africam ab Ægypto usq ad Oceanum Atlanticum totam fermè Asiam, Hispanias universas, ubiq aut Religionem suam impecabant &

Const. &

Constantinus 3tius.

Heraclius Ao 641. mortuus Successo
habuit filium ex priore Conjuge He
raclium Constantinum, qui & 3tius
vel diam Junior dr. Erat hic Cat
holicis addictus, & Cum 7 Menses
regnasset à Noverca Martina Ve
neno interemtus est. &

Heraclius.

Sic Imperium pervenit ad Hera
onam filium Heraclii ex Uxore
Martina dicta. Erat ille puer 10.
Annor. & Cum 6. M. Imperium tenu
isset, Scelere patefacto, Heraclion
Naves, Martina Matrei ejus lingua,
& Senatus decreto Scindunt, & Im
perator Constituit Constantini
3tii Filius exeunte Ao 641mo.

Constans Secundus

Constans 2dus erat Monothelita, et
Edictum seu Typum edidit Ao 648.
quo prohibebat bem de duabus, vel una
Voluntate disputationem. Hic aut Typus,
Græcis ita dictus, Cum in Italia pro
Mulgandus esset, Martinus Pontifex Le
ob-

Constantinus

obprobrat, e Congregata Synodo
Ipsum ipsum damnavit, Itaq Impe-
rator jussit eum Constantinum obti-
pi, e damnab Chersonam in exili-
um misit; At St Anastasius, quan-
quam e alia ei objiciebant, v. c.
qd Cum Hostib Imperii Conspirasset. &
Bella gessit Cum Saracenis, gai-
buscem Ao vi felicitè pug-
navit juxta Pyricem ubi Hava-
li Pluto Rex vigens Cades infer-
ter. Saracenor Rex erat Mua-
via, ipse Constans Byzantiem
Cum pacem evasit. Hinc Saracen
Rhodum Insulam occuparunt Ce-
lebratq in ea Colossum demoliti
St, Cujus qs Judæus quidam Mer-
cator 900. Camelis St abportasse
vide Zonar T. 14. C. 15.

Hinc in Italiam trajecit Const-
ans, e Cum Longobardis varie pug-
navit, denig. Magna pugna a Ro-
moaldo Grimoaldi Regis filio. Vi-
ctus est, Cum auct Ravenn intraret,
a Vitaliano papa magna solemnitate fuit

Constans 2 Aus

fuit exceptus, sd quicquid ptis re-
teris in Templis invenit, secum tulit
Insem-in Siciliam Cum transiect
ibi per 5. annos sedit, e a Conspira
tis in balneo suffocatus e sto 668.

Constantinus 4tus.

Ei Constantj Substitutus e filius
Constantinus 4tus, qm pater ipse
Imperii ptsignib ornarat, d Reb-
les in Sicilia Metitiem seu Metem-
tium Creant Imprat. & Classe Com-
parata in Siciliam profectus ex
e rebellibus victis Metzentium oc-
cidit. Imb exbis aub in Siciliam
Navigarat Cum aub redit, jamba-
ba Decorus, Cognomen: Pogonatu
vel Pogonates: Barbatus accepit.
Erant sicut 2snarasdt, qui Ca-
mabant: Tiberium e Heraclium
fratres ei adjungendo, d Constan-
tinus Cum eis dm, Comtssit, dutt
& etiam fratri Nasum Decidit. &
Hinc bellum Cum Saracenis ge
sit, qui sic jam Crescant audac
et

Constantinus 24us

potentia ut ipsam Constantinopolim
obsiderent per Pontum et per Hellespontum ut
per Hyemem enim Slaves ad fluvios
littora subducebant, et state adve
ad obsidendam urbem redibant,
tandem vero Constantinus pacem
à Rege annuo tributo redimere,
cùm erat, qui classis cohortem
greco ardore erectâ, cujus vibrat
ut sub aquis arderet, quem Cal-
linicus quidam Syrus reperisse
fertur. accedebant Mardaitæ, qui
fuga Cybani occupaverant, et
Saracenis magna damna infe-
rebant, accessit etiam Naufra-
gium, quo reliqui Slaves Sarace-
nos perierunt.

Bulgari Thraciam vastabant,
contra eos & etiam profectus est
Imperator, & primum terrebantur
Barbari, ut Cum Imperii pedum
dolore affectus, vi Mesembriam Pro-
vinciam trajiceret balneis u-
surus, rumor è fortuna Imperatoris
se fugam, illaq; exercitus ejus fu-
git, & Barbari fugientes insequeb-
antur

Constantinus 4 Jus

antt, sic pacem ab iis Impetr annuo
Tributo debuit emere, Zonar. L. 14. C. 21
Hinc ad pacandam Eclam dive ad
jecit Condilio indicto An 680. 7 Oct
Oecumenicam. In eo decret est. duas
in exito Voluntes ee, et Monothelitis
damnati st. Obiit Imperii An 682.

Justinianus 2. Jus.

Hic Patri Successit Aos natus 16
qui latior Consiliis abreptus, mul
ta adolescens peccavit: primum
Mardaitas Lybano jussit decede
re quā Abimelechi Arab principis
Vide Zonar. L. 14. C. 2. De bellum
quidem felicit gessit Cum Bulgaris
quib Tributū amplius pendere nolebat
Multas etiam Slavicas Gentes Sube
git, Ad Successū vel elatus Saracen
bellum intulit, qm Abimelech Tribut
Rē promissam negabat pedere
Itaq; rupto foederis Tabulas Basta
Suspensas Saraceni exercitui suo
offerri jusserunt, et Cum ad Ptum
ven

Justin
ventur, Si
Consurgerat,
quo facto im
et Imperii
Ejus An 7
et Conc. Oecu
Trullanum d
parte Pala
quia figur
Vocatū
Canones a
unus erat,
Constantinu
et decernebe
Sergius Ep
bere, Misit
Constantin d
tu Exarchi
ceptus e. q
rapuit
um postul
occasione,
et Constan
Ravennam

Justinianus 2. dus

vent ee, Slavi, quos 30000 Imperii
Conduxerat, ad hostes defecerunt,
quo facto ingens Clades Rus exhibita
e Imperii Cum pauci ii evasit.
Ejus Ao 7timo, Xsti 691. habit
e Conc. Oecum. 7timum, qd vulgo
Trullanum dr, quia habit fuit in
aula Palatii, qua Trullus dicebat
quia figur stella seu olla erat
Vocatr viam Quinisextam quia
Canones adjecit S. e sto, in qs
unus erat, quo Rus Episcopus e
Constantinopolitanus aequali jure e dignitate
ac decernebant, ideo huic Concilio
Sergius Episcps Rus nolebat subscri-
bere, Misit igitr Imperator, qui eum
Constantinopli deportarent, sd interven-
tu Exarchi, qui pontifici favebat,
ereptus e. t Catr ob crudelitt e
rapacitt ejicerit Justin. in odi-
um populi, e Leontium, arrepta
occasione, in Imperii fecerit, eum-
q Constantinopli naso mutilavit, e in
Cherssonam relegavit Ao 695. Hinc

Justinianus 2dus.

Hinc Rinotmetus a Gerisis maxi[m]e dictus
Leontius exercitum in Affricam co
tra Saracenos, qui Cartaginem
occuparant, mittit. Hic Classis tu
multuabatur hic, e Absimaro, qui e
Tiberius Ap. Imperii Clamat, e Le
ontium hic Caesit, e Constantina
rib trancat. Sic Tiberius Absi
maros ad Imperium pervenit,
idq per 7 Ao tenuit. Justinia
nus fugiens ad Chaganum
Avar Regem venit ejusq Soro[r]e
Ao duxit. Ab Absimaro multa
pecunia obtinuit, ut Chaganus
Justin. tradendum decerneret, qua
re intellecta Justin. ad Bulgaro[s]
Regem Terbelem fugit, hic Justin
anum bello reduxit Ao 705. ab
hic post 10. Ao exilium Imperium
recuperavit Justinianus, Barbar
valde saevit in Adversarios suos.
Absimarum e Leontium interfecit, a
liosq partim Clam, partim palam
sustulit, Exercitu misit con
tra Chersonitas, quibus olim insi
sus

Justinia
sus struxera
erat inter eos
ob Crudelissim
interfici jussi
dit invisissi
idem Classis
Chersonitas
e Justinian
lippicus Im
qui Justin.
jugulari ju
e Heraclii
Redem, e
Secundi
Philip
Hic Ao 71
fust. 2dus, Im
e alii et Bul
ad res gerend
sub eo usq a
nopolis Pa
Antiochiam
Religione

Justinianus 2dus.

dias struxerant, nec Contentus
erat inde eos Eadem magnanimitate
sed Crudelissime viam insanitiæ
illi ineundæ fecit, qua immanitate
eik invisissimes fieret, Cum
idem Pastis altera, qm Contra
Personitas mittebat, vincere
et Justinianum metueret, Gi-
lippicus Imperate e dictus Ao 711.
qui Justin. Cum filio suo Tiberio
jugulari jussit, atq sic extincta
e Heraclii domus, Vide Zonar.
Cedren, Theophanem. &c.

Secundum Imperium Gilippici Bardanes.

Gilippicus Bardanes.

Hic Ao 711. postqm interfectus fuisset
Just. 2dus, Imperii factus e, Zonaras
et alii et hunc fuisse ignavum et
ad res gerendas inertem. Bulgari
sub eo usq ad portam Constanti-
nopolis prædas agebant, Saraceni
Antiochiam Gilicia occupabant.
Religione Monothelita fuit. Et

fi

Philippicus Bardanes

Si credimus Zonarę Concil. Gabart Constpli, quo ętam Synodum abrogavit Ao 712. de quo Conc. e Spanh. vide bitat pag. 127. Hist. Ecclastica. Cum sustulisset imagines pag 609 Synodi e parte Palatii ubi priores Imperatores eas collocarant Rex Pontifex Constantinus ei se opposuit, e Philippici nomen e Imaginem Rs nolluit admittere, unde tres bg ordę, e res eo usque venit. Cętęr postqm biennium effluxes aliquott imperasset à Conjuratis oculis privatur, e exilio multatur Ao 713.

Anastasius 2. dus

Conjuratis Imperium offerebant Artemio, qui à secretis erat Philippico, e mutato nomine dicebatur Anast. 2dus. Hic Catholicae partium erat, Contra Saracenos tandem gnos progressus faciendes Rabsem misit, vel acta in Expeditione, Milites Adramyti. Vectigalium quendam Tributi exactor

Anastasius 2 Sub

ad Capessendum Imperium invitus adigunt, Theodosius cum Constantinopolim venisset Anastasius Imperium abdicavit post duos annos Imperium subiit.

Theodosius

Theodosius Diam Adramyttenus Deus Ctt annos regnavit, Adversarium habuit Leonem, qui Imperii orientis, designatus erat, Victu Theodosii filium Capisset, Theodosius citra dimicationem Regno cessit Ao 717 et Clericus factus vide Zonar in fine Leonis.

Leo Isaurus

Hic ante Imperium Conon dictabat, sub exordium ejus Imperii Saracenorum expugnata Pergamo Constantinopolim cum ingenti Classe Caperunt obpugnare. Galiga erat Soleiman Damasci habitans, Is ei obviam procedit Leo cum Classe, et igne Graeco hostium Classem

Leo Isaurus.

Classem accendit, Mox moritur Soliman, ei succedit Omar, hic contra Leonem duas Classes instruit, sed Contra utrasq; feliciter pugnat Leo Bulgaris enim evocatis 22.000 Saracenos occidit, hinc Egabit Omar Cognomen Sergius Synodicum Synodicum vocabat, ad Imperium evehebat, sed Leo Contra eum mittit Paulum Tiberium vicedominum Ao 712.

Scripsit vero turbat Imperium est imaginum Cultus primis Seculis nullus in Templis imagines erant Sanctis Pontificiis, deinde latim receptæ Coperunt vel ornatus Crucis, vel ut Sanctos memoriam celebrent, nunc vero adorant Hinc Imperat Ao 726 Edictum proposuit, ut tollerentur Imagines e Templis, idq; ut Italiam ad misit Sed Pontif. Papa Gabriel Romanum Synodum, qua ob Cultum imperat, sed et Leonem Canathemate per

Leo Isa

percutit, nec
Cesseno de Im
tollit, quo Imp
erant, sed in
sius, qui tra
nasse ut in
Leo aut Ao 7
Synodi in qu
nes e Templ
sibus ppter
Monachi, sed
peccator, qui
est Cognomi
valde invisus
diam sunt
amitterent,
perfidiam
2di Papæ ad
Bella cum
tus fecit Eut
Liberato
ut Gregoriu
caret, sed Co
Ao 730mo, G
sum egressu
ligavit, Vita
Greg. 2do A
Sanctus, qui

Leo Isaurus

persecutit, nec ut sol si Credimus
Cæteros de Sacramento
solvit, quo Imperatori obtrecta-
rant, qs̃ negat P. D. Anasta-
sius, qui tradunt eum Nos mo-
nuisse ut in officio perseverent.

Leo aut Ao 726to Conc. Sabar. Con-
stantinopoli in quo Conscriptas Sanctorum Imagi-
nes e templis deturbatas, se-
ditiones pplares passim excitabant
Monachi, sed eas ipse Constantinopolitanus Imperator, qui pplo Ichnomachus
est Cognominatus, ejus Nomen
valde invisum e factum est, et Cæsaream
diam fuit, Cur Italiam Prætores
amitterent, quo minus aut Impiæ
perfidiam et Contumeliam Regi
si posset ulciscerentur. In Cyra Libera
Bella cum Sarracenis gessit, Hodie
in fecit Eutychius Exarchus Cum
Liutprando Longobardorum Rege,
ut Pontificem ad officium revo-
caret, sed Cum Roa obsisteret
Ao 730mo, Pontificatus ad Lutprandum egressus est, cum sibi Conci-
liavit, Vide Anast. in Greg. 2do.

Greg. 2do Ao 731. Successit Greg.
3tius, qui itidem Leonem anathe-
mate

Leo Isaurus.

mate percussit & rebellionem Italo-
sovit. Misit & Leo An. 732. Classem
contra Italos, Deus in mari An.
mpestate periit vide Greg. & Cedr.
Ruit sub bellum ortum e intri
3tium & Luidbrandum, quando in
Itali sacramento solyebant Pon-
Imperij erant obstricti, Luidbrando
Exarchat volunt occupare, accedebat
go Sto Petanas dux a Luidbrando
sollicitaret et a papa defenderetur
itay Luidbrandus Ro obsedit, pon-
tifex igitur ad Carolu Martellum
in Franciam scribebat, ejusq au-
xilium implorabat, quo intercedente
Luidbrandus discessit. Vide Anast. in
Greg. 3tio.

Constantinus vel Copron.

Leoni Isauro successit filius
Constantinus. Hic quia itidem
im Lyines obpugnabat, et Cultores
eas persequebatur Copir agnomen
graece inuidia, sortienda diam de
eo finxerunt de stabulatis. V.
Quod cum Baptismo abluere[tur] stu-
ens emiserit in aquam Consecrat
quapropter eum Copronimi. Ste-

xii

Constan
stercorini
albis Caball
Caballo ster
Justus fuerit
labem Condi
nec Gentilis,
Initio Imp
habuit adver
tum sororis
semper recipie
quent decet
sed Constanti
filio excecan
Zonar. T. 15.
Hinc Contr
bene gessit
progressus
lis interfuit
dam cum
in semper co
vos etiam et
Sui Cacus
Conc. Oecumen
habuit, Conve
à quib fecer

Constantinus seu Copron.

ter corini nomine vituperarent,
aliis Caballinum dicebant, quod
Caballo ter cole nimium delec-
tatus fuerit. Dicunt seditiosa
fuisse Constantinopolitanos, qui nec Judæa
nec Gentilis, ne Christiana fuerit ex
initio Imperii Arabasdem
habuit adversarium, Hic erat
Amus Sororis Macrinus. Tyranni-
dem arripiebat, et ut plebs obse-
quens decet restituebat Imagines.
Sed Constantinus cum Capt Cum
filio excæcavit Ao 743. Vide
Zonar. T. 5. C. 5.

Hinc Contra Saracenos rem
bene gessit et in Assyriam usq
progressus est, ut Saracenibel-
lis intestinis desiderent, post
diam Cum Bulg. pugnavit nec
in semel eodem successu, Sla
vos etiam et Macedonia ejecit.
Cui Pacus e hic Imperio ab
Conc. Œcumen. 6tu, qui Ao 754.
habuit, Convenere Episcopi 338.
à quib decretæ: Imagines, quas ex-

Constantinus seu Copron.

Ut effingerent e Templis removen-
et, interdictus 77 e Cultus imagi-
B. Virginis et Sanctor, Cum aliq
moderent Imagines, Seditiones
Monachi movebant, quos quidem
ut Imperii sui battores hosti pro-
nivit, In pessimi audit Impet
et Cum Idolem Imaginum Cultu
Valerent, hi monachi et sedi-
tiosi authores in totidem Mar
tyres abiere

Leb 30c Imperatore Exarchatus
Regor a Longobardis et occupatus,
Ultimus Exarchus fuit Eutichius
quem Astulfus penultimus
Longobardor Rex bello adgressus
et Cum Ravenna ab eo expugnat
et Eutichius Constantin fugit Ao 752.
Hinc Astulfus Roa invasit, Erat
et Papa Stephanus 2dus, qui Pipi
num Regem implorabat, a
quo Astulfus e victus et Coactus
Exarchatum Ravenne et Anconam
Cum 24 Piceni Oppidis aliq R. Pon-
tifici tradere Ao 753. adeant
ejusdem Legati a Const. Copronymo
qui Exarchatum repetebant, Is
fu

Consta
festa, sic
accitatu, v
ditios fasc
sum mum Imp
arcbat sibi

Leo 4t
onstantino
puca, seu
pAs 30c
peratoris
Saracas
ter ejus
Jacob Reg
Cum Sarac
in Syria
impugnavi
Ao Ch 5
te e extinc
putant Ve
Scelestissimo

Const. Po
Leon. Succe

Constans Aus. Copron. C

fructa, sic Graeci eum dicebant Exacerbatae, et Papa R. amplissima dictionis factus est Dns, sic Imperium Romanum Imperium in Roa et Exarchat sibi retinuerat Rex Francig.

Leo Aus Porphyrogenetus.

Constantino Successit hic in purpura, seu Imperio genitus, quapropter hoc Cognomen etiam aliis Imperatoribus adhaesit, alitus hic Leo Caracus Cognominatus, quia Mater ejus Irene erat Cognomine Caca Zacch Regis filia. Hic bellum Cum Saracenis gessit, et multas in Syria de illis retulit victorias, Imagines Cultui, at pater impugnavit, sed Cum Imperasset Ao CCto 57 subita febri arden-te e extinctus Ao 780. Quidam putant Veneno sublat ab uxore Scelestissima Irene Athen Sicfa.

Const. Porph. et Irene Mater.

Leoni Successit filius Const. Aus

Sub

Leo Vlus seu Porphyrog

Sub Matris tutela etat enim adhuc impubes. Quo tempore aut Irene imperium suscipiebat, Leonis defuncti fratres: Nicephorus e Cappadocis à quibusdam ad Imperium vocabantur, ast Scelestiosos in exilium egit Irene, et Nicephoro alios sacerdotes fecit. Bella gessit Irene cum Saracenis, ubi aut Clades illata et accepta st, Indem pax convenit, sic tamen ut Irene deberet aliquod pendere Tributum

Hinc Irene Imaginum suscepit patrocinium, Elatis Constantinopolitanae Cathedra Paulus Homomachus ymo indexit ut patriarchatu cederet in ejus locum Staurasium auli cum suum substituit, hic totam Vitam in mundanis egerat, et contra Leges Ecclesticas ad eam dignitatem evehebatur. Porro! Concilium indixit Constantinopoli, quod tum a militibus et Civibus distubabatur, quod Iconolatriam evellere cupiebat, ista ao Sec. 787. Fatale e hoc Concilium

Leo Vlus

Nycenam [illegible]
Idum [illegible]
valde celebre
tria evaluit,
gines in Temp
e Calendas,
Et vulgo
si, quia un
gebantur
quàm
fuerent,
adfuere,
anti Pontif
Ad abolen
imaginum
Magnus
ofus et Ro
Germanus,
et Conven
Et Abbat
Et Elipa
Felix, qui
dum Haeu
dei adopti

Leontius seu Porgyrogenetus

Nyceam By Hyniq unde Nyceenum
Idem dr. Est hoc Conc. in Historia
valde Celebre, quia in ea Iconola-
tria Evaluit, Constitutæ enim e: Ima-
gines in Templis & Hæc fiendas &
e Colendas, honorandasq; luminib;
Et vulgo hoc 7m Conc. quemadmo
dr, quia audiebant Episcopi con-
gregabant, intr & alii admittebant
Hæ. quàm qui Imaginem Cultui
faverent, Et ex occidente & alii
adfuere, qm duo Legati Hadri-
ani Pontificis.

Ad abolendam hanc Synodum e
Imaginum Cult & contra Carolus
Magnus Conc. congregavit Franc-
ofurt Ao 794. quo ex toto occid.
Germanis, Gallis, Brit. Hispanis
& Convenerunt Episcopi ffere 300.
Hæ Abbates. Hic primum reje-
ctus Elipandus Epus. Toletanus &
Felix, qui docebant: Xstum secun-
dum Hmanam Hanc dici debere filium
dei adoptivum, Hæc Consentiebant in

Corpus seu Porphyrogenitus

damnationem Nestorii, sic damnata
e a Synodus Nicena 2da. Statuit
ut ei pictæ poterit imagines in templ
et adoraci debere, Exstat etiam C
pitularis Caroli Magni, sic inscr
bantis 4. Libri Caroli M. nomine ed
ti, quib imaginum adoratio impu
gnabat.

Irene filio suo Constantino ao 782
despondérat Caroli M. filiam
Rotrudim, dde ds vexerat. Ne
filii potentia nimis creverat Soc
Conjugio, Mariam quidam oriundo
Armenia eum Colgit ducere ao 788
postea dissentire Cepit cum filio
Imperio, erat enim Constantinus
jam 20 ann. et ægre ferebat Ma
ter pro auctoritate agere sua, et stat
ratium nihil posse, stay Con
stitutum init cum quibusdam Sena
toribus de magistratu Staurati
abrogando, et matrem retinend
ea vos, qui filio studebant m
fit in Exilium, et exercit
tum Coegit, ut sibi, reg
fidelitatem jurarent, et Armenio

Reg

Const

Regines ve
dem recu
ligui Exc
et Const. Im
relegatæ
Palatio e
habitare
lus ad Im
biemi tr
Matre; ea
Imperii re
stibus Ex
femenia
Const. Co
cit et
rem mal
dem de
revocand
patrem
et relig
Nicetæ
rò! Ao
jem, jm
Crimine

Const. Porg. & Irene.

Regios vel Legios hoc Justinianum recusabant, & exemplum reliqui Exercitus sic sequebantur et Const. impetu pascebant, sic relegatu Staurativs, & Irene palatio educitu & in suis & sibi habitare jubetu. Const. autem solus ad Imperium vocatu Ao 790. biennio post Const. togatus a Matre; eam ut in Consortium Imperii recipit, ei juxant fidelitatem Exercitus & legui, & eum Armeniaci. Hinc Exercitus lucit Const. contra Bulgaros, & Victu & cum male audiret, ob rem male gestam conspirant quidem de Nicephoro ad Imperium revocando, & re compertu, Const. patruum Nicephori oculis privat & reliquis suos Nicephoro & Nicetam Lingvas scidit. Postrò! Ao 795to Mariam conjugem, qm invitus duxerat filio crimine repudiat, & Theodotam

Cubi

Const. Porg. et Irene.

Cubiculariam fecit, et hac via
Zonaras Svasu matris e fastu
gq filium in visum Cupiebat pa
llo, at summa vel Scnec adhi
vedixet, Indem Ao 797mo Irene
et Staurattius solo jubent Com
Pendi Const. eig oculi Steruitu
ta Crudelitate, at pauci diebus
moreretur. Notant Hist. eum e
cecari se eodem die, quo ante 5m
nidem patruos Suos excecarat.
Irene Cum de metueret pot
entiam Caroli M. qui aliquas
vebes Inferioris Italiæ ad Im
cos adhuc pertinentes occupa
Legatos ad eum misit de pace
Nec Carolus abnuit, imo Lega
tos et misisse Constantinum, qui Ire
nem sibi exul poscerent, jam
enim ille, Ao 800. à Leone 3tio
papa, renunciatus erat occiden
tid Imperator et orient etiam
sibi Cupiebat adjungere, Do. Ha
dum aguntur die ult. Oct Ao 802.
Nicephorus patricius, Irenen Im
perio deponit et in Insulam Les
bon

Const. Po
Lesbon rel
festa seq. A
sol vitas
Theophanes
et Hist. Mi
Ced. Rona
bes &c I
Imper
Secu
Nic
Sic ut ori
Imp. accip
misit ad
Fadus non
ing Lat. Se
Constitat
alter occi
tres, inte
in hac pro
adhuc no
titulum
habere, s

Const. Porphyr. et Irene.

Lesbon relegat ubi mense Con-
secta seq. A° obiit. Hos Imperia-
tor Vitas et Festa Scriptserunt
Georgius et eius Anast. Bibliothe-
carius et Hist. Miscellæ Author, item!
Ced. Zonaras Phylas, Manas-
ses &c.

Imperatores Orientis
Seculo Nono
Nicephorus.

Sic in oriente Nicef. Logothet.a
Imp.r accipuit, qui Staur. Legatos
misit ad Carolum M.m et Cumeo
Fœdus novat, quo, si Regio abi-
ing Lat. Scriptoribus Credimus
Constitat e, ut alter orientis
alter occidentis Augustus est, fa-
tres inter se appellarent, Imm
in hic postea Græci Imperatores
adhuc noluerunt Imperatoris
Titulum occid. Imperii sci-
bere, sic auct Theophanes Spin-

ter

Nicephorus

inter eos Italia, ut quieq[ue] à Neapol. & Siponto in Mare præcurrit adfig. cos, reliqua pars ad Lat. Imperatores pertineret. Hinc Staurat. in filium participem Imperii adscivit, Cum Saracenis bella gessit, a quib. Pacem annuo tributo sibi redemit. Hinc Cum Bulgaris, quos Rex erat Crumus, Cujus Regnum obsedit Imperator Ao 811. Sed mox circumventus, Cum Imperii totius flore occidit. Crumus de Nicephori Cranio poculo effusus vide Zonar. t. 15. (15.

Filius ejus Stauratius fuga elapsus pervenit Adrianopolim, ubi se Imperatorem proclamari jussit. Consulto Senatu Imperator salutatus Michael Rangabe, qui Staurat. soror habebat in Matrimonio, Stauratius aut. ij Monasterium misit ubi partim ægritudine animi, partim vulnere, q[uo]d in pio acceperat mortis paulo post. Zonabin

Michael Rangabe.

Michael Curopalates alias Rangabe dictus, filium deposita re[m] augustum, Dum pacis artibus excolit, clarus, tum ad Bellicas res parandas habebatur, itaq[ue] Cum fo 813.

Nicep

Ao 813 Constan
ret, Leo tem
secuit, quo fa
Leo ij navian
invitus pru
nostrisdm a
pilatus e Mo
monast. del
e decanem

Leo

Hic fuit pr
bella enim
Bulg. Rege,
plis iter e
rebellantes
ab imperat
S. exsti in
Ao 820
litor. Come
accusatus
Imperator
volebat a
motus sist
festum per
ea nocte, q
Conjuratio
tor interfic

Nicegorus

Aº 813 Contra Bulgaros pugnaret, Leo Armenius cum in Thracia degeret, Leo ingraviam ejus Gimnasii, quo fasum et vinceret, Cum Leo ingraviam ejus Gimnasii, quo fasum et vinceret, Cum invitus principatu cessit, et in Monasterium abiit, filii autem ejus: Constantinus et Nicetas Castrati sunt et in Monasterio detrusi vide Zonaram ibid. C. 17. 18. et Theophanem Cujus Hist. ad 813. desinit.

Leo Armenius.

Hic fuit princeps Reip. valde utilis bella enim feliciter gessit cum Crumno Bulgar. Rege, Ptrea! Imagines e templis iter ejecit, et monachos ideo rebellantes coercuit, et Cum Aos 7 imperasset, ipso Natali omnes Sancti in Sacra Matutina occidit Aº Aº 820. Michaël Balbus excubitor Comes fuerat Mattis Crimine accusatus et convictus, quem quia Imperator ante Festum diem Supplicio volebat affici, et ecce exercitus sumotus sustulit Supplicium usq; festum peragi curavit, Michaël autem ea nocte, qua Natalem Domini celebrat ad Conjuratos suos mittit, ut Imperatorem interficerent, Caterogantes eos Se Nomine

Leo Armenius.

se Nominatus e, itaq mane veniens in Palatium e Imperatoꝛ in ipsis sacris adoriente e interficient, e Michaelem Balbum renunciant Imperatoꝛ.

Michael Balbus.

Hic virtus erat Amerio, ꝺe cuius sup scriptis. Hic grave bellum ges sit cum Toma Tyranno e cum Saracenis. Copias à Leone Armenio fuerat Fœderatoꝛ Legioni præfectus, e specie vindicandæ ejus necis Tyrannidem sibi parabat occupatis ferè cunctis orientis Provinciis. Saracenos primum deposit ꝺe!eoꝛ sibi adversum pertinuit e Constantinopolim Aº 822 Terra Mariq obsedit, ꝺe Leone Armenio est victus, captus e supplicio affectus. Saraceni Hispanienses insulas Balearis Maris Mediterranei ꝺebellabant, e eandem Cretam Aº 823. occupabat ibiq vrbem condebant Candacem, quæ pro Græcæ uterentes ex qua postea tota Cretica vocitata est. Africani aut Saraceni Siciliam Aº 828. Græcis eripiebant, ibi Eugenius qui

Michael

quidam vicinus pisebat, eaq[ue] ꝺe vexare solebat, vi affligeam, e simul Fiscum impetrabat, tot occupasse, cum vero ceteris ꝺotis ꝺras Cretenses habere.

Balbum Coronatum Patriarcham: ex quo aliis Conflatum ꝺe hac Calumnia enim Cultores ei adhærerent ꝺe Lud. Pium ut Controversiæ tollerentur, ꝺe Imaginibus quæ in Templis Vet Eugenius crebro noluit Michaël Aº 8 ele Imperat matheus e

Michaël Balbus.

quidam Virginem Monialem Sa-
piebat, easdem cum ad Ignem ves-
peretur fugiebat ad Saracenos
ui Afficeam, à quib Exercitum
e simul Titulum & Imperatoris
impetrabat, cum Insulam fere
tot occupasset Pruciosi, Sara-
cni vero occupata Sicilia Ita-
lis oras Crudelissime vexarent
habere. Scribunt Michaëlem
Balbum & Gruisse Sed jam Sabbat-
arios: ex Judæis, Manichæis e
aliis Conflatu, Vide Zonar. T. 15. C. 22.
sd hoc Calumnia est, Imaginum
enim Cultores adversabat ideo hæc
ei allevarent. Misit etiam Legatos
ad Lud. Pium Francis Imperator
ut Controversia de Imaginibus
tolleret, is Synodum indixit Pa-
risiis Aº 824. quâ decretum est:
Imagines quidem Memoriæ & Cæ
in Templis retinendas sd ō Colendas.
Vel Eugenius 2. hus papa hoc De-
cretu tulit Confirmare. Obiit
Michaël Aº 829. de Leone & Micha-
ele Imperatorib scribunt: Leo Gram-
matikus et Theophanes: Leontius etc

Theophilus

Michaelem Ao 829. excepit filius Theophilus, qui sic Imaginum cultores persequutus est, vt Catharinam Exactor Severissimus Iustitiae, Manichaeos, viam percussores Leonis Armeni sacrificio adfecit, quem Patrem suum ad Imperium everterant. Cum Saracenis varie bellavit Imperium eorum, quos Patricios excidissent, egritudine obiit Ao 841.

Michael Porphyrogenitus

Ei successit Michael filius imber Porphyrogenitus dictus, ita Imperii administratio fuit penes Theodor Matr. et Petronem Michaelis Manuelem et Theodis Est hoc Theodora celeberrima in Historiis, qui Methodium Patri arcebam creavit, cuius Concilium iussit Congregare Ao 842. qui Confirmat. e Conc. Nicaeno 2do

Michaël
et restitutus
atq ita Imagi
vitae in Jem
stitus ein Re
fest Theodore
Rovvd Th
Pregos mar
Apo Belga
Rex Bocho
fectus reno
ismam fasc
ejus enim
et Constplim
in Religion
reduxit per
vitae extran
Concitabant
Vetis adver
Jens Xnism
Annal L. 16.
Cibi Ao 84
Bulgaco

Michaël Porphyrogenitus

restitutus Imaginum cultus
atq ita Imagines publica Auctó-
ritate in Templa St reducta, e
institut ein Rei hujus memoria
fest Orthodoxia. Sic Graeci
Ἰκονοκλαστικόν, vel S.t. apud
Græcos obtinuit.

Apd Bulgaros S.t regnabat
Rex Bochoris, qui cum Theodora
fœdus renovavit, sed Christian-
ismum suscepit cum gente sua
ejus enim soror in bello Cpli
e Constplim erat ducta, ibiq
in Religione exna instituta. Hac
reduce persuasit Bochori, ut
ipse etiam Relig. susciperet
quæ ho, ferebant, e sedi sua
Concitabant Bulgari, sed ille
Vultis adversariis, fecit et tota
Gens Xnismum susciperet, Vide
Zonar. T. 16. C. 2. Falsa hæc Cic
cit. Ao 852. postea Michael
Bulgarob Reg Ao 866. Legatos
misit

Michaël Porgyro Imperator
misit ad Nicolaum R. pont. et ab
eo 2. impetravit Episcopos de qb
res, ut ab iis Bulgari instituerent
Theodora Cepit Manichæos ex
tirpare, hi enim tot fere Orient.
implevernnt, Ab! pei missi e Cam
Crudeliter uterentb Imperio
& alios Crucib adpenderent, alios
gladio necarent, & circiter 1000
hominum interficerent. exercit
eum Contra eos miserat Theodora
Manichæi defecere ad Saracenos,
& eor auxilio Romas Regiones va
stacrunt late.

Theodora Cum filio Michaele
14. annos imperavit, sed Cum is ad
virilem ætat. maturescere videret, Bardam
& in Monasterium detrudit, ejusq
Reip administrationem permisit
Bardæ avunculo, qui Curopalatæ
de Cæsarem fecit, Sed
tius deditq Bellum gessit Cum
Cretensib, & semel itaq turpiter
victus e, Indeq ipsum Barbam

Michaël Po
cum Matris
per Basilium
cit An 866. A
da, qd bonas
destituit, & Ca
as aperuit &
gitivis, qui ant
impetr semp
ad hanc partic
cii, et loco
nistravit, Sed
moneret Mich
quitis Cuper
dael ei insi
Remigem quem
impetr fecit,
vivere, si vo
dit An 867.
rem, alia
tores. Sed Se
Basili
tia erat nat

Michael Porphyrogenitus.

quem Matth. Suspectum habet, per Basilium Macedonem intrusit Ao 856. Hoc laudatur in Barda, qd bonas Literas Constpoli restituit, et Caes. disciplinam Scholas aperuit et Doctores adit. Basilius, qui antea Bardam ap Imperat. semper Criminatus fuit, ab hinc particeps factus e Imperii, et loco Bardæ res administravit, sd cum liberius admoneret Michaelem, et eum a meretricibus coerceret revocare, Michael ei insidias struxit, etiam Remigem quendam temulentus Imperat. fecit, itaq Basilius Cum videret, se vivente Michaele vivere o posse, eum Ovenit et occidit Ao 867. de Michaele Vide: Cedren, aliis Georgii Continuatores: Joh. Scylitza, Zonar. Cedr.

Basilius Macedo.

Hic erat natus in Mac. obscuro genere

Basilius Macedo.

genere, Sed ejus fata ministrarent, ut
dexteritate effecit ut Cæsar Cre-
tæ, Rempe, peccatam perfe-
cerat, se credabit, quicquid enim ille
in Scenas e Mimos effudérat, eo-
ille similiam partem repposcit, so-
cios Gg tem bene gessit contra
Saracenos & in Syria & in Italia
In Syria & Oriente multa bella gessit
eiam ibi cum Manichæis pugnavit,
quos Sergius erat Chrysochires, qui
in Pho est occisus. In Italia arma
Conjunxit cum Ludovico 2do, Impe-
ratore occid. ibi aut Saraceni
Bari urb occupárant, & Roman
usq; via infesta Gabebant, so ut
à Græcis recepta e Baris, so et
Sultanus Venit in potth Lud. Impe-
ratoris, Vide Zonar T. 16. Cap. 2. et 10.
Per hæc tempora magna turbæ
orta st inst Patriarchas Constitita-
nos: Ignatium et Photium, Ignatius
erat Eunuchus filius Michaelis Ran-
gabe & Ao 847. Patriarcha factus
Hic Bardam Sacris initiavit, pro-
stea, qui is dicebat incestum cum

Basilius
Cum Nicæa C
das eum ab Ep
e ei sufficit P
erat vir dott
temus Epistola
si Laicus, A
ficas ad Jane
motus, Jubu
325 Episcop
natus Jgn
Legati P. Rom
qui damnatio
to 863
tuens dam
sotium et e
sotius papa
sis igitur Ec
stea vero, Cum
Imperii occide
noluit admitte
nec coronare
lius Conc. no
cavit Photiu
pandem Cum
sessum suum
perrexit Bo
venatione à

Basilius Macedo

Cum Nica Committere, ss. B. Bar-
das um ab Episcopatu Removit
e ei substituit Photium, qui quidem
erat vir doctus, cujus etiam num
remus Epistolas e Bibliotheca,
ss Laicus, nec Contra Leges Eccla-
sticas ad hanc dignitatem fuit pro-
motus. Sedebat Photius Conc.
325 Episcopos A° 861. Hic sa-
natus Ignatium, adeunt e
Legati P. Romani Nicolai primi
pei damnationi subscripserunt
n A° 863 Nicolaus Papa Ignatio
fidens damnavit in Sua Synod.
Photium e excommunicavit, vi-
Photius Papam Romanum, his mo-
tib igit. Eccla valde turbabat so-
stea vero; Cum Basilius Michaelem
Imperii occideret Photius Basilium
noluit admittere ad Communionem
nec Coronare Imperii, unde Basi-
lius Conc. novo Convocato exulto-
ravit Photium e restituit Ignatium
Sandem Cum Ignatius obiret
sedem suam recuperavit Photius.
Periit Basilius A° 886 in
Venatione à Cervo ictus, ejus aut
Item

Basilius Macedo.

tempore vii Hist. Croati e Servi
memorati Cepere, qui et Scythia in
Illyricum et Mysiam erupere ut
ibiq Croatia et Servia regna Con
sederunt.

Leo 6tus Sive Philosophus.

Basilio successit filius Leo, qui Phi
losophia dictus erat, Philosophi No
men accepit, et multa ex Scripta
reliquit v. c. Tactica: de instruen
dis aciebus. Opus Basilicor. Novella
Constitutiones etc Bella gessit ad
versus Buly. et Saracenos. Erat
Bulgarorum Rex Simeon, cujus cum
vatie pugnavit Leo, tandem cum
ope Ungror magna Pace Vicit, Ve
Zonar. T. 16. C. 12. Cujus Verba sf. Tur
cos: Hi adolentes, qui et Ungri vocan
tur muneribus impulit, ut Bulgaros
adgrederentur, Hi Ungri sive Hun
gari a Zonara Turci vocantur
p. d. et ex eadem Patria progesti
sti, et aut Confundi debent cum Tur
cis orientalib, qui de Saracenis
victis etiam Rem everterc Imperium,
ad quod discrimen Zonar. L. 18. C. 27
Ungros et occidentales Turcos.

Imp.

Imperan
Leo morien
Alexandro fr
tim a patre
tus erat, Cu
genitam puer
rat. Hic A
victi Turc
Res Imperii
foris et hoi
us Caut e

Const. 8 Va
onstantinus
mperavit
tos 8. de C
25. usq de
tus tos 15. o
Alexander m
et erat, ita
cum alii Vi
ter, et Vero
antines Di
tib assum
ingressus T
et Vincit
Vide Zona

Imperatores Sec. XIII

Leo moriens Ao 911. Imperium Alexandro fratri reliquit, qui o-tium à patre Basilio Cæsar creatus erat, cui Const. Porphyro-genitum puerum adhuc commenda-rat. Hic Alexander Venationi ob-jectus Turcarum erat scitus, et Res Imperii mandarat Circula-toribus et Joculatoribus. Mortu-us Caute Ao 912.

Const. VIus sive Porphyrogenitus

Constantinus Leonis filius imperavit cum Zoe matre Ao 8. dde cum R. Lacapeno Ao 25. usq; dē Sotio detur batis so-lus Ao 15. obiit Ao 959. Cum Alexander moreretur Uxorem gu-er erat, itaq; Imperii Cur susceperat Cum alii Veri patricii et Zoe ma-ter, ei vero se opponerent Const-antinus Ducas, qui delectis mili-tib. assumtis Byzantiam nocta ingressus Imperatr Salutabatr Sti Vincitr et Caput ei amputatr Vide Zonar L. 16. C. 16.

Ao 7

Const. VIus sive Porp.

Ao 912. Const. Erat succubat Helenæ
filium Romani Lecapeni, eo aut
tempore Tyrannidem molientis
Leo Locas, qui domesticus sive
festus erat Legionum, sed Romanus
erat Drungarius. Cæsus
eum everit, et Capta oculis orbavit
per id tempus 77 Zoë Imperatoris
Mater Regia ejecta in Monaste-
um, qd diceret Romano insidiari,
Romanum aut Socer suum Imper
tor patricio Nomine honoravit
qa dignitas demum inventa fuit sub
Leone Philosopho, Nam et is Stra-
ges Zoës Patri appellavit Patr
Imperatoris, Vide Zonar. t. 16. C. 12.
imo Romanum Constantinus no-
vit, Cæsar et de Fugustem appella
vit, Romanus aut iis honoribus Con
tentus o fuit. sed Ao 920. Xpoph
filium suum ad idem fastigium
everit, reliquos 2. Stephanum et
Constantinum Ao 928 Imperatoria
Dignitate ornavit, quin et Theo
factum filium suum patriarcham
fecit 77m agebat 18tum qui tres
gnos in gradu ille flagitiosissime
virit: equis Canibq deditus. Bel-

Bellum
ge Bulg
victus exe
& mortuus
Ao 931.
& Nepti
imò filian
& cum fa
cepta
cum Cæs
15000. Ma
na Classi
Multas co
mavit et
vit, ut pau
rent, Men
dis qui
addit: Rus
loci vocar
Roman
periam fo
Constantin
& primo
cat, mox

Const. 8tus Sen Porf.

Bellum ꝑ. t. adhuc gestū e Cum Re
ge Bulg. Simeone, qui tū à Scabatis
victus exercit. amisit e paulo post
e mortuus. Cui Successor Gabriel Pet
Ao 931. Hic Petrus ꝑ. tū pacem
sibi affinitate junxit Cum Imperte
e Nepte Imperatis Xsto pacifici duxit
in uxorem filiam. Porro! Bellum gest
e Cum Saracenis, quib. Melitena
erepta. Item Cum Russis qui Ao 941.
Cum Classe Constplim venere, viginti
15000. Naves ee dr Ronal, sed Roma-
na Classis in Barbaros invecta
multas eor Naves igne Graeco Cre-
mavit e aliquot de Russis superav-
vit, ut pauci B. naves ad sua redi-
rent, meminit hujus Russor Cla-
dis et Luidbrandus l. 5. c. 6. qui
addit: Russos à Latinis à positione
Loci vocari Northmannos.

Romanus Lagapenus Cum Im-
perium tott Gentis firmasset
Constantinū Genet. Coepit spernere
e primò seipsum ante eum Collo-
cat, mox etiam Xstoq. e deseli-

suos

Const. Sus seu Por.

quos suos filios in adoptionib
& adoptionib Constantino Gpon
sb Dce Xpog. Te mortuus, Steph
& Const. fratres in pat. suum Con
varunt, cum Augusta dignitate
liab in Insulam Prot relegant
Leniy & Steg. finem Suu
Pobgiroy pellere studuit sb Lie
à Scythis quibdam militaribus
Gfectis ambos fratres Steg & Const
Secum randentes Comgbenite
relegabt Ao 925.

Sic Const. Porgy rogenitus so
les Imperium recuperavit, & filiu
gy Silum Romanum Juniob diade
mate ornavit. Fuit hic Const. re
ligiosus erga Deum, & Philosop
bis deditus. Extant Excerpta ejus
de Legatisib, virtutib & Vitiis
sb in Regno administrando, si Ro
marq Cedas fuit Seynior, itacun
dus & sevus in delinquentes, vin
dicior, & ad Magistratus eos pro
movebat, quos vel Imperatrix, vel
S. Cubiculi Gpositus Basilius com
mendabant.

Jurci

Com

Jurci fi
pam Dux e
tis Cujus
peratos Co
tizati &
onustig
adducto
multi ad
Pylas qui
alii vero
nis intulit
tentans
& Zonar

Rom

sic Junio
gy Puer
Diserimen
Vulgo Sen
Capit A
3. M. y.
Gtis 22
nus Jun
desitus,
Bringa

Const. VIII Sur. Lecapen.

Iuxta sive Ongri quieti fuere
Nam dux erat Bolochanes, e par-
tis Cujusdam principes: Dylas im-
perator Conveherent amboy Bab-
tizati e patricia dignitte ornati
onustiq pecuniis ad suos rediere
adducto Episcopo secum, per quem
multi ad dei Cognitionem venere,
Dylas quidem in fide mansit
alte vero Apostata arma Roma-
nis intulit idemq Contra Francos
tentans Cæptus e Crucifixus, et
st Zonaras.

ROMANUS Junior.

Hic Junior. vel puer dicebatur
q puer Regni potitus e, sed
diserimen Romani Lagabeni, qui
vulgo Senior dr. Imperare hic
Cæpit Ao 959. e Imperium Ros
3. M. y. tenuit obiit Ao 963.
Ætis 24to. Fuit hic Roma-
nus Junior delitijs e Voluptatib
deditus, rebq administrationem
Reipuq Toti q Cubiculi Oprosito,

bella

Romanus Junior

bella aud⁹ per Niceph⁹ ejus frat-
rem Leonem vocam filios Steph⁹
Contra Saracenos, quib⁹ Creta fe-
re tota erepta, vt Syria eidem
magnas Cades accyeere Zonar⁹ (16
C. 23.

Nicephorus Vocas.

Romanus Junior ao 963 mori-
ens Imperium filiis: Basilio et
Constantio et Matri eor⁹ Theophano
ni reliquit. Cytel Bringa Cub-
culariius Suspecta Sabbat Nice-
ph⁹ vocam, qui tres egregie ge-
serat Contra Saracenos, quem
Cum tollere vellet, Nicephorus
ab Exercitu Imperat⁹ ⁹, qui
Josephum Bringam in Paphla-
goniam relegat, & Theophanem e-
x⁹ duxit, Ode! Res egregie Contra
Saracenos gessit, quib⁹ Siciam il-
Cypr⁹ eripuit. Sorro! In Syria
Tripoli, et Antiochia eos ex-
pulit. Hic est ille Nicephorus qu-
diu Cum Otho one primo Occid.
Imperat⁹ bellum gessit Saracen⁹

Ca-

Nicephorus Phocas

Calabriam et Apuliam fere ve
in Italia tenebant, Eos pellere
volebat Otho, et Legatos mitte-
bat ad Nicephor, ut filio suo
Collocaret privignam suam
Et Ao 963 Nicephorus Legatos
cum Exercitu mittit in Ita-
liam, et Othoni nunciari jubet
privignam suam Theophaniam
adduci, ut Othonis filio Otho-
ni 2do nuberet, Cum aut Otho
Vicos honoratos mitteret, qui
Sponsam deducerent, Insidiatis
timos et his Capient et duet
occidunt, aut Constantin Captos
abducent, Sd Otho de aubitâ
statim Contra Greecos ducit, quos
plurimos Capit, et quosdam
mutilato Naso Constantin re-
mittit. Bellum hoc describit
Luidbrandus, qui ipse Legatus
Constantin ab Othone missus
fuerat, dum aut hæc agunt
Nicephorus Theophanonis Conju-
gis quam neglexerat / et Johannis

Zimisces

Nicep. Phocas.

Ejmisces Insidijs occidit A° 969

Joannes Zimisces

Nicephoro hic Successit, Hic
à Patriarcha Coronari vellet
ibi eum repulit Quo cæt pot
latus, Cum aut ostendisset Nice
phoræ occisum se sua manu, p
est. Theophanem vero palatio
e pulsa & relegata, Ejsem vero
Johannes Romani Jemineris
Liberos, Ipse pueros adhuc Im
perii Chlorites fecit, Theophan
am sponsam ad Othonem misit
Cum Dote Calabria & Appulia
Bella fortiter gessit Cum Sara
cenis in Syria, qui Antiochia
100000 obsidebant, quos profli
gavit, Quæ Cum Russis pug
nandum habuit, Et Bulgaria
occupaverant, et 30000 in fu
gam verum pebant, Bulgaros
enim armatant, & Pacinacas
Scythas nec & Ungaros ad bell

Joh.
Societ ac
mum Ejmi
Bardam Sc
cos ivit, e
vit & pugn
misit, e Ino
et pulit. Pa
Sede Apost
per Pacin
Intercicer
hoc Marca

Vero Impe
nucho lento
to 975.

Basil

Ejmisce m
Imperium
tenuit, &
antinas.
& exercito
solutus
Italy Sol
ad Bas
simul er
niorib.

Joh. Zimisces

Societ adsciverant, sed pri-
mum Zimisces eos repulit per
Bardam Scler, de ipse contra
eos ivit, et multas in Bulgaria
urb expugnavit, multa gloria Com-
misit, et Indem Russos Bulgaria
expulit. Qui Barbaros exat
Sphendosthlavos, qui in redita
per Pacinacas ex insidiis ad
interneciem Cæsus e, pluvia
hoc fecerat Zonaras. Tandem
vero Imperator à Basilio Eu-
nucho lento veneno sublatus
Ao 975.

Basil. et Const. fratres.

Zimisce mortuo ad hos rediit
Imperium, qd Basilius Ros sola
tenuit, Etiamsi amplius Const-
antinus. Erat Basilius alacri
et excito ingenio, Const. vero dis-
solutus et ignavus municipatus
itaq solus Cæs Imperii fasti-
uit Basilius, qui cum Fratre
simul erat Filius Romani Se-
nioris.

Basil. & Const. Frates

Contra Dos Imperatores insurre
xerunt primo Bardas Sclerus,
de Bardas Focas. Sclerus erat
Magister Militū, à quo dignitate
quem removere & Mesopotamiæ
præponere Tyrannidem affectabat
Deinde Calcas Paniciis sunt
Contra quem Bellum gessere
Bardas Focas, qui à Dos. Dzimisce
erat relegatus ab exilio revocatus
Hic Bardam Sclū vicit, qui fe
sperato ad Saracenos confugit,
Postea Aō 987 ipse Bardas Focas
proclamatus ab Exercitu Imperator
que rebellio duravit 2. Dos & misit
Focas ad Sclū, rogavitq; ut belli
Imperii vellet socius ē, & cum
Sclerus venisset, cum Focas in Vin
cula Conjecit. Quem ante Dos Bas
Contra Basilium Imperatorē duce
et Equō Conflictu in ille ferretur per
iit, vel Equo delapsus vel à Bali
nere affectus. Sclerus postea Bar
da mortuo Vinculis solutus pre
sidēs Cum Basilio redit in Grā
Dicunt Basilium hucusq; modera
te usum ē Imperio, Sd prosligato
Foca, factum ē arrogant, superbi
ciosum, iracundum, delitiis &

ō ee usum, u
chi Cult gess
finuisse. q
sella obtine
in gnicem
pem Dzipo
Dzyiam e
Zonar L. 17
2do Imper
fit, Calaber
reposcebat,
occupabat,
batt, so ev
diut arman
Samuele R
vicit, e e
Coperat ren
ceaverat, e
Monoculum
quos duce
niversē B
Basilius.
sive Stabu
Vide Zonar
Basilio
nus frater

Basil. & Const. Fratres

ô ee ipsum, imò & quidē Monachi Cultū gessisse et à Carnibus abstinuisse. Quod Cæterū ejus bella attinet, Iberos vicit, in quorum locum Procopium, Principem Tripolitanum, Damascenū Tyrium et Berytium subegit Zonar. L. 17. C. 2. Cum Othone 2do Imperante etiam bella gessit, Calabriam enim et Apuliam reposcebat, multas etiam Urbes occupabat, ipse Otho etiam Cæsiebat, & evadebat. Magnum et diuturnum bellum gessit cum Samuele Rege Bulgarię, cui tandem vicit, et ei 15000 Militum quos Copiarū remisit, & postquam bis excæcaverat, et uni Centenum quemque Monoculum reliquerat, ut cæteros ducerent, & Indem. An. 1017. universa Bulgaria potitus est Basilius. quō facto et Croatia sive Dalmatia ei se submisere, vide Zonar.

Basilio mortuo Constantinus frater Imperio superstes

pri

Basil. & Const. Fratres

qui in administratione Imperii
alius mandabat ipse voluptatib. dit.
& pacinacq Bulgariam infestabant. Exant pacinacq Gens Scythica
trans Danubium, ubi nunc e Valachia & Russia Minor, in colens.
Reliquit 3. filios, quar Eudocia
natu maxima ultro se deo sacrabat, alteri vero 2o Maz item
dedit Romanum Argyr, is jud
jam Zebat uxor, do Imperii Constantinus ei obtulit Condition
ut vel uxor suam dimitteret
& 2oen duceret vel oculos fo
eripi pateretur. itag uxor Ar
chyri in Monasterium abiit, ip
vero Archyrus to 1028 Constan
tino successit.

Seculi XI Imperatores

Constantinus

Romanus Archyrus seu Arch
Despotes Imperio potitus est
jam donarius cum 2oe Sonat
ket. In Imperii administrat
satis moderate & just se gerit

Romanus Arcyrus.

Sed Contra Saracenos, qui Syriam vexabant bellum quo suscepisset ibi in fugam versus est, ubi tandem fatalis Cum Saracenis pugnatus est, ibiq Edessa exepta sibi Gloci in venisse dr Epistolam Servatoris nri manu scriptam Si vel e, Vide Zonar t. 17. Cp. 11. Tandem quem Zoen Exor bellig gerebat d morbo affectus in Balneum lavat ivit dr a Michaele ad Lyone Zoes adhibito suffocatus quem Imperasset Ann 5. M. 6. t

Michael Paglago.

Ei Successit Ao 1034 ille Michael Paglago, qui Imperii interfecto Exat instinctu Zoes Hic in Imperio se Clementer quam Erat, Zoen Exor duxit, ym tm se dro magnopere venerasse, accedebat adversa valetudo qua Cum toto Imperii tempore pene Conflictatus est, ut Sæpè mentis alienationem Sentiret, ibiq Frater ejus Joh. Spado Imperii Cur Suscepit Cujus etiam suasu Sororis Suæ filium Michaelem Calogat Cdtat sibi

et

Michael Paglago

& Zoen induxit ut filium illum adopta-
ret, Insem Capillo raso in Monasterium
abiit, ubi ut S. Sergio deservit Romani
Archiepi, & p. p. obiit.
Q. bella ejus adtinet, Georgius Man-
niaces Longobardis & Italia Gover-
Siciliam semel atq; iter. a Saracenis
occupabat, Q. tum falsis Calumniis in
vinculis Conjiciebatt, totam subvertit
pervit Ad Messanam. Bulgaros
Hg deficiebant, Q. contra eos M.
Gael jam hydropicus & ager ipse
expeditionem suscepsit, vicit, vide
Zonar. T. 17. C. 17.

Michael Calogatus.

Post M. Pagonem summa-
rediit ad M. Calogatum, Q. post
quam fidem Sanctissimam dederat
Zoe: ex ejus authoritate se imperatur,
Q. erat is Leo vinculatus & Nam Ge-
natos suos quib. Imperium debebat
Male debat, Zoen etiam relegabat
& uni Constantino a vinculo ad re-
debat, Hinc aut orta Seditione
Plebis, Zoe & Theodora ad Imperium
v

Michael
revocantur
oculi eruun
Menses 4
Const.
Imperio ac
ib. Zoe Vi
Const. Mon
qui a Ron
relegatus
rium M
bellum Ci
Mamiace
Q. Pedes
tiebant,
tus eripi
bellum C
pit, Q. in
cepit, Zona
diam bell
P. Faur
Constanti
Rebat R
qui cum
fidem pe
i pugna

Michael Calegatus

revocantᵘ. Michaeli e Const. aust
oculi etiamtᵘ Ao 1042. post 9m
Menses 4 in peraseentᵘ.

Const. Monomachus.

Imperio ad Zoen e Theod. revolutᵒ. Zoe Vidᵘ e Imperatoᵒ elegit Const. Monomachum Vibillustrem qui à Romano Archyto Lesbem relegatus erat, sic finit e Imperium Mulierᵘ. Hic aut Const. M. bellum Civile gessit Cum Georg. Maniace, qui Italiq fuerat Ducatus sum, Mulieres reᵛ pugnantᵘ, sed aut ei Magistratus eripiebatᵘ, Quapptᵉ irato bellum Contra Imperatoᵒ Suscepit, sed in Olio Italo vulnus accepit, Zonaᵉ L. 17. C. 22. Gessit etiam bellum Cum Russis ibique pptᵉ Tauroscythas, quod aliquis Constpli in ira fuerat occisus. Russor Rex erat Blathmerus, qui Cum pluribᵘ navib Propontidem penetrabat, sed cum Navi pugna vicit Constantinus, sed

sd longe gravius bellum ei adortam
e a Turcis. Hos Lon: C. 17. C. 25. et ce
Gent Hunnicam populosissimam
que Caucasi Iugum pars accolit
Rel sub potiti sunt hac occasione
Saraceni matrimam Asiæ Africæ
part, ni Europa etiam Hispa. Ibe
riamq; tenebant, sd divisi in par-
tes et principatus alii alios oppu
gnabant. Basilii porq; temporib
persidis Medis et populor Ibin
cens vel Caliga erat Mahamedis
qui suscepto Contra Cosroem Ba-
bylonis Caligam succumbebat ibq
Turcor auxiliis accessitis hostes
superat, et Babylonis Caliganum
sibi adjicit, Voluit hoc et Turcis
ubi in Bello Contra indos, et cùm
illi recusarent, et tamen redire
mallent vi eos Cogebat, Turci &
qui 3000 et plures erant, Mon-
tes occupant, unde procurren
tes Saracenos Orantes, Mahomed
dus Contra ad 20000 mittit, Q
eos Turci noctu invadunt et
dis

disi parant,
sios excepcab
quare eos a
aut alii vi
accedebant,
sim sar ace
dus Turcor
Mycaletus
sic & tota
pedio e po
de pluri
racenos
umq; Impe
tores suos
cum Turc
racenicam
hoc initio
sodieq; in
compleri
Sultanus,
appellat,
Eos mo
Monoma
ti jam v
Romae
rott By

Const. Monomachus

sissi pabant, quare Mehamed suos
suos excitabat, minitibi imminabat,
quare eos ad Turcos deficient, &
aut alii viam ad eos sperarent,
accedebant, multiplicati gliantib
cum saracenis. Mahumed Sedi
dus Turcos erat Sancroliprix
Mycaletus, alii Seducum dicunt,
hic & tota persida & Maiore Im-
perio potitus. Sancrolyprix
de pluribus Turcis arcessitis sa-
racenos reliquos vincit, imp ad
emt Imperium in se & popu-
lares suos transfert, ipse q
cum Turcis suis Religionem sa-
racenicam suscipit. Hoc orto
hoc initium Turcor Imperii, qd
hodieq ingent orbis partem
complectit. Babylonia subacta
Sultanus, sic enim Turcor princeps
appellat, in Armeniam & Cappa
dociam movit, ubi tempore Const
Monomachi varia fortuna usus
est, jam victus, jam victor, vide
Zonar Li. 17. Cap. 25. Consulit
Prott Bysacius de Reb Pers. Li. 1. &

Movit &

Const. Monomachus

Moritur Constantinus Ao 1054 v
quia jam 2o mortua erat, Im
perium redit ad Theodoram, quæ
post Const. regnavit Ao uno cum
sibus S. Movies Michaelem Stra
tioticum Imperat. designat.

Michael Stratioticus

Hic erat Joannes Byzantinus jam ad
modum senex, & mediocri sapientia
ad Res gerendas ineptus, & cum
plebejam multitudinem benigne
tractaret, exercitus ab Ducibus
negligeret, ab orientalibus ducib
adversus eum declarat Imperator
Isaacius Comnenus, a quo illustris
Comnenor familia fluxit, Hic vict
Michaelis exercitu Constantinopolitan
pitr & Imperio Coronatr Ao 1057
Michael autr deposita purpura
in Coenobium abiit. Vide Zonar
Lib: Cap. 2. Agunt etiam de hi
Imperio Glycas, Manasses, & Geor
Cedrenus Monacus, Cujus Annal

Mich
ut Isaaci
desinunt.

Isaac

ficerat v
cognatus
& doctrin
spatium
Monaster
superflui
vi in rat
dem el
rem des
ipse in

Com

Hic Ao 10
rius e
cunig ac
ditionib
provinci
vel occup
aut tr
tajicie

Michael Stratioticus

vi Isaaci Comneni inauguratione desinunt.

Isaacius Comnenus.

Hic erat vir strenuus & rei bellicae gnarus. Non quidem doctus & doctrinae & doctos amans, cum sparcium est exhaustum, multa Monasteria privavit suntibus superfluis relictis & necessariis in rationem Monachor, tandem elapsis 3. Annis Imperatorem designavit Const. Ducam, ipse in Coenobio vixit.

Const. Ducas.

Hic Ao 1059. iniit Imperium, Virtutes & Justicia amans, & pecuniae avidus, nec bellicis expeditionibus clarus, Orient. enim Provincias à Turcis direpti vel occupati patiebatur, in Occidente autem Patzinacitae Scythica Gens trajicientes, totam Thraciam

Com

Constantinus Ducas

Comprehenderunt, erant enim ultra Sobboo, et ex Macedonia quas agebat Cum aut Contra eos iret Imperator Nanc Eum accepit: tot Gentes se let, Cum enim Pestilentia gravi- Ac Gmerentt placinaci eos fandit exticisparentt Vide Zonar. T. 18. C. Regnavit Const. Aos 7. obiit Ao 1057.

Diogenes Romanus.

Const. moriens Imperium 3 filiis reliquit: Michaeli, Andronico, et Constantino. Matr vero ipsis fecit nutricem, ei Mandavit Imperii administrationem, Scripsit Alexandrum Se à 2dis Hadrianis temperatus accepit, qui Syngraqa pater- arctis Castoriensa et Pradra, Vel ad Barbari orientalices sabant, et multi sicebant: Hes im- peratór requirere, statuit Diogenem Romanos dirigeri Hubert, ut ea

Syn

Diogene

Syngrapam mulat se ei patriarcha, sitis, ait rator, et Ro tum Legi recepta Sy mano. Ro fectus est lim Syrig one tad Ex prohibere ci ei Cap et Joniur ex pedi- fixit, Sc qui par et inroat reverteba tam St tanem Cu adduceret re tumi xisse et ab buisse, pr

Diogenes Romanus

Syngraqam à P. recuperaret, simulat se ejus Nepoti nubere, & Patriarcha, Senatorib⁹ singulis arcessitis, ait, Res requirere Imperatoris, & Iturandum re Geldit tuam Legib⁹ Contrariam. Dea recepta Syngraqa nubit D. Romano. Romanus Diogenes deprehensus est in Turcos, & Hierapolim Syriæ Capit, Altera expeditione ad Euphratem usq; pervenit, prohibere An⁹ plott, quin Turci ei in Cappadociam venirent & Iconium vastarent. Tertia expeditione Cum Sultano Conflixit, sd Andronici perfidiâ sui parti exercitûs in peraba & inchoata pugnâ statim in Castra reverterabatt, Victus & Captus est Iam st Zonaras L. 18. C. 17. Sultanum Cujus nomen Atam, Cui adsuceretⁿ Imperatt, eum de more terræ jacenti Calcasse, Ille exisse & amplexum Mentum adhibuisse, prost dies aliquot eum, so sese

Diogenes Romanus.

fœdere sancito dimisisse, Basilius Zelmes Syrius Lat. Scriptor Diogenem Barbaro, quotties solio ascenderet, pro scabello fuisse.

Inter Ag. Cæsar, reipsam è senatu adscitis fecit, ut Imperatrix Eudocia in Monasterio relegaretur et Michael Parapinacius Diogenis privignus Imperii ad fratrem. Facta hæc Ao 1071. Diogenes à Turcis similes ut Imperium vindicaret, copias parat, sed Olio in Silicia, vinctus, et in urbe Adana obsidetur, tandem desistit his Conditionibus, ut Imperio deposito privatus vitam ageret, sed mox ei contra fidem effodientes oculi, ex quo vulnere obiit Ao 3. Imperii. Super Brum Mensem

Michael Parapinacius

Michael Constantini Ducæ filius

Cog

Mich. Parapinacius

Cognomine Parapinacius & ad im-
perium pervenit, & tyrannidem
gessit, nam omissa Imperii cura
a Michaele Pello tambos scribe-
re docebat & ad alia studia dedu-
cebat omnibus ad alia ineptes et
Imperium inde administrabat
Arado Nicephorus. Sultanus aut
copias contra Eos misit, à quib
pontica ora subacta est, & Tar-
comanis Regnum ejus capit.
Duo etiam Nicephori; alter Bo-
toniates, in oriente, alter Blu-
emies in occid. Tyrannidem ad
fectant, ex quib Botoniates
sibi Concilabat, et Ni
cam ad hoc occupabat, quo
facto Constpli Imperte tenen-
ciatus e, Michael vero in Mo-
nasterio abducit Ao 1078. Zonar
t. 18. C. 17. & 18.

Nicephorus Botoniates

Hic Imperii & festus Alexium
Comnenum Nobilissimi titulo

ornat

Nicef. Botoniates.

ot navit Misiz Contra Brumin
eum vicit & exercavit, Stet Cum
Botoniates Const. e alexu nimis
honoravit Imperiz Successores
declaravit, fulci capserunt ob
tredare, Mtuentes Cyitt Comne-
ni ne quid amplius illi male
Consuleret, Adrianopolin in
vadunt occupat, Constantinz va
stant, quo intellecto Botoniates
jam senex de Monasterium intra
Zonaras l. 18. Cap. 20. Regnavit
Ann 3. Res hoc Imperatore
sic ex Zonara, Nyca & Manas
qui annales, quos Versibus Con
scripsit, Cum Nicephoro hoc Bo-
toniate finit, Etiam hic perti
net Joh. Curopalates Sylices,
qui exorsus a Mich. Curopalata
ubi Theophanes desinit Hist. sua
usq ad Alexii Comneni inaugu-
rationem fere produxit.

Alex

Alexius Comnenus.

Ex suob Comnenys ÷ Isaaco et
Alexio hic licet mala minorab
Exercitib Imperte sd Ao 1081. Se-
cundg hic dignitis partes sta-
cundg Tributg Sr. cui novum indi-
tum Sebastocratoris nomen est
qd Cæsarians nomine est excellen-
tius, Alios suos fratres juniores
Adrianum protosebast, Nicepor
Sebastum et Classis Drunciatiæ
declararunt. Adrianem Mesa-
dem panhypersebast appella-
runt, qd etiam nova erat
dignitas. — Sub Alexio Com-
neno Turci orient subegere,
etiam Insulas plerimas occu-
pant v. c. Chium, Lesb, Samu,
Rhodum etc. male etiam Alexius
a Francis acceptus e, nam
Mich. Paraspinacius et Geno-
bis effugerat, et peticrat à P.
R. et Normannis, qui infestior
Italiam tenebant, ut restituer
Et Robertus Guiscardus Apulię

Dux

Alexius Comnenus.

Dux Bropc Epidam Cum Alexio Con
gressus eum vicit. Eo regnante
Coperunt Expeditiones Crucia
ita dicta, instituei ad recuperan
dam Terr Sanctam, q a Barba
ris tenebat et profanabat, In
gressi st Europam iter dum Go
dofredi Bullionei principis, d
per ditionem Imperatis Constnpl tan
quam ducerent, eis se objecit A
lexius Comnenus, vel magna cum
strage repulsus e, dc Godus cu
eo fanciti e, ut adjuvaret Euro
pos armis et Commeatu, sic
perexerunt Europam et Niceam
Byzantinis Turcis eripuerunt et
Alexio restituere, hinc ulterius
progressi Antiochiam ad Orontem
capiunt, dng Hierosolymos An
1099 potiuntur, ubi Godofredus
Rex Hierosolymor e renunciat
Dns. Cath. Alexius imperavit
An. 37. obiit q An 1118.
Cjus vitam duces Constantinop

Alexius Comnenus

15 Libris filia ejus: Anna Comnena Cæsaris Bryennii Uxor, Zonaras Monachus, Mich. Ityca, Siculus, qui duo Scriptores ab ortu Imperii Alexii pertexuere, Tege et Ottonem Frisingensem &c qui expeditiones sacras in Palæstinam susceptas scripserunt. Alexio Substitutus e Filius Joh. Comnenus, & hujus principiis aliosq; qui eum sequuti sunt Res gestas Sabinus alia occasione nunc progredimur ad Hist. Occidentis, ym obiter percurremus ut tandem Collegio hic finem imponamus, reliqua alias supplenturi, Ultimus aut Imperator orientis fuit Const. Paleologus, sub quo à Turcis Capta e Constantinopolis, et Imperium Græcum eversum Ao 1453.

3E

De Reb. occidentis
de
Regno Ostrogothor.

Vidimus supra ut Romulus Augustulus ultimus Imperator Occid. Imperio dejectus sit ab Odoacre Herulor. Rege Anno 476. Hinc Odoacer Italiam Regio Nomine tenuit Annis 17. quib. elapsis Ao 493 a Theodorico Gothor. Rege Interfectus, unde Italia Regnum ad Ostrogothos transiit.

Gothor. origo & Syncia sive Scandinavia accessit, qm Insulam Jam Jornandes de Rebus getarum vocat cum Peninsula sit Norvegia ac Sveria Continens Regna, Hinc profecti Gothi in Syriam, ad Euxini Pontiq Littora Consederunt, Exantq Gothor. Regis familiis, Amalos, quib. Ostrogothi parebant

Regnum
Balthor
sunt, ibi
fore inte
Visigothis
Ostrogothis
dixerun
à Valente
instructus
ut aut Val
ficiret
& fidem,
seratam.
seipsus Vl
ubi perpet
propagar
thidas pa
et Fr. com
in Gothor
Vide Locr
& Paulu
post Lu
re Trajec
reprehe

Regnum Ostrogoth.

Balthor, qui Visegothis imperavit, ibi sub Valente Imperatore, inter eos Civ. bellum exit. Visegothis Gerat Fridigernus, Ostrogothis Athanaricus. Fridigernus impar viribus à Valente petit auxilium, quo instructus vicit Athanaricum, ut aut Valenti Vicissim gratificaretur Christianam amplectitur fidem, sed Arianismo adulteratam. Erat & Gothor Episcopus Ulphilas, qui & Latine populares suos Christum prophetavit, sed et Literas Gothicas partim ex Gr. Commentas est, & Sras in Gothor sermonem Convertit. Vide Socrat. L. 4. Cap. 33 et seq. et Paulus Di. in Hist Miscella.

Post hæc Hunni Rege Balamire Trajecto Bosporo Cimmerio repente Ostrogothis invadunt, et

sibi subjicient, Visigothi aut
ursus Vallem implorant, Hi in
Mysia agros illis ad habitandu
Concessit, sed quem à fœdis R. Con-
tumeliosius ferentes in Romanos
ipsos insurgent Valentem vin-
cunt et occidunt, sub Theodosio
aut in fœdus St recepti, Eo
Mortuo Alaricus Visigothor
Rex in Italiam venisse et Rom
scripsit et vidimus, Hujus
Successor Athaulfus Visigothos
in Gallia et Hispaña Collocavit, qua
de re egimus Supra.
Intr Ostrogothi sub Hermanarico
ta pristinas sedes, perpetuos vid
Reges retinuere, Cum Attila diu
adversus Aëtium et ejus Fœderatos
in Gallia decertaret, et fusso aut
Attila Cum reliquis populis Osto-
gothi se in libertatem vindicarent, Im-
peratore aut Zenone Theodoricus
Ostrogothor Rex Imperatoris hortatu
Italiam invasit, qm Odoacer tyra
nor Rex tenebat. Hunc Theodosius
to 4to adortus primo ad Aduti
um 4to. vicit, dein ad Veronam

fectio ad
venus per
Cum eo pe
bo obtinet
adhibit fa
fo 493.
Ostrogoth
Videri p
gine, mor
us, Jorn
qui uno
protio
Sedes R
na fuit,
Regiam
Theodor
Moderat
palatib
profect
libertat
postremo
sefsexit:
Boetium
& to 2

Regni Ostrogothor.

tectis ad ducam ſl. Hinc cum Ra-
venna per 3. Ros obſedit, Indem
cum ea pepigit: et Italiam am-
bo obtinerent, Sd ad Convivium
adhibit fraudulentè interfecit
Ao 493. Hic ig Ab initium Capit
Ostrogothor in Italia Regnum
videri possunt de Gothor origi-
gine, moribz, et gestis, Procopi-
us, Jornandes, Isidorus, et
qui uno Vol. editi st ab Hugone
Grotio Amstel. Ao 1655.
Sedes Regni Gothor. plerq Raven-
na fuit, Theodoricus Ticinj
Regiam struxit.

Theodoricus principio Italiæ
moderate rexit, Tum enim Cum po-
pulacib suis Arianam fidem
professebatr, in ortodoxis
libertat sacror Concedebat, Sd
postremo tempore ad Crudelit
deflexit: Symmachum ejus Jene
Boetium Ao 524. in carcerem
et Ao 26 interfecit, Suspicatus
eos

Regnum Ostrogothor.

cos cum Justino Imperte Ir Con-
Pirasse, Hujus Boetii exstant
L. 5. de Philosophia, partim soluta
part ligata orat. Scriptos. Et
iam Pont. R. in carcerav
Justinus enim in Oriente Vexabat
Arianos, hoc gravitè ferebat
odoricus, qui Jo. to 525 obse
ad Justinum mittebat, sd cum
vedivet solamen in vinculis
jecit, ubi Contectus gravius obi
to 526. Extat Godie Epist. sub
Jo. Nomine, qua Jo. Scat: Sed
borth ee Justinum, ne Arianis
ber fat Religiois permitteret, q
Epist. Quidem Subscripta est, inter
ex ejus Vinculis, quib mox opera-
tus esse asseret: cum a Just. o ob-
tinuisse ob q Legatus fugat,
Ism Miscell. Hist. notat Justinum
Hoc anno, Quib ab Arianis insequen-
dis desistisse, Gated! ipse mo
theodoricus eodem to fatis Con
cessit.

Successor habuit Athalaricum

Regnum Ostrogothor

ex Amalasuntha filia Theodem
rici R. Italiæ et Regni
administratio itt apd Matasu
it, Hæc Athalaricum filium
bonis Literis erudiri curavit
erga Orthodoxos pp benignam
se præbuit, sd Judæi molestè fe-
rebant: Regem suum Literis
potius qm armis eruditi, Eum
Matri extorquebant, qui ita cum
luxu et Corrum perett ao 18
ætis, Xsti 534. moritt.

Mortuo filio Amalasuntha
in Regni Consortium adsumebat
Theodahum seu Theodat Theodo-
rici ex sorore Nepot, hic aut
Amalasunthan bene se se mediu
ex fœminam in Custodiam dedit,
e mox in Balneo suffocavit.
Amalasunthæ mors Gaisit
belli Visegothici, q Justinianus
Imperr susceptt. Hic enim Victor
idm Vandalor in Africa Cepe
Italiam pp Imperio suo restitu-
ere Cogitabat Amalasunthæ ne

Regni Ostrogothorum

necem vindicare est adgressus
e Belisarium ducem contra Gothos
misit Ao 535. Primum Siciliam
occupat, hinc Neapolin capit, et
Romam. Theodohatus adver-
sus Belisarium misit Vitigem
quem Gothi Ao 536 Regem pro-
nunciant Theodohato ignavo occi-
Vitiges sive Vitigis erat genere
Amalasunthæ et Ravennæ a Be-
lisario obsessus Ao 539. Coactus
e deditione a Belisario, quia
persicum Bellum properabat Con-
stantinus e dictus in cujus locum
Gothi Regem Hildibadum sive Ilde-
badum creant, e hoc a suis bo-
ennio occiso Eraricum, quo eram
post 5. Menses inito festo Gothi
Rex eligitur vir acer et prudens, qui
idem Rem Gothicam restituebat
et Ao 552. a Narsete pluribus vic
occisus est. Post hunc Regis Gothi
fuit, et brevi spatio nam Ao Se
553tio in pugna cecidit et cum Gothis
debellatum est. De

De Longobardis.

Sic Italiam recuperavit Justinianus Imperii, sub imperante Justino successore ao 568 Longobardi cum invadunt et maximam partem Italiae occupant. Hos Longobardos alii e Scandinavia accessisse putant olim in Germania habitasse ubi certe Ptolomaeus eos collocat ad Oderam. Cassiodorus de Pannonia in Italiam invasisse aliquandiu in ea habitarunt, Narses etiam in bello Gothico eorum usus e auxilio, Erat tum Rex Longobardorum Audoinus, cujus filius Alboinus Italiam Justino Imperante invasit ao 568. Deo Liguria aliisq Regionib et oppidis est potitus, Ticinum vero obsedit 3 annis toto, ex demum ao 572. Capit, Hinc ulterius est progressus Sedes Regni Longobardici fuit Ticinum.

Roma, Ravenna et alia quaedam urbes Italiae manserunt, qui ad eas regendas Exarchum Graecum misserunt, unde pars Italiae mansit Exarchatus dicebatur.

Pri-

De Longobardis

Primus Exarchus fuit Longinus qui Ao 568 erat missus, Sedes Exarchi erat Ravenna. Tenuerunt Hunc Exarchat ad annum 752. quo Tempore Aistulfus Ravennam occupavit. Nomina et tempora singulorum Exarchorum Vide Cotelerius et Pagius R. C. T. 3. p. 182.

Alboinus Exul habuit Rhodoaldum Scepti Clotharii filium Clotosindam, quam mortua Rosemunda duxit Cunichmundi Gepidarum Regis filiam, Cujus insidiis occisus est Ao 572. et quidem hac de Causa. Cum adhuc in Pannonia cet bellum Cum Cunichmundo gesserat, eum in Prio suo manu interfecerat, ex Cranio ejus pro more poculum fecerat, itaq quem aliquando detestatus Vinum pro sitivabit ex Cranio Patris ejus, quem illa ebria vehementi Commovebat, ut adhortaret Hermigem incitaret ad Alboinum interficiendum. Hoc

De Longobardis

Patricio vulgato Cum Ot. Pesa-
ro ad Longinum Ravennam Com
adultero confugit, Longinus Cap-
tus desuper femina ei persua-
sit ut Hermigi Venenum daret,
Sd quem Hermiges dimidium bi-
bisset solum persensit, Casi-
um strinxit et parti veneni fe-
mina dedit Secum Clepsine fuit
Alboino suffectus Clepsio mor-
tuus post 2. menses, Hinc Longo-
bardis placuit Aristocratiam
introducere, quare Ao 573. in
Comitiis 30 Duces Creant qui
in Italia pari fere imperia-
rent, Sd quibus post 10. annos sub-
latis Authario Rex Creatur
Ao 585. Hic Catianus e facto
Sd Catianus professione sua
Longobardis permisere Deū
Selinds ejus Videq permis-
rent ett qm vellet Regem desta-
rit eligeret, Q Authi[illegible]quentu-

De Longobardis

Autharis frater, ipsa Theudelinda e
rat Charibaldi Bojoariæ ducis filia
Catholicam professa Religionem
apud Novam suum maritum Va-
leit, ut is et reliqui Longobardi
Orthodoxam fidem amplecterentur
vide Paulum Warnefrid. in Lon
gobardicis L. 4. C. 5 et 6. 7
Ex reliquis Regib. quos plures
fuerunt memorabimus poste-
riores: Aeritbert 2dus etc.
Aeritbertus 2dus Cregniare Capit
ao 702 is ideo memorandus est,
quod Alpes Gothias Eclæ Romanæ
donasse Paulus Warnefrid. L. 6.
C. 38. factam donationem et Jos. 6to
Anastasius vero Jos. 7timo, idem
Paulus Cap. 43. tribuit donatio-
Hujus Confirmationem Luidbrando
Sed nunquam Pontifices R. has al-
pes possederunt, et vix dici pos-
pro fab. Hanc donationem habent.
Aeritberto Successit Ansprandus, et
huic post 3. M. mortuo Luidbrand-

De L

Hic vixit L
pontifex R.
Pisco obsequ
& imaginem
Pontif. defen
bus Leonis
Luidbrando
pontifex ad
vibs Roma o
ad Luidbrand
sibi reconc
in Reg. 2do.
postea ite
progressus, q
2di succes
solveret
Imperii Ri
Exarchat o
debat Alia
bus spolet
cerat, hanc
obsidet Lu
ad Carolu
riam Scri
berat
Luidbrand
gobardis

De Longobardis

Hic vixit Leonis 3tii ætate quando Pontifex R. Greg. 2dus Imperatori Gregio obsequium renunciabat & Cultum Imaginum, qm Iconoclastæ oppugnabat Pontif. defendebat. Et Gutichius Exarchus Leonis jussu Ravennæ mittit Cum Luitbrando Longobardor. Rege, ut Pontifex ad officium revocaretur, et Urbs Roma obsidebatur, sed Greg. 2dus ad Luitbrandum urbe egressus eum sibi reconciliavit. Vide Anastasium in Greg. 2do.

Postea item Luitbr. Pontificem est aggressus, qui tum erat Greg. 3tius 2di Successor. Cum enim Italos solveret Pontifex sperando, quo Imperii Gr. erant adstricti Luitbr. Exarchat occupare conabatur, accedebat Etia belli Cas. Trasamun. dus Spoletanus dux à Luitbr. defecerat, hunc papa secutus, ita q Roma obsidet Luitbr. Ao 740. ad Carolum Martellum in Francia Scribit ejusq auxilium implorat, quo accedente Luitb. recessit.

Luitbrando Ao 744. mortuo à Longobardis Rex eligitur Rhachis, qui pacem

De Longobardis

pacem 20 ann. cum papa iniit. Anno
750. rupit et Perusiam obsidet papa
erat Zacharias, qui adsumto Pe
in Rhacisi Castra it, cuius ob iurgat
se violato Juramento, persuadet
ut obsidionem relinquret, et ma
pro Superstitione hujus temporis
in Longobiam abiret.

Ei Successit Aistulfus, qi Raven
nam expugnat Ao 752. et Eutichi
um Exarchum Italia pellit, qui
Constantinopolim fugit, atq; ita Exarchatu
Romanor Imperator desiit, Hinc Ro
mam profectus jussit sibi quog
bat pendi, qd Imperatori Pisco
vigent Civib, papa erat Stephanus
2dus, qm alii 3tium st, quique
revera 2dus e vix biduum sedit e
ino Gregorii Solet. Hic inqm Ste
Legatos misit ad Imperator Con
Copronymum, d. quem is cet occu
patus bellis Saracenicis et aug
lia o mitteret Legatos ad Pipi
nem j'am Gallis Regem, misit, den

7

De Longobardis

Denig ipse eqq ad Pipinum vit 751
& Pipinem cum filiis in Re-
ges Franciq inunxit, ipq Pipinus
venit in Italiam, Aistulfumq vicit
& jurare Cogit: Cuncta se tus
Romanq ditioⁱ erat Pontifici
reddituⁿ, sd profectō Pipinō ō
fecit, & Romam itē obsidet, Q
Pipinus cum Exercitu redit, & Ai-
stulfo plurimas Regiones eripit,
quanta Imperatoris Greci erant
eaq R. Pontifici tradit, sic Ex-
archatus Ravennq, qm Romaniam
vocant, & Pentapolis i. Ancona
cum v. Piceni oppidis ad Ponti-
ficem R. perveherent, adeant
Legati Const. Copronymi, qi ipq-
cis exposta reposcebant, dissua-
sra. q

Moritt de aō 756. Ai-
stulfus, cui Successit Desideri-
us, qui Romano bellum contra
Pontif. suscipit, & Urbes aliqas
Exarchatus occupat aō 772. q

papa

De Longobardis.

Papa & erat Hadrianus, qui Legatos misit ad Carolum, qui postea Magnus dictus erat & Pipino successerat, Carolus ij. ibi Veniens desiderium vicit abduxitq; in Gallias Ao 774. &

Sic exundum e Regnum Longobardicum, q̃ sibi retinuit Carolus, qui ijdē & Francię, sd et Italię Rex factus, Vel Exarchatum restituit pontifici R. imò ut ajunt: etiam alia adjecit, v.c. Sabinense Territorium, Ducat Spoletinum et Beneventanum, Vide Anastasium in Vita Hadriani, Paulus Diaconus in Longobardicis. &

De Interitu Regni Visigothor in Hispania.

Visorum quidē extinctā sunt Regna Progothor & Longobardorum in Italia, Adde interiit Regni Visigothor in Hisp. qui eodem hoc seculo accidit, Ibi Rex ult. Rodericus Vitiq; Successor, Hic Vim intulerat Filiq Juliani Comitis provinciæ

Ju

Fingitan & e
go Scelus ut
Saracenis
tica invad
inde Duce
superatõ
Calpen, e
unde mons
rich, quõ q
& Gelt; so
ob, Accidit
liqa Sara
post Rode
lio Cecidit
cesit in
in plura
quig enim
quam Ra
stra. Af
letanus
Chronico
cinus de
nia vene

De Autore R. Visig. in Hisp.

Fingitang cãg pro pellice utebat, ꝙ Scelus ut ulciscerett Eudoxianus Saracenis ꝓsvasit ut Hisp. ex Africa invaderent; Itag trajecera in de Duce Tarick vel Tariq, qui Superatõ Freto mont obpositũ Calpen, e vrb adjacent occupadit unde mons ille dictus est Gibeltarich, quõ nomine hodieq vrbs e Freti; sd corrupte, Gibraltar dr, Accidit hoc Aõ 712. Cùm Caliga Saracenor Valitz ext, biennio post Rodericus Rex Commissõ Olio Cecidit, atq ita tota Hisp. Concessit in pot Saracenor, qui eam in plura Regna distraxerunt quorũ enim Ofectura Regulem sndam Nacta est, à quo administraretr, Vide Rodericus Toletanus L. 4. Cap. 1. Vasqus in Chronico, e ex Saracenis Elmacinus &c. Quia aut è Mauritania venerant Saraceni vulgo et

De Initio R. Visig. in Asia

etiam Mauri S. Isidori.

Qui superserant e Gothis cum Le
in Asturiis et Montes recepserunt,
et Pelagium juvenem Regem re-
nunciarunt, Erat is e Gothor. Regi
stirpe, et Asturiis Rex dicebatur. Ho
Bellum Contra Maures sive Sara
cenos felicit. gerebat. Ab his Go
this sensim de Saraceni rursus
Hispania ejecti, et postqm eam
aliquot Secula tenuissent, quia a
Asturiis Regnum fuit primu
Unde, ideo Godici Regum filius
Nata maximus et Regni Heres, Prin
ceps Asturiis solet dici.

Pelagio Successit Favila filius,
huic post biennium sine prole mo
Alfonsus, Cognomento Cath
lius, Pelagii gener, qui Legione
Urbe Barbaris recepit, quae
deo Sedes Regum, qui ex eo Legion
es S. Isidori, fuit, qui ab Inde
Saracenos Hispania ejecit q
Ferdinandus Catholicus!

De

De Imp
tus Pe
tato Pr
4

Postqm Impe
ertinum fu
et eo Nata
evasit Fra
cos Regem
Faramun
lium, qui
fuit Ao 7
lius, qui
pit. Clodi
affinis acc
Fastia dito
Hunc Chil
et, qui qu
rem primo
Iunctus in
Clodoqeu
it, de quo
et rebus
Cognomin

De Imperio occidentis per Francos restituto & de ad Germanos transitu.

Postqm Imperium Vetus Romanum extinctum fuit Interregna, quæ tum ex eo nata st, potentissimum mox evasit Francicum. Primum Francor Regem supra vidimus fuisse Faramundum Marcomiri filium, qui Ao 420 regnare cœpit. Huic Ao 423 successit Clodio filius, qui primus in Gallias irrupit. Clodioem Merogeus ejus affinis excepit, qui Francor in Gallia ditionem amplificavit. Hunc Childericus filius secutus est, qui quidem a suis ob libidinem primo pulsus e, sed in revocatus. Quintus in Gallia Francor Rex Clodoqeus sive Ludovicus fuit, de quo plura st dicenda, quia ei rebus gestis Clodoqeus Magnus Cognominatus. primo Syagrium vicit

vicit, qui Augustam Vesontionem
tenebat, qm Greg. Turon. vocat Regem
Romanor, deinde Alemanos et Bo-
jaros, quibus cum bellabat,
ad Tolbiacum in Obiis vicit Ao 496
Uxor ei erat Chlotildis Chilperici
et Burgundof Regis filia, Arrianae
erat, Chlodoqueus aut et Francis
adhuc pagani, cum aut Chlotildis
Chlodoqueum sape monuisset, ut
Xnam Religionem amplecteretur, in-
dem ad sti Remigii ad Tolbiacum ex-
tra vocasse, et cum Victoriam repor-
tasset, cum publice cum Francis
coepit profiteri, unde factum, ut
Francof Xnissimus et Primogeni-
tus Ecclae adpellaretur. Fuerant qui-
dem Barbari ante eum Xni, sed
Ariana plebe Sectae, Franci autem
primi ex iis Catholicam pro-
fitebantur Religionem, Chlodoqueo
apud Remos S. Remigius Urbis
Episcopus ste et baptizasse et un-
xisse, fama ajunt cum quer-
cui ampullam ferebat, in qua olim
sa

De Imp
Sacr Contin
currentium
re o posset,
aliam amp
qua Clodoqu
cum ampull
Greg. Turone
rogei scripsi
fabulam ign
post ejus m
Episc. Remen
rebus sanc
Clodoq
Burgun
tes suos C
cis et Clod
tigal impos
Fundobaldus
desitum int
accusit
Regem Ala
peremit, e
gerim e
tolosa e
Gothis exe

De Jure occ. p. Fr. restituto

Sacr Continebat. p. multitudine Con
currentium ad Episcopum pervenire
re o posset, Columb Celitus advolasse
e aliam ampullam rostro adtulisse, è
qua Clodoqeus et sde Reges uncti sint
eamq ampullam Remis ostendunt, sd
Greg. Turonensis, qui Conversionem Clo
doqei scripsit, aliq S.t. Historici hanc
fabulam ignorant. 200 aut Annis
post ejus mentionem fecit Hincmarus
Episc. Remensis, eum secuti Flodo
ardus Ajmoinus etc.

Clodoqeus postea Gundobaldum
Burgundiæ Regem vicit, quitra
tres suos Chilpericum Clodoqeiso
cios et Godomar antecessat, eig Ve
ctigal imposuit, sd digresso Clodoeo
Gundobaldus Ariam etiam Italiæ Jo
situm intfecit, et Francos jugum
excussit. Denig Clodoqeus Visigoth
Regem Alaricum vicit et sua manu
percemit, et quicq Visigothi trans Ti
gerim et Rhodanum teneb ant Cum
Tolosa urbe occupavit, ita Tolosa
Gothis erepta est, ubi per tos 88.

Regi

De Imp. Occ. & Ft. restituto.

Regiam suam habuerant, Vide Greg.
Tur. l. 2. Cap. 37. Aimoinus l. 1. c. 20. 21
ipse aut Clodoveus sedem Regni
sui Parisiis Constituit, e Ao 511.
moriens Regnum int. 4. filios divi-
sit, & illi mox int. se bellum ciu. ge-
serunt, donec ad unum Clotharium
res rediret, hic aut iter in 4. filios
Regnum distribuit.
His Pallig divisionem in filios Regum
in filios Regum, factum e ut nova
de Regnor. Nomina audirent. v. c
Neüstria ad occasum Cujus prima
ria sedes Parisii erat, e Austrig
sive Austrasig ab ortu Cujus pri-
maria sedes Metz sive Metzfuer
ita Dagobertus Clotharii 2di filius
filiis. Sigeberto Austriam, Clodoveo
sive Lud. 2do Neüstriam dedit Ao 639
Vide Aimoinus l. 4. Cap. 27.
ostea in Francig Regno Nova e
tiam dignitas Nata e: Majoris Domus
sic Vocabanti Palatii Præfecti apud
quos ab excessu Clodovei 2di ordi
e potius erat Imperii, Reges enim

De Imp
in Luxum
ne tenus re
ministratio
admittebant
Præfectis Fr
& his M
randus e
fus vel
qui factus
fustrasia
Major do
cum bellu
ulterius
favit Ao
tum viam
de Rad
bis Frisii
riam pat
pinus
tione Fri
& Austrin
cum eo
ni filio

De Franc. Occ. p. V. restituto

rii Luxem e circa tiam Soleti Nomine tenus regnabant, cæng Regni administraiem Majores Domus admittebant, qui ipsem ex palatii Præfecti Tutores Regum, post Reges evadebant.

Ex his Majoribus Domus Memorandus e Pipinus Cognomento Grossus vel Heristellus Anschisi filius qui factus e Major Domus in Austrasia Ao 687. cum Neustriæ Major domus erat Ebroinus Theodoricum bellum gessit, e quo mortuo victus Regni Magisterium cessavit Ao 691. Idem Pipinus bellum etiam gessit cum Frisiorum Rege Radbodo. Tenebant tempore Frisii ora ea quæ per Batauiam patent usq ad Rhenum, so Pipinus Radboddum vicit, e Citerioce Frisia, quæ erat intra Renum e Austrasiam Marce expulit, Deo! Cum eo pacem fecit Etiam Pipini filio Chrimoaldo nubsit Radbodi

De Imp. ACC. pro Fr. restituto

bosi filia. Dicunt. Pipinem volu
isse Radbodum ad Xtiam fidem ad
duxisse hoc obse ad uem Miserat
Zenonensem Episc. Vulgranum, &
quem baptizandas erat quę fecit
Radbodus Episcopum; ubi est
frisiæ major numerus? R. Epi
in Inferis qd baptizati ecent, &
Episcopus retulit pedem, dicente
Radbodo: Malle se cum pluri
ee in Inferis ꝙm Cum paucis in
Cęlo. Hanc fabulam refert Jo
nas Monachus in Vita Vulgran
Fabulam ipsm quia vel id falsum
est qd triduo post secessisset Rad
bodus, cum diu post Cum Pipin
signal vixit.

Pipinus de majore Domus Const
stitit Filium suum Grimoaldum, fa
ęi Ao 723 tio a Radbodi fate
lite interficit. qd filiam Radbo
ꝙm duxerat parvi faceret. Fra
locum Pipinus Theodoaldum Jo
annis filium Nepote suum ma
jore Domus Constituit, et Ao 714
mor

De Imp
mortu
Rex Z erat
lia Pipin
jubebat ut
suus priv
retro, si
mortu e
situent
Rhachinfred
inte defu
e Rabinpre
Carolus M
stit e b
sum, Cu
siot Rex
in quo to
Rad in fre
Domus fa
et Elpaid
natus era
des Cogno
bar hos
ludit, Ca
Titulo, qu
Francis

De Ann. occ. pb. Fl. rest.

m-xiiij.

Rex erat Dabobertus, qm Fi-
lia Pipini regebat, qus viam
jubebat at Carolus Martellus
suus privignus in Custodiam da-
ret, sd quem ao 715 Dabobert
moritt & proceres Regem Con-
stituent Filpericum 2dum, cig
Rhachinfredu M. domus, deinde bellu oritt
intt Clotarium filium Pipini
& Rhainfredum, in his verbis
Carolus Mart. è vinculis emit-
tit & bellum Contra Rainfre-
dum, Cui viam Radbodus fi-
siot Rex accesserat persequitt
in quo ao 717 & 718. vincitur
Rad in fredus & Capitt, ita Major
Domūs factus e Carol. Mart. qui
ex Elpaide Concubina e Pipino
natus erat, e Martellus sive Fu-
des Cognominatt, qd Judicis in
star hostes, Sardenos Frisiq Con-
fudit, Cter ille Contentus ō fuit
Titulo, quem pater gesserat, Dse
Francis Ducem sive principem sui

De Ann. occ. pt. Fr. rest.

dici voluit, Bella gessit Contra
Bojocos ec quos oes subegit,
Deinde diam bellum gessit Contra
Eudonem Aquitaniæ Ducem, Hic
autem Saracenos ex Hispania ad
auxiliandum sibi evocabat,
Venere Saraceni' duce Rege Ab-
diname Ao 725, et quidem ut ajunt
70000 Carolus vero Contra Hu
multitudinem Longobardos et Ba
varia evocat, et totag Germania
auxilia collegit, quem ad Flu
Vent erat ipse Eudo Saracenos
relinquit et Carolo reconciliat
Hu, duce factum e ut insigni Vi
ctoria potiretur Carolus, et ex
hostib ut ajunt Caderent 375.00
Francor 1500. Mox Carolus
Burgundia et Lugduno potitus
et Ao 727 et in Leg. Ao Aquitani
am pacificavit Eu sone vita
functo, Hinc Saraceni iterum in
Galliam irruperunt et Avenio
nem occupavere, Et Carolus e
pt

De Imp. occ. Fr. rest

t profligavit et multa provincias oppida expugnavit, Mortuus Anno 731. Legunt hoc in Francor Annalib apd Fredegarium, Aimoinum Sigebert &c. Successores habuit Carol. M. in Ducato Francis filios Carolomannum et Pipinum, Austrasia, Alemannia et Turingia, Huic Burgundia provincia et Neustria cessit, Sed Carolomannus prosperitatione temporis Anno 741 in Monasterium ivit, quo factum ut Pipinus ora solus teneret. Hic aut & amplius Contentus fuit Ducatu Francis, sed Regnum adpetebat, Erat aut ultimus ex familia Merovidgia Filius 3tius, Sed Hy nomine, postas erat tota apd Pipinum itag textu ignavia ejus ejus Majores francis deponent

et

et ut Hyrando solverent. papa
Zacharias impleratt. Hinc opus
fabricat Pipini auxilio contra Longo-
bardos, facile assentit. Comitis Hil-
gis franci à papa solvunt pe-
cunias, Childericus in Monaste-
um detruditt, Pipinus franco
Rex fit, et per Bonifacium un-
gitt, et hic prima unctio, qua
Francis Reges fr inaugurati
nam et de Clodoei unctione
id fabulosum et didimus
Paulo post moritt Zacharias papa
Cui Steq. 2dus vel 3tius succes-
sit ut Hyrilia Contra Histulfum
Longobardis Regem acciperet infal-
lidem ad Pipinum e profectus, vide-
re Gidicet: quantus honor jam à Ga-
bitus fuerit papa Romano. Reli
Pipinus quum ad illius Conspec
spectat descendit equo, seq ad ter-
ram prostravit cum Conjuge et fi-
lis et pontificem adoravit de te
rum equi pontificis assipuit et
papam duxit in Regiam Voluit
etiam Pipinus seruo à Steq. ap
ungi, unde est quidam et Vete
ris à Zacharia Steq. tribuent

Regnum
stituer
pinum un
et fi
um, qu
is mand
obedi
ume in
emissio
orio S
Pipinum
Patricium
tricium
Imperato
re fus
chat Im
pronimo
ognabant
de Anast
Francor
Pipinus
fectus e
jus eum
et pontif

De Imp. occ. p. Ft. rest.

& Regnum Francis in pipinum
transtulerit. Quem aut pi-
pinum unxerat Papa Steph. ab-
eo e filiis ejus legit Stepha-
num, quo Papa promisit Rex
sum, & obedituri, & exactat Ra-
vennæ Exarchatum remissione peccatorum impetranda.

Porro Steph. Patricii titulo in
Pipinum contulit, & seipsum
Patricium dixit, Erat autem Pa-
triciatus dignitas eo tempore
Imperatoriæ proxima. Itaque hac
re tus in Urb Roman et Exar-
chat Imperatori Const. Co-
pronimo eripiebat, et eo se
opponabant Pipinus et Papa, Vi-
de Anastasium in Steph. et
Francor Annales.

Pipinus mox in Italiam pro
fectus e, et Exarchat titulo,
qui eum corripiebat extorsit,
et Pontifici dono dedit Ao 756.

&c

De Imp. Occ. & Ft. rest.

Bde bellum gessit contra Sei-
xium Aquitanicq ducem rebellem
ao 768. q̃do Pipinus etiam mortuus
Ejus filii Carolus et Carolomanus
Æternum Regnum inter se par-
tiebant. Carolus tertia die
alter Nativ. accepit. Carolo-
mano Ao 771. extincto Solus o-
mnia occupavit Carolus, cui ex
Rebus gestis postea cognominatus
et Imperator occid. postea renunci-
tus. Primum Carolus Ao 773.
Desiderium ult. Longobardo-
Regem vicit et in Galliam subl
occupato Regno Longobardico,
et Donationem, qm Pipinus pa
fecerat confirmavit adjectis e
iam multis aliis ditionibus u
volunt multi, Sd augent
cii Donationem Caroli M. in m
mensum, ut pace adulenti

Ptrea Carolus bellum grave
et diuturnum gessit cum Sax-
nib, quod Sos continuos 33.
rexit Ab Ao 772. ad 804 Di

De Imp.
Divisi eran
os et Vesp
habitabant,
Visigoth
Galos Vi
Ope Osna
sis Cujus
si identi
ties enim
alia bella
vedisset
vedibat
dem In
Albion a
in Caroli
ceptis, Ve
sones,
dixi ad
cos occi
Flandr
Nec A
bus, De
Polonos

De Imp. occ. p. Fr. rest.

Divisi erant Saxones in Ostfalos et Vestfalos à Reno ad Albim habitabant, Ostfali quidem ultra Visurgin, Vestfali cis Visurgin. Ostfalor dux erat Albion, Vestfalor Vitegindus. Cujus Castra ope Osnabrugam fuit. Vit fos fis. Cujus instinctu Saxones vicissim identidem rebellabant, quoties enim hyeme aut Ver erat quies alia bella gessurus in Galliam redisset Vitegindus ad suos redibat et eos concitabat, indem in ao 785. Vitegindus et Albion ambo Sti baptizati, et in Caroli fidem ac tutelam recepti, Vel sic in o quievernt Saxones, Sed duravit bellum ut dixi ad Annum 804. plerumq eor occisi Sti, multi etiam in Flandr, Brab. Franc. translati.

Nec à Saxones subegit Carolus, Sed et Turingos, Sclavos Polonos, Bohemos, Bojoarios

ll

De Imp. occ. & Fr. rest.

Cum duce suo Tassilone &
Bellantes, denig Hunnos ad pa-
tes Bavaria profitos deb-
pulos ad Mare Balticum.

Hos aut Suos vicit Carolus
hac lege in fidem suam recep-
ut Xnismum susciperent, a
Cujus promotionem et defens
oem pdsum Episcopatus pe
Sardiniam exiit, et ut leb
officio Continerent Episcopi,
isdem Civilem Jo. dedit, und
et q. per Germaniam Epis
pi leg. Civilium ac Sacrol
beant Jo., fundatiji &
st Episcopatus Osnabrugen
Mg. leb. Padeborniensis, Mo
nasteriensis, Bremensis H
densis, Hamburgensis, pasim
Hinc Scholas per Germaniam
Instituit Carolus in quib. Ling
et Disciplinæ tradebantur, vis
numerandi vulgo Osnabrugen

Ste

De Imp. Occ. p. Fr. restit.

Ptea voluit ut Ppuè Episcopos
sedes sive Cathedrales Eccl. essent to
tidem Gymnasia in quib. theologia
docerett & ad Sacr. Ministerium
instituerett Juventus, qui in his
Collegiis docere debebant Regulares
& de Canonici dicebantt, quia
Collegia Canonicor. instituta st
Moguntiæ, Coloniæ, Trevirisb, La-
isburgi, etc. Stipendia, qua
illis assignabantt & proventib. &c-
clar, vulgo Gbenda dicebantt, de
hac Collegia procedente tempore
in otium & luxum solvebantt.

Porro Carolus adgressus
est Saracenos in Hispania intt
& sibi sentes & parte ejus o
modicam superadit. Id enim
778. Pampilonam capiebat
Casar Augustam q occupabat, d
queq per Pyreneos Montes
in Galliam redirett à Vascon-
b aliqm accepit Cladem, qui ex-
tremum ejus agmen in vadebant
&

De Imp. occ. & Fr. restit.

int. alios duces desideratus & A
Rutilandus, Britannicæ oræ præf.
Hic e ille Ruth. vel Rolandus qui
in fabulis Romanensib. decanta-
tr ut Gigas quidam. Adsunt An-
nales Hispanor. aliam Caroli
expeditionem in Hispaniam,
Idea e fictitia, sab. eam Jus-
pinus Episc. Remensis, D. Liber
Ille e subrositus. Leg. etiam Vbe,
V. ab Aldefonso Casto; Hispanio
Rege hanc eadem accepisse, Ca-
rolus, Cum eo enim amicitiam
Sanctè. Coluit Carolus, et Capit. A
defonsus sic post Annum Vb
regnare.

Carolus M. Imperat.

Mortuo Adriano Papa Leo
vivus Ao 795 substituebatur,
hunc Adversarii indignis modis
vexabant, Leo Ao 799 pro
fugit ad Carolum & in Germa

Carolus M. Imperat.

adversus Saxones & bellavit, cum
vi venit ad eos bello, honorifi-
ce acceptabatur & to seq 800. Cum
eo Carolus Romam adibat, et
ut scribunt Annales, Ado, et
ad cesatores Leois adesse jube-
bat, Sed quum nemo adesse vole-
bat, et Carolus se ulcisci sic
se purgavit, Leoem Carolus in
Sede Papalem restituit, et
Cum Ao 800 celebraret Na-
talis Xsti, consentiente Senatu
populoq Romano Leo Carolo
Imperatori Romanum salutavit,
vide Anast. in Leoe 3tio. Egin-
hardum in Vita Caroli M. etc.

Sic quidem restitutum Imperi-
um occidentis et Romanum, so
titulo tenus, Neq enim verus
evasit Roma orbis occid. Caput,
Sed et contra subiit jugum Francor

7o

Carolus M. Imperii

q̃ cum Greg. ob jugo quitavit Romani enim instinctu papæ ab Imperatoris R. defecerant, et in Francor. tutelam se receperant, hinc tanto abest ut ipsi Francis aut aliis populis ob hinc sint dominati imo! vix Italia ab s.t. usq; servivit aliis Nationib, et deficiente stirpe Carolingicâ abiere in tutelam Germanor. Imperatores etiam per multa adhuc secula exercuere Supremu Imperii Jus in ipsam Romam et papa, Indem vero et perrexit papa cubere Imperium et ab eo jus Supremæ in et Romanæ et stat Ecclesticum vindicate, sic tu ab hodieq Imperte Germanor. Titulum gerat Imperatris R. imò! etiam Patronus Romanæ Eccl. agnoscatt.

Distinguendus autē st Imperatoris

Carolus M. Imperat.

xis Titulus a Regno Italiæ, Rex enim Italiæ jam salutatus fuit Carolus hoc tempore, quo Desiderium evertit. Cæterùm Imperator Carolus sè etiam Nuptias expetivisse Irenes, qua S.t. Perat Imperio Orientali, ut occid. e orient Conjungeret vide Zonar. T. 15. C. 13. Sed hæc dum agunt Irene à Nicephoro loco detruditur, Nicephorus aut ita mox Fœdus renovavit cum Carolo, ut Calabria et Apulia, inferiorq Italia penes Græcos maneret, reliqua aut Italiæ imperaret Carolus.

De Venetia aut Rep. Vb. An Fœdere excepta sit ut ab utroq libera ëst? volunt hoc Venetiani, sed ex antiquis monumentis libertas suam demonstrare non possunt, accidit vero, ut S.t. Se si

Carolus M. Imperat.

stitiis laboraxent Veneti, hinc
pars eos Carolum, pars alii
implorarent, Misit & Carolus
Pipinum filium ad eas turbas
sedandas.

Restituto viam Graecus ex
stentiam, qua destructa erat
à Totila Gothor Rege in bello
cum Imperatore Justiniano, q
Orbs post in libertatem sentica
vit, et cum interstitiis discordi
ius conflaxerit, indeq; concess
sit in potestatem Domus Medicea-
Vulgo putat viam Carolus 12.
pares Francis instituisse, hinc
fit demum mentio apud Hist. Sec
13tio. Comites vero, Duces et
Marchiones ab eo institutos et
veriori traditio, quam autem
Comites Juri-dicendo, Duces
vero exercitib. Marchiones au
custodiebant Limites. Imperat
postea duces Praefecti stipen

b

Carolus M. Imperat.

bus orbis, Comites eni. Elegit
viam Scholas Academicas: pa-
risiensem, Bononiensem & pa-
tauinas, in quib tm & tradebant
& Artes Liberales, & tam Scolo-
gia in Monasteriis & Collegi-
is tradebatur, Jurisp. & Medici-
na post accesserunt.
Antegm Carolus moreretur,
Regnum Ao 806. sic diuisit inter
tres Liberos, ut Pipinus Bo-
joariam & Alpes & Italiam
teneret, Carolus Franciam
Ludovicus Imperatoria sua,
& Pipinus satis Concessit
Ao 811. Carolus Ao 812. so-
lus & Ludovicus nata Maxi-
mus ei fuit superstes. Mor-
tuus e Carolus M. Ao 814.
pridie Id. Augusti, obijam
ab aliquo tempore procul

a

Carolus M. Imperii

à Mundanis Curis se secreat
pietati & Meditationi sacris.

Ludovicus Pius

Ludovicus & Cognomento Pius
ei successit. Unde vero ille Cogno-
men Pii meruerit 2o. Alii deri-
vant id à pietate ejus erga filios
Alii potius qd pietati & stris ac
fidei sit operi. Coronatus
Ao 816. à Papa Steg. IVto. Cùm
enim Leone mortuo Steg. Ro-
ne Consensu Imperatris eet electus
Contulit electus Steganes se inau-
liam, ut factum hoc excusaret,
Imperii & eum Confirmavit, &
se ab eo Coronari voluit,
Baronius ad Annū 817. pro-
ducit Diploma, quo Ludovicus
oth Confirmavit Donationem
Pipini M. qua in Papam Confe-

Ludovicus Pius.

tur Exarchatus, sd e hoc diplo-
mate renunciat Imperii suo
papa Confirmabant ab Impera-
toribus, imò e suppremum do-
minium in Romam papa si
Concessisse, sd hoc diploma
e fictitium, nam res serio
tempor in eo occurrent
sd e falsissimum e. Impera-
tor in vrb Roman e oritio-
es Italicas Concessisse
porro ad Lud. venisse
Atsioldus vel Atsaldus, Danis
Rex à Civib suis expulsus, e
Moguntiæ Suscepisse Baptis-
mà Cum familia sua, & rein
Regnum Suum ei restituit Lu-
dovicus, eq occasione ibiq
cepit nunciari Evgildum
Cum Atsioldo enim vixit An-
sebaris Corbejensis ad Vi

Suc

Ludovicus Pius

sertim Monachus, qui propt
ea audit Danor et Apostolus,
vide Crantium, Adamum Re
mensem &c.

Felicissimus Imperii fui
dit Lud. abeg filiis, Nam A
817. Aquisgrani in Comitiis
divisit inter eos Imperium su
Lotharium adscivit in Impe
rii societatem, ei assignavit
Regnum Italiæ et Germani
Aquitaniam Pipino dedit, Lu
dovico autem magnam Germani
partem et Bojoariam, quæ d
bello magna mala perpetra
primo ea offendebatt Bernar
dus Italiæ Rex, qui genitus
erat Pipino, dimidiam Im
perii partem postulabat, id
foy bellum parabat, de quem
Ludovicus contra eum profe
ctus exercitum, sese dedit

sic

Ludov

sic aut ille
ut Imperii
reri, Stag
vocatus e
gm in pan
Imperat ut e
so mox d
ad Amem
Deinde 818
gardis Ludo
locum suum
suc suscepit
quem pater
care agre
Pertzin Lot
conspirationem
Comp pendunt
nostrum de
indictis Neom
tutus e pat
operâ e I
liberata, D
um Liberol
e Castra Ca

Ludovicus Pius.

Sic aut ille erat Italiæ Rex
ut Imperii sui debellet reve-
reri; Hoc in Judicium est
vocatus & Capitis damnatus,
qm in panam sic Mitigavit
Imperator ut ei eruendi oculi
& mox obiit, Vide Regine
ad Annum 816.

Vide to 818 mortua e Irmen-
gardis Ludovici Pii Ux in Cujus
locum duxit Judithan, et qua ad-
huc Superstite Carolum Calvu, huic
quem pater Ex parte Regni vellet
dare agrè id tulere reliqui fratres
Præsertim Lotharius et Pipinus et
Conspiratione inita Ao 830. Pat
Combenedunt, et Judithan in mo-
nasterium detrudunt, & Leg Ao
indictis Neomachi Comitiis resti-
tutus e Pater, Opre Irmengard
operâ et Juditha e monasterio
liberata, & Ao 833. Nova fit Cri-
um Liberor ij Patr Conspiratio
et Castra Castris obponent, ibi

vero

Ludovicus Pius

vero fraude Papæ, qui rebelles fi-
lios concitabat, pater venit in fili-
ob pott, et à Lothario captivus de-
tinetur. Cogitt eum fateri: se ea
Caam vim malot, et insuper ana-
themate percutit à papa, Car-
lus Calvus in Monasterium tu-
sha in Italiam mittit. Custodi-
enda, Indem verò instinctu Jer
manot inducit Ludovicus, ut so
ciette inita cum Pipino fratre,
armis cogeret Lotharium; ut
Patt dimitteret, & restituus
e pater in Imperatto 833 Cum
autt to 832 moreretur Pipinu
et Aquitania daret Carlo C
vo, exclso Pipino Pipini filio,
nqus oriuntt turbs, inte quas
decessit Imperatt to 840.

Lotharius

Ludovico pio successit Lotharius
qui cùm ira ad se raperet, e
Ludovico fratri pars Germani
Carolo Calvo Aquitaniam adimer

pa

Lotharet, L
arma Conju
Imperatu Li
tenet Bur
cidisse d
minem, Lo
Indem Ver
jus par Lo
eam diremt
cia, et ex u
nus fuerat
enim Ludo
nem cum Lo
et quasdam
nem in R
tenuit Ad
Imp. et Re
ut tustra
bonen sem
sit Hostu
occid. Pipi
quitaniam

Lotharius.

pararet, Lud. e Carolus Calvus
arma conjungunt, e cum Lotharij
Imperatoria committunt ad Fon-
tenet Burgundiæ ao 841. quo
cæsi fisse sf ultra 100000 ho-
minum, Lotharius profligatus
Indem Verodeni sit pax ao 842.
qua pax hoc e nobilior, q per
eam dirempta e Germania & Fran-
cia, e ex uno Imperio, q hacte-
nus fuerat, duo sf facta; Accessit
enim Ludovicus Germaniæ Re-
num qm latè patet ultra Re-
e quasdam etiam urbes Cis Re-
num in Ripa Gallica. Lotharius
tenuit Italiam atq; Romanum
Imp. e Regnum Longobardiæ,
Austrasiam e Galliam Nar-
bonensem, Carolo Calvo autem ce-
sit Austria Lea pars Franciæ
occid. Pipinus Pipini filius A-
quitaniam accepit, qm In mor

Car

Lotharius.

Carolus Calvus Pipino extincto Francis Regno adspicuit, Vide Chronicon Hermanni Contracti, Ottonis Frisingensis &c.

Lotharius Idem Imperium divisit itet inter tres filios: Ludovicum, Lotharium et Carolum. Ludovico dedit Italiam cum Imperatoris Titulo, Lotharius nata e Austrasiam, sive Gallram Belgicam, quæ ab eo Nomen fulsit Lotharingiæ. Carolo aut dedit Gallian Narbonensem, Provinciam vel Burgundia &c. Hæc divisio facta Ao 855. Imperio abdicavit et ingressus e Monasterium Prumiense, ubi paulo post obiit.

855! his temporib valde turbabatt Italia à Saracenis, Ut Siciliam jam tenebant, erant vehementi principes duo fratres Adelgisus et Sichonulfus, quorum

Lo

Lotharius.

dissidebant, et Saracenos in sui
gloriæ auxilium vocabant, quia-
jecto Freto Baciam urbem occupa-
bant, et inde tot infestabant Ita-
liam, viam Portæ Romæ, quæ est
eis Tiberi, accendebant, quare Le-
o IV. Pontifex hanc urbis partem
munivit, et de suo nomine dixit
Leoninam.

Quod Venetos attinet, illi sicun
An. 871. Alexandriæ, quæ in Æ-
gypto est, deportasse Corpus Mar-
cum lista, dicitur, eodicq servant, et pro
deo suo tutelari colunt.

Nostrami Circa hæc tempo-
ra Frisiam et Gallias et Britan-
niam infestabant, apud Britannos in eis
fortiter restitit Egbertus Rex
Westsaxonum, qui primus
reliquos Anglia Reges sibi sub-
jecit et ex Heptarchia Monar-
chiam fecit.

Lud

Ludovicus 2dus.

Ludovicus 2dus Imperator Conjun-
xit sibi Cum Ludovico Ger-
nico patruo suo, neq Cum hujus
filio, Fuit laudatissimus princeps,
qui Italiam fortiter vindicavit a
Saracenis, inter alias Barin urbem
quam Saraceni tenebant, ejus adv.
rio Basilii Macedonis Imperatoris
Graeci, recepit, Sd circumventus fr
it Adelgiso Beneventano duce, Hic
clam Conspirabat Cum Graecis e
Saracenis, Catel profligatis hos
tibus Ludi Imperatori persuaserat
ut exercitum dimitteret, quo facto
impetu fecit in ipsum Imperator, e cum
Coegit jurare: Nec se injuriam San
vindicaturu, nec unqm Beneventum
iturum Cum Exercitu ingressur, Q Cum
ppterea querelas deferret Imperato
do Papae Hadrianum 2dum, is eum
Soluit Jurando, et Imperii Exor
suam Cum exercitu misit Contra
Adelgisum, eumq fugavit, qm in poste
Adelgiso e reconciliatus; Vulgo pu
tatu Jos. Dous is ee, qui Imperato
Sol-

Ludo
Soluit Jure
offendit Jo
frater ejus
ringiam ten
Divortium
Uxore, Gan
Criminem a
Synodo Epi
si H dece
bergam re
duxit, Cuj
batu, Sd d
J. Papam, q
repudiare
bergam re
cum anath
absolutus
2do Papa,
Sd Hac Con
o adigisse
Teubergam
falso jura
Sd mortu

Ludow. 2 dus

Solvit Jurando, dd Hadd fuisse
ostendit Jagi in Breviario Pont. R.
Frater ejus Lotharius, qui Lotha-
ringiam tenebat, memorandus est
Divortium, qd fecit cum Theuberga
Uxore, Jam enim in cestu Lodow
Criminem accusabat, et Congregata
Synodo Episcopor, effecit, et Episco-
pi Hd decernerent: Jure eam The-
bergam repudiare, Hinc Waldra-
dam duxit, Cujus amore jam ante tene-
batr, dd Theuberga adpellavit Nicol-
i. Papam, qui jussit Lotharium
repudiare itb Waldradam, et The-
bergam revocare Cum q paterer
eum anathemate percussit, Indem
absolutus e Lotg. anatemate ab Hadr
2do Papa, qui Nicol. Successerat,
dd hac Conditione, ut juraret: se
o adtigisse Waldradam, postqm
Theubergam recepisset, Vel Cùm
falso juravisset paucis diebs post
dr mortuus, Quia prolem Legi-

ti-

Ludovicus 2dus.

Legitimam o reliquerat Lotharingiam ipse sibi divisere ejus patruelem qui erat occupatus in bello Saracenico, papa quidem cobse Carolo Calvo et Lud. Germanico anathema minabatur, ss qs pat promovebat.

Carolus Calvus.

Lud. 2dus moriebatr ao 875 sine Hærede masculo, itag Jus ad Italiam et Imperium debat Lud. Germanus Patruus, etiam Lud. 2dus Imperator sibi Carolomannum Lud. Germ. filium succedere volebat, sd papa Joh. 8vus magis favebat Carolo Calvo Francorum Regi, qui erat Lud. Germanici frater natu minor, Carolus Calvus itaq statim properabat in Italiam, et Joannes eum etiam Romæ coronavit Imperatorem ipso die Natali Salvatoris ao 876. Lud. Germanicus autem ut

Carol. Calvus

ut Jus Suum vindicaret, misit filium suum Carolum in Italiam, sed eum fugavit Car. Calvus, de Lud. misit filium suum alterū Carolomannum, de jm solis e sonis delini vit Carolus Calvus; jurans: se per arbitros hanc litem compositur, itag Lud. Germanicus ipse cum exercitu Franciam è ingressus, e ejus magnam partē vastavit, rediens Ao. 876. mortuus est relictis filiis: Lud. Juniore vulgo dicto, Carolomanno, e Carolo, qui à pingvedine Crassus cognominatī, qui Germanicū Regnum inter se diviserunt.

Carolus Calvus quū e Italia redisset, e Ludovici Germ. morte audisset, statim cum magno exercitu Lotharingiam occupavit, inde Coloniam duxit, Lud. Jun. qui patris fines tuebat, ad eum Legatos se pacem misit, e quū frustra esset, cum paucis trajecto Rheno prope

Ander-

Carolus Calvus.

Andernacum Cum Carolo Calvo
Conflixit & ingenti ei intulit Clade,
Ubertus hac ora Narrant in ma-
lis Francor.
Post hanc Pugnam papa Joh. duos Caro-
lum Calvum in Italiam evocabat Ca-
Exercita Venit Carolus, & itet Ex-
sitionem in Italiam suscepit Carolo-
manus, Cujus adventu Cum accepisset
Carolus Calvus fugam Capessit in
Franciam, & mox febri Correptus
in itinere periit Ao 877. fama erat
Zedeliam Judaeum, quo pro medio
utebatur, ei dedisse Venenum.

Carolomannus.

Mortuo Car. Calvo Carolomannus
Ludovici Germ. filius ab oib Italiq
procerib Rex receptus. Hag in Ita-
liis suis se vocabat Bojoarius
et Italiq Regem, imo etiam Lambert
tus Comes Spoletanus et Adalbertus
Marchio Tusciq Romam ingressi
et Coegerunt Roos ei jurare obsequ
Suc

Carolomannus. 1

Jure igitᵗ numeratᵗ inter R. Imperatores; qmvis ō legatᵗ Jit. Juncasurpasse, Cujus vulgo Caa e: qd Imperatores nulli vocentᵗ nisi fuerint à papa Coronati. Papa autᵏ Joh. 8ᵘˢ studebat in Francos transferre Jmperium; quare Rᵒᵍ in Vincula Conjiciebatᵗ, D elapsus fugit in Franciam ad Lud. Balb Car. Calvi filium Francis Regem, ibi Cum eet, etiam Lud. Balb Coronavit.

Multi Sᵗ, qi existimant: Lud. B. à papa Coronatᵏ fuisse Imperatᵒʳ, e ideo vulgo etiam initᵗ Jmp. numeratᵘ, D perpeᵇ, Nam a. Jsta papa Coronatio ō potᵗ ei dare possessivem Jmperii, qd tenebat Carolomanus. b. Certᵏ e: cum a papa ō Jmpᵗᵉ, D Regem Francis fuisse Coronatᵏ, ideo Lud. B. e post hac ō se Jmpᵗᵉ D Regem vocavit in Actis publicis, Ipse 7 Joh. Papa in Epist. suis cum

Regem

Carolomannus

Regem fr. Cgtes Ao 879. mortuus e Lud. B. Francig Rex, Nec Carolomannus Bojoariæ et Italiæ Rex et Roas orbis Dns sua superviss. Nam Ao 879. in Παράλυσιν incidit, yõ morbo cum laborasset Fratr Lud. Iunior Successor sibi signavit in Bojoariq Regno, Italiam vero obtinuit Carolus Crassus, qui jam isto tõ Italiæ Rex adpellat, et seq Ao 880. decessit Carolomannus. Ota hæc plurib Constat et Annalib Fuldensib, Metensib aliisq hoc tempor Chronicis.

Carolus Crassus

Hic minor erat Lud. Germ. Filius qui Aõ 880mo a Joh. 8vo evocatus venit in Italiam contra Saracenos et Imperat Rõa Coronabatur. Cgtes, quem dde Ludovicus Crassi Frater Bojoariæ et Francig orientalis Rex moreret et Italia rediret et

totius Ge
mos via
ad Imper
e vocatu
priore
filios: V
qui amb
Francig
Lud. per
tomam
Carolus
Ludovici
Minorem
potenti
Carolam
e totius
Regem el
norib; uf
Nam quem
langvete
burien sib
procered
Mulgam,
8 8 8vi
Quod a

Carolomannus.

totius Germaniæ Rex est factus
mox viam in Franc. orientalem
ad Imperium ejus capessendum
e vocatus, Nam Lud. Balbus ex
priore Conjuge reliquerat
filios: Lud.^m & Carolomannum,
qui ambo quidem patrè Mortuo
Francia Regnum divisere, Deat
Lud. periit Ao 882do e Caro-
lomannus Ao 884to. Superera
Carolus Simplex filius postumus
Ludovici Balbi ex uxore altera sed
minorennis, itaq cum Franci ageren
potenti auxilio contra Normannos
Carolum Crassum jam Imperator
e totius Germaniæ Regem sibi
Regem elegerunt, qua in re his fo-
rtib usus e Carolus Crassus,
Nam quem Conjuge et filio e Corpore
languente Aō 887. in Comitiis Fri-
burgensib ab eo defecere Germani
proceres, e Regem elegerunt Ar-
nulfum, e paulo post ineunte Anno
888vi mortuus e Carolus Crassus
Quod ad Normannos attinet, erant

illi

illi H. t. potentissimi et Germaniam
Franciamq; & latrociniis Dominis justis ora
Classib; infestabant, in primis tempore
Caroli Crassi, has Viagi: Belgicas
Regiones vastarunt, exusta enim St abiis
Ostrelt, Neomagum nec Coactus itaq;
e Carolus Crassus cum Ducib; eor Go
degrido e Sigefrido pacem facere
e Godefrido quidem assignavit Fri
siam, sub qua H. t. diam Ostrestina e
Batavia. Vitio Comg Gendebanti, Sige
frido aut Magnum dedit aut Bondu
ut in Galliam abiret. Quidam Hum
les adsunt: Godegridum Hunc ex factum
e ab ipso Carolo è Sacro fonte su
Scepti e Christam Lotharii Juniori
filiam duxisse, Do Valde Turbat
Hg St amales Gob Tempor e alii sicum
Christam fuisse filiam Caroli Simplicis
e Rabsisse Rollonj Normanor Ducis
is Annus fuerit Ao 912. Porrò! No
Mamiq; Parisios Tempore Caroli
Crassi obsederunt, et cum eos repelle
re o posset Carolus Crassus, eis ded
Francia part, 93 ab Hinc Normanu
est

Carolus Crassus.

est dicta, Sd St Hist. ys Scribunt Carololo simplici, sub quo Rollo eam Regionem obtinuit, Sclet! quia Si Reges vulgo simpliciter Caroli vocabant ab ys seis Cognominib; facte retinte se Confanderent.

Arnulfus.

Carolo Crasso de sui Substitutus est in Germania Arnulfus Caroloman-ni filius Nothus Dux Carintiq, qui bella de gessit Contra Sventibaldu Slavor Regem, qui ab eo deficiebat, eumq Humor ope ad officium Coegit. Idem Arnulfus filium ex Juem Nothum etiam Sventibaldum dictum Lotharingiq Regem Constituit, alias Pace in Germania gessit.

In Gallia à Francis procerib Rex Creatus e Otho seu Eudo Parisiensis qui in Regnum illud e Suscepit nisi assensu e authoritate Arnulfi, aliquibus post à Falcone Archiepisc Remensi Rex Gallis ungebat Carolus Simplex, qui tum 14 Mor erat Natus

Qui

Arnulfus.

qui viam ad Arnulfum confugiebat
& suum Regnum ejus authoritati commit-
tebat, sed hinc Gv. bellum oct. inter
Carolum Simplicem & Eudonem, qui
pulsus è Regno Carol. S. donec Eudo mo-
reretur. Am enim Gallia Regnum cessit
Carolo S. Ao 899.

Deinde aut Arnulfum exercuit bel-
lum Italicum, Itali enim Germano-
• jugum graviter ferebant, excutere q
tentabant, Erant int eos potes Ber
garius Eberhardi filius, & Guido
Lamberti filius, dux Spoletanus.
Inter hos duces mox coepit gravi
bellum Civile, in quo victus est Be
rengarius è Italia pulsus, qui se
Contulit ad Arnulfum ejusq implo
vit auxilium, int Guido Roman
fectus è, ibiq Ao 891. Imperator Co
ronatus, & à Steph. VIto Papa, Erant
enim qui à Formoso Papa eum und
volant; Arnulfus aut cum Berng
dae Expeditionem suscepit in Italiam, e
Guidonem profligavit & Berengar
rium restituit, Cujus cum in G
man. rediisset Arnulfus mori tu
Gui

Arnulfus.

Guido Ao 894. eig succ̃essit Lambertus filius, quocum Berengᵉ
ñscio Arnulfo Ital. Regnum di-
visit, Cum aut̃ Lamb. viam sy-
ramidem Romã exerceret, Folmo-
sus Papa Arnulfum rogavit, ut
in Ital. rediret, sic 2da vice Ar-
nulfus in Ital. venit, et Roman
viam ivit, sed postq̃ invenit Cau-
sa Romam tendebat Agiltrudis
Lamberti Mater cum Pisidis, ita
vi adgressus urb̃ expugnavit Ar-
nulfus, quidam Scribent: Mili-
tes Conspecto lepore cum ee insectatos,
qd cum Romani viderent qui ex-
cubabant, urb̃ peti putantes mu-
ros reserare, qua occasione usi
Germani urb̃ occupabant, ut deo
Roma olim vel dna jam à Lyon
diceret Capta.
Papa honorifice Arnulfum exce-
pit cumq̃ Imperat̃ Coronavit Ao 896.

Vide-

Arnulfus.

Vide Luidbrandum etc Annales Fuldenses etc. Postea morbo vexatus Imperii Agiltrudem ō potestatem; Ipse vero in Germ. bellum gessit Contra Sclavos Marabenses. Tandem Italiæ profectus e in Italiam Contra Lambertū, ejusq; matrē obsedit in Firmo Castello, & Agiltrudis corrupisse famulum ffenulgi ut ei pro medico & offerret, quo sumto tanto somno obgravatus Imperii ut suo opere excitari, & sensus corporis & uso languesceret, ibiq; Germaniæ bucpe in patriam redire, ubi ab eis expirauit Imperii postq; 9 tyrannidem exercuisset, ita Luidbrandus etc

Ludovicus Puer.

Ei successit in Regno Germaniæ Ludovicus Cognomine Infans, vel Puer ja minorennis erat, quippe Ital

Ludowicus Puer.

Ao 893. ejus igitur tutelam suscepernt Otto et Hatto Moguntinus Episc. Sub eo deplorabilis fuit Germaniæ status Hunni vel Hungari, et adhuc paganis sacris addicti, et e rapto vicentes et cædibus atq; incendiis infames Germaniam adorti sunt jam primo Ao Lud. Pueri et inde Ao 905. 6. 7. et seq. incursiones suas in Germaniam respectivere, Bojoariam Turing. Saxon. Franc. orientalem fadè populati sunt, et vicendiis deformarunt, nec erat, qui eis resistere posset, itaq; Conjux fuit Rex Lud. annuo Tributo pacem ab eis emere, Germania vastatæ in Ital. ipsam proficiscebantur, ibiq; Populationibus furebant, indè et Solute ob accepta Clades obiit Lud. Ao 911. nulla plane relicta, itaq; cum eo penitus extincta

Car

Ludovicus Pius.

Carolingor familia in Italia
Qui ab eo Imperii sit sensus
sic Lud. P. Regno, Pulgo o, ja accipe
hunc fit. sibi vindicavit, aut Ita
liam adiit, aut à Papa Coronatus
fuit hinc ad eum Imperium per
tinebat, Nam Pater Arnulfus
Berengario in Italia Regnum reli
querat, ut sibi obnoxius esset, e
Papa ij erat Coronatus, ejus
aut legitimus filius e Regis
rat Lud. e per Curbas Germa
e Ityramos in Italia sus Lud
post persequi.

Conradus.

Sequenti jam Imperatores ex
alia stirpe à Carolingica electi
Mortuo Lud. Germanicæ Proce
res Regnum offerebant Otto
ni Saxoniæ Duci, Sed cum hono
excusabat, hinc ille Commendabat
Con

Cunradus.

Cunradum Francis orient. Regem, qm Cæteri elegerunt, fuere tn, qui Imperium ejus detractarent. Sclt Arnulfus Bojoariq & Burgardus Sveviq Duces, quibus igit bellum Cv. gessit, Cui accessit aliud bellu Cv. Cam Henrico Aucupe Ottonis Sac. Ducis filio, qm tn moriens Ao 919. Successor sibi ee voluit, & procerib hgm vide gregium Commendavit. &

Henricus Aucups

Henricus aucups sic qa selecta batt aucupio, Hic Indem Hungros Compescuit, primu qui dem eos repulit factis inducijs, Cum aut eas turpissent Arnulfus eos e adyresus, e ad ultionem vem usq cecidit, sic liberata e Germania a Tributo pus.

ens

eis pependerat. Porro S. Henricus Constituisse Marchionatum Brandenburgensem contra Vandalos, contra Hungaros Marcam Austriensem contra Sclavos Marcam Misnensem, obiit Henricus Ao 936. Porrò Qr: An Conradus et Henricus successores Imperatoribus fuerint? Vulgo Reges se et appellarunt, Inveniuntr in publicis Instrumenta, quib diam Imperatr vocantr, et de Asse diam Italiae ad Germaniam videtr jam pertinuisse, Carolomannus tamen et Arnulfus tenuerant, Intr nec Conradus nec Henricus in Italiam profecti sunt nec à Papa Coronati. Dnabantr aut in Italia Tyranni, qui alii alios pellebant, et Roma diu factionibus

ni

Henrici
nimium l
Formosus
et ad Pa
Venisset
mosi Ca
tradit, i
collocavit
interrogar
ensis Cen
sem Papa
Goliath ve
bat & digit
set! fue
à Jos: V
suo dejec
Hungm
P. D de
Romanus
rando Lo
& suum

Henricus Auceps.

nimium laborabat, cum enim formosus, spa et mortuus ad papalem sedem pervenisset Steq. VIus, ib. Formosi Cadaver e Sepulcro extractum, evocata Synodo, in Cathedra collocavit, et interrogare cepit: Cur Portuensis Cum esset Episcopus ad papalem ascendisset, de spoliatis vestib, et tib amputatis digitis abjecit in Tyberim, Sed! fuerat antea Formosus à Jo: VIII papa Episcopatu suo dejectus, et laicare Coactus: Nunqm se in vrb Roman redditurum, Sd de papa, Cujus Nomen Romanus e, Formosum à Jurando solverat, et in Episcopa-tu suum restituerat. Steq. VI ita

Anno Henric.

Hoc Hujus Stephani resedit
Joh. X. Papa & Formosi Cor-
pus reddidit sepulcro.

Supra vidimus: Quomodo Can
certes ab Arnulfo fuerit repul-
sus, qui in Exercitu Arnulfo fava
luit ideo in Italia; Do Ao 893. ab
Hugone quodam e nobilibus, ab
Italis Regnum solus adepto
& Berengarius. Italis in mo
pro solita sua levitate Conte
rem e provinciis Regno exci
rum Duc. och Bosonis filium
gm quidem Beren. vicit, e C
simisit hac Lege ut jurare
Deum Fecit invasurb Italiam
de Regibus Iterando paulo po
ideo ab Italis postulatus Cum
genti Exercitu redit, Berengo
rium vicit & Italia expulit
mam profectus a Benedic
IV. Pontif. Coronatus & Impe
tor Ao 900. Cum aut Exerc

Henricus Auceps.

de dimisisset e Verone age-
ret, Veronam Pam admisus
Ludovicum Deb obsedit, Rypo
oculis spoliavit Cum 3. Ho
impetraret. Sic ideb Italiæ po-
tens factus e Berengarium, en-
de totiens ferrat pulsus, diu
eam pacate tenuit. Etiam Ao
910. à Joh. X. Papa Imperat
e Coronatus, sed tandem Italiab
eo tempore defecerunt, et Rudol-
phum Burgundiæ Regem ad
Italiæ Regem evocarunt, sic
denuo pulsus Berengarius
Cum Etiam Veronam tenuit
ibiq; Alberti Cujus dum
insidias occidit Ao 924.
Constant hæc ex Landbrands
L. 2. Regimone, Ottone Frisin-
gensi, aliisq; hoc t. Chronicis.

Otho Magnus.

Henrico succ̃ssit ejus filius
Otho primus seu Magnus, Erant, qui
contendebant Henricum Cognomine
Rixosum debere Henrico succ̃sse-
disse, sed Otho quidem erat natu ma-
jor, sed Natus patre o sum Rege
et sed Mater Mathildis fadisse
Henrico Rixoso eo sed natus patre
jam Rege erat, sed ipse pater Otho
nem sibi successor destinavit, quae
tndem Cuncti e Germ. Proceres de
gerant, e Aquis grani onxerunt
e Coronarent. Eis quidem inter
pontifices Trevirensem e Colon
ensem oriebatur, ut primus erat R
gem ungere Trevirensis sibi. Soc
tus sibi arrogabat, sed suus Epis
copatus erat antiquior, e quasi
ab ipso Beato Petro Constitutus,
Coloniensis opponebat, peragi so
solemnia ni sua dioc. Indem
uterq Cessit Archiepiscopo Mo
guntino, qui solummodo hanc
peregit Sacra Consecratione, e
Rex mensa adcumberet, duces ei min
strarent, at legimus apud Vitigund
unde Constat ea tri ose fuisse mun
dasse

otho

pifer
Sebal, al
habuit a
de furbat
exercis,
vit, Indem
nam adj
nis, e a
ronatus,
Romani a
nes Germ
Otho Con
Magni,
natib
Inter
Everhar
Cuncadi
cus Rix
frater,
gis dux
Ludovic
gis Reg
ceres e
suo Ru
Otho V

Otho Primus.

Opifici, Archipincernæ, Marescalli, aliaq.

Habuit autē Otho Imperium valde turbatū cum bellis Civilib. & externis, quæ ita feliciter superavit, Indem̃ etiam Italiam & Romanam adjunxit, ruinosus Germaniæ, & à papa Imperiator est Coronatus, & quo dignitas Imperii Romani ad hæc usq; tempora penes Germanos fuit, & quib. factis Otho Consequutus est Cognomen Magni, & vivus jam in diplomatib. suis gessit.

Inter rebelles principes fuit Everhardus Comes Palatinus Conradi Regis frater, Henricus Rixosus ipsius Othonis frater, Hisebertus Lotharingiæ dux, qui secum sociavit Ludovicum Transmarinum Gallis Regem, hunc enim Gallis præcerat & Anglia quo fugerat mortuo Rudolfo revocarant. Octo! victis Adversariis suis Otho

Otho Magnus.

Otho Lotharingiam cum tutus Germaniæ adjunxit.

In Italia Berengarius à Rudolpho Burgundo fuerat Regno dejectus & Ide Veronæ occisus insidiis Cujusdam Flonbergi. Contra Rudolphum vero Itali mox evocarunt Hugonem provinciæ Comitem qui Italiæ Rex factus est Ao 926. Romæ aut S.t. Dominabatur Marotia mulier libidinosissima pacifer et scelestissima, quæ ex Greg. 3. papa per adulterium peperisse dicebatur Joannem, qui postea papa est factus cujus Nominis undecimus, Eadem ex Adalberto Thusciæ Marchione peperit filium Adericum, de quo in nupsit Guidoni sive Vidono Thusciæ Marchioni, qui erat Adalberti ex Berosa uxore filius. Sedebat aut & temporis Romæ Joh. Xmus Papa, qui cum dissuadere[t] Rudolphi per milites Pisenses ut

Caesar

Caesar Com
mos impor
cum Succe
qui in bre
marotia,
papa XIm
non sil
dam Gui
& Domin
goni Ital
tionem a
nuptiis e
& prior
fratres
Berosa
sedes, n
Adericu
quam H
ad Man
sul anter
Hugo re
dericus
Roma pe

OCTAVUS.

Carcer Conjectus, ubi Cervicali
mox impositio suffocatus. Obe!
Cum Successissent duo Papæ,
qui in brevi sedecim effecit
Marotia, ut Papa eligeretur
Papa XImus Johannes filius sus,
non diu post accidit, ut more-
retur Guido Hetruriæ Marchio,
ituq; Marotia Nuptias suas
et Dominat Romæ obtulit Hu-
goni Italiæ Regi, qui et Condi-
tionem acceptavit, quamvis
nuptiæ essent incestæ, nam Hugo
et prior ejus maritus Guido
fratres erant, inter se Matre
Berosa nor Hugo Romæ este-
jectus, nam Marotiæ filius
Albericus Matris jussu cu
aquam Hugoni ministraret
ad manus abluendas, et pe-
tulanter hoc officio fungeretur
Hugo increpuit atapa, unde ab-
dericus Hugonem sedisse
Roma pepulit. Inter! Ber-

Otho Magnus.

Intes Berengarius 2dus, nepos Berengarii per filiã Rotila, quem Otho sibi a Hugone in Jermania fugerat, Italos a Hugone avertit et in Italia redit, quo facto praecipuus Italiae statim Hugonem relinquit et ad Berengarium transiit. Regnum Italiae mansit Hugoni cui filio Lothario, Berengarius nepos sub titulo Marchionis cum Regni curã suscepit, Hugo igitur relicta Italia in Provinciam rediit, Lotharius aut, qui nominetenus in Italia regnabat, An. 949. obiit relictã Viduã Adelheidã Berengarii ita soluã Italiã tenuit, cui Rex Otho ad se traxerat. Hinc Adelheid voluit collocare suo filio Adalberto et Cum hanc Conditionem detractaret Adelheida, eam Ticini obsedit urbeq; expugnatã in Carcerem Conjecit. Adelheida vero ad Otonem Germaniã Regem misit ejusq; opem implorauit, Expeditionem igitur in Italiã suscepit Otho, Berengarium fugauit Adelheidam liberauit et sibi matrimonio junxit. An. 77 Berengarius &

Otho Imus.

vius se Othoni subm̃isit, eo ab
eo Italiæ Regnum impetrauit
sub hac lege ut stipendiarius
set Othonis. At! hic peregrinus
Othonis in Italiam fluxit, Cu
at Berengarius iter turbauit
Lombardiæ versus venit otho in
Italiæ regnata Johannis XIImi
qui eum ad Romanū Imperatorē
vdit alter Othonis Jus in Ita-
liam et ad Imperium Romanū
nos manſit. Sed Cum in Jerna-
reversus et otho, papa Jo-
lames oblitus fidei sacræ Im-
peratori Adalbertæ Beren-
gacii filio sedition movit
guare senex rediit otho Rom-
am Berengarium Capit et
in Bavariam relegavit, papa
aut Cum Adalberto in Insula
Corsicam fugit, Jo otho syn
odum edixit, qua depositus est
Johannes XIImus, eiq; substitu
tus Leo suus ao 963. Creatiq; St

Otho Magnus.

H[enricus] 1st Romani ite[m] Ottare Ottonem
H[enricus] jurandum fidelitatis, e promit-
tere: Non e Creat-eccls nove
Papam sine Imperatoris Con-
sensu, Sd vix Romã egressus
erat otho Cum Joh. XII mus
redit et Leonem pepulit, Et
Cum Paulo post Arting veret
Joh[ann]es. et ajunt. Jn adulte
occisus, ei substituere fatio-
Benedictum 5tu. Hunc vero, re
duc otho, Capit et in Jtem. Cu
stodiendum misit, Leonem re
stituit, e Cum eo Paulo post
morientem, Papam fecit Joha
nem XIIIum.

Voluit h. otho: em H. Jtã
sibi subjicere, Cujus ejus
ad huc pars tenebant Pare
ntes pars vero Jtaci, La
cenos vi expulit ad Jtac
Vero misit Legatos, qui pos
cent Beronianam filiã Suã
Otoni 2do uxor Ejus dote
Cubium suas vi Calabri
et Apu

Apulia ten
subgania Jm
ror, aut ut al
Imperium il
cus, qui pr
tos in Cat
mutavit se
sit Othonem
vocatos, qu
diem aspe
Susceptus
erat, eos
dim absens
Greos et p
vavit e Ita
inter Constn
tinus et Jm
Principes, qu
et dotem ei
in Italia
rebellavit
gus ex pri
gne terebat
duxerat, e
Nati sibi
sumsit sib
Lotharing
diam Hen
Concitavit
Victoriam

Otho I. anno.

a Apulia tenebant Greci. Erat
Gebgania Imperatoris Romani so-
ror, aut ut alii scribunt filia, Coth!
Imperium ibi tenebat Nicepho-
rus, qui primum Othonis lega-
tos in carcer conjecit, se ta-
men excusavit se missuri sponsam, et jus-
sit Othonem mittere viros ho-
noratos, qui sponsam, cum in Ita-
liam appellaret, ab se deducerent.
Is receptus a Otho, non quos mi-
serat, eos Graeci Constantinopo-
lim abduxerunt, Eum invasit Otho
Graecos et quos reperit homines
naribus et auribus mutilatos dimisit.
Inter Constantinopoli obtruncatur Nice-
phorus et Imperator fit Johannes
Comisces, qui Georgianam misit
et dotem ei dedit Urbes Graecor
in Italia. Inter haec bellaverant
rebellavit filius Othonis Ludol-
phus ex priore Conjuge, Liudol-
phus Graecia
Graecis expulsis ad Otho-
nem Legatos, qui pos-
sent Georgianam filiae Ot-
uxor sum dot
nas in Calabri
Otho

Otho Magnus.

Qui hactenus dicta sit Cum exabiis
Constant Annalib, & ex Luidbrando,
qui ab Ottone Legatus missus fuit
ad Nicepot. de Neogania, et Legati-
nem hanc singulari libro scripsit.
sit. Otto vester bella Cum
Sclavis rebellib, quos dev. Indem vicit
et Coegit Superper e Relligi sem Iman
Cum Bohemis viam rebellib bellav
ibi enim Bolestaus Cognomento Lou
occisit Fratr suum Vencestaum, qui
anus erat et ob sanctitatem laudatt, Et
valgo S. Vencestaus dr. Occidit ven
opera Matris Bratomiky, quae
imicitia erat nomini exstiano, Do
eem tndem bello victum vi ord
nem Coegit Otto, fidig fidem jur
re, et tributa pendere, et ab Imp. vu
go Confecto Bohemia pars Imper
Germanici, unum jam antea fuer
Bohemi Germanis Regib subject
e adhuc quidam dubitadt, an Boh
mia sit pars Imperii Germani
si he verbis illi utiquant, Cum ce
tissimum sit: id Regna ad Germa
niam pertinere adeo quidem u
diam ejus Rex sit Elector R. Imp
Bolestao decto 957. mortuo fu
cessit Bolestaus prius, qui multa
in

Otho

in Bohemia
eus proge
Hujus duc
Dei Pol
Polonu
accessit
Otto O
Dando re
rius Au
Marchio
censem,
et pepule
Salonica
itag Sum
Otho, e
hodie vo
et uxo
meic Mo
Acalsum
strage C
Coegit
tributh
dente Sl
Constant
de Otto
diam

OTHO MAGNUS.

in Bohemia sumpsavit Eclas, et inter
eas progenem ex Episcopat, et
cujus Ducis filia nupsit Ottoni
Duci Polonoe, et in Casa fuit et
Duci Polonoe Gallenus Pagani diam
accessis fierent Christi[a]ni. Et
Otto bellum gessit Danis
Danos recepserat ejus Pater Hen-
ricus Aucups, et in fini[b]s Danis
Marchiam Constituerat Slesvi-
censem, Hunc adgressi sit S.t. Dani
et populerunt, ipsam Coloniam
Saxonicam Slesvici everterunt
itaq Sumsit in eos expeditionem
Otho, et tot damam, sive! et
hodie vocatt Juttiam, emensus
est usq ad Oceanum, qui ab eo
nunc nomen fect Ottesund, sc!
Atalsum Danis Regem Magnâ
strage Cecidit ad Slesvicum, et
Coegit sibi fidem jurare, et
tributa pendere, et insuper Cum
dente sua suscipere Religionem.
Constant hæc et Adamo Bremensi
de Chronographis. Sic Ecclesiam
diam Magna Capit Incrementa

nam

Otho Junus.

Nam e Hungaria sub S. t. Conve
si St. Erat & eo dux Stephanus,
qui primus Religionem Christ pro
fessus est, et pro Duce Rex appellatus
est. Denig. Rursi diam Christianam
Relig. Xnam professi, Patrui
Regis, nam dux eo Voladimirus
sive Vladimirus suxerat Anna
sorol Basilii et Constantini Imp
qui erant Filii Romani et Imp
rium Regnum post Joh. Cimisces
tractarunt.

Otho 2. Sus.

Cum Pater Otho primus Vivens
gnus Ao 973. satis setengeret
ei successit filius Otho 2. Sus qui
vivo adhuc Patre jam Rex Germa
nig et Imperator ff Romanus erat
coronatus, et sic fuit fortis et
acer Imperator sed Soror pat
Habuit ille adversarium Henricum
Bavar filium fratris Othonis m
gni, quem in fine armis adoffic
um revocavit, et relegavit in Be
gnum Ao 974. Quo aut bel
vit cum Ludovico Transmarino

Gallis

Gallis Reg
jum Otho
jus Caro
vingis Duc
juravit J
ipso Novem
sed aberat,
grani obs
altus O
e, et ora
Sic Coactus
gis Jus
in Italia
et longe m
Otho. Trun
ubi Bene
factiosis
dus et st
ficatz in v
qui Ao
dus Bene
Cum Sar
et Calabr
Contra
rett Jn

Otho 2. Sub. 6

Gallis Rege super Lotharingia,
quem & repulit Otho, & Stratb
ejus Caput Constituit Lotha-
ringiæ Ducem, hac Lege, ut sidem
juraret Germanis, & Ludovicum
ideo Novem bellum parabat, et
pot aberat, quin Othonem Regni
grani obsiseret, quam Injuriam
ultus Otho Franciam ingressus
e, et ora Parisios usq vastavit,
sic Coactus Lotharius Lotharin-
gia Jus Cessit Othoni:
In Italia majores erant turbæ
et longè majus periculum adiit
Otho. Primum Romæ turbabat,
ubi Benedictus Sextus Papa à
factiosis in Carcere fuit Compa-
tus et strangulatus, et Ponti-
ficat invasit Bonifacius, &
qui Ao post pulsus Successorem
tus Benedictum VII. Graecorum
Cum Saracenis arma jungebant
et Calabr et Apulia repetebant,
Contra quos Cum profici[sce]-
retur Inspecti Ao 982. infeliciter

z

Otho 2. Aug.

re pugnavit, quam ab Italis de
fectus venit in potestatem hostium, de
lapsus enstaukavit Ostium, et ad
versarios ad iterum deicidem Coeci
dit, et ultimum sumsit ab Italis, qui
junt aut: eos convocasse ad con
vivium, et postius nostros in fes
ti jussisse se relictos invitas
se, et bitat sumsissent diem,
et quo facto sanguinarium dis
obiit Ao 983.

Otho 3tius.

Ottonizo successit otho 3tius
Cognomine puer, nam puerat
Cum pater moreretur, ittaq; trade
batur educandus Archi Episcopo
Coloniensi, et Henricus Bava
rus, quem otho 2dus relegarat,
eum Coloniensi Archi Episcopo
eripuit, et sub specie tutelq
Imperatoris, ipse Imperium ad
fectabat, et reliqui Germaniq
Principes, eum respectebant, et
in Comitiis Ao 985 Colonia
bant, et multis suis ejus re
stituunt, quib intica fuit Imper
administratio Commissa, qua

Otho
pua de re
Feising ensem
Roma iter
ne 2do de
citabat Cives
cuteretur,
jecit, qua
suscepit
stituit Com
tium Vr
rator Ao 9
reliquisset
senes fur
psit rever
in arce
o secessit,
sicunt Com
lent se Im
crescentib
mab
ffice
tulisse
tuum ex
legendi
solis
sabatho

Otho 3tius

qua de re vide ditum ad L. 3. Otho
Frisingensem L. 6. c. 17. nam Otho
Roma iter per Iurbabatt, nam Otho-
ne 2do defuncto, Crescentius Con-
citabat Cives, ut jugum Germanor
excuterent, papam Joh. XV. urbe
ejecit, qua propter in Italiam iter
suscepit Otho, e Roma papam con-
stituit Consanguineum suum Grego-
rium V. a quo Coronabatur Impe-
rator Ao 996. Cum aut Roman
reliquisset Imperat Crescentius
den eo tur bas excitavit, qua-
propter reversus Otho Crescentiu
in arce Adriani Coegit se dare
& occidit, quidam hoc factum
sicut Contra dat fidem, Babili-
lent se Imperatoris pertidiae
Crescentium incusant vide Dit-
mab L. 4. Greg. V. Papa, qui Legem
Hic est
statuisse Ao 996, qua in perpe-
tuum excludebant Italiâ fore
Legendi Imperatoris, ibi Jus
Solis Germanis Electoris
Sabatti, Sed ea Lex ē subprofita
ney

avit, quam ab Italis
nit in Otth bostium,
nstauravit Gliam, a
ad interneidem Ger
eum sumsit ab Italis,
eos convocasse ad
pius notios in
de relig. vos invita
sumsissent Gliam
Sanguinarium
983.

Otho 3tius.

Successit Otho 3tius
puer, nam puerilat
moreretur, ittag trade
dus Archi Episcopo
Henricus Bava-
Otho 3tius relegatur,
ensi Archi Episcopo
sub specie Tutela
is, ipse Imperium a-
electi Germani
eum repetebant, e
is Ao 985 Colona-
matri suae ejus
ib. interea fuit Imper
Commissari
tua

Otho 3tius.

neq de ea gradus Scriptores qui
gth Sent. dic! ex Hist. Constat: Legi
peratores electos fuisse a
legerib. H. d. ab Cunctis Jere. Vi
videnda Otto 3i 77 Electores de
sibi tres arrogasse in magno im
peregno 23 Hob. Stans Solimus
col. suffragiis post id Interreg
num fuit electus Rudolphus Hab
burgicus, cuius col. semum
Conscripta sunt per Carolum
IV. in aurea ut dr. Bulla.
In Gallia regnabat S. t. Ludovi
cus Lotharii filius, Cognomen
to Ignavus, qui nil memorabile
gessit, Nam Cum Ao 985. Pa
tri successisset intra bienniu
mortuus est. Debebat ei succe
dere Frater Carolus, Cum Otho
primus fecerat Lotharingiae
ducem, sed Galliam ni fallit
habebat Hugo Capetus filius
Hugonis Magni Comitis Pa
risiensis. Hic rigide religiosos
Gallis ProcerES in partes suas
pertraxit, et Gallis Rex extem
plo, a quo incipit 3tia Familia

Familia Re
Carolus
tus est
mus, o bell
est, sed
ei vinc
diam m
Imperator
sem Susce
stin Pes
Regnu a
ys Ao 10
professu
Colerat,
occi der
Polonoi
exceptus
Polonici
ab Otho
Regis
fus, q
bebant
& Jerm
des Sec
Contra
definiti

Otto 3tius.

Familia Regia inter Francos.
Carolus quidem Lotharingiæ dux Conatus est suum persequi animis, & bellum diu in patriè gestum est, & ad extremum vincebat, & in vincula sabatis, in quibus diem mortuus e. Otto 2dus Imperator cum senio defessus filium susceperat in Italiam, ibi etiam ipse e Ao 1002.
Pergeo adhuc stabandum est quod Aõ 1000. in Polonia est profectus, ut S. Adalbertum colligeret, quem Borussi Ao 996. occiderant. ibi à Bolestao Polonorũ duce magnificè est exceptus Otto, quam Itadum Polonici scriptores: Bolestaũ tab Ottone fuisse insignitũ sit Regis Poloniæ, eig filiam suam Mechtildem in matrimonium dedisse, & Germani in Polonia habitant erant enim Poloni & Germani subjecti, de Rebus Gestis scriptores nihil habente Contra ostendit Comingius de finib Imperii L. 2. C. 18: Polonos

Otho 3tius.

Polonos usq ad Tempora Friderici 2di Imperatoris in Fuisse Germanos tributarios.

Henricus 2dus.

Progredimur ad Imperatores Secŭli 11mi; Ottoni enim sine liberis defuncto successit Henricus Bavarus, qui ab aliis primus, ab aliis 2dus sic prout vel Henricum Aucupem inter Imperatores numerant, vel omittunt, eram sc. Henricus sanctus quia fuit post mortem inter sanctos relatus, dictus! Claudus Cognominatus. Cum enim Ticini Rex Longobardiæ coronaretur, Itali invadebant palatium quo solemne celebrabatur Convivium, et vix elapsus e Imperator, aty sanguis Cras luxavit, ille Claudus factus est. Erat filius Henrici 2di Bavarici ducis, frater ejus erat Henr. 3tius. Otho nis Magni frater, Alii In aliter ejus Genealogiam recensent.

Primo ei se opponebant quidam Germaniæ Principes V.C. Hermannus Alsatiæ dux. Ecbardus Misniæ Marchio &c, ex quib Ecbardus inter fectus, reliqui sub ad obsequium reducti. Hinc in Italiam est prof

ejus

Henricus 2dus

Ital enim Germanos Jugum excutere
tentabant & Regem Harduinum Exorci-
ensem Marchionem Creabant, Id hunc
Henricus fugavit, & Ditini Rex est
coronatus. Hinc in Germania tedii
ibi enim Boleslaus Bohemiæ Rex Bo-
hemiam invadebat, qm rexpsit, Et-
am Balduinus Lotharingiam inva-
debat, qm patrem positis armis pa-
cem petere adegit, Hinc alter Ex-
peditionem in Italiam ingressus
Ao 1013. Hæc dum in Italia ge-
rebantur prodierat, & via cursus
tur babat, Id vidam Coegit Henri-
cus, nomine Regis deponere, pri-
vatam agere vitam, Quo tempore
ora Henricus Ao 1014. à Benedi-
cto VIII Imperii Coronatus, & Con
stitutionem edidit: Ne Creatis Regum
Papa sine Imperii assensu.
Deinde Henricus 3tia expeditionem
in Italiam suscepit Contra Sara-
cenos & Græcos Ao 1022. Quo tem-
pore fit mentio Normanni, qui
in inferiore Italia Contra Gr.
& Saracenos res gerebant

&c

Henricus 2. Aug.

De Normannos ingressus in Italiam diversissimos loquentes, de certe eos a Normannia Gallica venisse, cum aut hostibi pares orient, sensit, cujus cum exercitu advenit, et pulsis Gr. et Lat. inferioris Italiæ partes inter Normannos divisit, ut easpos siderent tum. Jam Jam sum Germaniæ cum nomine Ducum et Marchionum, Leoem Hostiensem l. 2. vid. Mortuus est in Germania Ao 1024 Uxor habuit Cunigundam, quia mo viens Consanguinitas suis resistit his verbis: recipite Virginem, quam Virginem accepi. S. A. enim plurimis Sanctitatis inel credebat vitæ Cæl bi, diam Matrimonii Latis C sum putabat, ob hoc ita factum ambo dederunt Sanctos Stredat vide Abbo Frising. l. 6. C. 27. et Annales.

Bolesl. Pol. Regi succedebat filius Mitzeslaus, hic aut moriens filium reliquit impubem Casimirum Cujus Mater Cum Regni tutela sus

Henricus 2. Sus.

suscipieret a Procerib. pellebatt, fu-
git aut in Jerm. et filium parisios
misit discere, qui ibi in Monaste-
rium ingressus. Deo ter babatt
in Pol. ad quas sedandas Casimi-
rus revocabant, Sd papa eu noluit
e monast. sinittere, nisi fierent
sibi Polon. tributarii, Hac con-
go Tributi, Sd singulis Capth
in Polonia fuit imposit et Gdeo
tamen Roma sebebat mittit

Conradus 2. Sus.

Henricus Sanctus quia prole ca-
bebat, moriens Jermaniq pr. Com-
mendabat Conradu Ducem Franc.
Erat Gt. walter Conradus Franconiq
Dux Imperiis Conradi patruelis
Sd impar hic via Imperiu petebat
tn repulsus est, Et post alterca-
tiones quas dam electus e prior Con-
radus, qui et Salicus Sd quia in
Terra Salica Francia Teutoni
Cq erat natus, Sn ejus Electio-
nes

ingressu in Italiam
quanto, de Certe eo
in Gallica veniste cum
bi paces et rent Henri-
citu advenit, et pulsis
feriosis Italis patte
amos divisit, ut caspos
m Fausum Jermanu
e Ducem et Marchio
Hostiensem L. 2. vi
in Jermania Ao 1024
Cunigundam, qua m
rimis suis dedicit
cipite Virginem, qm
esi. S. enim plurimu
Credebatt Vitg Cal
atrimoniu Gratis C
tt, ob hoc igitt factum
Sanctos Strebat
Frising. L. 6. C. 27.
l. Regi succedebat filiu
tic aut moriens fili
t in pubet Casimir
er dem Regni tutela

Cunradus 2. Sub.

oes Germ. Proceres adhuc suffragium habuisse Constat. Vipso in Vita Conradi. De expedit. Ks. suscepit in Italiam, nam itet Itali vindicabant Liberth suam, D. Imperatori ad obsequium reduxit, e Romam adiit, ubi à Joh. XIX. vel XX. Imperator e Coronatus An. 1024. Etiam in Apuliam abiit ubi Normannis suas Confirmavit Posses Lites. Porrò Burgundiam adjunxit Imperio Germ. Rudolfus enim ibi Rex sine Liberis moriebatur Cuius vero Ux. sol. sebat Ysabam nat. ex Sorore Rudolfi, Odonem Se Di Otto Campaniæ Comes, qui natus erat ex altera Rudolfi Sorore, Ludovicum visit Cunradus, e Burgundia pepulit vide Vipso in Vita Cunradi ad Ann. 1032. & 1033.

De aliis adhuc bellis gessit Cunradus in Germ. adversus rebelles, & tandem in Italiam tedit, & Mediolanensem Episcopum ac ad officium revocavit, Mortuus e Ot[illegible] trajecti, ubi Exta ejus St Condita reliquum aut Corpus Spirlat est Cubi

Cunradus 2dus

ubi solebant Imperatores sepelli, vide Sigebert ad Annu 1039. quo obiit.

Henricus 3tius.

Cunrado successit Henr. 3tius filius Niger, filius, à Capillis ita dictus. Hic bella gessit statim Cum Bohemis, quos sibi Cegit parere, Dein Cum Hungaris, qui Regem suum Petr Stephani filium ejecerant, qm restituit, eo bello Part Hung sepet sibi vindicavit, q Austria Stiae, cuj st origo Regiorum stirpis. Hinc in Italia ibat, ubi valde turbabatr Papa erat Bened. IX. homo scelestissimus, quem tumultu excitto deponebant, ejq substituebant sylvestr 3tium Alii aut Papam ejiciebant Gregorium VI. quo fiebat ut pro uno Papa 3. forent. Tandem Benedictus Cum Imperio pepigit.

Henrus 3tius.

peperigit ut sibi cederet, sylvest
tault Urbe ejecit, Henricus aut Rs
sy Gods Convocata exauthoritis
teliquis Papis, elegit Clemen
2dum. Porro renovavit Leg
Ne quis Crearet Papa sine impe
ratoris Consensu.

Hic Clemens 2dus Constituit se
ut jus eligendi Papa esset penes
Cleri et populum, do prenes solos
Cardinales. Alii hoc Constitut
sta Nicolao et Alexandro 2do, q
terq enim eandem Legem tulit
Mortuo Clemente Bened. IX. iter
invasit Papat, do Henricus Rom
Misit Damasum 2dum, et huic in
tra 23 dies mortuo Leone IXno
qui antea Bruno Vocabat, Ve
Tullensis Episcopus, Leoninus do
arma intulit Normannis, qui ei
Benevent exipuerant, do victus
Captus, gratis in iter dimissus
Henricus cum bellasset ad huc
Cum Hung. Sax. et Vandalis
mortuus e Ao 1056. et Hen

Henr

fic com
cebat Ot
Lucan
nensis E
quo Ep
Imperii
us et for
Papis et
tum fuit
succurre
qui Ao
terranen
nales Ep
nec in lo
assensu.
certo V
brig D
pa Ci
catus ce
sic Nor
tenus
Germ.
Papam

Henricus IVtus.

Hic Cum patri succederet Imp
agebat 6t, itaq Agneti matri e-
Sueanses Sabatt, Se vero Colo-
nensis Epis. ei matri abduxit
eq eo Opue apd Episcopos fuit
Imperii administratib. Egregi-
us e fortis fuit Imperat, D a
Papis e Rebellib Saxonib nimis
tum fuit vexatus, e indem debuit
succurrere. Papa erat Nicol. 2i
qui Ao 1059. Constituit in La-
teranensi Synodo, ut soli Cardi-
nales Episcopi eligerent Papa
nec in id facerent fine R. Imperat,
assensu. Idem Nicolaus Cum Ro-
berto Viscardo Apulis e Cala-
bris Duce transegit, ut Pa-
pa Tributi penderet, e ejus Du-
catus eet Agudum Sedis Aplcq.
Sic Normanni, qui fuerant hac-
tenus in Clientela Imperii
Germ. Patronu adoptarent
Papam.

Mor

HENRICUS IVTUS

Mortuo Ilic. 2. successit Alexander 2. Lucensis Episcopus, electus ordinatus & sine Consensu Imperatoris, quapp. Jam. proc. to 1061. in Conventu Basilecensi Consentiente ejus Electionem, & Papam Creant Honorium 2. cum Rom. obtinent, sd Alex. adjutus à Beatrice, Renovarunt Germanum Bellum, parte via Urbis distam Civitatem occuparunt, sd in Proclivit Alexander & Honorius Episcopatu debuit Cedere, Im Germania Episcopi Cæsaris sui Cæ, qui adhuc Juvenis erat non satisfacebant.

Mortuo Alexandro to 1073 successit Hildebrandus sub Nomine Greg. VII. Hic Hierosolymitanum ad summum evexit fastigium, de quo dicta est Sectio Gregoriana, Hildebrandina &c, qui solent Papas tueri defendere Contra Imperatores, & Papas treibuerunt Jus Reges & Imperatores

pro

Henricus 4tus.

pro arbitrio Constituendi & di-
ponendi. Hildebrandus ergo 1mo
misit ad Henricum, ut in eo pa-
tria ab eo Confirmaretur, et sic ex-
cusabat q̃ sine ejus Consensu
ordinatus. Mox ipsum Henricus
ad Tribunal sua citavit, ejq Cri-
mini dedit, q̃ Episcopos sine
q̃ Consensu Constituisset, q̃ s
in bello Contra Saxones Princi-
pes quosdam Contra eum fidem
in Custodiam dedisset. Accusa-
bat etiam; q̃ Rom Cintius quida
à Papa excomunicatus Colleja
mtatu Papam, dum Missam Ce-
lebrabat, è templo abstraxerat &
in Carcerem Conjecerat. Hoc fal
Credebat Papa in pulsu Henrici,
Cum aut Henricus Rom nollet Ve-
nire & Ea dicendam, eum excom-
municavit Papa Cum aliis quib-
dam proceribus qui Henrico fave-
bant, Erat tũ temporis magna
vis anathematis Papatui, sic ut
Cum excomunicato vix nollent edere &c.

Otto

Henricus 4tus

Petrus Concitavit Papa Contra Henr.
Jerm. princ. juxta jurejurando eos Solvit
tus e Henrico obstrixerant, qua-
propt. Rudolfo Suevis duce Coeunt
Germ. principes e Henrico demen-
cianti. Nisi satisfaceret Papæ, ab
to, Seq absolverent a fidelitate, de
novoq Creaturos Regem.
Sic ab orb celsus Henr. Coactus
e Papæ Cospite stiri, Seq media hy-
em e in Italiam Contulit, param
riveneral Canusii, Et hac acc
Mathildis Etruriæ ducis, qua cu
ajunt Papam adulterii Consuetu
dinem habuisse, ibi debuit Impet
ponere Calc Regium e medio pe-
dib per 3 duum dies. 4to de
mum die e admissus et Coactus ac
idere ad pedes Papæ e deinde
suos Venitam poscere, Sic Solutus
e quidem anathemate, D debuit Ju
xare; de ad objecta Crimina re
sponsur in Comitiis Germanis die
e Loco im Papa designaret,
St Henr. Cum dimissus est, Quer
Cæ-

Henricus
capit Sum
pomodo Ho
H, te Comp
sit adhuc
novum Cæ
stituit Ru
Colonæ
scriptio
st Henricu
Rudolfum
lis vincit,
ampietabat
cum decre
sus e hoc
qui antea
rat Henr
vertit in
pellit, eiq
qui viam
papa Jre
nos e Sa
Hermanni
Creavent
e Cogi

Henricus 4tus

Cæpit cum quib⁹ Italiæ populis pacem
quomodo habeat, deliberare cœpit, re compertâ, eum itet⁹ petiturum
sit a Gregorio et Germ. Pr. jussit
novum Cæsar eligere, hic ei substituit Rudolphus Sveviæ dux, cui
Gregorius papa misit hac
inscriptione coronam: Petra dedit Petro
Sed Henricus comparato exercitu
Rudolphum adgressus, multisq;
liis vincit, ad extremum ei in acie
impetebatur sextra, quo vulnere
cum succumberet Rudolphus, fas
sus e hoc sibi merito accidisse
qui antea ista sextra fidem jura-
rat Henrico. Hinc Imperator arma
vertit in Italiam, captam Romam
pellit, ejq; substituit Clementem 3.
qui etiam Henricum Coronavit.
Papa Greg. 7 fugit ad Normannos et Saxones deinde Conciliat, et
Hermannum Lotharingiæ ducem Regem
Creavere, B et hunc vicit Henr.
et Cogit sibi supplicem fieri,

Henricus 4tus.

Pax aut quę adversa erat Henrico, ma-
tuo Regi, dum 3tius et substituit Vr-
ban 2dus. Henricus aut Italię decerat filius
Conradum, quem Urbanus 2dus in
partes suas traxit, atque assiduus
Paschalis Rom reductes e pulso Cle-
mente 3tio, Urbano suffecerit
Paschalis 2dus, Hic cum mortuus
set Conradus, Concitavit altercum
peratoris filium Henricum si-
Henricus igit filius, a Paschali Con-
tra Patrem excitatus Rebellij fejun-
xit principijs. Castra Castellis obpo-
nebant, tum simulat filius, velle
se cum Patre pacisci, et sub tot ve-
niam precebat, hoc solo Patrem com
plexitur et in Carcere Coniicit, de
in Comitijs Moguntinis Imperio pri-
vat, in ejus locum transfert, Ipse
tei elapsus ad Lotharingię Ducem con
fugit Leodium. Persequitur eum filius
cum exercitu, Rebellat, et paulo post
Ao 1106 mortuus Leodij Henricus
et sepellitur, vel jussu Paschalis Papę
effoditur, quia excommunicatus decs
serat, et per 5. tos inhumatus mansi
sonec absolutus solutus, Regię Spi-
tans

Henr
transferre
Regum, D
is tempor
oes Cruciat
109 Con
montanum
Jocas et
Feb S. Je
invalesce
stinam H
stipitus
bant, Ja
impete a
bat, Cuj
niebant.
Exemita,
oem in Pal
promeblat,
Pontificis
Xnii prin
tor ne pe
baris Dim
decreta e
men hui
Cruce si
ro, quo

Henricus 4tus.

transferretᵘ. Hic fuit fortissimus
Regum, D tu succupierat papis
his temporib⁹ cæperunt expediti
ones Cruciatᵍ. Papa urban 2.tus
10ᵒ. Concilium convocavit Cla
montanum, Eo decretᵒ e bella contra
Turcas e Sarracenos ad recuperandᵃ
Terr. S. Turcq enim valde in Asiam
invalescebant, nec Syriam e Pale-
stinam h occupabant, sed ipsam Con-
stantᵖ. Imperiu evertere myna-
bantᵘ, Itaq Alex. Comnenus Grec-
orum Imperᵗᵒ ab Europeis auxilia pete-
bat, cujus Legati ad hoc Concilium
niebant. Aderat ei eo Conc. Petrus
Eremita, qui missᵘ ex Constantinopoli
orem in Palestina, qm ipse viderat, ex
ponebat, qo superstitiose aut fejun
Temporib⁹ Festas urbes invisebant
Xni principes Terr. S. qm ipse devo-
tor ne pedib⁹ suis perlustrat ãppe-
bantᵘ in solib⁹ teneri; Itaq
decreta e expeditio sacra, e quius-
men huic mitigis labantᵘ, ores
Cruce signabantᵘ in sexto Lume-
ro, quo viso putabantᵘ Turcq fug

prima expedi-
tio Cruciata
in Terr. S. sus-
cipitur ur-
bano 2.do pa-
pa urgente.

Henricus Hus

fugitivi, unde ea expeditiones Crucis-
tas dicas st. Terra! Papa ibi cujus
militiæ socius et principis Gode-
mittebat peccator veniandi (etc.
stay virgens plane numerus pas-
sim huc usted. se se accinxit (etc.
tatim ad hoc bellum nomina da-
bant per Franc. Flandr. Belgu
ec Hajoes. Summus aut huju
expeditionis dux constitutus est
Godofredus Bullionis dux et Lote-
Lotharingiæ. Pars terrestri
itinere per Illyricum et Bosgo-
rum in Asiam ibat, pars in Pale-
stinam mare vehebatur.
Alexius Comnenus cum videret
tanto numero venire Europeos
ab iis quod auxilium speraba-
Cœpit timere, et transitu per im-
perium suum serenabat. Ob vitu
o Hy Cessit Ao 1096, D et societe
inita Europeos hinc juvit pugn
semper maligne factis Græci im-
peratores auxilia in his bellis
sacris præbere. Stag! Cum
Otacis Bosgor superassent,
primum Turcis eripuere Nicæ

Hoc anno

se Heraclam, Antiochiam et ipsam Hierosolimam, qua occupata Capperunt ibi Dnm Godefredum Bull. Ducem Hierosolimitanum Regem Creare, Et! Hoc ordine Regni Hieros. dissimilis modus tenuerunt Comites Turcas. Ptrea divisere Terr. S. in aliquot Ducatus et Episcopatus. Hq exped. facta fere se retrepit ad obsequium Imperatoris Constan, quidem ut papa Liberius in Europa prosent seminarii sum principes longinquis expeditionib occupatis, Sed ita proxy abant fines Imperii papatus, ordens Terra et Ecla Turcis erepta in Asia subjiciebant R. Pontifici, qui spem hinc concipiebat: Hoc subjugato, et ad obedientiam suam revocato. Historia Crucistar expeditionum Petri Sebet et Roberto Monacho Guliel mo Tyrio occ. qui exprs fere seris scripserunt, quis Sacti

913.
Hist. Expeditionum Crucia tas genuina
et Roberto Monacho, et Guilelmo Tyrio occ.

Henricus 4tus.

Collecti ex eorum Corpus sub
Fit: Festa Dei per Francos.

Ad hoc Tempus pertinet Origo Re
gni Portugallici. Alfonsus Sextus
qui Mauros eripuit Ulyssi
Vibi Sedem posuit Regni sui, Ol
liam Sebat Seresiam, quam nup
tui dedit Henrico, Cujus egregia
opera usus fuerat Contra Sarace
nos, cui dotis nomine pars dic
Gallaecia, quae de Portugallia ap
dicta à Porta Cale, qui vulgo hodie
Port à port dr. Hic Henricus erat
e Gente Lotharingica, quam alii ali-
ter Genealogiam ejus Constituent,
et primus Dux fuit Portugallis,
Filius autem ejus Alfonsus, cum Ul
bonam Saracenis eripuisset, eam
Ulyssipo Sede sua elegisset, Regis
suscepit Titulum.

Henricus 5tus.

Hic à Paschali 2do Papa fuerat Con
tra Patr. suum Coimbratus, de cui
iisdem Litib à Papa vexatus est, qu
by Pater ejus, nam Germani nole
Olent pasts Concedere Jus ordinand

Epi

Henricus Sextus

Episcopos, Ea tpe pręeminebat, ut
Germanię Episcopi simul cum pon-
tifices, ne baculo, & sceptro in-
vestirentur. Cum igit Henricus Quar-
tus mortuus, Paschalis tertius IIII. Secun-
dum excommunicationis sententiam contra eum movit, & Imperatorem
subito tumultu Papam in vincula
conjecit, & judicare cogit: nunq
se Imperatori illa de causa motur se
ordinatione, sive ut vulgo loquun-
tur de investitura Episcopor. Etiam
accepta Eucharistia Papa confir-
mabat hoc jus jurandum, & vin-
culis solutus Imperat coronabat.
Cum Roma discessisset Henricus,
Papa convocat Concilium Lateranense, & quicquid sibi vi hoc
jurando extorsit, hac Carolina-
les & Episcopi mox Papam sol-
vunt hoc jurando, sic rediens Papa, & Henrico promissa, et
insuper eum percutit anathemate, Sa-
xones etiam in Imperat concitat.
Hinc grave oritur bellum Civile in Ger-
mania, quo tandem Compositio Imperat
to

Henricus 5tus

Ao 1110. iter venit in Italiam, Papa
Romam ad Normanos Beneventum
venit, ubi moratur Ao 1118. Qui
erant Henrici adversarii Papa
legebant Pelag. 2. Alii hoc tempore
Papam Creant Greg. 8. Pelagium
in Galliam fugebat ubi Ao 1119.
moriebatur. Successor natus e
Calixtum 2. qui ope Normanno-
rum Romam Ao 1121. recuperat,
et Greg. 8vum in Monasterium de-
trudit, Qui Saxones vitel Concitat
in Henricum 5tum. Imperatur ita
videret se in Periculo Constitutum
Imperii amittendi, Ano Ao 1122.
Pa Se submittit, et ei Concessit fu
ordinandi Episcopos per baculu
sibi aut retinuit sues coninsigni
si Sceptro. Mortuus e Henricus
Cum est Abrajecti Ao 1125. ubi
Hujus ejus Sepulta St. D Corpus
in Germaniam translatum
Per hoc tempora instituti Sunt
tres ordines militares in Palestin
Templarii, Hospitalarii, et Teu
tonici. Templarii eos seducebat
et Contra Turcas, et Sarac. Sepe
Sebu

Henricus 5tus

bant; qui Sacra Loca et Sepulcra
Religionis ergo invisebant, unde
mox Coperunt magnis divitiis
abundare, unde in Luxuria la-
bebant, et Ind. sub Clemente 3to
Papa, impulsore Philippo Pulcro
Gallis Rege, ad unum omnes occideba-
ti. Templarii dicebant, quia pri-
mum habitabant Hierosolimis
juxta Templum Dni, instituti A
to 1109.

Alter ord. Hospitalarii erant,
qui sic dicebant, q hospitio ci-
perent egros et pauperes, qui
Cleri Sacr Religionis Cura adibant
Appellabant etiam Equites S. Joh.
q ei dedicarant Jnsulam Hospitale.
De Rhodienses St dicti, quia Insu-
lam Rhodum tenebant postquam
è Palestina erant à Judeis ejecti.
Hodie Melitenses St ab Insula
Melite sive Malta, q m eis dit
Carolus 5tus.

Tertius ordo Teutonicus dictus St
à Teutonib. q os deducebant ad Sa-
cra Loca visenda, et eam hospitio
accipiebant et fovebant. Jnstituti

St

Henricus 5tus.

Est in primis à Lubecensib⁹ Bremensib⁹, cum aut⁹ jaberent exercitum in qua pertinacissimam excusserent, & Christianissimum stabilivecunt, Hostiensia possident Bona in Germ. & in tot⁹ 99 Regionib⁹.

Lotharius 2dus.

Cum Henricus 5tus sine Liberis obiisset, Imperator est electus Lotharius Saxoniæ Dux, qui semper fovebat Papæ partes, Adversarios adnatus est Friderico Suevis & Conradum Franconiæ Duces, genitos ex Agnete Henrici 5ti Sorore, quos quidem Papa Bercussit anathemate, Sed eo neglecto Conradus Italiam petiit, & occupata Longobardiâ Italiæ rex est Coronatus, Bellum sic agitur est, quo Indem evaluit Lotharius, & interventu S. Bernardi pax inter belligerantes Convenit. In hoc Tempore incidit initium Regni utriusq Siciliæ.

Cum mortuus est Papa Honorius 2dus, ab aliis electus est Innocentius 2dus, ab Aliis Anacletus 2dus Anacletum fuebat Rogerius Sicilia

Lotharius 2dus.

Siciliæ Comes, qui post mortem Wilhelmi ultimi Calabriæ et Apuliæ ducis Apuliam et Calabriam ad se invasit, illi vitæ Anacletus 2dus Regiam dedit Et. Aº 1130. qui sic primus dictus est Rex utriusq; Siciliæ & insulæ & inferioris Italiæ, quæ etiam Sicilia dicebatur.
Innocentium defendebant Reges Franciæ, Angliæ, et Lotharius Imperator, qui cum exercitu ad Romam secessit, et ibi ab Innocentio accepit Coronam Imperialem Aº 1133.
Hæc prima erat Lotharii expeditio in Italiam, de altero coronato Rogerium Italia expulit et in insulam coegit redire, Dein in Germaniam rediret Lotharius, Rogerius interiorem Italiæ partem occupavit.

Conradus 3tius.

Lothario successit Conradus, Heinrici Superbi filius, qui contra Lotharium Competitor electus fuerat Henricum Superbum Bavariæ et Saxoniæ ducem, quem ea de causa Papa ejecerat, malebat, Hinc Civile bellum est

Conradus 3tius

stectum, qui vicit Guidem Hen-
ricum, et paulo post sitim suum ob-
iit, bellum persequebatur Frater
ejus Welfus vel Welfes, tan-
dem huic obsedit Conradus
in arce Winsberga et ajunt, sac
lege debuit se dedere, et nihil ei li-
ceret exportare, nisi quæ
humeris suis efferrent femina, h
Welfi uxor et mariti suum hu-
meris extulisse, ad exemplum hujus
unaquæque femina maritum suum
ad se extulerunt. Quicquid sit
Ex hoc bello vulgo repetenti no-
mina Welforum et Gibellinorum,
qui aut vocabanti qui erant parti
sadicti, Gibellini verò, qui Imperi-
ratori sequebanti, ajunt enim Ge
sericum suevis ducem, qui Con-
radi exercitu ducebat in villa Gibe
lingen fuisse educat et inde sic co-
gnominat ab Andrea presbytero
in Chronico Bavarico, sic Fritze-
mius in Chronico Hirsaugiensi de
Erant et in Italia Guelfi, quan-
quam eam odisset Conradus, ipse
qui in Palestinam erat ei profi-
ciscendum. Innocentius papa bel-
lum cœpit gerere cum Rogerio
utriusq; Siciliæ Rege, sed captus
est, nec dimissus, priusquam ei ut
triusq

Conradus 3tius

Sicilia Confirmas sedpos-
sessionem. Hinc Gibbuetes à Germa-
nis deficiebat, quo bello Compo-
sito Romani ipsi coperunt à pa-
pa deficere, excitabat eos Arnol-
dus Brixianus à Baytarasso
discipulus, qui docebat: o decere
Episcopos e Clericos se immiscere
rebs Civilib, sd debere eos Curare
res Ecclesticas.

Et hoc tempus suscepta est altera expeditio Crucciata, ad quam principes imperimis exhortabatur S. Bernardus, Jerusalem enim Edessam e tot Mesopotamiam occupaverant, papa rigitd Eugenius 3tius cohabit novam bellum suscipi, in quod Nomen dederunt Conradus Imperator e Ludovicus V. Gallis Rex, e Anglorum Pasis et Anglia, Hollandia e Flandria. Hi in Palestinam, Conrad e Ludov. terrestri itinere per Hungariam Graciam ibant e! Cum Constantinopolim venissent ab Imperatore Graeciae Immanuele Comneno duces itineris acceperunt. Deducebant à Graecis per loca insidiosa, itaq magna pars Jur-

Secunda ex-
pedicio Cru-
ciata in Jer.
S. Suscipitur
Eugenio 3tio
Papâ Cucante.

cat

Conradus 3tius.

Iure cat vel fame periit, in Palestina
aut nil aliud ab Europæis est actum
nisi q[uo]d Damascus Capere tt, ō pote-
rant enim xti inter se Concorda-
re. Conradus redijt eadem viâ, v
Cum iter in Italiam pararet
mortuus ē Ao 1152.

Fridericus Ænobarbus.

Conrado successit, Frid. Cognomine
Ænobarbus, sive ut Velser tt Barba-
rossa, quia rufam habet barbā, filius
erat Friderici, fratris Conradi,
electus ē ō à solis Electoribus, ab
oib Germaniæ principib, sicut Co
stat ex Pünttero, qui 3. t. vixit. Papa
erat Adrianus 4tus, ad quem pri
ficiscebatur, ut Imperatoriā Coronā
ferre, nisi Stapedam teneret Impe-
ratē, cum Papa eq[uu]m Conscendere
Cum audivit Fridericus tria alia
Imperatores hoc officii Papæ,
Papa, ind assensit, ut ludere
Papam, & simili Stapedam pro bri
tenuit. Coronatus ē Ao 1155. de
bus in Italia Compositis, redit
in Germaniam. &

Dec. &

Fridericus Ænobarbus.

Se alter expeditionem suscepit in Italiam, Cujus causa ei movebat papa, Inter alia enim papa Julii mo, ut cuius Siciliæ Regi Rodgerii filio confirmavit tit. Regium, quo legere ferebat Frid. quia inferior sua, erat pars Imperii Germanici, diam papa in quad Epist. objecit Imperatori: se ei Corona beneficium contulisse, Vox: beneficii aut S. t. idem sonabat ac Feud vocabat enim papa Imperium Germ. et Feud sedis Apostolicæ, accedebat pictura, quæ in palatio Lateranensi exhibebat Lotharius ad pedes Innocentii papæ procumbens eique ab eo Corona accipiens cum hac Inscriptione: Rex venit ante fores juravit pacis Urbis honores Post fit homo fit papæ sumit quo dat corona Homo fit papæ: fit papæ vasallus. Hanc picturam removeri volebat Frid. itaq cum exercitu Longobardiæ ejus

Fridericus Ahenobarbus.

ingressus, quo facto Capit Papa sibi metuere, et vocem: beneficii excusavit, et per bonam aliquod satisfactionem explicavit, sic quocunq; modo sopita ea re, Moritt Innocentius 8to Ao 1159. Eig major Cardinalium pars substituebat Alexandrum, alii victor 3tium. Sic duo erant Papæ. Imperator ut schisma tolleret Concil. indixit Papini, et ubi Papam citat, Alexander venire nolebat. Victor venit et confirmatus est. Cæterum Victor mortuus Ao 1164. cui à Gibelinis substituitur Paschalis 3tius, sed Veteres magnos concitabant turbas, et rarum Germanos Schisma orbis ejiciebant, sed Fridericus Imperator, qui Italiæ ingressus et Imperii sera defensaret, illapsus est in insidias, et amisso exercitu vix evasit, cum iam Germ. Episcopi cum Papa Alexandro 3tio colludentes, et seditionem minarentur, sibi substituit Imperat. Col. Alexandro Sepostea

nece

Fridericus Quobarbus.

nere et veniam postulare. Jam quidam narrant. Cum Jupett jaceret ad Papæ pedes, eum impo-
suisse pedem Colli Imperatoris
et dixisse: Super Aspidem et Ba-
silicum ambulabis, Sed Fides Iu-
jus temporis id factum ignorat
tacet Romualdus Salernitanus
Pfal, qui intfuit hæc actui, et Chro-
nographus Saxo ad Annu 1177. Jus
hoc factum e, quig S.t. vixit, Refert
eum et a Papa per-honorifice
exceptum, itaq! vidett hoc postea
fictum a Judeis in Imperato-
ris Contumeliam.

Suscepit 11 Imperii iter in Ter-
Sanctam, ibi enim res Christianæ
afflictissimæ, nam Saladinus
Turca intfecto Egipti Califa, to-
tam occupavat Egipt. Saracenis
inde pulsis, idem, cum Nora-
dinus Damasci Princeps An 1173.
moreretur, fuerat Damasci Inus
factus, itaq Cepit ille Emesenos
Ptolemaidem, aliasq Urbes expu-
gnabat

Tertia expe-
dicio in Ter-
ram Sanctam
Suscepitur ex
gentile Clemen-
te 3tio Papa.

Fridericus Ahenobarbus.

pugnabat, & Regem Hierosolymæ
Guidonem capiebat, ipsamq; Hiero-
solimam Ao 1188. expugnabat, quæ
sptē Clemens 3tius pontifex ha-
bs expeditionem 3tiam capitur-
ger, & Ind. 11 Fred. Philipp. Fran-
cis & Richardus Angliæ Rex
& Ptrea ingens classis ex Flan-
dria & Italia in Terr S. Ptres
fect. q Apud Græcos Imperium
tenebat Isaacius Angelus, Hic An-
dronico Comneno Ao 1185 succes-
sit, fuit aut ille Andronicus homo
valde sævus, unde Velyò tyrannus
Cognominatē, quem Plebs ideo tu-
multū concitato occidit, qui videret
notandus, q̄ ultimus erat ex Com-
nenor familia. Fridericus Impe-
rator Ao 1189. Cum exercitu 150000
armator ē ingressus ad partem
Exercitus ex Italia classe curavit
trajici, potissimam aut partē
per terrestri duxit itinere per
Hungaria, Cum aut Constantino-
poli propinquaret, Dei se obtulit
Isaacius Angelus, qui Cum Sala-
dino Jesus pepigerat, Dvitusq;
ita

Frider
ita itet
sericus,
nem in
vel aqua
bri ex
to 1190
bat & J
tulit Fre
in hac
cum Im
barbar
anno R
tempesta
sulam
à Græci
insulam
sus, & J
lestinam
li quis
mudeb
Quæ R
rata e
ro Cur
nil in
quia
primum
tebaff
Continu

Fridericus Ahenobarbus.

ita itek suum persequutus e Fri-
dericus, Cum aut Fluvium Cy-
drum in Cilicia Hodiceret, perii
vel aquea mersus, vel ut alii fe-
bri ex frigore aquae Contracta.
Ao 1190. Exercitus quem duce-
bat & Imperium Summum de
tulit Ofrid. ejus filio, Sed qui ipse
in hac Expeditione obiit Fride-
cum Imperatore Sequebantur Ri-
chardus Anglia, et Philippus Fr.
anciae Reges. Richardus aut
tempestate Constrictatus ad In-
sulam Cypri adpulit, ubi Cum
a Regis Nauclagi spoliarent
Insulam eam expugnavit Richar-
dus, et Regis eripuit, Se in pa-
lestinam progressus Sese re-
liquis junxit Christianis, qui Ptole-
maidem obpugnabant, qua Urb
Cypri Richardi opera recupe-
rata est, Sed magna ingenti nume-
ro Europaei illuc adsint. venissent
nisi in Ptrea abiectis altum est
quia Concordare inter se non pot.
Primum Philippus in Galliam rever
tebatur, Richardus vero adhuc
Continuabat bellum, Sed Gaudium
Mor

Fridericus occupat Normanniam ditionem Anglorum Philippo invadi, cedit, priusquam hostilia Cypr. vendidit, hac lege, ut sibi Titulo Regis Hierosolimitani Ce-
cessaret.

Henricus 6tus.

Fridericus vi Pacis S. abiturus Germanico Regno Ducem ad filium suum Henricum 6tum, qui mortuo Sic successit, Anno 1191. vi stat abiit ut Coronaretur à Papa Cælestino 3tio, Papa tamen plane facinus Committisse. Tenebat in Cathedra pontificia sedens Coronam, et Imperatricis nato Capite Coronam à pede Papa pro pede suo Coronam de Capite Imperatricis item dejecit in Terram, Scamnis Sua et aliis Imperatores Constituere et removere, Sicut narrat Rogerius Hovedenus parte 2da Annalium ad Annum 1191. Dum Auctores alii et qui S.t. Scripsere de hac insolentia Papæ tacent. vel

Henricus 6tus.

Vel et Otto de S. Blasio &c
Hinc præfectus ē Henricus in inferiora ibat, ut sibi Regnum Apuliæ Siciliæ adserret, mortuus enim erat Gulielmus Bonus ult. Rex ē familia Normanor sine hæredib. dag ad Imperat hoc Regnum pertinebat, quia amitam ejus Constantiam sebat uxor. Sc Siculi & Neap. Reges Creabant Tancredū qui filius spurius erat Gulielmi Boni, Et optū tam jus Exercitum ejus abjumebat, in fedz reb fedire & debant in Germa Quam Copias reparat Henricus, mortuo Tancredo, ejus substituit filius Gulielmus. Contra hanc iguit expeditiā suscepit Henricus Ao 1193to & victam misit in Germa Postea it rebellant Siculi, & Jordanum quendam Regem Constituunt, quapp Impet Ao 1197. denuo venit in Siciliam, & saevissime rebelles punit; for

Henricus 6tus.

Jordano Coronã undiq; et stanti
bus ferreis Clavis in Caput ade-
git, unde mortuus è, et cum a-
cerbius indicaret Siculos Contu
maciam, tumultu Concitato ew
in arce obsident, nec dimittent
nisi postym eis lebant dedisset, Eo cum pacem quam vo-
siciliã ad quc Comm dans Hen-
ricus obiit.

Quarta Expedi
tio Crucijata
edicitur à
Papa Innocen
tio 3tio.

Hoc Tempore Suscepta est 4ta Expe-
ditio Crucijata, Mortuus quidem
erat Saladinus, pacta restitutei Hie-
rosol in Palestina, ita; Papa In-
nocentius 3tius novam edixit Expedi
tionem, Cujus dux Summus Constin
uebatt Balduinus Flandriq Comes
oes, qui nomen in hanc Militiam
dederant Venetias venerunt, et Ve
netos Classe trajicerent, ibi sum e-
runt adeos venit Isaacii Angli filius
Alexius, nam Isaacium Angl um fra
ter Alexius Anglus Imperio simul e
oculis privavcat, qui Alexius Anglus
Comneni nomen adscivit, vocatus
e Alexius Comnenus Anglus, ita
Isaacii Angli filius Alexius Bal
Lui

Henricus VI.

Latinam rogabat, ut pontem in
Tiberi ei fieri faceret, quo
Imperium latius extendere,
suosque, et cum Regis Constantia
professus uxor occupat, et Alexi-
um Isaacii Ducem, ubi Constitu-
it Imperator, Ao 1203. Ipse
Europei in solentes egressi Ba-
et Coreopeis armis Alexium ob-
truncant, ejusq; loco Constituunt
Alexium Ducem Imperatorem, qui e
Marchionem Montisferrati Cum Europe-
os debe Conatetti ejicere, vinciti
a Francis d occisitii, Eo facto
Imperium pacatum tenet e ad Lati-
nos, Europei enim Balduinum
Imperatorem Constantinop Constituebat
Ao 1204. Hic sub pernit in bello
contra Volachos ac Bulgaros
Ao 1205. Ei Successit frater
Henricus. Hic in toto Imperii
Constituendo subigere potuit Latini
Nam alexius Comnenus Theodori
tem Synopsen e Ostolchisum se
cupabat, unde originem Ospit Imp

Henricus VI.

Imperium Transferentinum, à Prof-
sto Aos Turka destruxerant, Leo
tonus aut Caschaeis Nicaam in
Bythinia occupavit, à quo ortis Im-
peratores Nicani, qui ô th Con-
tra Turcas sæpe defendere, adeo
feliciter gesserunt, ad etiam tan-
Latinis stet extorserunt Constan-
tinopolim

Otho IIus & Philippus.

Mortuo Henrico 6to pars Ger-
manor elegebat Fratrem ejus Phi-
lippum Suevia Ducem, ad papalis
factis primum elegebat Bertholdum
Zaringensem, nec Philippo di
submittente Othonem Saxoniæ Du-
cem Henrici Leonis filium, jm ut
Papa Innocentius tertius adjuvaret
Philippum per excitiebat sathemate
sos Philip. bellum Ecclesiæ profe-
quebatur, & Othonem ad pacis
ges adigebat, qua Convenit J. m.
ut Philippus Imperium teneret,
dum viveret. Otho aut mortui
ti succederet, ejus filiam Beat-
ricem Vxor duceret. Nec in diu
superfuit Philippus, Nam Otho
Vit-

Otho
Vittentz be
cens. Fi
Philippum
10 Annos
sic Otho
xator, e
Coronat
dium
tenebat
ducis
perium
Otho, de
& Apul
fideci
quam P
bat, qu
Jem. ad
papa o
Othonem
us Sici
mensaba
Ito Oth
ex quo m
ft, quo
Otho, e

Otho et Philippus.

Vitentz backius fitig vir, egrefe-
rens sibi sponsam abdaci, Ep-
iscopum eccles. Ao 1205. Cum
Philippus imperaret
sic Otho factus Imper-
rator, et sed. Ao ab Innocentio
Coronatus, amor aut in ecclesiam
Odium pontificis, quia Papa
tenebat partes Guelphi Matildis
Thesei Comitis, quas ut adjun-
periam speciantes repetebat
Otho, de quod Papa totas
et Apuliam sibi vindicabat et
Friderico Henrici VI. filio, in-
quam Fridericum papale Conci-
lebat, quas Friderico et Imperii
Germ. adfirmabat Otho, itaq
Papa Otho excommunicatum notabat
Othonem, Ost et Fridericum ele-
ctum Siciliæ Regem Germaniæ Com-
mendabat, efficiebatq, ut is re-
icto Othone Imperator eligeretur,
ex quo magnum bellum Conflatum
est, quo Ao 1214. victus Ot-
tho, et Cum se desertum videret

se Le

Otho Ytus & Philippus

succepit ei ditiones suas ob
mortuus e Ao 1218.
Ot Constat: quanta fuerit Potes
Papalis offensa e Hist. Johan
nis Regis Angl. Richardus
Angl. Rex, d. Vid supra, morta
us est Ao 1199. Et Successere sibi
bat Arcturus Britannie in Gal
lia Dux, Veisse! Joannes erat
et Fratri nato Majore Richardi;
Ed Johannes Richardi frater, qui
Vulgo Johannes sine Terra Co
nominabatur, Regnum occupabat,
et Ao Dni Ejus suum Exerc
persequebatur, Capit et in Custo
diam dedit, in qua et intentus
Hinc Philippus Gallia Rex Johan
nem ad Tribunal suum Citavit
et Cum o pareret lata Senten
tia proscribebat Normannia et
plus Angliæ Regis tenebant in Ga
lia, Dedit Gabuit Joh. Cam
sta Innocentio 3tio, mortuo
erat Cantuariensis Archi
Episcopus, Cui Cum nova Ecc
Episcopum sufficere vellet Jo
hoc

Otho Y

hoc passus
sollamen
to persecu
occupanti
lippus Fran
ipsis subj
Joh. Cum
Lege: ut Co
ferret, o
et veniam p
vatus ager
Legato Ro
gnum Papa
stre senatum
liq gestam
tempora Jo
singol; just

Friderici

Hic Otho
manus Rex, J
et ab Honor
Coronatus,
Siciliæ Rex,
tius Frid. H
tis et egre
um e Vera
hæc erat; 7

Otho Imus e Philippus.

Hoc passus est Papa. Papa igitur
postmodum Angliæ Regem anathema-
te percussit et Regnum Angliæ Cui
occupanti Concedebat, quapropter Pi-
lippus Francia Rex se parabat ad
illud subjugandum itaq; sibi metuens
Joh. Cum Papæ credit in fidem, hac
Lege: ut Ipse Pontificio legato se pru-
stiturum, Ecclesiæ suum poneret
et veniam peteret, et per 7 dies pu-
natus egeret, quib elapsis a Pontifi
Legato Ecclesiæ receptus, et Anglia Re-
gnum Papæ stipendiariam fecit, ut
Ste denarium petri, qm singulis fami-
liq; quotannis in Anglia jam ante hac
tempora solvebant mille Marcas ster-
lingor, quotannis Papæ solverent.

Fridericus 2. dus.

Hic Othone exauctorato, An° 1211. Re-
manet Rex, suffraganeæ Papæ electus
et ab Honorio 3tio An° 1212. Imperator
Coronatus. Erat is antea alterius
Siciliæ Rex, Henrici 6ti Imperatoris fi-
lius Fred. Henobarbi nepos, Vir for-
tis et egregius, Diqui a Papis primi-
um e vexatus, prima Litis origo
hæc erat; q^d: Fridericus in Siciliæ Regno

Fridericus 2. sus

Regno quos dam ordinabat Episcopos
quod ffues Ptendens Honorius Papa,
eum diris devovebat.

Quinta Cruciata Expeditio in Terram Sanctam per Lucerniae in Concil. Lateranense

Accedebat alia Causa, q. d. Frid. o satisfacere promptè iniret expeditionem S. Crucis
vergebant Pacta. Ao 12.15 in Lateranensi Concilio decretebatt 5ta Cruciata
expeditio, eam Ao 12.17. Andreas
ffrancorum Rex Hungariae Rex tragm dux Styrensis in-
gredicbatt, si quid minùs aliud egit, quam
ut Corpus Sanctae Elisabethae filiae
Regis Hungariae, quae Conradi Landgravii Thuringiae uxor fuerat
Sibat. Rex Cypri e ffiero. Hierosolymitanus erat
Joh. Brennus, qui et auxilia contra
Turcas impetraret in Italiam iter
suscipiebat, secum ducens filiam Isabellam, ffanc Imperat. Frid. duxit
Uxor, e intercedente Socero Cum Papa
reconciliabatt ea Lege, ut Expeditionem susciperet in Festo S. Joannis
Moras nectteret Fridericus moriente
Honorius 3. papa Ao 1227. ei succedit Greg. 9nus, qui denuo Fridericum
excommunicavit.

Sexta Expeditio Cruciata Suscipitur à Frid. 2do. Papâ Honorio 3tio Sultano

Sic tandem Coactus, Fridericus Secundus Hungariae Rex Vi-
cavit ituri in Palestinam adjectus
ab Hollandis, Anglis Francis ffland.
rem bene gerebat Frid. et ab Egypti
obtinebat, ut: Hierosolyma
illa aliaq urbes Xnis restitueret. Jp

Fridericus 2. Sus.

Ipse Frid. veh ingressus Hierosol. Rex
coronabatt, Cinteselem papa crimi-
nabatt apud Jerem. qd Rem sul-
tano Colluderet, et Joh. Brellum
ejus locet impellebat, ut is ab Fri-
tiliam Friderice eriperet, Brev-
esus to Frid. Siciliam administre-
petebat a socero, sed papa fol
vebatt aetheriate priutym eigran-
dem nemeraset pecuniu numer.
Moxitet papale todium incurrit
Longobardos enim Cam incitabat
papa, quare in Italiam redibat
Frid. Ao 1232. et Longobardas
pacabat, Ao 1239 in Sardiniam
Copias mittebat, eamq Saracenis
abimebat, et papa volebat, ut si-
bi Cederet Sardinia, Contende-
bant enim t.t. papa: Quicquid in-
fidelib à Xnis edipecatt, id sor ea
Jacid pontificii. At Cum Impere
ei d Cederet, Jeq. Imo itet in ea
jecit aathematis fulmen, Nec hoctt, Septimam ex
sed Cruciat expeditionem Contra expeditionem
eum parabat. Nihilominus Frid. Cruc. Suscipit
papa mittes, quantis Cruce sig- Papa Jeq. Imo
natos profligabat, mox obiit Jeq Contra Imperat
Frid. 3 Hier.

Fridericus 2dus.

Gregorius, Cui per 17 dies Successit
Cœlestinus 4tus, quo mortuo, ne quis
Papa eligeretur qui sibi esset inimicus,
Fridericus Cardinales Romam advo-
lantes detinebat, indem post tmnu
o 8. menses Papa elegit Innocen-
tius 4tus, qui antea amicissimus
fuit Friderico, sd Papa factus sta-
tim Confirmavit anathema Greg. In
Sac! Concil. habuit Lugdunense to
1245. quo Friderico abrogavit Im-
perium.

Eod to Germani a Papa Concitti
Imperatt eligunt Henricum Lantgra-
vium Hassiæ ac Thuringiæ Ludovi-
ci filium, qui biennio modo hunc
Honor gessit, Frid enim filio ei
vicit Ao 1240. ubi vulnus acce-
pit Henricus et eo obiit, Sac!
Germanis Rebellis Imperatori Fe-
runt Guilielmum Hollandiæ Comitt
Sd hunc visit Carolus Friderici
filius, d Coegit Patri suo renunciare
Fridericus aut bellum in Italia per-
sequens moritur Ao 1250. in Apulia
non sine suspicione veneni, alii vero
eum à manfredo filio suo spurio
Sfocatum volunt.

His temporib Tartari sive et ali
scribunt Tartari et ultima Scythia
Asiæ

Fridericus 2dus.

Asiatica ō th Asiam, sd Europa populando pcurrebant. parsq; Scotyiam, Armeniā, alias q; circūpositis Regnis Transylvaniam q; polonorum pdevastarent ipsis Germaniam minabant. sd testimebant, Alia pars etiā de Jacob in Asia erupiebant, qua ffi Turci omnes sibi xnis arma sebuerunt verte- re in Tartaros. Hac igit bella xnis in Palestina profuere, et Tartaris nonnulli ad xnā Religiōē Conversi, Certē papa Innocentius 4tus Dnicanos aliquos ad eos misit qui eos xnis sactis imbuerent. sd Indem Coacti turpes st à Turcis Asiā excedere, et Scythiam repetere, qua de re vide Bizantios Rer pedficat Lib. 8.

Conradus 2dus.

Fridērico Successit filius Conradus 4tus, qui jam Cæsar declaratus erat Ao 1237. sd alii ēm Imperatoribus annumerant, qd eum papa agnovit nec Coronavit. Hic statim fuit implicitus magnis turbis Nam Sicilia Regnum occupabat Manfredus, Neapolim vero aliaq; Apulia urbes papa, sd Neapolim te

Conradus 4tus

recuperavit quapptt eum tnd papa
percussit adhemate, Dd moritur
veneno Conradus ao 1254. Filiu
um aut reliquit un puerb Conra-
dum Dei Conradizelum nat ei ao 1252
Manfredus quasi pro pupillo
Regnum administrabat ubq de
cuspat Siciliam & mox ei Regis
suscipit tit. Dei ppta Papa
Urbanus sacris in Ht dixit, & ei
quasi propicium id sonavit Carol.
qui frater erat Ludovici IXni sive Sancti,
venit demum Carolus sub Clemen
te 4to, qui Urbano ao 1265 suc
cessit, Fit Etiam ut Jus Manfre
dus cecidit ao 1266. atq ita per
venit Siciliq Regnum ad Andega
venses, qug in Gra fuit stabilis
qug Andecavenses per 2a Secula
cum Suevica familia Hæredibus
gesserunt.

Verum ubi usq Siciliq Rex erat
Concordiæ, qui cum adolevisset
societate iniª cum Fred. Austri-
aco in Italª pervexit ad Patet
tum Regnum vindicandum do
ad Jetinum Lacum vincitª & Ca-
pitª cum Friderico. Cum eo in
potte venit Carolus Andecavensis qug

Sexta

Conradus Vtus.

quæsivit et Clemente Vto papa quid facto opus est? Papa R. Vi-
Conradini nocs Caroli I. V. V-
itay cum Carolus in foro Neapo-
litano Cum Friderico fratre se-
cari jussit percuti Vto 12.68.
Hoc morte sua illustr. familiæ
extincta St: Suevica in Conradino,
et Austriaca in Friderico.

Sexta et Vltima Expeditio Sacra Septima et

Suscepta a S.t.a Lud.ico Sive San- 8va Exped.ta
cto, Gallie Rege, Hierosolyma ejusq; ejusd. Suscep.
fuerat itel a Barbaris occupata tionis in Feb.
to 1244to, quapptt Lud. Imus hor- papa Innoc.
tatu Innocentij Vti bellum sacr- Vto.
stum suscepit, primo rem feli-
citer gerebat, Nam Damiat Ægy-
pti propugnaculum expugnabat
Cairi versus tendebat, sed ibi ma-
gnâ clade adfectus venit in Sul-
tani manus. Cum se magna pe-
cunia redemisset sub Clemente, et Clemente
Vto bellum S. Vltimum ingressus Vto.
Charthaginem cepit, sed in Tu-
neti obsidione pestis eum ab-
stulit. Per hoc tempora recep-
ta est Constantia a Fedeis, Nicea

Conradus 4. tus.

Nicea moriebatur Imperator Theodorus Lascaris Ao 1252. Huic filium relinquebat Johannem, 7. annos natus, et Imperii administrationem accepit Michael Paleologus. Commenas Andronici Paleologi filius, nec contentus illi erecta Tutoris nomine, sed Imperatoris se gerebat. Hic 7. Ao 1262. Urbe Constantinopolitana capta de pupillum Johannem e medio sustulit, atq; sic sibi soli Imperium fabricabat. Regem simulabat et Latinis Constantinopolitanis regnabat Baldewinus 2. qui fugit in Franciam quo tempore Ao 58. Imperium Constantinopolitanum penes Latinos fuerat.

Rudolphus.

Mortuo Conrado 4to Rege in Germania venit ad Interregnum, quod duravit annum 1273. quo electus est Rudolphus Habsburgicus. Interregnum illud quidam statuunt Ao 23. quia id repetunt a Concilio 1. Lugdunensi, qd Ao 1245to celebratu, quo Friderico à Papa Imperio fuit abrogatum, sed id reipsa Ao 19.

richo

Rudolfus.

inchoatq̃ a morte Conradi 4ti. Fuere inter aliqui Impetres electi, sed unanimi principũ consensu nec Imperii dignitate potti fuerit, cer te ao 1275. Ricardus Cornubiæ Comes Henrici 3tii Angliæ Regis frater elig̃ebatr, Alii Alfonsum X. Castellæ in Hisp. Regem Imperator sicebant, sed Alfonsus honore contentus Jedem Hispaniæ non extulit, Ricardus venit, et Imperii insignia gessit, et diu magnitudine Capit̃ a multis, sed ob furebat tot stabilitatem opes suas frustra in Germania consumsit, nec in Sed potens, in Angliam recessit. sic turbis suis relicta est Germania, et aut se à latrociniis munirent Civitates et principes, passim Societates inibant et qui potentiores erant, minores in tutelam recipiebant unde major principũ auctoritas magna Capit incrementa. Inter reliqua memorandæ sunt Hanseaticum, et Commercia

Caa

Rudolfus.

primum uierunt Lubecenses e
Hamburg. Ao 1242. Sd in Interre-
gno iis accessere Urbes ad 80. e sic
suravit hoc fœdus et pacè restitu-
ta, sub Carolo Vto demum Captiv
tabefactari e imminui sensit, Ho
sie, in Hanseaticae Civitatis fœ
dere vinciscant Lubeca, Brema,
et Hamburgum.

Tandem Ao 1273. electus e Ru
dolfus Habsburgi Comes e qui
dem à 7 Principib Electoribus
Circa hoc Tempora em 7 Electo
e mentio, et etiam in electione Richa
di Cornubiæ Comitis jam memo
rati, sic tamen ut numerus ille e
tum et satis stabilitus, et Ste
cos alii 99 Principes Contende
rent Jus Suffragii sibi Compe
tere demum in aurea bulla
Caroli 4ti Jus Electoral publice
Lege definitum et confirmatum est.

Rudolfus magno adeo loco pa
bebat in hac ulentas possessio
ni Helvetia, vbi quum erat,
habebat vicinorum prudens
res, gerendarq; peritus, et cum
multas haberet filias adfinitat

Rudolfus.

potentiae principum se[?]: meminit, et sic effecit ut pro Rege Romanor[um] agnosceretur. Interea[?] tes sed nemerabat Lud. palat. Alberti Saxonis d. Othonem Brandenb. Marchionem, Nolebat vero se submittere Ottocaro; Rex Bohemiae, qui diam Austriam & vacant, morte Friderici Austraci, occupabat, sed bello ei[?] mul. aby itel Coegit Rudolfus ad officium redire. Tandem Venceslaus Ottocari filius filia Rudolfi duxit uxor.

Pax ut in Germa Coalesceret Turbas ees sedaturus sua cura & prudentia perfecit Rudolfus Italiam aut adiit, ymmo vix vitabat Nicol. 3. pontif. ut Imperialem Coronam Romae acciperet, & [illegible] ferent: Vestigiame ferent, qui factum est ut plures Civitates caperint libertatem sibi vindicare. Mortuo Rudolfus Ao 1291. cui ille author familiae Austriacae qui

Rudolfus.

qui Nomen et originem sua [illegible]
la filio ejus Alberto, Cui Cesserat
in Italia et Sicilia nova o
ta bella, et manib Concadini pl
rima Cede litt C Cam Martin
ytes Nicolao Successisset. Sicu
ois Clam intt se Conspirarent
se Francis accidendis, Author
Moderator Gajus Conspirat
ois fuit Joh. Prochyta Onus
et Petrus Ardoynis Dux, Jus
stantiam Manfredi soloq
in Materimos unde jus filii
ulg Siciliam accesabat, Cum
matura et Conjurato Ao 1282
Festo Resurrectionis xti Cum
Campana signum daret ad
ces Vesperrinas per tot Sici
tiam Secuti sunt in cola et Franc
apd se agentes adunam vero
cidanti, nec ulti nec Jesui pa
centes.

Adiecat statim Cum Casse Petrus A
ragonis princeps, et Siciliam occupa
bat, et panormi Rex Siciliq Creo
nabat, Hicenem Petrus Manfredi
soror vel filiam Gabbatenem Mettim
nis, et st, qui Scribunt: Concadinu
moti

Motifus
Manfa
nes Reges
nis et
sicbat Co
nunc eam
nis Regis
st bella
et Franco
ltus fra
pett stat
et Regnu
potte sua
Filippo
Isabellam
monio Ga
Claudas
lius Ao
et seq. Ao
te Ab Co
Petras q
nus acci
suum fili
deniq ipse
cit. et Ho
cret. M
donia Re

Rudolphus.

Motitat sui vindictam petro suis
mandasse; ab hinc Sicilia fait pe-
nes Reges Arragonis seu Hispa-
nis, et quo fere eam nuper pos-
sidebat Carolus VI. Imperator, vel
nunc eam possidet Carolus Hispa-
nis Regis filius, Cetel' Nicolaus
et bella gravia inter Arragonios
et Francos. Papa erat Martinus
IVtus Francus, Pudicissimus, qui
pelli statim ab hac sede fecerat
e Regno Arragonio occupando debat
post sua Affrica Philippo Audaci Francis Regi, qui
Isabellam petri filiam in Matri-
monio habbat. Hic bello Carolus
Claudas Caroli Andegavensis fi-
lius Ao 1284. à Petro Capiebat,
et Leg. Ao ipse pater Carolus mo-
te ab Capt filium moriebatur
Petrus Arragonius Galliae vul-
nus accipiebat contra generum
suum Philippum Audacem pugnans,
Quem Philippum Ao Cum ex-
ercit. ipse Philip. eod vastaverat redu-
cit. et Hisp. in via cerat redu-
cret, moriebatur, Petro in Arra-
gonia Regno succedebat Filius na
ta

Adolfus Nassov.

ta Maximus Alfonsus Siciliam
accipiebat Jacobus. Ibi Alfonsus
Carolum Claudum e Custodia emit
tebat hac lege ut Jacobo fratri
Regni sui Jus à Papa impetra
ret, ipse Comitiis erat Regno Neap
litano, si Cum Papa assentire
nollet recuraret Bellum, et abigm
sua ab hinc Continuate, donec mo
tuo Alfonso Jacobus Arragoniæ
Regnum acciperet, D. Cum Sicul
ne et Carolum Claudi fere co
lent, Fridericus Jacobi frater a
cessites e, qui post aliquot Annos
bellum sic tandem Pacem fecit Cum
Carolo Claudo, ut Carolus accipe
ret Regnum Neapoli, Siciliæ autem
Regnum maneret Friderico.

Adolfus Nassovius.

Mortuo Rudolfo à Jerm. Pub
lestus est Adolfus Nas. Comes Vi
strenuus, adversarius
qualtus est Alberti Austriacum Ru
Imps. filium, Hinc divisit Jerm.
cessores, pars Adolfum pars Al
berti

Adolphus Nassovius

bert. Sequebat Ao 1298. primi
pes Germaniae adversabantur Electori
Imperio indignum pronunciant, quod
neglexisset Imperii jura in Germa-
Italia, et pacem turbasset dicti
Albert. Imperii renunciabant, et mox
facto Electo creabant Adolphum, et Wenceslaum
Sicut,

His temporibus diram pestem peri-
ere Xnoi Regno Syria et Palestina
habbant adhuc Tripolim et Ptolema-
idem et paucas alias urbes, sed Sci-
polim Ao 1288 expugnavit Bab
lonicus Sultanus Melechmesor, in
qua expugnata 7000 Xnoi occisi
sunt, reliqui Xni ad pedes Corradi
inducias cum Sultano pangebant
Sed accidit postea, ut Saraceni ja-
dam mercatores ad Ptolemaidem
adspoliarent et truncidarent et
ea spe filius et successor ejus Sera
inducias rumpebat Ptolemaidem
vi capiebat Ao 1291. et stylo
tybi ad 30000 Xnos obtruncasse, mox

W.

His temporibus Asperum res Xnoi in Syria sic ut supra; amplius suscipiant Crucigeri expeditiones.

Adolfus Nassavius.

mox Ppus et crues xni Capricabat
sic totā Syria pellebant Egi et Lam Ictimebātt Ppus fugiebant.
Hic finis expeditionum xni et Cruciatā, nec unq̄m Palestinam potuerunt recuperare.

Papa h. t. erat Cōlestinus Vtus qui Nicol. 4to succedebat, antea vocabatt Petrus de Murone, simplex erat homo, Hunc solus circumvenit Episc. Cajetanus et ei persuasit ut Legem Cōderet: Liceret Pontifici si vellet se munere abdicare, nec enim hactenus tale audiebatt. Deny per Pacietem Cubiculi Cōlestini fistulam ad aurem eam immittebat, eaq̄ vocem humanā sequaciter formabat h. m: Cōlestine dimitte pastorale Sceptra amittes, simplicitate prōtabat ea vocem Cōlestem, papatum amittebat, quem Benedictus occupabat sub nomine Bonifacii VIIIvi.

Albertus.

Hic victo et Capto Adolfo Solus obtinuit ao 1298. Imperium, Ad papa Bonif. VIIIvus ei molebat adprobare Sed

Albertus.

Ss die Palmar. progressus in publicum armatus & Coronatus, et pacem Cesarem publ. proclamavit: Ego sum Cæsar et Papa, patea &c. Cum Philippo Francis Regis filius Albertus adprobavit, imò dedit operam Albertus occupandi Regni Francis, et potuit occupandi Regni Francis, si maluit Ille Cum Rege Ft. pacem Colere. Decem Annos Imperavit Albertus, occisus a patruele suo Johanne Cujus bona patrocinio Jure occeparat Ao 1308.

In h.t. incidunt initia Reip. Helv. Helveta Civitates erant pars Imperii Germ. et per Ofectos ab Imperio missos regebantur, Comites autem Habsburgici, qui bona Cum Rudolfus possessiones, quas Habsburgicas et de filias ejus Albert. Austr. ad Imperium pervenissent, augere instituebant, unde sæpe Juris transgressi Helvetos, dicit Bestetus Judicia pagi Ofectus eo insolentiæ progressus, ut hastam figeret in foro civili Juem imponeret, ei jubere et transeuntes cum vestes arriptum

Albertus

tum se venerari, sed quia Vil-
lelmus cum Contumacia ei Ste-
phano incarceratum, ende te-
tas ipsum effectum Charlet occidit
et in Caa fecit ut 3 Reg: Svicia
Vrania et Sylvania se sub iuris
tuendæ libertatis sub Caa, quod ali
factum narrant Ao 1302. alii 1308
Postea plures Civitates accesserunt
et tandem tota Helv. Resp. Constituit
Copet à 13. Civitib, quæ ad hoc
accensentur alii qui sobrii Helve-
tiæ dicuntur, sicut et Bent, quos sub
ditos suos vocant.
Per h. t. viam Hieroslym
desperandæ spes adfulgebat. Ca-
nus enim Zartarorum Rex Per-
sas subegerat, et Armenii Regis
filiam uxor duxerat, ejusq; im-
se sacra suscepedat Xna, pollic
viderat Plio Ryssorum Sultano
et 300000 Saracenos interfecerat,
Damascum vi et Syriam occupa-
rat, jam Hyerusalem Hiero. pe-
tebat, Cum Tartaris ei adfuit
Persas rebellasse, igitur Sum in
Persiam revocatt Legatos mittit
ad Papam Bonif VIII et Francos,
ut sibi mitterent auxilia in Terr
Sanctæ

Sanctam, C
tebat dipl
Paleol, quo
tot Sacra
sive Civil
bebat fil
nam absce
li bulla, ea
et Papa re
itas, in E
scriptus
savit and
stterando
sis Philippo
unum ex
facium t
pendit, e
in quib ra
guarda de
ut Vulpes.
us et Ca
Bened. IX.
Hic Bonifa
tantus, qu
bilgem R
re volebat
100mum qu

Albertus

Sanctam, Bonif. VIII. statum mit-
tebat diploma ad Fr. Regem Philip.
Pulch, quo sibi tribuebat Jus in
tot Terras olim Imperio Fr. Sub-
lectas Civilib, et Spec. Imperio Fr.
bebat Philippo, et illico in Gallia
nam abiecit, Fr. Rex accepta Pa-
li bulla, eam publice Combussit
et Papa rescribsit; Sciat tua fatu-
itas, in Temporalib me nulli subes.
Scribitur Sine Papa Philippum excom-
tavit anathemate, et Francos Subdit
Stituendo quo se ei obstringerent
Fr. Philippus per Sub Columnam
venem et Romanis Proceribs Boni-
facium Anagnia, ubi tunc erat Com-
pendit, et Romam in Vincula duxit
in quib rabie Sti mortuus Ao 1303.
gloria de eo dictum e: Intravit
ut Vulpes, regnavit ut Leo, mortu-
us e ut Canis. Successor Jubebat
Bened. IX. qui Philippum restituit.
Hic Bonifacius VIII. ideoq; e memo-
randus, quod primus Ao 1300 Ju-
bilæum Romæ Celebravit, Revoca-
re volebat antiq. mor Root, quo
modum quemq; V. C. Anno Ludis et Fe

Philippus Pul-
chet mittit
à Papa Bon.
Jacob. Fra in
Jesu S. Sed.
peditionem o
Suscipit, Quæ
vide S. I.

Albertus.

& Festivitib Celebrabant. Ita
oib qui Roman Religiosis Ec
visitabant, Indulgentiis sive pec
cator Remissionem promittebat
quo factum ut pred Superst. frequ
fecuti tantus hominum numerus
Confluxerit ut testa ejus o Capel
Cum aut inde Papa in Mensem Oct
tigerent pecuniam e Romani dab
& sitarent, Constituit Sc Cle
mens VItus Papa ut 50mo Ju
bileum repeteretur, Imò Bodie quin
quagesimo loco Jubilei quod ex Con
stitutione Sixti 5ti Papa Bonifa
cij 8 et secunda et olim. Boni
facius Papa Cum Jubilæum in
choaret primo die habita pon
tificali, Dalterо Imperatoris
procedebat.

Benedicto 11mo Substitutus est Clemens
Vtus antea Episc. Burdegalensis. Hic
Ao 1305. Papa factus primùm Car
dinales sibi adscivit Lugduni
in Gallia, mox Avenionem concede
bat, ibiq Sedem Collocabat Pontifi
ciam, citaq factum est, ut per tos
70. et ultra Papa Pontificarent o Rom
ut Conservarent Pontificem in Gallia

Hen

Henr
Alberto Au
maria He
vit admo
pugnavit
Papam. E
cum ad
subat
Cum aut
expedi
& pro fl
debant
faventes
stituerat
gis Imper
Henricus
rebelles
Rex Longo
Roman
Papa et
erant
Vrsino
erant
Columne
Imperio,
rent, qu
Henricus
Robert

Henricus VII. Imp.

Alberto Austriaco subleitus e in Ger-
mania Henricus Luxemburgensis,
vir admodum strenuus, qui egregie pro-
pugnavit & Imperii Jura contra
Papam. Initio ipse Papa Clem. V.
cum adprobabat, etiam diem Sti-
tuebat quo est Romæ Coronandus.
Cum aut Henricus pacata Germa
expeditionem in Italiam suscepisset,
& profligatis Velphis, qui Papæ
studebant, Gibellinos & Imperatoris
faventes defendesset & ejectos re-
stituisset, penitere Papam cœpit
quod Imperat. in Italiam vocasset, Ctes!
Henricus cum passim urbes Italiæ
rebelles subjugasset, Mediolani
Rex Longobardor. e Coronatus, Dde!
Romam vit, atq ibi Cogit Legatos
Papæ et se Imperat. Coronarent,
Erant tt. Romæ duæ factiones,
Ursinor. & Columnensium, Ursini
erant Guelfi sive Papæ studiosi,
Columnenses contra faciebant Ca
Imperio, ut aut Ursini impedi-
rent, quo minus Coronaret. ubi
Henricus, in auxilium vocabant
Robertum Neapoli Regem, qui Co-

Henricus VIImus.

prias in Urb misit, quib Cum Imperatori Conflictigendum erat.
Henricus ut firmaret Imperii
sura Roberti ca ppt Matheo La-
mmavit, Contendebat enim Neapo-
li Regnum ee ptis adjung Imperii q
Ptea sibi adjungebat Sicil. Ita
gonia Regem, jam q vigressus et
iter Neap. versus, quando in Ca-
steo sipsentexia periit, ingm mul-
ti Scribant: cum veneno ei dabi-
tur, q ei in Hostia dederat Bern.
Monoculus Dnicanus. Eo mortuo
oia caperent in Ptaa itel Turba-
ri et passim Grassare Juelgi, Re-
gravit Henricus Aos 57.
Eo imperante extinctus ordo
Equit Templariol ut supra visum
in Celestina institúti, dcamca-
cripetett Concesserent maxime in
Gallias, ibi enim Magnas habebat
possessiones, Cum aut in sesidiam
et luxum ent lapsi, trucem Philip-
pus Pulcher Consensu Papæ Clo
1307 eos oes jussit Comprehendi et
occidi, accusabantt Sodomiæ, et Mu
Gamedismi, et multa alia pejora
ipsis Sabántt Crimina, ingm Vir
Cer oes ita uiterfecti sit, Allii pu

Allii puta
Allii cum
xima ecc
pitalar
tes sicb
Cocci pu
Pulcher
Mortuo
fuit 14
siscedo
Sandem
alii Fe
uterq
Bomæ,
tes sist
bem pe
in Clio
in Bav
est Frid
ter Fe
aeus be
Friderici
hac pco
in Paul
ite ad
mata,

Henricus VIImus

Alii putant: Philippum eos metuisse, Alii eum in Basil cod bonis, quæ maxima erant, nam alia sabantt Hospitalariis pcit & Rhodienses Equites sicebantt, & cod bona plebs Concipuit Henc. o sd Philippus pulcher.

Ludovicus Bavarus.

Mortuo Henrico Interregnum fuit 14. Mensium pptr discordiam in eligendo Imperte Tandem Ao 1314. alii Lud. Bav. alii Frid. Austr. Alberti filium, uterq viam Coronabantt, hic Bomæ, ille Aquisgrani; Unde inter se sistebatt & Germa & Civ. bellum per 8. Annos gestum, tandem in Phio apd oppidum Mylorg in Bav. Ao 1322. Victus & Captus est Fridericus, Nec tu Cessavit frater Friderici Leopoldus Austriacus bellare, donec simittebatt Fridericus ea Lege: Ne quid post hac pro Imperio ageret, vide tn Paulo post in Imperii Societ itet adsumtus, nam exstant diplomata, in quib viam post hac Regis Rodl

Ludovicus Bavarus

Romanor nomen gessit, vigm ti
Circiter annis post secessit, & sedem
petiem ad ejus Lud Bav. devenit.
Fuit hic Lud. Bav. Vir fortis
vigm & semper sibi Constaret &
aliquando & temerarius ageret, unde
factum et papa, illi inimicissimi
occasionem invenirent illi nocendi
Primò excommunicavit per cessit
Joh: 22 papa, quo in mytelli ville
Ista edixit Ao 1327. & in ecclesia
per effectum orbis Sext Colum-
nam Coronatus est Imperator
quo facto ipsem vicissim Joh: 22 sum
mattis & variis Criminum eum dam-
nabat, & ei substituit Nicolaum 5t, B
Cum ei germani redirent Ludovicus
statim à Pelgis obsessus & Nicolaus
& Avenionem ad papam Joh. 22 de
missus, qui ei Coactus abdicare pon
tificatu suo, & apud se detinuit in Custo.
Joh. 22 dies mortuus & Ao 1334
imo 1334to, & successor habuit
Benedictum 8vum, qui excommunica Lud.
dictum renovavit & quasi per extra
Imperium R. Vacavit Sede Vicario
Imperii per Ita gessit, Contra
Ludovicus Ao 1339. Comitia habuit
Francofurti, in quib decreta est: Sol-

Ludov. Bavarus

Solemnit Pontificis in Coronando Imperatore ea nomina sine re, Et aequivus Epis. fieri posse, Nec posse, si vacaret via Imperium, Vicariam ea posse. Porro Renaldus Geldriæ Comes sin his Comit. dux est Creatus. Benedictus papa mortuus e Ao 1342. Cui cum Clemens Vitus succesisset, et adhuc Imperator renovasset, et Germ. Pr. Contra Lud. Concitare & Cesaret Ao 1346 alii ett Electores Coivere et Carolum Joh. Bohemiæ Regis filium renunciarunt Imperatori, Sed quia Carolus Vel jam Pater Johannes Suffragia sub principem emerat, et vigebat ad hæc Ordines Imperii Convenere Spiribig Carolum scripserunt Post Imperii, sic Jussu & it ad arma Civ. et Carolus Caesar se in Sueviam recipere Bohemiam Sed Ao 1347. obiit Lud. Bavarus.

Ingens S. R. bellum ortu e inter Edvardum 3. Angliæ et Philip. Valesium Galliæ Regem, Cujus belli hic fuit Caus: Philippus pulcher Frater habet

Carolus

Ludovicus Bavarus.

Carolum Valesium qui Cum Ao 1328
mortuus ē Carolus pulcher filipi filius
ei successit, Ad Eduardus Natus
erat ex Isabella filipi pulchri filia,
atq ita Carolo pulchro sanguine
erat prior, qm filippus Valesius,
& postea Contendebat ad se Regni
fel pervenisse, Opponebant Franci
Legem Salicam, qua Mulieres à Re-
no Francia excludebantur, Ad lege-
bant Angli: eam Legem ad fe-
da quidem principum ō aut ad Re-
gni fines spectare, Hinc & Eduardus
suscepit Tit. Regis Francia, quem
hodie Anglia Reges retinent, de
alma assumpsit, at Regnum Fran-
cia sibi vindicaret, Certatū ē ad
Cressiacum Ao 1346 primo atto-
citer, de Cum filippus Valesius
Mortuus est ei succederet filius
Johannes Ao 1350 ō 11 Gbris victus
Ad captus ē, et in Angliam abductus,
nec restitutus nisi post 4. Ann Cum
plurima Concessisset Anglis. Recta-
suit bellum sub Carolo Vto sive
sapiente Joh. filio, qui in pleriq ab
Anglis magis Consilio quam armis
recuperata

recupera
in Regno
Regnum
ei subdi
post vic
jussit n
tus Lud
tet Andr
sit Johan
vico Jo
provinci
sueris ill
papam
perorab
sudicare
reponer
vit Rex
veb ipsa
tempore
Johannes
Paleologus,
cas impet
jecerat La
Gregi no
bare, imo
Michael,
datus, E
Seniore
ei M ad

recuperavit. Ao 1343 Robertus
in Regno Neap. mortuus reliquit
Regnum Nepti suæ Johannæ multie
ri sibi desponsatæ, quæ bienio
post vir suum Andream suspendio
jussit necari, hujus necem ulte-
tus Lud. Hung. Rex advexit ut sta-
tet Andreæ, e Neap. Regnum inva-
sit, Johanna interea nupsit Ludo
vico Tarentino, e cum eo fugatim
Provinciam Galliæ, hoc enim pro-
prium illius erat, e apud Pont. Vite
Papam Avenioe Cathenam ipsa sic
perorabat, at injens Cardinalibus à Papa
judicaretur, Sabb. Papa Capit sedin-
desponere, ejusq favore recuperavit Reg. Neap. hac occasione Avenio
vit Reg. Neap. quæ ab hoc
erb ipsa Papæ vendidit, quæ ab hoc
Tempore fuit sedes Pontificia.
Apud Græcos mortuus e S.t Michaël
Palæologus, qui et auxilia contra Turc-
cas impetraret Ecclam Græcam sub-
jecerat Latinæ e Papæ Romano, sed
Græci noluerant talem hoc adpro-
bare, imo ipsa Cum moreretur
Michael, ne plebeo quidem funere est
elatus, Ei successit Andronicus
Senior dictus, qui Olim Imperii So-
ei Ille adsumsit Nepotem suum Andro-
nicum.

i eum qui cum Ao 1328
us pulber Philippi filius
Eduardus Natus
Philippi pulchri fili
pulchro Sanguine
Philippus Valesius
sed sibi ad se Reg
Opponebant Flam
da Mulieres à Re
ducente, Sed Lex
eam Legem ad
ni ejusdem o ad
re, Hinc Ed
Regis Francia, quem
Reges retinent, de
ut, at Regnum Fra
aret, Certat e ad
o 1346 primo Ao
Philippus Valesius
successisset filius
350 o Ao Eius virtus
in Angliam abduxus
misi post. tos Cum
sisset Anglis. Recta
sub Carolo Vto Fra
sitio, qui in plerq ad
Consilio quam arm
recupe

Ludovicus Bavarus

rium Jenior dictum, D hic mox
Avum Cogit, et se Imperio Dicavit.
Hac de Agente Turca magis magnifi
ficarent e auxere Dy cum suis
Habuerant adhuc Turca varios Re-
gulos, sed ex his Othomannus regna
re Capit Circa Annum 1300mum
Hic magnam Bythiniæ partem subi-
git, et praeq Selem Regni Consti-
tuit, Et hujus posteri reliquos
Turcas principatus obtinuerunt
atq extinxerunt, ut dehinc sigillatim
de Imperio Turcico Dicam, hodieq
iam Othomanid Rex apud Turcas
potiuntur.

Carolus IVtus.

Mortuo L. B. major e potiori Electo-
rum parte, qui Ludovico adhæserant
Nova indicunt Comitia Francofurti,
quib Electio Caroli IVti decernitur
rebita, et novus eligitur Imperator
Eduardus Tertius Rex Angliæ, D hic
excusabat bella quæ gerebat Cum Scо-
tis et Gallis, idcoq Imperii detrectabat
itel & Coeunt D Imperii eligunt
Fridericum Landgravium Turingiæ et

Carolus IVtus.

ẽ Marchiam Misnensem, Debic
Corceptus pecuniâ a Carolo IVto
Imp^r excusabat. Hinc 3tio Conveni-
unt e Imp^r defer ant Juntbero Co-
miti Svartzburgensi vico stemes
e bellicoso, qui Imp^r accepta-
bat, sd Carolus Caput mox dolos
ab eo potentiores pericipes abdi-
cate, sdc cum morbo gravioli
Coceptus est Juntberus, et quo e
iam paulo post obiit ei magnam
pecuniam abstulit Carolus IVtus,
quo fatum e, ut e Juntberus ante
mortem Suam Imperio renunciaret,
e fidem ab eo agnoscer et Car-
lus IVtus. Fuit hic Cat. IV. Johan-
nis Boëm Regis filius vir stu-
dens e astutus, nec tn ad actua plen-
tus, papæ viam nimis adstrictus, ava-
rus e Boemiæ sui Regni; tm
Imperii Germ. studiosior, subjett
regnantẽ, e papæ potestas tumen
crevit per Italiam e Germaniam, et ẽ
ipse tm passim venderet Vestiga-
lia Imperii e Imperii et Imperii orbis
e principib acceptã pecuniã Con-
cederet

Carolus IVtus.

cederet, Impr valde debilitatum.
Imprimis aut valde celebris e
Carolus Quartus, qui lata Norinber-
gæ Ao 1356 propè auream Bullam
à Sigillo aureo ita dictam. In ea Bul
la describuntur Jura Elector et eius
Impr eligendi et dignitates ordinis
que Lex ab hinc multis Comitibus pa-
ci publicæ per Germ.

Duos ag Exped. Suscepit in Italiam
quar primam Ao 1354. Mediolani
Coronatus e Longobardor et Sig. Ao
Coronatus e Roma Imperat a Lega-
tis Pontificis, de bello in Italia ex
aito gessit, nec hostes Imperii do-
muit, de potius eis privilegia Ven-
dicit e pacis pecuniam potius abra-
sere, tradem ut filium suum Venceslaum Ao 1376. sibi Successor de-
signaret promisit singulis Electo-
ribus 100000 aureor, et cum tantam
pecuniam solvere o posset, ipsius pu-
blica Vectigalia e Urbes aliquas ob
pignoravit e Impr sic debilitavit
Mortuus e Ao 1378.

Eo in pejorante Virginibus per-
venit ad Reges Francie, Ultimus
Delphinatus Princeps erat Humbertus

Jur

Carolus IVtus.

qui Principat sui Ao 1348 decessit Reg. Fr. Sed ea Lege, ut filius ejus natu maximus semper succederet: Princeps Delphinus. Delphinatus autem pars erat Regni Burgundici sive Arelatensis, aty adeo in Clientela erat R. Imperii, ad casus igitur e Carolus IV. Imperator ut Delphinatus ad Francos perveniret, in hac Lege, ut maneret pars Imperii. Jure in ejus Clientela.

In Graecia imperabat Andronicus Junior qui Ao 1321. decedens filios reliquit Joh. Paleologum e Manuelem qui cum a suo impuberes essent tutor eis Johannem Cantacuzenum dedit. Hic Joh. Cantacuzenus Graeca Tutela Societatem Imperii accipiebat, sed post Ao 1347 e Joh. Paleologus Cantacuzenum Imperio dejecit e Monasterio inclusit vi quae ille scripsit Historiarum sub suo Andronico e suo Imperii statu.

Per has aut discordias valde Catavit Turcarum Potentia Turcanes enim qui Ao 1326 Patri Ottomano Successit Mysiam, Lycaoniam, Phrygiam Cariam, Hellespontum e Euxinum versus Occasum ad Euxinum versus dividi sua subjecit, Jux-

Carolus IVus.

Turcano succ̃ssit Ao 1357 Amurates, qui primum in Europam Copias duxit, et Adrianopolin sedem suam fixit, Amurati succ̃ssit Ao 1389. filius Bajacetes fortissimus viꝝ.

VENCESLAUS.

Hic patri Carolo IVto succedens, Imperii tam in administratione negligebat, ut etiam in voluptatibus vitabatur, et inter ignavam exercebat dignitatem, ut non semper fere secum habuisse cum sceptrifericem, qm Coætanei sui vocabant, et si quando convivio diticerent, aut si in itinere aliqm obviam haberet sibi invisum, ex statim jubebat decollari, ut valde augetur Civilitas ab Hist. S. t. Ipsa, quod Hussitis faveret, quare St. quiplerique ejus de ejus dignitate detrahebant, tum laudabilem principem fuisse negant, tum plurimis gravioribus sceleribus ex ab solvebat.

Cum vigilet indignum se Ebert. et Rupertum Bojos et Imperio Jostn. Sem. Heinrico et Sfio à quibus Bojos proscribus Car-

Wenceslaus

Carcere fuit inclusus, unde ita evasit
& per Sibi addictos Regnū recuperá-
vit, q̄ diam in Bohēa usq ad finem
vitæ fuit tenuit. Mortuus Anno 1418.
Sd Decem Imperii Proceres Ao 1400
Convenierebant, cum Imperio Rem-
vebant, ei Vitio Gentes, q̄ Liberta-
t Germaniæ obstitisset, Rebelles & La-
trones fovisset, Palatinum & Co-
mitē Mediolanensem sine Consensu
Principem Ducem Creasset.
In ejus locum Electores primum
legebant Friderīcum Ducem Brun-
vicensem, Sd hic celebatū insen-
sus Elector Moguntinus, nam Ce
ex Comitiis domum redirent Fideli-
cus, per Ministros Electoris Moguntini,
inter eos Comes Waldenstēnsis tu-
cidatus ē, propter ea quid fratres
ejus Bellum induxerunt Moguntino
Sd succumbebant, Electores quātū
Convenientes Imperatē Creabant
Ruperti Comitē Palatinum.
In Ecla 5. & 6. hæc vigens Schisma,
Cum enim Greg. Decimus Ao 1378.
moreretū Cardinales, de novo Papa
eligendo, valde dissentiebant, tnd
Ostali

Itali Gualentes Urbanum eligebant Vrsum, Galli paulo post alium Cleabant, quem Clementem tertium vocabant, sic Capit totus orbis in duas abiit partes, Itali Anglis Germani Urbano VI adhærebant Romæ, Gallis vero et Scioti Clem. 7. adprobabat qui sedem suam Avenionem in Francian transferebat. Schisma hoc per 40 fere annos duravit, et demum a Sigismundo Imperante in Concilio Constantiensi sublatum. Urbano VIto Romæ succedebat Bonifacius IXus, alteri Benedictus 13. Johanna Neapolitana Gallis favebat et Clementi VIImo, quem Urbanus Vltus Ludovicum Hung. et Polon. Regem concitabat, ut is Neapolitanum Regnum aberepeteret, misit Lud. Carolum Dyrachinum cum exercitu, qui Neapolitanum Regnum invadebat et occupabat, Clem. VIImus autem et Johanna Neapolitana succurrere excitabat Ludovicum Andegavensem, fratrem Caroli VIti et Francisci Rustici. Venit Ludovicus Andegavensis cum copiis in Italiam, vitat Carolum Dyrachinum Neapolim in qua Joh-

Wenceslaus.

Johanna erat depugnat, cum in pol
suam redactam eod mortis ge
afficit, quo ipsa olim Vir suu Andre
am sustulerat, Hinc bellum trahit
adeoq fatigavit Gallos ut eis cob ex
et actus Cum ipso Ludovico duc
fame et peste interiret, Sic Caroly
Pyrrachinus factus est Rex Neapls.

Eid Carolo spes adfulsit obtinen
di Regni Hungarici, dum Ao 1382.
moriebatur Ludovicus Hung. et
polon. Rex relictis suis filiabus: Ma
ria et Hetwige, quae Maria Jam
desponsa erat Sigismundo Marchi
oni Brandenburgico Caroli IVti olim
Imperatoris filio Venceslai fratri. Ma
ria igit primum in Regno Hungar
succesit et a proceribus et fidelibus jurat
tantog adplausu adipiebatur, ut in
Diplomatib scriberet: o Regina, so
Rex Maria, mox Cs percent aliqui ex
proceribus offensi, itaq biennio post
à parte Hungarorum evocabatur Carolus
Pyrrachinus Rex Neap. in Budam Rex
Hungar Coronabatur, Dna Elisabeta
Mariæ Mater, penes quam erat maxima
auctoritas cum pet Speciem Colloqui
deceptam Comprehendit, et in Carcere
jussit Conjici, dum ab repugnat
vulnus accepit, et quo die Carcere se
mortuus, quem alii scribunt: Venena

vulneri

Wenceslaus

vulneri addit. Ei Successit in Regno
Neap. Ladislaus ejus filius Cum Jo-
hanna filia, Mort ejus ultimus
Croatiæ Ptestus, e Qui apd Reginā
erant occisit, Elizabet vidvam flu-
mine submergit, Mariam vero Sa-
ptivam abduxit, quā dum aguntē, Si-
gismundus Comparato exercitu in
auxilium Sponsæ suæ accurrit, e Vi-
sto occiso Croatiæ Ptesto Hungā-
riam occupat, e Regni Coronatē
Ao 1386. Sigismundus ōthe-
natus erat Rex Hungariæ Cū Po-
loniæ Cum viveret adhuc Soce-
jus Ludovicus, Qui mortuus fidem
mutarent Poloni e Hedvigem
Mariæ Sororē nuptui tradidērunt Ja-
gello Lithuaniæ Principi, quem Po-
loniæ Regem Constituerunt hac Lege:
et Lithuaniam suā Cum Poloniæ Regno
Conjungeret, e Gręca Cum Gente
Sud Susciperet Sacra Xtiana, ad-
huc enim Lithuani pagana supersti-
tionem Sectati fuerant, e Sic Lithuā-
nia fuit Poloniæ adjuncta. Ja-
gellus in Baptismo adpellatus e Ca-
simirus, ejus familia Regnis in Polo-
nia stetit per 200 fere Annos ūsq;
ad annū 1572. de.
Hoc tempore Magna e diuturna

Wenceslaus.

gg bellum gestum e inter Resp. Ve-
netum & Genuensem, certabant de
Martis imperio: primum res felicit
celebat Genuenses, Venetos vincebant
ad Polam Istriæ promontorium,
e Victoriam secutabant, ita quib
jam Insulas occupabant, ita quib
Venetia vrbs posita est. Sed Oca
S.t. in bellis cepit usus nostra, ita q
Veneti ejus e bombardæ ope Ge-
nuenses insignem reportabant Victo-
riam Ao 1380. e hinc victis Gene-
sibus e in angustiam redactis tales
imposuerunt pacis Leges, quas liberet.
Invent pulveris pyrii vsus ac-
cepit tempore Monachi Cuidonis in Germa-
nia & Bartholdo Svartz, qui Cedit
invenisse Ao 1365 ignem & vim ejus
qui ostendisset, alium in ejusmodi
pulveris usum jam fuisse ante hæc
tempora. In Hetruria Res erant turba-
tissimæ e ad finem properabant,
imperabat ibi Jos. Palæologus, qui
et Andr. Johannes Sti Andronici
Juniores filius. Fratrem Sabbat
Andronicum Imp. dictum, qui ab Ba-
jacet Turcam fugiebat, e ab eo ac-
ceptis auxiliis Patr. Imperio dejici-
ebat, Jasum tocst Ao 1390. Sebast
auct Andronicus Bajaceti amicum
pendere

Wenceslaus

pendere Tributa, Patrem vero e Patria Im-
manuelem, tiempis tenuit in Carcere, ut
in elapsi e ipsi ad Bajacet confugere,
e Cæsa Emanuel Bajaceti majestatem
misisset tributa, obtinuit ut Androni-
cus ibid sejiceret, ejus locoille imperat.
Intet magnos faciebat progenies Ba-
jacetis, nec H Jeqciam sibi myriam
e Bulgariam subjugebat. Sibi cum Im-
manuel ei promitteret Filiam suam
Eand igitt excitti Europa Principes
in primis Sig. Hung. Rex undiq Contra
dis Copiis, in Bajacet Copiarunt su-
cere, so cum soldanes Babyl. Dux. qui
Francos Petrat Copiis, Bajacet Pres-
pere invaderet ad Nicopolin vigenti
bis visti Sr Xmi. Jos. Burg. Cum pauci
alijs principib. vix magna data pecunia
in pectavit, ut si mitteret, relitqui Cas-
sigism. fuisset Captus, hoc Illium acci-
dit Ao 1396. Bajacetes post hanc vi-
ctoriam Capt Constnopolim obsidione
Cingere, et expugnasset, nisi ei Novus
Veniset hostis M. Tamerlanes. Erat
Tamerlanes Tataror Rex, sive Cham, qui
subastra India sed Juam posuit Samar-
Candq in Ysbecia Sive N Sogdianam sed

Wenceslaus

dde Casarum e filium e sum Casare
in perfidem restituit unde eos ejecerat
Bajacetes, Hinc progressus Athenas e
Cappad. Turcis eripuit, quapp Ba-
jacetes Coactus e Hispaciis facere cum
Xris e relicta Constipoli, in Tamerla-
nem duxit, quocum Coivit ad Ancyr Ga-
latis oppidum, quo in Clio Casa Sl
200000. Turci. ipse Bajacetes vivus
in Tamerlanis venit manus, et Sl.
Cavea ferrea e inclusus, et sigeando
Tamerlanes equum Conscenderet Ferru
ei sebuit Obire, Sl alii St. cum valde
honorifice e habit, Sl sponte Venene
sumsisse, Clam hoc factum e to 1401.
Hinc Sigeriam armis suis petagravit
Tamerlanes, cum Asiam ab Egeo mari
ad Egipt usq pervenit mortuus
Samarcandæ to 1404. duos reliquit
filios, qui sun in testinis discordiis di-
gladiantur Regna Patte parta ami
serunt et Turcis respirandi spa-
tium dederunt.
Successit Bajacetti apd Turcas
filius Asa, Dum to 1402 do intesti-
cit fratres Sollimanes, Solimanem
Vero

Wenceslaus.

vero post Ytos Musa, hunc post
Ytos Amos Mbamedes primus frater
hic demum Rex Jurcat testituit.

Ruprextus.

Vidimus to 1400 Jer. Proc. Lego
fuisse Venceslaum, ejus loco Imper
legisse Ruperti sive Roberti Comi-
tem Palatinum Rheni, ne Vences-
taus Insignia Imperii aut Nomen
Regis Romi deposuit, et habuit a-
huc Comitatus et Principes et Civi-
tates in Jermod sibi obsequentes,
majores in Jermaig, pars Roperti
et adprobbat, qui ex decreto Jermig
Principa Exped. Suscepit in Italo
Contra Galeatium V. Comit Medio-
lanensem, cui ducis et tulem sine
Imperii Consulto Vendiderat Vences-
laus, Ld! Cum modicum terret ex-
cit, nec promissa ab reliquis Italis
auxilia acciperet à Palatio Vicen-
tem redit in Patriam, sic laudabili-
ter Imperium rexit, pacem abi
stabilivit, nec, nisi exiguas quasdam,
bella

Ruprtus

bella gessit ad rebelles compescendos.
Mortuus e to 1410.

Inter auctam e Schisma Eccl. Vidimus duos fuisse Sti. Papas uno alter Romæ, alter Avenione sedebat, Romæ Bonifacio IXno subrogatus e Innocent. VIIIvus, huic vero Greg. XIImus. Hic Greg. cum Papa fieret, debuit promittere Ad tollendo Schismate: Se convocatur Concil. ut Schisma tolleret si fisset e servabat; cum Gregorius XII. promissis e staret, Cardinales pijs congregati e reprehenderent, e Ad tollendum Schisma ejus hoc patrum Constituerant, quas Ad postea nihil aliud optimuerant, quam ut 3. Papæ pro uno sedes fierent.

Sigismundus.

Mortuo Ruperto Sigismundus Hungariæ Rex à Germanis Principibus electus est Imperator, quia mox ab Universa Germania est receptus, viam Fratris Venceslai sui sectatus, qui Comprobavit, cognitus postea: Cum hoc faceret, Cum ipse Regis Romanor. Tit. sibi vindicaret, e Imperii Insignia retineret. R. Sed iam

bella

Sigismundus.

diam adhuc vivo patre suo Carolo IVto electum fuisse Regem Rom. dico Sed adprobare et Stat. Imper. Ceterum Sigismundi opus erat, ut Schisma in Ecta ort. tolleret, quod incredibili studio tot effecit et Constantiense Conc. Gerett. ab orb Europ. principib. agno scerett, ibi ejit. 3. illi Papæ: Jos. XXII. in Alexandro 5to succesverat, Greg. XII. et Benedictus depositi st, et electus st. Martinus Vter. Qtum Constitut. st, ut decennio post Novum Gabellæ Jubil. Generale Conc. itay de habit. Conc. Basilia ab Eug. IVto y. Martino 5to succesverat.

Qtum Hussus et Hieron. Pragenses combusti st in Conc. Constantiensi, exarsit enim magna Europ. mota Germaniæ in Bohemia de Papali auctoritate et Ecta superstitionib. Qterito eorum Seculo in Anglia Erroribus Wiclefi et Papæ Tyrannidi se acerrime obposuerat Wiclefus Cum Wiclefo sudaverat Hieron. Pragensis Scripta Semen in Bohemia sparserat, et publicè Wicleffi doctrina

Prag.

Sigismundus.

Pragæ Caperat ponere, qua in re
circa Annū 1408 Stanislaum Coadju-
tor natus e Joh. Hasem, hic etiam
desub publicè exscribebat errores
Caperatq; doctrinam reformatæ
ad puritatem formam Verbi divini,
Jo Wideo Jesus e Constantiæ ad Con-
venire, q̃d tu facere noluit nisi ac-
ceptâ publicâ fide ab Imperte, sic
Hasem Constantiam ivit Joh. Has
sus Ao 1414. ubi statim Catenis-
mo Carceri fuit inclusus, Variis ob
Crimina accusatus, et nullo de-
fendi spatio relicto, Sigto ad
flammas est damnatus, hinc pone-
bat se quid Sigismundus, qui pu-
misereat, & Salvum vem in Bohemi-
am remisset, Jo Clamabant patres
Concilii: Concilio ee supra Imperat
& Hæretico fidem ee servandā
Hieronymus Cum audiret Col-
legam Suum in maximo ee periculo,
reliquos Bohemos Sortata pas-
sportus e Constā ut eis opitularetur
Jo paruit arreptus e vin Carcer
Satus, e primum quidem mitis pati

Sigismundus.

Patt Concilii territes recantaret
sua docuerat, si non damnata
sua recanta sive ad ignis pœnam
est damnatus, utcy, mira Constan-
tia e dei laudes ultet, flammam
pertulit, ut testatur Æneas Sylvius
ibi Gesta e postea sub nomine
Pii 2di Papa e factus.

Cum adh Sigismundus Contra
fidem dah passus et Hussum com-
buss ppter ea ab eis Bohemis re-
jectus e Cum Ao 1419. mortuo
Wenceslaus Frater ejus sine libe-
ris, cui Hereditis succe ibi suc-
cedere deberet Sigismundus. Hus
sitæ enim ducem Constituerunt Jo-
annem Ziskam, hominem manu
e Consilio promt, cujus oculo Ca-
pto, ejus auspicijs bellum felicis-
sime Contra Sigismundi gesserunt
Monasteria Rs. passim diripiebat
e simulacra frangebant in Templis,
Mortuo Ziskæ Ao 1424. pars Hussitæ
procerum Magnu, qui Rasum no-
vocabant, sibi ducem fecerunt e
Si Taboritæ ab oppido in ea adus
Colle extruxerat Ziska, e Taboris
nomine

Sigismundus
nomine cognominabat, pars aut
Communi Consilio bellum administra-
bant, qui se Utraquos appellabant.
Accedebat 3tia pars, qui se Fratres
Orebitas vocabant à monte Horeb.
Unum ex partes diversas erant, tin
inter se juncti vicib Sigismund
repellebant, qui Quatuor argnis Ver-
ci5 potti, tnd Quatuor Consiliis
et per Basilien: Cone. adob-
tenuem Stevocati, illius em
Cone. Patres ipsis Calicem ut ins.
Cona Concedebant, Sic tnd Sigismun-
dus receptus ē à Bohemis Ao 1436.
In Cone. Bas. Novem Horas ē Schis-
ma, nam decernebat Hoc Concilium
ee Concilium supra papam. Scriba
in hoc Cone. erat quidam Sylvius
qui & optime Jura Concilii contra
papam defendit, unum cum ipse de
papa ficret sub nomine Pii 2di
ac[illegible]mus fuit papatum Progati-
vad defensor; Eugenius papa ideo
decrevit Concilium Basilea Bono-
niam transferre, Acs igitur Patr
es abiscent, & reliqui Basilea man-
serunt, & Eugenio deposito Substi-
tuere statuerunt, qui in postea
Coactus est se papatu abdicare &
à Nicolao Vto in Cardinalitu ordi-
nem

Sigismundus.

ordinem adscriptus e.
Bononiæ Cons. mor Ferrariæ
vinc mor Florentiam transferebat
Florentinum hoc Concilio memo
randus, qd Joh. 23 das Paleologus Gre
cor Imperat ipse interfuit, Venerat
enim in Italiã, ut ab Europeis auxi
lia impetraret Contra Turcas, ideo
Papã adulabatur, ei Eccles Græcam
subjiciebat, unum Episcopi Jeru
salem Legati Concilii noluere recipere
itaq Schisma inter Gr. et Lat. in to
tum orbem diem manet.
De Neapolitano Regno itur bella
orta st inter Aragonios et Francos
Ladislaus sine liberis mortuo id
Regnum tenebat Soror ejus Johanna
2da, itidem meliter selecta et im
pudica, Hæc Johanna Cum Mar
tino V to Papa bellum inferret,
Martinus eam indignum pronunci
avit Regno, id donavit Ludovico An
degavensi, Johanna vero ut se con
tra Francos defenderet, Alfonsum
Aragonio et Siciliæ Regem profi
lio et Hæredi Suo adoptavit, post
ea tñ rescindebat Adoptionem, et Lu
dovicum Andegavensem Regni Lud

Siegismundus

Hæredem scribebat cum aut de
ambo morerentur, Regni Ordines pro-
ceres è Gallia evocabant Rebat
Andegavensem Ludovici frat.
itay bellum die e varie inter
Alphonsum e Lud. e mox Renatu
Andegavensem gerebat, quo tand
victor exstitit Alphonsus ejecto Re-
nato, qui e ad posteros suos Nea-
politanum Regnu transmittebat.
In Gallia instaurabant bella
cum Anglis, Carolus VI Rex tnd in
amentiam incidebat, ejus igit Fu-
telam e Regni administratio
petebat Frater Regis Lud. Turebi-
anensis, sed ei se opponebat Philp.
Audax Burg. dux Regis patruus,
qui valebat Burgus quo mortuo
itet Regni tutelam adpetebat
Lud. Aurelianensis, sed ei submisso
sicario interficiebat Joh. Burgus
Philippi filius, Johanne vicissim
Carolus VII. Delphinus per specie-
em Colloquii obtruncabat, quapro
pacta tum Delphino sedis
vel Cadis cum condemnabat.
His verbis magnos progressus faci

faciebant Anglj quod Rex erat Henricus Vtus, qui Cum Johanna filia Caroli Regis Galliæ, ac Reginæ Isabellæ vir, Philippo Burgundiæ Duce patruele Regina ex filiam Catharina despondit Henrico Vto Cum dote Regni, si liberi ex hoc Conjugio nascerentur ut sui Regna Angliæ & Galliæ Conjungerentur. Mortuus est Henricus Vtus Ao 1422. relicto puero impubere Henrico Vto, qui tutelæ Coronatus est Rex Franciæ. Hactenus felicissimè res cesserat Anglis. Ex! Cum Aurelium obsidetur magna ex parte facta est Conversio, puella quædam Johanna Arcia, Lugdunensis ex Nata patre agricolâ, quæ ovis viam præ se adhuc pavisset & custodivisset, Carolum VIIum adiit eumque petiit Copias, quib Aurelium se liberaturam se pollicebatur. Johanna Copijs à Carolo acceptis, Anglos ab obsidione ejus urbis auxilio dispulit, ac dein deinceps feliciter hostes profligat Gloriosa Inde versa ad Comprendium exercitis Capitur ab anglis, & tum Venetiis publicè Cremata, quæ fortes vulgo improbabatur, nil enim aliud egerat puella quam ad belli jura licet, & Cæsaræ ab-

fine

Sigismundus.

Sine Anglis res in Gejes, nam Caro-
lus reconciliato sibi Burgo paulat
Regnum suum recepit, et nil Anglis
Caletes in Gallia retinerent.

Albertus 2dus.

Sigismundus cum Ao 1437. obiisset,
cod Ao in Regno Hung. & Bohemiæ, &
Sexto diam in Imperio Germaniæ
Successor habuit Albertum 2dum Austriacum
Genet suum, à quo tempore fixa Im-
perii sedes fuit in familia Austriaca
sonec ante paucos Ros sine prolema-
sula defunctus est Carolus Vtus.
Albertus aut Ao biennio Imperavit
vita functus Ao 1439. in Expeditione
contra Turcas, qui Hungariam in
vastarant.

Circa hoc ipsum tempus ars Typo-
graphica inventa est, Quis primus &
Modum ars inuenerit? sedhuc Lite-
rati viri eruditi, Imprimis hac
Gloria certant: Argentoratenses, qui
Joh. Gutenbergio, Moguntinenses, qui
Joh. Fausto, & Harlemenses, qui Lau-
rentio Costero ingentem hanc Tri-
buunt, Lecto hodie in ea re Sen-
tentia: Joh. Gutenbergium Cognomina
Gensfleis primum repperisse Cha-

racteres

Albertus 2. dus.

raferes mobiles e Sculptiles e ligno, ut in moxu fusiles mutabilis, qui in solles rem perfecit. Id Consilium Communicavit Cum Joh. Fausto vicino suo circa Annū 1450. Id ao 1455 to Coperunt Faustus e Gutenberg inter se dissidere, quō saltem e Let alii Fausto, alij Gutembergio soliti nos hanc tribuerent. Fertius ut inde primos Impressores assumtus e Petrus Schepphenes, progeniem Gregarii Scheffini progressoris L. H. e Hist. Argentoratii Alsatia illustrata, quod opus 2 b voluminib in Folio prodibit, Cui quoq; altero agit de Inventiōe Artis Typogr. e producet documenta Authentica quib hæc Gloria Gutenbergio vindicabitur.

Fridericus 3tius.

Alberto mortuo successit ejus patruelis Frid. Ernesti Austriaci filius ao 1440. qui vado Exemplo aos 53. imperavit, e quietior sub hoc fuit Germania qm solebat, Cum reliqua partes Europæ Civ. de bellis Uterentur, ao 1452. a papa Roma e Coronatus Cum

Spon-

Fridericus 3tius.

Sponsa sua Eleonora Eduardi
Lusit. Regis filia Alfonsi VI qui
imperabat soror, qm diu post
duxit.
Filius Friderici fuit Maximilian
nus, qui ei etiam in successio
nis Burgdiam et Belgium Austriá
cæ familiæ adjunxit. Uxor enim
fuerit: Caroli Burgdiæ ducis filiam
unicam Mariam, ætat. 'Cum Caro-
lus Burgdus Ao 1477. periisset
in bello quod gerebat contra Re-
natum Lotharingum Maximilianus Burgdiam cum Belgio
accepit, Renatus quidem Lotharin-
gius Burgdiæ occupabat nomi-
ne Ludovici Gallici Regis, d Ma-
ximilianus à Flandris et Belgis
adjutus ejecit Francos. Ex hoc
matrimonio natus e filiipus
Austriacus et Margareta ejus
soror. Et Philippo A. nabes e
Carolus V. et Ferdinandus ejusdem frater.
Etiam Britanniam minor ad-
petebat Maximilianus, cum enim
obiisset Maria ejus uxor Ao 1481.
filiam suam Margaretam Ludo. 11o
Delfino despondet Carolo VIIIvo
cum

Fridericus 3tius.

eam in Galliam misit ibi educandā
Ao 1491. sibi despondit Anna
Francisci Brit. Minoris in Gallia
ducis filiam unicam & Rex Gallie
Carol. VIII invidens incrementis
ejus Austr. Margaretā sponsam
patri remisit, & Annam sibi ra-
puit, aby ita Brit. ducatus Fran-
cie jurisdictio est.

Ad Hungaria, ym Albertus yy obti-
nuerat Rex Ctesaus e Uladislaum
Jagellonis filius Polonie Rex. Cui
Hungari proceres Reginam dare
volebant jungere, si illa intercede-
bat bis actis, & antequam Uladislaus
in Hung. veniret, filiam suam &
sibi in premia sua Hungarie Regem
Ctesavit coronari, qy facto insu-
per recessit ad Frid. Imperat, sic
Uladislaus p. Rex, mox veniens
Hung. yy Rex est Coronatus, Uladi-
slaus de egregie res gessit Contra Tur
cas, quos Sebultanus erat Amurates
Mahamedis primi filius, Eō tempore
qui & Scanderbechius à Turcis defecit
quapp Amurates Induciās Cū Hunga-
ris in 10. Aōs fecit, Cum aut distrahe-
ret Amurates bello Contra Scander-
bechium & in oriente Contra Karama
num Cilicie Dnū, papa putabat: Tur
cas

Fridericus 3tius

cas Europæ ejici posse vitæ Legat
sum Julianum Cæsarinum ad Vladis-
laum mittebat, ut Induciarum tempora
at factas inconsultâ papa, et proinde
nullas, Amuratesque ipse Cum Exercitu
venit et ipsas Fœderis Tabulas de per-
tica suspensas gerens ad Varnam
Mysiæ urbem Cum Vladislao Congressus
et magna Cæde adfecit Exercitum ipse Vla-
dislaus. Cecidit, factum a Nato 1444.
Occiso Vladislao Hungari Ladis-
laum pupillum Regem creant, et Re-
gni administrationem Joh. Corvino
Hunniadi Committunt, in Polonia
aut Vladislaus succedit frater
ejus Casimirus natus.
Quod attinet Scanderbegium, de cujus
nomine dicebatur Georg Castriotes, Da-
rucis Scanderbegi ? Alexander M.
fortis virtutem, Pater ejus erat Epi-
rotarum Princeps, Cum Epirus sibi ad-
huc à Turcis occupaverat Georgius
obses Turcis fuit datus, et invitus
parentib. Musam. Religioe imbutus,
Cum Pater ejus moreretur petiit Suc-
cessionem ejus, sed Amuratis Albani-
am in Provinciam redegit, ergo misit
Basam, Hæc ea fuit, Cui in Ohrida ad-
versus Hunniad Vladislai ducem fu-
gam simulans defecerit, et in Alba-
niam

Fridericus 3tius.

niam professus Episcopus Tyros
feliciter defendit, mortuus A° 1765.
unde Cum vita ejus ipsum & Regnū
ejus extinctum est.
Joh. Hemiades Cobiit A° 1450.
Ladislaus Rex aut A° 1458. ita Hu-
gari creavent Regem Matthiam Hun-
niadem Joh. filium, qui Regnum tenu-
it usq ad Annū 1490. quo mortuus est
Vtebatur tum Maximianus Hungaris
Regnum occupare, sed Hungari Vladis-
laum Casimiri IV. Pol. Regis filium
eligebant, Frid. quid & Maximilia-
nus Hungaros Bello adoriebantur, D
in id sic pactis Compositum est
Vladislao postea in Hung. Succes-
filius Lud. qui in Prio ad Mohat
periit, a quo Ferdinandus Caroli V
frater Hungā Rex factus est, & ejus
ejus posteros in hunc usq diem in Re-
gnum mansit.

Bohemiam tenebat Albertus Im-
perator dum vixit, Ladislaus pupil-
lus ejus filius adolescebat, ibi vicarii
constituti, a pars factiosa Majorat-
dus & parte Hussitas starsus, eo
defuncto Georg. Podiebradius, qui
Praga occupata Maynardo Collega
huic Vinicula jecit, & sic de mortuo Lo-
lus Rex constitutus est. Cum aut Ladisla-
us adolevisset, ut Hungā sic diam
Bohemiq Rex est Coronatus, D Cum
mo-

Fridericus Tertius.

mortuus Ao 1458. Bohemi Regem
Creaverunt Podiebradium. In Syria
regnabat Ao. 1453. Thomas Paleologus Ma-
nuelis filius, qui Ao 1425. Defuncto
Successor habuit filium Constantinum Paleologum. Hic ultimus est
Imperator Romanorum oriente, Nam
Ao 1453. Constantinopolis a Mahomede
2do, qui Amuratis successerat, ex-
pugnata est, Dia in urbe, qua Sese
fortissime defendebat, Caesibus et
incendio vastata, ipseq Imperator occi-
sus, et sic! Imperii Constantinopolitani e-
tiam finem est, Ipse Mahomedes cu
absortenam videret hanc urbem,
eo sedem Imperii sui transtulit, ex
ad hanc usq diem Turcor Sceltanus
ibi habitat. Durabat adhuc Imperii
praesentium quo erectum erat a
Jesu cum Constantinopolis a Lat. occu-
paretur, ut vidimus. D. Mahameth
ultimum ejus Imperii Davidem
Comnenum Capit, et cum tota familia
Constantinopolim abduxit, et paulo post inter-
emit. Davidis Comneni Genero erat
Usum Chasanes Rex Cappadociae mi-
norisq Armeniae. Hic postea sevitiis et

Fridericus 3tius.

ex ejectis Turcarum Persas Imperio
potitus e Ao 1476 inde vbique
bellavit contra Turcas et Mahumed
2. Sum circa Annu 1474 Mahumet pace data
et Trapezunt subegit, Usum Cha-
sani Ao 1475. defuncto Successit Ja-
cobus filius, Successore desecuta-
lii Soltec Ao 1493. Ismael Sofy
ultimum persidis Regem secutus, hic
origine, persidis Imperium ad Indi-
genas transtulit, quod ii Sodicine
siem illius obtinent posteri, qui bello
Cum Othomanis assiduum gerent
Sequebat Ismael Sectam Hali, se
Cujus Sanguine etiam se oriundum ja
ctabat, et quia Othomani Mahume-
dis Religionem sequent, et Hali pro
Impostore habent, inde ob diversa
Sacra, Magnum est dissidium inter
Turcas et Persas.

In Hispania regnabat Ferdinan
dus Vtus Cognomine Catholicus. Hic
erat Joh. 2di Aragoniæ Regis fi-
lius, ex Sua sorore Habellam Hen-
rici IVti Castiliæ Regis Sorore, ge
quod Matrimonium obtinuit, ut Su
Hispaniæ Regna Castiliæ et Arra-
goniæ Conjungerentur, Cum vitan do
sentissimus est, viam Maurob seu

Sara

Ferdinandus Quintus.

Saracenos inde aut pepulit aut stipendiarios fecit, tenebant eni Mauri Regnum adhuc Granadæ, qd evertit Ferdinandus Granada Urbe Ao 1492. expugnata. Hic igit fuit finis Saracenor gnatus in Hispaa, tenuerant Hispaa 780. Annis. Pauci qui in Hispaa remanserunt, & sine Rege, eos postea ejecerunt Iudæi 2das et 3tias. Mauri aut a Hispaa ejecti in Africa Sedes suas posuere in Urbib: Algeris Tuni & Tripoli; Cyzaticam Godiæ exercent. Instituit qq Ferdinand Set stabile illud Inquisitionis Tribunal, quo factum ut 600000. Judæi in Exilium sint pulsi, Rationem bat qq Rex 4 Edictum, quo ois Judæi Hispaa vellent eni fieri Hispaa sibi Omnia debebant excedere; Ferdinandi Catolici filia Joanna Ao 1469. nupsit Philippo electo Maximiliani filio Burgundiæ Ducis, et Belgii Principi, ejus factum et via Hispaal Regna ad Austriacam Domum

Fami

Fridericus 3tius.

familiam pervenirent Nam Carolus
Vtus Ferdo Ao 1516 successit, e
post Maximiliani obitu à Germanis
etiam Imperii electi. Potentis-
simus fuit ille Carolus Vtus.

Sub finem hujus Seculi 15 reper-
tum est iterum Indiam orientalem
& Novus Orbis est inventus,
Navigationem in Indiam Orient.
invenerunt et instituere primo
Lusitani, Joh. 2dus Lusitani
Re Mare Atlantic. Navigan-
ditissimum Regnum Congi inve-
nit, Ei Ao 1495 succesit Imma-
nuel Sub quo Lusitani primùm de
texerunt promontor. Cui à Bona
Spe, Indiam usq penetrandi, nomen
dederunt, ibq stativa in Indiam
orientalem et persid feliciter ex
percurrerunt, ex quo Lusitanor
divitiæ valde auctæ, et Venet.
aut potentia valde cepit imminui
ad hoc enim usq tempus soliferè
Veneti merces Indicas in Europa
advexerant, illiusq in Ægypto in
stituerant Navigationes, nisq
aut

Fridericus 3tius

aut Merces indicas per Persid
deportabant.
Novum orbem detexit Christo
Columbus Genuinsis, qui à Ferdo
Catholico Naves aliquas accepe
rat, quibus Insulas: Hispanio-
lam Cubas &c adiit. Deinde Ame-
ricus Vesputius Florentinus ul-
timam Continentis ingressus, ejus
de nomine ejus America est
dicta.

Maximilianus.

Fridericus 3tius 1493 mortuus Pa-
cessorem habuit filium Maximilia-
num Imum, qui Rom. Reg. jam ti-
1485. fuerat Constitutus. Imper
aut tenuit usq ad Annum 1519.
quo ei Carolus Vtus ex filio ejus
Philippo Pulchro natus Succes-
sit. Hujus Maximiliani in Litteras
amore factum est, ut per Germa-
niam Scholæ & Academiæ erige-
rentur, & quia nō adhuc imperante
exorta est Nova Lux et Reformatio Eccl

Maximiliani.

Ecla, seria etiam cum fine hujus 15ti Seculi in Republicis & Regnis passim magna ortha est per totam Europ. Rem mutatio, fuit & ab hinc nova ordinis politici sive Historia quam vocant recentissima hic sibem nunc imprimis Historia Civili, v. g. quæ recentioribus temporibus in aliud Collegium distribuimus.

Die 27. Martii

1746.

Sacrae Caesareae Regiae Mattis de Mariâ Theresiâ Nomine

De Occupatione Templorum

Illme! Egregii & Nobiles &c. Salutem & Sras Cas. Regiae incrementa! Observáltatott már egy időtöll fogva az Haza-ab, Sztrecens és bizonyos Relatiókkal is confirmáltatott hogy Nemely Possessoroknem tekéntvéve az Hazafiui egy gyességre és szeretetre, s Hazánk Törvényere, hat magokat vadulattyokból és privata auctoritásokból, holegy hol más Textus alatt a' közönséges Békességet turbállyák más Religiójúra lévő Templomok és Ellátticus fundusok Sáros occupatiójával sőt meg többek is elvételével fenyegetőzni szokták, Mintsem hogy Fő az illyetém Helytelenkedő az Haza Törvényével, nevezetesem Approb. Const. P. I. mä, Tit. I. Art. 7. de 1687vo Világosom ellenkezik és a' publica Tranquilitást mg bántására, veszedelmes örvénybe 40 Kedvetlen consequentiákra útat nyit és alkalmatos ságot szolgáltat, szükségesnek itélte a' Jubetrium mant a' Lineket mind az Haza Törvényenek observáltatása mind a' közönséges Békesség mg tartása ex officio sibi sissime incumbál azokról tempestive, interposita sua auctoritate, providealni: Melyek képest Committáltatik Kgylmtek Serio ac positive: Publicáltassa mindenütt a' maga circulusaiban ezen Commissionkat. Adhortálván Ket: hogy azé'ld a' privata auctoritásból származott Violenta Occupatiótöll nevezetesenn: Templomok és Ellátticus Fundusok és Parochiák vagy erősszakkal, vagy valami tekeresett Praetextus alatt, Törvény ellen amiktől való el foglalásától à modo in posterum sőt szüntessen Melyre való attentio his serio injungabatik. Sic Nadj altestata Sua Majestas Caesarea Regia benigne ipsenta Manet. E' Regio Fiscalis Judicio Civitatis Die 26ta Mensis Aprl. 1752.

C. J. Haller Jud. Cott.

B. Jos. Josinc. i Sen. Jud.

De Observatiõe Festor.

Sacrâ Observatiõe Regis Mattis de Matris Veresis Nomine
Illme. Egregii de. Nobiles de de Salutem & Gras Observatiõe
Regis incrementum.

Jelleges Abbonyant magával sõ
letta Kegyessége, és S. Religiojában való bizgó indulat
tyából Ney Tekelsb die 8tal Mensis Currentis tõlt Ke"
gyelmes Levelit tudtomra parantsollya, hogy a'let N"
gyelmes Levelitumnak Magyar Hajdu Vasárnap is a Roo Catholica Eklesia
be vett rendiberent esmi sollatt Innepet miltò Es"
delekb tartdsanak, Ezekem mind Helységekb drul
mind Bõlthyai, Sátorai bé zárva legyenek, Vásárok
mi sõmyenek, & omnia ea, quæ publicum Religionis
Catholicæ Cultum respiciunt observentur. Mely ò
Jelsége Kegyelmes positiva determinatiojátt igy
értvem Kegyelmetek, hogy a' maga Circulsában Es"
tridim observállya, és officio observállassa,
Homagialis tõrtelessége kivánnya, és berent Vas"
árnap is az Innepi Napotra esmi sollatt provincia
lis Soldalmakat, Vásárokat, a' tõvettezendõ fe"
rialis Napotra transferállyak azt kivánvam po"
sitivè ò Jelsége Kegyelmes Parantsolattya. Nem
külömb mint Helységekb a' Fejérek Vitesenek bé
Jant, Musika, stal, Sõmyenek Fõl elõtt való
V. óráig. Sic fact. de. E Reg. Jubo Principatus
Transs. Cibinii die 20ta Aprs. 1752.

J. Haller Jubo

Adalbertus Somlyai

Artaxerxes Rex Regum Esræ Sacerdoti perito Legis
Dei Cælestis incolumitatem Scribit, & in Exemplo Literæ
rum Esræ datarum N. 7. dicit: Notum vobis facimus; Ulli
Sacerdotib aut Levitis, Musicis, Janitoribus, Nethinæis, & mi
nistris Domus Dei istius, Canonem Vectigal non
licere imponere eis. M. &c. &c.

Illustres, Reverendi &c. Inter eos, quos Privilegia re
videri jam nuper sub 17a novissimè evoluti M. Vos. benigne
ordinavimus complures alios in Hæreditario nobis Franciscani
patru ejusdq formæ Circulis ee. quemadmodu ex Submissis Conscri
ptionum Tabellis abunde cognovimus, qui à gerendo onere Legem
simmunes, variis sub Tit. Contributionem effugiunt cum notabili re
liquor Contribuentium aggravio, quod pro munere nro Regio
& teneremo, quo in Sublevationem Contribuentium ducimur
affectu, eo usq eviam, quo de reliquis ad Contributionis maam
spectantib momentis deliberaremus removere cupientes
benigne Statuimus; Ut:

1. Nobiles unius Sessionis, qui alias à Veris possessionatis descen
dunt, qui item vi Donativis Regiis Hipotheca enim ad hunc Tit
o sufficit, tenent eandem unam Sessionem pro Lege Immunib
retinentib. 2. Exempti pariter sint, qui nil gentes, in Civi
is Nobilium degunt, in eor Servitiis existunt, qui aut eor fa
cultatibus sit provisi, ab Oris instar alior Contributionem
pendere tenentib. 3. Parochi Græci ritus unitis. bigamis
huc non intellectis. Quibus beneficium exemtionis à Competit
ob Senectut aut invalitudinem vel alia honesta raide o fun
gentes, dib in Serio adtendere: nemini vero sect loco nume
rus eor adgeatb, Officialium erit, prout & Ministri re
ceptis ibid Religionib addicti, si eos vacare Contingat à Ca
pite in Contribuendo quid immunes sint, de facultatib in
suis in Commune Contribuant. 4. Syndici pariter Conve
tuum & Residentiar Provinciæ patrum Franciscanor stric
tioris obs. in eod Principatu Reformator à Capite exem
tionem habeant, tat de facultatib suis Contributionem
onus ferre Cogantb.

Stò.